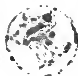
SS. D. N.
BENEDICTI XIV.
OPERA
IN DUODECIM TOMOS DISTRIBUTA
TOMUS VIII.



INDICES LOCUPLETISSIMI
RERUM ET NOMINUM
QUÆ CONTINENTUR
IN OPERE
DE
SERVORUM DEI BEATIFICATIONE
ET
BEATORUM CANONIZATIONE
SANCTISS. DOMINI NOSTRI
BENEDICTI XIV.
PONT. OPT. MAX.
OLIM
PROSPERI CARD. DE LAMBERTINIS
PRIMUM ANCONITANÆ ECCLESIÆ EPISCOPI, DEINDE BONONIENSIS ARCHIEPISCOPI

QUI NUNC PRIMUM PRODEUNT

AD USUM

ACADEMIÆ LITURGICÆ CONIMBRICENSIS







ROMÆ MDCCLI.

EXCUDEBANT NICOLAUS ET MARCUS PALEARINI

ACADEMIÆ LITURGICÆ CONIMBRICENSIS TYPOGRAPHI.

SUPERIORUM FACULTATE.

INDEX LOCUPLETISSIMUS RERUM

QUÆ IN TOTO OPERE

DE SERVORUM DEI BEATIFICATIONE, ET BEATORUM CANONIZATIONE

CONTINENTUR.

Adminiculum.

Ex processu etiam nullo desumi potest. *l.* 2. *c.* 43. *n.* 5.

Adminiculum validum in causis criminalibus & in causis Beatificationis, & Canonizationis ex testibus singularibus singularitate adminiculativa desumitur. *l.* 3. *c.* 4. *n.* 7. Adminiculum quoque suppeditant testes, qui in pubertate testantur de iis, quæ in pupillari ætate viderunt. *c.* 6. *n.* 3.

Adminiculum ad credendum, mortem fuisse a Persecutore Martyri inflictam ex odio in Fidem, desumitur ex infausta Persecutoris morte. *l.* 3. *c.* 14. *n.* 13.

Adoratio.

Adorationis nomen comprehendit cultum Deo, Sanctis, & hominibus exhibitum. Sed adoratio Dei latria, adoratio Sanctorum dulia, adoratio hominum cultus civilis appellatur. *l.* 1. *c.* 1. *n.* 15.

Adoratio latriæ, & adoratio duliæ habent actus communes, qui solo interno sensu distinguuntur. *l.* 2. *c.* 7. *n.* 9.

Advocatus causarum Beatificationis, & Canonizationis.

Advocatos duodecim, præter Advocatos Consistoriales, sacra rituum Congregatio approbare pro causis Beatificationis, & Canonizationis consuevit, quorum quilibet sex tantum causas eodem tempore pertractare potest, quod tamen non observatur. *l.* 1. *c.* 19. *n.* 15. His Advocatis merces tenuissima assignata est. *c.* 46. §. 2. *num.* 15.

Advocatus causæ Beatificationis, & Canonizationis, etiamsi Clericus, vel Religiosus sit, testimonium in eadem causa ferre nequit; si, dimisso officio, examinetur, examen tamquam adminiculum admitti potest. *l.* 3. *c.* 6. *n.* 10.

Advocatus Consistorialis.

Advocatorum Consistorialium Collegium illustre est, & ex probis, doctisque viris compositum. *l.* 1. *c.* 19. *n.* 16. Ipsis BENEDICTUS XIV. sedile in Capellis Pontificiis ante scamnum Cubiculariorum ad honorem assignavit. *c.* 18. *n.* 4.

Advocati Consistoriales scribunt in jure in causis Beatificationis, & Canonizationis *l.* 1. *c.* 19. *n.* 15. Et in publicis Consistoriis ipsi solum pro Beatificationibus, & Canonizationibus exorant. *n.* 16.

Advocatus Consistorialis in publico Consistorio pro Canonizatione facienda coacto, longam habet orationem de vita, & miraculis Canonizandi, ac de petitionibus eorum, qui Canonizationem deposcunt. *l.* 1. *c.* 34. *n.* 6. Hæc oratio substituta fuit perorationibus, quæ a Præsulibus olim super eadem re habebantur. *c.* 21. *n.* 6. & 7. Si inter Advocatos Consistoriales esset aliquis de Dominio Principis Canonizationem petentis, eligebatur, ut peroraret, & mox pro Canonizatione supplicabat. *n.* 7. In tertio Consistorio compendiosè repetebat, quæ fusè in alio Consistorio exposuerat. *num.* 6. 8. & 9.

Advocati Consistoriales antiquitus omnes Consistoriales causas in Consistorio perorabant, ac res profanas, & casus facinorosos confingebant. Nunc harum orationum loco unus ex ipsis in quolibet publico Consistorio orationem de rebus gestis alicujus Servi Dei recitare debet. *l.* 1. *c.* 35. *a n.* 7 *ad* 17. V. *Oratio.* Primus, qui relicto usu illos casus fingendi, Servorum Dei causas peroraverit, fuit Joseph Baila, secundus Julius Cincius. *n.* 17. Olim Advocatus, dum pro Dei Servo perorabat, Commissionem in forma signabili præ manibus habebat, quod modo non fit. *ibid.*, & *n.* 15.

Advocatus Consistorialis in solemni Canonizationis actu plura peragit. V. *Solemnitas Canonizationis.*

Advocato in Consistorio peroranti pro aliquo Dei Servo olim honoraria a causarum Procuratoribus præstabantur, nunc a Curia criminali Gubernatoris Urbis. *l.* 1. *c.* 35. *n.* 14. & 17. Expleta Canonizationis causa, Advocato Consistoriali peroranti centusses centum a causæ Postulatoribus solvuntur inter alios Advocatos distribuendi majori parte pro Oratore servata. *c.* 46. §. 6. *n.* 34. Peroranti autem, dum Cardinalibus recens creatis pileus traditur, vel Regius Legatus publice admittitur, aurei decem ab eadem Curia Gubernatoris Urbis persolvuntur. *ibid.*

Advocatus Fiscalis.

Eligitur ex Advocatorum Consistorialium cœtu. Olim Fidei etiam Promotorem agebat; sed a Clemente XI. utrumque officium separatum fuit. *l.* 1. *c.* 18. *n.* 5. & 6.

Advocatus Fiscalis, & Advocatus Reorum in Congregationibus, & in Tribunali Inquisitionis quomodo se gerant. *l.* 1. *c.* 18. *n.* 2.

Aer.

Aer juxta diversam temperiem vim habet cadavera diu conservandi incorrupta, vel cito destruendi. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 30. *n.* 5.

Ærarium.

Ærarium Pontificium superfluis redun-

Apoplexiæ signa, quibus ab aliis similibus differt. *n.3.*

Apoplexia fortissima est, cum respiratio omnino prohibetur, vel est insensibilis: Fortis, cum respiratio offenditur, non aboletur: minus gravis, cum respiratio minus læditur: levis, cum respiratio vix a naturali motu declinat. *l.4. p.1. c.19. n.4.* Prima, & secunda species nullatenus, aut saltem difficillime curantur: tertia, & quarta difficulter. *n.5.* & *6.* Siquis apoplexia correptus, mortem effugiat, in paralysim incidit. *ibid.* An ejus sanatio miraculo tribui possit. V. *Miraculum.*

Apostolatus. Apostolus.

Apostolatus missionem significat, & officium, potestatem, ac summam in Ecclesia dignitatem. *l.4. p.2. c.11. n.4.* Plures sunt veri Apostolatus notæ, & refelluntur nonnulli, qui eas male constituunt. *ibid.*

Apostolis a Christo electis Mathias in Judę proditoris locum, Paulus, & Barnabas additi sunt. Primus inter omnes Petrus in Evangeliis nominatur ut ejus primatus intelligatur. *l.4. p.2. c.11. n.1.* Post Christum, B. Virginem, & S. Joannem Baptistam Apostoli gratia, & gloria alios Sanctos antecelliunt, ita ut nullus alius iis comparari possit. *ibid.* Apostoli omnes S. Petro tamquam Ecclesiæ capiti subjecti fuerunt, licet parem cum eo haberent potestatem Evangelium in toto Orbe prædicandi, Ecclesias fundandi &c. *n.4.* Olim Apostoli omnes unico festo colebantur. *c.16. n 43.* V. *Festum.*

Apostoli gratiam generum linguarum habuerunt, ita ut omnium idiomata loquerentur, & intelligerent; aliquando unico idiomate loquentes ab omnibus variarum linguarum auditoribus intelligebantur. *l.3. c.48. n.6.7. & 8.* Interdum Interpretes adhibuerunt. *n.11.* V. *Interpres.*

Apostoli alii, præter illos a Christo electos, in sacris Scripturis, in Martyrologio, & Breviario Romano, & in aliis monumentis recensentur. *l.4. p.2. c.11. n.4. 5. & 6.* Nemini tamen præter nominatos in sacris Scripturis, cultus sub Apostolorum ritu deferendus est. *n.7.*

Apostolus alicujus nationis possit auctoritate summi Pontificis aliquis appellari, qui eam ad Fidem Christianam converterit. *l.4. p.2. c.11. a n.2. ad 7.* ubi referuntur exempla S. Martialis Episcopi Lemovicensis, & aliorum.

Apotheosis.

Apotheosis Gentilium solemnis erat alicujus hominis inter Deos adscriptio: peculiari ritu, & Romani Senatus auctoritate apud Romanos perficiebatur. *l.1. c.1. a n. 1. ad 10.* Pro Apotheosi peragenda unicus testis sufficiebat, afferens se vidisse consecrandum in cœlum ascendere. *num.11.*

Prima apud Romanos Apotheosis fuit Romuli. *l. 1. c.1. n.11.* Et apud Gentiles Augustorum, & Augustarum tantum Apotheoses peragebantur. *n.12.*

Apotheosis ritus post liberum Christianæ Religionis exercitium non viguit. *l.1. c.1. n.12.* Eaque a Sanctorum Canonizatione differt. *n.10. & seqq.* V. *Canonizatio.*

Apotheosis Christi inter Gentiles proposita, & rejecta. *l.1. c.1. a n.3. ad 9.* V. *Christus.*

Apparatus.

Apparatus splendidissimus fit in Vaticana basilica pro Canonizationis solemnitate, & fuse describitur. *l.1. c. 46. §.7.*

Apparitio.

Apparitio pro eadem re cum visione sumitur, nisi quod apparitio dicitur, quando sola apparentis species obtutibus se ingerit, sed quis appareat, ignoratur; visio autem, quando cum externa apparitione ejus intelligentia conjungitur. *l.3. c.50. n.1.*

Apparitio triplex est: corporalis, imaginaria, & intellectualis. Exempl. *l.3. c.50. n.3.* De Apparitionibus intellectualibus intelliguntur illa Prophetarum verba *Hæc dicit Dominus. ibid.* In apparitione pure intellectuali nulla potest deceptio inveniri. *n.9.* In apparitione intellectuali species, quæ a Deo revelantur, ab ipso, non ab Angelis conferuntur. *n.4.* Frequentiores sunt apparitiones corporales, quam intellectuales. *l.4. p.2. c.32. n.11.*

Apparitiones aliæ sunt naturales, aliæ præternaturales. *l.3. c.50. n.10. & 11.* Naturalis apparitio ex præcedenti naturali causa dignoscitur. *c.51. n.1.* V. *Visio.* Apparitionum vere supernaturalium, & divinarum plures enumerantur qualitates, & indicia. *c.52. a n.4. ad 9.*

Deus sepe apparuisse, & locutus fuisse dicitur in veteri, & novo Testamento. *l.3. c.50. n.2. & 5.* V. *Deus.* In veteri autem ejus apparitiones non fuerunt personales, sed per Angelos. *n.4.*

Apparuit sępe Christus Dominus ante, & post passionem, & post ascensionem suam.

nunc in Orientali, & Occidentali Ecclesia, uti in quibusdam Romæ Ecclesiis, viget. *ibid.*

Aquæ amaræ probabilius absque miraculo in Mara dulces effectæ fuerunt propter naturalem immissi in eas a Moyse ligni virtutem. *l.4. p.1. c.23. n.7. & 10.* Aquæ vero Hiericuntis *pessimæ*, immisso ab Eliseo sale, per miraculum *sanatæ sunt. ibid.*

Aqua marina salsa in fontes transiliens diversimodè dulcis fieri dicitur. Eam dulcem, & potui aptam per artem reddere sæpe, sed frustra tentatum est; ideoque solum per miraculum talis a S. Francisco Xaverio reddita fuit, quæ & gustata plures morbos expulit. *l.4. p.1. c.23. n.10. & 18.*

Archiepiscopus.

Archiepiscopis Beatificationes interdictæ sunt. V. *Beatificatio. Canonizatio.* Archiepiscopi in Urbe commorantes ad Consistorium pro Canonizatione peragenda coactum vocantur. *l.1. c.34. n.2. & 10.* In Consistoriis semipublicis suffragium ferunt. *n.14.* V. *Consistorium.*

Archivum.

Archivum, ex quo Scripturæ in processum Apostolicum compulsandæ pro causis Beatificationum, & Canonizationum extrahuntur, debet esse publicum, vel etiam privatum, dummodo peculiariter custoditum, ut scripturæ probationem faciant. Exempla. *l.2. c.52. n.7.*

Archivi Congregationis rituum Inspector est ejusdem Congregationis Notarius. *l.1. c.19. n.6.* Urbanus VIII. eidem archivo locum in palatio vaticano assignavit. In eo processus causarum Beatificationis, & Canonizationis una cum eorum interpretationibus, ab aliis scripturis separati custodiuntur. *n.7. & 8.* Protonotarius illius claves custodit, processuum inventarium conficit quolibet anno revidendum, & quomodo. *ibid.* Post Innocentii XI. decreta, processus in Archivo existentes non commodantur amplius causarum Procuratoribus, & Postulatoribus. Si antea commodati fuissent, & reddendi sint, non possunt à Notario recipi, nisi a Fidei Promotore recognoscantur. *n.9.*

Arduum opus.

Arduum opus maturitatem, industriam, & celeritatem postulat. *l.2. c.5. n.14.*

Argumentum negativum.

Argumentum negativum vim aliquam, & efficaciam habet. *l.3. c.10. n.1.* Apud quosdam in thesi tantum negativa vim habet. *n.2.* Apud alios majoris efficaciæ illud est, quod aliquid positivi admixtum habet. *n.3. & seqq.* Ejus tamen vis, aut inanitas a circumstantiis pendere videtur. *n.6.* Difficulter admittitur ad probandum in causis Beatificationis, & Canonizationis. *ibid.*

Ariditas.

Ariditas est ultimus morbi status, & arida corporis pars dici potest vita carere. *l.4. p.1. c.12. n.17.* Plures ab ariditate per miraculum liberati fuerunt. Quomodo in hoc miraculum statuendum sit. *ibid.* V. *Miraculum.*

Armeni.

Armeni, aliique Orientales quomodo ad unitatem cum Ecclesia Romana adducti fuerint. *l.1. c.38. n.* 12. V. *Orientales.*

Armeni in Latinis diœcesibus viventes ad Latinorum festa, quæ de præcepto sunt, observanda obligantur. *l.1. c.38. n.15.* V. *Festum.*

Armenos ad Fidem Catholicam revocare tentavit Clemens VI., curavitque, ut ipsorum Patriarcha eam dilucidè profiteretur. *l.1. c.11. n.2.*

Ars.

Ars, quæ Notoria dicitur, omnes liberales disciplinas illicò disci jactat, præmissis quibusdam, quæ ad pietatem spectare videntur, sed tamquam inefficax, & illicita rejicienda est. *l.3. c.43. n.14.*

Arthritis.

Arthritis cum podagra convenit. Ab acido, vel alkali oritur. *l.4. p.1. c.19. n.8.* Dividitur in vagam, & fixam; hæc vero in chiragram, gonagram, ischiadem, & podagram. Hic morbus olim rarus, nunc frequentissimus est, & quare. Nonnumquam est hæreditarius. *ibid.*

Arthritis non est lethalis, nisi graviа accedant symptomata. Difficulter curatur, nisi recens sit, illique exacta præcipue victus ratione protinus occurrendum est: & ita nonnulli ab ea naturaliter liberati sunt. *l.4. p.1. c.19. n.9.* Hæreditaria, in tophos concreta, & in senibus insanabilis est. *n.10.* In antiqua dolor naturaliter decrescit. *n.11.* Ejus sanatio an possit miraculo tribui. V. *Miraculum.*

Articulus.

Articulus est pars intentionis continens id, quod quis probare intendit. *l.2. c.44. n.2.* Plures articuli in una positione distingui possunt. In construendis processibus quoad Beatificationis, & Ca-

Avi-

Aviculæ vivæ Summo Pontifici Missam in solemnitate Canonizationis celebranti in parvo quasillo offeruntur. *l. 2. c. 36. §. 11. 29. & seqq.* Aliquando, abscisso a Cæremoniarum Magistro quasilli reticulo, aviculis evolare permissum fuit, quod amplius non fit, cum nullum præseferat mysterium. *n. 34.*

Hanc avicularum oblationem Benedictus XIII. in Canonizationibus ab ipso celebratis recusavit; eam tamen Clemens XII. resumpsit. *l. 1. c. 36. §. 12. n. 35.*

Aulæa.

Aulæa Basilicæ Vaticanæ ut pararentur, Alexander VII. ejusdem basilicæ fabricam ære alieno gravavit. *l. 1. c. 46. §. 8. n. 48.* Quid statuerit ad illud dissolvendum. *ibid.* V. *Canonizatio.*

Aureola.

Aureola dicitur quasi parva aurea corona, & est privilegiatum privilegiatæ victoriæ præmium. *l. 3. c. 15. n. 5.* Triplex est aureola, nempe Virginum, Martyrum, & Confessorum, quæ triplici respondet victoriæ, de carne, de mundo, & de Diabolo. *ibid.*

Aureola Martyril Martyribus adultis, non infantibus proprie competit. *n. 4.*

Aurora.

Aurora Borealis in Septentrione frequens, aliquando etiam in Italia apparuit. *l. 4. p. 1. c. 25. n. 18.* Diversimode apparet naturaliter. *ibid.* V. *Miraculum.*

Austeritates.

Austeritatibus gravissimis in carcere, qui Pœnitentiæ dicebatur, quidam Pœnitentes exercebantur. *l. 3. c. 24. §. 4. n. 46.*

Autographum.

Autographum, seu originale opus ab aliquo Dei Servo scriptum ut plurimum revidendum est, dum ejus Beatificatio, & Canonizatio pertractatur. *l. 2. c. 26. n. 6. & 7.* Revisum Postulatoribus restituendum est, dummodo ejus exemplar cum autographo collatum in sacræ rituum Congregationis actis dimittatur. *n. 8.* Si difficulter legatur, potest ejus sumi exemplum *n. 9.* V. *Revisio.*

Azymus.

Azymo ne, an fermentato pane Latina Ecclesia primis temporibus in Missæ Sacrificio usa sit, non satis exploratum est inter scriptores. *l. 1. c. 36. §. 12. n. 35.*

Baptismus.

B*Aptismus* non est differendus *l. 4. p. 1. c. 21. n. 33.*

Baptismus solemnis olim solo Paschæ, & Pentecostes tempore peragebatur, qui mos seculo IX. desiisse dicitur. *l. 4. p. 2. c. 21. num. 12.*

Baptismus sanguinis, & baptismus pœnitentiæ eamdem regenerandi vim cum baptismo aquæ habent in eo, qui habet Baptismum aquæ in proposito. *l. 3. c. 15. n. 10.* Baptismus vero sanguinis in sacramentalibus non supplet vices baptismi aquæ. *ibid.*

Baptismum fluminis Cathecumenus pro Christo moriturus probabilius desiderare tenetur, ut inter Martyres recenseatur. *l. 3. c. 15. n. 11.* Imo tenetur baptismum recipere, si possit. *n. 12.*

Baptismi Græcorum formam Concilium Londinense, & Eugenius IV. validitatem nunquam impugnarunt. *l. 1. c. 73. num. 2.*

Baptismus ab Arianis, & Macedonianis collatus nullus erat, nulla ab ipsis facta SS. Trinitatis assertione: validus a Nuvatianis Trinitatis assertoribus. *l. 4. p. 1. c. 4. n. 6.*

Baptizandis nomen alicujus Sancti in Martyrologio descripti imponendum est, non tamen de præceptu: sed nullo modo Idolorum, aut falsæ religionis Pœnitentium nomina imponi possunt. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 18.* Antiquissima est hæc consuetudo ex Patribus, aliisque monumentis. *n. 19.*

Basilica.

Basilicæ super Martyrum corpora olim erigebantur. V. *Ecclesia.* Basilicis Lateranensi, Vaticanæ, & Liberianæ Cardinales olim inserviebant. V. *Cardinales.*

Basilica Vaticana a Constantino primum erecta, a Summis Pontificibus sundítus reædificata, magnificentissime amplificata, & elegantissime, ac singulari studio ornata fuit, & merito. *l. 1. c. 46. §. 7. n. 33. & §. 8. n. 45.* Ejus aulæa quomodo comparata sint. *n. 48.* V. *Aulæa.*

In Basilica Vaticana Imperatores, & Reges aliquando coronati fuerunt, & alia plura in ea peragi consueverunt, quæ summam ejus præstantiam commendant. *l. c. 36. §. 2. n. 3.*

In Basilica Vaticana prima Beatificationis solemnitas celebranda est. *l. 1. c. 24. n. 2.* Uti revera plures in ea celebratæ recensentur. *n. 4. ad 13.*

Basilica eadem jus ex consuetudine descendens habet, ut Canonizationis solemnitas in ea celebretur. *l. 1. c. 36. §. 2. n. 3.* In eadem solemnitate egregie ornatur. *c. 46. §. 7. n. 39.* Illius Sacrario quingenti aurei in Beatificationibus, mille in

Beatificatio multiplex.

Beatificatio alia est formalis, alia æquipollens. Formalis est, cum discussis, atque approbatis virtutibus, aut martyrio, & signis, seu miraculis, Summus Pontifex indulget, ut aliquis Dei Servus appelletur Beatus, & in aliquo determinato loco colatur. Æquipollens, cum admissa fama virtutum, aut martyrii, & signorum, seu miraculorum, necnon admisso alicujus speciei præcedenti cultu, Pontifex sententiam Ordinarii, vel Delegati super eodem cultu confirmat. *l.1.c.42.n.8.*

Beatificatio formalis gravior est æquipollenti. *l.1. c.42. n.9. & 10.* An Romani Pontificis judicium in ea sit infallibile. *ibid. & seqq.* V. *Judicium*

Beatificatio formalis expleri nequit, nisi duo miracula approbentur. *l.1.c.33.n.12.* Sufficit tamen, ut unum in vita, aliud post mortem patratum sit. *n.18.* Nonnulli tradunt, Beatificationes formales fieri posse, & factas fuisse ex solis Ordinariorum processibus. *l. 2. c. 6. n. 2.* Sed numquam videtur a Sede Apostolica concessum fuisse, ut pro formalibus Beatificationibus processus Ordinarius haberetur ut Apostolicus. *n. 3. 6. & seqq.*

Beatificatio æquipollens quosdam Ordinariorum processus, & sententias exigit, & quadam actorum serie perficitur. *l.1. c.31. n.1. 2. 3. & 4.* Et ex solis Ordinariorum processibus expleri potest, & passim expleta est. *l.2. c.6. n.1.*

Beatificatus æquipollenter Dei Servus dici potest, cum ab Ordinario, vel Delegato sententia super casu excepto prolata, & a sacra rituum Congregatione confirmata, & Congregationis responsum a Summo Pontifice approbatum fuerit. *l.1. c.31. n.1. & seqq.* Plures recensentur æquipollentes Beatificationes a Summis Pontificibus expletæ, cum quibus casus excepti referuntur. *a n.6. ad ult.*

A Beatificatione ut transitus fiat ad Canonizationem, quid hodie requiratur, & quid olim in more positum esset. *l. 1. c.25. tot.* V. *Transitus.*

Beatificatio in quo differat a Canonizatione.

Beatificatio, quidquid alii senserint, neque cum Canonizatione confundenda est, neque post delatum ad Sedem Apostolicam ejus judicium particularis Canonizatio dicenda. *l.1. c.39. n.2. & 4.*

Beatificatio antiquitus a Canonizatione differebat, quod Beatificatio esset cultus in aliqua diœcesi ab Episcopo præceptus; Canonizatio autem ejusdem cultus ad universam Ecclesiam, Summo Pontifice consentiente, extensio. *l. 1. c.39. n.3.*

Beatificatio est actus præcedens, & præparatorius, & cultus restricti permissionem importat; Canonizatio est actus præparatus, & extremus, & cultum ad universam Ecclesiam extendit, & præcipit. *l.1. c.39. n.5. 6. & 7.* Aliquando tamen in Beatificatione cultus fuit præceptus, sed per actum directum ad definitivam sententiam. *n.8. & 12.* & aliquando ad universam Ecclesiam fuit extensus, sed non præceptus. *n. 9. & 13.*

Beatificationis a Canonizatione differentia proprie consistit in definitiva sententia, qua Summus Pontifex præcipit, Canonizatum in universa coli Ecclesia, quæ sententia in Beatificatione deest. *l.1. c.39. n.14.* Neque dici potest, Beatificatum a Canonizato differre, quod in Canonizati, non in Beatificati honorem Officium, & Missa celebrentur. *c.42. n.17.*

Beatus.

Beati titulus in universa Ecclesia est notitia de cultu pro determinato loco in Beati honorem concesso. *l.1. c.42. n.12.*

Beati in Martyrologiis, aliisque monumentis appellantur Petrus Apostolus, aliique sanctitate celebres. *l.1. c.37. n.7.*

Beatus juxta S. Sedis, & Congregationis rituum consuetudinem dicitur, qui Beatificationem formalem, vel æquipollentem obtinuit. *l.1. c.37. n.7.*

Beatis non est Sancti titulus tribuendus, neque eorum capita diademate, sed radiolis ornari possunt. *l. 1. c. 37. n.13.* Quis cultus iis exhiberi possit. *ibid.* V. *Cultus.*

Bellum.

Bellum juri Divino non repugnat, & a Sanctis Regibus, & Pontificibus aliquando gestum est. *l.3. c.36. n.16.* Ut bellum sit justum, Principis auctoritas, justa causa, & recta bellantium intentio requiruntur. Exempla. *n.17.*

Bellum a Christianis pro recuperanda Hierosolyma, hortante S. Bernardo, susceptum infelicem habuit exitum. *l. 3. c.47. n.8.*

Benedictio.

Benedictio a S. Francisco scripta contra quasdam sui Religiosi tentationes, Assisii processionaliter prima die Augusti defertur. *l.4. p.2. c. 26. n.6.*

Beneficentia.

Est actus charitatis, non specialis virtus. *l.3. c.23. §.4. n.30.*

Be-

fit, incertum est. *l.4. p.2. c.13. n.2.* Breviarii nomen olim solis probabiliter Rubricis, deinde toti Officio attributum est. *ibid.*

De Breviarii Romani emendatione tum a nonnullis Pontificibus, tum in Concilio Tridentino actum fuit, at S. Pius V. rem totam absolvit, proscriptis aliis Breviariis, nisi antea a Sede Apostolica approbatis, aut per ducentos annos usitatis. *l.4. p.2 c.13. n.3.* Idcirco Basilica Vaticana suum antiquum Breviarium retinuit. *ibid.*

Breviario correcto nil addi, aut minui S. Pius V. praescripsit, sed ob novos errores alii Pontifices illud emendarunt. *l.4. p.2. c.13. n.4.*

Breviarium Romanum correctum ceteris praestat, & quaedam Concilia decreverunt, ut alia Breviaria ad praescriptum Constitutionis S. Pii V. emendarentur. *l.4. p.2. c.13. n.5.* Hoc Breviarium tamquam fabulis refertum nonnulli traducunt. *n.7.* Historiae tamen in eo relatae, & approbatae non modicam obtinent auctoritatem. In his vero potest quis difficultates modeste Sedi Apostolicae exponere. *n.8.* Quae in Breviario proponuntur ex sacris Scripturis desumpta, fidem Divinam exigunt; quae ex SS. PP. Homiliis, & sermonibus, debitam reverentiam; quae ex Historiis, fidem dumtaxat humanam, neque his sine fundamento refragari licet. *ibid.* ubi referuntur exempla.

Breviarium ab unoquoque Episcopo pro sua dioecesi corrigi, & edi posse, praecipue ubi nec Breviarium Romanum, nec Bullae Pontificum hoc praecipientes recipiuntur, quidam audacter asserunt. *l.4. p.2. c.13. n.6.* Sed tutius est, ut Episcopi in hoc Sedem Apostolicam consulant. *n.7.* In Breviaria ab ipsis edita errores in Fide aliquando irrepserunt. *ibid.*

Breviaria quaedam antiquissima hymnum, & lectiones proprias SS. Felicis de Valois, & Joannis de Matha exhibent. *l.1. c.41. §.9. n.12.*

Breviarium Graecorum, *Anthologium* dictum, Romae examinatum, approbatum, & typis editum fuit. *l.1. c.38. n.10.* Item Breviarium Maronitarum. *n.11.* In Breviariis Orientalium Romae editis Officia praescribuntur Sanctorum, quos ipsi ante schisma colebant, nulla facta mentione Sanctorum postea Canonizatorum. *num.15.*

Bubones.

Bubones sunt febris pestilentis signum *l.4. p. c.18. n.13.* Naturaliter cessare possunt. *n.11.* Si ad maturitatem perveniant, sanitatem, si sponte retrocedant, mortem denuntiant. *n.26.* De miraculosa bubonum sanatione. V. *Miraculum.*

Bulla.

Bullarum expeditione subsidium aliquod Romano Pontifici praestare aequum est. *l.1. c.46. c.2.*

Bullam Canonizationis Pontifex in Canonizationis acta decernit. *l.1. c.36. §.9. n.18. & §.14. n.38.* Ante Bullae expeditionem, Canonizationis festum olim non celebrabatur, nisi ex speciali concessione, uti pro festo S. Francisci Salesii contigit. *ibid.*

Bulla Canonizationis, si a Pontifice, qui Canonizationem celebravit, non expediatur, a successoribus peculiari modo expeditur, idque primus praestitit Gregorius XI., & postmodum alii Pontifices. *l.1. c.36. §.14. n.38. & c.9. p.11. l.2. c.24. §.26. n.92.* In Bulla narrantur Canonizati gesta; id vero Honorius III. non servavit, servarunt tamen alii Pontifices. *l.1. c.36. §.14. n.38.* Benedictus XIII. Bullas breves voluit. *ibid.*

Bullae quaedam Canonizationum Missam, & Officium in Canonizati honorem non memorant, in aliis Bullis eadem conceduntur, in aliis praecepta sunt. *l.1. c.38. p.5. & 7.*

Bullae quaedam Canonizationum testantur, depositiones testium in Consistorio secreto fuisse perpensas. *l.1. c.21. n.2.*

Bullae aliae Canonizationum particularibus personis inscriptae referuntur. *l.1. c. 39. n.11.*

Bulla quaedam Urbani VIII. Episcopis beatificandi, & cultum publicum decernendi omnino abstulit, & Sedi Apostolicae reservavit. *l.1. c.10 n.8.*

Bulla Canonizationis S. Franciscae Romanae ad cap.44. Lib. Ecclesiastici alludit. *l.1. c.12. n.5.*

Bulla Gregorii XI., qua libri Raymundi Lulli damnantur, non est a Nicolao Eimerico conficta. *l.1 c.40. n.4.* An extet in Pontificiis regestis, non constat; alibi reperiri dicitur. *ibid.*

In Bulla *Unigenitus* non omnes propositiones sub eadem censura damnatae fuerunt. *l.1. c.45. n.63. & 27.*

Ca-

Cal-

Olim vero quædam ante quinquagesimum expletæ enumerantur. *ibid.*

Canonizationes an umquam peractæ sint ex solis Ordinariorum processibus, non constat. *l.2. c.3. n.9.* Quid vero iidem processus pro Canonizatione obtinenda prosint. *c.4. n.4. & seqq.* V. *Processus*

In Canonizationis negotio olim non opus erat vocare eos, quorum intererat, si vero aliquis zelo permotus Canonizationi se opposuisset, audiendus erat *ad informandum extra judicium*. *l.1. c.18. numer.7.*

Canonizatio nulla, quidquid alii sentiant, expleri potest, si constet de virtutibus, non de miraculis: neque si constet de miraculis, non autem de virtutibus. *l.1. c.14. n.1. c.27. n.6. & 7. c.33. n.15. & 17. & l.2. c. ult. n. 10.* Miracula vero necesse est, ut post obitum, & post Beatificationem patrata, & a Summo Pontifice examinata, & approbata sint. *l.1. c.25. n.1. & seqq.* V. *Miraculum*.

Canonizationes nonnullæ expletæ sunt, discussis, approbatisque virtutibus per testes de auditu, Historicosque contemporaneos. *l.3. c.8. a n. 14. ad 20.* Aliæ expeditæ per Historicos non contemporaneos. *n. 21.* Nunc Canonizationes per viam casus excepti fortassis absolvi nequeunt, nisi habeantur Historici contemporanei, qui scripserint ea, quæ a Servis Dei fieri viderant. *ibid.* Plures referuntur Martyrum Canonizationes, discussis miraculis celebratæ. *l.1. c. 29. num.6. & 7.*

Canonizatio peragi nequit, si Canonizandus opera conscripserit continentia doctrinam Ecclesiæ Catholicæ adversantem. Exempla. *l.2. c.25. n.5. 7. & 10.* Neque si solum quoad scientiam perfectus fuerit. *n. 8.* Neque canonizari omnes justi debent, sed perfectiores, & perfectissimi. *l. 1. c. 14. n.9.* Canonizari tamen potest is, quem pro veniali commisso peccato satisfecisse non constaret Ecclesiæ: non autem, si non constaret, satisfecisse pro lethali. *n. 10.*

Canonizari vivens virtutibus, & miraculis clarus non potest. *l.1. c.14. n.11. & seqq.* Quod autem fertur, templa B. M. Virgini in hac vita degenti erecta fuisse, Ecclesia hujusmodi narrationes permittit, non approbat. *l. 4. p.2. c.10. n.20.*

Pro Canonizatione obtinenda olim necesse erat, ut rite examinarentur ea omnia, quæ ante Beatificationem discussa, & approbata fuerant. *l.1. c.25. a n. 5. ad 12.* Nunc satis est, ut Cardinalis causæ Relator in Congregatione coram Pontifice referat, quæ Beatificationem præcesserunt, & subsecuta sunt. *num. 2. & seqq.*

Canonizationem decernere Pontifex non consuevit, edito decreto de tuto ad eam progressu, nisi novæ Populorum, & Principum petitiones exhibeantur, & temporum adsit opportunitas. *l. 1. c. 34. n. 1.* Idcirco nonnumquam Canonizatio ab uno Pontifice decreta, a Successoribus perficitur. Exempla. *ibid.* Canonizationis faciendæ dies a Pontifice statuta in ultimo manifestari Consistorio consuevit. *c.36. n.1.*

Canonizatione unica plures inter Sanctos referri consueverunt, ut expensæ vitentur. *l. 1. c. 13. n. 16.* Idque si fiat, Canonizandi nominari debent, servato ordine Hierarchico. *c. 36. §. 4. n.6.* Alexander VII. statuit, ut in unaquaque Canonizatione sex millia scutorum Basilicæ Vaticanæ solverentur pro dissolvendo ære alieno in aulæis Basilicæ comparandis accepto. *c. 46. §. 8. n.48.* Basilicæ fabrica ære alieno levata, Pontifices eam summam, vel omnino condonarunt, vel diminutam dari passi sunt, & in pias causas erogarunt. *ibid.* Pro quibusdam Canonizationibus peragendis pecunia a piis Fidelibus legata fuit. *c. ult. n.1.*

Canonizatio multiplex.

Canonizatio olim alia particularis, alia universalis dici poterat. Particularis, tunc sola in usu erat, cum Episcopus in sua diœcesi cultum publicum alicui Dei Servo decernebat. Universalis, cum idem cultus, Ecclesia universali approbante, & Summo Pontifice consentiente, ad universam Ecclesiam extendebatur. *l.1. c.6. n.9. & c.39. n.2.* Canonizatio particularis non erat, nisi Beatificatio. *ibid.*

Canonizatio nunc duplex est, formalis, & æquipollens. Formalis, cum Summus Pontifex, judiciali forma, consuetisque cæremoniis servatis, aliquem per definitivam sententiam inter Sanctos refert. Æquipollens, cum, iis omnibus omissis, Pontifex aliquem in universa Ecclesia coli præcipit. *l. 1. c. 41. n. 1.* Exempla Canonizationis æquipollentis. *a n. 2. ad ult.*

Canonizatio, aut Beatificatio formalis alicujus pueri in Fidei odium occisi nulla adhuc a Sede Apostolica facta est. *l. 3. c.15. n.6.* Canonizationes, & Beatificationes formales fiunt, ut certos habea-

Cardinales etiam spectant. *n.7.* & *c.33. n.15.* Multi Cardinales in his excelluerunt. *n.16.* Plures sunt eorum dotes. *c.33. n.10.* Cardinales decet moderatus fastus. *n.12.* Exempla. *n.13.* Modestia Sacerdotalis, & similia Cardinalibus commendantur. *n.14.*

Cardinales purpureo Galero donavit Innocentius IV., ut denotetur, Ecclesiam Romanam in Fidei, & Justitiæ persecutione caput opponere debere cruentandum. *l.3. c.33. n.10.* Cardinales Ordinum Monasticorum rubro bireto Gregorius XIV. decoravit. *ibid.*

Cardinales nonnulli extra Urbem morantur Ecclesias sibi creditas regentes: major eorum pars Romæ residet: omnibus communis est Romani Pontificis electio. *l.3. c.33. n.11.* A tempore Nicolai II. hoc jus Pontificem eligendi ad ipsos delatum est. *ibid.* Cardinales omnes ad Conclave pro Pontificis electione accedere debent, nisi legitime impediantur, & electio ad accedentes pertinet. *n.23.* Meliorem eligere sub peccato tenentur. *ibid.* Pontificatum eis desiderare non licet. *n.24.* insignia exempla. *ibid.*

Cardinales Summi Pontificis Consiliarii sunt ex officio. *l.3. c.33. n.18.* Qualitates in his Consiliariis requisitæ, & optimorum exempla Consiliariorum recensentur. *n.19.* & *20.* Cardinalis non lædit debitum Papæ obsequium, si propositis ab eo rebus, reverenter consulendo, dissentiat. *ibid.* Doctrina, loquendi libertas, & alia plura in Cardinali requiruntur, dum consilium Pontifici præstat, & sententiam profert: subjectio autem, cum Decretum a Pontifice prolatum est. Exempla. *n.21.* Disputatur utrum in his V. Card. Ximenes. excesserit. *ibid.* Legationibus incorrupte, pie, & leniter Cardinales fungi debent. Insignia exempla. *n.22.*

Cardinales septem Episcopi olim Lateranensi Ecclesiæ inserviebant: totidem Basilicis S. Petri, & S. Mariæ Majoris. *l.3. c.33. n.3.*

Cardinales quoad causas Beatificationis, & Canonizationis.

Cardinales in his causis sunt Consultores. *l.1. c.21. n.15.* Et Summus Pontifex eorum consilia in iisdem causis ex honestate exquirere debet. *c.15. n.10.* Et eorumdem opera usus est etiam ante institutam sacram rituum Congregationem. *ibid.* & *n.12.* & *17.*

Cardinalis unius examen olim Auditorum Rotæ examini in causis Canonizationis, ante quam hæ in Consistorio proponerentur, superadditum fuit. *l.1. c.15.* Postea tres Cardinales, unus Episcopus, alter Presbyter, alius Diaconus subrogati fuerunt. *n.16.* hisque propinæ in Canonizatione solvebantur. *c.46. §.4. n.25.* Iidem oblationes in Missa solemnitatis Canonizationis olim faciebant. *c.36. §.11. n.29.*

Cardinales soli in primo Consistorio coram Pontifice olim pro causis Canonizationum habendo conveniebant. *l.1. c.21. n.1.* & *2.* Nunc Cardinales omnes in Urbe degentes ad Consistorium pro iisdem causis vocantur: & quid in eo agere debeant. *c.34. n.2.* & *4.* V. *Consistorium.*

Cardinales octo a Sixto V. pro S. Didaci causa deputati fuerunt. *l.1. c.16. n.2.* Sex testati sunt de veritate eorum, quæ in vita S. Philippi Nerii narrabantur. *l.2. c.11. n.13.*

Cardinales Beatificationes, & Canonizationes peragere nequeunt. V. *Beatificatio. Canonizatio.* Nonnunquam in his causis testes fuerunt. Super interrogatoriis deponere debent, aliter eorum attestationes essent extrajudiciales: sed in eorum depositionibus interrogatoria quædam resecantur. *l.2. c.49. n.19.* Cardinalis vero Mediceus valide sine interrogatoriis in causa Servi Dei Card. Barbadici testem egit, quia simul, & eodem modo cum Magno Etruriæ Duce ejus fratre deposuit. *n.20.*

Cardinales, eorumque responsa referuntur, qui Congregationibus sub Clemente VIII. circa Servorum Dei cultum habitis intersuerunt. *l.2. c.10. n.2.* & *seqq.*

Cardinales Congregationis rituum.

Cardinalis Præfectus, causarum Relatores, ceterique hujus Congregationis Cardinales a Summo Pontifice eliguntur. *l.1. c.16. n.12.* Secretum inviolabiliter, & sub gravi pœna servare jurejurando interposito, & ad alia plura tenentur. *n.15.* & *16.* Duorum Familiarium opera, non tamen Advocatorum; Procuratorum, aut Postulatorum uti possunt in Beatificationum, & Canonizationum Scripturis expendendis. *n.17.* & *18.*

Cardinales suffragium ferunt in Congregationibus, & in Consistoriis. *l.1. c.6. n.4.* & *7. c.35. n.12.* & *14.* Cardinalis Præfectus relationem causæ in Consistorio secreto legit. *c.34. n.3.* & *4.* V. *Consisto.*

Castitas illibatissima requiritur in Servo Dei Religioso. *l.3. c.35.n.7.* V. *Regularis*.

Castitatis Christianæ cujuscumque generis actus heroici sunt, si prompte, delectabiliter, etiam cum vitæ discrimine exerceantur, quamquam hoc discrimen non est ad heroicitatem necessarium. *l.3. c.24. §.4. n.56.*

Casus ab Urbani VIII. Decretis exceptus.

Casus exceptus ab Urbani VIII. decretis dicitur, quia cum idem Pontifex publicum prohibuisset cultum erga eos, qui a Sede Apostolica, neque Beatificati, neque Canonizati essent, illos excepit, qui aut per communem Ecclesiæ consensum, vel immemorabilem temporis cursum, aut per Patrum, virorumque Sanctorum scripta, vel longissimi temporis scientia, ac tolerantia Sedis Apostolicæ, vel Ordinarii coluntur. *l.1. c.32. n.6.* & fusius. *l.2. c.17. n.1.*

In causis per viam casus excepti procedentibus non expectatur decennium, ut de iis agatur. *l.1. c.31. n.3.* Dubia de virtutibus, de Martyrio, & de miraculis aut signis quo ordine in his causis proponantur. *c.32.* V. *Dubium*.

In casus excepti causis pro formali Canonizatione obtinenda expendendæ sunt virtutes in causis Confessorum, Martyrum & causa Martyrij in causis Martyrum, & in utrisque causis agendum est de miraculis, vel signis, quæ post indultam venerationem supervenerunt. *l.1.c.32.n.1.* Hic ordo, quidquid alii opponant, neque nimis laxus, neque nimis rigidus est. *a n.2. ad ult.* Neque formalis Canonizatio obtinetur; nisi post virtutum, aut Martyrii approbationem quatuor miracula, quæ post indultam venerationem contigerint, per testes de visu probata approbentur juxta recentius BENEDICTI XIV. decretum. *n.4.*

In casus excepti causis, præter processum super fama virtutum, & miraculorum, conficiendus est processus, & ab Ordinario, vel Delegato ferenda est sententia super casu excepto, eademque a sacra rituum Congregatione confirmanda. *l.2.c.17.n.1.&2.* Si Ordinarius, vel Delegatus hanc sententiam in processu omittant, sacra rituum Congregatio mandat, ut eam proferant. *l.1. c.31. n.3.* Hic processus olim conficiebatur, & sententia ferebatur a Cardinali causæ Relatore. *l.2. c.17. n.3.* Si sententia confirmari non possit, ex Actis tamen de casu excepto constet, sacra Congregatio sententiam non confirmat, sed respondet ita constare de casu excepto, ut adulteriora procedi possit. *ibid.*

Processus, & sententia super casu excepto omitti possunt, si Pontifex ab iis dispenset, & in processibus ante Urbani VIII. decreta confectis super virtutibus, Martyrio, & miraculis probetur etiam casus exceptus; aut si causa versetur inter exceptas a Decretis Urbani VIII. ratione cultus a Summis Pontificibus, vel a Sacra Congregatione concessi. Et tunc pro causa satis est, ut authenticæ cultus concessiones afferantur. *l.2. c.17.n.4.5.* & *6.* Idem peculiaris processus, & sententia super casu excepto requiruntur, si causa ad formalem Canonizationem tendat, non tamen requiruntur, ut cultus remaneat. *n.7.* Si Ordinarii comperient aliquem cultum ab Urbani decretis exceptum esse, non debent illum abolere, possunt vero super eo ferre sententiam, quæ non indiget Apostolica confirmatione, nisi ad Beatificationem, aut Canonizationem procedendum sit. *ibid.* Si vero non esse casum exceptum deprehendant, rem deferent ad Sedem Apostolicam deferre, ut hæc decerneret, utrum cultus retinendus sit. *ibid.*

Casus exceptus aliquando ex solis Ordinariorum processibus probari potest. *l.2.n.4. u.2.* Alia V. *in verb. Processus.*

Casuum ab Urbani VIII. decretis exceptorum quinque sunt species: nempe, per communem Ecclesiæ consensum; per Patrum, virorumque sanctorum scripta; per Summi Pontificis indultum; per sacræ rituum Congregationis permissionem; & per immemorabile; vel longissimum tempus. *l.2. c.17. n.2.* Et plures casus excepti approbati sunt. *c.24. tot* & *l.1. c.31. a n.1. ad ult* Judicium in causis casus excepti quomodo absolvatur. V. *Judicium*.

Casus exceptus per communem Ecclesiæ consensum, vel Patrum, virorumque Sanctorum scripta.

Casus exceptus per communem Ecclesiæ consensum est, cum Dei Servus in majori saltem Orbis Catholici parte colitur. *l.2. c. 19. n.2.* Iste casus respicit Dei Servos post Beatificationis, & Canonizationis causas Sedi Apostolicæ reservatas mortuos. *ibid.*

Pro hujus casus excepti declaratione opus est, ut cultus in Ecclesiis tam Regn-

fuerint. *ibid.* Sufficiunt quoque ad probandam cultus continuationem a die latæ sententiæ usque ad petitionem approbationis, si notabile tempus intercesserit. *ibid.*

Casus exceptus per immemorabilem temporis cursum.

Casus exceptus constituitur a cultu immemorabili sine alterius rei adjutorio. *l.2.c.19. n.5.*

Casus exceptus ex cultu immemorabili frequentissimus est. *l.2. c.22. n.1.* Tempus immemorabile, seu longissimum pro hoc casu excepto requisitum, debet esse centum annorum ante Urbani VIII. Constitutionem, sine ulla interruptione. *n.2. & c.21.n.9.* Terminus vero hujus centenariæ produci potest usque ad annum 1634., quo idem Pontifex per Breve Apostolicum sua Decreta de non cultu confirmavit, non ultra. *c.22. n.3. & 4.* Neque attendenda sunt gesta post eumdem annum. *ibid. & n.4.* Sententia tamen, quæ ab Ordinario, vel Delegato ante annum 1652. super hoc casu excepto lata esset, & in qua pro centenariæ complemento ratio haberetur gestorum post annum 1634. potest a sacra Congregatione confirmari. *n.6. 7. & 8.*

In casus hujus excepto judicio centenarius annorum numerus pro cultu immemorabili requisitus, potest, deficientibus testibus, probari per authentica documenta. *l.2.c.23. n.1.* V. *Centenarius.*

Documenta. Tempus vero immemorabile probandum est per testes provectæ ætatis. *n.2.* Tempus immemorabile hoc modo probatum suffragari videtur, saltem tamquam adminiculum ad probandum centenarium. *a n.3. ad 7.* V. *Testes.*

Pro casu excepto ex tempore immemorabili opus est, ut cultus fuerit publicus, & hic in pluribus constitui potest; quæ enumerantur. *l.2. c.23. n.8. & 9.* Item ut centum annis ante Urbani VIII. Constitutionem fuerit exhibitus, & usque ad Ordinarii, vel Delegati sententiam, ejusque approbationem continuatus, si inter sententiam, & approbationem notabile tempus intercesserit. *n.10.* Cultus vero, & ejus usque ad sententiam continuatio probari debet *judicialiter*, & per processum. Ejus usque ad sententiæ confirmationem assiduitas probari potest *extrajudicialiter. ibid.* Cultus immemorabilis approbatio complectitur præscriptionem, & possessionem. *ibid.* Et pro casu excepto opus est, ut exhibitus fuerit cum scientia, ac tolerantia Sedis Apostolicæ, vel Ordinarii; cujus scientiæ, & tolerantiæ nonnullæ enumerantur probationes. *n. 11.* In ejusdem casus excepti judicio advocandi sunt Periti, ut recognoscant characteres, & alia. *n.12.* V. *Periti.*

In causis, quæ per viam casus excepti ex tempore immemorabili procedunt, valde dubium est, utrum pro Canonizatione obtinenda sufficiant miracula post centenarium cultum patrata, an alia requirantur, quæ post confirmatam Ordinarii, vel Delegati super hoc casu excepto sententiam contigerint. *l.2. c.21. n.9. & 10.* V. *Miraculum.*

Catalogus.

Catalogus Canonizatorum est potius cor, & mens Ecclesiæ, quam Romanum Martyrologium. Catalogus vero scriptus Canonizationi accidentalis est. *l.1. c.38. n.2.*

Catacumbæ. V. *Coemeterium.*

Catechumenus pro Christo moriturus an teneatur baptismum recipere, vel saltem desiderare. V. *Baptismus.*

Catholici.

Catholici recte Hæreticorum criminationes super Canonizationis potestate refellunt. *l.1. c.12. n.7. & 8.*

Causa.

Causæ majores ad Sedem Apostolicam deferendæ sunt, & quænam eæ sint. *l.1. c.11. n.10.*

Causæ Beatificationis, & Canonizationis aliæ sunt Confessorum, aliæ Martyrum, aliæ ante, aliæ post Urbani VIII. Decreta introductæ, aliæ per viam non cultus, aliæ per viam casus excepti ab iisdem Decretis procedunt. *l.1 c.22. n.2.* In unaquaque ex his causis distincta servatur actorum series. *ad eod. c.36. ad 38.*

Causæ eædem quoad famæ probationem, & in quibusdam aliis, æquiparantur causis criminalibus, sed in nonnullis differunt. *l. 2. c. 40. n. 7. & c.53. n.6.* A solis Procuratoribus Collegii Palatii Apostolici agitantur, quorum quisque quatuor dumtaxat ex iis causis pertractare deberet, sed id non observatur. *l.1. c.19. n.12.* In iisdem causis Advocati Consistoriales in jure scribunt. Sed alii quoque a sacra rituum Congregatione pro iisdem causis approbantur. *n.19.* Harum causarum scripturæ quando imprimi possint? *n.18.* V. *Scripturæ.* Causas easdem olim Romani Pontifices in Synodis annualibus definiebant. *c.7. n.17.*

causis ServorumDei juxta uniuscujusque statum, & conditionem. *ibid.*

Charitatis ejusdem communis plura recensentur signa: eademque heroicam charitatem denotant, si prompte, facile, jucunde, frequenter, & in arduis exhibentur. *l.3. c.23. §. 4. n. 34.* Alia plura sunt hujus heroicæ charitatis signa in rebus corporalibus. *n. 36.* Auditores Rotæ in suis relationibus consueverunt charitatis actus spirituales a corporalibus separare. *n.35.* Charitatis erga proximum heroicæ exempla. *n.32. & seqq.*

Chorea.

Choreas a viris cum fœminis ante forea Ecclesiæ in festo S. Xysti Papæ I. in civitate Alatrina duci solitas, ejusdem civitatis Episcopus prohibuit, approbante sacra Episcoporum, & Regularium Congregatione, aliis frustra renitentibus. *l.4. p. 2. c. 31. n.34.*

Christianus.

Christianum nomen Tiberii Imperatoris tempore ortum est. *l. 1. c. 1. n. 3.* idemque Christianorum accusatoribus mortem minitatus fuit. *n. 3. & 4.*

Christiani apud Ethnicos, tamquam servi plebeii, & humiles personæ habebantur, ideo ignis supplicio sæpe affecti fuerunt. *l. 4. p.1. c.24. n.6.* Trajanus veniam Christianis, suadente Plinio, obtulit, si a Fide Christi recessissent *l.3 c.14. n.5.*

Christiani Jerosolymitani egestate pressi, ab aliis sublevabantur. *l.1. c.47. §.9. num.49.*

Christus.

Christi conceptio fuit simpliciter miraculosa, secundum quid vero naturalis. *l.4. p.1. c.20. n.2.* Ejus corpus eodem momento integrum, compactum, animatum, & Verbo Divino unitum fuit. *ibid.* Evangelio repugnat dicere, Christum non in utero, sed juxta cor Virginis fuisse conceptum, idque proinde suspectum, & damnatum est. *l.2. c.32. n.8.*

Christus a primo suæ conceptionis instanti fuit beatus. *l.3. c.50. n.5.* In sacris literis appellatur Sanctus Sanctorum: talis & ut Deus, & ut homo quia caput est Ecclesiæ, gratiam habuit ingenitam, aliisque de causis. *l.1. c.37. n.7.*

Christus, vi unionis hypostaticæ, habuit in via scientiam beatam, & inditam: ex propria habituali scientia potuit sine ulla Divina revelatione prophetare, & quamcumque rem occultam cognoscere. *l.3. c.45. n.10.* Habuit per habitum discretionem spirituum, genera linguarum, & alias gratias gratis datas. *c.48. n.4. & 9.* Habuit Spiritus Sancti dona, ex quibus omnes ejus operationes fuerunt. *c.22. n. 1.* Ejus opera alia pure Divina, alia pure humana, alia theandrica fuerunt. *l.4. p.1. c.2. n.9.* Licet omnis ejus actio dici theandrica potest. *ibid.*

Christus de se ipso testimonium perhibuit. *l.3. c.10. n.11.* In ipso quædam occultæ Divinitatis majestas relucebat, ideo S. Matthæus eum statim secutus est. *l.4. p.1. c.28. n.9.* Summa auctoritate ementes, & vendentes a templo ejecit. *ibid.* Præcepta naturalia ante legem Mosaicam instituta non revocavit. *l2. c.31. num. 4.*

Christus plus ceteris amabatur a Petro, at plus ceteris diligebat Joannem. *l.3. c.26. n.4.* In vita activa, & contemplativa, per illos discipulos denotata, se exercuit. *ibid.* Plures calumnias passus est. *l.2. c.41. n.1.* Aliquando fugit, Hebræis persequentibus, ob Fidem, quam prædicabat. *l.3. c.16. n.14.*

Christum Dei Filium adoptivum esse, aliqui Patres dixisse videntur, & quomodo intelligendi sint. *l 4. p.2. c.12. n.1. & 2.* Utrum in hoc Felix, & Elipandus erraverint, disputatur. *n.4.* Certe non erravit S. Ildelfonsus. *n.5 6. & 7.*

Christi Apotheosis, Apparitio, Judicium, & Jejunium.

Christi Apotheosim Tiberius, ejus actis a Pilato acceptis, tentavit, itemque Hadrianus, & Severus. *l.1. c.1. a n.2. ad 9.* Idemque Severus ejus imaginem in suo Larario collocavit. *l.3. c.14. n.6.* Senatus Romanus Apotheosim illam rejecit. Sed re vera Divino judicio impedita fuit, & quare. *l.1. c.1. n.1. & seqq.*

Christus sæpe apparuit ante passionem, post resurrectionem, & post ascensionem, sed post ascensionem non omnes ejus apparitiones fuerunt personales. *l.3. c. 50. n.6.* Incertum est, an quando post ascensionem personaliter apparuit, ad terras descenderit. *ibid.* Aliquando apparuit in Sacramento altaris, quin ab eo discederet *n.8.* V. *Apparitio.*

Christo judicandi potestas competit ratione Divinæ Hypostasis, & meritorum. *l.3. c.51. n.7.* Hæc potestas in particulari & universali judicio exercebitur. *ibid.* Utrum Christus judicium particulare per se ipsum, an per Angelos, & utrum ad illud veniat per præsentiam realem, an solum per efficaciam, disputatur. *ibid.*

Cla-

per-

Con-

Concilii Illiberitani canon 60. ut *si quis idola fregerit, & ibidem occisus fuerit*, inter Martyres non recenseatur, diversas habet explicationes, & fortassis contra Circumcelliones editus fuit. *l. 3. c.17. n.15.*

Concilium Tridentinum Ecclesiæ disciplinam innovavit, ut Episcopus a solo Summo Pontifice deponeretur. *l. 1. c. 11. n.* 10. Pius IV. liberam eidem Concilio permisit definitionem de rebus Sedi Apostolicæ reservatis. *c.44. n.16.* Hujus Concilii Decretum de non admittendis miraculis, neque reliquiis, nisi ab Episcopo recognitis, & approbatis, non da Servorum Dei nondum beatificatorum, neque canonizatorum, sed de Beatorum, & Sanctorum reliquiis, & miraculis intelligendum est. *l. 2. c. 1. n. 7.* 11. 12. *&* 13. Aliud decretum, ne insolitæ imagines exponantur, apud quosdam intelligitur de Imaginibus SS. Trinitatis, & Sanctorum approbatorum. *c.10. num.6.* Idem Concilium commendat confessionem peccatorum venialium. *l.3. c.22. n.4.* & frequentem Eucharistiæ sumptionem, ac Missæ celebrationem *n.5. & 6.*

Concio.

Concio a Summo Pontifice habenda est in Consistorio pro Canonizatione Sanctorum. *l.1. c.21. n.3.* Exempla. *ibid. & c.20. n.14.*

Concionari in Canonizationibus Pontifices consueverunt. *l.1. c.36.§.13 n.36.* Exempla harum concionum. *ibid.* Introducta consuetudine, ut Secretarius Brevium Advocato Consistoriali pro Canonizatione supplicanti respondeat, concio ejusmodi omissa fuit, non tamen a Clemente XI. *n.37.*

Concionem S. Joannes a Capistrano habuit ad Cruce signatos contra Turcas pugnaturos. *l.3. c.18. n.7.*

Conditio.

Conditiones nonnullæ servandæ sunt in conficiendo novo Transumpto processus super casu excepto, si primum Transumptum fuisset deperditum. *l.2. c.50. n.8.*

Confessarius. Confessio. Confessor.

Confessarius jure divino, naturali, & Ecclesiastico prohibetur revelare ea, quæ in confessione audivit. *l.3. c.7. n.1.* Potest tamen virtutes, revelationes, & similes gratias, quas in confessione a servis Dei audivisset, manifestare post eorum obitum, nisi ad melius declarandum peccatum expositæ fuissent. *ibid.* Confessarii examen de his est utile, non necessarium in causis Beatificationis & Canonizationis. *n.2. ad 6.*

Confessariorum attestationes, aliquem Dei Servum immunem omnino a peccatis venialibus fuisse intelligi possunt de peccatis venialibus deliberatis, sed caute in causis Beatificationis, & Canonizationis recipiendæ sunt. *l.3. c.39. n.11.* V. *Peccatum.* Confessarius B. Angelæ de Fulgineo fidelis, ac probus in scribendis omnibus, quæ sibi a Beata communicabantur. *l.2. c.26. n.1.*

Confessarius potest, urgente necessitate, quod in confessione audivit, revelare, non tamquam in confessione intellectum, sed si illud ante, vel post confessionem audivisset. *l.5. c.7. n.5.* Disputatur, an Confessarius ex pœnitentis permissione aperuerit conjurationem contra Innocentium IV. in confessione auditam. *ibid.*

Confessionis sacramentalis multa documenta celavit disciplina Arcani, aliquod tamen quoad Monachos extat antiquissimum testimonium. *l.3. c.27. n.11. & 12.* Confessio peccatorum venialium etiam sæculo octavo in usu fuit. *n.4.*

Confessionem sacramentalem debet pro Christo moriturus Martyrio præmittere, si possit, aliter de ejus Beatificatione non esset agendum. *l.3. c.15. n.13.*

Confessio Martyrum. V. *Martyrium.*

Confessor olim dicebatur, qui illatis pro Christi confessione tormentis superstes in pace moriebatur. *l.1. c.2. n.6.* Aliquando Confessoris nomen veris Martyribus attributum fuit. *ibid.*

Confessor nunc dicitur, qui vita sancte transacta in pace quiescit. *l.1. c.2. n.6.* Hujusmodi Confessores à Patribus primorum Ecclesiæ temporum laudati sunt, & Martyribus accensiti *c.5. n.2.*

Confessorum nomina ab una ad aliam Ecclesiam propagata fuerunt. *l.1. c.6. n.7.* Et eorum virtutes a probis viris scriptæ posteritati traditæ sunt. *c.6. n.6.* Venerationem Confessoribus negantes, tamquam hæretici a quibusdam synodis habentur. *c.5. n.7.* Quando autem Confessorum cultus cœperit, non satis constat. *n.3. & seqq.* Cultum vero non habuerunt sine Ecclesiastico judicio. *c.6. a n.1.* V. *Cultus.*

Confessores in canone Missæ non nominantur. V. *Canon.* Ritus Mozarabus orationes habet pro Confessoribus, quæ tamen, sicuti & aliæ ejus generis, intelliguntur, ut prosint illis ad honorem. *l.1. c.5.*

de miraculis, & de eorum dubio, ac de aliis. *c.26. n.t.* Olim miracula, & dubium, an his approbatis, *deveniri possit ad Canonizationem* in eadem Congregatione generali proponebantur tam pro Beatificatione, quam pro Canonizatione, cum aliquo tamen discrimine. *n.2. 3. & 4.* Duæ vero Congregationes generales sub Clemente XI. habitæ fuerunt, ut de iis rebus distincte ageretur. *n.6.* In Congregatione generali, & ordinaria quædam dubia proponuntur. *l.t. c.22. n.11. & c.23. n.2. & seqq.*

Congregationi particulari pauci intetveniunt. *l.t. c.16. n.11.*

Congregationis rituum Cardinales, Præfectus, Relatores, Consultores a summo Pontifice eliguntur. *l. 1. c. 16. n. 12. & seqq.* Pauci olim, nunc plures Cardinales, & Consultores ei adscripti sunt. *c. 22. n. 14.* Et isti ad nonnulla tenentur. *c. 16. n. 15. & 16. V. Cardinales. Consultores.* Eadem Congregatio habet suum Protonotarium, Secretarium, & Notarium. *V. Protonotarius. Secretarius. Notarius.*

Congregatio rituum non statim, ac instituta fuit, causarum Beatificationis, & Canonizationis cognitionem assumpsit. *l. 1. c. 16. n. 3.* Ejus jurisdictio magna ex parte a signatura commissionis pendet. *l. 2. c. 27. n. 3.* Potest concedere, ut processus in causis Sanctorum aperiantur. *l. t. c. 22. n. 4.*

Congregationi rituum olim subjiciebantur Auditorum Rotæ relationes; ipsa aliquando non approbavit, quæ ab Auditoribus in suis relationibus admissa fuerant, ideoque nonnullæ causæ absolutæ non fuerunt. *l. t. c. 17. n. 10. & 11.* Si Congregationis judicium sensui Auditorum consonabat, causa ad Consistorium deferebatur, secus non. *ibid.* Ejusdem Congregationis sensus quis fuerit, cum aliquando post virtutum, & miraculorum approbationem dixit, posse ad Canonizationem procedi, & interim indulgeri Beatificationem. *c. 25. n. 12.*

Congregatio rituum ante Urbani VIII. Decreta poterat, inconsulto Summo Pontifice, alicui Dei Servo publicum cultum indulgere; nunc id non potest. *l. 2. c. 21. n. 1. 2. & c. 24. §. 56. n. 220.* Quinam apud ipsam appellentur Servi Dei, & Venerabiles Servi Dei. *l. 1. c. 37. n. 2. & 4. V. Servus Dei. Venerabilis Dei Servus.*

Congregatio rituum nondum decrevit, miracula requiri in causis Martyrum. *l. t. c. 28. n. 15.* Ea tamen exigere consuevit. *c. 30. tot.* Statuit, approbante Pontifice, non congruere, ut, nondum resoluto dubio super virtutibus, procedatur ad miraculorum discussionem. *c. 27. n. 5.* Censuit, in causis casus excepti procedi posse ad Canonizationem, approbatis duobus miraculis post indultam venerationem patratis. *c. 32. n. 3.*

Congregatio rituum, cum aliquem Beatitatis honorem indulsit, firmiter inhæsit Pontificum indultis, quæ antequam ipsa institueretur, lata fuerant. *l. 2. c. 9. n. 5.* Plura statuit, & servat quoad processus, Delegatos, sententiam super non cultu, vel casu excepto, & quoad sepulcra Servorum Dei. *V. Processus. Delegatus. Sententia. Sepulcrum.* Potest subdelegare alios pro conficiendis processibus. *V. Subdelegatio.* Nonnulla statuit in sua epistola encyclica quoad processus ab Episcopis, vel Nuntiis conficiendos. *l. 2. n. 9. & 10. V. Episcopus. Nuntius.*

Congregatio rituum accuratissimas constituit taxationes circa expensas in causis Canonizationum faciendas, sed expediret, ut novo decreto eas clarius decerneret ad lites inter Postulatores, & Fidei Subpromotorem avertendas. *l. t. c. 46. §. 3. n. 24.* Sustulit propinas. *§. 4. n. 26. & 27. V. Propina.*

Congregationis rituum institutum sub Clemente XI. servatum quoad miraculorum approbationem, & quod resolutionem de progressu ad Beatificationem, aliquando post illius Pontificis obitum servatum, nonnumquam immutatum fuit. *l. 1. c. 22. n. 21. & 23.* Aptissimum tamen est, adeoque servandum. *ibid. & c. 23. n. 8.*

Congregatio rituum summa prudentia, & pietate procedit in concedendis Officiis Sanctorum cum lectionibus propriis, tam pro particulari, quam pro universali Ecclesia. *l. 4. p. 2. c. 10. tot. V. Officium.* In hac Congregatione quomodo suffragia ferantur. *V. Suffragium.*

Congregatio specialis.

Congregationes speciales sub Clemente VIII. coactæ fuerunt, in quibus plura discussa fuerunt quod cultum Servis Dei nondum Beatificatis, neque Canonizatis præstandum. *l. 2. c. 10. n. 2. 3. & 4.* Plures Cardinales, & Theologi illis interfuerunt. *ibid.*

Congregatio specialis sub Innocent. XII. destinata pro fideli pecuniarum erogatione

E 2

tegit. *ibid.* Pontifex eosdem interrogat, an ipsis placeat, ut ad Canonizationem deveniatur, iique successive assurgentes aperto capite respondent, *placet*, vel *non. ibid.* Hic ordo in Consistorio secreto servatur sive de unius, sive de plurium Canonizatione agatur. *ibid.*

Consistorium publicum Consistorio secreto succedit pro Canonizatione peragenda, ad quod per intimationem vocantur Cardinales, Decani Episcoporum, aliique plures, quos acciri solemne est. *l.* 1. *c.* 34. *n.* 5. Nemo ab hoc Consistorio excluditur. Advocatus Consistorialis longam in eo habet orationem super Canonizandi vita. *n.* 6. Fidei Promotor nullam emittit protestationem. *ibid.* Præsul Secretarius Brevium nomine Pontificis omnes hortatur, ut piis operibus Divinum implorent auxilium, & monet Pontificem velle in proximo Consistorio audire Cardinalium, & Episcoporum in re tam gravi sententiam. *n.* 7. Si plures simul Canonizandi sint, plura coguntur publica Consistoria. *n.* 8.

Consistorium publicum non semper cogitur pro Canonizatione facienda, sed pro aliis etiam rebus peragendis cogitur: at in unoquoque publico Consistorio Advocatus Consistorialis orationem habet de gestis alicujus servi Dei, cujus etiam Beatificationem, & Canonizationem petit, & Fidei Promotor protestationem emittit. *l.* 1. *c.* 35. *n.* 1. & 4. Olim in publicis Consistoriis Advocatus fictitios casus, & facinorosos proponebat; cui mori orationes de gestis, & Canonizatione Servorum Dei substitutæ fuerunt. *ibid.* & *n.* 2. 3. 5. & *seqq.* Primum publicum Consistorium, in quo hujusmodi orationes habitæ sunt, refertur. *n.* 17.

Consistorium semipublicum ultimo loco pro Canonizatione peragenda cogitur, & in hoc tam Cardinales, quam Episcopi facultatem habent ferendi suffragium, quod quidem Episcoporum suffragium non est superfluum. *l.* 1. *c.* 34. *n.* 9. Antequam hoc Consistorium congregetur, preces indicuntur ad opem Divinam implorandam. *n.* 10.

Ad *Consistorium* semipublicum Cardinales omnes, Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi Romæ præsentes per intimationem vocantur, & certiores fiunt, ferendam esse super Canonizatione sententiam. *l.* 1. *c.* 34. *n.* 10. Vocantur alii plures, & Clemens XI. voluit, ut contra morem adesset etiam Fidei Promotor. *ibid.* Ad Patriarchas, & reliquos transmittitur compendium gestorum Servi Dei, quod antea ad Cardinales transmissum fuit. *ibid.*

Consistorium semipublicum a Pontificis allocutione initium habet, qui Cardinalium, & Episcoporum sententias super Canonizatione requirit, & ipsi in uno, eodemque Consistorio suffragium ferre debent. *l.* 1. *c.* 34. *n.* 11. Cardinales primum, deinde Episcopi suffragantur. Absentes impediti suffragium suum ad Secretarium Congregationis mittunt. *n.* 12. Pontifex aliorum orationibus sese commendat, diemque peragendæ Canonizationis statuit: tum alia nonnulla a Fisci Procuratore, & a Protonotariorum antiquiore peraguntur. *ibid.*

In *Consistorio* hoc semipublico Abbates, & Protonotarii suffragium aliquando tulerunt, id vero obsoletum est; & Abbates tempore fortassis Gregorii XIII. ad hoc Consistorium vocari desierunt. *l.* 1. *c.* 34. *n.* 13. In Consistorio tamen semipublico pro Canonizatione S. Didaci congregato, neque Auditores Rotæ, neque Protonotarii, neque Abbates tulerunt sententiam. *n.* 12.

In his *Consistoriis* semipublicis Cardinales, Patriarchæ, & ceteri distincto ordine, & diversis cæremoniis suffragium ferunt, Episcopi vero præcedunt Protonotarios. *l.* 1. *c.* 34. *n.* 14. & 15. Tot habentur semipublica Consistoria, quot sunt Canonizandi, & quare. *n.* 16. In ultimo Consistorio manifestari consuevit dies Canonizationis faciendæ a summo Pontifice statuta. *c.* 36. *n.* 1.

Constitutio.

Constitutionibus novis Romani Pontificis non obstringuntur subditi quatuor Patriarchalium Ecclesiarum Orientalium, nisi in tribus casibus, qui recensentur. *l.* 1. *c.* 38. *n.* 15.

Constitutio Sixti V. de institutione Congregationum Cardinalium attingitur. *l.* 1. *c.* 16. *n.* 1. & 2.

Constitutiones Urbani VIII. super cultu Servorum Dei, & super præjudicialibus Ecclesiæ referuntur. *l.* 2. *c.* 22. *n.* 7.

Consultores Congregationis rituum.

Consultores Congregationis sacrorum rituum ex cœtu Præsulum Romanæ Curiæ, ex clero seculari, & Regulari a summo Pontifice eliguntur. *l.* 1. *c.* 16. *n.* 13. Nonnulli vero sunt, qui aliquod nacti officium

Corona.

Coronæ Christi spinæ duæ in castro Tarregæ diœcesis Celsonensis asservantur. *l.4.p.2. c.14. n.12.* Ramus quinque spinarum ejusdem coronæ in civitate Monachiensi Bavariæ colitur. *n.15.*

Corona Christi Parisiis coli cœpit, ædificato a S. Ludovico Rege sacello, idemque cultus ad Ecclesiam Lugdunensem, & ad civitatem Monachiensem extensus fuit. *l.4. p.2. c.14. n.13. & 15.* Spinæ tamen hujus sacræ coronæ in locorum Patronatus eligi nequeunt. *n.16.*

Corona in oppido Modoetiæ asservata Ferrea dicitur, quod in ea unus ex clavis Christi a S. Helena insertus fuerit. *l.4.p.2.c.25. n.2. & 3.* Hanc coronam S. Gregorius M. Reginæ Theodolindæ dono dedisse dicitur. *n.4.* Hac corona Bononiam a Modoetiensibus allata, Carolus V. in eadem civitate coronatus fuit, & alii Imperatores eadem, aliisque coronis in diversis locis coronari consueverant. *n.7.* Corona hæc Ferrea in cruce aurea collocata inter alias instrumentorum Passionis Christi Reliquias Modoetiæ colitur, permittente sacrorum rituum Congregatione, apud quam, uti & Modoetiæ, plura de ejus cultu, & identitate acta sunt. *a n.2. ad 7.*

Corpus.

Corpora Servorum Dei in sepulchro separato, vel in communi in capsa separata sepeliri possunt, quin Urbani VIII. Decreta, aut Jus commune violentur. *l.2. c.12. n.13.* Idque expediret, ne de horum corporum identitate dubium insurgeret. *ibid.* Corpora eadem, quæ aliquando in sepulcro super terram eminenti condita erant, sub humo sepulta fuerunt ob comprobandam Urbani VIII. Decretis obedientiam. *n.14.* aliquando ex sacræ rituum Congregationis permissione in loco elevato sepulta remanserunt intra, vel extra Ecclesiam, dummodo nullum esset publici cultus signum, ideoque non cultus quoad hæc fuit comprobatus. *ibid.* Comprobantur hæc exemplis corporum B. Hyacinthæ de Marescottis, Servi Dei Joannis de Britto, & aliorum. *ibid.* Similia referuntur de corporibus BB. Liberii, seu Oliverii, Antonii Fatati, Gabrielis Ferretti, Ludovici Morbioli, Helenæ ab Oleo, & Luciæ Bononiensis, quæ in quibusdam locis coluntur. *l.2. c.18. a n.2. ad 5. & a n.9. ad 15.*

Corpus S. Margaritæ de Cortona, quod incorruptum esse antea probatum fuerat, a Cardinali ejus causæ Relatore cum Secretario Congregationis rituum denuo visitatum fuit. *l.2. c.53. n.19.* Corpus B. Archangeli Canueti in Ecclesia S. Ambrosii Eugubii incorruptum conservari dicitur. *c.18. n.18.*

Corpora Servorum Dei, Beatorum, & Sanctorum sæpe auctoritate Episcopi elevata, & translata fuerunt: in his translationibus nonnulla servanda sunt. *l.4. p.2. c.22. & 23. tot.* Corpora SS. Leonis Papæ I., Cæciliæ, aliorumque solemni ritu translata referuntur. *c.23. n.1. 2. & a n.6. ad 15. & c.20. n.3.* V. *Elevatio. Translatio.*

Corpora eadem sunt colenda, atque, si intacta sint, novis vestibus induenda. *l.4. p.2. c.26.* V. *Reliquiæ.*

Corrector.

Correctoris scripturarum Beatificationis, & Canonizationis merces taxata est. *l.1. c.46. §.2. n.15.*

Crisis.

Crisis est subita, ac repentina morbi mutatio. *l. 4. p. c. 8. n. 27.* Datur crisis bona, mala, imperfecta, & perfecta. Perfecta dicitur, quæ cum omni morborum allevatione fit. *n. 8.* Criticum aliquod accidens se offert, quando crisis futura est. *ibid.*

Crisis subita, & naturalis etiam in morbis diuturnis contingere potest. *l. 4. p. 1. c. 19. n. 37. Miraculum.*

Crux.

Crucis signum testis apponere debet suo examini in causis Sanctorum, si scribere nesciat. *l. 2. c. 49. n. 18.*

Crux præfulgens mortem S. Petri Cœlestini gloriosam reddidit. *l. 4. p. 1. c. 25. n. 32.*

Cruciata sub Sixto IV. contra Turcas publicata fuit. *l. 2. c. 24. §. 59. n. 229.*

Cubiculum.

Cubicula, seu cellæ Sanctorum in sacella, & Ecclesias aliquando conversa fuerunt ante eorum Beatificationem, & Canonizationem. *l. 2. c. 9. n. 3. & 5.* Id post Urbani VIII. Decreta non licet amplius, quia publicum cultum importat. *ibid.*

Cultus in genere.

Cultus alius Latriæ, alius Duliæ, alius Hyperduliæ, alius Civilis. *l. 1. c. 1. n. 14.* Latria Deo, Dulia Sanctis, Hyperdulia Christo, & B. Virgini, civilis hominibus convenit. *ibid.* Latriæ cultus Imaginibus Sanctorum non tribuitur. *c. 44. n. 20.*

tione loci, ubi exhibentur, ratione personæ, quæ illum exhibet, si nempe sit Ecclesiæ Minister, & ratione qualitatis, si nempe cultus sit ab Ecclesia institutus. *n. 6.*

Cultus publicus nulli exhiberi potest ante Ecclesiæ & Sedis Apostolicæ judicium. *l.1. c.1. n.16. & l.2. c.1. n.8. & 9.* Insigne exemplum. *l.1. c.2. n. 13. & 14.*

Cultu publico vetitum est colere Servos Dei nondum Beatificatos, neque Canonizatos. *l. 2. c. 7. n. 3.* Possunt tamen iidem in loco publico coli cultu, qui non sit ab Ecclesia institutus ad colendos Beatificatos, & Canonizatos, neque ejus nomine exhibeatur. *n. 5. & seqq.*

Cultum publicum poterat olim sacra rituum Congregatio Servis Dei indulgere, inconsulta Sede Apostolica. V. *Congregatio*. Sedes vero Apostolica cultum publicum non iis indulget, nisi longe post eorum obitum, & post approbatas virtutes, aut probatum cultum immemorabilem. *l. 3. c. 3. n. 8.* Aliquando tamen cultus publicus in alicujus Servi Dei honorem conceditur, prævia solida virtutum, & miraculorum, aut Martyrii, & signorum fama, quin ullum præcesserit juridicum examen dependenter a processibus. *l.1. c.32. n.9.* Nonnumquam post discussas, approbatasque virtutes una cum miraculis, aut post approbatum Martyrium, hujusque causam eum signis, & miraculis. *ibid.*

Cultum publicum præseferunt imagines Servorum Dei quomodocumque in Ecclesiis, & altaribus tam publicis, aliorum privatis, aut inter imagines aliorum Sanctorum expositæ, aut cum laureolis, vel radiis, seu splendoribus depictæ. *l.2. c.9. n. 4. & c. 11. n. 2. 5. & c. 14. n. 1. 3. & seqq.* Aut si eorum genibus sit aliquis provolutus. *c. 14. n. 2.* Aut si idem Dei Servus in altari repræsentetur, cultum genibus flexis Christo, B. Virgini, aut alicui Sancto præstans. *ibid.* non autem, si ita in altari depictus esset ob aliam causam a cultu disparatam. *ibid.* Neque publicum cultum important Imagines Servorum Dei sine laureolis depictæ, licet pretiosa eorum mors, aut insigne factum repræsentetur. *n. 1.* Quare ab Urbani VIII. Decretis solum vetitæ sunt Servorum Dei imagines, quæ publicum cultum important. *c.11. n.5. & 12.*

Cultum publicum important libri continentes Martyrium, virtutes, revelationes, & miracula Servorum Dei nondum Beatificatorum, neque Canonizatorum, ideoque juxta Urbani VIII. Decreta imprimi nequeunt sine Ordinariorum approbatione, & quomodo. *l. 2. c.11. n.6. & 13.* V. *Liber*.

Cultum publicum important lampades, & lumina ad Servorum Dei sepulcra accensa, & votivæ tabellæ oblatæ, nisi hæ seorsum ab Ecclesia custodiantur. *l. 2. c.9. n.4. et c.11. n.10. 11. et 14.*

Cultum publicum denotant erectio altarium in alicujus honorem, ejusdem in Divinis Officiis commemoratio, Officium sive proprium, sive de communi, invocatio in litaniis, & cellarum Servorum Dei in Oratoria, vel Ecclesias conversio. *l.2. c.14. n.6.* Item omissio consuetorum suffragiorum die obitus, vel anniversaria eorumdem Dei Servorum, & Missæ de SS. Trinitate, vel de æterna sapientia, aut de omnibus Sanctis celebratio. *ibid. et c. 3. n. 4. et c. 20. n. 16. et 17.*

Cultum publicum importat corporum, aut reliquiarum Servorum Dei ad publicam venerationem expositio, etiam in altari domus privatæ. *l. 2. c. 13. n. 10. et 11.*

Cultum publicum non important jejunia in vigilia diei anniversariæ Servorum Dei, neque abstinentia ab operibus servilibus eadem die, nisi hæc indicta a superiore Ecclesiastico, aut ex aliorum impulsu, aut auctoritate publica fuerint. *l. 2. c. 13. n. 3.* Neque Panegyrica oratio, quamvis tutius est ab hac abstinere. *n.4.* Neque Festa civilia in honorem Dei Servorum celebrata. *n. 5.* Neque eorum Reliquiæ, ut etiam cor, in loco separato, ac secreto asservatæ. *n.6.* aut ad infirmos delatæ, aut ad collum suspensæ. *num.11.* Neque hoc, quod die obitus Servorum Dei horum consanguinei luctuosas vestes non assumant. *c.12. n. 11.*

Cultum publicum non inducunt elogia Beati, vel Sancti in libris de gestis Servorum Dei, si ea supra mores, & opinionem, non supra personam cadant. *l.2. c.12. a n.2. ad 4.* Neque titulus Martyris, dummodo in ejusmodi libris statutæ adsint protestationes, & moderationes. *n.5.*

Cultus publicus in Ecclesia non competit omnibus in cœlum receptis, sed iis tantum Beatis, qui virtutibus heroicis, & miraculis floruerunt. *l.2. c.9. n.11.*

De cultus publici actibus, qui Servis Dei

n. 5. & c. 42. n. 8. Beati in patronos eligi nequeunt. c. 37. n. 13. Alia multa sub Alexandro VII. statuta, & a sacra Rituum Congregatione declarata sunt quoad Beatorum cultum, nempe quoad eorum Imagines in locis sacris reponendas, quoad altarium erectionem in eorum honorem, quoad eorum Missam, Officium, commemorationem, Invocationem, Reliquias, & similia. *ibid.* Beatis cultum vel ab immemorabili, sciente, & patiente Sede Apostolica, aut Ordinario, vel ex Pontificis, aut Congregationis Rituum indultis possidentibus, illi actus cultus exhiberi possunt, qui vel ab immemorabili præstari consueverunt, vel in indultis designati sunt. *n. 8.*

Cultum Summi Pontifices per se, vel per suos Delegatos numquam Beatis concesserunt, nisi causa cognita, præmissisque exquisitissimis diligentiis. *l. 1. c. 20. a n. 16. ad 19.*

Cultus, qui Beatis nondum Canonizatis exhibetur, oritur ex pia opinione, & Fide humana cum morali certitudine de eorum æterna felicitate. *l. 1. c. 42. n. 1.*

Cultus aliquis Servis Dei nondum Beatificatis, neque Canonizatis exhiberi potest. In hoc aliquis olim fuit excessus, cui Sedes Apostolica occurrere studuit. *l. 2. c. 9. et 10. tot.* V. *Cultus privatus.*

Cultus Sanctorum.

Cultus Sanctorum cultui falsorum Numinum substitutus est. *l. 1. c. 1. n. 18.* Eumdem Sacræ Scripturæ testantur. *n. 16.* Colendi vero sunt Sancti, tamquam amici, & Servi Dei. *n. 13.*

Cultus Sanctorum initium habuit ab Episcopis locorum, in quibus Sancti obierunt. *l. 1. c. 6. n. 9.* Primis etiam Ecclesiæ seculis a Romanis Pontificibus fuit decretus. V. *Romanus Pontifex.*

Cultus Sanctorum est quædam nostræ Fidei professio, ideoque non potest esse erroneus. *l. 1. c. 43. n. 11.* Augetur in Canonizationibus. *c. 13. n. 10.* Neque per recentiorum Sanctorum Canonizationes, quidquid alii dixerint, antiquorum cultus minuitur. *n. 15.* Eumdem cultum cum Canonizatione connecti, Hæretici fatentur. *c. 12. n. 1.* Cultus Sanctis Canonizatis exhibitus oritur ex infallibili de eorum sanctitate notione, orta ex Ecclesiæ definitione, de qua dubitare nemini licet. *c. 42. n. 1.* est præceptivus, & universalis. *c. 25. n. 5. & c. 39. n. 10.*

Cultus Sanctorum Canonizatorum consistit in septem actibus, seu honoribus, qui iisdem deferuntur. Ipsi nempe Catalogo Sanctorum adscribuntur: invocantur in publicis Ecclesiæ precibus: Templa, & altaria in eorum honorem eriguntur: Officium, & Missa celebratur: Festum peragitur: Imagines eorum cum radiis, & diademate pinguntur: Reliquiæ publice honorantur. *l. 2. c. 38. tot.* De Officio, & Missa. V. *Officium.* Qui negaret, Duliæ cultum Canonizatis exhibendum esse, non esset hæreticus, sed aliis censuris notandus esset. *c. 45. n. 28.*

Coluntur nonnulli Sancti alio ab obitu die, quæ disciplina, solum seculo v. admissa fuit. *l. 2. c. 13. n. 1.*

Cultus erga Sanctos electos in Patronos. V. *Patronus.*

Cultus Sanctorum Baptizatorum, quorum corpora e coemeteriis eruuntur.

Cultu aliquo hi Sancti coli possunt, non tamen per Missam, & Officium, idque pluribus de causis. *l. 4. p. 2. c. 28. a n. 17. ad 27.* Ex peculiaribus tamen circumstantiis Officium, & Missa in eorum honorem aliquando concessa fuerunt. *n. 28* Si vero constet, eadem ab immemorabili in alicujus ex his Sancti honorem celebrari, retineri possunt. *n. 29.*

Corpora, seu Reliquiæ horum Sanctorum in Processionibus deferri possunt. *l. 4. p. 2. c. 28. a n. 30. ad ult.*

Cultus Sanctorum Veteris Testamenti.

Cultum horum Sanctorum quoad Festa, Officia, Missas, & similia Summus Pontifex cultui Sanctorum novi Testamenti æquare de potestate absoluta, non de ordinaria posset. *l. 4. p. 2. c. 29. n. 2. & 3.* Maxima in hoc inter utrosque Sanctos differentia semper intercessit, eum modus ad insinuandam veritatem, Christum Cœlorum portas aperuisse, aptior visus sit colere Sanctos novi præ Sanctis veteris Testamenti. *ibid. & n. 4.*

Coluntur Officio, & Missa in tota Ecclesia Occidentali soli Martyres Machabæi ex Sanctis veteris Testamenti. *l. 4. p. 2. c. 29. a n. 5. ad 8.* In quibusdam locis particularibus, & Ordinibus Occidentis erecta sunt Templa, & altaria, celebratur ex indultis specialibus Missa, & Officium in honorem quorumdam Sanctorum veteris Testamenti, qui recensentur. *n. 11. 12. & 13.* Nonnulli quoque ex his Sanctis in Martyrologio Romano memorantur, & in Litaniis invocantur,

per

tutibus theologalibus, & dubium de virtutibus Cardinalibus olim ex consuetudine petebatur; nunc non requiritur. *l.2. c. ult. n.8.*

Dissertatio.

Dissertatio BENEDICTI XIV. de Festorum imminutione. *l.4. p.2. cap.16. tot.*

Dissimulatio.

Dissimulare crimen non semper ignavia est. *l.2. c.42. n.3.*

Divinatio.

Divinandi munus nonnulli Philosophi animæ perperam tribuerunt: alii animo a sensibus expedito. *l.3. c.46. n.1.* Multi hæc negant, explicantes, quomodo prudentes, & rerum usu experti, necnon fatui, stupidi, melancholici, ac morientes judicium aliquod de futuris ferre possint. *n.4. & 6.*

Divus.

Divus dicebatur apud Ethnicos, qui per apotheosim consecratus esset. *l.1. c.1. n.12.* Alii etiam ita appellati sunt. *ibid.* Hoc nomen non est Ecclesiasticum, sed profanum, & a Ven. Card. Bellarmino reprobatum. *c.37. n.7.*

Doctor. Doctrina.

Doctores olim in Ecclesia fuisse, ex S. Paulo, & ex aliis monumentis eruitur. *l.4. p.2. c.11. n.8. & seqq.* sex enumerantur Ecclesiæ Doctores. *n.11. & 12.* Doctorem Ecclesiæ constituunt eminens doctrina, insignis sanctitas, & Pontificis, vel Concilii generalis declaratio. *n.13.* Ideo in honorem quorumdam aliorum Sanctorum Officium, & Missa pro Ecclesia universali, vel pro Ecclesiis particularibus sub titulo Doctoris concessa fuerunt. *n.15. & 16.* non vero in honorem aliorum. *n.14.*

Doctoris titulus quibusdam sanctis concessus fuit ante concessionem Officii, & Missæ in eorum honorem. Alii uti Doctores coluntur, quin ab Ecclesia ut talea formaliter declarati fuerint. *l.4. p.2. c.12. n.9.* Alii in Ecclesia universali, vel in Ecclesiis particularibus sub titulo Doctoris coluntur ritu paululum diverso. *ibid.* Alii ut Confessores non Doctores coluntur, licet in Canonizatione Officium eis sub titulo Doctoris concessus fuerit. *ibid.* Officium Doctoris numquam separatur ab Officio Confessoris. *ibid.*

Doctrina charitate insignis in sanctis commendatur, qua sane plures floruerunt. *l.2. c.25. n.9.*

Doctrina a Servis Dei tradita sedulo advertenda est in eorum operum revisione in causis Beatificationis, & Canonizationis. *l.2. c.28. n.5.* Pluribus censuris doctrina notari potest. *ibid.* Doctrina nova dicitur, quæ res vanas, Scripturisque & Patribus adversantes profert; aut quæ studio novitatis Ecclesiæ regulis adversatur. *n.7.* Non autem quæ licet aliquid de novo dicat, nova tamen non docet, neque si vox nova usurpetur, solum ut Fidei mysteria facilius explicentur, & hæreses refellantur. *ibid.*

Doctrina, quæ dum a Dei Servo scripta fuit, non erat censura digna, non impedit causæ progressum, si revisionis tempore propter novam Ecclesiæ definitionem censura notetur. *l.2. c.29. & 30. tot.* Neque Doctrina ab aliquo Dei Servo contra Ecclesiæ definitiones in rebus Fidei, & morum tradita, si eadem retractata fuerit. *c.33. a n.1. ad 7.* Impedit; si solum Ecclesiæ judicio submissa. *n.13.* Doctrina retractata habetur, ac si numquam tradita fuisset. *ibid.* V. *Revisio.*

Doctrina Servi Dei numquam approbata dici potest, sed ad summum non reprobata, approbato a sacrorum rituum Congregatione, & a Pontifice confirmato Revisorum judicio, quod ejus opera non adversentur Urbani VIII. Decretis. *l.2. c.34. n.12.* Quare potest reverenter impugnari, etiam Dei Servo inter Beatos, vel Sanctos relato. *ibid.*

Documentum.

Documenta authentica ad probandum centenarium numerum annorum cultus in judicio super casu excepto ex cultu immemorabili sunt historiæ a viris fide dignis cum debitis circumstantiis conscriptæ, legata Missarum, antiqua Breviaria, visitationes Episcoporum, votivæ tabellæ, & alia hujusmodi, dummodo constet, omnia hæc centum annis ante Urbani VIII. Constitutionem præstita fuisse. *l.2. c.23. n.1.*

Documenta authentica super cultu S. Brunonis ex archivo majoris Carthusiæ Gratianopolitanæ desumpta fuerunt. *l.1. c.41. §.3. n.7.*

Dominicum.

Dominicum apud veteres Christianos sacra Mysteria significabat. *l.3. c.14. n.12.*

Domus Lauretana. V. *Lauretana.*

Donum Spiritus Sancti.

Dona Spiritus Sancti sunt habitus, quibus homo perficitur ad prompte eidem Spiritui obediendum. Connectuntur invicem in charitate, ita ut charitate præditus

Du-

Dubia, an sit signanda commissio introductionis, et an sententia Judicis ordinarii, vel delegati super casu excepto, vel super non cultu sit confirmanda proponuntur ut plurimum in Congregatione ordinaria, apertis, exemplatisque processibus. *l.1. c.31. n.3. et l.2. c.15. n.2.3. et c.17. n.2.* Dubium *de casu excepto* aliquando ex Pontificis indulgentia sine novo processu, ac sententia resolvitur. *l.2. c.17. n.4.*

Dubium de validitate, & relevantia, processus super fama sanctitatis in genere, & de eadem fama in Congregatione generali proponendum esset, sed nunc in ordinaria ex dispensatione semper proponitur. *l.2. c.39. n.11. & 12.*

Dubium, an procedi possit ad Beatificationem, vel Canonizationem proponitur in Congregatione generali, absoluto judicio super Martyrio, vel super virtutibus, & miraculis. *l.1. c. 22. n.21. & c.27. n. 9.* Olim hoc dubium proponebatur in eadem Congregatione generali, in qua virtutes, & miracula approbata fuerant, & Cardinales, & Consultores super eodem dubio suffragium ferebant. *c. 23. n. 2. 3. 4. & 9.* Cum aliquo tamen discrimine inter Beatificationem, & Canonizationem. *c. 26. n. 4.* Nonnumquam propositum fuit in Congregatione ordinaria, Consultoribus ad eam de mandato Papæ absentis accitis, in qua super hoc suffragiorum pluralitas sufficeret. *c.23. n.5. & 9. & c.26. n.5.* Sub Clemente XI. idem dubium discussum fuit in Congregatione generali distincta ab ea, in qua miracula approbata fuerant, & hic ordo optimus videtur, & servandus, quamquam aliquando fuerit paululum immutatus. *c.22. n.21. & seqq. c.23. n.9. & c.26. n.6.* Circa dubium de progressu ad Canonizationem suffragia Cardinalium, & Consultorum quomodo conserventur. *ibid.* V. *Suffragium*. Dubii super progressu tam ad Beatificationem, quam ad Canonizationem resolutio a summis Pontificibus differri consuevit. *c.22. n. 21. & 22. & c. 26. n. 7.* Tandem mentem suam super id, quibusdam servatis, aperiunt. *ibid.*

Dubiorum memoriale, vel a Clemente VIII. confectum, vel ipsi ab alio præsentatum fuit super cultu Servorum Dei nondum a Sede Apostolica Beatificatorum; eademque dubia in peculiaribus Congregationibus sub eodem Pontifice coactis discussa fuerunt. *l.2. c. 10. n.3.*

Dubium de bonitate, vel malitia alicujus actionis in causis Servorum Dei ex reliquo vitæ cursu resolvendum est. *l.3. c. 41. n.19.* V. *Actus*. Similiter in dubio de re aliqua singulari, & insolita, aut si aliquid præceptis Decalogi, ac legi naturæ adversari videatur. *num. 20.* V. *Impulsus*. *Præceptum*.

Dubia. V. *Cultus*.

Duplicitas.

Duplicitas est, qua quis aliud in ore, aliud in corde habet: opponitur simplicitati. *l.3. c.24. §.1. n.11.*

Dux.

Dux M. Etruriæ, & Dux Mutinæ testimonium modo speciali in causa Servi Dei Gregorii Card. Barbadici perhibuerunt. *l.2. c.49. n.20.*

Dysuria.

Dysuria est difficilis urinæ emissio, aliqualiter periculosa. *l.4. p.1. c.19. n.12.*

Ebrietas.

E*brietas* podagram causare potest. *l.4. p.1. c.19. n.8.* Ecclesia vix orare permittit pro iis, qui in ebrietate occiduntur. *l.1. c.10. n.3.*

Ecclesia.

Ecclesia corpus est, Fideles membra. *l. 1. c. 45. §. 8. n. 49.* Ecclesia potestatem habet annuntiandi Evangelium in toto terrarum orbe. *l.3. c.17. n.14.*

Ecclesia universa neque in moribus, neque in cultu Sanctorum in errorem induci potest. *l. 1. c. 42. n. 9.* Præservatur enim a Deo. *n.10.* Et a Spiritu Sancto dirigitur, ne in rebus Fidei erret. *n. 11.*

Ecclesiæ veræ signum est Martyrum multitudo, licet non continua. *l.3. c.20. n.14.* In ea Sancti fuere, sunt, & erunt, eademque in Beatificationibus, & Canonizationibus exaltatur. *l. 1. c. 13. n. 3. & 8.* In Ecclesia triumphante ut aliquis Sanctus sit, sufficit perseverantia finalis; in Ecclesia militante virtutes, & miracula requiruntur. *c.28. n.9. & 10.* Gratia miraculorum necessaria est in Ecclesia. *n.14.* V. *Miraculum*. Hæreticum est potestatem canonizandi ei denegare. V. *Hæresis*.

Ecclesiæ nomen in Decretis Urbani VIII. accipitur pro Ecclesia universali. *l. 2. c. 19. n. 2.* Antiquis etiam persecutionum temporibus sacram supellectilem pretiosam adhibuit. *l. 1. c. 46. §. 7. n.41.* Et cereis accensis die, noctuque usa fuit. *n.42. et 43.* Aurum habet, ut in necessitatibus eroget. *§.8. n.46.* Tempo-

tem spirantes in ecstasi Divina intervenire possunt; quæ omnia cum omnibus circumstantiis pro ecstasi divina advertenda sunt. *ibid.*

Ecstaticus ea, quæ in ecstasi divina per visionem imaginariam sibi a Deo revelata sunt, memoria retinet, & post ecstasim narrare potest; quæ vero per visionem intellectualem, remanent in mente, sed ecstaticus postea referre nescit. *l.3. c.49. n.12.* Ex defectu potestatis referendi ea, quæ in ecstasi visa sunt, non infertur defectus ecstasis Divinæ: similis enim potestas datur ecstatico, qui prophetare debet, & ad aliorum utilitatem. *ibid.* Ecstasi dæmoniaca viri contemplativi aliquando decipi possunt, permittente Deo, ut humiliores reddantur. *n.13.* Ex vehementi contemplatione ecstasis naturalis sequi potest. *n.14.* Aliquando in ecstasi intervenit luxuria spiritalis, cum ecstaticus consolationem tamquam finem principalem respicit. *n.13.*

Ecstasis, & raptus ut ratio habeatur in causis Beatificationis, & Canonizationis, probandum est, ex signis ecstasim vere fuisse Divinam, & ecstaticum virtutibus heroicis floruisse. *l.3. c.49. n.13. & 14.* Ecstasis Divina per se non confert ad probandam sanctitatem, neque est passio sanctificans, neque gratiæ sanctificantis effectus; sed, positis virtutibus heroicis, aliquod sanctitatis argumentum indirecte præbet, hujusmodi enim ecstases viris perfectis ut plurimum dantur. *n.14.* Eædem ecstases numquam inter miracula approbantur, bene vero signa comitantia, ut splendor. *ibid.* Disputatur, an ecstaticus in actibus intellectus, & voluntatis mereatur. *ibid.*

Edictum.

Edicta adversus scientes, & non denunciantes cultum, promulgari possunt, ut probetur non cultus. *l.2. c.15. n.10*

Edictum contra Christianos Nicomediæ sub Diocletiano, & Maximiano affixum insignis quidam vir discerpsit, & ideo Martyr occubuit. *l.3. c.17. n.8.*

Electio Sanctorum in Patronos. V. *Patronus.*

Electio Romani Pontificis. V. *Romanus Pontifex.*

Eleemosyna.

Eleemosyna est actus charitatis per misericordiam exercitus: alia est corporalis, alia spiritualis. *l.3. c.23. §. 4. n.31.*

Eleemosynæ a piis Fidelibus aliquando pro Servorum Dei causis subministrantur. *l.1. c. ult. n.3.* Pro fideli earum erogatione multa a particulari quadam Congregatione statuta sunt. *n. 4.* Si quid ex iis post Beatificationem superfit, non potest in alium usum converti, inconsulta Sede Apostolica, quæ indulgere debet, ut in usum voluntati dantium proximiorem commutetur, puta in ædificationem facelli in honorem Canonizati. *n.8. et 9.* Exemplum in causa Servi Dei Jacobi Illyrici. *ibid.* Eleemosyna collecta, ut transitus fiat a Beatificatione ad Canonizationem, non potest erogari in solutionem æris alieni pro Beatificatione contracti, neque in alium usum sine Sedis Apostolicæ facultate, neque Creditores super ea jus habent. *n.8.*

Eleemosynarum Fratribus Minoribus strictioris observantiæ subministratarum dominium, proprietas, & possessio penes subministrantem remanet, donec in rem constitutam conversæ fuerint. *l.1. c. ult. n.7.* Dominium eleemosynæ aliis Fratribus Observantibus datæ transit in jus Sedis Apostolicæ. *n. 9.* Disputatur, an Fratres Minores eleemosynas pro Servorum Dei causis quærere sine regulæ læsione possint, & apud quem collectæ deponendæ sint. *a n.12. ad 17.* V. *Ordo Seraphicus.*

Elevatio corporum Sanctorum.

Elevabantur olim corpora Sanctorum auctoritate Episcopali, uti elevata fuerunt corpora Ursmari Laubiensis Abbatis, Folcuini Tarvennensis Episcopi, & aliorum. *l. 1. c. 6. n. 2. 4. et 5. c. 10. n. 7.* Sæpe in his elevationibus auctoritas Romani Pontificis intervenit. *c.7. n.16. c.8. n.5. 11. et 14. c.9. n.3.*

Elevatio corporum Canonizandorum aliquando in solemni Canonizationis actu facta, vel demandata fuit. *l. 1. c. 36. §.8. n. 16.*

Elogium.

Elogia Beati, vel Sancti admitti possunt in libris de gestis Servorum Dei, si ea cadant supra mores, & debitæ adsint protestationes, non vero si cadent supra personam. *l.2. c.12. n. 2.* Elogium sanctitatis sub imagine Francisci Scuderi pluribus rationibus quidam sustinuerunt. *n. 4.* Elogium insigne super sepulcrum Mariæ filiæ Ducis Sabaudiæ ab Alexandro VII. compositum fuisse dicitur. *ibid.* Quædam ejusmodi elogia tamquam supra mores, & opinionem cadentia, neque non cultui adversantia, ad imagines, vel sepulcra Servorum Dei, vel in libris

administratione, & Ecclesiæ gubernatione arcere. *n.*12.

Episcopi idoneos ministros nacti ab admissionibus, & negotiorum expeditione liberi non sunt. *l.*3.*c.*34. *n.*12. Suas diœceses visitare, ut sanam doctrinam, bonosque mores tueantur, populosque recte componant. *n.*13. Synodo cogere. *n.*4. In suis diœcesibus, sed non otiosi, residere debent. *n.*15.

Episcopus ordinarius sacramenti Confirmationis minister est; olim huc illuc Episcopi concursabant ad Confirmationem ministrandam. *l.*3. *c.*34. *n.*16. V. *Confirmatio*. In ordinibus conferendis canti, & integerrimi Episcopi sint, & alia peragere debent, quæ si omittant, peccant. *n.*17. Ecclesiastica beneficia magis idoneia conferant. *n.*18. Peccant, si Confessarios idoneos suis ovibus non præficiant. *n.*19. Monialium regimini invigilare debent ita tamen, ut cum iis solitarie non conversentur. *n.*20.

Episcopus in examine, antequam consecretur, promittit venerationem, & obsequium erga Sedem Apostolicam. *l.*3. *c.*34. *n.*21. De hoc, & de reliquis supra recensitis inquirendum est in causis Beatificationis & Canonizationis Servorum Dei Episcoporum. *ibid.* Item quomodo se gesserint cum Principibus sæculi, & libertatem Ecclesiasticam defenderint. *n.*22. Quomodo reditus Ecclesiasticos, & eleemosynas erogaverint. *n.* 23. Bona patrimonialia, vel quasi patrimonialia possunt licite quibuscumque voluerint elargiri, dummodo recto affectu id faciant. *ibid.* Aliqui Sancti Episcopi etiam hæc bona in pios usus erogarunt. *n.* 24. Non obstat virtutibus Episcopi quoad Beatificationem, & Canonizationem, quod de bonis patrimonialibus favore consanguineorum testatus sit: imo non debet Servus Dei Episcopus ea distrahere, si ex testamento majorum in familia remanere debeant. *n.*25.

Episcopi reditus Ecclesiasticos propriæ sustentationi superfluos in pios usus erogare tenentur, sed indecisum adhuc, utrum ex charitate, an ex justitia. *l.*3. *c.*34. *n.*26. Abusus horum redituum, aut usus in nepotibus, & consanguineis ditandis obstat heroicitati virtutum Episcoporum. *c.*27. & 28. In hoc moderationes a Servis Dei in Ecclesiastica dignitate constitutis servandæ statutæ sunt. *ibid.* & *n.*29. Hæ moderationes sunt antiqui juris declarationes, ideoque de iis quærendum est in causis Servorum Dei præmortuorum. *n.*30. ut recta eorumdem redituum erogatio in causis Beatificationis, & Canonizationis heroica judicetur, requiritur aliquid arduum; & non commune aliis probis Episcopis. *n.*31.

Episcopus nihil sine maturo consilio agere debet. *l.* 3. *c.* 34. *n.* 22. Et vitæ activæ, & contemplativæ vacare. *c.*26. *n.*4. An ei liceat fugere tempore persecutionis. *c.*16. *n.*15. & 16. V. *Fuga*. Sancti veteres Episcopi omnem ornatum etiam exteriorem vitarunt, non item moderni: utrique laudabiliter propter circumstantias. *c.*41. *n.*17.

Episcoporum Germaniæ nullus, præter Salisburgensem, Henrici Imperatoris factum adversus Paschalem Papam II. improbavit. *l.*1. *c.*41. §.10. *n.*26. Episcopo indigenti subsidium persolvitur. *c.*46. *n.*2. Episcopi quidam Galli Semipelagianum errorem secuti excusantur. *l.* 2. *c.* 29. *a n.* 3. *ad* 9. Episcopi, propositis, non tactis Evangeliis, sed manu ad pectus admota jurant. *c.* 48. *n.*7. Olim festa de præcepto statuere poterant. *l.* 4. *p.* 2. *c.*16. *n.*11. V. *Festum*. A solo Summo Pontifice deponi possunt. *l.*1. *c.*11. *n.*10.

Episcopus quoad causas Beatificationis, & Canonizationis.

Episcopus olim, in cujus diœcesi Martyrium contigerat, jus habebat acta Martyris examinandi, & cultum publicum erga ipsum decernendi, Cleri sui consilio adhibito; vel de Martyrio ad Primatem scribebat, ut ab hoc, Episcoporum consilio interveniente, actisque examinatis, Martyr vindicaretur, ut Africanæ Ecclesiæ mos erat. *l.*1. *c.* 3. *n.*7. *c.*6. *n.* 9. *c.* 29. *n.* 4. Id ipsum quoad Confessores in more positum erat. *ibid.* & *c.* 6. *n.* 2. & *seqq.* Quoad Martyres miracula non exigebat, ut cultum ei decerneret. *c.*28. *n.*2. & *c.*29. *n.*4. Sed Episcoporum decreta de Sanctorum cultu vim in universa Ecclesia non habebant, nisi accedente Romani Pontificis auctoritate. *c.*7. *n.*1.

Episcopi antiquitus Beatificationem, non autem veras Canonizationes peragere poterant. *l.*1. *c.* 6. *n.*9. & *c.*10. *n.*6. Hoc Episcoporum jus Beatificationes peragendi independenter a Summo Pontifice viguit usque ad Alexandri III. tempora. *c.*10. *n.*7. & *c.*37. *n.* 9. Quamquam etiam

caufarum in facrorum rituum Congregatione, caute a Cardinalibus, & Confultoribus accipientibus eidem Congregationi referendæ funt. *l.1. c.16. n.16.* Principes ad Summum Pontificem epiftolas mittunt pro impetranda fignatura commiffionis, quarum præcipuæ in fummario iosoroiationis eduntur, reliquis folum iodicatis, vel omnes in libello feparato typis imprimuntur. *l.2. c.36. n.10.* Ad eumdem effectum neceffariæ funt Epifcoporum epiftolæ fuper continuatioοe, & augmento famæ fanctitatis Servorum Dei. *n.19.*

Epiftola a Fidei Promotore ad Subpromotorem in partibus fcribenda eft pro recta proceffuum Apoftolicorum conftructione. *l.2. c.44. n.7. et 8.*

Epiftola a Judicibus delegatis in caufis Servorum Dei ad facrorum rituum Congregationem ex præfcripta litterarum remifforialium fcribenda eft fuper fide teftibus in proceffu Apoftolico examinatis habenda. *l.2. c.39. n.11. et 12. et c.50. n.4.* Mos fcribendi haoc epiftolam antiquior eft. epiftola encyclica & formula litterarum remifforialium. *ibid.* Judex Ordinarius S. Sedem folum monere debet de proceffu a fe confecto. *ibid.* Subdelegatus proceffum Apoftolicum conficiens ejufmodi epiftolam ad Delegatum fcribere debet, hic aliam cum ipfa ad facram Congregationem mittit. *c.50 n.5.* Hæc epiftola omittitur, fi Subdelegati a Cardinali Vicario proceffum conficiant. *ibid.*

Epiftolam Ordinarius fcribere ad S. Sedem debet de proceffu a fe conftructo in caufis Beatificationis, & Canonizationis. Judices vero remifforiales debent infuper eamdem S. Sedem informare de fide teftibus habeoda. *l.2. c.50. n.4. et 5.*

Epiftola Innocentii I., qua Arcadium Imperatorem, aliofque S. Joannis Chryfoftomi perfecutores excommunicavit, an genuina fit, controvertitur. *l.1. c.7. n.3. et 6.* Epiftolæ S. Attici, & Cyrilli Alexandrini teftaotur, Romanos Pontifices juffiffe, nomen ejufdem S. Joannis in facris Diptychis recipi. *ibid.* Epiftolam Hadrianus II. ad Concilium Tricaffinum fcripfit, ut Nicolaus I. Diptychis infcriberetur. *n.14.*

Epiftolæ Canonizationis Theobaldi Eremitæ utrum ab Alexandro II.; an ab Alexandro III. expeditæ fint, iocertum. *l.1. c.8. n.10.* Per epiftolam Clemeos VI. Patriarcham Armenorum monuit, ut Patrum traditiones, & Sedis Apoftolicæ Conftitutiones fervaret. *c.11. n.2.* Summi Pontifices, præter bullam Canoniz ationis, alias epiftolas ad omnes, vel ad unius nationis Præfules, vel ad alios fcribere confueverunt, Canonizationem indicantes, & ad cultum Canonizato præftandum excitantes. *c.36. §. et n.14.*

Epiftolæ Launoji, quibus Romani Pontificis infallibilitatem deprimere conatus eft, refelluntur. *l.1. c.44. n.18.*

Epiftola Caroli Bovilli de admirabili jejunio B. Nicolai Flue Eremitæ. *l. 2. c.24. §.4. n.13.* Epiftola S. Francifci Salefii ad Paulum V. pro impetranda Canonizatione B. Amadei III. Ducis Sabaudiæ. *§.14. n.46.* Epiftola Caroli Ducis Calabriæ ad Joannem XXII. pro obtinenda Canonizatione B. Auguftini Dalmatæ. *§.29. n.95.* Epiftola Philippi III. Hifpaniarum Regis ad Archiepifcopum Panormitanum pro impetranda a facrorum rituum Congregatione facultate transferendi corpus B. Benedicti a S. Philadelphio. *§.56. n.223.* Alia Epiftola Urbani VIII. qua populum Panormitanum venerantem ejufdem B. Benedicti corpus laudavit. *ibid.*

Epiftolam Pelagius II. fcripfit adverfus Joaonem Jejunatorem Patriarcham Conftantiοopolitanum, qui Oecumenici nomen temere affumpferat. *l.2. c.36. n.16.* Epiftola S. Bernardi adverfus Vvillelmum Archiepifcopum Eboracenfem, *c.41. n.13.* Epiftolas S. Leoois M. adverfus S. Hilarium quidam narrationi Honorati Maffilienfis temere poftponunt. *n.10. et 11.* Epiftola Goffridi Galli Cardinalis adverfus Ven. Robertum de Arbrifello an genuina fit, controvertitur. *n.12.*

Epiftola Theodori Epifcopi Iconii de Martyrio SS. Quirici, & Julittæ inter acta fincera Martyrum recenfetur. *l.3. c.15. n.6.* Epiftola S. Ludovici Galliæ Regis, in qua nonnulli ab Infidelibus capti, & occifi Martyres appellantur. *c.18. n.3. et 7.* Anthographum Epiftolæ Mariæ Stuartæ Gallico idiomate exaratum ad Sixtum V. in archivo Caftri S. Angeli affervatur. *c.13. n.10.*

Epiftolas Indicas de Martyrio eorum, qui in Japonia patiuntur, Romæ præmiffa debita proteftatione, imprimi permiffum eft. *l.2. c.12. n.5.*

Epitaphium.

Epitaphium S. Kiliani, & fociorum

toriis; vel deponentes super uno interrogatorio se referant ad deposita super alio. *n.* 8. & 9. An id fieri in aliis causis possit, disputant Auctores, *ibid.* In causis Beatificationis testis, quamquam a Judice non interrogatus, debet causam scientiæ reddere, ut ejus examen sit legitimum, eique credatur. *n.* 10. Initio examinis omnium testium, etiam ex officio, interrogatoria aperiuntur, & in singulis sessionibus aperiuntur, ex clauduntur, sigilloque judicum obsignantur. *n.* 11. & 12.

Examen testium in causis Beatificationis debet esse clarum, ac Judices dumtaxat, & Fidei Subpromotor, ac Notarius adesse debent, si alii intersint, examen est invalidum. *l.* 2. *c.* 49. *n.* 13. 16. & 17. Examen in fine cujuslibet sessionis a teste, a Judice, a Subpromotore, & a Notario est subscribendum, si testis litteras nesciat, signum Crucis facere debet. *n.* 18. Examen in eadem sessione non absolutum subscribi valide potest dum in alia sessione absolvitur, dummodo depositio prior testi legatur: hæc lectio est utilis, non ad validitatem necessaria. *ibid.* Examen M. Ducis Etruriæ, & Ducis Mutinæ in causa Servi Dei Gregorii Card. Barbadici; & examen Leopoldi I. Imperatoris in causa Servi Dei Dominici a Jesu Maria singulari, ac notabili modo exceptum fuit. *n.* 20.

Examen testium in causis Beatificationis, & Canonizationis non est peragendum die feriata in honorem Dei, & Sanctorum, neque nocte. *l.* 2. *c.* 48. *n.* 9. Peractum nocte non esset nullum, præcipue si die inceptum ad aliquot noctis horas protrahatur. *ibid.* Excipiendum est in Ecclesia, vel in sacello Palatii Episcopalis, vel Palatii Gentilitii Episcopi, vel in Claustro Monasterii: aliquando valide fuit receptum in Oratorio domus privatæ. *c.* 49. *n.* 22. Examen Monialium excipiendum est in loco Confessionis, vel Communionis, vel in Collocutorio. *ibid.* V. *Monialis*. Examen est validum, licet in quolibet actu non exprimatur locus, & locus loci. *ibid.*

Examen testium in processu Ordinario causarum Beatificationis, & Canonizationis valide recipitur a solo Notario de mandato Judicum; sed consultius a Judicibus reciperetur. *l.* 2. *c.* 47. *n.* 2. In processibus Apostolicis, quidquid ante novam formulam remissorialium fuerit, neque Notario a Judicibus remissorialibus committi, neque ab eo solo valide recipi potest. *ibid.* Examen Confessariorum, & Directorum spiritualium valde prodest in causis Servorum Dei. *l.* 3. *c.* 26. *n.* 9. V. *Oratio mentalis*.

Excommunicatio.

Excommunicatio pro revelatione rerum deperditarum, vel subreptarum ab Episcopis ferri potest; at quoad Territorium separatum Præsulum inferiorum a Sede Apostolica ferenda est. *l.* 2. *c.* 2. *n.* 6.

Excommunicationi, quæ videtur Hæreticorum propria, subjiciuntur, qui Canonizationi refragantur. *l.* 1. *c.* 45. *n.* 27. Similis pœna in bulla *Unigenitus* imponitur adversantibus eidem bullæ. *ibid.*

Excommunicationi latæ sententiæ summo Pontifici reservatæ subduntur Judices, Subpromotores, Notarius, Protonotarius, & testes secretum circa acta processus Apostolici in causis Sanctorum non servantes. *l.* 2. *c.* 44. *n* 16. Et quicumque in visitatione sepulcri, aut translatione Servorum Dei aliquid eidem sepulcro addere, aut subtrahere auderent. *n.* 13. & *c.* 51. *n.* 1. & 7. & *l.* 4. *p.* 2. *c.* 22. *n.* 4. & 21. Eamdem pœnam incurrunt Judices remissoriales, & testes juramentum in iisdem causis violantes. *l.* 2. *c.* 48. *n.* 1. & 6.

Excommunicationem incurrunt, qui ex Urbis Cæmeteriis, non qui aliter sacras Reliquias surripiunt. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 25. *n.* 37.

Excusor

Excusori Scripturarum Beatificationis, & Canonizationis peculiaris merces taxata est. *l.* 1. *c.* 46. §. 2. *n.* 15.

Exemplar. *Exemplatio*.

Exemplum.

Exemplaria Decretorum Urbani VIII, ad Episcopos missa fuerunt promulganda. *l.* 2. *c.* 11. *n.* 3.

Exemplar processum authenticum a Notario sacræ rituum Congregationis faciendum, & Subpromotori tradendum est. *l.* 2. *c.* 4. *n.* 7.

Exemplar operis autographi alicujus Servi Dei pro revisione exhibiti dimittendum est in actis sacræ rituum Congregationis, si autographum ipsum Postulatoribus restituatur. *l.* 2. *c.* 26. *n.* 8. Si autographum difficulter legatur, exemplar ex permissione ejusdem Congregationis sumi potest. *n.* 9. V. *Revisio*.

Exemplaria quædam scripturarum causæ Beatificationis, & Canonizationis typis imprimi possunt, antequam causa absolvatur. *l.* 1. *c.* 19. *n.* 20. V. *Scriptura*.

giebant, aut se occultabant. *l. 1. c. 2. n. 3.* Si in iis circumstantiis occubuissent, Martyres credebantur. *ibid.*

Extrajudicialis attestatio.

Extrajudiciales attestationes in causis Beatificationis, & Canonizationis non sunt exquirendæ, neque in processibus admittuntur. *l. 2. c. 49. n. 21.*

Fabrica Basilicæ Vaticanæ. V. *Basilica.*

Facultas.

FAcultas Sedis Apostolicæ requiritur, sub pœna excommunicationis, ut bona ecclesiastica alienari, aut obligari possint. *l. 1. c. ult. n. 6.* Sine hac facultate bona eadem ne pro expensis quidem Beatificationis, aut Canonizationis alienari possunt. *ibid.* Necessaria quoque est, ut pecunia pro Canonizatione post Beatificationem ex eleemosynis collecta in alium usum convertatur. *n. 8.*

Fama Sanctitatis, Martyrii, & Miraculorum.

Fama sanctitatis in genere est communis opinio de integritate vitæ, & virtutibus per continuatos actus supra communem operandi modum a Servis Dei exercitos, ac de miraculis eorum intercessione a Deo patratis. *l. 2 c. 39. n. 7.* Fama eadem orta ex miraculis relatis in libris cum debita protestatione editis, quin tamen miracula ipsa coram Ordinario approbata sint, non subsisteret. *c. 12. n. 6.* Fama sanctitatis comitatur, & fortassis causat cultum. *c. 39. n. 4.*

Fama Martyrii in genere est communis opinio, quod aliquis, vel aliqua pro Christi Fide, vel virtute, quæ ad Fidem reducatur, illatam sibi mortem patienter tulerit, & quod signa, vel miracula ejus intercessione contigerint. *l. 2. c. 39. n. 7.*

Famæ probatio.

Fama a rumore distinguitur. *l. 2. c. 39. n. 8.* Substantia judicii famæ sanctitatis in genere in Decretis generalibus Urbani VIII. continetur, idemque judicium pluribus perficitur. *ibid. & n. 9. & seqq.* ejus usus recentior ab antiquiori in aliquibus discrepat. *n. 13.* V. *Judicium.*

Fama in genere etiam per processum Apostolicum probanda est, antequam inquiratur in specie; ab inquisitione in genere facile dispensatur, etiam post Urbani VIII. decreta, in causis Martyrum per quamcumque viam procedentibus, & in aliis causis: quæ per viam casus excepti procedant. *l. 2. c. 39. a n. 2. ad 6.*

Fama probatur per testes, & per Historicos, ac per donaria ad sepulcra Servorum Dei oblata, quæ tamen sicuti & Historici, sunt pura adminicula. *l. 2. c. 40. n. 1.* Duobus testibus de jure probatur, sed ex instituto sacræ Congregationis sex, aut octo examinantur: neque opus est, ut sint contestes, sed sufficiunt singulares singularitate adminiculativa. *n. 2.* idque eadem Congregatio in quibusdam causis admisit. *n. 3.* Testis de fama deponens, juxta Bartolum debet nominare personas, a quibus rem audivit; juxta Baldum sufficit, ut asserat, se audivisse rem publice dici. *n. 4.* In praxi circa famæ sanctitatis probationem retinenda est Bartoli doctrina, uti eam recepit sacra rituum Congregatio. *n. 5. & 7.* Doctrina Baldi recipi poterit saltem in factis antiquissimis, ac dum agitur de fama sanctitatis deducenda ex processu ordinario pro obtinenda *signatura commissionis*; non vero quando in judicio inquisitionis in genere fama deducitur ex processu Apostolico. *n. 7.* An Congregatio eadem in factis antiquis Baldo umquam adhæserit, non constat. *n. 6.*

Famæ legitima origo sufficienter deducitur ex vita Servi Dei ab aliquo antiquo, & probato Auctore typis edita, non autem a moderno Scriptore exarata, licet hanc ab Ordinariis, consilio Theologorum adhibito, revisam Sedes Apostolica edi permisisset. *l. 2. c. 40. n. 8.* Nisi vita a recenti probato Auctore edita processibus inniteretur, & viri graves electi opus approbassent, & cum processibus contulissent, ac nonnulli Cardinales, jussu Summi Pontificis illud examinassent, edique posse censuissent, & hoc judicium Pontifex approbasset. *n. 9.*

Famæ Servorum Dei aliquando in processibus testes adversantur. *l. 2. c. 41. n. 2.* In famæ judicio qualitas testium, causa dictorum, & circumstantiæ ponderandæ sunt. *n. 4. 5. & 6.* Si quis rumor contra famam sanctitatis insurrexerit, &, perseverante fama, cessaverit, pro eadem standum est. *n. 7.*

Famam Sanctorum aliquando Scriptores post eorum obitum obscurare student *l. 2. c. 41. n. 2.* Exempla. *n. 3.* In hoc Scriptorum qualitates, scribendi modus, crimina Servis Dei a Scriptoribus objecta, Pœnitentia a Servis Dei de crimini-bus

Pontifice concessum sufficit pro casu excepto ex Pontificio indulto. *l.2. c.20. n.13. & 14.* Festa civilia in Servorum Dei honorem neque juri communi, neque Urbani VIII. Decretis adversantur; cum fiat cultus pure civilis, nisi cum jejunio ex publica auctoritate agantur. *c.13. n.5.*

Festa ab Episcopis in suis diœcesibus statuta recolenda sunt. *l.2. c.1. n.7. & 12.* Nonnulla festa celebrari sancivit Concilium Moguntinum. *l.1. c.5. n.7.* Quæ aditum aliis festis instituendis aperiunt sacrorum rituum Congregatio fere non admittit. *l.4. p.2. c.31. n.3. & 24.*

Festa de præcepto minui oportere Henricus IV. Galliæ Rex Clementi VIII. exposuit. Sed diminutionem Urbanus VIII. peculiari constitutione statuit. *l.4. p.2. c.15. n.6.* Hæc Constitutio non fuit ubique recepta. *c.16. a n.22. ad 25.* nonnulla festa, ab eodem Urbano sublata, antea in desuetudinem abierant. *n.19. 20. & 21.* Festis vero in Constitutione Urbani de præcepto designatis Clemens XI. festum immaculatæ B.M.V. Conceptionis addidit. *c.15. n.10.* alia particularia festa de præcepto in Hispaniis observantur. *n.11.*

Festa de præcepto a Principibus secularibus constitui nequeunt, & aliquando rejecta fuerunt. *l.4. p.2. c.15. n.9.* Posset Episcopus festa de præcepto in sua diœcesi constituere cum consensu saltem Capituli. *n.12.* Et sic olim festa constituebantur. *c.16. n.11.* sed non expedit, ab Episcopis constitui, nisi ex gravissimis circumstantiis. *c.15. n.13.* Imo post Urbani VIII. Constitutionem non debent Episcopi id præsumere inconsulta Sede Apostolica. *c.16. n.11. & seqq.* Potest absolute summus Pontifex festa de præcepto ubique constituere. *n.14.* & 15. Festa ex voto inducta voventes dumtaxat post dictam Constitutionem obligant: quoad alios reducta sunt ad solam devotionem. *c.15. n.14.*

Festorum imminutionem plures in dignitatibus constituti BENEDICTO XIV insinuarunt. *l.4. p.2. c.16. a n.1. ad 4.* Imminui possent primo si quædam ex recensitis in Urbani Constitutione expungantur, quod difficulter admitti potest. *a n.16. ad 21.* Secundo si per hebdomadam occurentia in Dominicam transferantur; sed juxta alios nullum festum, nisi ex solemnioribus sit, die Dominico est celebrandum. *a n.22. ad 25.* Tertio si juxta methodum a Concilio Provinciali Tarraconensi an.1727. propositam, & a Benedicto XIII. probatam permittatur, ut Fideles quibusdam diebus festis de præcepto, audito sacro, operibus servilibus vacent. *n.26. 27. & 40.* Id conveniens esse exempla ostendunt. *a n.34. ad 38.* Quarto si quædam festa de præcepto conjungantur, aliqua in dies Dominicos transferantur, in aliis, audito sacro, opera servilia permittantur. Et quænam, & quomodo festa conjungi possint. *n.41. 42. & 43.* Hujusmodi conjunctioni obstare non videtur, quod Sancti, quorum festa conjunguntur, diversis obierint diebus. *n.44. & 45.* Aut a die, quo obierunt, removeantur. *a n.46. ad 56.* Aut tres Sancti eodem die colantur. *n.55.* Aut aliqua in Breviario, & Missali immutatio sit facienda. *n.57.* Omnia hæc de festis expendenda proponuntur. *a n.58. ad 65.*

Festa omnium Apostolorum in festo SS. Petri, & Pauli olim continebantur, mox in festo SS. Philippi, & Jacobi, excepta solemnitate SS. Petri, & Pauli. *l.4. p.2. c.16. n.43.* Festum Sancti, cujus obitus dies ignoratur, recte in ejus translatione recolitur. *n.47.* Ex SS. Patronis principalibus unius dumtaxat festum in singulis locis de præcepto est celebrandum. *c.15. n.6.* Ex peculiaribus circumstantiis etiam de Patrono minus principali festum de præcepto celebrari potest. Exemplum. *n.7.*

Festum SS. Trinitatis in Ecclesiam Romanam introductum, & ad universam extensum fuit sub Joanne XXII. *l.4. p.2. c.31. n.2.* Non celebratur festum unius dumtaxat personæ SS. Trinitatis. *n.3.* V. *Trinitas.*

Festivitates Domini ex triplici causa institutæ sunt. *l.4. p.2. c.31. n.4.* Festum cum officio in honorem cordis Jesu petitum, & non concessum. *c.30. a n.19. ad 25.* V. *Cor.* Festum Corporis Christi institutum est ex revelatione facta B. Julianæ Virgini in Civitate Leodiensi, & extensum, cum Hostia Sacerdote incredulo celebrante, vera caro cruore respersa apparuit. *cap.31. num. 24.* Festum SS. Nominis Jesu ultimum est in ejus honorem concessum. *n.5.*

Festa B. M. Virginis. V. *Mariæ V. B.* Festum Nativitatis S. Joannis Baptistæ institutum est ante festum Nativitatis B.M. semper Virginis, & in universa Ecclesia celebratur, quia Joannes in utero

rcfor

Fuga in persecutione aliquando licet, aliquando permittitur, nonnumquam praecipitur. *l.3.c.16.n.18.* Privatis personis licet in persecutione remanere, si id proximorum utilitati, aut Dei gloriae expedire videatur, & in Fide constantes se fore sperent. *n.17.* Hoc modo permansio potest esse a Charitate imperata. *n.17.* Fugae regula esse debet major Dei gloria, & Ecclesiae utilitas. *n.19.*

Fundator.

Fundator Religionis, si cum aliis ejusdem Cleri canonizetur, praenominandus est, licet tempore posterior, non vero, si alii Sacerdotes fuerint; & non ipse. *l.1.c.36.§.4.n.8.* V. *Solemnitas Canonizationis.*

Fundator Congregationis Montis Oliveti fuit B. Bernardus Ptolemaeus. *l.1. c.13.n.8.* Fundatores Ordinis Servorum B. M. Virginis septem recensentur. *n.15. & 17. & l.2.c.24.§.41.n.161. & 162.* Hi in eremum Montis Senarii in Tuscia secesserunt, ibique Ordinem instituerunt. *n.164.* A Gaufrido Cardinali Legato admoniti pristinum vitae rigorem remiserunt. *n.165.* Sex in ea eremo obierunt, sed omnes septem ibi sepulti sunt, quorum capita sub altari sacelli post Chorum remoto pallio, conspiciuntur. *n.164.* De omnibus approbatus est casus exceptus ex cultu immemorabili. *n.161. & 162. & l.1.c.31.n.15.& 17.* Septimi ex his Fundatoribus, nempe B. Alexii Falconerii causa separatim ab aliis sex promota, & absoluta fuit. *l.2.c.24.§.41.n.163.* Fundatrix Monialium Congregationis Vallis Umbrosae fuit B. Humilitas. *l.1. c.31.n.15.*

Fundatores Religionum miris laudibus extolluntur, & congrue Officio, & Missa, postquam canonizati sunt, in universa Ecclesia coluntur. *l.4.p.2.c.6.n.8.*

Funus.

Funeri Servorum Dei magnus intervenit Populorum concursus, & alia plura fiunt, quae si devotione sincera, ac sine humana industria fiant, publicum cultum non important. *l.2.c.12.n.9.&10.* An consueta Ecclesiae Officia pro defunctis in his funeribus omitti possint. *n.11.* V. *Officia.* Funeri S. Clarae Innocentius IV. S. Bonaventurae Gregorius X. adfuit. *ibid.* Ea, quae in funere S. Francisci Salesii facta sunt, quidam Joannes Fabrius improbavit, sed caecus, & elinguis factus peccatum suum agnovit. *n.9.* In funere Romanorum Pontificum res ipsorum gestae pictae exponuntur, uti etiam factum fuit in funere Cardinalis Gabrielis Paleoti primi Archiepiscopi Bononiensis. *ibid.*

Furtum Corporum, & Reliquiarum Sanctorum.

Furto ex Ecclesia S. Thomae de Formis sublatum fuit corpus S. Joannis de Matha, & in Hispanias asportatum. *l.4.p.2. c.25.n.12. et seqq.* Item Reliquia Praeputii Christi. *n.46.* Et corpora SS. Romani, & Bertulphi Abbatum, aliorumque plurium. *a n. 39. ad 49.* Non tamen corpora SS. Benedicti, & Scholasticae ex Monasterio Cassinensi. *n.53.*

Furta hujusmodi improbantur. *l.4.p.2. c.25.n.56.* Non licet sub pietatis specie sacra Corpora, & Reliquias furari, nisi ex Infidelium manibus. *c.26.n.21.* Sedes Apostolica aliquando ea liberaliter iis permisit, ad quos e furum manibus devenissent. *n. 22.* Aliquando restitui jussit. *n.23. & 24.*

Gangraena.

G*Angraena* neque tumor, neque ulcus est, sed mollioris partis affectae quaedam mortificatio, & a sphacelo per magis, & minus differt. *l.4.p.1.c.17.n.21.* Periculosa est, & in sphacelum degenerat, ni cito curetur, ejusque curatio in juvene facilis est. *n.26.* De miraculosa ejus sanatione. V. *Miraculum.*

Gaudium.

Gaudium repentinum, & immodica laetitia de bono obtento aliquibus mortem attulerunt, alios a morbo liberarunt. *l.4. p.1. c.ult. n.32.*

Gemelli.

Gemelli sunt, vel qui simul concipiuntur, vel qui simul eduntur, licet non simul concepti sint. *l.4.p.1. c.20. n.19. & seqq.* Fere gemelli, qui simul concepti simul eduntur. Et vivaciores sunt unius, quam diversi sexus. *ibid.*

Generatio.

Generationis terminus in hominibus annus septuagesimus, in mulieribus quinquagesimus est, sed aliquando fallit. *l.4. p.1. c.20. n.4.*

Gentilium consecratio, & ad fidem conversio. V. *Apotheosis. Fides.*

Gibba.

Gibba proprie dicitur, cum vertebrae ad exteriora luxantur, & in dorso tumor apparet. Altera fit ex luxatione ad anteriora: alia ex luxatione in alterutrum latus, & vocatur obliquatio, & tortuositas. *l.4. p. 1. c.11. n.15.* De miraculosa

quo discernuntur varii motus, de quibus dubitari potest a bono ne, an a malo spiritu proveniant. *n.2.*

Gratia gratis data discretionis spirituum consistit in hoc quod spiritus non per regulas asceticas, & mysticas, sed per Spiritus S. instinctum discernantur. *l. 3. c. 48. n. 4.* Et sic discretio spirituum est mentis illustratio, qua homo sine errore judicat, a quo principio proprii, aut alieni motus, & cogitationes ad electionem pertinentes excitentur. *ibid.* Difficulter spiritus discernuntur. *n. 3.* exempla hujus gratiæ. *n.5.*

Gratia gratis data Fidei. V. *Fides.*

Gratia gratis data generum linguarum.

Gratia hæc inferior est gratia prophetiæ: qui eam habet non loquitur eleganter idiomata peregrina, sed juxta communem modum. *l.3. c.48. n.6.* Alii præter Christum, & Apostolos eamdem habuerunt. *ibid. et n.7. et 8.*

Gratia eadem si in alicujus Servi Dei causa occurrat opus est, ut viri probi testentur, eum numquam aliis linguis operam dedisse. *l.3.c.48. n.10.* Si asseratur, ipsum unico idiomate loquentem a pluribus diversorum idiomatum fuisse intellectum, afferendi erunt testes diversarum nationum afferentes, se audivisse eum in proprio uniuscujusque idiomate eadem loquentem. *n.10.* Si in linguarum usu vanitas deprehendatur, a Deo non processisse dicetur, si usus in peccatorum conversionem fuerit, pro Dei dono habebitur, ejusque maxima habenda erit ratio in causa Beatificationis, & Canonizationis, positis præcipue virtutibus. *ibid.*

Gratia Interpretationis Sermonum.

Gratia hæc vel est expositio verborum unius idiomatis per verba alterius, vel doctrina mysteriorum in verbis latentium. *l. 3. c. 48. n. 11.* Vix de hac gratia agendum erit in prædictis causis; si enim aliquis Dei Servus absque humano studio abdita sacræ Scripturæ mysteria explicuerit, ad scientiam infusam id erit referendum. *ibid.*

Gratia Prophetiæ ad Fidei confirmationem refertur. *l. 3. c. 48. n. 1.* V. *Prophetia.*

Gratia sanitatum, & virtutum, seu miraculorum. Gratiæ istæ fere conveniunt cum gratia Fidei. *l. 3. c. 44. n. 5.* Gratia sanitatum significat curationes mirificas a morbis corporis. Gratia virtutum comprehendit cetera mirifica supra naturam. *ibid.*

Gratia virtutum, seu miraculorum non est manens in anima per modum habitus, uti fuit in Christo, sed consistit in hoc, quod cum Deus ipsam alicui tribuit, interdum movet ejus mentem ad faciendum aliquid, quod sequitur opus mirificum, interdum ad hoc ipsum aliqua ejus re externa tamquam instrumento utitur. *l. 3. c. 44. n. 7.* Initio Ecclesiæ necessaria fuit gratia, & frequentia miraculorum, & nunc in Ecclesiæ corpore manet non quidem in definitia personis. *n.8. & l.1. c.28. n.14.* Potest conferri peccatoribus, utpote gratis data; sed plerumque Sanctis confertur. *l.3. c.44. n.9. & 10.* De eadem agendum est in causis Beatificationum, & Canonizationum, in quibus tamen miracula non examinantur, nisi de virtutibus heroicis constiterit. *ibid.*

Gratiæ Sermonis Sapientiæ, & Sermonis Scientiæ.

Gratiæ gratis datæ non censentur hi sermones, prout inter dona Spiritus S. numerantur, sed prout significant abundantiam Sapientiæ, & Scientiæ ad alios instruendos, & contradicentes convincendos. *l.3. c.43. n.2.* Primus sermo a secundo differt. *n. 1.* Sermo Sapientiæ est externus de rebus Divinis absque humano studio acquisitus, itaut appareat esse a spiritu, & nemo valeat illi contradicere, increduli convertantur, & credentes in Fide firmentur. Sermo scientiæ est externus de rebus moralibus ad salutem æternam relatis. *a n.3. ad 7.* Hi sermones pertinent etiam ad mulieres ad privatam, non ad publicam doctrinam. *n.7.* Ad eosdem sermones refertur scientia infusa. *n.8. & seqq.* V. *Scientia.*

Gratitudo.

Gratitudo est pars potentialis justitiæ, & virtus, quæ gratiam benefacientibus rependit. *l. 3. c. 24. §. 2. n. 17. & seqq.* Eximiæ gratitudinis exempla in S.Pio V. *n. 20.*

Habitus.

HAbitus ex pluribus, continuatisque actibus innotescunt, & in dubio virtutum in causis Beatificationis, & Canonizationis de habitibus, non de actibus quæstio fit. *l.2. c.6. n.6.*

Habitus Fidei, Spei, & Charitatis probabilius parvulis, & adultis in Baptismo infunduntur. Nonnulli post Concilium Tridentinum putant de Fide esse, eosdem justificatis tribui. *l.3. c.21. n.13.*

Habitus heroicus, & Divinus non differt

rituum approbata fuit identitas corporum SS. Placidi, & sociorum Martyrum, Medici inter ruinas antiquæ civitatis Otriculanæ ioventi, & aliorum. Et quomodo. *c.24. n.14. et seqq.*

Identitati sacrarum Reliquiarum probandæ non sufficit unius testimonium, licet adminiculis vallatum, ut contigit de Mitra S. Pii V., & de indumento S. Felicis. *l.4. p.2. c.25. n.1.* Verum admissa fuit identitas Coronę ferreę, quę Modoetię asservatur. *a n.2. ad 7. V. Corona.* Et identitas Corporis S. Joannis de Matha Romæ furtim sublati, & Matritum translati. *a n.8. ad ult.* In hoc identitatis judicio testimonia eorum admittuntur, qui Reliquias surripuerunt, vel in surreptionem consenserunt. *n.3.* Declaratur exemplis. *a n.38. ad 50.* Aliquando sacra rituum Congregatio Officium, & Missam propter insignem aliquam Reliquiam concedit, sed *citra approbationem Reliquiæ*, oe per haoc concessionem approbari. sine alio examine identitas videatur. *n.54.* Declaratur exemplo. *n.55.*

Idololatra. V. *Lapsus.*

Idola. Idolothyta.

Idola si Artifices fabricent, peccant: si mori malint, quam ea fabricare, inter Martyres recensentur. *l.3. c.19. n.14.* Quales fuerunt etiam ii, qui speciali Spiritus S. impulsu illa fregerunt: quamquam nascentis Ecclesiæ Patres optarunt Idola gentium, oon vi, sed pietate, ac religione aboleri, ne Ecclesiæ progressus humanis tribueretur auxiliis. *c.17. n.5. et seqq.* Post Constantini, & Constantii leges jure frangi idola, & eorum aræ poterant. *n.9.*

Idolothyta Ethnicorum quadruplicis generis erant, & Christianis interdicta. *l.3. c.14. n.7.*

Jejunium.

Jejunium in sacris scripturis commendatur, eoque Ninivitæ, præcipiente Rege, usi sunt. *l.3. c.28. n.2.* Apud Hæbræos a cibo, & potu in jejuoio abstinendum erat, cujusmodi fuerunt jejunia in primitiva Ecclesia, nec non Moysis, Elię, & Christi. *l.4. p.1. c.27. n.1.* quorum jejunia miraculosa fuerunt. Christus singulis jejunii diebus famem probabilius noo sensit, idemque jejunium diversimode a Theologis constituitur. *n.4.*

Jejunium absque ullo prorsus externo alimento ad plures dies, & annos produci naturaliter potest, cujus nonuulla sunt modi, & exempla. *l.4. p.1. c.27. n.10. & seqq.* Et in ægrotis contingere potest. *n.14.* Alii hypocritę admiranda jejunia simularunt. *n.9.* Neque laudatur jejunium, quod alia pia opera impedit. *n.14.*

Jejunium aliud est supra, aliud intra naturam. *l.4. p.1. c.27. n.13.* Eucharistia jejunium non frangit, ut Græci erronee sentiunt. *n.6. 7. & 8.* Miraculo in longissimis jejuniis oon obstat, quod species Eucharisticę nutriant. *ibid.* Nonnulli Sancti jejunia ad plures dies, & annos produxerunt, sumpta dumtaxat Eucharistia. *n.5.* Nondum definitum est longissima, & asperrima jejunia recensenda inter miracula esse. *n.2. V. Miraculum.*

Jejunium Sancti viri veteris, & novi Testamenti in arduis facinoribus susceperunt. *l.4. p.1. c.27. n.14.* Insignia referuntur jejunia B. Nicolai Flue. *n.1.* S. Joannis Baptistę aliorumque Sanctorum. *l.3. n.24. §.4. n.45.*

Jejunium in vigiliis Servorum Dei non videtur privatis personis prohibitum esse, oec publicum importat cultum, nisi fit ab Ecclesiastico Superiore indictum, aut ex aliorum impulsu, vel ex publica auctoritate suscipiatur. *l.2. c.13. n.3.* Sancti & pii viri in aliorum Sanctorum vigiliis jejunarunt. *ibid.*

Jesuitæ.

Jesuitæ in numero Cleri secularis quoad locum ponendi sunt. *l.2. c.10. n.4.* Proprię conscientię rationem suis superioribus io scriptis reddere teneotur. *l.3. c.10. n.11.*

Ignis.

Ignis aliquando ex toto hominis corpore, vel ex capite emicat. Interdum circa homines apparet baculo, vestibus, aut hastę adhęrens. *l.4. p.1. c.26. n.21.* Aliquando ex hominum corporibus erumpens eosdem comburit. *n. 19. et 30.*

Ignis olim summum erat supplicium, & in servos, & aliquando in liberos plebejos & humiles, ideoque etiam in Christianos adhibebatur, quibus sępe non nocuit. *l.4. p.1. c.24. n.6.* Ignis experimento plura olim probabantur. *n.3. & seqq. et l.3. c.33. n.3.*

Ignes fatui sunt flammulę e terra parum elatę: stant, vel moventur, & ut plurimum sequentem fugiunt. Aliquando incendia excitarunt. *l.4. p.1. c.25. n.21.*

Ignis lambens ex subtili, & pingui exhala-

Imagines B.M. Virginis, Christi, Angelorum, Pontificum, & aliorum Sanctorum in abside sacelli S. Nicolai in Patriarchio Lateranensi specialibus insignibus, inscriptionibus, & forma repræsentantur. *l.1. c.41. §.10. n.10. & 20.* Imagines SS. Augustini, & Nicolai de Tolentino pingi habitu Fratrum Augustinianorum Discalceatorum non debent. B. Clara de Montefalco pingenda est habitu Ordinis S. Augustini. *l.4. p.2. c.21. n.5.* B.Petrus Paschasius habitu Trinitariorum non est repræsentandus. Congregatio sacrorum rituum amoveri jussit imaginem Eliæ inusitato modo a Patribus Basilianis expositam. *n.10.* Disputatur adhuc, num S.Joannes Gualbertus alba *cuculla*, & B. Petrus Urseolus vestibus albis, an nigris pingi debeant. *ib.*

Imagines SS. Francisci, & Antonii Patavini unaquæque ex Franciscanis familiis juxta proprium, quo utitur, habitum exponit, de qua re controversiæ inter easdem familias aliquando exarserunt. *l. 4. p. 2. c.21. n.11.* Sancti, Beati; & Servi Dei Ordinis S. Francisci de Observantia pingi debent juxta particularem statum membri Observantiæ, in quo mortui sunt. *ibid.*

Imagines Sanctorum Canonizatorum cum radiis, & diademate pingendæ sunt. *l.1. c.38. n.1. & l.2. c.10. n.6.* Quamquam hoc etiam modo depictæ, typis impressæ auctoritate superiorum, & in Ecclesiis, & altaribus collocatæ ante Beatificationem fuerunt imagines SS. Franciscæ Romanæ, Philippi Nerii, & aliorum. *l.2. c.9. n.3. & c.20. n.2.*

Imagines Sanctorum etiam Græcorum in cereis Agnis Dei imprimuntur. *l. 4. p.2. c. 21. n. 13.* Imago Canonizandi pingitur in vexillo, quod in processione Canonizationis defertur. *l. 1. c. 36. §.2. n.10.* Imagines S. Simeonis Stylitæ adhuc viventis ad portas ædium in tutelam, & præsidium collocatæ, earumque violatores puniti fuerunt. *l.2. c.11. n.15.* Imago S.Paulini pariter viventis cum imagine S.Martini in Baptisterio Ecclesiæ posita fuit, quod ipse S. Paulinus reprehendit. *c.14. n.3. & 5.* Imago S.Rochi in solemni processione in Urbe Constantiensi ad pestem avertendam delata fuit. *l.1. c. 36. §. 6. n.10.* Imagines dumtaxat Sanctorum in choro retinendæ sunt. *l.2. c.9. n.5.*

Imagines Beatorum cum radiis dumtaxat, & splendoribus pingi possunt. *l. 2. c. 10. n. 6.* Imprimi fortassis possunt in Agnis Dei. *l.4. p.2. c.21. n. 13.* In Ecclesiis, aliisque sacris locis aut in altaribus colendæ exponi, inconsulta Sede Apostolica, non debent in locis in Beatificationis indulto non expressis, etiamsi essent imagines æquipollenter Beatificatorum. *l. 1. c. 20. n. 18. & c. 37. n. 13. & l.4. p.2. c.2. a n. 7. ad 11.* Imago B. Nicolai Albergati radiis ornata pluribus in locis cernitur. *l. 2. c. 18. n.16.* Quomodo pingenda sit, BENECICTUS XIV. nuper statuit. *c.24. §.58. n.227.*

Imaginem novi, & incogniti Sancti prætextu novi miraculi erigi Synodus Carnotensis vetuit. *l. 2. c. 8. n. 5.* Jussu Congregationis rituum remotæ fuerunt insolitæ & impropriæ imagines Beati, seu Sancti Liberati de Lauro. *c. 17. n. 7. & c.24. §.36. n.129. & 131.*

Imagines Servorum Dei nondum Beatificatorum, neque Canonizatorum pingi cum radiis, laureolis, aut diademate non debent, neque cum persona ad eorum genua provoluta, quia id cultum importat. *l.2. c.11. n.5. & c.14. n.1. & 2.* Neque repræsentando Servos Dei cultum flexis genibus exhibentes Christo, vel B.Virgini, aut alicui Sancto, si hujusmodi imagines in quo essent altari collocandæ. Permittuntur vero, si ad aliud, quam ad publicum cultum referendum in altari collocarentur, e. g. ad ostendendum, fuisse Servum Dei erga aliquam Ecclesiam beneficum. *ibid.* Imagines Servorum Dei dantur cum scripturis Cardinali Relatori, aliisque, dum petitur introductio causæ, ac signata commissione. *n.1.*

Imagines Servorum Dei non debent in altari sub specie alicujus Sancti Canonizati exponi; ideoque amota fuit imago quædam sub specie S. Francisci Xaverii in quodam sacello depicta *l. 2. c.24. n. 2.* Possunt juxta nonnullos extra templum privatim coli. *c. 9. n. 1.* Alii docuerunt in Ecclesiis collocari posse. *n.2.* Sed post Urbani VIII. Decreta consultius est, ut in Ecclesiis non collocentur, licet sine laureolis, radiis & splendoribus depictæ sint, & extra altaria, ac seorsim a Beatorum, vel Sanctorum Imaginibus reponantur. *c. 14. n 3. 4. et 5.* Ante eadem Decreta in Ecclesiis cum diademate retinebantur. *c.11. n.12.* Sed ab his Decretis vetitæ sunt, & post ipsa quædam Servorum Dei Imagines vetitæ fuerunt. *ib.* Aliæ ab Ecclesiis, & choro, & a sepulcris amotæ fuerunt. *c. 9. n.5. et c.14. n.5.*

Ima-

ut

nebantur, nunc a Fidei Promotore. *l.2. c.44. n. 12.* Antiquissimus est ritus mittendi ab Urbe hæc Interrogatoria, quamquam nonnulli censerint hanc missionem fuisse arbitrariam. *ibid. & n. 10. & 11.* Præter hæc, alia a Judicibus remissorialibus Interrogatoria fieri possunt. *c. 47. n. 3.* Ac juxta hæc Interrogatoria aliquando testes ex officio valide examinentur. *n.1.* V. *Testis*. Custodienda sunt Judicum sigillis obsignata. *n.15.*

Interrogatoria ab Urbe missa solemniter Judicibus remissorialibus, ab his Promotori Fiscali in Fidei Subpromotorem electo tradenda sunt. *l.2. c.49. n.11.* Aperiuntur, dum testium inchoatur examen, idque initio cujuscumque sessionis, qua absoluta clauduntur, & Judicum sigillis obsignantur: quod observandum, est, donec omnium testium, etiam ex officio inductorum, examen absolvatur. *ibid. & n.12.* Absoluto examine, non occluduntur, at omnes apertionis, & non occlusionis actus in processu exprimi debent. *n. 11.* Occlusioni alii præter Judices, Notarium, & Subpromotorem interesse possunt. *n. 13.* Post ultimam testium depositionem processui inferenda sunt: si ante inserantur, processus adhuc est validus, dummodo in ejusdem exceptione, seu explanatione inserta fuerint. *n. 18.*

Interrogatoria generalia in Cardinalium examine resecantur. *l.2. c.49. n.19.* In Interrogatoriis pro judicio famæ sanctitatis in genere inquiritur de populorum erga Dei Servum devotione, de famæ origine, continuatione, interpolatione, diminutione, & augmento. *c.39. n.8. & 9.* Ultimum Interrogatorium omnium circumstantiarum veræ famæ complexivum exponitur. *n.10.*

Intimatio.

Intimatio Consistorii pluribus perficitur. *l. 1. c.34. n. 3. & seqq.* V. *Consistorium*. Intimatio Congregationis in causa S. Francisci Salesii quomodo facta fuerit. *c.23. n.3.*

Investitura.

Investituram, seu possessionem dominiorum Ecclesiasticorum dare Imperatores olim præsumebant; sed Romani Pontifices id eis denegarunt, & ideo persecutiones passi fuerunt. *l. 1. c. 41. §. 10. n.17. 27. & 28.* Ac ea præsumptio hæresim saperet. *n.28.*

Invocatio.

Invocatio Sanctorum ex veteri, ex novo Testamento, & ex Patribus constat. *l.1. c. 12. n. 2. & seqq.* Eamque adversus Hæreticos doctus recentior strenue propugnavit. *ibid.* Hæreticum est, negare Sanctorum Invocationem, & ipsi Hæretici fatentur, illam cum Canonizatione connecti. *n.1.*

Invocationem Sanctorum apud Judæos usitatam fuisse ex eo conjicitur, quod ipsi putarint, Eliam a Christo in Cruce invocari. *l.1. c.12. n.2.* Ipsa tamen neque in veteri, neque in novo Testamento frequenter memoratur justis de causis. *c.1. n.17.* Invocandi sunt Sancti cum veteres, tum recentiores, non autem publice, nisi eorum sanctitas ab Ecclesia declarata sit. *c.13. n.4. & 14.*

Invocatio Sanctorum solo invocantis dicto probatur. *l.3. c.5. n.17.* Si invocans mortuus fuerit, Invocatio per duos testes, qui se ab invocante invocationem audivisse contestentur, vel ex votivis tabellis, aut ex alia voti solutione comprobatur. *n.18.* Si invocans puer sit, ejus depositioni de sua invocatione additi aliquando sunt duo testes, ut invocatio probaretur: interdum probata fuit ex dictis testium cum antiqua tabella votiva. *ibid.*

Ira.

Ira majorem habet efficaciam, quam spes, gaudium, & fiducia boni obtinendi. *l.4. p.1. c. ult. n.32.* Diversas, & graves motiones in corpore, necnon hydrophobiam, & rabiem causat. Interdum morbos, & mortem intulit: ex ira animalia quædam maxime venenosa fiunt. *ibid. & c. 14. n. 15.* Ira salivam, & reliqua fluida inficere potest, ita ut ex istorum communicatione eveniat, quod in contagio, & similibus morbis solet. *c.14. n.15.*

Iris.

Iris est arcus discolor ex luminis solaris in nube roscida receptione, & reflexione factus. *l.4. p. 1. c. 25. n. 32.* Eam Deus assumpsit in signum fœderis inter se, & homines. *ibid.*

Ischuria.

Ischuria est urinæ suppressio valde periculosa, & post septimum diem mortem infert. *l.4. p. 1. c. 19. n.12.* Aliqui tamen longe post septimum diem ab hoc morbo convaluisse dicuntur. *n. 13.* De miraculosa ejus sanatione. V. *Miraculum*.

Itinerarium S. Leonis IX. describitur. *l.1. c.8. n.9.*

Judæi.

Judæorum seu Hæbræorum mulieres habitationes sepositas habere solebant, & tam

& in Generali, vel ex dispensatione in eadem Ordinaria dubium de illius validitate, & relevantia proponatur. Fidei Promotor processus validitatem, & famæ probationem impugnare, Postulatores defendere duplici Scriptura debent. Tum res in Congregatione discutitur, quæ si pro validitate, & probatione steterit, Pontifice confirmante, Judicium hoc absolutum est. *l.2.c.39.n.11.*

Judicium idem nunc ab usu antiquiori per hoc differt, quod olim illud in Cardinalium Consistorio proponebatur, nunc in Congregatione rituum. Hodie fit processus formalis super inquisitione in genere, olim solum cum testibus ad perpetuam examinatis: nunc processus in genere ad Urbem mittitur, olim Judices post inquisitionem in genere inquirebant in specie, quin primum processum ad Urbem mitterent. *l.2.c.39.n.13.*

Judicium qualitatis revelationum, meditationum, visionum, & Prophetiarum Servorum Dei in Congregatione rituum instituitur, dum de virtutibus, & gratiis gratis datis agitur post Fidei Promotoris animadversiones, in quo Judicio plura de iisdem inquiruntur. *l.2.c.32. a n.8. ad* 12. Judicium de iisdem circa doctrinam, quam fortassis continerent, & prout esse possent gratiæ gratis datæ, expletur in Congregatione sine ullius expressione. *n.* 12. Judicium vero circa eorum approbationem instituitur, instantibus peculiariter Postulatoribus. Sed approbatio difficulter obtinetur. *ibid.*

Judicium Romani Pontificis in Beatificationibus, & Canonizationibus, & in aliis rebus.

Judicium Romani Pontificis infallibile est in doctrina Fidei, & morum. *l.* 1. *c.*43. *n.* 1. Et in approbatione alicujus Instituti Regularis. *c.*42. *n.* 11. Infallibilitatem hujusmodi extulit Sixtus V., non tamen definivisse videtur. *c.* 43. *n.* 2.

Judicium idem, quod in Beatificatione formali interponitur, gravius est, quam illud, quod in Beatificatione æquipollenti intervenit. *l.* 1. *c.* 42. *n.* 10. Est solum permittens & ad finem conducens: non videtur esse infallibile, neque ad Fidem pertinere, licet alii aliter sentiant. *a n.* 10. *ad ult.* Est certum moraliter. *n.* 4. *&* 16. Et temeritatis, aut gravioris theologicæ censuræ nota afficiendus esset, qui assereret Summum Pontificem in hoc aliquando errasse. *ibid. & n.*10. Judicii ejusdem infallibilitas non infertur ex Officii, & Missæ in Beatorum honorem concessione. *n.* 11. *&* 17.

Judicium Romani Pontificis in Beatificatione æquipollenti neque præcipiens, neque extremum est. *l.1.c.42.n.9.* Probabiliter non est infallibile, neque ad Fidem pertinens; temerarius tamen esset, qui diceret Pontificem in hoc aliquando errasse. *ibid. & c.43.n.14.*

Judicium Episcoporum in cultu decernendo, seu in Beatificationibus, quas olim peragebant, interdum fuit erroneum. *l.1.c.42.n.6. &* 7. *& c.43.n.14.*

Judicium super dubiis virtutum, miraculorum, & de progressu ad Beatificationem, aut ad Canonizationem differre Summi Pontifices consueverunt, ut fusis, inditisque precibus Divinam opem implorarent. *l.1.c.22.n.13. &* 21. *& n.23. n.2. & seqq.*

Judicium Romani Pontificis in Canonizatione a Spiritu Sancto dirigitur, ne erret. *l.1.c.43.n.*10. *&* 11. Ejusque præsentiæ, non hominum testimoniis innititur. *c.44.n.19.* Judicium hoc est infallibile juxta communiorem sententiam validis innixam fundamentis, quæ recensentur. *c.43.tot.* Refelluntur, quæ adversus hanc sententiam militare videntur. *c.44. tot.*

Judicii ejusdem *infallibilitas* juxta nonnullos de Fide est: alii oppositum sentiunt. *l.* 1.*c.45. a n.*1. *ad* 26. Utraque sententia in sua probabilitate relinquitur, donec Sedis Apostolicæ judicium prodeat. *n.*27. Qui vero assereret, Romanum Pontificem in aliqua Canonizatione errasse, aut aliquem Sanctum ab eo Canonizatum Duliæ cultu non esse colendum, si non hæreticus, temerarius tamen esset, aliisque censuris theologicis, & pœnis obnoxius. *n.*28.

Juramentum.

Jurare per Cæsarem, Cæsarisque fortunam Christianis olim non licebat, quia hæc a Gentilibus pro Diis habebantur. Permissum vero erat jurare per Cæsaris salutem. *l.3.c.14.n.8.*

Juramentum qui emisit, se ad carcerem rediturum, an redire teneatur, si certo sciat se injusta morte afficiendum esse, & non rediens an sit perjurus, disputatur. *l.3.c.26.n.20.* Qui vero ex odio in Fidem carceribus mancipatus esset, & sub juramento redeundi dimitteretur, redire debet, etiamsi injustam mortem timeat. *ibid.*

Juramenti judicialis. *ibidem*.

Jurant communiter Episcopi, simplices Sacerdotes, & Præsules Romanæ Curiæ, tacto pectore. Sed in causis Beatificationis omnes testes sub nullitatis pœna jurare, tactis Evangeliis, debent, solis Episcopis, & Cardinalibus exceptis, qui tacto solum pectore jurant. *l.2. c.44. n.13. & c. 48. n. 7.* Separatim quoque, non turmatim jurare debent, neque opus est, ut per diem ante examen jurent. *n. 10.* Si testis, postquam juravit, examen non absolvit, non tenetur iterum jurare, dum examen resumitur, nisi super novis articulis producatur, aut magnum temporis intervallum inter primam, & secundam depositionem intercesserit, aut res de dupiici esset judicio. Exempla. *n.11.* Testes jurare debent etiam in compulsatione scripturarum. *c.52. n.5. & 6.*

Juramentum testium In his causis præstandum est in loco sacro. *l.2. c. 49. n.22.* V. *Locus*. Quoad processus Ordinarios valide a solo Notario de Ordinarii, vel Judicum ab eo Subdelegatorum mandato recipitur. Quoad processus Apostolicos coram Judicibus sub nullitatis pœna emittendum est. *c.47. n.2.*

Juramentum Judicum, Subpromotoris, Protonotarii, & testium ut probetur, nunc opus est, ut Notarius *dispositive* testetur juramenti præstationem tactis &c. juxta formam in remissoriales insertam. *l.2. c.48. n.12.* De juramento Notarii Actuarii constare debet per *rogitum* alterius Notarii. *ibid.* De jure communi Juramentum aliter fortassis probari posset. *ibid.*

Jurisdictio.

Jurisdictio Congregationis sacrorum rituum magna ex parte pendet a signatura Commissionis. *l.2. c.27. n.3.*

Jurisdictionem Ordinariam habet Capitulum, seu Vicarius Capitularis, sede vacante. *l.2. c.*[illegible] *n.2.* Et Vicarius Apostolicus. *n.3.* Jurisdictionem quasi Episcopalem habent Præsules inferiores in suo Territorio separato; necnon Fratres Minores, & Mendicantes in quibusdam circumstantiis, & locis. *a n.4. ad 8.*

Jurisdictio Delegati in causis Beatificationis, & Canonizationis adempta per alterius substitutionem censetur, nisi in substitutione aliquo modo præservata sit. *l.2. c.46. n.9.*

Jurisdictio super cujusdam processus constructione inter Præpositum Pratensem, Episcopum Pistoriensem, & Archiepiscopum Florentinum controversa, huic postremo a sacra Congregatione adjudicata fuit. *l.2. c.2. n.8.*

Jus.

Jus Beatificandi, & Canonizandi Summo Pontifici reservatum est. V. *Romanus Pontifex*.

Jurium correctio vitanda est. *l.2. c.11. n.1.* Jura in compulsorialem processum compulsanda, a Peritis recognoscenda, a Judicibus Promotore, aut Subpromotoribus observanda sunt. *l.2. c.53. n.3.* Recognitio per comparationem cum alia scriptura, vel per testes fieri potest. *n.5. et 6.* Jura hæc ex archivis desumpta probationem faciunt, si archivum sit publicum, vel privatum peculiariter custoditum, & alia adminicula fidem scripturis concilient. Exempla. *n.7.*

Justificatio. Justitia. Justus.

In Justificatione impii tria considerari possunt. Opus solius virtutis Divinæ agentis: forma supernaturalis inducta; & aliquid præter consuetum operandi ordinem. *l.4. p.1. c.28. n.5.* Exempla. *n.7. et 9.* Hæc Justificatio inter miracula recensetur, si extraordinario modo contingat. *c.1. n.1.*

Justitia large, & stricte sumitur. Large pro quocumque virtutis actu accipitur, unde omnes viri boni in sacris Scripturis Justi appellantur. *l.3. c.24. §.2. n.13.* Dicitur quoque legalis, & est virtus universalis, & aliqualiter particularis. *ibid.*

Justitia stricte sumpta est constans, & perpetua voluntas jus suum unicuique tribuens. *l.3. c.24. §.2. n.14.* Se habet ad alterum, & ideo a fortitudine, & temperantia distinguitur. *n.15.* Dividitur in commutativam, quæ inter partes servat æqualitatem rei ad rem, & in distributivam, quæ proportionum servat æqualitatem. *n.16.* Habet suas partes subjectivas, & potentiales, quamvis hæ ex alio capite a propria Justitiæ ratione deficiunt, & recensentur. *a n.16. ad 19.* Ad Justitiam pertinent Decalogi præcepta. *n.17.*

Justitia cum humilitate, & pietate conjuncta extollitur. *l.3. c.24. §.2. n.21.* Ejus, & annexarum virtutum actus dicuntur heroici, si prompte, facile, delectabiliter, & in arduis exerceantur. *n.26.* De Justitia, ejusque partibus inquirendum est in causis Beatificationis, & Ca-

Le-

n.2. et c.44. n.4. Peti autem, & obtineri possunt post signatam Commissionem. l.2. c.35. n.11. et c.39. n.1. Expediùntur pro conficiendis Apostolicis processibus super non cultu, vel casu excepto, si hujusmodi processus ab Ordinariis facti non sint. c.15. n.2. et c.17. n.2. Item pro conficiendis Apostolicis processibus super fama sanctitatis, vel Martyrii & miraculorum in genere, novæ vero literæ Remissoriales requiruntur pro iisdem in specie. c.39. n.1. et l.1. c.22. n.8.

Literæ Remissoriales pro conficiendo Apostolico processu super non cultu, vel casu excepto in causis ante Urbani VIII. Decreta introductis expediuntur resumptis iisdem causis. l.1. c.33. n.3. Ejusmodi processu approbato, aliæ literæ Remissoriales expediendæ essent pro conficiendo alio Apostolico processu super fama virtutum, vel Martyrii, & miraculorum, vel signorum. n.4.

Literæ Remissoriales frequenter expediuntur pro examinandis testibus super cultu immemorabili. l. 2. c. 23. n. 5. Et pro conficiendis Apostolicis processibus super miraculis post Beatificationem patratis, ut transitus fiat ad Canonizationem. l.1. c.26. n.1.

Literæ Remissoriales a Bonifacio IX. expeditæ fuerunt, ut inquireretur in sanctitatem, & miracula Richardi Archiepiscopi Armachani. l. 2. c. 30. n. 2. Literæ Remissoriales amissæ in causa B. Joannis de Dukla, & duplicatæ postea concessæ fuerunt. c.24. §.43. n.172.

Literæ Compulsoriales, & Remissoriales pro conficiendis in Urbe Apostolicis processibus super non cultu, vel casu excepto non inscribuntur Cardinali Vicario, sed sufficit Decretum Congregationis rituum in actis exhibendum. l. 2. c. 45. n. 6. Pro his processibus extra Urbem construendis olim literæ ejusmodi inscribebantur omnibus Episcopis, in quorum diœcesibus probationes super non cultu vel casu excepto excipiendæ erant; nunc soli inscribuntur Episcopo, in cujus diœcesi Servus Dei sepultus est, cum facultate alium substituendi; aliis vero ad eumdem effectum dantur literæ particulares. Exempla. n. 7. et 8. et l. 1. c. 22. n. 8. Quid agere debeant Episcopi particularibus his literis acceptis. ibid. V. *Episcopus*.

Literæ Compulsoriales, & Remissoriales pro construendis in Urbe processibus super fama sanctitatis, & super virtutibus, Martyrio, ac miraculis in genere, vel in specie Cardinali Vicario non inscribuntur, sed sufficit Decretum prædictum. l.2. c.45. n.9. Si isti processus extra Urbem construendi essent, literæ eædem olim nni dumtaxat, aut duobus Episcopis, & nonnullis Regularibus, vel quibusdam tantum Regularibus, vel uni solum Regulari, vel nonnullis Presbyteris secularibus inscribebantur. Exempla. n. 11. Nunc tribus inscribuntur Episcopis, inter quos sit is, in cujus diœcesi processus conficiendus est; & Episcoporum nomine intelliguntur etiam Titulares, & Suffraganei; apponitur clausula, ut duo saltem procedant, si unus impeditus sit. n.10. et 12. Si tres, vel duo Episcopi convenire nequeant; literæ inscribuntur uni Episcopo cum quatuor Dignitatibus, seu Canonicis, vel duobus Episcopis cum duobus Dignitatibus, aut Canonicis eligendis ab Episcopis, dummodo sint Cathedralis Ecclesiæ. ibid. Exempla. n. 13. et 14. Si Canonici electi ante inchoatum, vel absolutum processum decedant, alii ab Episcopo eligi possunt. c.46. n.8. His literis uni Episcopo, & quatuor Canonicis inscriptis apponitur clausula, ut vel ipse cum duobus Canonicis, vel, eo impedito, quatuor Canonici procedant. c. 45. n.14. Inscriptis vero duobus Episcopis, ac duobus Canonicis apponitur clausula, ut vel duo Episcopi, vel, uno impedito, alter cum duobus Canonicis procedat. ibid.

Literæ eædem aliquando inter alios Vicario Generali inscriptæ fuerunt, ut is vices suppleret unius ex Episcopis, qui interesse processui conficiendo deberent. Exempla. l. 2. c. 45. n. 15. et 16. Aliquando Vicario Capitulari & Dignitatibus & Canonicis inscriptæ fuerunt, ita ut Vicarius esset loco unius Episcopi, Dignitates essent loco aliorum duorum Episcoporum, cum clausula, ut vel ipse eum quatuor Dignitatibus, vel, eo impedito, quatuor Dignitates procederent. Exempla. n. 17. Interdum inscriptæ fuerunt Episcopo Auxiliatori & tribus in Dignitate Ecclesiastica constitutis, si impediti essent Canonici Metropolitæ, & apposita fuit clausula, ut ipse cum duobus ex iis procederet. n. 18. Nonnumquam datæ sunt Inquisitori hæreticæ pravitatis. ibid. Interdum inscriptæ fuerunt uni Episcopo cum facultate deputandi tres Sacerdotes alicujus Or-

 dinis

Mar-

scі

retur. *l.* 3. *c.* 13. *n.* 10. Martyrium vero B. Camillæ Gentili valde dubium est. *n.* 12.

Martyrii causa tam ex parte Tyranni, quam ex parte Martyris an sine miraculis sufficienter constare possit, disputatur. *l.* 1. *c.* 30. *n.* 9. Causam hanc in Tyranno fuisse odium in Fidem probari potest ex mortis sententia ab ipso publica auctoritate prolata. *l.* 3. *c.* 14. *n.* 2. Ex disceptatione inter Martyrem, & Tyrannum circa Religionem habita, & in actis descripta. *n.* 3. Ex beneficiis, vel muneribus, aut ex impunitate Martyri a Tyranno oblatis, si a proposito, & a Christi Fide resiliret. *n.* 5. Ex morte Servo Dei inflicta, quia Christianus erat, vel quia facere aliquid noluit, quod recessum a Christiana Fide significaret, vel ab ea vetitum, aut ratione circumstantiarum ab ipsius præceptis dissonum esset, vel eidem Fidei detrimentum afferret, vel quia aliquid fecit Christianæ Religioni consentaneum; licet a Tyranno injuste prohibitum. *a n.* 6. *ad* 13. Ex infelici Persecutorum morte adminiculum saltem desumitur ad credendum, Dei Servos fuisse ab eis ex odio in Fidem interfectos. *n.* 13. *&* 14. Non obstat Martyrio, quod quis a Tyranno occidatur, quia aliquos virtutum actus exerceat. *c.* 17. *n.* 16. Obstat vero, quod aliquis Persecutori se invadenti resistat, licet in contentione, ex odio in Christum occidatur. *c.* 18. *a n.* 1. *ad* 9.

Martyrium, & causa Martyrii in causis per viam casus excepti, si ante Beatificationem æquipollentem approbata non fuissent, & a Beatificatione ipsa æquipollenti ad formalem Canonizationem procedendum esset, examinanda, & approbanda sunt vel per modum dubii, vel per modum juridicæ relationis in Congregationibus, vel particulari, vel antepræparatoria, præparatoria, & generali. *l.* 1. *c.* 32. *a n.* 6. *ad* 17. *&* *c.* 42. *n.* 9. Huic examini non obstat periculum, ne quæ pro Beatificatione æquipollenti approbata fuerunt, reprobentur in dicto transitu; nam casus exceptus approbatur solum per hoc, quod constet de fama Martyrii, Canonizatio autem non fit, nisi de Martyrio ipso constet. *c.* 32. *n.* 16. In hujusmodi causis, dum discutitur dubium de Martyrio, non respondetur absolute *constare de Martyrio*, sed *ita constare*; *ut &c.* exempla. *n.* 17.

De Martyrio, & causa Martyrii agendum est in Martyrum causis post Urbani VIII. Decreta resumptis, si in sacrorum rituum Congregatione de Martyrio antea ratio habita fuerit dependenter solum a processu ordinario. *l.* 1. *c.* 33. *n.* 9. Imo etiam dependenter a processu Apostolico, si judicium Rotæ Auditorum de Martyrio, ejusque causa non fuisset ab eadem Congregatione approbatum. *n.* 10. Secus, si fuerat approbatum. *n.* 11. De Martyrio agendum est etiam post formalem Beatificationem, si ad Canonizationem procedendum sit. *c.* 42. *n.* 9.

Martyrium, & causa Martyrii in causis Martyrum discutienda, & resolvenda sunt ante miraculorum discussionem, neque umquam eorum resolutio, & approbatio usque ad miraculorum approbationem suspendenda est, sed vel in Regestis sacræ Congregationis est adnotanda, ut cum miraculorum approbatione publicetur, vel ante miraculorum discussionem publicanda est. *l.* 1. *c.* 27. *n.* 4. Universa Actorum series in Martyrum causis servanda exponitur. *a c.* 27. *ad c.* 33.

Martyrio, ejusque causa approbatis, finalis in Fide, & Charitate perseverantia dici potest approbata; certitudo tamen de Martyrio, & causa Martyrii ex miraculis etiam desumenda est. *l.* 1. *c.* 27. *n.* 4. Perseverantia ejusmodi alia est interna, alia externa. Interna ex signis externis desumitur. *l.* 3. *c.* 18. *a n.* 14. *ad ult.* V. *Perseverantia*.

Martyrologium.

Martyrologia a *Fastis*, seu tabulis Ecclesiasticis orta sunt. *l.* 1. *c.* 4. *n.* 3. Ad universam spectant Ecclesiam, omniumque pene SS. Martyrum, & Confessorum nomina continent. *n.* 14.

Martyrologium Romanum est catalogus omnium Sanctorum. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 17. *n.* 1. Non tamen rigorose, cum Beatorum etiam nomina contineat. *l.* 1. *c.* 38. *n.* 2. Olim in choro legebatur post *Primam*, nunc ante versiculum *Pretiosa*, & correctum adhibendum est. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 17. *n.* 1.

Martyrologium vetustius Ecclesiæ Occidentalis S. Hieronymo tribuitur. Editum Romæ est, inventis alibi exemplaribus. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 17. *n.* 2. Martyrologia ediderunt etiam Ven. Beda, Rabanus, VVandelbertus, Ado, Rosvveydus, Usuardus, & Notkerus. *ibid.* Rosvveydi Martyrologium dicitur esse illud, quod

 S. Gre-

gregatione discussum, & approbatum obtinuerint, nisi Congregatio id indulgendum esse, annuente Pontifice, censeat. *n.* 12. *et seqq.* Exempla. *n.*15.

In Martyrologio Festa etiam Conversionis, aut Ordinationis quorumdam Sanctorum, Inventionis, aut Translationis SS. Corporum, & Reliquiarum, & victoria a Christianis ad Echinadas Insulas de Turcis relata, necnon Luna anuntiantur. *l.*4. *p.*2. *c.*19. *n.*9. *&* 11. Indulgentiæ in Sanctorum dumtaxat honorem conceduntur, qui in Martyrologio recensentur. *n.*12. V. *Indulgentia*.

Martyrologio si alicujus nomen apponatur, id ex se neque formalem, neque æquipollentem Canonizationem importat. *l.*1. *c.*43. *n.*14. Disputatur, an id importet descriptio ex concessione Summi Pontificis facta, quæ utique sufficit pro casu excepto ex Pontificio Indulto. *l.*2. *c.*20. *n.*13. Descriptio Sanctorum in Martyrologio ad rerum gestarum historiam potius, quam ad publicum, & universalem Ecclesiasticum cultum pertinet. *l.*4. *p.*2. *c.*19. *n.*14. 15. *&* 16. Sanctorum nomina, & gesta in Martyrologio annuntiantur, ut Fideles ad imitationem, & cultum publicum, vel privatum, præceptivum, vel permissivum, juxta Canonizatorum, & Beatorum, & concessionum differentias, excitentur. *n.*16. Baptizandis imponenda essent nomina Sanctorum, qui in Martyrologio descripti sunt. *n.*18. *&* 19.

Martyrologio Romano nomina quædam Sanctorum apponenda erant. *l.*4. *p.*2. *c.*19. *n.*17. Cumque ad hoc oporteret ut novum Martyrologium ederetur, sub BENEDICTO XIV. auctum, correctumque editum est. *ibid. &* *c.*17. *n.*12.

Martyrologium Romanum a Typographo Camerali imprimendum est. Et in aliis locis solum instar hujus imprimi potest. *l.*1. *c.*19. *n.*23.

Massa Candida.

Massa Candida sunt tercentum SS. Martyres, qui ne Jovi sacrificarent, in ignem & vivam calcem se injecerunt. *l.*3. *c.*11. *n.*10.

Mathematici.

Mathematici a Congregatione rituum consuluntur, cum de quibusdam miraculis in ea agitur. *l.*1. *c.*19. *n.*17.

Matrimonium.

Matrimonium ratum, non consummatum, Romanus Pontifex aliquando solvit, non tamen de Fide est, id ab eodem Pontifice fieri posse. *l.*1. *c.*42. *n.*13. Matrimonium antecedens non solvitur per subsequentem Baptismum. *l.* 2. *c.* 31. *n.*4.

Matrimonium sine Parochi, & testium præsentia contractum nullum est ex concilio Tridentino. *l.*2. *c.*43. *n.*17. Prohibetur ab eodem Concilio Matrimonium filiifamilias sine consensu parentum, & Matrimonium sine præcedentibus denuntiationibus; contracta tamen valida remanent. *ibid.*

Matrimonium inter B. V. Mariam, & S. Josephum fuit verum, & cum virginitatis voto constitit. *l.*3. *c.*24. §.4. *n.* 57. Ex traditione habetur S. Josephum nullum aliud matrimonium cum alia fœmina contraxisse. *ibid.* Alia recensentur Matrimonia, in quibus conjuges virginitatem servarunt illibatam. *ibid.*

Medicamentum. Medicus.

Medicamentum aptum, & proficuum si alicui morbo applicatum fuerit, subsecuta sanatio non miraculo, sed medicamento est tribuenda, secus, si medicamentum noxium, aut inutile fuerit. *l.*4. *p.*1. *c.*8. *n.*8. In dubio sanatio censebitur naturalis. *ibid.* Medicamenta ad hoc inutilia non sunt dicenda, si inter applicationem, & sanationem tempus aliquod intercesserit. *n.*10. V. *Miraculum*.

Medici absentes vix ferre de morbis judicium, & de curatione consilium possunt. *l.*3. *c.*7. *n.*9. Parum proficiunt in curandis oculorum affectibus inveteratis. *l.*4. *p.*1. *c.*9. *n.*5.

Medici Physici, & Chirurgi a sacrorum rituum Congregatione consuluntur, ubi opus fuerit, cum de miraculis in causis Beatificationis, & Canonizationis agitur, sive Postulatores scripturam alicujus Medici in miraculi comprobationem adducant, sive non. *l.*1. *c.*19. *n.*17. Eos utique peritiores Cardinalis causæ Relator secreto, & ex officio eligit, ut pro veritate scribant, & ad hoc ipsum præstant juramentum. *ibid.*

Medicos, qui infirmos miraculose sanatos curarunt, examinare utile est ad miraculum dignoscendum. *l.*3. *c.*7. *n.*8. Disputatur, an eorum testimonium pro miraculi approbatione sit necessarium. *n.*9. Ad Medicos a sacra Congregatione deputatos pertinet rationes, causas, & momenta morborum ab aliis Medicis allata ponderare, ut dignoscatur, an sanationes miraculo sint adscribendæ. *l.*4. *p.*1. *c.*8. *n.*4. Eorumque judicium pluris, quam

Di-

ralis est Dei gloria. Fines secundarii, qui tamen ad primarium ordinantur, sunt ostensio veritatis doctrinæ Fidei, & morum, attestatio veræ sanctitatis, beneficia, & ultio Divina. *l.4. p.1. c.4. n.1. & c.5. n.26. & 27.* In præsenti providentia Deus neque operatur, neque operari vera miracula de potentia ordinaria potest in falsæ doctrinæ, aut falsæ sanctitatis confirmationem. An id posset in alia providentia, disputant Theologi. *c.4. a n.2. ad 6.*

Miraculum verum si in alicujus rei attestationem fiat, impossibile est, eam rem non esse veram. *l.4. p.1. c.4. n.3.* Et Deus falsitatis esset testis, si verum miraculum in falsitatis confirmationem faceret. *n.5.* Christus, & Paulus miracula in suæ missionis attestationem protulerunt. *n.4.* Potest esse falsa hæc illatio: *Fecit miraculum: ergo ejus Fides est vera.* Semper vera erit hæc alia: *Fecit miraculum verum in confirmationem Fidei, quam profitebatur: ergo hæc Fides ipsius erat vera. n.6.* Miracula patrata in confirmationem Fidei, vel sanctitatis has reddunt non evidenter veras, sed evidenter credibiles. *c. ult. n.34.*

Miraculum ordinatur ad bonum præsens. *l. 1. c. 28. n. 14.* Et Deus ad hominum utilitatem miracula dupliciter operatur. *c.30. n.10.* Miraculum aquæ, quæ evenit, dum Judæus baptizatus ad Episcopum Novatianum accessit, ut rebaptizaretur, non Novatiano, sed Sacramento tribuendum est, ne huic per iterationem injuria fieret. *l.4. p.1. c.4. n.6.*

Miraculi veri a falso differentia.

Miraculorum differentiam hujusmodi in pluribus, sed non satis apte, Canonistæ constituunt. *l.4. p.1. c.4. n.7. & 8.* Aptiora adducunt Theologi, ponderatis iis, quæ ad veritatem miraculorum Christi pertinent, *n. 8. & 9.* Ex quorum doctrina miracula vera a falsis differunt *efficacia, duratione, utilitate, modo, fine. n.10. & seqq. & c.7. n.14. & seqq.*

Miracula certo falsa sunt, si aliqua vi, vel per Dæmonis invocationem, aut per pactum cum eo initum, vel modo superstitioso, aut per Sacramentorum, vel Sacramentalium abusum edantur. *l. 4. p. 1. c.4. n.11.* In causis Beatificationis, & Canonizationis miraculorum veritas, vel falsitas certa, vel dubia apparet ex testium depositionibus, ex facti natura, & modo, & ex similibus, quæ in sacrorum rituum Congregatione ponderantur. *n.13.* Regulas a Summis Pontificibus statutas ad vera miracula dignoscenda applicari falsis posse Hæretici quidam obmurmurant. *c.7. n.22.*

Miraculum apparitionis Servorum Dei, & Beatorum.

Miraculo tribuitur, si Dei Servus, vel Beatus intellectualiter, vel corporaliter appareat, si tamen apparitio vera, & cœlestis fuerit. *l. 4. p. 1. c.32. n. 11. & seqq.* Idque etiam in judicio Beatificationis, & Canonizationis, dummodo probatæ fidei sit is, qui apparitionem sibi factam refert, & aliquis effectus ex apparitione secutus aliis testibus comprobetur. *n.14.* Etiamsi alii præsentes apparitionem non viderint. *n.15.* Examinandus est ejusmodi effectus, qui si cœlesti apparitioni congruat & naturæ vires superet, sacra rituum Congregatio consuevit illum, concurrentibus debitis requisitis, tamquam miraculum approbare, omissa apparitione. *n.16. & l.2. c.32. n.12.*

Miraculo, concurrentibus firmis probationibus, ceterisque veræ apparitionis indiciis, adscribitur, si aliquis vivus in uno loco existens, in alio appareat, *l.4. p.1. c.32. n.17. & 18.* Ubi referuntur exempla.

Miracula in Cadaveribus, Reliquiis, & Sepulcris Servorum Dei, Beatorum, & Sanctorum contingentia.

Miraculo tribuitur, quod cadaver nullo fulcro nixum stet, sedeat, aut genuflexo maneat, si tamen molle, ac flexibile sit, secus, si exsiccatum, & musculi ex ariditate contracti sint, nisi fortassis, per aliquod tempus tractabile fuerit, ad quod referri miraculum possit. *l. 4. p. 1. c. 31, n.1.* Exempla horum miraculorum præcipue in corpore S. Francisci de Assisio. *ibid.* Quamquam etiam sine miraculo cadaver aliquod flexibile esse potest. *n.2. 3. & 4.* Nec facile miraculo adscribitur motus, rubor, aut color cadaverum, nec quod in his ungues, capilli, & dentes aliquando crescant. *n.5.*

Miraculo multi tribuunt incorruptionem cadaverum hominum illorum, qui virtutibus heroicis in vita floruerunt, *l. 4. p. 1. c. 30. n. 1. et 2.* Corpus Christi per Divinam virtutem incorruptum remansit, quod tamen corruptionem subiisset, si suæ naturæ fuisset relictum. *ibid.* Alia recensentur Sanctorum cadavera, quæ incorrupta remanserunt. *n.3.* Alia quoque cadavera incorrupta natu-

Miraculum coeleste, seu quod in coelo contingit.

sanguinea in eclipsi Luna appareat. *n.* 15. Nisi forte eclipses extra tempora astronomica contingant. *ibid.* Neque Parhelium, vel Paraselene, neque refractiones in nubibus speciem hominum, vel animalium, aut monstrorum exhibentes. *n.* 16. *et* 17. Neque Auroræ Boreales, neque Turbines cum funestis effectibus, neque stellæ cadentes, neque Globi volantes, neque Ignes fatui, neque fulmina, neque alia Meteora, & Phænomena, quæ describuntur. *a n.* 18. *ad* 22. Nisi modus, & circumstantiæ apparitionum aliter insinuent, uti fuerunt Diluvium universale, Incendium Sodomæ, Columna, quæ viam in deserto Israelitis monstravit, Equites per aera Hierosolymæ discurrentes, & alia, quæ recensentur. *n.* 24. *et seqq.*

Miraculi rationem habere potest Phænomenon a Dei Servo prævisum, ac prænunciatum ad malum vitandum, aut quod, eo orante, vere insolitum apparet, ut aliquid in Dei gloriam fiat, si tamen de Servi Dei virtutibus, aut Martyrio constet. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 25. *n.* 28. *et* 29. Item si Phænomenon, nullo orante apparcat, & sub eo aliquid in Dei gloriam fiat, quod aliter non fieret. *n.* 30. Miraculum in his comprobatur ex aliis miraculis, quæ simul, & ad eumdem finem a Deo fiant. *n.* 31.

Miraculo non est tribuenda stella supra nascentis, vel morientis Servi Dei domum apparens, nisi forte longe, & extraordinario modo, atque interdiu resplendens permanserit, & manifestationis occasio, aliaque miracula suffragentur. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 25. *n.* 32. Pluvia lapidea non statim ad miraculum referenda est, nisi circumstantiæ illud demonstrent. Exempla. *n.* 33.

Miraculum conversionis unius rei in aliam.

Miraculo tribuitur conversio unius rei in aliam, dummodo juxta consuetum naturæ cursum non fiat, neque mere apparens sit, sed nova forma revera inducatur, & alia plura concurrant, & probentur. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 23. *n.* 8. 10. *et* 11. Ubi referuntur exempla, & exponitur miraculum conversionis aquæ in nuptiis Canæ Galileæ.

Miraculis secundi generis probabiliter adnumeratur conversio facta per novæ formæ inductionem. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 23. *n.* 12. Sed dubium est, utrum miraculis secundi, an tertii generis adscribenda sit, si per unius rei in locum primæ substitutionem fiat. *ibid.*

Miracula Dominii in Elementa.

Miracula dominii in elementa, in plantas, & in creaturas irrationales a Christo, a Prophetis, & aliorum Sanctorum meritis referuntur. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 24. *n.* 1. *et* 2. Cujusmodi sunt fontes illico erumpentes, transfretatio sicco pede super undas absque cymba, transitus per ignem, ejusque extinctio, & contrectatio absque læsione. *a n.* 2. *ad* 7. Hæc tamen reprobantur, si tamquam examina, & experimenta fiant, quibus Deus tentetur ad operandum miraculum, nisi ejus adsit promissio. *n.* 4. *et* 5.

Miraculis hujusmodi, saltem quoad modum, non obstat, quod in incessu super aquas corpus levitatem, aut aqua soliditatem induerit, aut aquæ fluiditas suspensa fuerit, neque quod fontes naturaliter pluribus modis oriri possint. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 24. *n.* 8. *et* 9. Falsum est humani corporis constitutionem ab igne naturaliter non lædi. *ibid.* Ut miraculum in his omnibus constituatur, plura sedulo quoad testes, facta, & modum ponderanda sunt, quæ recensentur. *n.* 10. *et seqq.* Miracula quædam expenduntur respicientia arbores, & plantas. *n.* 14.

Miraculum compressionis Jordanis fluminis, cum illum trajicere B. Angelus Carmelita cum sociis nequiret, an genuinum sit, disputatur. *l.* 1. *c.* 29. *n.* 14. Alia miracula, quibus nonnulli Sancti maria, & flumina, extenso super aquas pallio transierunt, referuntur. *l.* 2. *c.* 42. *n.* 2. *et l.* 4. *p.* 1. *c.* 24. *n.* 3.

Miraculum ejectionis Dæmonum.

Miracula plura a Christo, & intercessione aliorum Sanctorum, necnon ad sacrarum Reliquiarum contactum in expellendis Dæmonibus ab obsessis patrata sunt, inter quæ enumeratur illud, quo Comes quidam Othonis Imperatoris liber a Dæmone mansit, admotis ad ejus collum S. Petri catenis, *l.* 4. *p.* 1. *c.* 29. *a n.* 3. *ad* 11.

Miraculo ut tribuatur Dæmonis ab aliquo obsesso expulsio, constare per testes contestes debet de vera obsessione, neque sufficit Exorcistæ attestatio, & opus est, ut ad Servi Dei invocationem, vel ad Reliquiarum contactum liberatio sine exorcismis, aut naturali remedio subita, ac perfecta sequatur. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 29. *n.* 10. & 12. Longum quoque tem-

a ventis alio impelli potest, neque constat, ventos speciali Dei providentia ortos fuisse. *l.4.p.1.c.22.n.22.* Approbatur, pluribus concurrentibus circumstantiis, præservatio ab incendio ex aliis causis orto. Exempla. *ibid.*

Miraculum Resuscitationis mortuorum.

Miracula hujusmodi nonnulla in sacris scripturis recensentur. *l.4.p.1.c.21.n.2.* Particulares hominum resuscitationes Sanctorum intercessione factæ inter miracula saltem secundæ classis semper habitæ sunt. *n.5.* Neque a miraculis excluduntur bestiarum resuscitationes. *n.6.* ubi referuntur exempla.

Miraculo ut tribuatur mortuorum resuscitatio, probanda est vera mors præcedens, & hæc ex tempore post mortem transacto, vel ex aliis signis dignoscenda *n.7. 8. & 9.* Quodnam tempus requiratur, ut de morte ex apoplexia, ex suffocatione, & ex aliis causis constet, exponitur. *num.11.* Plura recensentur secutæ mortis signa. *num.12.* Experimentum aliorum tutissimum ad mortem deprehendendam est forte sternutatorium naribus admotum, *n.13.*

Miracula quædam resuscitationis mortuorum in aquis demersorum recensentur. *l.4. p.1. c.21. n.18. & 19.* Ut tutum de hujusmodi resuscitatione judicium feratur, demersi ætas, natandi usus, tempus permanentiæ sub aquis, & alia advertenda sunt. *n.19. et seqq.* & examinandum, an extractus ex aquis suspensus pedibus fuerit, ut aquam evomeret & licet non evomuerit, non statim pro mortuo habendus est. *ibid.* An syncope, aut apoplexia correptus fuerit, ideoque de horum morborum signis, & tempore indagandum est, nisi invincibilis adsit mortis causa, tempus vero a demersionis momento metiendum est. *ibid.*

Miraculum resuscitationis ut admittatur, quanto tempore resuscitatus vivere debeat, non satis constat. *l.4. p.1. c.21. n.30.* Ubi animæ post mortem maneant ante hujusmodi resuscitationem, disputatur. *n.31.*

Miraculum stupendum resuscitationis cujusdam Gentilis in Provincia Kenxi Imperii Sinarum ut baptizaretur, fuse exponitur. *l.4. p.1. c.21. n.32. et 33.*

Miracula Sanationum a morbis in genere.

Miracula sanationum a morbis, & infirmitatibus sæpissime in causis Beatificationis, & Canonizationis proponuntur. *l.4. p.1. c.8. n.1.* Utque sanationes istæ inter miracula recenseantur, requiritur, ut morbus sit gravis, & curatu impossibilis, vel difficilis *n.2. et 3.* Ad hoc Medicorum præcipue à sacra Congregatione deputatorum judicium attendendum est. *n.4.* quia alii aliquando falluntur. *n.5.* Item ut morbus non sit in ultima parte status. *n.2.* quia tunc fortiora sunt symptomata, sed repentina solet naturalis ad salutem mutatio succedere *n.6.*

Miraculosæ ut sint sanationes, requiritur ut nulla medicamenta adhibita fuerint, vel profuerint. *l.4. p.1. c.8. n.2.* hæc ex testibus, Medico, Pharmacopæo, & ex medicamentorum qualitate comprobari poterunt, & nisi constent, miraculum sanationis rejiciendum est. *n.7.* Applicatis medicamentis aptis, & proficuis, sanatio secuta naturalis dicenda erit, sicuti etiam si dubium de hoc insurgat. Si vero inutilia, aut noxia fuerint, miraculosa censebitur. Exempla. *n.8.* Neque obstat, quod in sanatione actio aliqua naturalis, vel motus intervenerit ex se vim non habens efficiendi eventum: neque si remedia, aut actio naturalis fuerint apta, sed divinitus revelata sint. Exempla. *n.9.* Medicamenta non sunt dicenda inutilia, si tempus aliquod inter applicationem, & sanationem intercesserit. *n.10.* Neque rejiciendum miraculum est, statim ac constet, Medicos ad curationem vocatos, & medicamenta adhibita fuisse, qua in re prudentia cum medica experientia requiritur. *n.11.*

Miraculosa sanatio non debet necessario statim, & in instanti contingere, si inter miracula primi, vel secundi generis recensenda sit, bene vero si inter miracula tertii generis, ad quod sanationes ut plurimum referuntur, qua in re diversæ conciliantur opiniones. *n.2. & a n.11. ad 15.* Inter miracula a sacra Congregatione non recipiuntur sanationes, de quibus Medici, aut testes dicunt, ægrum post Servi Dei, vel Beati invocationem cœpisse melius se habere, inde perfectam consecutum fuisse sanitatem, nisi probetur miraculum secundi generis, vel per ea verba instantaneam significari sanitatem. *n.16.* Sufficit *instantaneitas* moralis, Judicis arbitrio definienda, qui pro instantanea sanatione pronuntiare poterit, quando hæc tanto temporis spatio contigerit, quanto natura-

betur. n.5. Et cæcitas a læso prorsus visionis organo, non ex palpebrarum adhæsu, aut ex cataracta, vel ex aliis impedimentis per artem, & medicamenta amovibilibus provenerit. Exempla. n.7.

Sine miraculo sanari potest Cæcus factus ex aquei humoris effusione, vel ex simplici nervorum opticorum compressione, aut a retina nimis laxata, vel intensa. Exempla. l.4. p.1. c.9. n.8. Cæcitas ab Amaurosi seu Gutta serena est, cum visus est abolitus, nulla apparente in oculis noxa, est enim interceptio spirituum animalium per nervos opticos ad oculum descendentium. n.9. Pro miraculosa hujus cæcitatis illuminatione advertendum est, utrum interceptio sit a spiritibus nervos intus non irradiantibus, an a lympha in cerebri ventriculis nimium collecta & nervos extra premente. Prima ut plurimum naturaliter est insanabilis, secus secunda. ibid. Exempla. n.10. et seqq. Nervi in Amaurosi firmius compressi vix redigi ad suum statum possunt. Levior est Amaurosis sensim, quam repente oborta, difficulter tamen in senibus curatur. n.12. et 14.

Miraculosa est momentanea sanatio ab Opthalmia, nulla præsertim interveniente critica motione, nullisque adhibitis medicamentis. l.4. p.1. c.9. n.15. Idem dicendum de sanatione a cæcitate proveniente ex variolarum morbo, quæ oculos corroserint. n.16.

Miraculo ut tribuatur liberatio a quacumque cæcitate, evidenter probanda est ipsa cæcitas, ejusque duratio, & causa. Et ponderandum, utrum cæcitas ab ortu, an post ortum fuerit, an medicamenta apta adhibita fuerint, & crisis intercesserit, & an visus perfecte, & in instanti recuperatus sit. n 17. et 18. Id non est intelligendum de cæco nato habente organum visus impeditum, neque de cæco facto ex distractis partibus visivi omnino necessariis, sed de cæcitate naturaliter amovibili: sanatio enim in primo casu pertinet ad miraculum secundi generis, reliquæ ad miracula tertii generis. Exempla. ibid.

Miraculum sanationis a calculo approbatum fuit in causa S. Aloysii Gonzagæ, ex quo constat, quid in similibus pro miraculi approbatione advertendum sit. l.4. p.1. c.19. n.14.

Miraculum sanationis a cancro si proponatur, primo examinandum est, utrum morbus fuerit cancer, an scirrhus, vel tumor cancerosus, non tamen de causa quærendum est. l.4. p.1. c.17. n.15. Si fuerit cancer verus, & confirmatus, sanatio, quæ, invocato Dei Servo, vel Beato, perfecta, absque recidiva, & metastasi advenerit, miraculum erit secundi generis, etiam si non statim contigerit, & adhibita medicamenta fuerint. n.19. Exempla. a n. 6. ad 14. et n.19. Exploranda est Peritorum sententia, cum testes imperiti alios morbos pro cancro facile usurpeat. n.20.

Miraculose ab Apostolis, aliisque Sanctis nonnulli a nativitate claudi sanati sunt. l.4. p.1. c.11. a n.1. ad 4. Si in Congregatione miraculum sanationis a claudicatione proponatur, probanda sunt evidenter claudicatio, ejusque duratio, sanati ætas, perfectus, & continuatus subsequens incessus. Advertendæ sunt claudicationis qualitates, & causæ, & an sanatio tribui naturali causæ possit: si claudicatio naturaliter insanabilis fuerit, subita ejus sanatio celeberrimum erit miraculum; non subita erit miraculum secundi generis. n. 12. Exempla. n.13. et seqq.

Miracula sanationum ab Empyemate, Epilepsia, et Erysipelate.

Miraculum ut dicatur sanatio ab empyemate, advertenda sunt morbi gravitas, medicamentorum inutilitas, subita, & perfecta sanatio post Servi Dei, vel Beati invocationem, & quænam sint gravitatis signa. l. 4. p. 1. c. 15. a n. 14. ad 17.

Miracula a Christo, aliorumque Sanctorum intercessione in liberandis epilepticis patrata sunt. l. 4. p. 1. c. 13. n. 1. et 2. Sanatio ab hoc morbo inter miracula recensetur, si is fuerit gravis, si sanatio nulli tribui causæ naturali possit, & si perfecta, ac momento post invocationem succedat. n. 8. In his non attenditur excitatio a paroxysmo, quæ est naturalis, sed perfecta ab epileptica diathesi liberatio. n.9. Congregatio rituum magna procedit maturitate. ibid. et n.10.

Miraculo tribuitur subita ab erysipelate sanatio, quæ ad alicujus Servi Dei contactum contingat. l.4. p.1. c.18. n.31. Aliter pro miraculo advertenda sunt morbi qualitas, remedia adhibita, sanationis modus, crisis exclusio, sanitatis perfectio absque recidiva. ibid. Exempla. n.30. et 33.

Mi-

phalo, seu hydrope capitis, & ab hydrope pulmonum, sive pectoris, si morbus gravis, & inveteratus fuerit, nullisque, vel frustra adhibitis medicamentis, sanitas subito, ac perfecta absque naturali crisi, & cum virium recuperatione contigerit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 15. *n.* 5. 9. 12. & 13. Requiritur insuper, ut hydrops in aliis partibus ascites, vel tympanites fuerit. *n.* 5.

Miraculum sanationis ab hydrophobia, & rabie si in Congregatione rituum proponatur approbandum, & morbus ab animalis rabidi morsu provenerit, probandum est, animal vere rabidum fuisse & morsus per vulnus, aut cicatricem demonstrandus est, & docendum de signis morbi contracti. *l.*4. *p.*1. *c.*14. *n.* 20. Tres distinguuntur hujus morbi gradus: in primo vis miraculi constituitur in hoc, quod morbus, invocato Dei Servo, vel Beato, ad alios gradus non processerit, ac subito absque medicamentis, crisi, & metastasi cessaverit, & tantum temporis elapsum fuerit, ut Medicorum judicio de perfecta sanatione, & recidivæ exclusione non sit dubitandum. *ibid.* Si morbus in secundo gradu constiterit, miraculum desumitur ex non progressu ad tertium gradum, & ex liberatione ab eodem morbo juxta dicta de primo gradu. *ibid.* In tertio gradu, miraculum deducitur ex sola morbi cessatione, sed aliquandiu expectandum est, ut tutum feratur judicium. *ibid.* Si morbus ex principio intrinseco ortus sit, prædicta omnia sunt ponderanda, excepto animali rabido, & morsu. *ibid.* Plura hujusmodi miracula fieri dicuntur, tactis clavibus templorum SS. Bellini, Domnini, & aliorum. *n.*21.

Miraculum liberationis ab hysterica mulierum affectione si adstruatur, non est attendenda excitatio a proxysmo, sed expulsio qualitatis morbosæ. *l.*4. *p.*1. *c.*13. *n.*14. Advertendum quoque est, in mulieribus naturales quasdam contingere incognitas crises, quæ perfectam producere ab hoc morbo liberationem possunt, adeoque difficillime eadem miraculis adscribitur. *ibid.*

Miracula sanationum ab Ileo, & Ischuria.

Miraculum sanationis ab Ileo. V. *a Volvulo.*

Miraculum sanationis ab ischuria ut admittatur, habenda est ratio temporis retentionis urinæ, gravitatis symptomatum, repentinæ perfectæ sanationis, viriumque redintegrationis. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 19. *n.* 13. & 14. Exemplum advertendum. *n.*14. Ischuria periculosior est dysuria, & stranguria: aliquando naturaliter sanatur. *n.*12. & 13.

Miraculum liberationis a Lepra.

Miracula hujusmodi a Christo, & aliorum Sanctorum intercessione patrata referuntur. *l.*1. *p.*1. *c.* 17. *n.* 1. 2. & 4. Liberationes a lepra, scabie, & psora ut inter miracula recenseantur, advertenda sunt omnia, quæ generatim pro aliis sanationibus inter miracula computandis requiruntur. *n.*5. V. *Sanatio.*

Miracula liberationum a Mania, & Mutitate, seu loquelæ privatione.

Miracula in sanandis maniacis a Christo, & aliorum Sanctorum intercessione patrata sunt. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 14. *n.* 1. & 2. Si in Congregatione hujusmodi miracula intercessione alicujus Servi Dei vel Beati patrata proponantur, mania ipsa cum suis requisitis, probanda est, & præter alia investigandum quomodo, & quando sanatio contigerit, cum diebus canicularibus, solstitiis, & æquinoctiis possit esse naturalis; item quamdiu duraverit, de qua propterea non nisi post longum tempus ferri judicium potest. *n.*10. Alia plura ponderare Medici a sacra Congregatione consulti debebunt. *n.* 11. Si de mania præcipue inveterata, de symptomatum gravitate, de subita, & perfecta sanatione, nullis, aut frustra adhibitis medicamentis, sine crisi, recidiva, aut metastasi constiterit, miraculum erit affirmandum. *ibid.*

Miracula Christus patravit in curandis mutis, & surdis. *l.* 4. *p.*1. *c.*10. *n.*1. & 2. Alia etiam a Sanctis prodierunt. *num.* 3. Nonnulli Martyres, lingua a Tyrannis præcisa, rectissime per miraculum locuti sunt. *n.*4. Si de miraculis recuperationis loquelæ, & auditus agendum esset, præter alia de infirmitate, & sanatione, earumque causis, ponderandum est, an sanatus fuerit mutus, & non surdus, vel contra, & utrum talis a nativitate, an post nativitatem extiterit: an infirmitas ex mala organorum conformatione provenerit; nam sic miraculum erit secundi generis, in quo non requiritur, ut sanatio in instanti contingat, bene vero, si ab aliis impedimentis infirmitas orta sit, ex quibus miraculum erit tertii generis. *n.* 9. Malum quoque debet esse grave,

Mira-

Miracula sanationum a Scirrho, Scorbuto, Sphacelo, Strumis, & Surditate.

Miraculum sanationis a Scirrho erit secundi generis, si morbus inveteratus, & insanabilis fuerit; secus, si fuerit recens; & in hoc quædam advertenda sunt. *l.4.p.1.c.17.n.19.*

In Miraculo sanationis a Scorbuto advertenda sunt omnia requisita pro aliis miraculosis sanationibus. *l.4.p.1.c.17.n.5.* V. *Sanatio*.

Miraculum sanationis a sphacelo exigit, ut morbus gravis, & curatu difficilis fuerit, & alia plura concurrere debent. *l.4.p.1.c.17.n.26. et 27.*

Miraculum sanationis a strumis in quadam Beatificationis causa non fuit admissum ob varias rationes, quæ in similibus adverti possunt. *l.4.p.1.c.19.a n.30. ad 33.* Pro miraculo sanationis a surditate. V. *a Mutitate*.

Miraculosa sanatio a Tetano.

Miraculum hujusmodi non admittitur, si sanatus febri affectus fuerit. *l.4.p.1.c.18.n.35.* Exemplum adverteudum. *ib.*

Miracula sanationum a Varicibus, Ulcere, Volvulo, et Vulneribus.

Miraculo vix umquam adscribi possunt sanationes a varicibus. *l.4.p.1.c.19.n.33.*

In Miraculo sanationis ab ulcere advertenda sunt ejus forma, subjectum, causa, gravitas, diuturnitas, & humorum affluxus; utrum ulcus fuerit internum, ac latens, an externum, & patens; utrum cum ossis corruptione, an non. *l.4.p.1.c.17.n.25.* Exempla. *n.22. et 23.* Præter alia requiritur, ut sanatio sine medicamentis, recidiva, aut metastasi, sed momento, & perfecta contigerit. *n.26. et 27.*

Miraculosa non est sanatio a volvulo, si hic levis, sine febri, & sine signis vicinæ mortis fuerit, licet parum duraverit, si remedia adhibita fuerint, & sanatio non momento, sed sensim celeriter contigerit. *l.4.p.1.c.19.n.15.*

Miraculis non adnumerantur sanationes a vulneribus non lethalibus, nisi ex non lethalibus lethalia fiant. *l.4.p.1.c.16.n.31.* Miraculis secundi generis accensentur sanationes a vulneribus absolute, & necessario lethalibus; miraculis vero tertii generis sanationes a vulneribus simpliciter lethalibus, vel factis lethalibus, concurrentibus requisitis ad hæc miraculorum genera necessariis. *ib. & n.32.* In his ponderanda sunt Medicorum, & Chirurgorum curantium dicta, & exquirenda aliorum pro veritate scribentium consilia. *n.31.* Exempla consideranda. *a n.22. ad 27. & n.32.*

Miraculum a Christo patratum in sananda Malchi auricula fuit secundi generis, si auricula erat penitus abscissa; tertii, si capiti pendula hærebat. *l.4.p.1.c.16.n.32.* Idem dicendum de abscisso brachio S. Joannis Damasceni. *ibid.* Si in Congregatione rituum hujusmodi casus examinetur, similia prædictis advertenda sunt. *ibid.*

Miraculum Sanguinei Sudoris, & Sanguinearum Lacrymarum.

Miraculo probabilius non est tribuendus sanguineus Christi sudor. *l.4.p.1.c.26.a n.1.ad 7.* Idemque dicendum de simili sudore, ac de sanguineis lacrymis in aliis Dei Servis. *n.7.*

Miraculum Spirituale.

Miraculum spiritale est, cum quis gravissimis agitatus tentationibus, statim intercessione, vel per applicationem Reliquiæ alicujus Servi Dei, vel alio modo liberatur, & liber diu permanet. *l.4.p.1.c.28.n.1. & 2.* Exempla. *num.3.* Grandia sunt hujusmodi miracula. *n.4.* Et inter ipsa recensentur impii justificatio, si, adjuvante Dei gratia, præter consuetum ordinem in instanti, & perfecta fiat, & perfecta diu perseverat. *n.5. & 6.* Exempla. *n.7.*

Miracula harum conversionum ut ad Beatificationis, & Canonizationis effectum admittantur, externo aliquo constare signo debent per testes *contestes* comprobato, non tamen sufficiunt conversi attestationes etiam juramento firmatæ, nisi summe probus fuerit, neque attestationes ejus Confessarii. *l.4.p.1.c.28.n.8.* Si in aliquibus causis tamquam miracula absque tali signo admissæ referuntur, Decretum tamen Beatificationis, & Canonizationis aliis certis miraculis innixum fuit. *ibid.* Omnia hæc elucent in conversionibus SS. Matthæi, Pauli, & Latronis. *n.9. et 10.*

Miraculum Splendoris ex Servorum Dei facie erumpentis.

Miraculosus dupliciter fuit splendor, quo Christi facies in admirabili ejus Transfiguratione refulsit *l.4.p.1.c.26.n.12.* Miraculosus fuit splendor a Moysis vultu effusus. *n.13.* Alia plura hujusmodi miracula de aliis Sanctis referuntur. *n.14.* Splendor idem in causa S. Ludovici recensitus inter miracula fuit, quin

 resol-

necessaria sunt in causis Beatificationis, & Canonizationis. *l.4. p.1. c.5. a n.1. ad 5. et c.7. n.17. et seqq.* Neque ad Canonizationem proceditur solis virtutibus, vel Martyrio, aut solis miraculis approbatis, quidquid alii sentiant. *c.5. a n.1. ad 5. et l.1. c.13. n.18. et c.27. n.6. et 7. et l.2. c. ult. n.10.* Hæc necessitas non est quoad Ecclesiam triumphantem, sed quoad militantem, in qua necessaria est miraculorum gratia. *l.1. c.28. n.9. 10. et 14. et l.4. p.1. c.5. n.5.*

Miracula necessaria sunt tam in causis Confessorum, licet probata fuerit vitæ sanctitas, quam in causis Martyrum, licet probatum fuerit Martyrium, & causa Martyrii, quidquid alii dixerint. *l.1. c.30. n.10.* In causis quoque Martyrum necessaria sunt tam pro Beatificatione, quam pro Canonizatione, qualescumque in vita Martyres fuerint, & quomodocumque mortem subiverint. *c.28. a n.2. ad ult.* Ubi referuntur aliorum sententiæ. Necessitas eadem in causis Martyrum habetur postquam hujusmodi causæ ad Sedem Apostolicam privative delatæ sunt. Exempla. *c.29. a n.6. ad ult.* Aliquando etiam antiquitus miracula considerata fuerunt in Martyrum vindicatione, sed non erat necessarium. *n.3. et 4.* Neque ex miraculorum relatione antiqua Martyrum acta rejicienda sunt. *ibid.* Ecclesia olim Martyres sine miraculis canonizabat. *c.30. n.5.* Sed post dictam reservationem sacra rituum Congregatio miracula exigere consuevit. *a n.1. ad ult.* Quamquam ea esse necessaria in his Martyrum causis nondum definivit. *c.28. n.15.* S. Gregorius M. Martyres extollit propter miracula. *c.29. n.4. & c.5 et c.30. n.10.* S. Eulogius contendit miracula non esse necessaria, ut quis pro vero Martyre habeatur. *c.29. n.4. et 5.*

Miracula, pro Beatificatione, & Canonizatione necessaria, debent esse post obitum Servi Dei patrata, ut ex Evangelio deducitur. *l.1. c.14. n.1. c.33. n.15. c.44. n.3. et 4. et l.2. c.ult. n.10.* Quæ in vita patrantur, non sunt in his causis inutilia. Deus in vita, & post mortem miraculorum donum Servis suis confert. *l.1. c.33. n.16.* Sed miraculorum gratia in vita est gratis data, & potest esse communis bonis, & malis. *c.44. n.3. et 4.* Miracula post obitum patrata sunt sanctitatis signa. *ibid. et c.30. n.10. c.33. n.15. et 16. l.2. c.ult. n.10. et l.4. p.1. c.5. n.5. et 6. et c.7. n.17. et 18.* Et reddunt sanctitatem evidenter credibilem. *l.4 p.1. c.ult. n.34.* Juxta præsentem Sedis Apostolicæ consuetudinem in nullis causis considerari miracula in vita patrata possunt in transitu a Beatificatione sive æquipollenti, sive formali ad Canonizationem. *l.1. c.33. n.17.* Pro Beatificatione formali in causis per viam non cultus sufficit unum miraculum in vita cum alio post obitum patrato. *ibid. et n.18.* Pro Canonizatione obtinenda in causis Confessorum per viam non cultus requiruntur miracula post Beatificationem supervenientia. *c.25. n.1. & seqq. & c.26. n.1.* Et in causis Martyrum. *c.3. n.9. et l.3. c.3. n.24.* Et in causis per viam casus excepti procedentibus. *c.32. a n.1. ad 5.*

Miracula prosunt ad Sacrarum Reliquiarum identitatem probandam, sed non sunt necessaria. *l.4. p.2. c.24. a n.10. ad 13. et c.25. n.51.*

Miraculorum numerus pro Beatificatione, & Canonizatione obtinenda jam statutus est juxta praxim Congregationis rituum, & Pontificia Decreta. Hinc æqualia miracula quoad excessum virium naturæ creatæ, numerum, & probationes in omnibus causis respective requiruntur. *l.4. p.1. c.6. a n.1. ad 4.*

Miracula plura pro aliquibus Beatificationibus approbata fuerunt. *l.1. c.22. n.10.* Sed pro Beatificatione formali duo miracula requiruntur, & sufficiunt tam in causis Martyrum, quam Confessorum. *ibid. & c.27. n.9.* Probabiliter satis est, ut ex duobus his miraculis unum in vita, alterum post mortem patratum sit. *c.33. n.18.* Ubi refertur exemplum. Olim duo quoque miracula, quæ post indultam venerationem, seu Beatificationem supervenerint, pro obtinenda Canonizatione in quibuscumque causis satis erant. *c.26. n.1. et c.32. n.4.* Subsecutis temporibus generatim statutum est, ut in causis procedentibus per viam cultus immemorabilis, aut indulti Apostolici, idest per viam casus excepti, quatuor miracula requirantur pro impetranda Canonizatione. *l.3. c.3. n.24. et seqq.* In causis & per viam non cultus procedentibus, in quibus virtutes, aut Martyrium per directas probationes, & per testes de visu probata fuerint, duo miracula sufficiant pro Beatificatione, & alia duo postea supervenientia pro Canonizatione. Si autem virtutes, aut Martyrium per probationes subsidiarias, & per testes de auditu probata fiant, quatuor miracula

pro

bari nequeunt. *l.3. c.8. n.2. & 3.*

Miracula in processu Apostolico probanda sunt per testes oculatos. *l.2. c.5. n.7.* Si in processu ordinario probentur per testes oculatos, in processu autem Apostolico per testes de auditu, difficulter uterque processus conjungi poterit ad sufficientem in hac materia probationem. *n.8. & 9.* nisi Pontifex dispenset. *n.10.*

Miracula, in processu Apostolico probata sufficiunt pro Beatificatione, & Canonizatione obtinenda: non prosunt probata in solo processu ordinario. *l.2. c.5. n.5. & 6.* In hoc causæ anteriores Urbani VIII. Decretis differunt a posterioribus. *n.6.* Miracula post formalem Beatificationem supervenientia non possunt pro Canonizatione ex processibus Ordinariorum probari, sed Apostolici processus requiruntur. *c.4. n.3.* Idque etiam in causis Martyrum. *n.10.* Miraculum integritatis linguæ S. Joannis Nepomuceni probatum fuit ex processibus Apostolicis, & Ordinariis. *ibid.* Quæ in re causæ per viam non cultus aliquo modo differunt a causis per viam casus excepti. *n.4.* In causa S. Agnetis a Monte Politiano miraculum, super quo Ordinarius, post quam aliqua in ejus honorem præcesserunt venerationis indulta; processum confecerat, & post signatam Commissionem aliqui testes auctoritate Apostolica examinati super eodem fuerunt, sufficienter ex utroque capite probatum fuit. *c.38. n.14.*

Miraculum relatum in scriptura autentica solum ad perpetuam rei memoriam exarata, & in qua testes de visu miraculum cum juramento referant: vel in scriptura, quam Episcopus miraculum de visu referens subscripserit, aut sigillo munierit, non probatur. Exemplum. *l.3. c.10. n.12.*

Miraculum spirituale ex signis externis probandum est. *l.4. p.1. c.28. n.8.*

Miraculi continuatio a tempore confecti processus super eodem ad tempus, quo causa super miraculi approbatione proponitur, recte per novos testes probatur, quin Alexandri VII. Decreto de non coadjuvandis probationibus derogetur. *l.2. c.53. n.18.*

Miraculorum dubium in causis Confessorum non potest proponi, & agitari, nisi post discussas, & approbatas virtutes. *l.1. c.27. n.4. et seqq.* Ex miraculis post obitum potissimum patratis, & approbatis desumitur sanctitatis argumentum, dummodo heroicæ virtutes Apostolico judicio approbatæ sint. *l.4. p.1. c.7. n.17. et seqq.* Neque suspendenda est resolutio dubii de virtutibus, ut discutiatur dubium de miraculis. *n.5.* sive miracula exponantur cum animadversionibus Fidei Promotoris super virtutibus, & miraculis, sive super virtutibus tantum, numquam utrumque dubium complicandum est. *n.8. & l.2. c. ult. n.8. et seqq.*

Miraculorum dubium in causis Martyrum proponi, & discuti potest una cum dubio de Martyrio, & causa Martyrii. *l.1. c.27. n.8.* Numquam suspendenda est resolutio super Martyrio, ut prius dubium de miraculis resolvatur. *n.4.* Ad summum potest resolutio de Martyrio adnotari in sacræ Congregationis regestis, ut postea cum miraculorum approbatione publicetur. *ibid.* Hoc miraculorum dubium in Martyrum causis proponitur, *an constet de miraculis, seu signis*; in causis Confessorum, *an constet de miraculis*, & quare. *c.28. n.15.* Miraculorum dubium ter in sacra Congregatione proponitur. *c.22. n.10.*

Miracula examinanda sunt post virtutum, aut Martyrii approbationem. *l.1. c.27. n.4. et seqq. l.2. c. ult. n.8. et seqq. & l.4. p.1. c.5. n.6.* Approbatio eadem, quæ miraculorum examini anteit, nullum relinquit suspicandi locum de præstigiis in eodem miraculorum examine, & omne Dæmonis factum excludit. *l.4. p.1. c.24. n.13. c.26. n.17. c 27. n.9. & c.29. n.12.*

Miracula post Beatificationem supervenientia in tribus Congregationibus examinantur pro Canonizatione obtinenda. *l.1. c.26. n.1.* Severe examinanda esse ut approbentur, desumitur ex subsecuta observantia post Urbani VIII. Decreta. *c.25. n.4. & 5.*

Miraculum nullum, ex Tridentino, admittendum est, nisi ab Ordinariis recognitum, & approbatum sit. *l.2. c.1. n.3.* Ordinarii enim possunt auctoritate sua examinare, approbare, & publicare miracula. *n.6. & 7.* Exempla. *ibid.* Non tamen id possunt quoad miracula nondum Beatificatorum. *n.12.* Antequam miracula typis edantur, non opus est, ut coram Ordinariis approbentur, sed satis est, ut initio, & fini librorum debitæ apponantur protestationes. *c.12. n.6.*

Miracula in judicio Beatificationis, & Ca-

tidie Missa ab Episcopis, & Sacerdotibus in primitiva Ecclesia celebrabatur. *n.* 6. Ex hoc sanctitatis indicium in Servis Dei deprehenditur. Non licet Missæ celebrationem omnino omittere; immo frequenter est celebranda, præcipue ab iis, qui curam habent animarum. *ibid.*

Missa in Solemnitate Canonizationis, & in honorem Servorum Dei, Beatorum, & Sanctorum.

Missam in quibusdam antiquioribus Canonizationibus fuisse a Pontifice celebratam ignoratur. *l.1. c. 36. §. 10. n. 23.* Ideoque Missam in solemnitate Canonizationis a Pontifice celebrari non est de Canonizationis essentia, sed solum in Canonizati honorem cedit. *n.* 24. Pontifice impedito, aliquis Cardinalis eam celebrat. Exempla. *ibid.* Pluribus tamen de causis, quæ recensentur, congruum est, ut Pontifex eam celebret. *num.* 25. *&* 26. Et Bonifacius IX. Missam in Basilica Vaticana celebravit post factam S. Birgittæ in Palatii Capella Canonizationem. *§.2. n.3.*

Pro Missa a Pontifice cantata in Basilica Vaticana occasione Canonizationis, vel alterius festi, Cardinalis Archipresbyter cum quibusdam Canonicis Basilicæ Pontifici *Presbyterium*, seu vigintiquinque denarios antiquæ monetæ offerunt. *l. 1. c. 32. §. 10. n. 26.* In Missa Canonizationis plures, & diversæ oblationes fiunt. *§.11. a n.28. ad 31. V.Oblatio.*

Missa in alicujus honorem celebrata importat publicum cultum. *l. 2. c. 14. n.6.* Ideo Missa omnium Sanctorum, vel de æterna Sapientia, vel de SS.Trinitate die Servorum Dei anniversaria celebrari in locum Missæ de requie nequit. *c.13. n.4.* Eædem tamen Missæ aliquibus anniversariis diebus celebrantur, aliis pariter anniversariis Servorum Dei diebus celebrantur Missæ mortuorum, ut pro anima Ven. Innocentii XI. *ibid.* Sed quæ in honorem Nicolai de Rupe Anachoretæ per sexaginta annos Saxellæ celebrabatur, laudabiliter ab Episcopo Constantiensi vetita fuit. *c.14. n.6.*

Missa de SS. Trinitate, vel alia in honorem alicujus Servi Dei a Summis Pontificibus concessa sufficit pro casu excepto ex Pontificio indulto, utpote quæ cultum publicum importat. *l. 2. c. 20. n.12. 16. & 17.* Missa pro parvulis peculiari modo celebranda est. *n.16.*

Missa in honorem Beatificatorum celebrari nequit, etiam si concessa altarium erectio in ejusdem honorem fuerit, nisi Missa expresse concessa fit. *l.1. c. 37. n.13.* Quare in literis Apostolicis in forma Brevis pro Beatificatione, exprimenda est Missa, & loca pro quibus conceditur. *c.22. n.24.* Uti sane aliquando in sacræ Congregationis Decreto de tuto ad Beatificationem progressu fit. *c. 23. a n. 4. ad 9.* Et in Brevibus Beatificationum. *c.24. n.15. & l.4. p.2. c.1. a n.4. ad ult.* Olim de hoc ante Beatificationem agebatur. *l.1. c.24. n.24.*

Missa in honorem Beati determinatis personis alicujus Ecclesiæ, vel determinatæ Regularium Ecclesiæ concessa, & statuta die celebranda, non potest ab exteris cujuscumque dignitatis in eamdem Ecclesiam confluentibus celebrari, nisi celebrationis permissio ad exteros in Brevi Beatificationis extendatur. *l.1. c.37. n.13. & l.4. p.2. c. 2. n. 5.* Si Missa, concessa Regularibus, particularis sit extra Missale, exteri aliam de communi ex Missali celebrare debent. *l.4. p.2. c.2. n. 5.*

Missa in honorem, & in cubiculis quorumdam, etiam ex Pontificiis indultis, celebrata fuit, antequam beatificarentur, vel canonizarentur, non tamen celebrari potest, nisi concedatur. *l. 2. c.9. n. 3. & 5.* Exempla. *ibid. & c. 20. n. 10. c.24. §.58. n. 227. & l.1. c. 39. n. 9.* Missa vero in Beati honorem concessa non probat, Beatificati sanctitatem infallibiliter certam esse, sed tantum moraliter; neque Pontificis judicium in Beatificatione infallibile esse, aut de Fide. *l. 1. c.42. n.11. & 17.*

Missa votiva celebrari in Beatorum honorem nequit, nisi ex privilegio. *l.4. p.2. c.2. n. 2.* Aliæ Missæ pro Beatis concessæ, non sunt transferendæ. *num. 6. V. Translatio.*

Missa aliquando in honorem Sanctorum recte celebratur, vel ad eorum victorias commendandas, vel ad eorum patrocinium exposcendum, vel in gratiarum actionem pro acceptis, illorum intercessione, beneficiis; non autem offerri illis Sacrificium dicitur. *l. 1. c. 38. n.1. et l.4. p.2. c.1. n.3.* Missas Sanctorum Hæretici Protestantes subsannant, sed perperam; appellantur enim Missæ Sanctorum ab illorum festivitatibus, vel a pio erga eosdem affectu. *l.8. p.2. c.1. n.3.* Passim in antiquissimis monumentis inveniuntur Missæ Sanctorum. Exempla observanda. *ibid. et l.1. c.6. n.5.*

permittente Deo, inferuntur. *ibid.* Illustria horum morborum, & patientiæ in iis perferendis exempla. *n.* 7. & 8. Morbus etiam ab imaginatione induci, & tolli potest. *l.* 4. *p.* 1. *c. ult. n.* 21. *et seqq.* V. *Imaginatio*.

Morbus plures habere qualitates debet, ut ejus sanatio miraculosa dicatur. *l.*4. *p.* 1. c. 8. *n.* 21. & *seqq.* V. *Miraculum*.

Mors.

Mortis jam secutæ non dantur certæ notæ, & aliquando qui mortui credebantur, in sepulcris vivi reperti sunt. *l.*4. *p.* 1. c. 21. *n.* 8. Qui repentine moriuntur juxta Rituale Romanum sepeliendi non sunt, nisi post debitum temporis intervallum. *n.* 10. Mors secuta ex certo tempore dignoscitur. *n.* 11. Ex quibusdam signis. *n.* 12. Et experimentis. *n.* 13.

Mortem sibi inferre, nisi jubente Deo, non licet. *l.* 3. *c.* 11. *n.* 13. In mortis articulo unusquisque jure Divino tenetur pœnitere, & confiteri, & Eucharistiam recipere, si possit. *c.* 15. *n.* 10.

Mors Servorum Dei in causis Beatificationis, & Canonizationis maxime est advertenda, cum in ea melius virtutum habitus dignoscantur. *l.* 3. *c.* 38. *n.* 1. & *seqq.* Exempla. *a n.*4. *ad* 14. Quoad hanc mortem consideranda sunt suspiria, & oculorum motus. Exempla. *n.* 15. Non tamen ex corporis agitatione, vel quiete in morte firmiter judicari potest de animæ salute, aut perditione: agitationes sæpe a sola naturali corporis conditione proficiscuntur: perturbationes in viris probis nonnumquam, volente Deo, contingunt. *ibid.* Advertenda sunt etiam verba, quibus Servi Dei morituri se Deo commendant. *n.* 16. Et an sacrum Viaticum perceperint. *n.* 22. V. *Eucharistia*.

Mors alicujus Servi Dei in judicio Beatificationis, & Canonizationis non est existimanda, tamquam minime sancta ex eo, quod cœlestia signa defuerint, quæ in aliorum morte apparuerunt, vel dicta, aut facta intervenerint discrepantia ab iis, quæ in aliorum morte contigerunt, ideoque ex aliis rebus desumendum est judicium de pretiosa Servorum Dei morte. Exempla. *l.* 3. *c.* 38. *n.* 18. Advertendum est, an fama sanctitatis, populorum concursus, ac prodigia, vel miracula mortem Servorum Dei comitata fuerint. Exempla. *n.* 19.

Mors solitaria Servi Dei Beatificationi, & Canonizationi non obstat. Exempla. *l.* 3. *c.* 38. *n.* 21. Neque mors ex apoplexia, si tamen vis cognitionis remaneat, & cetera bona signa non deficiant, licet loquendi usus amittatur. Neque si cognoscendi vis deficiat post recepta Sacramenta, & post præmissa alia præmittenda. Exempla. *n.* 23.

Morte repentina obeuntes non semper inter damnatos censendi sunt, cum nonnulli Beati sic obierint. *l.* 3. *c.* 38. *n.* 24. Difficillime tamen inter Beatos, & Sanctos possunt ab Ecclesia recenseri; non autem est impossibile, si nempe de heroicis virtutibus usque ad obitum constaret, & quæ in obitu defuerunt, non voluntate, sed necessitate defuissent, atque si signis, & prodigiis Deus talem mortem illustraret. Exempla. *ibid.*

Mors subitanea aliquando est Divinæ Providentiæ favor. *l.* 3. c. 38. *n.* 24. Pretiosa S. Julianæ de Falconeriis, ac B. Imeldæ de Lambertinis mors describitur. *n.* 25.

Mors Martyrum. V. *Martyres*. Mors infausta, & extraordinaria Persecutorum adminiculum suppeditat ad credendum, fuisse ab eis mortem Martyribus inflictam ex odio in Fidem Christianam, *l.* 3. *c.* 14. *n.* 13. Plurium Persecutorum mortes referuntur. *ibid.*

Mors Dathan, & Abiron, Ananiæ & Saphiræ miraculosa fuit, & quare. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 25. *n.* 24.

Mortificatio.

Mortificatio carnis, & corporis est cura, & studium, adhibitis opportunis cautionibus, ne concupiscentia spiritui obsistat, aut dominetur. *l.* 3. *c.* 28. *n.* 5. Consistit in abstinentia, jejunio, cilicio, chameuniis, spontaneis verberationibus, & similibus, quibus caro affligitur. *n.* 6. Spontaneas tamen verberationes, seu disciplinas quidam ex nonnullis capitibus non approbant. *n.* 7. & 8. Antiquus tamen est, & laudabilis earum usus, & propagatores, non auctores, habuit B. Petrum Damiani, ac B. Dominicum Loricatum. *ibd.* Iidemque cum aliis pluribus viris sanctitate insignibus, & populis, Rainerio Eremita Perusino monente, disciplinas usurparunt. *n.* 9. Neque his obstat Clementis VI. Constitutio adversus Flagellantes edita. *n.* 10.

Mortificatio, præter jejunia, & reliqua ab Ecclesia præcepta, non est ad salutem æternam, sed ad Christianam perfectionem acquirendam necessaria.

 l. 3.

taxationem se observaturos jurejurando spondent in Officii adeptione. *l.* 1. *c.*46. *n.*11.

Notarius sacræ Congregationis rituum.

Notarium proprium habet sacra rium Congregatio, cujus Notarii officium justis de causis non fuit officio Notariorum Rotæ, aut Cardinalis Vicarii unitum. *l.* 1. *c.*19. *n.* 1. Olim sacra Congregatio illum ad libitum eligebat, nunc juxta Pontificis mentem speciali modo eligendus est. *n.* 2. Ad ipsum privative pertinent omnes, quæ in sacra eadem Congregatione pertractantur, causæ. Aliquando aliorum Tribunalium Notarii in his causis se immiscuerunt, sed reclamante Congregationis Notario fuerunt exclusi. *n.* 4. Sed Cardinalis Urbis Vicarius, vel ejus Deputatus in conficiendis in his causis processibus alio Notario uti potest. *n.*5.

Notarius idem in officii adeptione juramentum emittere debet de munere fideliter obeundo, & de emolumentorum taxatione observanda. *l.* 1. *c.* 19. *n.* 3. Secretarium Congregationis, & Fidei Promotorem adire tenetur, dum Congregationes habendæ sunt. *ibid.*

Notarius idem est custos Archivi Congregationis ejusdem. *l.*1. *c.*19. *n.* 6. Processus ante Innocentii XI. Decreta Procuratoribus, & Postulatoribus commodatos non potest in Archivum recipere, antequam a Fidei Promotore recognoscantur. *n.* 9. V. *Archivum*. Debet facere authenticum processuum exemplar Subpromotori Fidei tradendum. *l.* 2. *c.*4. *n.*7. Conficit instrumentum de prima Beatificationis solemnitate, quæ in Basilica Vaticana peragitur. *l.* 1. *c.* 24. *n.* 4.

Novendium.

Novendiales preces laudabiles sunt, dummodo omnis absit superstitionis suspicio, neque in dierum numero, neque in his, quæ diebus illis fiunt, vis tota constituatur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 13. *n.* 13. *et* 14. Defenditur Novendiale in honorem S. Humberti compositum adversus rabidorum canum morsus. *ibid.*

Novendialium precum res numquam in sacrorum rituum Congregatione pertractata fuit: & solum binæ extant Literæ Apostolicæ in forma Brevis de iisdem precibus in Capella S. Josephi Ecclesiæ S. Ignatii de Urbe peragendis. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 13. *n.*11. Miracula quædam post Novendiales preces obtenta referuntur. *n.*12.

Nuntius.

Nuntii Apostolici olim processus in causis Beatificationis, & Canonizationis jure suo conficiebant, uti sane in quibusdam causis eos confecerunt. *l.* 2. *c.*2. *n.*10. *et* 11. Id vero vetitum illis fuit in quadam sacræ Congregationis epistola, per quam jure illo spoliati sunt. *ibid.*

Nuntius pro citationibus in causis Beatificationis. *l.*2. *c.*47. *n.*10. V. *Cursor.*

Nubes.

Nubes aliquando refractiones quasdam, seu luminum penumbras habent, quæ hominum, animalium, & monstrorum speciem naturaliter exhibent. *l.* 4. *p.*1. *c.*25. *n.*17.

Obedientia.

OBedientia est potentialis pars justitiæ, & virtus exequens actus a superiore præceptos. *l.*3. *c.*24. *§.*2. *n.*17. *& seqq.* Deo valde accepta est. *n.*24. Heroicæ Obedientiæ exemplum in Abrahamo. *ibid.*

Obedientia cæca requiritur in Servis Dei Religiosis, itaut, habita solum liciti, & honesti ratione, consiliis etiam libenter obtemperent. *l.*3. *c.*35. *n.*7. V. *Regularis*. Superiori tamen neque contra legem Divinam, neque contra Regulam obediendum est. *c.*41. *n.*9.

Obedientia cæca excludit prudentiam carnis, non spiritus. *l.*3. *c.*41. *n.*9. Triplex est: una ad salutem sufficiens, qua quis obedit in his, ad quæ obligatur; altera perfecta, & est in rebus licitis; alia indiscreta, & versatur in illicitis. *ibid.* Superiori obediendum est in his, quæ sunt iuxta Regulam, aut ad hanc reducuntur, cetera non sunt de necessitate obedientiæ, sed de perfectione, ideoque in causis Beatificationis, & Canonizationis ponderandum est Superioris præceptum, antequam judicium de Obedientia feratur. *ibid. & n.*10.

Obedientia erga Romanum Pontificem est germanus catholicismi character. *l.*3. *c.*36. *n.*15.

Obitus dies. V. *Dies.*

Oblatio.

Oblationes olim fiebant, & nunc in Missa fiunt ad sacrificium dumtaxat pertinentes, idest, panis, vini, & ceræ, quorum pars una in sacrificii, altera in Eulogiarum, alia in Ministrorum, & pauperum usus cedebat. *l.*1. *c.*36. *§.*12. *n.* 35.

tyrii

tyrii ex parte Tyranni. *l.3. c.13. tot.* Quomodo probari id possit. *c.14. tot.* V. *Martyrium.*

Odii hujus nomine intelligitur directa Fidei infestatio, ut eadem a Fidelibus negetur, vel ut Divina lex violetur. *l.3. c.14. n.13.* Intelligitur etiam infestatio alicujus propter opus ex Christi doctrina necessarium; vel propter exercitium operis ad Fidem propagandam, vel tuendam, vel illustrandam tendentis, sed iniqua humana lege vetiti. *ibid.*

Odor.

Odor suavis e corporibus Servorum Dei aliquando manat. *l.4. p.1. c.31. n.12.* V. *Miraculum.*

Odor probabilius est veluti substantia fumosa e corporibus odoratis exhalans. *l.4. p.1. c.31. n.22.* De causa odoris non una est Chimicorum sententia, qui etiam explicant, quomodo odor modo gratus, modo ingratus fit. *n.23.* Aliqua mixta, dum corrumpuntur, gratum emittunt odorem, non tamen corpus humanum id naturaliter præstat. *n.24.* Mali odores aliquando Incolumitati prosunt; boni, & suaves sæpe obsuerunt. *n.25.* ubi curiosa referuntur exempla.

Officiales in causis Beatificationis, et Canonizationis.

V. *Judex*, *Notarius*, *Promotor Fidei*, *Subpromotor*, *etc.*

Officium Divinum.

Officium Divinum est certa ratio laudandi Deum auctoritate Præsulum Ecclesiæ instituta. Persolvitur Deo pro beneficiis acceptis, & recipiendis. *l.4. p.2. c.1. n.2.* Non incongrue in Officio Beati, vel Sancti commemorantur. Sed Deus invocatur, ut omnium bonorum auctor, Sancti vero ut pro nobis intercedant. *ibid.*

Officia alia sunt duplicia, alia semiduplicia, alia duplicia primæ classis, alia secundæ classis, quorum tamen rituum Bonifacius VIII. auctor non est, *l.4. p.2. c.13. n.9.* Quoad Officium aliqua fuit inter Ecclesiam Occidentalem, & Orientalem differentia, etiam ante schisma Græcorum. *l.1. c.38. n.8.*

Officii pars essentialis olim erat solum Psalterium. S. Gregorius antiphonas, Monachi lectiones addiderunt. *l.4. p.2. c.10. n.2.* In Officio Divino solam Sacram Scripturam legendam esse nonnulli contendunt, sed erroneæ; nam ad levandum ex continuo Psalmorum cantu tædium expositiones Orthodoxorum Doctorum, & Acta Sanctorum in Officium inducta sunt. *n.5.* V. *Passionaria.* Non datur Officium votivum. *c.2. n.3.*

Officium proprium.

Officium proprium dicitur illud, in quo vel Lectiones secundi nocturni, Hymni, Antiphonæ, & Responsoria propria, vel solæ lectiones propriæ leguntur. Quamquam sacra rituum Congregatio solas lectiones proprias deinceps approbare decrevit. *l.4. p.2. c.10. n.2.* Positis tamen quibusdam conditionibus. *n.3.* Lectiones propriæ ex pluribus monumentis desumi possunt. *a n.5. ad 7.* V. *Lectiones.*

Officia propria Congregatio eadem summa prudentia concedit, uti pluribus constat exemplis. *l.4. p.2. c.10. n.8.* Ita plane se gessit, cum Officium pro civitate Mantuæ concessit de inventione Sanguinis Christi. *n.8. et seqq.* & in concessione Officii Translationis almæ Domus Lauretanæ. *a n.11. ad 16.* Et Officii B. V. Mariæ *de Pilar*, in cujus sexta lectione aliquid addi permisit de traditione apparitionis ab eadem B. Virgine S. Jacobo Apostolo factæ de Ecclesia sibi erigenda. *a n.17. ad 20.* Quin etiam in Officio S. Jacobi Majoris Apostoli absolute positus est ejus in Hispaniam adventus, qui aliquando ad traditionem referebatur. *n.17.* Summa prudentia sacra eadem Congregatio lectiones proprias concessit pro Officio Sacratissimi Rosarii B. M. Virginis. *n.21. et seqq.* Et plura peregit quoad Officium proprium S. Ildefonsi Archiepiscopi Toletani, *n.25. et seqq.* Idem præstitit quoad peculiare Officium in honorem B. M. Virginis in Basilica Liberiana recitandum, & quoad alia in honorem S. Mariæ in Porticu, & de Carmelo. *n.28. et seqq.*

Officium proprium SS. Trinitatis ab Alcuino compositum fuit. *l.4. p.2. c.31. n.2.* Officium proprium cum Missa in honorem Patris Æterni non fuit admissum. *n.3. et 4.* Officium proprium Corporis Christi a S. Thoma Aquinate fuit compositum. *n.24.* Et proprium SS. Nominis Jesu ad universam Ecclesiam extensum est, & quomodo. *n.7.*

Officio, & Missa coli Instrumenta Passionis Christi merentur, uti sane proprio Officio nonnulla coluntur, quæ enumerantur. *l.4. p.2. c. 31. n. 18.* Concessum quoque est pro quibusdam locis Officium, & Missa in honorem Plagarum Christi. *n.19.* non tamen in hono-

Offi-

Officia, seu suffragia Ecclesiæ pro defunctis consueta non videntur omittenda in obitu, & funere Servorum Dei, nisi Deus aliter nunciet, ut contigit in funere B. Alberti, & S. Thomæ Cantuariensis. *l.2.c.12. n.11.* V. *Suffragia*.

Officium in honorem Beatorum Beatificatione formali.

Officium, & Missa de Beatis celebrari nequeunt sine expressa concessione. *l.1. c.37. n.13.* Olim de Officio, ejusque ritu, & de locis, quibus in honorem formaliter Beatorum concedendum erat, agebatur in Congregatione generali ante formalem Beatificationem. Id vero suppleri potest a peritia Summi Pontificis, vel Secretarii Brevium. *l. 1. c. 22. n.24. et c. 24. n. 24.* Prædicta omnia exprimi debent in Litteris Apostolicis in forma Brevis pro formali Beatificatione expediendis. *c.22. n.24.* Uti aliquando in iisdem Brevibus expressa fuerunt. *c. 24. n. 15.* Et in Decretis Congregationis rituum de tuto progressu ad Beatificationem. *c. 23. a n. 4. ad 9.* Exempla concessionum Officii, & Missæ in honorem quorumdam Beatorum. *c. 20. a n. 16. ad 19.*

Officium, & Missa in honorem eorum, qui formaliter beatificantur, hodie in omnibus formalium Beatificationum Brevibus conceduntur. *l. 4. p. 2. c. 1. n.4.* Sed de communi. *n. 5.* Aliquando sub ritu semiduplici, interdum sub duplici majori, vel minori. *n.6.*

Officium, & Missa in honorem formaliter Beatificati, qui Regularis fuerit, conceduntur omnibus utriusque sexus Regularibus ejusdem Ordinis. *l. 4. p. 2. c. 1. n. 7.* Conceduntur etiam toti diœcesi, in qua Dei Servus Martyrium subierit, vel Episcopatum tenuerit. *n. 8. & 9.* Et locis, in quibus diu vixit, vel egregia sanctitatis specimina dedit. *n.10.* Et ubi natus fuit, vel mortuus, sed aliquando pro sola Ecclesia *matrice*, interdum pro tota civitate, vel pago. *n. 11.*

Officii, & Missæ hujusmodi concessio determinatæ diei affigitur, omnesque ejusdem loci Sæculares, & Regulares comprehendit. *l.4. p.2. c.1. n.12.* Neque sine Apostolico *beneplacito* permissum est Officii, & Missæ ejusdem celebrationem a statuta die transferre. *c.2. n.6.* Soli in Brevibus comprehensi possunt ejusmodi Officium recitare, & Missam celebrare, non tamen votivum, quod non admittitur. *c. 2. n. 3.* Alii Officium private, & ex devotione, non in satisfactionem recitare possunt, *ibid. & l. 1. c. 37. n.13.* V. *Missa*.

Officium, & Missa hujusmodi propagari possunt ad loca in Beatificationis Indulto non comprehensa, quod pendet a circumstantiis Congregationi rituum exponendis. Exemplum. *l. 4. p. 2. c. 2. n.12.* Nunc conceduntur etiam lectiones propriæ pro Officio formaliter Beatificatorum. *n.13. & 14.*

Officium, & Missa in honorem formaliter, vel æquipollenter Beatificatorum conceduntur, & in rubricis Martyrologii in aliorum honorem celebrari eadem dicuntur, licet horum omnium nomina in Martyrologio non sint descripta. *l. 4. p.2. c.28. n.25.*

Officium in honorem Beatorum Beatificatione æquipollenti.

Officium, & Missa in Beatificatione æquipollenti, approbato cultu immemorabili, non intelliguntur concessa, nisi etiam probetur, eadem fuisse a tempore immemorabili celebrata. *l.4. p.2. c.3. n.1. & 2.* Potest sacra rituum Congregatio Officium, & Missam ob speciales circumstantias concedere, licet non probetur specialis eorum celebratio. *n. 3.* Circumstantiæ, & exempla referuntur, & expenduntur. *a n.4. ad 7.* Neque his obstat Decretum quoddam sub Clemente XII. super iisdem editum, quod explicatur. *a n.8. ad 11.* Hæc omnia locum habent in casibus exceptis tam ratione immemorabilis, quam ex Indultis Apostolicis, & ex Patrum, Sanctorumque scriptis. *n.12.* Quoad ritum Officii, & Missæ æquipollenter Beatorum, & quoad loca, ad quæ extendi illa possunt, observatur idem, ac pro formaliter Beatificatis. *ibid.*

Officium, & Missa in honorem æquipollenter Beatorum statim post approbatum casum exceptum peti, & concedi possunt absque nimiæ celeritatis nota. *l.4. p.2. c. 4. n. 1.* Concessio hæc fieri potest ante discussionem, & approbationem virtutum, vel Martyrii. *n. 2.* Uti sæpe rationabiliter facta fuit. *n. 3. & 4.*

Officium, & Missa pro his Beatis prius de communi concessa, postea cum lectionibus secundi nocturni propriis concedi possunt, uti sæpe hæ lectiones concessæ a sacra Congregatione fuerunt, cujus Decreta pro majori solemnitate a Summis Pontificibus per literas in forma Brevis confirmata aliquando fuerunt. *l.4. p.2. c. 4. n.5. & seqq.* Aliquando

gre-

gregatione concessa imprimi extra Urbem nequeunt, nisi de Inquisitorum, vel Ordinariorum licentia, habito tamen vel Congregationis Decreto, vel exemplari firmato ab ejus Secretario. *l.* 1. *c.*19. *n.*23.

Oleum.

Oleum sacrum a Columba cœlitus allatum dicitur ad inungendum Clodoveum Francorum Regem, eoque perenni cæteros Francorum Reges adhuc inungi. *l.*3. *c.*36. *n.*1. De quo tamen valde dubitatur. *n.*2.

Oleo sancto mirabiliter ampullæ vacuæ repletæ fuerunt, cum S. Remigius Sacramentum extremæ Unctionis conferre vellet. *l.*3. *c.*36. *n.*2.

Opera.

Opera pia bonis, & malis communia sunt. *l.*1. *c.*44. *n.*3. *et* 4. Qui ea facit, nescit, an sit in Dei gratia. *n.*2.

Ophtalmia.

Ophtalmia est inflammatio tunicæ adnatæ in oculo cum tumore, & dolore, ejusque sanatio aliquando miraculo tribuitur. *l.*4. *p.*1. *c.*9. *n.*15. V. *Miraculum.*

Opus. Opusculum.

Opus aliquod, seu librum, aut scriptum, si sacra rituum Congregatio sciat a Dei Servo, de cujus Beatificatione agitur, compositum fuisse, diligenter tam in Urbe, quam extra Urbem perquiri jubet, & perquisitio speciali modo fit. *l.*2. *c.*34. *n.*1. & 2. Extra Urbem scribit ad locorum Episcopos, ut per se, vel per alios in Ecclesiastica dignitate constitutos opus exquirant. *n.* 2. Inventum ad eamdem Congregationem mittitur cum actis perquisitionis. *ibid.* Si non inveniatur, sacra Congregatio, accepto instrumento de diligentiis in perquisitione adhibitis, demandat, ut ad ulteriora in causa procedatur. *ibid.*

Opera nomine alicujus Servi Dei edita, si contendatur, non esse Ipsius genuina, id concludentissimis probationibus ostendendum est, & hujusmodi quidem probationes sunt multiplicis generis, & recensentur. *l.*2. *c.*34. *a n.*3. *ad* 6. Eædemque probationes locum habent quoad opera manuscripta. *ibid.* Si non constet, opera esse Servi Dei, cui adscribuntur, non sunt pro causæ progressu examinanda, secus, si constet. *ibid.* Exempla. *a n.*7. *ad* 11.

Opera Servi Dei, de cujus Beatificatione, & Canonizatione agitur, revidenda sunt ante figuaturam commissionis, & ante Commissionem reassumptionis. *l.*1. *c.*22. *n.*5. *l.*2. *c.*25. & 26. *tot.* & *c.*38. *n.*8. V. *Revisio.* Opera eadem si Ecclesiæ proficiant, poterit eorum haberi ratio in discussione virtutum. Laudantur in hoc opera S. Francisci Salesii. *l.*2. *c.*25. *n.*10.

Opera quædam B. Sixto III. Papæ, & Martyri falso adscribuntur. *l.*2. *c.*24. *n.*6.

Opusculum Cosmæ Vestiarii de Translatione S. Joannis Chrysostomi in Bibliotheca Vallicellana asservatur. *l.* 4. *p.*2. *c.*23. *n.*2.

Oraculum.

Oracula Dæmonum ut plurimum falsa, vel ambigua fuerunt, ideoque etiam a Gentilibus sanæ mentis contemni meruerunt. Exempla. *l.*3. *c.*46. *n.*7. An eadem, & præcipue Delphicum, in adventu Christi cessaverint, disputatur. *n.* 8.

Oratio.

Orationis fundamentum Fides est: affectus vero orandi est actus Religionis: in oratione autem virtutes omnes tam Theologicæ, quam Cardinales elucent. *l.*3. *c.*25. *n.*1.

Oratio est mentis ad Deum ascensio, vel collocutio cum ipso. *l.* 3. *c.* 25. *n.* 3. Dividitur in vocalem, & mentalem, meditativam, & contemplativam, publicam, & privatam, in orationem laudis, gratiarum actionis, & petitionis. *ib.* Vocalis est, quæ voce exprimitur, ita tamen, ut mens ori conjuncta sit, mentalis sine voce sensibili expletur. *n.*4. Meditativa est attenta cogitatio alicujus mysterii Fidei, vel rei revelatæ, & ratiocinando fit. *n.*7. Contemplativa est simplex Divinæ veritatis intuitus, cessante discursu. *n.* 6. Oratio publica est, quæ Ecclesiæ nomine fit ab ejusdem ministris: privata, quæ fit a privato pro se, vel pro aliis. *n.*7.

Oratio ad salutem æternam necessaria est: oratio vocalis est utilis. *l.*3. *c.*25. *n.*8. Controvertitur, an adsit præceptum de privata vocali oratione. *n.* 9. Ad orationem vocalem non est adhibenda multa locutio, sed est necessaria attentio, quoad verba, horum sensum, & finem. *ibid.* & *n.*10. Excellentia orationis vocalis ex actibus externis indirecte desumitur. *ib.*

Oratio dirigitur ad Deum ut auctorem gratiæ, & gloriæ: ad Sanctos, ut pro nobis apud ipsum intercedant, & impetrent. *l.*3. *c.*25. *n.*16. Oratio privata an dirigi sine peccato ad defunctum possit, de

Oratio consistorialis, funebris, et panegyrica.

hujusmodi orationes in uno Consistorio haberi possunt. *c.34. n.8. alia vid. sub verb. Advocatus.*

Orationes funebres de rebus gestis Servorum Dei in eorum funere non sunt vetitæ, & haberi, servata moderatione, possunt, cum etiam in aliorum funere fiant. *l.2. c.12. n.10.*

Oratio panegyrica fieri die Servorum Dei anniversaria cum debita moderatione potest, sed tutius est ab ea abstinere. Urbanus VIII. noluit eam pro quodam Dei Servo concedere. *l.2. c.13. n.4.* Similis oratio in Collegio Romano Societatis Jesu quotannis fit in Gregorii XIII. honorem. *ibid.*

Orator. V. *Postulator*. *Solemnitas*.

Oratorium.

Oratoria super Martyrum sepulcra olim erigebantur. V. *Ecclesia*.

Oratorium, vel sacellum privatum est locus sufficiens pro examine, & juramento testium recipiendo. *l.2. c.49. n.22.*

Ordinarius in causis Beatificationis, & Canonizationis.

Ordinarius dicitur Episcopus in sua diœcesi. In causis Beatificationis, & Canonizationis Ordinarius est Episcopus, in cujus diœcesi reperitur Servi Dei corpus, vel in qua miracula contigerunt, vel testes examinandi degunt. *l.2. c.2. n.1.* Sede Episcopali vacante, Ordinarius est Capitulum Cathedralis Ecclesiæ, vel Vicarius Capitularis. *n.2.* V. *Capitulum*. *Vicarius Capitularis*. Ordinarius intelligitur etiam Vicarius Apostolicus. *n.3.* Ordinarii appellatione veniunt etiam Præsules inferiores, jurisdictionem quasi Episcopalem, & Territorium vere separatum habentes. *a n.4. ad 8.*

Ordinarius olim in his causis intelligebatur etiam Vicarius generalis Episcopi, sed hodie regulariter non est. *l.2. c.2. n.9.* Neque Ordinarii in hoc sunt Nuntii Apostolici, uti olim fuerunt. *n. 10.* V. *Nuntius*. Neque Ordinarii appellatione, quidquid olim fuerit, intelliguntur Superiores Regulares, illius Ordinis, quem Dei Servus professus fuerat, itaut neque attestationes extrajudiciales recipere possint. *n.12.* Multo minus Ordinarii in hoc dici possint Judices Laici, quidquid aliquando factum sit, itaut neque Judicibus Ecclesiasticis addi possint. *n.13.*

Ordinarius jurisdictionem habet in causis Ecclesiasticis propriæ diœcesis. *l.2. c.1. n.2.* Et primo loco adeundus in causis Servorum Dei pro conficiendis primis processibus, veluti non semel sacra rituum Congregatio respondit. *n.4.* Ordinarius enim de jure communi, de jure Concilii Tridentini, ex consuetudine, & ex ejusdem Congregationis Decretis jus habet conficiendi processum, & ferendi sententiam super non cultu, & casu excepto, & super fama sanctitatis, virtutum, & miraculorum, seu signorum. *a n.1. ad 4.* Neque huic ejus juri officit cap. *Audivimus de Reliq. & vener. Sanct. n.4.*

Ordinarius, Dei Servo cum fama sanctitatis mortuo, non statim inquirere, sed expectare famæ incrementum debet. *l.2. c.4. n.7.* Processum incipere non debet ante famam virtutis, vel alicujus miraculi, satis tamen est, ut hæc citra juris solemnitatem constent. *c.2. n.14.*

Ordinarius in his causis duos conficit processus, unum super fama virtutum, & miraculorum in genere, alterum super non cultu. *l.1. c.22. n.3.* Aliquando tamen permittitur, ut processum super non cultu omittat. *ibid.* utque dictum alium processum construat, non facto processu super non cultu. *l.2. c.15. n.2.* Ipse tamen, sive etiam Delegatus, videtur non posse inquirere in famam, virtutes, & miracula Servorum Dei, nisi prius per legitimum processum constiterit, præstitam fuisse Urbani VIII. Decretis de non cultu obedientiam, & lata fuerit sententia super eadem obedientia. *n.1.* Hanc enim sententiam Ordinarius ferre debet, aliter sacra rituum Congregatio mandat, ut ferat. *l.1. c.22. n.3.* Processu facto, lataque sententia super non cultu, proponitur in Congregatione ordinaria dubium de ea confirmanda, vel infirmanda. *l.2. c.15. n.1.*

Ordinariorum attestationes sufficiunt ad probandum non cultum quoad ea loca, in quibus verisimile tantum est, cultum erga Dei Servos vigere. *l.2. c.15. n.11.*

Ordinarius debet etiam ferre sententiam super casu excepto, aliter sacra Congregatio mandat, ut proferat. *l.1. c.31. n.3.* Super eodem casu potest etiam processum construere *l.2. c.6. n.9.*

Ordinarii prædicta omnia perficere possunt, antequam Sedes Apostolica manum ad causam apposuerit, secus post hanc manus appositionem. *l.1. c.22. n.6. & 7. l.2. c.6. n.9. & c.15. n.2.* Non possunt

extinctus fuit. *lib.* 3. *cap.* 34. *num.* 9.

Ordo Romanus Cardinalis Cajetani ad seculum decimumquartum pertinet. *l.* 2. *c.* 3. *n.* 1. Testatur, Papam olim in causas Servorum Dei inquirere consuevisse sine processu Ordinarii. *ibid.* Alia describit de his causis. *l.* 1. *c.* 21. *n.* 2. & 5.

Orientales.

Orientales nationes ad unionem cum Ecclesia Romana sæpe accesserunt, retentis earum ritibus, Fidei, ac disciplinæ Christianæ non adversantibus. *l.* 1. *c.* 38. *n.* 12. Summi Pontifices sacra ab Orientalibus in Urbe juxta suos ritus fieri voluerunt. Sed Benedictus XIII. justis de causis constituit, ne ipsi in Urbis Ecclesiis Missas celebrarent sine licentia Cardinalis Vicarii, neque sine idoneis paramentis, nisi in Ecclesia separata, aut in remoto altari. *n.* 13. In tribus tantum casibus Orientales novis Pontificiis Constitutionibus obligantur. *n.* 15.

Ornatus.

Ornatus, & cultus aliquis decet personas in dignitate Ecclesiastica constitutas. V. *Dignitas.* Decet etiam Ecclesias. V. *Ecclesia.* Ornatus basilicæ Vaticanæ in solemnitate Canonizationis. V. *Basilica. Solemnitas.*

Osculatio.

Osculatio moderata manuum, & pedum Servorum Dei defunctorum privatum dumtaxat cultum importat. *l.* 2. *c.* 12. *n.* 9.

Ossa.

Ossa Servorum Dei. V. *Reliquiæ.*

Ossa cujusdam hominis defuncti in loco Liani humari S. Carolus Borromæus jussit, ne populus deciperetur. *l.* 2. *c.* 8. *n.* 5. Opera Fratrum Prædicatorum, & Minorum confracta, & dispersa fuerunt ossa Arnaldi hæretici Albigensis, & cujusdam homicidæ a Judicibus damnati, ut indebitus horum cultus tolleretur. *n.* 6. Innocentius XI. jussit, ossa Joannis Calà cum aliis confundi, numquam extrahenda. *ibid.*

Pallium.

P*Allium* altaris, super quo Missa in Canonizationis solemnitate celebratur, ad ejusdem usum conservatur. *l.* 1. *c.* 46. §. 7. *n.* 39.

Palma.

Palmæ sepulcri incisæ sunt Martyrii signum. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 27. *n.* 19. 22. *et* 25. Sed juxta nonnullos sunt Justorum symbolum, & victoriam de vitiis significant. *n.* 26.

Palpitatio.

Palpitatio cordis motus est ejusdem depravatus, a sanguinis segnitie causatus. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 19. *n.* 33. Potest esse tanta, ut costas frangat, vel flectat, vel extollat. *n.* 26.

Panis.

Panem ne azymum, an fermentatum Ecclesia Latina in Missa initio adhibuerit, quæstio est. *l.* 1. *c.* 36. §. 12. *n.* 35. Panes offeruntur celebranti Missam in solemnitate Canonizationis. §. 11. *n.* 29. 31. & 33. V. *Oblatio.*

Panegyrica oratio. V. *Oratio.*

Parabola.

Parabolam nullam usurpavit Christus ex rebus alterius vitæ. *l.* 3. *c.* 30. *n.* 4. In parabolis non solent exprimi personarum nomina. *ibid.* Parabola non est, sed historia narratio de rebus gestis B. Jobi. *n.* 3. Idem probabilius dicendum est de facto Lazari pauperis, & Epulonis divitis. *n.* 4.

Paralysis. Paralyticus.

Paralysis est abolitio motus ex nervorum, & spirituum animalium vitio. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 12. *n.* 7. Vehemens *intensive* est, & fortior, si motus simul, & sensus amittantur; levior, si alteruter tantum amittatur. Vehemens *extensive* dicitur, si magnam corporis partem afficiat. Et vehementior est, quæ crura, quam quæ brachia occupat. *ibid.* Si totum corpus, præter caput, sensu, motuque destituatur, appellatur Paraplegia, & Paraplexia; si media pars totius corporis, & capitis destituatur, Hemiplegia, & Hemiplexia dicitur. *ibid.*

Paralysim convulsio, vel partium affectarum extenuatio, certa infirmi ætas, & morbi diuturnitas vehementiorem, & insanabilem efficiunt. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 12. *n.* 8. Tremor, febris, & sudor in paralysi possunt esse signa naturalis sanationis. *n.* 9. Febris tamen utilis est, quæ materiam, a qua paralysis orta est, denuo exagitat, & absumit, quod vix potest, si materia sit in spinali medulla, vel febris lenta sit. *n.* 12. Sudor paulatim suborus, diuque continuatus naturaliter prodest, secus si unica vice profluat. *n.* 13.

Paralysis a flatibus orta durat, iis manentibus; cessat, illis cessantibus. Orta a scorbutica intervallum habet. Proveniens a vaporosa materia ad nervorum principium trasmissa est naturaliter sanabilis. Exemplum. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 12. *n.* 10. Aliquando soluta fuit ex improviso timore,

rum-

rumque operibus regulæ quædam adhibendæ sunt. *l.2. c.28. n.8.* V. *Regula*.

Patres primis Ecclesiæ sæculis Confessores laudarunt. V. *Confessor*. Patrum nomen utrum stricte, an late accipiendum sit pro delaratione casus excepti per Patrum scripta, disputatur. *l. 2. c. 19. n.6.* Ad hunc effectum Patres de Servis Dei jam defunctis loqui debent. *n.8.* Titulum *Sancti* adhibere non debent ratione præconii, aut panegyris, aut muneris, quod Servi Dei viventes obierint. *n. 9.* Sed serio testari eorum sanctitatem, miracula, & cultum debent. *n. 10.*

Patria Servorum Dei dicitur locus, in quo nascuntur, & moriuntur. *l. 4. p.2. c.t. n.1t.*

Patriarcha Constantinopolitanus schismaticus Canonizationum causas promovet, eædemque in Episcoporum Synodo absolvuntur. *l.t. c.46. n.4.* Patriarchis vero Beatificatio, & Canonizatio interdicta est. V. *Beatificatio*. *Canonizatio*. Sed Patriarcæ in Urbe degentes vocantur ad Consistorium pro Canonizatione facienda coacto. *l. 1. c. 34. n. 2. & 10.* Et in Consistorio semipublico suffragium ferunt. *n.14.* V. *Consistorium*.

Patriarcha Armenorum olim versutus in Catholica Fide profitenda. *l. t. c.t1. n.1.*

Patriarchium antiquum Lateranense in Collegium Pœnitentiariorum commutatum est. *l.1. c.41. §.10. n.19.* De Sacello S. Nicolai ibi ædificato. V. *Sacellum*.

Patronus.

Patronum unum, aut plures Sanctos Communia, Oppida, Urbes, Provinciæ, & Regna eligere ab antiquo tempore consueverunt. *l.4. p. 2. c. 14. n. 1. & 2.* Olim in Patronos etiam formaliter, vel æquipollenter Beatificati eligebantur a civitatum Decurionibus, annuente Congregatione rituum. Exempla. *n.3.* Post Urbani VIII. Decretum an. 1630 editum ii dumtaxat in Patronos eligi possunt, qui in Ecclesia universali sub titulo Sancti coluntur. *n.4. & 5.* Post hoc Decretum tamen ex peculiaribus circumstantiis Beati in Patronos principaliores cum ejusdem Decreti derogatione electi fuerunt. *a n. 6. ad* 10. Exempla de tunc Beatis Stanislao Kostka, & Rosa Limana. *ibid. & l.1. c.39. n.8.*

Patronorum electio a Civitatibus perficienda est per secreta Consilii generalis suffragia: a Regnis per secreta suffragia Populi singularum civitatum, non autem a Repræsentantibus, nisi speciale mandatum habentibus, etiamsi Ecclesiastici sint. *l.4. p.2. c.14. n.5. et 5.* Episcopi accedere consensus debet, neque sufficit consensus Vicarii Capitularis, at Sede vacante novi Episcopi consensus expectandus est. *ibid.* Requiritur etiam consensus Cleri Secularis, & Regularis. Sed pro electione Sanctorum in Patronos quorumdam Communium sufficit consensus eorum, qui Commune repræsentant, & obligare possunt. Exempla. *ibid.* Electionis causæ in sacra rituum Congregatione sunt expendendæ, nisi aliter Summo Pontifici videatur. *ibid.* Ubi horum rationes expenduntur.

In Patronos eligi spinæ coronæ Christi nequeunt, licet aliquando id petitum sit; Neque ejus Passionis Instrumenta. *l.4. p.2. c.14. a n.12. ad 16.* Electio S. Josephi in Patronum Hispaniæ Regnorum non fuit admissa ob non servatam in electione formam memorati Decreti. *n.11.* Cui tamen derogatum fuit in electione S. Rosaliæ in Patronam locorum Imperatoris. *ibid.* A Sanctis in Patronos electis plures civitates, & oppida nomen acceperunt. *c.15. n.1.*

Patroni alii principales, alii minus principales dicuntur. *l.4. p.2. c. 15. n. 2.* Unus dumtaxat in Patronum principalem eligi potest, plures in minus principales. *n.3.* Quamquam ex peculiaribus circumstantiis plures electi sunt: plurium vero in minus principales electio aliquando interdicta fuit. Exempla. *n.4. & 5.* In honorem principalium recitandum est Officium, & Missa sub ritu duplici primæ classis cum octava, etiam a Regularibus, excepta octava. *n. 2.* De minus principalibus celebrari debet Missa cum Officio sub duplici majori, vel secundæ classis sine octava, Regulares tamen non tenentur. *ibid.*

Pauper. Paupertas.

Pauperes, si vitæ sint honestæ, testimonium ferre possunt in causis Beatificationis, & Canonizationis. *l.3. c.6. n.8.*

Paupertas exactissima requiritur in Servo Dei Regulari. *l.3. c.35. n.7.* V. *Regulares*. Paupertas voluntaria primum est fundamentum ad charitatis perfectionem. *n. 9.*

Pax.

Pax inter Romanos, & Longobardos die 19. Junii inita fuit. *l.1. c.41. §.1. n.4.*

Phan-

Poenitentia. *Poenitentiarius*.

Poenitentia alia solemnis simul, & publica dicitur, alia publica tantum, alia privata, & omnes explicantur. *l.* 2. *c.* 7. *n.*9. Pœnitentia dividitur in pœnitentiam ante Baptismum, & in pœnitentiam mortalium, & venialium. In materia vero Canonizationis dividitur in pœnitentiam peccatorum ante conversionem commissorum, in pœnitentiam mortalium post conversionem patratorum, & in pœnitentiam venialium. *l.*3. *c.*39.*n.*8.

Poenitentiæ fructus dignos facit, qui in dolore cordis post pœnam tantum affligitur, quantum per culpam deliquit. *l.* 3. *c.* 39. *n.* 5. Tempus pro constituendo digno fructu pœnitentiæ heroicæ quoad sanctitatem alicujus Servi Dei eoram Ecclesia declarandam non potest facile definiri; ideoque is, qui in his causis suffragium ferre debet, perpendet, an ratione diuturni temporis, vel ratione qualitatis actuum pœnitens sit inter Sanctos adscribendus. *ibid.*

Poenitentia de peccatis commissis agenda est ante Martyrium, ut quis pro Fide moriens inter Martyres recipiatur. *l.*3. *c.*15. *n.*13.

Poenitentiæ Sacramentum. V. *Sacramentum*. Pœnitentiæ carcer a S.Joanne Climaco descriptus. *l.*3. *c.*24. §.4. *n.*46.

Poenitentia juxta Leges Romanas non excusat delictum, præcipue si reus ad Judicis tribunal constitutus sit, solumque prodesse potest ad pœnam temperandam. *l.* 3. *c.* 13. *n.* 5. Christianis tamen Traianus, suadente Plinio, indulsit, posita pœnitentia de Christi Fide. *ibid.*

Poenitentiarii sub Leone X. suffragium tulerunt in Consistorio Semipublico pro Canonizatione habito, id vero nunc eis non licet. *l.*1. *c.*34. *n.*13.

Pontifex Romanus. V. *Romanus Pontifex*.

Polypus.

Polypus est caruncula alba, vel subrubra, narium ossibus inhærens. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 19. *n.* 34. Inter morbos chronicos, & diuturnos computatur. *n.*37.

Polypus alius est indolis benignæ, alius malignæ. *l.*4. *p.*1. *c.*19. *n.*35. Curatur vel medicamentis carneum concrementum paulatim absumentibus, vel instrumentis illud evellentibus. Si in cancrum abierit, non est tangendus. *c.* 36. Fonticulus aliquando prodest. *n.* 39. De miraculosa ejus sanatione. V. *Miraculum*.

Portitor.

Portitor a Judicibus remissorialibus in causis Beatificationis, & Canonizationis eligitur, eique processus sigillis obsignatus traditur ad sacram rituum Congregationem deferendus. *l.*2. *c.*47. *n.*11. Portitoris officium in Ecclesia antiquissimum est. *ibid.*

Portitor potest esse alia persona legalis a Judicibus non electa. *l.*2. *c.*47. *n.*12. Portitor electus a Judicibus, si iter perficere nequeat, potest aliam personam legalem substituere, quæ jurare debet de munere fideliter implendo. Exempla. *ibid.*

Portitor transumpti processus Apostolici destinandus est, antequam idem transumptum subscribatur. *l.*2. *c.*50. *n.*3. V. *Transumptum*.

Portiuncula.

Portiunculæ nomen ex quadam proxima villa accepit Ecclesia S. Francisco a quodam Abbate Benedictino prope Assisium concessa. *l.*4. *p.*2. *c.*7. *n.*5. Indulgentiam plenariam Deus, orante S. Francisco, pro hac Ecclesia concessit, ita tamen ut a Summo Pontifice impetraretur. *ibid.* Hanc Indulgentiam nonnulli tamquam fabulosam traducunt, sed ejus veritas vindicatur. *ibid. et l.*3. *c.*10. *n.*5.

Positio.

Positio est brevis verborum formula ponentis mentem continens ad veritatem eliciendam concepta. *l.*2. *c.*44. *n.*2. Magis late patet, quam articulus: & necessaria est in constructione processus in causis Canonizationis. *ibid.*

Postulator.

Postulatores causarum Beatificationis, & Canonizationis proprie illi sunt, qui easdem causas promovent. Eodemque nomine appellantur ii, qui ab istis electi in Urbe morantur, & causarum expeditioni instant. *l.*1. *c.*19. *n.*24. *et c.*46. §.2. *n.*13. His pecunia pro eadem expeditione concreditur, nulla tamen merces iisdem a sacra rituum Congregatione taxata est, sed eligentium arbitrio relinquitur. *ibid.* Ad sumptus vitandos Postulatores ex aliquo ordine Regulari a quibusdam eliguntur. *c.*46. §.2. *n.*14.

Postulatoris munus nunc vetitum est Consultoribus ejusdem Congregationis. *l.*1. *c.*19. *n.*24. Neque Postulator potest agere testem in causa, quam promovet; si autem dimisso officio examinetur, ejus dicta solum adminiculum præstare possunt, etiamsi Clericus, vel Religiosus sit. *l.*3. *c.*6. *n.*10.

Præ-

corpora, ignoto nomine proprio, e cœmeteriis extrahuntur. c.28. a n.30. ad 34. V. *Reliquiæ*.

Processiones publicæ in venerationem S. Isidori Agricolæ institutæ fuerunt, cum nondum beatificatus esset. l. 2. c. 9. n. 3.

Processus in causis Beatificationis, & Canonizationis quotuplex sit, & a quo, & super quibus fieri possit, ac debeat.

Processuum in his causis tres sunt species. Prima eorum, qui auctoritate ordinaria fiunt super fama sanctitatis, virtutum, & miraculorum, vel Martyrii. Altera eorum, qui construi auctoritate ordinaria, vel Apostolica possunt super non cultu, & casu excepto. Tertia eorum, qui Apostolica auctoritate construuntur super fama sanctitatis in genere, & super virtutibus, vel Martyrio, & miraculis in specie, ante, & post Beatificationem. l.2. c.43. n.1.

Processus super fama sanctitatis in genere nunc fit secundum juris solemnitatem: olim fiebat cum testibus ad *perpetuam* examinatis. Nunc mittitur ad Urbem, & in Congregatione examinatur: olim Judices aliquando post inquisitionem super fama sanctitatis in genere inquirebant in specie, quin tenerentur primam inquisitionem ad Urbem mittere. Exempla. l.2. c.39. n.13.

Processus super casu excepto non est necessarius, ut post Urbani VIII. Decreta permaneat cultus eorum, qui eumdem vel ab immemorabili, vel ex Summi Pontificis, aut sacræ Congregationis Indultis, vel ex Patrum, aut Sanctorum scriptis obtinent, nisi ad Beatificationem, vel Canonizationem procedendum sit. l.2. c.17. n.7. Aliquando pro declarando casu excepto ex cultu immemorabili expedit, ut processus plures super eodem cultu fiant, præcipue quando probationes fieri possunt in pluribus diœcesibus, in quibus idem cultus percrebuit. n.24. §.14. n.43.

Processus super casu excepto pro hoc declarando nunc semper fit ab Ordinario, vel Delegato, olim a Cardinali causæ Relatore aliquando conficiebatur. l.2. c.17. n.3. Processus hic Ordinarii vel Delegati duobus in casibus omittitur. Primo si Postulatores in eo dispensentur. n. 4. Secundo si iidem contendant, causam esse ab Urbani VIII. Decretis exceptam ratione cultus a Summo Pontifice, vel a sacra Congregatione concessi. n.5. et seqq. Alia vid. in verb. *Casus exceptus*.

Processus super non cultu separatus a processu super fama sanctitatis, & miraculorum construendus omnino est pro inchoandis causis Beatificationum, & Canonizationum. l.2. c.11. n.4.

Processus super casu excepto, & super non cultu ab Urbano VIII. instituti fuerunt. l. 2. c. 1. n.1. Processus illi ut fiant, utque a Judice Ordinario, vel Delegato sententia super prædictis feratur, Postulatores earum respective causarum curare debent. l. 2. c.17. n.1. Processus super non cultu debet esse tam rite confectus, ut non cultus ex eo plene probetur. c.15. n.6. Processus novus requiritur pro obtinenda a Sacra Congregatione rituum confirmatione sententiæ super non cultu ex actis præteritis, si notabile tempus inter pronunciationem sententiæ, & petitionem confirmationis ejusdem intercesserit. c. 15. n. 13. & 15. Processus super non cultu, & super casu excepto invicem æquiparantur. c.53. n.8.

Processus in causis Beatificationis, & Canonizationis construi possunt a locorum Ordinariis, quo nomine multi intelliguntur. l.2. c.2. tot. V. *Ordinarius*. Non possunt fieri ab Ecclesiasticis Secularibus, aut Regularibus, etiam S. Joannis Jerosolymitani, vel Societatis Jesu, aliisque peculiari commemoratione dignis. n. 7. & 12. Neque a Nuntiis Apostolicis. n. 10. V. *Nuntius*. Neque a Superioribus eorum Ordinum, quos Servi Dei beatificandi professi fuerunt. n. 12. Multo minus fieri possunt a Judicibus laicis. n.13. Sed fiunt etiam auctoritate Apostolica. V. *Processus Apostolicus*.

Processuum maxima pars in causis iisdem fit extra Urbem. l.1. c. 46. §.1. n.10. Iisque, ad quos pertinet, merces taxata est. ibid. & n. 11. & 12. V. *Merces*. Non autem absolutus dicitur processus, nisi expleto examine testium ex officio. l.2. c.49. n.12.

Processus Ordinarius super fama sanctitatis, vel Martyrii, & miraculis, seu signis in genere, & in specie, necnon super non cultu, & casu excepto, ejusdemque processus vis.

Processuum super his omnibus constructio ad Ordinarios pertinet de jure communi, de jure Concilii Tridentini, ex consuetudine, & ex Decretis Congregationis rituum. c.1. a n.1. ad 6. Imo Sedes Apostolica non inquirit in cujusvis

Processibus ordinariis solis fieri possunt, factæ sunt, & fiunt Beatificationes æquipollentes. *l.2. c.6. n.1.* Post reservatas Sedi Apostolicæ has causas numquam ex solis Ordinariorum processibus factæ sunt Beatificationes, aut Canonizationes formales. *n.3. et* 4. quamquam fieri posse nonnulli doceant. *n.* 2.

Processum super fama sanctitatis, virtutum, & miraculorum si Ordinarius per se ipsum non possit construere, potest Vicarium Generalem, aut alium in dignitate Ecclesiastica constitutum, cum duobus Adjunctis, uno Theologo, altero Canonista deputare, ut processum conficiant. *l.2. c.43. n.10. & 14.* Si alius Episcopus destinetur, Adjunctis opus non est. *n.14.*

Processus ordinarii ut rite conficiantur, epistola circularis a sacra Congregatione edita est, in qua plura præscribuntur, de modo inchoandi processum, de alio Ecclesiastico ad processus constructionem delegando, de testium depositionibus, de examinis subscriptione, de juramento a Notario, & testibus præstando, de epistola ad Summum Pontificem scribenda, de exemplari ad sacram Congregationem mittendo, de originali in Ordinarii archivo custodiendo. *l.2. c.43. a n.7. ad* 14. Hæc epistola non comprehendit processus super non cultu, neque super casu excepto, sed solos processus informantes super fama sanctitatis, & miraculorum. *n.13.* Juxta Decreta Innocentii XI. in prædicto processu examinandi sunt testes ex officio, non tamen inferendæ extrajudiciales attestationes. *n.11. 12. et* 14. Epistola eadem solum instructiva est pro ordinario processu conficiendo. *n.15. et seqq.* Ideo processus validi sunt, etiamsi non omnia in eadem descripta serventur. *ibid.* V. *Processuum validitas.*

Processus ordinarii super virtutibus, Martyrio, & miraculis construendi sunt adhibitis solemnitatibus, quæ in processibus Apostolicis adhibentur. *l.2. c.43. n.21. & c.48. n.19.* Optimum est, ut Ordinarii in omnibus suis processibus testes ex officio examinent, de qua re Decretum a Clemente XII. editum est, & expenditur. *c.48. a n.14. ad 26.* Utque in his processibus serventur omnia, quæ in epistola circulari describuntur. *n.13.*

Processus plures ordinarii super cultu immemorabili, & casu excepto in multis Servorum Dei causis constructi referuntur. *l.2. c.18. n.3. 8. 17. 19. & c.24. per tot.*

Processus Apostolicus super non cultu, et casu excepto, super fama sanctitatis in genere, super virtutibus, Martyrio, et miraculis in specie.

Processus quidam Apostolica auctoritate olim super sanctitate, & miraculis in genere fiebat post Principum, aliorumque supplicationes Summo Pontifici exhibitas pro aliquo Dei Servo inter Sanctos referendo, qui tamen processus non erat juridicus, utpote sine juridico testium examine constructus. *l.2. c.3. n.2. et seqq.*

Processus super non cultu Apostolica auctoritate fit in causis Beatificationis, & Canonizationis per viam non cultus procedentibus, & post Urbani VIII. Decreta introductis, quando hic processus non fit auctoritate ordinaria. *l.1. c.22. n.3. et 7. et l.2. c.15. n.2.* Plures probationes juridicas excipere, & plures diligentias adhibere super non cultu Judex debet, ut processus eumdem non cultum recte probet. *a n.6. ad* 12. Si post constructum processum super non cultu notabile tempus ante non cultus approbationem transierit, itaut novus cultus probabiliter introductus sit, aut revera hic novus cultus etiam post modicum tempus inductus sit, novus Apostolicus processus super non cultu, vel super cultus amotione necessarius est, ut non cultus approbetur. *a n.13. ad* 17. Ad hoc tamen sufficit publicum Ordinarii instrumentum. *n.15.* Exempla de his omnibus. *c.16. n.4.* Processus Apostolicus super non cultu fieri etiam potest in causis Martyrum. *l.1. c.27. n.2.*

Processus Apostolicus super non cultu, vel super casu excepto, si in Urbe construendus sit, ad hoc Cardinalis Urbis Vicarius delegatur, qui alium ad eumdem effectum subdelegare potest. *l.2. n.45. n.2. et* 3. Ad hos processus construendos non expediuntur Litteræ remissoriales, & compulsoriales Cardinali Vicario inscriptæ, sed sufficit Decretum Congregationis in actis exhibendum. *n.6.* Iidem processus ab eodem Vicario construuntur quoad Dei Servos tam in Urbe, quam in regionibus Urbi proximis, vel ab Urbe remotissimis sepultos, dummodo in Urbe adsint testes idonei, & documenta opportuna. Exempla. *n.4. et seqq.* Non videtur id permittendum

si in Urbe conficiendi sint, ad hoc delegatur Cardinalis Vicarius citra literarum remissorialium expeditionem. *l.2. c.45. n.9.* Si extra Urbem construi debeant, ad hunc effectum literæ remissoriales tribus Episcopis inscribuntur, inter quos est is, in cujus diœcesi processus construendus est. *n.10.* Olim aliis etiam inscribebantur. *n.11.* Nunc in quibusdam casibus duobus, vel uni tantum Episcopo cum quibusdam aliis inscribi possunt. *a n.12. ad ult.*

Processus iidem ut rite conficiantur, non semper opus est, ut literæ remissoriales omnibus, quibus inscriptæ sunt, præsententur, & ab omnibus executioni mandentur, sed juxta diversas clausulas literis appositas, id statuendum est. *l.2. c.46. a n.1. ad 6.* Processus ipsi fieri, vel continuari possunt a successoribus eorum, quibus literæ remissoriales inscriptæ fuerunt, si in his, neque nomen proprium expressum, neque personæ industria electa esset. *n.7.* Episcopus, cui in literis committitur electio aliquorum inferiorum ad processus construendos, potest ad hunc effectum alios eligere, si antea electi decedant. *n.8.* Si uni ex Judicibus impedito alius substituatur, is, cui substitutio facta est, jurisdictionem amittit, vel retinet quoad processus construendos, juxta clausulas a sacra Congregatione in literis adhibitas. *n.9.* Judices delegati pro his processibus possunt, vel nequeunt alios subdelegare juxta facultatem illis concessam. *n.10.*

Processus Apostolici ut rite conficiantur, plura observanda sunt quoad compulsationem scripturarum. *l.2. c.47. n.1.* Quoad testium etiam ex officio vocatorum juramentum, citationem, examen, & inductionem. *n.2. & 4. c.48. a n.4. ad 13. c.49. per tot.* V. *Citatio. Examen. Juramentum. Testis.* Quoad Procuratorem. *c.47. n.5. & c.48. n.3.* V. *Procurator.* Quoad Fidei Promotorem, & Subpromotorem. *n.7. & c.48. n.2.* V. *Promotor. Subpromotor.* Quoad Protonotarium, & Notarios. *c.47. n.8. & 9. & c. 48. n. 2.* V. *Pronotarius. Notarius.* Quoad Cursorem, & Portitorem. *c.47. n.10. & 21. & c.48. n.2.* V. *Cursor. Nuntius. Portitor.* Quoad Judices remissoriales an possint alios articulos, & interrogatoria addere iis, quæ ab Urbe mittuntur. *c.47. n.3.* V. *Articulus. Epistola. Interrogatorium. Judex. Litteræ remissoriales. Positio.*

Processu Apostolico super fama in genere, super virtutibus, aut Martyrio, & miraculis in specie constructo, causaque in sacra Congregatione proposita, si fama, aut aliud ex recensitis non satis in processu probetur, novus Apostolicus processus super iisdem de jure fieri nequit. Exempla. *l. 2. c. 49. n. 17. et fusius c.53. n.9. & 10.* Aliquando id concessum fuit, sed Alexander VII. peculiari Decreto vetuit quoad omnes Apostolicos processus. *c.53. n.11. et 12.* Nonnullis casibus hoc Decretum aptari non posse videtur. *a n.13. ad 19.* eique derogatum fuit in causa S. Fidelis a Sigmaringa. *n.20.*

Processus Apostolici, & Ordinarii conjunctio, et congruentia pro Beatificatione, et Canonizatione obtinenda.

Processus ordinarii in omnibus fere causis conjunguntur cum Apostolicis in gradu æqualis probationis, ideo expedit, ut construantur, servatis solemnitatibus, quæ in Apostolicis processibus servantur. *l.2. c.48. n.19. et c. ult. n.18.*

Processus ordinarius præcipue in Apostolicum non compulsatus in causis Beatificationis, & Canonizationis formalis non habebitur ex dispensatione, ac si esset Apostolica auctoritate constructus super aliquo causæ articulo, vel miraculo, de quo in processu Apostolico testes nihil deposuissent. *l.2. c.6. n.9.* An umquam hæc dispensatio concessa sit, disputari potest. *n.3. et 6.* Sacra Congregatio id modo concessisse, modo negasse videtur, sed Postulatorum supplicationes in hoc exhibitæ fuisse videntur, ut ordinarii processus cum Apostolicis conjungerentur æqualis probationis, non puri adminiculi ratione. *num. 7.* Uti sane nunc ad æqualem probationem conjungendos esse sacra Congregatio admittit, licet olim res aliter se habuerit. *n.9.*

Processus ordinarii, & Apostolici convenientia non stat in eo, quod ea, quæ in processu ordinario probata sunt, plene probentur in Apostolico; neque in eo, quod probatis in processu ordinario virtutibus, & miraculis, probetur in Apostolico continuatio famæ sanctitatis, miraculorum, populique devotionis. *l.2. c.5. n.2. 3. et 4.* Sed in eo, quod mortuis testibus oculatis in processu ordinario examinatis, conveniant testes de auditu; qui in Apostolico examinentur. *n.2. et 4.*

Processus jussu Innocentii IV. extractus fuit super vita, & miraculis cujusdam Servi Dei Laurentii Conversi, & Eremitæ, cujus antographum diu in archivo Castri S. Angeli delituit: exemplar inter Appendices exhibetur. *l. 3. c.29. n.10.*

Processus Urbanus VIII. construi voluit super criminibus cujusdam Religiosi, qui post crimina ad pœnitentiam conversus ejus tempore obiit cum aliqua sanctitatis fama, jussitque non aperiri processum, nisi volente Pontifice pro tempore existenti, cum de Religiosi Canonizatione ageretur. *l.3. c. 39. n. 5.*

Processus ab Episcopo Effestiensi Vicario Apostolico in provincia Kenxi Imperii Sinarum ad sacram Congregationem de Propagaoda Fide traosmissus fuit, super cujusdam Sineosis resuscitatione, quæ per miraculum cootigit, ut idem baptizaretur, & plura de Fidei Catholicæ veritate referret. *l. 4. p. 1. c.21. n.33. et 34.*

Processus particularis conficitur super actis in revisione operum manuscriptorum Servi Dei, de cujus Beatificatione, & Canonizatione agitur. *l.2. c.34. n.5.*

Processus ordinarii, Apostolici, remissorialis, et compulsorialis validitas, vel nullitas.

Processus ordinarii super fama sanctitatis, vel Martyrii, virtutum, & miraculorum constructi validitas in Congregatione ordinaria ex Apostolica dispensatione examinatur, cum de signatura Commissionis agitur. *l.2. c.43. n. 2.* Validitas processus sive ordinarii, sive Apostolici super non cultu, vel super casu excepto in eadem Congregatione sine ulla dispensatione expeditur. *n. 3. et l. 1. c. 33. n. 4.* Dispensatio necessaria est, ut in Congregatione ordinaria discutiatur validitas processus Apostolici super fama sanctitatis in genere, super virtutibus, vel Martyrio, & miraculis in specie, quæ validitas in Congregatione generali discutienda esset. *l.1.c.22. n. 9. et l. 2. c. 43. n. 4.* Sed de validitate processus super fama sanctitatis in genere tractatur, cum proponitur dubium super eadem fama, de validitate vero processus super virtutibus, Martyrio, & miraculis agitur separatim a dubio super iisdem. *l. 1. c. 43. n. 4.* Olim processuum validitas a Rotæ Auditoribus discutiebatur. *c.35. n.7.*

Processuum ordinariorum super fama sanctitatis, aut Martyrii validitas iterum examinanda est, si, Commissione signata, Postulatores iisdem processibus cum aliis Apostolicis super virtutibus, Martyrio, & miraculis in specie uti velint in linea æqualis probationis; secus si in linea adminiculi. *l.2. c.43. n.5.* Hæc iterata validitatis discussio omitti posset, si Fidei Promotor occasione signaturæ Commissionis, seu introductionis causæ, omnia circa validitatem opposuisset, & Postulatores oppositionibus satisfecissent, postmodum Promotor testaretur se nihil addendum habere, & exoraret, ut ipsius animadversiones, & Postulatorum responsiones resumerentur. *n.6.*

Processus ordinarii super fama sanctitatis, virtutum, & miraculorum expedit, ut construantur ad normam epistolæ circularis, & Decretorum Innocentii XI., & cum solemnitatibus quoad processus Apostolicos servandis; validi tamen sunt etiamsi non omnia hæc, aut aliquid eorum non observetur. *l.2. c.43. a n. 15. ad 21.* Neque sacra Congregatio eosdem sic non confectos, nullos umquam declaravit. *n. 18.* Sed ad eorum validitatem sufficit, ut observentur, quæ de jure communi servanda sunt. *n. 21.*

Processus quidam ordinarii in causa Servi Dei Gregorii Cardinalis Barbadici admissi fuerunt tamquam validi, etiamsi Duces Etruriæ, & Mutinæ attestationes in eis exhibuerint per scripturam speciali modo exaratam, subscriptam, sigillatam, & Judicibus cum Subpromotore, & Notario traditam. *l.2. c. 49. n.20.*

Processus quicumque ab Ordinariis constructi postquam Sedes Apostolica manum ad causam apposuit, nulli sunt, quamquam olim admissi fuerint. *l.2.c.53. n. 7.* Aliquando sacra Congregatio, annuente Pontifice, hos processus super non cultu sanavit, & sanari poterunt super casu excepto. *n.8.* Difficilius sanari possunt quoad virtutes, & miracula, & solum adminiculi vim habebunt, licet aliquando ex specialibus circumstantiis etiam super miraculis sanati fuerint. *ibid.* Hæc sanatio non eximit processum ab examine validitatis quoad alia. *ibid. V. Sanatio.*

Processus ordinarii super fama sanctitatis, virtutum, Martyrii, & miraculorum, vel super obedientia Decretis Ur-

est, & quoad epistolam a Judicibus scribendam. *c. 50. n. 1. et seqq.* V. *Epistola. Terminus. Transumptum.* Si Reges, aliique Principes, vel Cardinales in his processibus testimonium dicant, nonnulla pro validitate quoad eorum depositiones, & deponendi modum specialiter advertenda sunt. *c.49. n.19. et 20.*

Processus, qui in visitatione sepulcri alicujus Servi Dei construuntur, ut validi sint, citandus est Promotor, non est adhibendus Notarius laicus, neque requiruntur testes ex officio, nisi id in remissoria praescribatur. *l.2.c.51. n.4.* Saepe sanantur nullitates in hac visitatione contingentes. *n.7.* Alia plura in hoc attendenda sunt. *a n.1. ad 8.* V. *Sententia. Sepulcrum.*

Processus tam ordinarii, quam Apostolici valide construi possunt intra quinquaginta annos ab obitu Servi Dei, & intra idem tempus discuti potest validitas processus Apostolici in specie. *l.2. c. ult. n.3.* Cum processuum validitas discutitur, Postulatores tabellam conficiunt, in qua testium nomina, & alia ad eos spectantia indicantur. *n. ult.*

Processus Apostolici, seu remissoriales ut validi sint, a Judicibus remissorialibus omnia servanda sunt, quae in literis remissorialibus praescribuntur, & recensentur. *l.2. c.44. n.13.* Aliter nulli sunt, nisi inobservantia esset de rebus minoribus, aut quae per aequivalentem, vel majorem adimpletionem suplementum habuerint, vel superfluae cautelae adderentur. *n.18.* Probationes, & attestationes extrajudiciales in hos processus inserendae non sunt, aliter eorum validitas ex aliis fundamentis approbatur cum clausula, *demptis attestationibus extrajudicialibus. n.17. & c.49. n.21.*

Processus Apostolici si in Urbe conficiendi sint, delegatur Cardinalis Urbis Vicarius sine literarum remissorialium expeditione, idemque alios subdelegare potest, a quibus, sicuti & ab ipso, plura observanda sunt. *l.2. c.45. a n.2. ad 6. & n.9.*

Processus Apostolici extra Urbem conficiendi validi erunt, etiamsi literae remissoriales, & compulsoriales tribus Episcopis inscriptae cum clausula, *ut duo saltem procedant*, duobus dumtaxat praesentatae fuerint. *l.2. c.46. n.2.* Si is, cui literae non fuerunt exhibitae, velit, altero deficiente, procesum construere, nova delegatione opus est. *ibid.* Sed si in literis adsit clausula, *si omnes interesse nequiverint, duo nihilominus exequantur*, literae eaedem tribus praesentandae sunt, ut processus sit validus, neque duo procedere possunt, nisi constet, tertium esse impeditum. *n.3.*

Processus Apostolicus a Delegatis, mortuo delegante, constructus, esset validus. *l.2. c.46. n.4.* Item si a Canonicis, seu a Dignitatibus in literis remissorialibus cum uno Episcopo delegatis construeretur, Episcopo eodem ex justa causa absente. *n.5. & 6.* Vel si construeretur a successoribus Episcopi, vel Dignitatum, nisi in literis proprium Antecessorum nomen expressum, aut personae industria electa fuisset. *n. 7.* Canonici, & Dignitates, vel Successores possunt ab Episcopo ad hunc effectum designari. *n.8.*

Processus Apostolicus, quando literae remissoriales tribus Judicibus inscriptae sunt cum clausula, *ut duo ad minus procedant*, si alteruter ex his impediatur, eique alter a Sacra Congregatione substituatur cum clausula ejus jurisdictionis praeservativa, erit validus, si is, cui substitutio facta est, iterum processus constructioni assistat. *l.2. c.46. n.9.* Deficiente clausula praeservativa, processus erit validus, si praeter eum, cui alter substitutus fuit, alii duo legitimam jurisdictionem habentes processum construant; secus, si unus dumtaxat cum ipso ad constructionem deveniat. *ibid.*

Processus idem esset validus, si Judices a sacra Congregatione delegati cum facultate subdelegandi, alios subdelegaverint, aut si ex legitima causa, sine tali facultate subdelegationem fecerint. Exempla. *l.2. c. 46. n. 10. Alia vid. in verb. Litterae remissoriales.*

Processus Apostolici nunc nulli essent, si testes juramentum emitterent, & examinarentur coram solo Notario, absque Judicibus. *l. 2. c. 47. n. 2.* Validi essent, etiamsi Judices remissoriales nova interrogatoria adderent, praeter ea, quae ab Urbe missa fuerunt. *n. 3.* Interdum id admissum fuit etiam quoad articulos, sed melius esset, in materia saltem miraculorum, quando novis articulis opus est, ut articuli ipsi ad Urbem mitterentur, & Fidei Promotor opportuna interrogatoria componeret, vel ut omnia in primis articulis specificarentur. *ibid.* Aliquando tamquam validus admissus fuit processus, in quo testes ex officio exami-

 nati

Pro-

Processuum Exemplatio, seu Exscriptio, Auscultatio, seu Collatio, Subscriptio, Occlusio, Apertio, Revisio, et Interpretatio.

Processus omnes exemplari, seu excribi, antequam completi sint, urgente necessitate possunt, ex facultate sacræ Congregationis, si processus sit Apostolicus, vel ex facultate Ordinarii, si de ordinario processu agatur. *l.2. c.50. n.1. et* 8. Exemplari debent per Scribam a Judicibus eligendum *ibid.* V. *Scriba.*

Processuum auscultatio, seu collatio per alium Notarium Apostolicum, seu Ecclesiasticum a Judicibus electum, & Notario actuario additum facienda est. *l.2. c.50. n.2.* In hoc plura observanda sunt. *ibid.* V. *Collatio.* Judices, Subpromotor, & Notarius, necnon, si in Urbe processus fiat, Protonotarius, processum subscribere debent post destinatum Portitorem. *n.3.* V. *Subscriptio. Portitor.* Processus sigilli Judicum interius obsignatur cum Notarii *rogitu*, & Episcopi *legalitate*. *ibid.* V. *Sigillum. Legalitas.* Occluduntur, & Episcopi diœcesani sigillo exterius obsignantur. *ibid.* V. *Transumptum.*

Processus completi ad Urbem ad Secretarium Congregationis rituum deferuntur, & ab hoc traduntur Notario: inde facultate a Congregatione ordinaria obtenta, aperiuntur coram Cardinali Præfecto sacræ Congregationis, citato Fidei Promotore, & allatis testibus pro recognoscendis Judicum sigillis, & characteribus. *l.1. c.22. n.4.* Si processus sit Apostolicus, aperiendus est coram Protonotario. *n.7.* Si testes pro recognitione non reperiantur, alii suppetunt modi recognitionis faciendæ, obtenta, si opus fuerit, dispensatione *l.2. c.51. n.9. et seqq.*

Processus extero idiomate constructi interpretandi sunt per virum a Cardinali Relatore, aut, hoc absente, a Cardinali Præfecto electum, citato, & audito Fidei Promotore. *l.1. c.19. n.10* & *c.22. n.5.* Interpretatio per alium virum probum ab eodem Cardinali secreto eligendum revidenda est. *ibid.* Interpres, & Revisor juramentum emittunt de fidelitate in munere servanda. *ibid.* V. *Interpres.* His merces assignata est. *c.46. §.1. n.12.* Revidendi sunt etiam a Fidei Promotore. *c.18. n.12.*

Processuum Examen. Exhibitio. Conservatio.

Processus olim a Rotæ Auditoribus, & a Cardinalibus super pluribus examinabantur. *l.2. c.35. n.5. et 7.* Nunc a Fidei Subpromotore examinantur, & in compendium rediguntur. *l.1. c.18. n.12.*

Processus omnes tam ordinarii, quam Apostolici pro obtinenda signatura Commissionis reassumptionis a sacra Congregatione examinandi sunt, non quoad validitatem, sed ut videatur, an ex eis probetur fama sanctitatis, virtutum, & miraculorum, & an aliquod contineant obstaculum. *l.2. c.38. n.8.* & 9. Ideoque omnes prius exhibendi sunt. *n.8.* Non est necessaria hæc exhibitio, si ante Urbani VIII. Decreta a Rotæ Auditoribus, & a sacra Congregatione virtutes approbatæ fuerint. *n.10.* Neque adhibendus processus ordinarius, qui non reperiatur, dummodo probetur, fuisse diligenter quæsitum, & ostendatur, exhibitum fuisse quando ante eadem Decreta comissio signata fuit. *ibid.* Neque opus est, ut exhibeantur processus Apostolici incompleti. Exempla. *ibid.*

Processuum tam Apostolicorum, quam ordinariorum originalia conservanda sunt in archivo Archiepiscopali, vel Episcopali illius loci, in quo processus confecti sunt. *l.2. c.50. n.8.* Exemplaria, seu transumpta processuum ad Urbem deferuntur. *ibid. et c.51. n.9.* Quibusdam servatis cautelis quoad Portitorem, & delationem. *c.47. n.11. et 12.* In Urbe conservantur in archivo Congregationis rituum separati ab aliis scripturis *l.1. c.19. n. 7. et* 8. Post Decreta Innocentii XI. Processus sic conservati non commodantur Procuratoribus, aut Postulatoribus. *n.9.* Antea commodabantur, sed commodati in archivum a Notario non recipiuntur, nisi prius a Promotore recognoscantur. *ibid.*

Processus intra debitum terminum construi debent. *l.2. c.50. n.6. et 7. et c. ult. n.16.* V. *Terminus.*

Procura. Procurator.

Procurator in causis Beatificationis, & Canonizationis cum mandato *Procuræ*, quidquid olim alii opinarentur, nunc omnino requiritur. *l.2. c.47. n.5.* Procuratoris qualitas juxta nonnullos, ex conjecturis probari potest, sed tutius est, ut authenticum *Procuræ* mandatum in Actis exhibeatur. *ibid.* V. *Mandatum.*

Procuratoribus Collegii Palatii Apostolici

ptis

ptis opponere consuevit. *ibid.* Quare in Consistorio publico, cum Advocatus Consistorialis orationem de rebus gestis alicujus Servi Dei habet, aliquid semper opponit, & protestatur. *c.* 34. *n.* 6. *et c.* 35. *n.* 1. Non tamen protestatur contra orationem, quæ super Canonizatione proxime peragenda fit. *c.* 34. *n.* 6. Olim ad Consistoria semipublica non vocabatur, sed Clemens XI. eum his interesse voluit. *n.* 10. ad Consistorium publicum vocatur per intimationem. *n.* 5.

Promotor idem a Summo Pontifice arcessitur, dum virtutes, & miracula approbat, & Beatificationem decernit. *l.* 1. *c.* 22. *n.* 21. *et* 22. Ipse, si Secretarius Congregationis rituum impeditus fit, componit totius causæ Canonizationis peragendæ compendium, quod in Consistorio secreto legitur loco prolixæ relationis ejusdem causæ. *c.* 34. *n.* 3. V. *Consistorium*. Eidem aliquando committitur revisio librorum continentium res gestas Servorum Dei, antequam typis edantur. *l.* 2. *c.* 31. *n.* 7.

Promotor Fidei diversimode potest difficultates a Revisoribus in revidendis Servorum Dei operibus excitatas, sibique communicatas exponere. *l.* 2. *c.* 27. V. *Revisio*. Opera eadem perquirere debet, si in Urbe exquirenda sint. *c.* 34. *n.* 2. Opponere consuevit contra probationem Martyrii, miraculorum, & specialis alicujus actus virtutis per solos duos testes contestes habitam. *l.* 3. *c.* 5. *n.* 12.

Promotori Fidei salarium constitutum est sine Postulatorum causarum impensa. *l.* 1. *c.* 46. §. 3. *n.* 16. Hoc salarium nunc diversum est ab eo, quod ei persolvebatur, cum hoc munus cum Advocati Fiscalis munere conjunctum erat. *ibid.* Pro expensis, quas in scripturis suarum animadversionum, & difficultatum facit, aliquid a Postulatoribus ei persolvendum est; laudatur in hoc quorumdam Promotorum moderatio. *ibid.*

Promotori Fidei propina pro Canonizatione persolvitur. *l.* 1. *c.* 46. §. 4. *n.* 26. Picturæ quædam illi dantur in his causis *n.* 28. V. *Pictura*. Si Promotor, qui Canonizationis causam cœpit, non sit amplius in officio, dum Canonizatio perficitur, propina inter ipsum, & novum Promotorem dimidianda est, non integra singulis solvenda. Exemplum. *n.* 29. Promotoris, vel Subpromotoris subscriptio requiritur in expendenda pecunia a piis Fidelibus relicta pro causis Beatificationum, & Canonizationum. *c. ult. n.* 2. V. *Expensa*.

Promotor Fiscalis semper ab Ordinario accersendus est, dum ad sepulcra Servorum Dei accedit pro examinando non cultu. *l.* 2. *c.* 15. *a n.* 8. *ad* 15. Extra Urbem interesse debet perquisitioni operum Servorum Dei. *c.* 34. *n.* 2. Nunc Promotor Fiscalis, dum ordinarii processus in his causis construuntur, citandus est, quidquid olim Doctores opinati sint, non tamen necessario pro validitate. *c.* 47. *n.* 7.

Propheta. Prophetia.

Propheta dicitur, qui divinitus cognoscit ea, quæ longe distant a sensu, & naturali cognitione hominum, eademque manifestare potest. *l.* 3. *c.* 45. *n.* 1. *et seqq.*

Prophetia est gratia gratis data, & est futurorum præcognitio; aliquando extenditur ad præterita, & præsentia occulta, & ad internas cogitationes. *l.* 3. *c.* 45. *n.* 1. & *c.* 47. *n.* 1. Ut plurimum restringitur ad futura. *c.* 45. *n.* 2. Ea, quæ per prophetiam cognoscuntur, vel procul sunt a cognitione unius, non omnium hominum, vel excedunt omnium cognitionem propter humanæ cognitionis defectum, vel omnium cognitionem superant, quia in seipsis cognosci nequeunt. *ibid.*

Prophetia consistit in cognitione, & cognitorum manifestatione, & ad eam requiritur lumen supernaturale. *l.* 3. *c.* 45. *n.* 3. Ex parte Dei increatam quodammodo continet actionem, quæ dicitur revelatio, seu locutio Dei. Ex parte Prophetæ dicitur visio, & auditio. *ibid.*

Prophetæ intellectui opus est, ut repræsententur, quæ debet cognoscere, & manifestare, quod fieri potest: primo secundum exteriorem sensus perceptionem; secundo per sensum internum, Deo novas omnino species imaginationi infundente, vel novo modo ordinando, quæ in ea per habitum existunt a sensibus acceptæ; tertio per repræsentationem omnino intellectualem, & hic tertius prophetiæ gradus est perfectissimus. *n.* 4. In omnibus his gradibus cognitio Prophetæ debet usque ad intellectus judicium pertingere, & solum in ultimo gradu non dependet a sensibus. *ibid.* Prophetica revelatio fit per Angelos, Divina tamen dicitur, nec repugnat, quod Deus per se Prophetæ loquatur. *n.* 5.

Pro-

ratio, nisi ostendatur, Servum Dei cognovisse prophetiæ indolem, & exitum. *n.*10. Neque admittendæ erunt prophetiæ, in quibus Propheta rem non intelligit juxta Dei mentem, nisi forte miraculis subsequentibus illustratæ fuerint. Exempla. *n.*11. Servus Dei, qui ex instinctu prophetavit, ut in his causis excusetur, & vere prophetans credatur, de correctione constare debet; nam in his verus Propheta se corrigit, falsus in falsitate perdurat. *n.*12.

Prophetiæ Servorum Dei revidendæ sunt, antequam ad ulteriora in causa procedatur. *l.*2. *c.*32. *n.*1. 7. & 8. Prophetiæ donum per testes singulares satis probatur. *l.*3. *c.*2. *n.*7. V. *Testis*. Prophetiæ hujusmodi aliquando in Congregatione rituum approbatæ fuerunt, sed Fidei certitudinem non exigunt. *l.*2. *c.*32. *n.*12.

Propina.

Propinæ, seu sportulæ in causis Canonizationis olim Papæ, tribus Cardinalibus causæ Commissariis, Rotæ Auditoribus, & post institutam Congregationem rituum, Cardinalibus, & Consultoribus ejusdem in quadam summa solvebantur. *l.*1. *c.*46. §.4. *n.*25. Congregatio ipsa eas sustulit sub Innocentio XI., qui etiam respectu sui sublatas esse voluit, idque Successoribus insinuavit, & Alexander VIII. confirmavit. *n.*26. & 27. Solvuntur tamen Secretario Congregationis, Promotori Fidei, & Subpromotori propter labores. *ibid.* Sed si isti causam inchoassent, & dum Canonizatio perficitur, officium dimisissent, dimidiatam dumtaxat propinam obtinebunt. *n.*29.

Propositio.

Propositionum damnatarum non una est censura. *l.*1. *c.*45. *n.*23. Nonnullæ enumerantur propositiones Theologica censura notandæ. *l.* 2. *c.* 28. *n.* 5. In revisione operum Servorum Dei propositiones a Revisoribus censura sua theologica sunt qualificandæ. *ibid.* V. *Revisor*.

Propositio asserens, *neminem salvari posse, qui quotidie orationi mentali aliquantum non vacet*, temeritatis notatur, *l.*2. *c.*26. *n.*2. Damnata quoque est propositio asserens, *viam purgativam, illuminativam, et unitivam*, maximum esse absurdum. *n.*5.

Protestatio.

Protestati aliquando in Canonizationibus Romani Pontifices fuerunt, se per talem actum non intendere aliquid contra Fidem, aut Ecclesiam Catholicam, aut Dei honorem facere. *l.*1. *c.*44. *n.*17. 19. & 20. Nonnulli ex hac protestatione intulerunt, Pontifices in Canonizatione se fallibiles agnovisse. *n.*18. Alii diversimode protestationem eamdem explicarunt, sed perperam. *n.*19. Verus illius protestationis sensus exponitur. *n.* 20.

Protestatio eadem erat precatio a Pontifice effusa, ne Deus permitteret, ut ipse in re tanti momenti erraret, quæ tamen precatio Pontificiæ infallibilitati non nocet. *l.*1. *c.*44. *n.*20. Et licet non esset precatio, tamen eamdem infallibilitatem non minueret. *n.*21. Subsecutis temporibus omitti consuevit. *n.* 20. Protestatio Fidei Promotoris, V. *Promotor*.

Protestationes principio, & fini librorum, qui gesta Servorum Dei continent, ab Auctore apponendæ sunt, ut a Sede Apostolica admittantur. *l.* 2. *c.*11. *n.*7. *et seqq.* ubi refertur protestationum formula. Protestatio alia ponenda est initio librorum, in quibus Servi Dei cum elogio Beati, vel Sancti nominentur, & quam vim habeat. *l.*2. *c.*12. *n.*2. & 4. Præmittenda, & postponenda est in libris, qui imprimuntur de occisis ab Infidelibus in odium Fidei. *n.*5. Eadem sufficit, ut libri, in quibus miracula continentur, edi possint, quin miracula ipsa ab Ordinariis comprobentur, *n.*6.

Protonotarius.

Protonotarii Apostolici olim Consistorio pro Canonizatione coacto interesse debebant. *l.*1. *c.*21. *n.*9. Et Decreta Consistorii adnotabant. *c.*17. *n.*1. Nunc vocantur ad Consistorium semipublicum occasione Canonizationis peragendæ coactum, & instrumenta de sententiis in eo latis conficiunt. *c.*34. *n.*10. & 12. Postponuntur Episcopis. *n.*14. Nec suffragium tulerunt pro Canonizatione S. Didaci. *n.*12. V. *Consistorium*.

Protonotariorum eorumdem Collegium facultatem habet creandi Notarios, & Tabelliones. Aliquando hæc munera nonnullis Religiosis confert cum facultate ea exercendi in causis piis, Ecclesiasticis, & Beneficiariis sui Ordinis. *l.*2. *c.*47. *n.*9.

Protonotarius Congregationis rituum olim ab eadem Congregatione, nunc a Summo Pontifice e Collegio Protonotariorum participantium eligitur, quo ab-

librorum lectioni. *ibid.* Religiosos dedecet, aulas frequentare, nisi aliquando ex caritate in proximum. *n.*8.

Regularis voluntas a muneribus, & Dignitatibus debet esse aversa. Exempla. *l.*3. *c.*35. *n.*10. Ad Episcopatum, vel Cardinalatum assumptus habitum regularem deferre, & regulares observantias, Officium Pontificale non impedientes custodire debet. *n.* 11. Si is e Societate Jesu fuerit, promittere debet, se auditurum, & executurum Præpositi Generalis consilia, si meliora sibi videantur. *ibid.* Testamentum facere prohibentur Regulares ad has dignitates assumpti, nisi Pontifex dispenset. Exempla. *ibid.* & *n.* 12. *ad* 13. De prædictis omnibus inquirendum est in causis Servorum Dei Regularium. *n.* 7. *et seqq.* Et advertendum, an dimisso ex aliqua causa Episcopatu, ad Monasterium redierint. Exempla. *n.* 14. Hæc cum proportione locum habent in causis Monialium. *n.*15.

Religiosi ab una ad aliam Religionem ex levitate transeuntes improbantur; ex utilitate, aut necessitate, laudantur, neque proprie sic transire ii dicuntur, qui ab una familia ad aliam strictiorem ejusdem Ordinis transeunt. *l.* 3. *c.*41. *n.* 8. Circa Religiosorum obedientiam ponderandum est superioris præceptum. *n.* 9. & 10. V. *Obedientia*. Si Servi Dei Regulares suum Ordinem laudantes aliis hunc prætulerint, eorum verba vel sunt benigne interpretanda, vel caritati erga eumdem Ordinem tribuenda. Exempla. *n.*11.

Religiosi peculio a consanguineis assignato, aut suis laboribus quæsito, licite uti possunt, si usus ab Ordinis Constitutionibus non abhorreat, si sit in causas licitas, aut necessarias a Superiore approbatas, si parati sint peculium, Superiore præcipiente, resignare. *l.* 3. *c.* 41. *n.*12. Servi Dei Regulares peculio usi canonizari possunt, si virtutibus heroicis floruerint. *ibid.*

Reliquiæ Sanctorum.

Reliquiæ Sanctorum olim Patrocinia dicebantur, ideo in Castris, & prœliis circumferri solebant. *l.*4. *p.*2. *c.*14. *n.*14. Gentiles curabant, ne Martyrum Reliquiæ a Christianis sepelirentur. *l.* 1. *c.*3. *n.*8. Et Calvinistæ Reliquias B. Joannæ Valesiæ, & S. Guillelmi Patroni principalis civitatis Bituricensis combusserunt, cineresque dispersêrunt. *l.*2. *c.* 24. §. 54. *n.*215.

Reliquiæ insignes dicuntur corpus, caput, brachium, crus, pars corporis, in qua Martyr passus est, non vero cineres, nisi acervum constituant, nec vestes, neque alia ingens Sanctorum supellex. *l.*4. *p.*2. *c.*6. *n.*3.

Reliquiam præputii Christi e Sacrario Laterano *ad Sancta Sanctorum* miles in Urbis direptione an. 1527. abripuit, ac fugiens in oppido Calcatæ in vili scriniolo desovit. Inventa post annos 30. & in Ecclesia ejusdem oppidi collocata miraculis coruscavit. *l.*4. *p.*2. *c.*24. *n.*13. & *c.*25. *n.*46.

Reliquias sacras nemini ex Urbis cœmeteriis extrahere licet sub gravibus pœnis. *l.*4. *p.*2. *c.*28. *n.*2. Dum in debitis circumstantiis extrahuntur, interesse debet Sacerdos a Cardinali Vicario deputandus: extractæ recognosci debent ab Indulgentiarum Congregatione. *n.* 3. Recognitæ debent sub sigillo clausæ deferri ad Præfectum Sacrarii Apostolici, vel ad alium Sacerdotem deputatum, ut custodiantur. *n.*4. Insignes Reliquiæ non sunt concedendæ alicui Ecclesiæ, nisi de ejus dignitate, & merito ex Ordinarii literis constet. Principibus, & Præsulibus dari possunt, minores vero Reliquiæ aliis privatis fidelibus conceduntur. *n.*6. In his casibus Reliquiæ, & accipientium nomina in peculiari libro describi debent. *n.*7. Retinendum est solum nomen a Cardinali Vicario impositum. *n.* 8. Et ab eodem aliqua merces effossoribus solvenda est. *n.* 9. Pro literis patentibus, eorumque sigillo nihil vel sponte datum accipiendum est sub pœna excommunicationis. *n.* 11. Laudabiliter nomen imponitur sacris corporibus, quæ e Cœmeteriis, sine proprio nomine, extrahuntur. *a n.*12. *ad* 16.

Reliquias sacras furari ne pietatis quidem obtentu licet, nisi forte ex Infidelium potestate, ex qua etiam redimi pretio possunt, ne fœdentur, uti redemptum fuit S. Augustini corpus. *l.*4. *p.*2. *c.*28. *n.*21. Sedes Apostolica Reliquias iis concedit, qui de furum manibus eas reverenter receperunt. *n.*22. Aliquando tamen restitui jussit sacra corpora ab uno ad alium locum furtim, vel depositi nomine translata, permittens, ut aliqua particula in loco depositi retineretur. Exempla corporum SS. Joannis a Cruce, & Ildefonsi. *n.*23. *et* 24. Reliquiæ Sanctorum vim expellendi Dæmones ab obsessis habent, non naturalem, sed a

Deo

an qualitatibus superius recensitis prædita sint. *l.3. c. ult. n.18.* Revelatio alicui viro Sancto facta de alicujus Servi Dei beatitudine, si post justum examen vere cœlestis dignoscatur, & de eadem Sanctus ipse testetur, sufficit pro declarando casu excepto per Patrum, Sanctorumque scripta. *l.2. c. 19. a n. 11. ad ult.* De revelationibus agendum est, quando proponitur dubium de virtutibus. *c.32. n.11.*

Revelationes, visiones, & apparitiones Servorum Dei sæpe in Congregatione rituum singillatim examinatæ fuerunt, raro tamen integrum earum volumen approbatum est. *l. 2. c. 32. n.12.* Si approbentur, Fidei certitudinem non exigunt. *ibid. & n.11.* Approbatio enim est mera permissio, ut revelationes ad Fidelium utilitatem edantur, earum vero inter se contrarietas, si adsit, nullam inducit absurditatem. *n.11.*

Revelationes aliquæ non approbatæ, vel etiam approbatæ, sunt apocryphæ; cujusmodi inter alias censetur illa S.Catharinæ Senensis de B.M.Virgine in peccato originali concepta. *l.3. c. ult. n.16.* Revelatio S. Birgittæ quod mali Sacerdotes *perdiderint clavem*, & *veri Presbyteri conficiunt vere corpus Christi, qui non sint hæretici*, benigne est interpretanda. *n.15.* Revelationes S. Gertrudis Islebiensis alteri Gertrudi Nivellensi Martinus del Rio tribuere videtur, easque male accipit Oudin. *l.1. c.41. §.11. n.35. & seqq.* Innocentius III. ex revelationibus sibi factis quosdam regulares Ordines confirmavit. *l.2. c.19. n.12.*

Revelatio privata speciali modo probanda est. *l.2. c.19. n.12.* Ordinarii possunt Sanctorum, vel Beatorum revelationes auctoritate sua examinare, & urgente necessitate publicare, non vero revelationes Servorum Dei. *c. 1. a n.6. ad 9.*

Revisio, & *Revisor operum Servorum Dei.*

Revidenda sunt, juxta legem Decretorum Urbani VIII., ante quemcumque inquisitionis actum opera Servorum Dei, quorum Beatificatio, & Canonizatio tractatur. *l.2. c.25. n.1. & 2.* Exempla revisionis operum SS. Hildegardis, Birgittæ, Raymundi de Pennafort, & Caroli Borromæi. *a n.3. ad 7.* Hæc revisio fit, ut dignoscatur, an opera illa sanam, & Ecclesiæ Catholicæ conformem doctrinam contineant, & a quacumque Theologica censura immunia sint, secus enim Canonizatio non perficitur. *n. 5. & 7. & seqq. & c.28. n.2. & 3.*

Revisioni subjecta sunt omnia omnino Servorum Dei scripta, sive ingentia, sive exigua sint, sive ad aliorum, sive ad proprium, ac privatum commodum, & institutionem exarata, sive Superiorum auctoritate edita, sive edenda, vel non edenda sint. Exempla. *l.2. c.26. n.2.* Si Summorum Pontificum Beatificatio, & Canonizatio pertractetur, revidenda sunt eorum opera, quæ ante Pontificatum scripserunt: quæ in Pontificatu scripserunt, si vim legis habeant, vel negotia, ac regimen universalis Ecclesiæ respiciant, non sunt revidenda, si vero non sint hujusmodi, revisioni subjecta sunt. *n. 3. & 4.* Exempla. *n.5.* Autographa Servorum Dei opera revidenda sunt, si numquam edita fuerint, aut si post eorum mortem edita sint, cum ab aliis corrigi potuerint, non tamen, si ipsis viventibus edita fuissent. *n. 6.* Exemplum. *n.7.* Si autographi character difficulter intelligatur, sacra rituum Congregatio permittere poterit, ut authenticum illius exemplum sumatur, deputato ab Episcopo loci Scriptore fideli characterem intelligente, aliisque adhibitis cautelis, & diligentiis quoad Notarios, Promotorem, Fiscalem, subscriptionem, obsignationem, & Portitorem. *n. 9.* Si exemplum in Urbe sumendum sit, alia servanda sunt. *ibid.* Autographum revisum Postulatoribus restituendum est, dummodo in Actis Congregationis exemplum dimittant. *n.8.*

Revisioni subdenda sunt opera a Servis Dei scripta, non quæ alii de Dei Servis scripserunt, nisi isti testentur, se ea a Servis Dei accepisse, hæc enim habentur tamquam a Servis Dei scripta. Exempla. *l.2. c.26. n.1.* Si in processibus testes aliquam referant Servi Dei propositionem, hæc non a Revisoribus, sed a Cardinalibus, & Consultoribus examinanda est. *ibid.* Revisores operum, quæ ab aliis de Servis Dei scripta fuerunt, omnia diligenter debent advertere, antequam judicium ferant, cum plura in iis possint esse conficta. *ibid.* In causa B. Benedicti XI. revisioni subjectum fuit opus quoddam ei adscriptum, licet fortassis a Benedicto XII. compositum fuerit. *c.24. n.11.*

Revisioni subjecta sunt opera, quæ ali- cujus

propositionem cum sana doctrina non cohærentem singillatim perpendere, & in suffragio Relatori exhibendo propria censura Theologica qualificare debent. *c.* 18. *n.* 5. Scriptoris mentem non ex aliqua particula, sed ex tota Scripturæ textura dijudicare, benignitatem cum severitate adjungere, de alienis sententiis, non ex sua, sed juxta doctrinæ probabilitatem judicium formare debent. *n.* 9. *et* 10.

Revisores in suis revisionibus aliquando adnotarunt, quosdam Dei Servos asseruisse, Summum Pontificem posse dispensare, ut in quibusdam regionibus Missa sine vino celebretur. *l.* 2. *c.* 31. *n.* 2. Viros, & mulieres teneri, nisi aliter impediantur, matrimonium contrahere. *a n.* 3. *ad* 6. Alios dixisse, paratos se esse ad serviendum Deo propter solum amorem sine ullo præmio. *a n.* 7. *ad* 10. Vel omnium salutem, etiam cum propriæ discrimine desiderare. *a n.* 12. *ad* 14. Alios omisisse Indulgentias Plenarias, ut vel propriis operibus in hoc mundo, vel patiendo in alio, Divinæ justitiæ satisfacerent. *n.* 15. Nihil tamen ex his causarum progressum impedivit, & quare. *a n.* 2. *ad* 15.

Revisores quoad prophetias, revelationes, & visiones Servorum Dei, adnotare debent, an aliquid iis insit contra Fidem, bonos mores, & quam doctrinam contineant. *l.* 2. *c.* 32. *n.* 8. 9. *et* 10. Et an in revelationibus aliquid asseratur revelatum, quod adhuc est sub Ecclesiæ judicio. *n.* 9. Aliquando dubitarunt de revelationibus, in quibus Servi Dei dixerunt, nuntiatam sibi fuisse suorum peccatorum remissionem. *n.* 2. Vel prædestinationem ad gloriam. *n.* 3. Vel manifestatum sui Angeli Custodis nomen. *n.* 4. Et alia hujusmodi. *n.* 5. 6. *et* 7. Sed hæc ultra ipsorum munus adnotata ab ipsis fuerunt, laudabiliter tamen, & fructuose pluribus de causis. *n.* 10.

Revisor interpretationis processuum extero idiomate constructorum eligitur a Cardinali causæ Relatore. Et jurare debet de munere fideliter adimplendo. *l.* 1. *c.* 19. *n.* 10. Congrua merces ei assignata est. *c.* 46. §. 1. *n.* 12.

Rex.

Reges nonnumquam per se, vel per alios, jurejurando interposito, testimonium in causis Beatificationis, & Canonizationis reddiderunt. *l.* 2. *c.* 49. *n.* 19.

Reges Angliæ, & Galliæ privilegium habere dicuntur sanandi strumas. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 3. *n.* 21. Hispaniarum Reges virtutem habent Dæmones ab obsessis expellendi. *c.* 29. *n.* 7. Hæc, si vera sunt, ad gratias gratis datas referuntur. *ibid.*

Reges oleo Cathecumenorum inter manus, & cubiti juncturam, & inter scapulas inunguntur, non tamen inter Ecclesiasticas personas computantur. *l.* 3. *c.* 36. *n.* 1. & 3. Ubi recensentur Reges, qui sacro oleo inunguntur. Clodoveus Francorum Rex an sacro oleo a columba cœlitus allato inunctus fuerit, non satis constat, *n.* 1. & 2.

Reges, & Principes aliqui juxta modernum ritum formaliter, vel æquipollenter canonizati fuerunt. *l.* 3. *c.* 36. *n.* 4. & 5. Quorumdam veteris Testamenti Regum sanctitas in sacris Scripturis commendatur. *n.* 6. Virtutibus heroicis nonnulli ex iisdem floruerunt. *num.* 7. Multi quoque post Christi adventum. *n.* 8. & 9. In causis Beatificationis, & Canonizationis Regum, & Principum, præter alia ceteris Sanctis communia, & ad Canonizationem necessaria, specialiter quærendum est de zelo Fidei Christianæ conservandæ, & propagandæ, de cultu erga Deum, de obedientia Romano Pontifici debita, de bellorum gestorum justitia, de recta gubernandi ratione, de exemplo subditis populis exhibito. *n.* 10. Exempla. *n.* 11. *et seqq.*

Reges, & Principes etiam Sancti bella juste gesserunt. Imo, urgente spirituali, vel temporali suorum populorum periculo, sub mortali tenentur ad bellum defensivum, & offensivum suscipiendum. *l.* 3. *c.* 36. *n.* 16. V. *Bellum*. Reges, & Reginæ quomodo in Regno se gerere debeant. *n.* 15. De pluribus admonentur, dum benedicuntur, & coronantur. *n.* 18.

Ritus.

Ritus aliquis, qui re non discussa irrepserat, mutari potest, re a sacra Congregatione melius discussa. Exemplum. *l.* 3. *c.* 12. *n.* 4.

Ritus Canonizationum Joanne XV. Pontifice antiquior est. *l.* 1. *c.* 10. *n.* 8. Ritus antiquus, & modernus peragendi solemnem Canonizationis actum describitur. *l.* 1. *c.* 36. §. 7. 8. & 9. *n.* 18. V. *Solemnitas.*

Ritus Abyssinorum, Armeniorum, Chaldæorum, Copticorum, Græcorum, & Maronitarum ad unitatem cum Ecclesia Romana, abjurato schismate, re-

Roma.

Romanus Pontifex aliorum consilium in arduis requirere de honestate debet. *l.* 1. *c.* 22. *n.* 12. Non debet secularibus occupationibus se totum dare, cum præcipuum ejus munus sit ædificare Ecclesiam, docere populos, & meditari in lege Domini. *l.* 3. *c.* 32. *n.* 3. Humilitati præ ceteris studere, non solum pro dignitate, sed etiam pro sanctitate solicitus esse, Familiares probos habere, renuentes, non volentes ad dignitates assumere, cum iniquis Potentibus rigide procedere, & alia plura peragere debet, quæ recensentur. *ibid. et a n.* 4. *ad ult.* Ubi referuntur exempla.

Romani Pontifices, eorumque Consiliarii ex veritate, & justitia procedere satagunt, aliquando tamen ex hominum malitia coram ipsis justitia obruitur, non tamen in his, in quibus falli nequeunt. Exempla. *l.* 3. *c.* 30. *n.* 18.

Romanos Pontifices divitias dedecere nonnulli dicunt. *l.* 1. *c.* 46. *n.* 1. Pluribus tamen de causis expedit, ut divites sint. *n.* 2. Eorum Nepotibus etiam ad Cardinalitiam dignitatem evehendis, aliquo modo subveniendum est. *ibid.* Eorumdem Pontificum pietas in tuenda adversus Christiani nominis hostes Christiana Republica valde enituit. *n.* 33. *et* 47. Laudatur in hoc Ven. Innocentii XI. & Clementis XI. liberalitas. *ibid.* Pontifices summam sex milium centussium in Canonizationibus pro dissolutione æris alieni contracti in parandis aulæis Vaticanis solvendam, postea vel omnino condonarunt, vel diminutam in pias causas erogari annuerunt. *n.* 48. Templorum ornatui semper prospexerunt, præcipue Templi S. Petri Apostoli. *n.* 45. Hoc reparatione indigens reædificare studuerunt, & magnificentius ornarunt, quorum proinde munificentia laudatur, & defenditur. *n.* 46. Romano Pontifici indigenti Fideles ditiores subvenire debent, ut egentibus subvenire ipse possit. *n.* 49. Iidem Pontifices expensas Canonizationum moderari studuerunt, & quasdam sustulerunt. *n.* 50. V. *Expensa.*

Romanus Pontifex quoad cultum Sanctis decernendum, et quoad Beatificationem, et Canonizationem.

Romanus Pontifex alias Ecclesias antiquitus de Martyribus, qui in Urbe passi fuerant, admonebat. *l.* 1. *c.* 4. *n.* 8. Et aliæ Ecclesiæ ad ipsum de Martyrum actis litteras mittebant. *n.* 4. *et seqq.* Quare etiam antiquis temporibus Romani Pontificis auctoritas interveniebat pro Sanctorum cultu in tota Ecclesia. *c.* 6. *n.* 9. Ejus auctoritatis interventum plures Actus a primis Ecclesiæ seculis usque ad Joannem XV. comprobant. *c.* 7. *n.* 1. Primus actus respicit Vigilium Episcopum Tridentinum, & Martyrem, cujus acta ad Romanum Pontificem missa fuerunt, ut ab eo approbarentur. *n.* 2. Secundus actus respicit causam S. Joannis Chrisostomi apud Romanos Pontifices pertractatam. *n.* 3. *et seqq.* Tertio, Bonifacius III. vitam S. Mauri approbavit. *n.* 7. Quarto, Zacharias Papa corpora S. Kiliani, & Sociorum Martyrum elevari jussit. *n.* 8. *et* 9. Quinto, Stephanus III. S. Trudpertum canonizavit, vel simili auctoritate corpus Othmari Abbatis elevatum fuit. *n.* 10. Sexto, Hadrianus I. S. Albanum canonizavit. *n.* 11. Septimo, Leo III. Canonizationem S. Suviberti a Stephano III. inchoatam absolvisse dicitur, sed non satis constat. *n.* 12. *et* 13. Octavo, Nicolaus I. Apollionem Eremitam Græcum, & Hadrianus II. Walburgam canonizasse dicuntur, vel Hadrianus idem de Nicolai I. nomine sacris Diptychis inscribendo epistolam dedit. *n.* 14. Sed hæc dubia sunt. *ibid.* Nono, Joannes VIII. quosdam in civitate Cabillonensi coli jussit, & alios canonizavit. *n.* 15. Ultimo, Leo VII., Benedictus VI., & Joannes XIII. quibusdam cultum decreverunt. *n.* 16.

Romani Pontificis auctoritatem in cultu Sanctorum decernendo alii Actus comprobant, a Joanne XV. ad Alexandrum III. *l.* 1. *c.* 8. *n.* 1. *et seqq.* Et primo Joannes idem in Concilio Lateranensi Udalricum Augustæ Vindelicorum Episcopum inter Sanctos retulit. *n.* 2. Secundo, Benedictus VIII. permisit, ut Simeon Monachus Padolironensis haberetur ut Sanctus, eique Ecclesia ædificaretur. *n.* 3. Tertio, Joannes XX., vel Benedictus IX. S. Romualdo cultum indulsit. *num.* 4. Quarto, iidem Pontifices S. Adelardi Abbatis Corbejensis corpus elevari jusserunt. *n.* 5. Quinto, Benedictus idem Simeonem Syracusanum canonizavit. *n.* 6. Sexto, Clemens II. S. Wiboradam canonizavit. *num.* 7. Septimo, S. Leo IX. Gerardum Tullensem Episcopum, & alios canonizavit, quorumdam corpora elevari indulsit, & vitam approbavit, & in aliorum honorem Ecclesias consecravit. *n.* 8. *et* 9. Octavo Alexander II. S. Airaldum inter SS. Martyres re-

adhærendo pluralitati suffragiorum circa Concilia generalia. *n.*15.

Romanus Pontifex circa approbationem virtutum, & miraculorum, & circa solemnem Beatificationem peragendam mentem suam aperit, accitis Secretario Congregationis rituum, & Fidei Promotore; diem Beatificationis statuit, & Secretario Brevium mandat expeditionem litterarum Apostolicarum in forma Brevis. *n.*21. *et seqq.* Non omnes Pontifices eodem modo se gesserunt in approbando sensu Sacræ Congregationis super tuto progressu ad Beatificationem. *c.*23. *n.*6. *et seqq.* Quoad Canonizationem peragendam consilium Cardinalium in Consistorio secreto exquirit. *c.*34. *n.*4. Eorumdem, & Episcoporum sententias exigit in Consistorio semipublico. *n.*11. Et aliorum precibus se commendat. *n.*12. Quando prædictos omnes ad consilium advocare possit post editum Decretum de tuto progressu ad Canonizationem. *n.*1.

Romani Pontifices in solemnitate Canonizationis protestationem quamdam olim emittebant. *l.*1. *c.*44. *n.*17. *et seqq.* V. *Protestatio*. Solemnitatem Canonizationis antiquitus diverso ritu ac recentioribus temporibus peragebant. *c.*36. §.7. 8. *et* 9. *per tot.* V. *Solemnitas*. Concionari in eadem solemnitate consueverunt. §.13. *n.*36. *et* 36. V. *Concio*. Ei olim pro his causis propinæ solvebantur. *c.*36. §.4. *n.*25. V. *Propina*. Pontificale ornamentum integrum, & pretiosum pro eadem solemnitate ei comparatur, quod quidem valde decet, ipse autem cui voluerit Ecclesiæ intra, vel extra Urbem, illud donat. §.7. *n.*39. Canonizationis expensa moderatus est. *n.* 40.

Romanus Pontifex numquam testimonium reddidit in causis Beatificationis, & Canonizationis; sed aliquando in bullis Canonizationum protulit, quæ sciebat. *l.*2. *c.*49. *n.*19. Ipse solus potest inducere festum Sancti per ipsum non canonizati. *c.*9. *n.*5. V. *Festum*. Anilis fabella est, ipsum ex hac vita migrare statim ac aliquam Canonizationem peregit. *l.*1. *c.*36. §.3. *n.*4.

Romanorum Pontificum causæ Beatificationis, & Canonizationis, & cultus.

Romanorum Pontificum quatuor Beatificationis, & Canonizationis causæ pertractatæ sunt, postquam hujusmodi causæ judiciali ordine examinari cœperunt, nempe S. Pii V., B. Benedicti XI., B. Gregorii X., & Ven. Innocentii XI. *l.*2. *c.*26. *n.*3. *et* 5. Si Pontifex, de cujus Beatificatione agitur, opera scripsisset, nonnulla advertenda sunt quoad eorum revisionem. *n.*4. V. *Revisio*. In his causis inquirendum est, quomodo Servus Dei Pontifex munera tam ad amplissimam ejus Ecclesiasticam dignitatem, quam ad Principis secularis ditionem pertinentia impleverit. *l.* 3. *c.*37. *n.*2. Quem zelum conservandæ, & dilatandæ Fidei Catholicæ, & jurium Sedis Apostolicæ vindicandorum habuerit, & quomodo alia multa ejus dignitatis propria impleverit, quæ recensentur. *n.*3. *et ult.* Illustria Summorum Pontificum exempla, qui in his omnibus excelluerunt. *a n.*4. *ad ult.*

Romanorum Pontificum viventium Imagines olim depictæ fuerunt capite ornato tabula, seu diademate quadrato, & quare. *l.*1. *c.*41. §. 10. *n.*22. Eos recens defunctos plebs nimia facilitate colebat, quam propterea S. Gregorius M. peculiari Decreto coercuit. *c.*5. *n.*3. Plures Romani Pontifices sanctitate insignes in Martyrologio Romano descripti sunt, & Officio, & Missa coluntur, & quorumdam elenchus, & res gestæ recensentur. *l.*3. *c.*32. *a n.*4. *ad ult. et l.*4. *p.*2. *c.*5. *n.*3. *et* 4. Sancti Pontifices veteres an alio, quam quo obierunt, die colantur. *l.* 2. *c.*13. *n.*1.

Rosarium.

Rosarium B. M. Virginis quindecim decadibus Salutationum Angelicarum componitur, oratione dominica, & mysteriis vitæ Christi interjectis. *l.*4. *p.*2. *c.*10. *n.* 21. Nonnulli ab Apostolis, vel ab antiquissimis Eremitis, aut ab aliis institutum fuisse existimant. *ibid.* Sed revera S. Dominicus ejus Auctor fuit. *n.* 22. *et seqq.* Insignes victorias Christiani de Turcis ejus beneficio reportarunt, quare in ejus honorem Missa, & Officium cum lectionibus propriis universæ Ecclesiæ concessa sunt. *c.*9. *n.*5. *et c.*10. *n.* 24.

Rosarium quoddam novum in honorem SS. Trinitatis inventum, reprobatum a Summo Pontifice, & a Congregatione Rituum fuit. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 31. *n.*27. *et seqq.*

Rota

Sanatio.

Sanatio cujusdam processus, ad cujus constructionem non omnes Judices in literis remissorialibus designati concurrerant, concessa fuit in causa S. Isidori Agricolæ, licet fortassis non fuisset necessaria. *l.2. c.46. n.6.* Eam aliquando sacra Congregatio concessit, eum Judices delegati alios ad testes examinandos subdelegarunt. Exempla. *n.10.*

Sanatio cujusdam processus a Notario laico constructi concessa fuit in causa B. Gregorii X. *l.2. c.47. n.8.* Aliquando concessa fuit sanatio processus, qui sine Postulatorum culpa apertus fuit traditus. *n.12.*

Sanationes nonnumquam obtentæ fuerunt propter examen testium in causis Sanctorum receptum extra Ecclesiam, vel locum pium, aut in Oratorio privato. *l.2. c.49. n.22.*

Sanationes defectuum, vel nullitatum in visitatione sepulcri alicujus Servi Dei occurrentium aliquando conceduntur. Exemplum amplissimum in causa B. Ludovicæ Albertoniæ. *l.2. c.51. n.7.*

Sanationem processus ab Ordinario super non cultu, aut casu excepto post appositam a S. Sede manum constructi interdum sacra Congregatio concedit cum clausula, *Si Sanctissimo videbitur*. Exempla. *l.2. c.53. n.8.* Difficulter conceditur quoad processus super virtutibus, & miraculis, uti sane diversimode concessa, vel denegata fuit in nonnullis causis. *ibid.* Sanatio quoad hunc defectum concessa non constituit processum quoad alia validum. *ibid.*

Sanatio nullitatis processus constructi extra terminum in literis remissorialibus, & compulsorialibus statutum, vel prorogatum, petitur a Congregatione ordinaria, quæ illam, annuente Pontifice, concedit. Exempla. *l.2. c.ult. n.16.* Sanatio nullitatis processus a Notario Religioso in causis Servorum Dei ejusdem Ordinis constructi ante Clementis XII. Decretum, quo id prohibetur, peti, & obtineri potest. Exemplum. *n.17.*

Sanationes ab infirmitatibus sæpissime inter miracula discutienda afferuntur in causis Beatificationis, & Canonizationis. *l.4. p.1. c.8. n.2. et seqq.* Sanatio ut sit miraculosa, non opus est, ut sit in anima, & in corpore, quod fuit proprium miraculorum Christi. *n.2.* Sacra rituum Congregatio sanationes ab infirmitatibus inter miracula tertii generis non admittit, nisi in instanti contingant. *n.16.* V. *Miraculum.*

Sanatio a morbis, seu sanitas a natura induci potest per decubitum, per crisim & per simplicem morbi solutionem, sive coctionem, & quid hæc sint. *l.4. p.1. c.8. n.27.* Aliquando ab imaginatione oriri potest. *c. ul. n.21. & 25.* V. *Imaginatio.*

Sanctificatio. Sanctitas. Sanctus.

Sanctificatio in utero matris de B. Virgine, de Jeremia, & de S. Joanne Baptista dumtaxat asseri tuto potest. *l.4. p.2. n.20. n.31.*

Sanctitas est ens supra naturam. *l.1. c.28. n.14.* Definiri potest, munditia perfecta, & libera ab omni immunditie. Sive apta circa Deum æquitas. Quapropter Theologicas, aliasque virtutes requirit. *l.3. c.21. n.3.* Deus essentialem, & ordinis superioris sanctitatem habet, creaturæ vero participatam, & defectibilem; Comprehensores indeficientem habent. *l.1. c.37. n.7.*

Sanctitas ex Sacramentorum usu colligitur. *l.3. c.27. n.1.* V. *Sacramentum.* Pro sanctitate Pœnitentis coram Ecclesia plus requiritur, quam pro sanctitate Innocentis. *c.22. n.11.* Ex scientiæ dono sanctitas certo non infertur. *l.2. c.25. n.8. & 10.* Sanctitatem eorum, quorum animas alii viri Sancti in cœlum ferri viderunt, & testati sunt, aliunde etiam probatam fuisse, antequam more antiquo canonizarentur, credendum est. *l.2. c.19. n.11.*

Sanctitas alicujus optime infertur ex celebratione festi cum positivo Ecclesiæ universalis assensu de sanctitate illius, cujus festum celebratur, non autem certo infertur ex celebratione festi ex mera permissione. *l.1. c.42. n.16.* Neque ex eo quod Ecclesia universalis celebret festum aliquod cum declaratione, se non damnare oppositam sententiam. *ibid.* Neque ex concessione Officii, & Missæ in honorem Beatificatorum. *n.17.*

Sanctitas Canonizandorum, sive Martyrum, sive Confessorum, testimonio hominis per se, & testimonio Dei per miracula loquentis desumi, & probari debet. *l.1. c.27. n.4. & 8.* Per miracula autem saltem post obitum patrata. *c.28. n.11.* Testes de sanctitate evidentiam physica majorem, Judices majorem morali habere nequeunt. *l.3. c.1. n.2.* Sanctitas approbata dici potest approbatis virtutibus. *l.1. c.27. n.4.* Quorumdam san-

structo ædificio, statuit. *n.* 18. Dominici cruoris vestigia nunc in ea non extant; cumque gradus ex frequenti ascensu attererentur, ligneo operculo, insinuante BENEDICTO XIV. tunc Fidei Promotore, clausi sunt, rimulis tamen perforato, ut ascendentes sacra limina cernere, & osculari possent. *ibid.* & *n.* 19.

Scapulare.

Scapulare, quo Carmelitarum Ordo distinguitur, B. Maria Virgo Beato Simoni Stok exhibuit, promittens, se Scapularis sociis in Purgatorio existentibus opem allaturam. Hæc, & bulla Sabatina defenduntur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 9. *n.* 10. De iisdem Officium, & Missa propria ad universam Ecclesiam extensa sunt. *ibid.*

Schisma. Schismaticus.

Schisma est separatio ab unitate Ecclesiæ; raro ab hæresi disjunctum est. *l.* 3. *c.* 20. *n.* 2. & 5. Pontifices, qui legitimi fuerunt tempore Schismatis ante Concilium Constantiense, recensentur. *l.* 1. *c.* 5. *n.* 10. Schisma in Ecclesia Eboracensi factum fuit, mortuo Turstino, propter Archiepiscopi electionem. *l.* 2. *c.* 41. *n.* 13.

Schismaticus non esset, qui ex duobus ad Summum Pontificatum electis, quorum legitimus ignoraretur, alterutri adhæreret, nisi postquam legitimus declaratus est, illegitimum pertinaciter sequeretur. *l.* 3. *c.* 20. *n.* 6. & 7. Schismaticus mere materialis esset, qui in dubio illi adhæreret, quem cum pluribus aliis putaret legitimum esse Pontificem, a quo tamen recederet, statim ac talem non esse deprehenderet. *n.* 7. Illi si sanctitate fulgerent, aut pro Christi Fide morerentur, inter Sanctos referri possent. Exempla. *ibid.* Veri tamen Schismatici, etiamsi hæretici non sint, Martyres esse nequeunt. *n.* 2.

Scientia.

Scientiæ sermo est gratia gratis data, & a sapientiæ sermone differt. *l.* 3. *c.* 43. *n.* 1. & *seqq.* V. *Gratia.*

Scientia infusa ad gratias gratis datas sermonum sapientiæ, & scientiæ pertinet. *l.* 3. *c.* 43. *n.* 8. Sanctitas ex ea efficaciter non probatur, eadem tamen in judicio Beatificationis, & Canonizationis consideratur, si virtutes heroicæ probentur. *ibid.*

Scientia alia est infusa per se, quæ naturaliter acquiri nequit, alia per accidens, quæ naturaliter acquiri potest, sed non acquiritur. *l.* 3. *c.* 43. *n.* 8. Per se infusa potest a Deo hominibus in hac vita per modum actus communicari. Exempla. *ibid.* Dæmon veram scientiam infundere in mentem humanam nequit, quamquam aliquando per brevissimum tempus aliquo modo infudit. Exempla. *num.* 9. Ex moribus, & ex aliis notis dignoscitur, a quo spiritu scientia hujusmodi procedat. *n.* 10. De his notis vix umquam agendum erit in Congregatione rituum, & quare. De scientia infusa vero inquiritur, an fuerit eximia, an ars humana præcesserit, & an ejus habenda sit ratio. *n.* 11. Multi Sancti scientiam infusam habuerunt. Exempla. *n.* 12. & 13. Eadem cum acquisita in aliquo Dei Servo esse potest, & probatur, si acquisitæ fines excesserit. *ibid.*

Scientiæ donum, non ex se, sed si cum caritate conjungatur, vitam æternam promeretur. Stare potest cum peccato mortali, quare efficax sanctitatis argumentum ex eo desumi nequit. *l.* 2. *c.* 25. *n.* 8. Scientia multorum Sanctorum tamquam caritate fervens laudatur. *num.* 9. Scientia infusa in Sanctorum causis attenditur tamquam adminiculum ad insignem erga Deum caritatem, & reliquas heroicas virtutes dignoscendas. *ibid.* Scientia dirigens bona creata ad bonum Divinum omnibus Sanctis convenit. Scientia vero Deum, ejusque attributa respiciens, si caritatis igne accensa sit, illustriorem reddit Canonizationem, præcipue si fuerit infusa. *n.* 10.

Scirrhus.

Scirrhus ex quibusdam signis dignoscitur. *lib.* 4. *pag.* 1. *cap.* 17. *n.* 16. Aliquando in cancrum degenerat. *ibid.* Inveteratus dicitur, qui ad plures dies extensus est, & est insanabilis: non inveteratus difficillime curatur, præsertim in partibus internis, & principalibus. *n.* 19. De miraculosa ejus sanatione. V. *Miraculum.*

Scorbutica affectio.

Scorbutica affectio est symptomatum congeries, quæ corporis organa intus, & foris varie torquet. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 17. *n.* 5. V. *Miraculum.*

Scriba.

Scriba pro transcribendis processibus in causis Beatificationis, & Canonizationis a Judicibus eligitur. Jurare debet de fideliter transcribendo processum, & de servando secretum. Quilibet hoc munus obire potest. *l.* 2. *c.* 50. *n.* 1.

re

re debent, transmittit, & quomodo. Decreta Congregationis adnotare, ipsius rationes, & deliberationes Pontifici referre, epistolas exarare, & subscribere, aliaque ex munere peragere debet. n. 4. Scripturas pro his causis impressas subscribere, & sigillo munire debet: quingentorum aureorum pœnam incurrit, si exemplar sine tali subscriptione, & sigillo retineat. c. 19. n. 21.

Secretarius idem duorum familiarium opera uti potest pro studio causarum Beatificationis, & Canonizationis. l. 1. c. 16. n. 17. non tamen opera Advocatorum, Procuratorum, Postulatorum causarum. n. 18. Debet seligere causas Beatificationis, vel Canonizationis, pro quibus Advocatus Consistorialis in Consistorio perorare debet. c. 35. n. 8. Vocatur a Pontifice, dum virtutes, & miracula approbat, & juxta Pontificis mentem decretum edit. c. 22. n. 21. & 22. Compendium virtutum, & miraculorum Canonizandi, necnon actorum causæ Canonizationis componit, in Consistorio secreto legendum. c. 34. n. 3. Ad Consistorium secretum, & semipublicum per intimationem vocatur. n. 5. & 10. V. *Consistorium*. Eidem propinæ occasione Canonizationis solvuntur. c. 46. §. 4. n. 26. Dantur etiam quædam picturæ, seu imagines. n. 28. V. *Propina*. *Pictura*.

Secretum inviolabile, etiam cum juramento sub excommunicationis pœna servandum est a Cardinalibus, & Consultoribus Congregationis rituum. l. 1. c. 16. n. 15. & 16. & ab aliis. n. 17. & 18. Necnon a Judicibus, Subpromotoribus, Notario, Protonotario, & Testibus in constructione processus Apostolici, & sub quibusdam pœnis. l. 2. c. 44. n. 16. Et a Scriba processus. c. 50. n. 1. Et ab Interprete examinis testium. c. 49. n. 14.

Secundinæ.

Secundinis inspersus puer Jesus probabilius natus est. Earum festum, quod antea celebrabatur, postea interdictum est. l. 4. p. 2. c. 31. n. 34.

Sedes Apostolica.

Sedes Apostolica non inquirit in causas Servorum Dei, nisi præcedat fama virtutum, & miraculorum, & probatus sit non cultus. l. 1. c. 22. n. 3. Et nisi præcedat processus Ordinarius. l. 2. c. 1. n. 4. olim diverso modo ad hanc inquisitionem movebatur. l. 2. c. 3. n. 1. Aliquando nonnullos publici cultus actus erga Dei Servos nondum beatificatos, neque canonizatos toleravit. n. 9. n. 6. Quoad hunc plura statuit. n. 6. V. *Cultus*. *Lex*.

Sedes Apostolica manum ad causam appofuisse dicitur, signata commissione. l. 1. c. 22. n. 6. & 7. V. *Appositio*. Potest Beatificationem, aut Canonizationem ex solo Apostolico processu, vel ordinario peragere. l. 2. c. 1. n. 4. V. *Processus*. Nondum definivit, Canonizationem, & Canonizatum cum Christo regnare, esse de Fide. l. 1. c. 45. n. 26. Circa eleemosynas pro Beatificatione, & Canonizatione collectas, quid indulgere debeat. c. ult. n. 9. V. *Eleemosyna*. Expensarum redundantiam in his causis coercuit. c. 46. §. 6. c. 38. V. *Expensa*. Ejus diligentia in approbandis miraculis, & in Canonizandis Sanctis ab Hæretico laudatur. l 4. p. 1. c. ult. n. 24. Sacras Reliquias aliquando restitui jussit. p. 2. c. 26. n. 22. et seqq. V. *Reliquiæ*. *Alia vid. sub verb. Romanus Pontifex*.

Semipelagiani.

Semipelagianorum error fuit, initium Fidei in nobis esse ex nobis. Nonnulli Sancti hunc errorem secuti sunt, sed excusantur, & quare. l. 2. c. 29. a n. 5. ad 9. In Concilio Arausicano secundo hic error damnatus fuit. n. 4.

Senatus.

Senatus Romanus Deos creabat. l. 1. c. 1. n. 4. & 5. Christi apotheosim peragere renuit, volente Deo. a n. 3. ad 9. Senatus, Populusque Romanus calicis, & cereorum oblationem fieri die obitus S. Philippi Nerii decrevit. l. 2. c. 9. n. 3. & in honorem B. Ludovicæ Albertoniæ. c. 24. §. 9. n. 25. & 28.

Sensus.

Sensus aliquando interius & exterius immutantur, itaut nonnulli putent se videre, & audire quod nec vident, nec audiunt. l. 4. p. 1. c. 26. n. 26.

Sententia.

Sententia super obedientia Decretis Urbani VIII. præstita in causis Servorum Dei ab Ordinario, vel a Congregatione rituum ferenda est. l. 1. c. 22. c. 3. Hæc sententia ab Ordinario, vel a Delegato prolata requiritur ad inchoandas causas Beatificationis, & Canonizationis. l. 2. c. 11. n. 4. Super casu excepto ferenda est ab Ordinario, vel Delegato in causis per viam casus excepti, sicuti super non cultu in causis per viam non cultus procedentibus. c. 17. n. 1. & 2. Neutra pronunciari potest a Subdelegato Cardinalis Urbis Vicarii. c. 45. n. 5.

Po-

post illam Constitutionem supra terram elata visuntur, idque non cultui obstare non videtur. *n.* 14. Sicuti quod flores privatim ad eadem sepulcra afferantur. *n.*15.

Sepulcrorum Servorum Dei celebritas consideratur in causis Beatificationis, & Canoniaationis. *l.* 2. *c.*7. *n.*7. Ut ea probari possit, admittendus videtur aliquis cultus erga Dei Servos nondum beatificatos. *ibid.* Olim tabellæ, aliaque dona, & votiva oblata, & luminaria accensa fuerunt ad sepulcra Servorum Dei, antequam hi beatificati, aut canonizati essent. Exempla. *c.* 9. *n.* 3. Sed Congregatio rituum sæpe declaravit, non posse illa fieri absque ejus auctoritate. *n.* 5. *& c.* 11. *n.* 17. Alia exempla earum oblationum, & votorum. *c.* 11. *n.* 15. Quid de his senserint nonnulli Theologi in Hispaniis quoad sepulcrum Servi Dei Simonis de Roxas. *num.* 16. Quodsi ex Pontificis permissione tabellæ appendantur, & lumina accendantur ad Servorum Dei sepulcra, id sufficit pro casu excepto ex Pontificio indulto. Exempla. *c.* 20. *n.* 12. Sixtus V. ad sepulcrum S. Felicis a Cantalicio tunc nondum beatificati tantisper oravit, quod tamen publicam venerationem non importavit. *n.*2.

Sepulcrum Servi Dei adire Judex debet, ut non cultus probetur. *l.*2. *c.*15. *n.*8. Qui sane quoad idem sepulcrum concludentissime probandus est. *n.*7. Judicis accessus ad sepulcrum omitti nequit, nisi in his non cultus per testes probatur. Si vero Judex impeditus sit, alter substituendus est. Exempla. *n.*9.

Sepulcra Servorum Dei a Judicibus delegatis visitanda sunt, dum Apostolicus processus construitur. Nullus potest aliquid in his sepulcris ponere, aut ab eis subtrahere sub pœna excommunicationis latæ sententiæ. *l.* 2. *c.* 44. *n.* 13. Interius, & exterius visitanda sunt, quando processus Apostolicus fit super virtutibus, & miraculis in specie: exterius dumtaxat, quando processus fit super non cultu, vel super cultu immemorabili: quamquam in his casibus interius quoque visitari possint, si corpus Servi Dei censeatur incorruptum, vel odor e sepulcris emanet. *c.* 51. *n.* 1. Visitatio sepulcri omittenda est, dum fit processus super miraculis separatim a virtutibus, nisi agendum sit de corporis integritate, & odore. *n.*2. Judices cum testibus, Subpromotore, & Notario Apostolico, vel Ecclesiastico sepulcrum per se ipsos visitare debent: Notarius instrumentum de visitatione construere debet, & valide expedit, ut testes in eodem loco examinentur. *n.*3. Si corpus sit incorruptum, vel odorem emittat, e sepulcro educendum est, & rursus in eo reponendum, Notarius locum, & capsam describere debet; advocandi sunt Medici, & Chirurgi, qui, jurejurando interposito, judicium suum scriptum coram prædictis omnibus, die a Judicibus designanda, exhibere debent. *n.*4. In hac visitatione non potest adhiberi Notarius laicus. Citandus est Fidei Subpromotor, cum testes super non cultu auctoritate Apostolica examinandi sunt. Non requiruntur testes ex officio, nisi Remissoria jubeat, aut examinanda sit corporis incorruptio, vel odor. *n.*5.

Sepulcri ejusdem visitatio omitti potest, & ad ulteriora progredi, si sepulcrum non reperiatur. Exemplum. *l.*2. *c.*51. *n.*6. Nullitates in visitatione sepulcri occurrentes Summi Pontifices aliquando benigne sanarunt, ut in causa B. Ludovicæ Albertonicæ amplissime Clemens X. præstitit, in cujus Decreto visitationis series describitur. *n.* 7.

Sepulcri visitatione expleta, Judex ordinarius, vel delegatus, citato Subpromotore, sententiam super non cultu, vel cultu excepto ferre debet, quam a Judice subscriptam Notarius accitis testibus publicare debet. *l.* 2. *c.* 51. *n.* 8. Satis est, ut schedula sententiæ Notario tradatur, & absente Judice publicetur. *ibid.*

Sepulcra Beatorum, vel Sanctorum dumtaxat aperiuntur, ut eorum corpora Fidelibus ostendantur. *l.* 2. *c.* 13. *n.* 10. De sepulcris SS. Joannis Evangelistæ, & Andreæ Apostoli manna mirabilis fluxit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 31. *n.* 19. De sepulcro S. Julittæ Martyris mirabilis aqua manavit. *ibid.*

Seraphicus Ordo. V. *Ordo*.

Series Actorum in causis Beatificationis, et Canonizationis.

Series Actorum in transitu a Beatificatione ad Canonizationem. *l.*1. *c.*26. *tot.* Series Actorum in causis Martyrum, quæ post Urbani VIII. decreta per viam non cultus introducuntur. *c.*27. *tot.*

Series Actorum in his causis, postquam Romani Pontifices eas extra Concilia examinare cæperunt, exponitur. *l.*1.

ab eo admissa, & subscripta, per quam ipse facultatem Congregationi rituum impertitur procedendi in causa Beatificationis, & Canonizationis alicujus Servi Dei. *l.2. c.35. n.1.* Hæc commissio ex quibusdam monumentis non videtur necessaria pro unaquaque causa. *n.2. et 3.* Nunc omnino necessaria est, eamque Pontifices pro unaquaque causa Congregationi rituum dirigere consueverunt. *n.4.* Ante institutam Congregationem rituum signatura Commissionis hujusmodi non erat in usu. *n.5.* Post ejusdem Congregationis institutionem Commissio per unum, vel per duplex Breve diversimode aliquando expediebatur. *n.6.* Olim Commissio Auditoribus Rotæ dirigebatur, & a Cardinali Præfecto Congregationis expediebatur, habito Pontificis oraculo. Aliquando a Pontificibus signata fuit sine Brevis expeditione, & quomodo. *n.7.* Editis Urbani VIII. decretis, mos cessavit expediendi Commissiones per Breve, & earum forma totius causæ complexiva in Decretis inserta fuit, reservata Pontifici facultate demandandi Commissiones pro unoquoque articulo. *n.8.*

Signabatur olim Commissio manu Pontificis in Congregatione generali, postquam Cardinalis Relator omnia in Congregatione præparatoria, & in eadem generali exposuerat, quæ in processibus ordinariis, vel in extrajudicialibus documentis continebantur, ex quibus fama sanctitatis, vel Martyrii, aut miraculorum desumebatur. *l.2. c.35. n.9.* Post Decreta Innocentii XI. pro signanda Commissione, Procurator causæ debet informationem, & summarium ex processu desumptum componere, & cum Subpromotore communicare. Citandus est Fidei Promotor, qui animadversiones contra signaturæ petitionem exarare, eisque Procurator respondere debet. Tum Pontifex per verbum *Placet* commissionem signat, & quomodo. *n.10.*

Signatura commissionis nullum cultus initium importat, sed efficit, ut obtineri possint literæ remissoriales, & compulsoriales pro construendis Apostolicis processibus. *l.3. c.35. n.11.* Commissione signata, S. Sedes manum ad causam apposuisse dicitur, ideoque nullus potest in posterum se causæ immiscere, sub nullitatis pœna; id vero non sequitur, si commissiu solum petita fuerit. *n.12. & c.38. n.14. & l.1. c.22. n.6.*

Signatura Commissionis non est actus inquisitionis. Et juxta Urbani VIII. decreta, & usum antiquiorem sacræ Congregationis videtur debere operum revisionem præcedere. *l.2. c.27. n.3. & 4.* Sed juxta usum recentiorem revisio signaturam præcedere debet. *n.5. & 6.* Aliquando, ne probationes deperdantur, commissio ante revisionem signari potest, cum clausula tamen, ne, confectis processibus, ad ulteriora procedatur, nisi opera examinentur. Exempla. *n.7.*

Signatura Commissionis introductionis, vel reassumptionis in causis per viam non cultus procedentibus non esset signanda, nisi saltem in processu ordinario habeantur testes de visu deponentes super virtutibus, vel Martyrio in specie. *l.3. c.3. n.14.* Sed si, non obstante hujusmodi testium defectu, commissio signetur, ea prodesse potest, ut virtutes, vel Martyrium probari possint per testes de auditu ab iis, qui viderunt, & per alia documenta subsidiaria. *n.17.*

Signatur Commissio ut plurimum, prævio consilio Congregationis ordinariæ, elapsis decem annis a die exhibitionis processuum ordinariorum, nisi Pontifex dispenset, ut ante signetur. *l.1. c.22. n.6.* Signatura hæc non est necessaria, ut retineatur cultus eorum, qui ab immemorabili, vel ex alio titulo eum obtinent, nisi ad Beatificationem, & Canonizationem procedendum sit. *l.2. c.17. n.7.* In hoc controversia fuit inter Postulatores, & Fidei Promotorem in causa B. Liberati de Lauro. *c.24. §.34. n.127.*

Signatura Commissionis in causis, quæ post Urbani VIII. decreta per viam non cultus introducuntur.

Signatura hæc importat facultatem examinandi sententiam Ordinarii super non cultu, vel constituendi Delegatum pro construendo Apostolico processu, & ferenda sententia super eodem non cultu, nec non inquirendi in genere, & in specie. *l.2. c.36. n.1.* Pro obtinenda hac signatura requiritur primo, ut elapsum sit decennium a die, qua processus ordinarii Congregationi ordinariæ exhibiti fuerunt, nisi Papa dispenset. *n.2. & 3.* Nonnullæ recensentur circumstantiæ, propter quas hæc dispensatio conceditur. *n.4.* Secundo, ut petitio signaturæ ejusdem, quæ in Congregatione generali proponenda esset, non proponatur in Congregatione ordinaria, nisi Papa concesserit, qui utique facile, & sem-

gentia plenaria omnibus solemnitati præsentibus conceditur, visitantibus vero Canonizati sepulcrum natali eius die indulgentia septem annorum, totidemque quadragenarum conceditur. §.5. n.9. Quis Pontifex in hac solemnitate Indulgentiam, quisve plenariam primus concesserit, disputatur. *ibid.*

Solemnitas eadem hodie a processione incipit, in qua vexillum Canonizandi imaginem exhibens gestatur. *l.1. c.36. §.6. n.10.* V. *Processio. Vexillum. Candelæ.* In solemni Canonizationis actu Pontifex Basilicam Vaticanam ingressus solium conscendit, plures ad obedientiam excipit, ter petitur canonizatio, canuntur Litaniæ Sanctorum, & hymnus *Veni Creator Spiritus*, ad tertiam petitionem Papa sententiam Canonizationis definitivam pronuntiat, canitur, *Te Deum laudamus*, fit Canonizatorum mentio in oratione, in confessione, & in benedictione, & alia plura peraguntur, ordine, & cæremoniis quibusdam servatis. §.9. *n.18. et seqq.* Congruum est, ut Missa a Summo Pontifice celebretur. §.10. *tot.* V. *Missa.* In ea Cerei, panes, & aliæ res Pontifici offeruntur. §. 11 *et* 12. *tot.* V. *Oblatio.* Pontifex concionatur. §.13. V. *Concio.* Decernitur bulla Canonizationis. §. 14. *n.38.* V. *Bulla.*

In Solemnitate eadem strenæ quibusdam persolvuntur, & vestes dantur. *l.1. c.46. §.6. n.34. et seqq.* V. *Strenæ. Vestes.* Basilica Vaticana magnifice ornatur. *§.7. tot.*

Solitarii appellabantur qui in solitudine vivebant. *l.3. c.27. n.16. et seqq.* V. *Anachoretæ. Eremitæ.*

Sollicitatio.

Sollicitatio a Confessario facta in Confessione plene probatur per testes singulares, concurrentibus adminiculis. *l.3. c. 2. n. 5.*

Somnium. Somnus.

Somniorum causa duplex est, interna, & externa. Interna, alia animalis, alia corporalis. Externa alia corporalis, alia spiritualis. In quæstione de visionibus, & apparitionibus, seu revelationibus in somno secutis examinandæ sunt naturales somniorum causæ, & in his caute procedendum in causis Beatificationis. *l.3. c.51. n.2.* Somnia naturalia a causa externa speciali modo fiunt: nonnulla aliquando vera inventa sunt, sed ad casum referenda sunt. *ibid.* Corporis humores, morbi, & dispositiones ex somniis cognosci possunt. *ibid.* Juxta sacras Scripturas somnia non sunt attendenda. *ibid.*

Somnia a Deo aliquando immittuntur; multa a Deo esse videntur, sed a causis naturalibus procedunt. *l.3. c.51. n.2.* Somnia Divina rarissime futura portendunt, cum ad publicam utilitatem dentur. *ibid.* Discernuntur a diabolicis per plures notas, & signa, quæ recensentur. Tutius indicium ex rebus in somnio ostensis desumitur, quam ex modo, quo somnia contingunt. *n.6.* Divinorum somniorum exempla. *n.2. & 6.*

Somnus in febribus est salutis argumentum. *l.4. c. 1. c.18. n.19.*

Sors.

Sortes in sacris electionibus nunc omnino prohibitæ sunt, licet adhibitæ fuerint in electione S. Mathiæ, & admissæ in quodam Barcbinonensi Concilio. *l.4. p.2. c.24. n.4.*

Species.

Species, quæ sunt rerum revelatarum imagines, insunt intellectualibus visionibus, apparitionibus, revelationibus, & locutionibus Divinis. Et vel noviter conferuntur, vel prius habentur, sed in Dei locutione novum usum accipiunt. *l.3. c. 50. n.4.*

Species Eucharisticæ nutrire possunt, & ex iis aliquid generari potest. *l.4. p.1. c.27. n.6.*

Spes.

Spes multipliciter definitur. *l.3. c.23. §.2. n. 11.* Est virtus Theologica ab aliis distincta, charitatem generatione præcedit. *n.12.* Spei actus formaliter elici possunt, interius per mentis elevationem in gloriam æternam Divino auxilio consequendam; exterius, cum hæc verbis exprimuntur. Virtualiter vero per opus externum, in quo actus Spei includitur. *n. 13.* In causis Beatificationis, & Canonizationis habitus Spei desumitur ex actibus externis formalibus, & virtualibus. *ibid.* Exempla. *n.14.*

Spes efficit dilectionem, producit delectationem, perficit operationem, confert præmium, aliasque habet qualitates. *l.3. c.23. n.15.* Habitus communis Spei inclinat primario ad sperandum ultimum finem, secundario ad speranda media ad illum consequendum necessaria. Item ad sperandum in Deo in omni necessitate, & ad perferenda adversa propter vitam æternam. *n.16.* Habitus Spei heroicus ad hæc cum summa fiducia, firmissime, ala-

*c.9. n.*11. Sixtus IV. sub excommunicationis pœna vetuit, ne S. Catharina Senensis stigmatibus ornata fuisse diceretur, neve ejus imagines iis ornarentur, neque de alio Sancto, præter S. Franciscum, stigmata prædicarentur. Alii subinde Pontifices illa permiserunt, ac postea Officium proprium in commemorationem impressionis stigmatum S. Catharinæ Senensis concessum est. *c.8. a n.4. ad* 8. Hæ Pontificum Constitutiones invicem non opponuntur. *ibid.*

Stigmatibus decoratæ fuerunt S. Catharina de Ricciis, & B. Lucia Narniensis. *l.4. p.2. c.8. n.9.* Illa B. Luciæ a pluribus defensa, & a Congregatione rituum approbata sunt. *l.3. c. 24. §.31. n.*113. *&* 114.

Stranguria.

Stranguria dicitur, cum urina guttatim emittitur. Est morbus molestus, per se tamen non periculosus. *l.4. p.1. c.19. n.*12.

Strenæ.

Strenæ in Canonizationis solemnitate persolvuntur Magistris Cæremoniarum, Secretario Brevium ad Principes, Secretario sacri Collegii, Expositori bullæ Canonizationis, aliisque de bullarum emolumentis participantibus, & de Summi Pontificis familia, nec non aliis pluribus, & quomodo. *l.1. c.46. §.6. a n.34. ad* 38. Aliqua moderatio in his; identidem inducta fuit, & ulteriorem moderationem Postulatores obtinebunt, si petant. *ibid.*

Striges.

Striges a Dæmone ad conventicula deportari dicuntur. *l.4. p.1. c.3. n.3.*

Strumæ.

Strumæ sunt tumores in propriis membranis conclusi. *l.4. p.1. c.19. n.29.* Difficulter curantur: curatæ deformes relinquunt cicatrices. *num.33.* V. *Miraculum.*

Studiositas.

Studiositas est pars potentialis temperantiæ, & appetitum a vana curiositate refrænat. *l.3. c.24. §.4. n.39. &* 43.

Subdelegatio.

Subdelegare Congregatio rituum pro construendis processibus, & examinandis testibus in causis Sanctorum, suisque subdelegatis subdelegandi facultatem dare potest. *l.2. c.46. n.*10. Judices remissoriales non possunt pro eodem effectu, alios subdelegare, nisi subdelegandi facultas in literis remissorialibus detur. *ibid.*

Subjectum.

Subjectum Canonizationis sunt Martyres signis, & miraculis post obitum clari. Et ii, qui post heroicarum virtutum exercitium sancte obierunt, & miraculis post obitum floruerunt. *l.t. c.14. n.1.* Utrum hoc subjectum ii tantum sint, qui statim post obitum in Paradisum recipiuntur, an etiam esse possint, qui aliquando in Purgatorio detenti fuerunt, disputatur. *a n.6. ad* 10.

Subjectum Canonizationis an esse possint Sancti veteris Testamenti, quæstio est inutilis. *l.t. c.14. n.2.* Pueri baptizati, & ante usum rationis mortui, hoc subjectum esse nequeunt. *n.3.* Neque probabilius esse possunt pueri in odium Fidei, & Christi ante, vel post baptismum fluminis occisi. *n.3. & seqq.*

Subjectum hujusmodi viventes, communiter loquendo, esse nequeunt. *l.1. c.14. n.*11. *et seqq.* An esse possint Elias, & Henoch. *n.*11. *&* 13.

Subpromotor.

Subpromotoris Fidei electio, remotio, & alterius substitutio in ejus locum, a Fidei Promotoris arbitrio pendet. *l.t. c.18. n.*14. Subpromotor idem jurare debet de secreto servando: assistit tamquam Promotor Fiscalis processibus Apostolicis, qui in Urbe conficiuntur, omnesque alii causarum Sanctorum processus, scripturæ, summaria, & informationes ad ipsum deferuntur, & quare. *n.*11. Comparere potest in Actis coram Notario, Secretario, & Cardinalibus Congregationis rituum ad concordanda causarum dubia, aliaque agere nomine Promotoris. *ibid.*

Subpromotoris onus principale est, processus in compendium redigere, & examinare, necnon rerum obstantium in iis contentarum summarium facere. *l.t. c.*18. *n.*12. Documenta, & summaria a Postulatoribus allata subscribit, quamquam hæc subscriptio a Promotore aliquando apponi potest. Exemplum. *n.*15. Nonnullas scripturas, antequam typis imprimantur, & postquam impressæ sunt, revidere, iterumque subscribere debet, antequam publicentur. *c.19. n.20. &* 21.

Subpromotor in quocumque Orbis Catholici loco a Fidei Promotore nominatur pro construendis Apostolicis processibus. Ut plurimum nominatur Fiscalis mensæ Episcopalis, vel alius probus vir: ad

Testium examini Judices dumtaxat, Notarius, & Subpromotor interesse debent, aliter examen nullum est. *l.2.c.49. n.33.* Depositiones scribendæ sunt juxta testium, vel Interpretis idioma. *n.14.* Scribendæ pariter sunt claræ & explanatæ, aliter nullæ sunt. *n.15. et seqq.* Si Testes neque clare, neque recte examinentur, ex decreto Alexandri VII. neque repeti, neque per alios testes coadjuvari possunt, postquam examen promulgatum est. *n.17. et c.53. a n.9. ad 12.* Nisi Congregatio rituum ante hoc decretum concessisset facultatem adjuvandi probationes, sed remissoriales nondum expeditæ fuissent. *c.53. n.13.* Aut si articulata in processu Apostolico adjuvanda essent per exhibitionem, & compulsationem scripturarum. *n.14.* Aut si exarata informatione super quocumque dubio, compilatoque summario, difficultas in Congregatione oriatur super probatione alicujus virtutis, vel miraculi, aut alia oppositio excitetur, quæ per testium assertiones in processu existentes, non in summario relatas, submoveri possit. *n.15.* Aut si petantur novæ remissoriales ad probandum miraculum non articulatum in primo processu Apostolico, vel quia tunc non erat patratum, vel quia erat ignotum. *n.16.* Vel si agatur de continuatione alicujus facti, cujus existentia in processu probata est, idque locum habet in materia non cultus, & cultus immemorabilis. *n.17.* Et in materia miraculorum. *n.17. et 18.* Vel demum si agatur de re existente, sed variabili. Exemplum. *n.19.* Aliquando huic decreto derogatum fuit. *n. 20.* Nunc in processu Apostolico repetuntur dumtaxat testes in processu ordinario examinati, licet non recte tunc examinati fuerint. *c.49. n.17. & c.5. n.3. & 13.*

Testes senes, valetudinarii, aut cito absuturi, de quibus timetur, ne deficiant, aliquando ex speciali Congregationis rituum permissione, annuente Pontifice, possunt super virtutibus, aut miraculis examinari ante inchoatum, vel absolutum ab Ordinario processum super non cultu, vel casu excepto, signata tamen Commissione introductionis, vel reassumptionis. Exempla. *l.2.c.53. n.2. et 3.* Frequentius sacra Congregatio permittit, ut ejusmodi testes examinentur super virtutibus, & miraculis in specie ante absolutum judicium super fama sanctitatis in genere, neque repetuntur, si absoluto hoc judicio vivant, & in eodem loco sint. *a n.4. ad 7.* Similes testes in causis criminalibus non sunt examinandi ante litem contestatam: si examinentur, repetuntur, si vivant & sint in loco, post litem contestatam, quamquam hoc non est omnino certum; sed si repeti nequeant, quia mortui essent, nullam probationem constituunt; at in causis Beatificationis, & Canonizationis, si tempore processus Apostolici mortui sint, probationem faciunt quoad præcedens examen. *n.6.*

Testes super probitate aliorum testium in processu ordinario examinatorum; & quorum dicta in processum Apostolicum compulsantur, non sunt necessario examinandi. *l.2.c.52. n.4.* Jura compulsanda per testes recognosci possunt. *n.3. & 6.* V. *Processus compulsorialis.*

Testes instrumentarii in visitatione sepulcri Servorum Dei melius est ut statim in conspectu loci examinentur. *l.2. c.51. n.3.* Ut hoc examen validum sit super non cultu, citandus est Fidei Promotor. *n.5.*

Testes ab Ordinariis examinati non inserviunt ut purum adminiculum, neque sunt negligendi. *l.2. c.4. a n.6. ad 9.*

Testes quicumque sint juramento, & sine interrogatoriis examinati, de jure nihil probant. *l.3.c.10. n.13.* In causis Beatificationis, & Canonizationis testes examinari debent in loco sacro, nisi infirmi fuerint. *l.2. c.44. n.13. et c.49. n.22.* In loco sacro a veritatis perturbatione facilius absterrentur. *ibid.* V. *Locus.* Cardinales, Reges, & alii Principes in his causis testes egerunt, non autem Summi Pontifices. *c.49. n.19.* V. *Romanus Pontifex. Rex. Cardinalis.*

Testium depositiones a Subpromotore dictandæ, & a Notario per se ipsum scribendæ sunt. *l.2. c.49. n.14.* In fine cujuslibet sessionis clauduntur cum interrogatoriis, sigilloque Judicum in processibus Apostolicis obsignantur, & solum initio alterius sessionis aperiuntur. *n.11. & c.44. n.15.* Ab iisdem testibus, & ab aliis subscribendæ sunt. *c.49. n.18.* V. *Subscriptio.* Testium examen in processibus Apostolicis in Urbe construendis subscribendum est etiam a Protonotario, ut sit validum. *l.1. c.17. n.2.* Testium depositiones super vita, & miraculis Canonizandi olim in Consistorio legebantur, & examinabantur. *l.1. c.21. n.2.* V. *Consistorium.*

Te-

Alii

Alii sunt singulares singularitate diversificativa, qui vel de actibus diversis, sed inter se non oppositis deponunt, vel de actibus diversis, qui ad unum generale determinatum referuntur. *l.3. c.2. n.1.*

Testes singulares singularitate adminiculativa, & diversificativa in civilibus admittuntur ad probandum aliquid in generali, vel quod ex actibus successivis coalescit. *l.3. c.2. n.2.* In criminalibus admittuntur ad probandum habitum vitiosum, & usum delinquendi, licet unus testis de uno actu, alius de alio deponat. *n.3.* Probant sufficienter speciem. Exempla. *n.4. & 5.*

Testes iidem admittuntur, & probant virtutes Servorum Dei, de quorum Beatificatione, & Canonizatione agitur, si unus testis de uno, alii de aliis ejusdem virtutis actibus deponant. *l.3. c.2. n.6.* Admittuntur quoque ad probandum Martyrium, & donum prophetiæ. *n.7.* Et ad probanda miracula, etiamsi unus solus de uno miraculo, alius de alio deponat. *n.8.* Possunt etiam probare famam. *l. 2. c.40. n.2.*

Testes singulares singularitate adminiculativa in causis criminalibus, adeoque etiam in causis Beatificationis, & Canonizationis, semiplene dumtaxat probant. *l.3. c.4. n 6.* Validum tamen præstant adminiculum. *n.7.*

Testium aliæ qualitates.

Testes quoad Servorum Dei sepulcra non cultum satis probant, si asserant, se nihil umquam ad eadem sepulcra vidisse, quod publicum cultum saperet. *l.3. c.15. n.7.* Quoad loca, in quibus Servi Dei sepulti sunt, debent negatione coarctata deponere, se numquam illorum imagines vidisse cum signis publici cultus, neque in Ecclesiis, aut sacellis collocatas. *n.10.*

Testes ad probandum centenarium annorum numerum in judicio de casu excepto ex tempore immemorabili, de jure deberent esse in ætate centum, & quatuordecim annorum, & examinati tempore, quo Urbani VIII. Constitutio edita fuit. *l.1. c.23. n.1.* Sufficiunt tamen constituti in ætate quinquaginta quatuor annorum. *n.2.* Et ut probent cultum immemorabilem, deponere debent, se rem audivisse a suis Majoribus, Majores vero ab antiquioribus: oportet etiam, ut a loco, in quo cultum immemorabilem viguisse probatur, longo tempore non abfuerint: ut negatione coarctata deponant: & ut singuli de singulis adjunctis ad immemorabile necessariis deponant. *ibid.* An autem testes illius ætatis, ac de præsenti examinati, sufficiant ad probandam prædictam centenariam pro casu excepto requisitam, controvertitur inter Auctores, quod tamen a sacra Congregatione non sum definitum est. *a n.3. ad 6.* Probabilius adminiculum dumtaxat præstabunt. *n.7.*

Testes in processibus super sanctitatis fama constructis aliquando eidem famæ adversantur. *l.2. c.41. n.2.* Pro recto famæ judicio ponderandæ sunt testium qualitates, dictorum causæ, & circumstantiæ. *n.4.* ut si Dei Servum propter hujus virtutes odio habuerint, & similia. *n.5. & 6.* Testis, qui malo animo, non ex zelo se Canonizationi opponit, repellitur. *n.14.*

Testes, qui scripturas compulsandas per comparationem recognoscunt, plene probant, si jurent, se eas, & Scriptoris manum cognoscere, earumque confectioni interfuisse. *l.2. c.52. n.6.* Vel etiam, si solum jurent, se manum recognoscere, dummodo aliæ circumstantiæ, & adminicula concurrant. *ibid.* Testes contestes requiruntur ad probandum unumquodque miraculum pro Beatificatione, vel Canonizatione obtinenda. *l.3. c.4. n.5.* & ad probandos virtutum actus. *n.6. et seqq.*

Testes fide utiquequaque digni adhibendi sunt in causis Beatificationis, & Canonizationis. *l.3. c.6. n.1.* Qui in aliis judiciis repelluntur, multo magis in hoc repellendi sunt. *n.2.* Pueri in eodem judicio in testes non admittuntur. *n.3.* Admittuntur fœminæ sub quibusdam conditionibus. *a n.4. ad 7.* Et pauperes, si honestæ sint vitæ. *n.8. V. Puer. Foemina. Pauper.* Excluduntur Advocatus, Postulator, & Procurator causæ. Si dimisso officio examinentur, adminiculo erunt. *n.10.*

Testimonium de propria miraculosa sanatione reddere potest is, qui alicujus Servi Dei, vel Beati intercessione ab aliqua infirmitate convaluit, nec non ejus affines, consanguinei, & familiares. *l.2. c.6. n.11. et 12.* Affines, Amici, Consanguinei, & Familiares Servorum Dei, vel Beatorum testes esse possunt in eorumdem causis, sub quibusdam conditionibus. Exempla. *ibid.* Regulares, idonei, immo necessarii sunt ad probandam regularem observantiam illorum Dei Servorum, qui eumdem Ordinem professi

testes contestes de auditu ab invocante. *n.18. V. Invocatio.*

Tetanus.

Tetanus est spasmi species, & tensio nervorum in toto corpore. Etiam post septimum diem periculosus est. *l.4.p.1. c.18. n.35. V. Miraculum.*

Theatini.

Theatinorum primarius Institutor fuit S.Cajetanus. Ab Urbe Theatina, in qua Ordo institutus fuit, nomen fortassis acceperunt. *l.4.p.2.c.6.n.10.*

Theologus.

Theologorum suffragia aliquando exquisita fuerunt in causis Canonizationum. *l.1. c.16. n.16. & c.16. n.2.* Eorum consilio uti debent Ordinarii pro recognitione Reliquiarum, miraculorum, & revelationum Sanctorum. *l.2. c.1. n.7. & 11. & 12.* Nec non in recognitione, & approbatione librorum continentium res gestas Servorum Dei. *c.12. n.2. 6. & 7.*

Theologi plures vocati fuerunt ad Congregationes sub Clemente VIII. habitas circa cultum Servorum Dei nondum beatificatorum, neque canonizatorum, in quibus plura gesserunt, quemadmodum & sub Paulo V. in eadem materia. *l.2. c.10. a n.3. ad 5.* Quid senserint de decretali Alexandri III. quoad reservationem causarum Beatificationis, & Canonizationis. *l.1. c.10. n.8.* Hæreticum, aut hæresi proximum est contradicere Theologis, in rem Fidei, & morum ex Fidei principiis unanimiter consentientibus. *l.3. c. ult. n.5.*

Thuribulum.

Thuribula Core, & sociorum, in laminas producta, altari in veteri Testamento affixa fuerunt. *l.2. c.11. n.14.*

Thurificati. V. Lapsi.

Titulus.

Titulus, qui causam mortis Christi præseferebat, a S. Helena Romam delatus, & in Basilica S. Crucis in Hierusalem collocatus fuit. Cum Basilica an. 1492. restauraretur in ejusdem muro inventus fuit, ubi a Placido Valentiniano Imperatore absconditus fuerat. *l.4.p.2.c.31. n.16.*

Titulus Apostoli aliis, præter nominatos a Christo, aliquo modo concedi potest. *l.4.p.2.c.11. a n.1. ad 7.* Titulus Doctoris quibusdam dumtaxat concedendus est. *a n.8. ad 16. V. Apostolus. Doctor.*

Titulus Martyris adhiberi potest in impressione librorum, in quibus agitur de aliquo ab Infidelibus occiso in odium Fidei. *l.2. c.12. n.5.* Hic titulus non competit S. Latroni, qui veri Martyrii conditionibus caret. *l.4. p.2. c.12. n.10. V. Martyr.*

Titulus Beati, Sancti, vel Martyris respicit personam, non mores. *l.2. c.23. num.1.* Titulus Beati, & Titulus Sancti nonnumquam promiscue usurpantur. *l.1. c.37. n.7.* Titulus Sancti olim Christianis omnibus communis erat. *l.4. p.27. n.14.* Titulus *Sancti* Beatis tribui nequit. *l.1. c.37. n.10.*

Titulus Servi Dei, Venerabilis Servi Dei, Beati, & Sancti, quibus proprie competat. *l.1. c.37. a n.2. ad 7. V. Servus Dei. Ven. Dei Servus. Beatus. Sanctus.*

Titulus Beati, & Sancti, jussu Congregationis rituum retentus fuit in quorumdam honorem, postquam approbatus fuit eorum cultus immemorabilis. *l.2. c.24. §.30. n.10.*

Titulus Virginis tribuitur etiam fœminis, quæ virginitatem in matrimonio servarunt, & iis, quæ vim passæ sunt; non tamen tribuitur hominibus. *l.4.p.2. c.12. n.11. et seqq. V. Virgo.*

Titulum Patris nostri non esse nomini S. Januarii addendum in orationibus Officii, & Missæ in Regno Neapolitano ostendit Card. Thomasius. *l.4. p.2. c.31. n.36.*

Tituli, propter quos Officium in honorem Sanctorum conceduntur, plures enumerantur. *l.4. p.2. c. 7. tot. V. Officium.*

Traditio.

Traditio Majorum supplevit Scripturæ defectum pro notitia Sanctorum Legis naturæ. *l.1. c.12. n.5.*

Traditio sacrorum Codicum a Gentilibus imperata, & a Christianis denegata, multis fuit Martyrii occasio. *l.3. c. 14. n.10. & 11.*

Transfiguratio.

Transfiguratio apud profanos Scriptores idem sonat, ac metamorphosis; sed talis non fuit Christi transfiguratio, qui nullam passus fuit mutationem. *l.4. p.1. c. 26. n. 10.* Hæc transfiguratio probabilius in monte Thabor facta fuit. *n.9.* Totum Christi corpus tunc probabilius resplenduit, quæ claritas ab anima Christi, & a supposito divino ipsi hipostatice unito manavit per modum affectionis transeuntis. *n.11.* Claritas eadem fuit dupliciter supernaturalis. *n.12.*

sunt a die in Brevi Beatificationis statuta in aliam diem. *l.4.p.2.c.2.n.6.*

Transumptum.

Transumptum authentici documenti actorum S. Petri Nolasci an. 1260. constructi, & in archivo Conventus Barchinonensis Ordinis B. Mariæ de Mercede asservati, refertur. *l.1.c.41.§.4.n.9.*

Transumptum processus, absoluto testium examine, exscribendum est per Scribam a Judicibus electum. *l.2.c.50. n.1.* Quicumque etiam causæ Procurator, vel Religiosus Ordinis, quem Dei Servus professus fuerat, in Scribam eligi potest, & juramentum de adimplendo fideliter ministerio, & de servando secreto præstare debet. *ibid.* Exscriptio, urgente necessitate, fieri potest ante absolutum processum, obtenta tamen facultate a sacra Congregatione, si processus sit Apostolicus, vel ab Ordinario, si hujus auctoritate processus construatur. *ibid.*

Transumptum subinde auscultandum, seu conferendum est. Ad hoc, non unus, sed omnes sub nullitatis pœna Judices alium Notarium regulariter Apostolicum, vel Ecclesiasticum eligere debent, qui, juramento emisso de munere fideliter adimplendo, collationem cum Notario actuario coram Judicibus, & Subpromotore absolvere debet. *l.2.c.50.n.2.* Corrigendi sunt errores, & correctioni Judices, Subpromotor, & Notarii subscribunt. *ibid.* Uterque Notarius testari debet, collationem fuisse a se diligentissime factam, Judices, præsente Subpromotore, declarare debent, transumptum coram se, & coram Subpromotore collatum, ac legitime constructum fuisse. *ibid.*

Transumpti Portitor destinandus est. Tum Judices, Subpromotor, & Notarius actuarius ad calcem transumpti subscribunt: si processus in Urbe fiat, etiam Protonotarius subscribere debet, alias processus nullam meretur fidem. *l.2. c.50. n.3.* Transumptum sigillis Judicum intus obsignandum est: Notarius Actuarius omnia hæc testari debet, & addenda est Episcopi *legalitas*, in cujus diœcesi processus confectus est. *ibid.* Occluditur tandem transumptum, & exterius solo ejusdem Episcopi diœcesani sigillo obsignandum est. Inscribitur Congregationi rituum cum expressione illud esse transumptum processus confecti in causa talis Servi Dei. *ibid.* De occlusione, obsignatione exteriori, & traditione Portitori publicum fit instrumentum, quod eidem Portitori traditur Romam cum transumpto deferendum, & in Actis Congregationis exhibendum. *ibid.*

Transumpto epistola a Judicibus addenda est de fide testibus habenda. *l.2. c.50. n.4. et 5.* V. *Epistola.* Si dubium insurgat, an aliqua particula transumpti cum originali concordet, Congregatio rituum scribit Episcopo, in cujus archivo originale conservatur, ut præsentibus Subpromotore, & Notario, scrutetur, an particula concordet, necne, & de hoc publicum mittat instrumentum. *n.8.* Si transumptum deperdatur, novum authenticum confici potest, servatis tamen omnibus solemnitatibus, quæ in construendo deperdito servatæ fuerunt. *ibid.*

Transumptum ad Urbem delatum Secretarius Congregationis rituum tradit Notario. Aperiendum est, obtenta facultate a Congregatione ordinaria, citato Fidei Promotore, & examinatis testibus, qui sigilla, & characteres Judicum recognoscant. *l.2.c.51. n.9.* Si testes in Urbe non reperiantur; & omnes Judices transumptum in parte exteriori subscripserint, propriisque sigillis obsignaverint, sacra Congregatio permittit, ut transumptum aperiatur, si ex certo stemmate, vel charactere Judicum in Urbe reperto subscriptiones, & sigilla recognosci possint. Exempla. *n. 9. et seqq.* Permittit quoque, si solæ subscriptiones, vel aliqua dumtaxat sigilla aliquo modo recognosci possint. *n.11.* Si neque sigilla, neque subscriptiones recognosci valeant, interdum scribit Episcopo, in cujus diœcesi processus constructus est, ut sigillorum, & subscriptionum formam mittat, ut per comparationem recognitio fiat; sed frequentius indulget, ut aperiatur, omissa penitus exteriori recognitione. *ibid.* Omnia hæc locum habent quoad recognitionem sigillorum, & subscriptionum partis interioris, nisi quod numquam conceditur dispensatio a recognoscendis omnibus omnio sigillis, & subscriptionibus partis interioris. Exempla. *n.12.* Ideo expedit, ut exterius sigillum, & subscriptio dumtaxat Episcopi diœcesani apponatur, interius vero Notarius subscriptiones, & sigilla testetur, & *legalitas* Episcopi ejusdem addatur. *ibid.*

Transumptum processus compulsoria-

 lis

Congregatione rituum, & concessionis Decreta. *n.* 23. Ut alii Typographi in Urbe, & extra Urbem illa excudere possint, nonnulla sunt observanda. *ibid.*

Validitas processuum. V. *Processus.*

Vampiri.

V*Ampiri* dicti sunt quidam homines mortui, ac tumulati, quos ferunt, illæsis sepulcris, surrexisse, & horribiles apparuisse. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 21. *n.* 4. Alios aliquando homines, exsucto sanguine, interfecisse dicuntur. *ibid.*

Vana gloria.

Vana gloria pluribus modis dici potest. *l.* 3. *c.* 40. *n.* 7.

Vanæ gloriæ peccatum est gloriari de re caduca, & fragili, quod potest esse mortale ratione materiæ. *n.* 5.

Vanæ gloriæ peccatum an commiserint Servi Dei, qui egregia sua gesta, ac dona sibi a Deo collata, scriptis, vel verbis retulerunt, advertendum est in eorum causis Beatificationis, & Canonizationis. *l.* 3. *c.* 40. *a n.* 1. *ad* 4. Si res relatæ sint gloria dignæ, scrutanda est referentis intentio. Necessitas talia referendi, calumniæ, & infamiæ depulsio, æstimationis reparatio, & spiritualis aliorum profectus rectam arguunt intentionem. *n.* 5. *et* 6. Ponderanda etiam sunt loquentis verba, an scilicet sobrietatem, & modestiam redoleant, an quasi invitus loquatur, & omnia ad ultimum finem, idest ad Dei gloriam referat. *n.* 7.

Vana gloria carere existimabitur ejusmodi relatio illorum Dei Servorum, qui humilitate, aliisque virtutibus excelluerunt. *l.* 3. *c.* 40. *n.* 8. Sed imprudentiæ, & jactantiæ nota fortassis non evitabitur, si relationem scripserint absque Superiorum jussu, vel consilio. *n.* 9. Hanc notam illi non incurrunt, qui propriam futuram Canonizationem debito modo prædicunt. Exempla. *n.* 10. Servi Dei egregia opera palam exhibentes an vanam gloriam captare studuerint, investigandum erit ex eorum intentione, quæ ab hoc vitio immunis præsumetur, si ex reliquo vitæ cursu de sanctitate constet. *n.* 11. *et seqq.*

Vanam gloriam captasse non dicuntur illi Servi Dei, quorum nomina, vel familiæ stemmata ad sacras supellectiles, & ad alia ædificia eorum auctoritate, vel ære constructa, Insciis ipsis, apponantur. *l.* 3. *c.* 40. *n.* 14. Neque si apponantur, ipsis scientibus, & volentibus, sine ulla tamen superbiæ, aut ostentationis intentione, sed ex alio recto fine. Exempla. *ibid.*

Vana gloria filias habet inobedientiam, jactantiam, hypocrisim, contentionem, pertinaciam, discordiam, & novitatum præsumptionem. *l.* 3. *c.* 41. *n.* 19. An vanæ gloriæ notam incurrerit Religiosus Dei Servus, qui suum Ordinem, nimis, vel supra alios extulerit, disputatur. *n.* 11.

Variolæ.

Variolæ cæcitatem causare possunt, quæ cæcitas si alicujus Servi Dei intercessione sanetur, miraculo tribuitur. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 9. *n.* 16.

Varix.

Varix est venæ dilatio, & intorsio. Alia interna, alia externa est. Periculo caret, ideoque non curanda, nisi maxima fit, & sanguinis profusio timeatur, aut valde doleat, vel magnum, & malignum adsit ulcus. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 19. *n.* 22. V. *Miraculum.*

Vas.

Vasculum sanguineum cum corporibus inventum in sacris Cœmeteriis certissimum est Martyrii signum. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 27. *a n.* 21. *ad* 24.

Vaticana Basilica. V. *Basilica.*

Velamen.

Velamina, quæ Sanctorum corporibus olim admovebantur, *Sanctuaria*, & *Brandea* dicebantur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 25. *n.* 4.

Venerabilis.

Venerabilis Dei Servus juxta Congregationis rituum consuetudinem is stricte dicitur, in cujus causa Beatificationis, & Canonizationis signata est commissio introductionis, ideoque cujus fama sanctitatis judicialiter probata est. Late vero in historiis hoc nomine appellati sunt etiam viri, qui cum sanctitatis laude obierunt, præsertim si Episcopi, vel Sacerdotes fuerint. *l.* 1. *c.* 37. *n.* 4.

Venerabilis probabilius inde Beda dictus est, quia ipsius adhuc viventis, vel nondum inter Sanctos adscripti Homiliæ in Ecclesia recitabantur. Alii hunc titulum aliunde Bedæ attribuunt, sed quædam narratio tamquam fabella deridetur. *l.* 1. *c.* 37. *n.* 5. Venerabiles aliquando dicti fuerunt Summi Pontifices, Episcopi, Principes Catholici, Leges, Nosocomia, & similia. *n.* 6.

Ventus.

Ventus pulveris pyrii ceteros superat, exceptis fulmineis. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 22. *n.* 21. Ventus aliquando a parte superiori ad in-

gnitatem qnoad præeminentiam, ex jurisdictione proveniente n. *c. 45. n. 13.* Eidem, & Episcopo æque principaliter eadem causa committi potest, & Vicarius potest esse Episcopi collega. *n.16.* Supplere potest vices unius Episcopi in construendis Apostolicis processibus in prædictis causis. *ibid.*

Vicarius, quem dicunt *Provisionis*, ad Urbem cum Oratoribus Cleri, & Consilii Mediolanensis accessit pro impetranda Canonizatione S. Caroli Borromæi. *l.1. c.35. n.18.*

Victoria.

Victoria insignis a Christianis adversus Turcas in Hungaria reportata fuit, cui adfuerunt Joannes Cardinalis Legatus, Joannes Huniades, & S. Joannes a Capistrano. *l.2. c.42. n.1.*

Victoriam insignem Florentini supra Philippum Mediolanensem Ducem, & Nicolaum Picciniuum militiæ Principem, intercessione S. Andreæ Corsini, obtinuerunt. *l.2. c.20. n.17.*

Vidua. Viduitas.

Vidua defunctum virum per annum lugere, & ab aliis nuptiis abstinere jure civili jubebatur; sed juxta sacros canones potest intra luctus annum ad secunda vota transire, non autem potest benedictionem a Parocho, sicut in primis nuptiis, obtinere. *l.3. c.24. §.4. n.59.*

Vidua jejuniis, & vigiliis vacare, pauperibus subvenire, a juvenum consortio, & ab omni luxu abstinere debet. *l.3. c.37. n.6.* In viduarum causis Beatificationis specialiter inquirendum est de filiorum educatione, de secessu a seculi turbis, de carnis mortificatione, de pietate erga res sacras, & harum ministros, & de caritate erga pauperes. Exempla. *n.12.* An ætas sexaginta annorum, de qua S. Paulus 1. *ad Timoth.* 5. loquitur, statuta fuerit in vidua, ut ceteris præficeretur, vel ut sumptibus Ecclesiæ aleretur, disputatur. *ibid.*

Viduæ quædam insignes inter Sanctos relatæ sunt. *l.3. c.24. §.4. n.59.* Viduitas secundis nuptiis præferenda est. *ibid.* & *c.37. n.6.*

Vigilia.

Vigiliæ sacræ aliquando custoditæ fuerunt occasione translationum corporum Sanctorum. *l.4. p. 2. c. 23. n. 1.* & *12.* In vigilia diei anniversariæ Servorum Dei jejunium privatis personis non videtur prohibitum, aut publicum cultum importare. *l.2. c.13. n.3.*

Vincula.

Vinculorum S. Petri festum in universa Ecclesia celebratur. *l.4. p.2. c.9. n.14.* Eorum annulus in Gallias translatus fuit. *ibid.* Limaturam ex vinculis in parvis crucibus, vel clavibus inclusam Summi Pontifices ad alios Principes mittere consueverunt: & vincula quidem aliquando facile, interdum nullatenus limari poterant. *ibid.*

Vincula hæc constant ex catenis, quibus S. Petrus Romæ, & Hierosolymis vinctus fuit, quæ invicem conjunctæ fuerunt. Romæ templum in eorum honorem dicatum est. *l. 4. p. 1. c. 29. n. 8.* Eadem collo cujusdam energumeni familiaris Othonis Imperatoris imposita, eumdem ab immundo spiritu liberarunt. *ibid.*

Vindicatio.

Vindicatio est pars potentialis Justitiæ, & virtus pertinens ad peccatorum emendationem, Justitiæ conservationem, & Dei honorem. *l. 3. c. 24. §. 2. n.17. et seqq.*

Vinum.

Vinum, quod Christus in nuptiis Canæ Galileæ ex aqua fecit, fuit optimum, quo melius nullum aliud umquam extitit. *l.4. p.1. c.23. n.10.* & *11.*

Vinum Summo Pontifici offertur in Missa, quæ in solemnitate Canonizationis celebratur. *l.1. c.36. §.11. n.29. et seqq.*

Viperæ veneno fere carent, nisi subita ira commoveantur. *l.4. p.1. c.14. n.15.*

Virginitas. Virgo.

Virginitas est specialis virtus se habens ad castitatem, sicut magnificentia ad liberalitatem. *l. 3. c. 24. §. 4. n. 42.* Apud Ethnicos Romanos in magno pretio fuit, itaut nefas apud ipsos esset, Virginem non violatam morti tradere. *n.56.* Quamquam id postea obsolevisse videtur, cum multæ Christianæ Virgines Martyrium inviolatæ subierint. *ibid.* Virginitas castitatem conjugalem, & vidualem antecellit, & nonnulla requiruntur, ut sit heroica. *ibid.* V. *Castitas.*

Virginitatem a B. M. Virgine servatam in Matrimonio fuisse tenet Fides Catholica, & admittunt Lutherani, & Calvinistæ, sed non admittunt ex voto servatam fuisse. *l.3. c.24. §. 4. n. 57.* Alii Sancti Virginitatem in Matrimonio custodiverunt. *ibid.* Virginitatis plura sunt signa, & conjecturæ. *n. 60.* & *61.* Integritas corporalis, per accidens; immunitas a delectatione, materialiter; pro-

c.21. n.10. Pro causis Beatificationis, & Canonizationis quæstio instituitur de virtutibus, non politicis, sed Christianis, hisque heroicis, quæ ad has causas necessariæ omnino sunt. *n. 1. et 11.* Heroicitas autem ab arduitate ut plurimum oritur, & hæc ex circumstantiis judicanda est. *n. 11.* Plures actus heroici requiruntur, ut Servi Dei virtutibus heroicis floruisse dicantur. *ibid* V. *Virtutum probatio*.

Virtus Christiana, ut sit heroica, debet efficere, ut qui ea præditus est, promptè, & delectabiliter operetur: ad hoc debet probabilius habere annexum aliquod Spiritus Sancti donum. *l. 3. c. 22. n. 1.* Virtutes Theologicæ Spiritus Sancti donis præferendæ sunt; dona vero virtutibus moralibus. *ibid.*

Virtus heroica juxta nonnullos est sola virtus purgati animi. *l. 3. c. 22. n. 4. & 5.* Verumtamen heroica quidem est virtus purgati animi, eaque præditi sunt homines a passionum molestiis totaliter purgati, ut Beati in patria, & paucissimi in hac vita perfectissimi, non autem necesse est, ut heroica virtus sit purgati animi, prout heroicitas ad Canonizationem requiritur. *n. 6. et 7.* Neque virtus heroica passiones excludit. *ibid* Sed elucere potest non solum in perficiendo opere de consilio, sed etiam ex voto, vel ex instituto, aut præcepto. *n. 8.*

Virtutes solæ non sufficiunt pro Confessorum Canonizatione, sed miracula etiam requiruntur. *l. 1. c 17. n. 18. et c. 27. n. 7.* Necessariæ sunt ad Canonizationem. *c. 14. n. 1.* In causis Martyrum expedit, ut in processu aliquid de virtutibus inseratur, ut facilius de Martyrio judicium feratur. *c. 27. n. 2.* Aliquando in his causis Martyrum de virtutibus actum fuit, quamquam non est necessarium. *c. 29. n. 1.* In causis Confessorum omnes virtutes aliquo modo necessariæ sunt, sed illæ tantum in gradu heroico requiruntur, in quibus Dei Servus secundum statum suum potuit se exercere, cum animi tamen præparatione ad ita se gerendum in aliis. *l. 3. c. 21. n. 15.* Virtutum mediocritas difficulter invenitur, cum uno dumtaxat modo attingatur, innumeris ab ea recedi possit. *l. 3. c. 29. n. 1.*

Virtutes Servorum Dei, qui Dignitates Ecclesiasticas, vel Seculares obtinuerunt. Et Ecclesiasticorum tam Secularium, quam Regularium.

Virtutibus specialibus clarescere debet Romanus Pontifex, cui propterea S. Bernardus, aliique peculiaria dederunt monita, ut optime se gereret. *l. 3. c. 32. a n. 3. ad ult.* V. *Romanus Pontifex*. Aliæ virtutes requiruntur in Cardinalibus. *c. 33. tot.* V. *Cardinales.* Et in Episcopis. *c. 34. tot.* V. *Episcopus*. De Ecclesiasticis Secularibus advertenda sunt vocatio ad Clericatum, vita, & munera, in eo exercita. *c. 35. n. 2. et seqq.* Alia plura requiruntur in Ecclesiasticis Regularibus, sive Ordinum Fundatores, sive Reformatores fuerint, sive in eis vixerint. *a n. 4. ad ult.* V. *Religiosus*.

Virtutibus heroicis floruerunt aliqui Principes, & Reges ante, & post adventum Christi. *l. 3. c. 36. a n. 6. ad 9.* In eorum causis Beatificationis de pluribus quærendum est. *n. 10.* V. *Rex*.

Virtutum probatio, examen, & approbatio.

Virtutes in causis Beatificationis, & Canonizationis aliquando sufficienter probantur ex testibus singularibus adminiculativis, vel diversificativis. *l. 3. c. 2. n. 6.* In causis per viam non cultus procedentibus probationes virtutum in specie æquiparantur probationibus in causis criminalibus. *c. 3. n. 2.* In quibusdam ex his causis antiquis, & admittentibus probationes subsidiarias probantur sufficienter per testes de auditu. *a n. 9. ad ult.* Et per historias. *c. 8. n. 2. 4. et 5.* Exempla. *a n. 14. ad ult.* Non autem in causis per eamdem viam procedentibus, & probationes directas exigentibus. *c. 8. n. 2. 4. & 5.* Virtutum actus probari debent per testes contestes. *c. 4. n. 6. et seqq.*

Virtutes in causis per viam casus excepti procedentibus per historias sufficienter probantur. *l. 3. c. 8. n. 4. et 5.* Post approbatum casum exceptum eædem in specie possunt ex Historicis coævis probari. *c. 10. n. 8. et seqq.* V. *Testis. Historicus*.

Virtutibus heroicis, ut Dei Servus floruisse dicatur, atque adeo ut ejus virtutes tamquam heroicæ admittantur in his causis, non sufficiunt pauci actus heroici, neque multi alicujus virtutis, sed opus est, ut per multiplices heroicos actus probetur existentia virtutum tum Theologicarum, præcipue caritatis in gradu

appellantur ex parte recipientis. *l.* 3. *c.* 50. *n.* 1. Visio idem pariter est, ac apparitio; apparitio tamen dicitur, quando apparentis species se obtutibus ingerit, sed apparens ignoratur: Visio autem cum externæ apparitioni Intelligentia conjungitur. *ibid.* Ad claram Dei visionem purus homo in hac vita mortali pervenire naturaliter non potest, nisi ex speciali privilegio. *n.* 5. Multæ referuntur in Sacris Scripturis Dei visiones. *ibid.* Dæmonis visiones singulari modo fiunt. *n.* 9. V. *Apparitio. Revelatio.*

Visiones aliæ sunt naturales: aliæ præternaturales. Præternaturales dividuntur in corporales, imaginarias, & intellectuales. Corporalis est, quæ per visum, vel per alios sensus fit. Imaginaria fit per species, seu figuras, & imagines rerum in phantasia existentes; vel per species antea numquam receptas, sed a Deo vel ab Angelo immissas, & contingere potest in vigilia, vel in somno. Intellectualis est rerum Divinarum clarissima manifestatio, vel per gratiam illuminantem, vel per species intellectui a Deo immediate infusas. *l.* 3. *c.* 50. *n.* 10. & 11. Visio corporalis, & imaginaria præternaturalis a Deo, & a Dæmone procedere potest. *ibid.* In visione pure intellectuali nulla est deceptio. *n.* 9.

Visio, & apparitio, ut dignoscatur an naturalis fuerit, examinandum est, an aliqua causa naturalis præcesserit, & quæ sint hæ causæ naturales. *l.* 3. *c.* 51. *n.* 1. Habenda est ratio ætatis, & sexus. *ibid.* Si agendum sit de visione, & apparitione, seu revelatione, quæ in somno contigerint; examinandæ sunt naturales somniorum causæ, & causæ procedendum est. *n.* 2. V. *Somnium.*

Visionis Divinæ signa sunt humilitas, & bonus fructus. *l.* 3. *c.* 51. *n.* 3. Visiones, & apparitiones dignoscuntur etiam ex persona, cui contigerunt, ut, si virtutibus prædita sit; item ex modo, & ex effectibus; vel etiam ex formis; siquidem Angeli sub unica forma humana apparere solent; Dæmones vero, vel sub humana, sed atra, deformi, mutila, & inusitata, vel sub forma bestiarum, non jam columbæ, aut agni. *ibid.* Aliquando apparent sub figura Angeli lucis, Christi, B. Virginis, aut Sanctorum, suadentque aliquod bonum, vel actum virtutis, ut decipiant. Exempla. *ibid.* Animæ separatæ etiam Damnatorum, si appareant, apparent sub forma, ex qua cognosci possint. *ibid.*

Visiones, & apparitiones Divinæ si initio timorem, vel perturbationem incutiant, postea jucundæ fiunt. Dæmoniacæ vero si initio turbant, sic perseverant, si initio alliciunt, postea turbant. Exempla. *l.* 3. *c.* 51. *n.* 3. & 4. Turbatio accidit in visione corporali, & imaginaria. Potest etiam in Divinis apparitionibus permanere, sed ad pœnitentiam inducendam. In diabolicis potest lætitia permanere, at a virtutibus, præsertim humilitate, aliena. *n.* 4. Visio, & apparitio Divina discernitur a pure Angelica ex re, quæ in visione, & apparitione geritur, & ex modo, & auctoritate verborum. *n.* 7.

Visiones, & apparitiones, etiam Divinæ, communes sunt bonis, & malis. Aliquando Gentilibus, & scelestis contigerunt. *l.* 3. *c.* 52. *n.* 2. Sunt gratiæ gratis datæ, sed visiones, & apparitiones supernaturales sæpius dantur justis. De naturalibus, & Dæmoniacis non videtur agi posse in causis Beatificationis, & Canonizationis. Supernaturales vero visiones in iisdem causis considerandæ sunt tamquam gratiæ gratis datæ, concurrentibus debitis qualitatibus, probatisque virtutibus heroicis. *ibid.* Exempla. *n.* 3.

Visionum, apparitionum, & revelationum vere supernaturalium qualitates, & indicia sunt, timor Diabolicarum illusionum, & ideo abstinentia a desiderandis, & petendis visionibus; earum communicatio cum viris doctis; obedientia Directoribus; & post visiones profectus in caritate, & humilitate; dilectio persecutorum, & libentius agere cum minus credulis; tranquillitas, & jucunditas mentis, & desiderium perfectionis; reprehensio interior de imperfectione; petitorum affecutio; excitatio in aliis ad Dei amorem; item si visiones, & apparitiones post orationem, vel post susceptam Eucharistiam contingant; nec non desiderium patiendi pro Deo; carnis castigatio; gaudium in tribulationibus, murmurationibus, & infirmitatibus; amor solitudinis; eadem in prosperis, & adversis animi tranquillitas; conformitas cum Fide, & religione Christiana; nihil reprehensibile habere; ac demum aliorum conversio. *l.* 3. *c.* 52. *a n.* 4. *ad* 9.

Visionum nulla est habenda ratio in causis

rior inferiorem ingrediatur. *ibid.* De miraculosa ejus sanatione. V. *Miraculum.*

Votum.

Votivæ tabellæ sepulcris Servorum Dei oblatæ. V. *Tabella.*

Votis auferri actionum libertatem, heroicitatem, & sanctitatem falso Sectarii contendunt. *l.3.c.22. n.8.* Melius esse potest aliquid cum voto, quam sine voto facere, unde aliquid ex voto factum potest esse heroicum. Et ex voto operantis meritum augetur. *ibid.* Votum publicum in honorem Dei Servorum fieri nequit. *l.2. c.13. n.3.*

Votum Virginitatis B. M. Virgo ante matrimonium emisit. Postea idem fortassis fecit S. Joseph. Cum hoc voto verum inter ipsos matrimonium stetit. *l.3. c.24 §.4. n.57.* In votis continentiæ, paupertatis, & obedientiæ consistit perfectio religionis, potissimum tamen est obedientiæ votum. *l.3. c.35. n.9.* Vera a seculo segregatio causam habet a votis paupertatis, & obedientiæ. *n.10.* Votum continentiæ professioni monasticæ annexum potest a Romano Pontifice solvi. *l.1. c.42. n.13.*

Vota aurea a Philistæis cum arca Domini missa probabilius in templo Domini conspicienda relicta fuerunt. *l.2. c.11. n.14.*

Vox.

Vox nova, quantumvis pia, non est proponenda, nisi ex Patribus consueta, non semper tamen doctrina tamquam nova est qualificanda, licet novæ voces adhibeantur. *l.2. c.28. n.7.* Exempla novarum vocum doctrinam novam non inducentium. *ibid.* V. *Doctrina.*

Urim.

Urim, & Thumim in veteri Testamento quid essent, incertum est. *l.3. c.50. n.2.*

Vulnus.

Vulnera quædam lethalia sunt, nonnulla non lethalia. Nonnulla absolute, & omnino lethalia dicuntur, alia simpliciter lethalia. Non lethalia fieri possunt lethalia per accidens, præsertim in capite. *l.4. p.1. c.16. n.28.* Lethalia sunt in vesica, cerebro, corde, præcordiis, tenuioribus intestinis, ventriculo, jecore, pulmone, arteriis, & in visceribus refertis magnis venis. Alia etiam lethalia esse possunt, si inflammationem, gangrænam, dolorem vehementem, aut alia graviora symptomata inferant. *ibid.* His adduntur vulnera lienis, vesicæ felleæ, pericardii, spinalis medullæ, renum, œsophagi, venarum, & arteriarum, præcipue circa fauces, guttur, & meninges cerebri. Non omnia tamen insanabilia vulnera sunt lethalia. *n. 29.*

Vulnera prædicta sunt absolute lethalia, si in partibus eorum viscerum organicis fiant; simpliciter, si in superficiariis & extimis fint. *l.4. p.1. c.16. n.30.* Nonnulla sunt signa vulnerum in iis partibus existentium. *ibid.* Membrum non prorsus abscissum potest medicamentorum ope naturaliter sanari. Auricula graviter vulnerata difficulter curatur. *n.32.* De miraculosa vulnerum sanatione. *n.31.* V. *Miraculum.*

Uxor.

Uxor Lot in salem lapideum vere conversa fuit, & hic lapis etiam nunc extare dicitur; non constat tamen, quomodo id contigerit. *l.4. p.1. c.3. n.10.*

XYnoris non particulare nomen, sed par Martyrum significat. Ideo vox illa a Martyrologio Romano fuit expuncta, in quod tamquam Martyris nomen fuit illata. *l.4. p.2. c.17. n.9.*

Zelus. Zelotypia.

ZElus sine prudentia, & scientia nihil proficit, immo nocet. *l.3. c.35. n.4.* In veteri Testamento mulier adultera, quæ Zelotypiæ aquas potabat, in Templo marcebat, innocens nil mali sentiebat. *l.4. p.1. c.24. n.5.*

Zona.

Zona B. M. Virgo probabiliter præcincta erat, dum in humanis degebat. *l.4. p.2. c.7. n.9.* Hæc Zona Constantinopolim translata, & ad publicam venerationem exposita fuisse dicitur, & apud Græcos ejus festum celebratur. *ibid.*

LAUS DEO,

AC B. V. MARIÆ SINE LABE ORIGINALI CONCEPTÆ,

OMNIBUSQUE SANCTIS.

INDEX

INDEX LOCUPLETISSIMUS

NOMINUM PROPRIORUM,

Quæ in toto Opere citantur, exceptis nominibus SANCTORUM, BEATORUM, & SERVORUM DEI, necnon Auctorum: eorum enim duplex Index subnectitur.

Anna

Bal-

Con-

Ebion

Fabius Oliverius Cardinalis sub pluribus Pontificibus Secretarium Brevium egit, & B.Michelinæ cultum promovit. *l.2. c.24. n.177.*

Fabricius apud Gentiles Heros dictus fuit. *l.3. c.21. n.5.*

Fabronus Cardinales quid egerit circa dubium, an ad Fidei Promotorem spectet subscribere processus in causis Servorum Dei. *l.1. c.18. n.15.* In ædibus suis Congregationem antepræparatoriam in causa S. Julianæ de Falconeriis habuit. *c.32. n.14.* Suffragium tulit circa vestes nonnullis Officialibus in Canonizationibus dandas. *c.46. n.38.* Relatorem egit in pluribus causis. *l.2. c.34. n.5. c.48. n.11. c. 49. n.1. & l.4. p.2. c.28. num. 27.*

Facbenettus Cardinalis in quibusdam causis Relator fuit. *l.2. c.48. n.3. & c.49. n.1.*

Farnesius Cardinalis quid egerit in causa S. Raymundi. *l.1. c.26. n.5.*

Faustina Antonini Imperatoris uxor, post obitum Apotheosi decorata. *l.1. c.1. n.11. & 12.*

Federicus Borromæus Cardinalis quomodo exemplar Decretorum Urbani VIII. acceperit. *l.2. c.11. n.3.* Librum de vita S. Philippi Nerii approbavit *n.13.* Beneficia Ecclesiastica dignioribus conferebat. *l.3. c.34. n.18.* Ferrario suasit, ut SS. catalogum ederet. *l.4. p.2. c.17. n.7.*

Felix Antipapa a B. Ludovico Alamando consecratus fuit. *l.3. c.20. n.7.*

Felix Episcopus Acropolitanus de præcipuis Episcopi Visitatoris curis a S.Gregorio M. edoctus fuit. *l.3. c.34. n.13.*

Felix Episcopus Nucerianus epistolam a S. Innocentio I. accepit de Ecclesiastica disciplina reparanda. *l.3. c.32. n.26.*

Felix Episcopus Urgellitanus libellum quemdam Alcuino direxit, ob quem a S.Leone III. objurgatus fuit. *l.3. c.32. n.23.*

Ferdinandus Aragoniæ Rex a S.Vincentio Ferrerio adductus fuit, ut Benedicti XIII. Antipapæ partes relinqueret. *l.3. c.20. n.7.*

Ferdinandus de Austria Archiepiscopus, & Elector Coloniæ plures SS. Reliquias ab Hæreticis magno pretio redemit. *l.4. p.2. c.2. n.4.*

Ferdinandus de Austria, Archiepiscopus Toletanus corpus Ven. Alphonsi de Orosco transtulit. *l.2. c.13. n.4.*

Ferdinandus Cortesius, cum Mexicum debellaret, ministros misit ad Idola frangenda, & Ecclesias ædificandas. *l.3. c.17. n.15.*

Ferdinandus Gonzaga Missam in honorem S. Aloysii Gonzagæ celebrari obtinuit. *l.4. p.2. c.2. n.2.*

Ferdinandus Hispaniarum Rex quando Mauros vicerit. *l. 4. p.2. c.31. n.16.*

Ferdinandus Imperator Canonizationem S. Aloysii Gonzagæ petiit. *l.2. c.54. n.4.* Curavit, ut vita S. Joannis Nepomuceni rite ederetur. *l.3. c.8. n.19.* Quid Pio IV. scripserit. *c. 33. n. 15.* Officium Angelorum Custodum obtinuit. *l. 4. p.2. c.30. n.11.*

Ferdinandus Mediceus Cardinalis deputatus fuit pro examinanda causa S.Didaci. *l.1. c.16. n.2.*

Ferdinandus Nuptius Cardinalis quid egerit in translatione S. Leonis M. *l. 4. p.2. c.23. n.8. & 13.*

Ferdinandus Sanchez de identitate cadaveris S.Joannis de Matha testatus fuit. *l.4. p.2. c.25. n.25.*

Ferdinandus de Valentibus in Advocatum Fiscalem electus, quin Fidei Promotorem ageret. *l.1. c.18. n.10.*

Fernellius non asseruit occisi cadaver ad occisoris conspectum sanguinem effundere. *l.4. p.1. c. ult. n.13.*

Ferrarius Cardinalis quid senserit de vestibus dandis nonnullis Officialibus in Canonizationibus. *l.1. c. 46. n. 38.* Et de conjunctione processus ordinarii cum Apostolico. *l.2. c.6. n. 8.* Hersvveindem primam Abbatissam Thorensem Sanctam appellavit. *l.2. c.13. n.4.* Quid egerit in causa Servæ Dei Agnetis a Jesu. *c. 26. n.1.* Relatorem egit in quibusdam causis. *c. 22. n. 8. c. 49. n. 6. & l. 4. p.2. c.15. n.6.*

Ferrerius Cardin., & Episcopus Vercellensis Officium, & Acta S. Benedicti Abbatis Benedictini invenit. *l. 2. c. 18. n.20.*

Flavius Blondus ab epistolis Eugenii IV. fuit. *l.4. p.2. c.11. n.16.*

Flavius Stilicon quando Romanus Consul fuerit. *l.1. c.4. n.12.*

Florentius Presbyter venenum S. Benedicto Abbati propinavit. *l.3. c.30. n.15.*

Fortunius Licetus septimo mense natus ad senectutem pervenit. *l. 4. p.1. c.20. n.13.*

Foxus hæreticus a Roberto Personio objurgatur. *l.3. c.20. n.15.*

Fracastorius non docet occisi cadaver co-

Goz-

nienfem Archiepifcopum canonizaffe dicitur. *l.1.c.8.n.1.* Daniæ Rex Canonizationem Urbani V. ab eo petiit. *c.41. n.21.* Ultimam Decretalium collectionem a S. Raymundo confici permifit. *l.2.c.7.n.3.* Sub ipfo de vita & miraculis Caroli de Blefio actum fuiffe dicitur. *c.8. n.4.* Revelationes S. Catharinæ Senenfis approbaffe fertur. *c.32.n.11.* Morti proximus de revelationibus fub Religionis fpecie quid dixerit. *l.3.c.ult.n.16.* Eadem S. Catharina ipfum invifit. *l.4. p.2. c.6. n.12.*

Gregorius XII. Antipapa. V. *Angelus* Corarius.

Gregorius XII. Papa unus ex Pontificibus Avenionenfibus. *l.1.c.9. n.10.*

Gregorius XIII. infignes abbatias collegiis univit. *l.1.c.34. n.13.* Indulfit, ut in Ecclefia Maronitarum Urbis Miffa, & Officia Arabico, vel Chaldaico fermone celebrarentur. *c.38. n.11.* Sub ipfo libri Ecclefiaftici pro eadem Ecclefia editi Romæ fuerunt. *ibid.* An S. Norbertum canonizaverit. *c.41. n.4. & 5.* Indulgentias conceffit pro facello S. Eneconis. *c. 44. n.9.* Et in tranflatione S.Philippi Benitii. *l.4. p.2. c.7. n.4.* Necnon in honorem aliorum Sanctorum. *c.19. n.12.* Baji propofitiones damnavit. *l.1. c.45. n.23. l.2. c.28. n.5.* Quid conceſſerit in honorem S. Andreæ Corfini. *l.2. c.9. n.5. & c.20. n.4* Et Ven. Luciæ Virginis Bononienfis. *c.18. n.14.* B. Petri de Pifis. *c.24. n.72.* B. Hoianuæ de Andreafiis. *n.77.* S. Ifidori Hifpalenfis. *l.4. p.2. c.11. n.15.* S. Ildefonfi. *c.12. n.8.* SS. Abundantii, & Abundii. *c.22. n.15.* Et in honorem S. Eliæ Prophetæ. *c.29. n.13.* Quædam Officia Sanctorum diœcefis Toletanæ admifit. *l.2. c.24. n.19.* Et aliorum, quorum infignes Reliquiæ in Ecclefiis Hifpaniæ affervantur. *l.4. p.2. c.6. n.3.* Sub ipfo Officium SS. Rofarii pluribus in locis recitabatur. *n.12.* Nonnullis curam commifit corrigendi Martyrologium Romanum. *l. 4. p. 2. c. 17. n.5.* Et in eo S. Simeonem puerum Tridentinum. *l.1. c.14. n.4. & l.4. p.2. c.18. n.16.* S. Gregorium VII. cujus corpus tunc repertum fuit. *l.1.c.41.n.32.* S.Leonem III. Papam. *l.4. p.2. c.18. n.7.* Et S. Felicem II. defcribi uffit. *c.27. n.14.* In eodem S. Philippum Benitium Ordinis Servorum B. M. Virginis inftitutorem appellavit. *c.6. n.8.* Et Lucæ indicatione approbavit. *c. 19. n.11.* Necnon quamdam Decretalium correctionem. *c. 17. n.10.* Sub ipfo editæ fuerunt adnotationes Cardinalis Baronii. *n.6.* B.Claram de Montefalco juffit habitu Auguftiniano depingi. *c.21. n.5.* Felicia confilia a S. Philippo Nerio accepit. *l.3. c.24. n.9.* S. Ignatium de Loyola laudavit. *ibid.* Sed epiftolam a Bolefio accepit non fuiffe Societatem Jefu ab ipfo inftitutam. *l.4. p.2. c.6. n.11.* Chrifti Sudarium appellavit Veronicam. *c.31. n.14.* Quid Ecclefiæ S. Mariæ de Vado Ferrariæ præftiterit. *c. ult. n. 7.* Sub ipfo facta fuit tranflatio S. Gregorii Nazianzeni. *c.23. n.6.* In ejus honorem in collegio Romano Societ. Jef. oratio panegyrica quotannis habetur. *l.2. c.13. n.4.*

Gregorius XIV. pileos rubros Cardinalibus Regularibus primus conceffit. *l.3. c.33. n.10.*

Gregorius XV. Ecclefiæ Bononienfi per plures annos Archiepifcopus præfuit, eique facra indumenta donavit, quibus in Pontificatu pro quadam Canonizatione ufus fuit. *l.1. c.46. n.29.* Sub ipfo refolutum fuit, plures fimul canonizari poffe, & idem fimul BB.Philippum Nerium, Ignatium de Loyola, Francifcum Xaverium, Ifidorum Agricolam, & Terefiam canonizavit. *c.36. n.5.* Quo ordine iidem nominati fuerint. *n.6.* Et quid in hac folemnitate ipfe egerit. *n.26. & 38.* Quid fub ipfo in caufa S. Terefiæ actum fuerit. *l. 1. c.25. n.11. c.34. n.9. l. 3. c.21. n.1. & l.4. p.1. c.18. n.30.* Quid in caufa S. Ifidori Agricolæ. *l.1. c.32. n.11. l.2. c.24. n.92.* Quid conceſſerit in honorem S. Brunonis Carthufianorum inftitutoris. *l. 1. c.41. n.6.* in honorem Conceptionis B. M. Virginis. *c.42. n.13.* quoad imagines, & cultum Servorum Dei Ignatii de Azevedo, & Sociorum. *l.2. c.14. n.5. & l.3. c.3. n.10.* Et B. Ambrofii Sanfedonii. *l. 2. c. 20. n. 4.* Quid quoad fepulcrum V. Bartholomæi de Salutio. *n.10. & l.4. p.2. c.22. n.10.* Et in honorem S. Francifci Xaverii, & S. Francifcæ Romanæ. *l. 4. p. 2. c. 19. n.12.* ac S. Aloyfii Gonzagæ. *c.2. n.5.* Indulta omnia ad effectum non perducta revocavit, quibufdam exceptis. *l.2. c.20. n.5.* S. Felicem de Cantalicio plurimum coluit. *n.3.* B. Coletæ cultum promovit. *c.24. n.191.* Fefta S. Francifci de Affifio. *l.4. p.2. c.16. n.16.* Et S. Jofephi quomodo celebrari decreverit. *c.20. n.19.* Sub ipfo B. Jofephus a Matre Dei Religionem Scholarum piarum fundavit. *l.3. c.30. n.17.* Et de aqua falfa in dulcem a S. Fran-

Ha-

S. Pio V.

S. Pio V. conjunctus S. Felicem a Cantalicio nondum beatificatum coluit. *l.4. p.2. c.25. n.1.*

Hieronymus Donatus Farina de Religione Fratrum Humiliatorum cur in S. Carolum Borromæum cum aliis conspiraverit. *l.3. c.34. n.9.*

Hieronymus Grimaldus Archiepiscopus Edessenus, & Nuntius Apostolicus Synodo Provinciali Ruthenorum Zamoscæ præfuit. *l.1. c.38. n.12.*

Hieronymus Lignana præpositus Cœnobii Vercellensis Fratrum Humiliatorum cur *S.* Carolum Borromæum occidere tentaverit. *l.3. c.34. n.9.*

Hieronymus Oleatus, seu Olgiatus captus cum Mediolanensem Ducem interficeret, tormenta & mortem intrepide sustinuit. *l.3. c.20. n.13.*

Hieronymus de Praga hæreticus mortem intrepide pertulit. *l.3. c.20. n.12.*

Hieronymus Tostatus Commissarius generalis Carmelitarum *S.* Joannem de Cruce in carcerem conjecit. *l.3. c.30. n.15.*

Hilarius Cicestriensis Episcopus una cum Henrico Murdach electus fuit in Archiepiscopum Eboracensem. *l.2. c.41. n.13.*

Hilarius Papa dissimulationem ait aliquando prudentiæ tribuendam esse. *l.2. c.42. n.3.*

Hildanus quid de recidiva morbi rabidi ab Abele Roscio acceperit. *l.4. p.1. c.14. n.19.*

Hincmarus Episcopus Rhemensis Rothaidum Episcopum in Synodo Suessionensi e sede sua depulit contempto appellationis jure ad *S.* Sedem. *l.3. c.32. n.35.*

Hinguar Dux Danorum, qui Ebbam, aliasque Moniales combusserunt. *l.3. c.11. n.10.*

Holofernes Bethuliam obsedit. *l.3. c.28. n.3.*

Homodeus sacræ Congregationis rituum Consultor miracula pro Martyrum cultu exclusit. *l.1. c.30. n.3.* Ejusdem Congregationis Protonotarius fuit. *c.17. n.3.*

Honoricius Vvandalorum Rex pluribus Dei Servis linguam præcidi jussit. *l.4. p.1. c.10. n.4.*

Honorius II. Papa B. Matthæum Cluniacensem Cardinalem creavit. *l.3. c.33. n.5. & c.35. n.13.*

Honorius III. S. Robertum Ordinis Cisterciensis Fundatorem canonizavit. *l.1. c.9. n.9. c.13. n.17.* A Fratribus sui Ordinis tamquam Sanctum coli permisit. *c.37. n.11.* B. Hugonem Anglicanæ Carthusiæ Priorem pariter canonizavit. *c.13. n.18.* Pro Canonizationibus maturo judicio, & maxima attentione opus esse respondit. *c.15. n.4.* In Canonizationibus BB. Guillelmi Bituricensis, Guillelmi Eboracensis Archiepiscoporum, Laurentii Dublinensis, & aliorum suffragia Episcoporum requisivit. *c.15. n. 12.* Necnon Cardinalium. *n. 17.* Et aliorum; tum Cardinalem Episcopum Tusculanum pro his causis decidendis deputavit. *n.15.* Pro ejusdem Laurentii Canonizatione quid egerit. *n.13. & c.36. n.15.* Ven. Joannem Martyrem Mantuanum primum, tum Vincentinum Episcopum beatificavit. *c.29. n.9.* Primus in Canonizationibus Indulgentias concessisse dicitur. Uti eas tunc concessit visitantibus corpus B. Laurentii Dublinensis, & S. Guillelmi Bituricensis. *c.36. n.9.* In diplomate Canonizationis S. Willelmi Bituricensis cur de ejus virtutibus, & miraculis nihil dixerit. *n.38.* Processum in causa Mauritii Abbatis Cisterciensis quando, & quomodo fieri jusserit. *l.2. c.3. n.1.* Quid ulterius in hac causa egerit ob ineptum testium examen. *c.40. n.2. & l.3. c.10. n.12.* Et circa processum in causa S. Guillelmi Eboracensis. *l.2. c.49. n.15. & 17.* Quid egerit in ejusdem Canonizatione. *c.3. n.3. & 7. & c.41. n.13.* Pro quibusdam causis litteras remissoriales inscripsit nonnullis Episcopis, & Regularibus. *c.45. n.11.* In aliis causis miracula exegit tamquam necessaria pro Beatificationibus, & Canonizationibus. *l.3. c.42. n.11. & l.4. p.1. c.5. n.4.* B. Petrum Gonzalez ad Decanatum Palentinæ Cathedralis evexit. *l.2. c.24. n.207.* Joachimum Abbatem Catholicum declaravit. *c.33. n.11.* Indulgentiam Portiunculæ concessit. *l.4. p.2. c.7. n.5.* Sub ipso Romam translata fuit Columna, ad quam Christus fuit flagellatus. *c.10. n.16.* Plura SS. Corpora transferri concessit. *c.22. n.15.* B. Birini cultum ampliavit. *c. 24. n. 12.* Scalam Sanctam veneratus fuit. *c.26. n.10.* Quomodo in Ecclesia S. Laurentii extra muros Urbis depictus fuerit. *l.1. c.41. n.21.*

Honorius IV. Remissoriam in causa B. Ambrosii Sansedonii Regularibus commisit. *l.2. c.45. n.11.* Ejus vitam colligi jussit. *l.4. p.1. c.26. n.28.*

Honorius ab Assumptione Consultor

 Con-

So-

Lan-

Ma-

ce deponeretur, sanguinem emisit. *p.2. c.10. n.9.*

Nicolaus Buieus de Spinazzola de virtutibus heroicis in quadam causa disseruit. *l.3. c.21. n.10.*

Nicolaus Cardinalis, & Episcopus Tusculanus deputatus ab Honorio III. fuit pro judicandis Canonizationum causis. *l.1. c.15. n.15.* Et S.Laurentii Dublinensis Arcniepiscopi miracula publicavit. *c.36. n.15.*

Nicolaus Episcopus Cameracensis cultum Guillelmi hæretici abrogavit. *l.2. c.8. n.6.*

Nicolaus Episcopus Sareptanus suffraganeus Episcopi Toroacensis B. Coletæ cultum promovit. *l.2. c.24. n.189.*

Nicolaus Espineus Canonicus enidam miraculo Hostiæ consecratæ in Galliis interfuisse dicitur. *l.4. p.2. c. ult. n.6.*

Nicolaus Eymericus in pluribus locis Inquisitor processum adversus Raymundum Tarragam construxit, & Raymundi Lulli libros examinavit. *l.1. c.40. n.4. et l.2. c.24. n.154.*

Nicolaus Faber Cardinalem Baronium admonuit de quodam errore in Martyrologio contento. *l 4. p.2. c.17. n.9.*

Nicolaus Florius epistolam a Carolo Bovillo accepit de admirabili jejunio B. Nicolai Flue. *l.2. c.24. n.13.*

Nicolaus Fortiguerra coram Clemente XI. orationem habuit in translatione S. Leonis M. *l.4. p.2. c.23. n.12.*

Nicolaus Gambacurta an sanitatem miraculose aliquando acquisiverit. *l.4. p.1. c.9. n.17.*

Nicolaus Maria Estensis Episcopus Adriacus de stigmatibus *B.* Luciæ Narniensis testimonium perhibuit. *l.4. p.2. c.12. n.12.*

Nicolaus Ormanettus, postquam aliis laudabiliter inservierat, a *S.* Carolo Borromæo Vicarius generalis electus fuit. *l.3. c.34. n.10.*

Nicolaus I. Papa Apollionem Græcum an canonizaverit, & quomodo sacris diptychis inscriptus fuerit. *l.1. c.7. n.14.* Donationes a *S.* Eduardo Angliæ Rege Monachis factas confirmavit. *l.3. c.36. n.14.* Carolo Franciæ Regi scripsit, ut examinaretur opus quoddam Joannis Scoti. *c.41. n.5.* Sub ipso corpus *S.* Clementis Romam translatum fuisse dicitur. *l.4. p.2. c.13. n.8.* Asseruit, Angelos humana figura pingi posse. *c.21. n.3.* Michaelem Imperatorem admonuit, Sanctorum vestes coli debere. *c.26. n.12.*

Nicolai II. tempore Cardinales jure potiti sunt eligendi Summum Pontificem. *l.3. c.33. n.11.*

Nicolaus III. antea Joannes Cajetanus Ursinus Cardinalis, qui designatus fuit pro decidenda causa Canonizationis *S.* Stanislai Martyris. *l.1. c.15. n.15. et c.36. n.15.* Syndicum constituit pro custodiendis eleemosynis Fratrum Minorum Observantium. *c.ult. n.17.* Sub ipso construstus fuit quidam processus pro Canonizatione *S.* Raymundi de Pennafort. *l.2. c.3. n.4.* Quid egerit circa Breviarium, & Officia Sanctorum. *l.4. p.~. c.13. n.2.*

Nicolaus IV. trium Cardinalium suffragia pro *S.* Ludovici Galliæ Regis Canonizatione prærequisivit. *l.1. c.15. n.16.* Ejus causam a pluribus Cardinalibus examinari jussit. *c.20. n.14.* Quomodo in basilica Lateranensi depictus sit. *c.41. n.21.* An S. Francisci cadaver viderit. *l 4. p.1. c. 31. n. 1.* Sudarium Christi appellavit Veronicam. *p.2. c.31. n.14.*

Nicolaus V. Eugenii successor a B.Ludovico Alamando, relicto Felice Antipapa, obedientiam obtinuit. *l.3. c.20. n.7.* S. Bernardinum Senensem, præhabitis Cardinalium suffragiis, & Consistorio coacto, in basilica Vaticana, licet in Laterano moraretur, tempore Cardinalis Bessarionis, magnis sumptibus, canonizavit. *l. 1. c. 15. n. 14. & 16. c. 21. n. 2. & 14. c. 36. n. 3. & c. 46. n. 39.* Eumdem contra Amedei cujusdam fraudes ab omni culpa immunem declaravit. *l.2. c.41. n.3. & l.3. c.39. n. 6.* B.Antonium Fatatum ereavit Canonicum, & Vicarium basilicæ Vaticanæ. *l.2. c.18. n.3.* A nonnullis Principibus supplicatus fuit pro Canonizatione S. Vincentii Ferrerii, & quid in hac causa circa illius vitæ, & testium examen præceperit. *l.1. c.15. n.8. & l. 2. c. 48. n. 1.* Quomodo S. Francisci corpus viderit. *l. 4. p.1. c.31. n.1.* Indulgentias pro Ecclesia S. Mariæ de Sarzana cur concesserit. *p.2. c.10. n.9.* S.Thomæ doctrinam commendavit. *c.11. n.12.* Quorumdam Sanctorum corpora transferri concessit. *c.22. n.15.*

Nicolaus Piccininus Florentinos, & Brixianos obsedit, quos SS.Andreas Corsinus, Faustinus, & Jovita immunes servarunt. *l. 2. c. 20. n. 17. & l.3. c.10. n.5.* Eugenio IV., & Florentinis bellum indixit, sed victus fuit. *l. 4. p.1. c.32. n.7.*

Nicolaus Rosellus Dominicanus in Aragonia generalis Inquisitor, tum ab

Inno-

mens VIII. responderit. *c.16. num.11.*

Otgarius Eystettensis Episcopus S.Vvalburgam coli, ejusque corpus transferri permisit. *l.1.c.6.n.4.* Quid Gregorius IV. ipsi corpus alicujus Sancti postulanti responderit. *l.4. p.2. c.27. n.11. & 12.*

Othbertus Leodiensis Episcopus S.Guibertum publice colendum exposuit, annuente Archiepiscopo Coloniensi. *l.1. c.10. n.7.*

Otho M. Imperator S. Viti brachium S. Vvenceslao petenti impertivit. *l.3. c.36. n.8.* Quomodo ab ejus tempore Imperatores coronari consueverint. *l.4. p.2. c.25. n.7.* A S. Romualdo monitus, ut pœnitentiam ageret, in montem Garganum perrexit. *c.30. n.9.* Ejus familiaris a Dæmone vexatus miraculose sanatus fuit. *p.1. c.29. n.8.*

Otho III. Imperator S. Bonifacio Martyri sanguine conjunctus erat. *l.3. c.41. n.17.*

Otho Subdiaconus processum super translatione corporis B. Birini construxit. *l.4. p.2. c.24. n.12.*

Otho Archiepiscopus Mediolanensis à Turrianis ad necem quæsitus fuit. *l.2. c.42. n.3.*

Ozias Rex Judæ leprosus ab aliis segregatus vixit, & sepultus fuit. *l.4. p.1. c.17. n.3.*

P*Alæologus* hæreticus, & apostata ad Ecclesiam Catholicam S. Philippi Nerii opera rediit. *l.3. c.23. n.9.*

Palæologus Imperator Græcus a B.Gregorio X. ad Fidem Catholicam adductus fuit. *l.3. c.32. n.39.*

Palæotus Cardinalis. V. *Gabriel.*

Pallavicinus Cardinalis approbavit, quæ Gallonius de S.Philippo Nerio scripserat. *l.2. c.11. n.13.*

Pallotta Cardinalis quomodo galerum rubrum acceperit. *l.1. c.35. n.17. & l.2. c.35. n.8.*

Pamphilius Cardinalis Urbis Vicarius testes quosdam in causa S. Teresiæ examinavit. *l.2. c.45. n.3.* Relator fuit in causa B. Josaphat Pollocensis. *l.1. c.30. n.3.* Congregationem in suo palatio habuit circa Orientalium subjectionem novis Pontificiis Constitutionibus. *c.38. n.15.* Fuit postea Summus Pontifex Innocentius X. V. *Innocentius X.*

Panormus Congregationis rituum Consultor subscripsit dissertationem quamdam de sanctitate Ven. Francisci Scuderi. *l.2. c.12. n.4.*

Panthea. V. *Drusilla.*

Paratoras nomen dicitur unius ex Magis, qui Christum natum adoraverunt. *l.4. p.2. c.20. n.14.*

Parectonia Apollinis mater phantasmate oppressa, Platonem generasse dicitur. *l.4. p.1. c. ult. n.19.*

Paris Helenam rapuit. *l.4. p.1. c.30. n.24.*

Paris de Crassis ornamenta Pontificalia in Canonizatione S. Bernardini Senensis adhibita attulit, ut Leonem X. informaret de expensis, quæ pro iis requiruntur. *l.1. c.46. n.39.*

Parisius Diaconus quis fuerit, & quid adversus Sedem Apostolicam ausus sit. Ejus vitam Clemens XII. proscripsit. *l.4. p.1. c.7. n.20.* Asserta ejusdem miracula etiam ab Hæretico quodam tamquam mendacia reprobantur. *n.22.*

Paschalis Aragonius Cardinalis, & Archiepiscopus Toletanus explicavit quomodo Officia in diœcesi Toletana recitanda essent. *l.4. p.2. c.6. n.4.*

Paschalis Ciconia Venetiarum Dux Agnos cereos, & literas super iisdem a Sixto V. accepit. *l.4. p.1. c.5. n.11.*

S. *Paschalis* I. Papa S. Cæciliæ corpus invenit, & transtulit. *l.4. p.2. c.23. n.2.*

Paschalis II. Papa SS. Petrum Episcopum Anagninum, & Angilramuum Abbatem extra Concilium canonizavit. *l.1. c.8. n.13. & c.10. n.1.* Necnon S. Joannem Laudensem. *l.4. p.2. c.5. n.7.* Ordinem Fontis Ebraldi confirmavit. *l.2. c.41. n.12.* Quid de testibus pro corrigendo, vel impediendo peccato, ac de eorum numero statuerit. *l.3. c.5. n.2.* Quid eruatur ex epistola Leodiensium adversus eum scripta. *c.36. n.16.* Sub ipso Sigebertus obiit. *l.4. p.1. c.29. n.6.* Corpora SS. Leonis I., II., III., & IV. in Oratorio ejusdem S. Leonis IV. recondidit. *p.2. c.23. n.7.*

Paschalis III. Antipapa, antea Guido Cremonensis, ad Fridericum Imperatorem confugit, & Carolum M. illegitime canonizavit. *l.1. c.9. n.4.* ejusque corpus elevasse dicitur. *c.37. n.9.*

Paschalis Primicerius Ecclesiæ Romanæ S. Leoni III. linguam præcidit, & oculos eruit. *l.4. p.1. c.10. n.4.*

Pasmani Cardinalis. V. *Petrus.*

Passioneus Cardinalis. V. *Dominicus.*

Paula de Blesillæ obitu a S. Hieronymo epistolam accepit, in qua SS. intercessio commendatur. *l.1. c.12. n.5.*

Paula Angela Buttigella miraculosam opem

Lectio-

pro-

Psammeticus Ægypti Rex linguam hominum naturalem cognoscere experimento quodam tentavit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 10. *n.* 5.

Ptolomæus Cardinalis in causa Ven. Rodulphi Aquavivæ, & sociorum Relator. *l.* 2. *c.* 47. *n.* 9. Quid senserit de quarumdam vestium donatione in Canonizationibus. *l.* 1. *c.* 46. *n.* 38.

Ptolomæus Philadelphus in Ægypto regnavit, cum 70. Interpretes versionem sacræ Scripturæ concinnarunt. *l.* 3. *c.* 48. *n.* 11.

Putipharis uxor Josephum in adulterium frustra concitavit. *l.* 3. *c.* 36. *n.* 7.

Pyrrhus Epirotarum Rex oraculum consuluit, & delusus remansit. *l.* 3. *c.* 46. *n.* 7.

Pythagoras Cliniæ magister. *l.* 3. *c.* 21. *n.* 7. Discipulos in difficitis regionibus una, eademque die visitasse dicitur. *l.* 3. *c.* 49. *n.* 4.

Q*Uartus* Lando dictus *Innocentius III.* Antipapa sub Alexandro III. *l.* 1. *c.* 19. *n.* 4.

Quetif a Thoma Campana impugnatur, quod B. Benedictum XI. asseruerit noluisse matrem alloqui, nisi pauperibus vestibus indutam. *l.* 3. *c.* 10. *n.* 5.

Quirinus nomen fuit Romuli post mortem. *l.* 1. *c.* 1. *n.* 11.

R*Abbinus* Azarius a Morino impugnatur, quia credidit 70. Interpretes sacram Scripturam ex vulgaribus codicibus vertisse. *l.* 3. *c.* 48. *n.* 11.

Rachel in diverso tentorio a viro suo morabatur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 10. *n.* 15. Ex doloribus in partu obiit. *p.* 1. *c.* 20. *n.* 14.

Radbodus Episcopus Tornacensis S. Godolevam quomodo canonizaverit. *l.* 1. *c.* 8. *n.* 12.

Raffa Tyrannus Stephanum Abbatem cum sociis occidi jussit. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 17. *n.* 6.

Raguel alicujus Angeli nomen esse perperam dicitur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 30. *n.* 3.

Rainerus Monachus Cluniacensis, postea Paschalis II. Papa. *l.* 1. *c.* 41. *n.* 26.

Rainulphus Comes Aliphanus ab Anacleto II. quid obtinuerit, cum alicujus Sancti cadaver postulasset. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 27. *n.* 11.

Rampertus vixit, dum S. Trudpertus canonizatus fuit. *l.* 1. *c.* 7. *n.* 10.

Raphael Fabrettus identitatem ossium S. Joannis de Matha testatus fuit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 25. *n.* 30.

Raphael Volaterranus epistolam circa munus Protonotariorum Apostolicorum a Cardinali Papiensi accepit. *l.* 1. *c.* 17. *n.* 1.

Rases a Codroncho impugnatur quoad tubulos ab eo excogitatos ad præbendum potum iis, quos rabidum animal momorderit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 14. *n.* 17.

Razias se interfecit. *l.* 3. *c.* 11. *n.* 11. Quid de hoc facto alii sentiant. *n.* 13.

Ven. Raymundus Capuanus S. Catharinæ Senensis Confessarius, & magnæ fidei testis de ejus virtutibus. *l.* 3. *c.* 7. *n.* 6.

Raymundus Comes Tolosanus B. Petrum de Castronovo interfici jussit. *l.* 1. *c.* 29. *n.* 8.

Raymundus de Fontanetto Canonicus sigillo munivit processum de virtutibus S. Petri Nolasci. *l.* 1. *c.* 41. *n.* 9.

S. Raymundus de Pennafort in Decretalium collectione auctoritate Gregorii XI. facta, plura necessaria omisisse, vel sola inutilia resecasse dicitur. *l.* 2. *l.* 2. *c.* 7. *n.* 3. An egerit de Canonizatione B. Ollegarii. *c.* 24. *n.* 38. Ejus opera examinata fuerunt. *c.* 25. *n.* 5.

Raymundus de Podio Equitibus Melitensibus regulam statuit. *l.* 3. *c.* 35. *n.* 16.

Raymundus Tarraga Judæus primum, postea Christianus Ordinis Prædicatorum, propter hæresim in carceres detrusus fuit. Diversus est a Raymundo Lullo. *l.* 1. *c.* 40. *n.* 4.

Raymundus de Ulmo instrumentum de virtutibus S. Petri Nolasci signavit. *l.* 1. *c.* 41. *n.* 9.

Rebecca Jacob, & Esau mater qua ratione maledictionem pro filio subire parata fuerit. *l.* 2. *n.* 31. *n.* 11. & *l.* 4. *p.* 1. *c.* 20. *n.* 22.

Recafredus Episcopus a Fide defecit, & Conciliabulum adversus spontaneum Martyrium coegit. *l.* 3. *c.* 16. *n.* 10.

Reginaldus Canonicus Petragoricensis delegatus fuit, ut inquireret in virtutes B. Claræ de Montefaleo. *l.* 2. *c.* 24. *n.* 4.

Reginaldus, seu Raynaldus Cardinalis Ostiensis se opposuit Canonizationi S. Stanislai, sed a sententia cur discesserit. *l.* 1. *c.* 20. *n.* 11.

Reginaldus Ordinis Prædicatorum plura ecstasis signa S. Ignatio de Loyola exposuit. *l.* 3. *c.* 49. *n.* 6.

Reginaldus Polus Cardinalis consilio Nicolai Ormanetti usus fuit. *l.* 3. *c.* 34. *n.* 10.

Regulus. V. *Marcus Attilius*.

Stubba

conceſſum erga *B.* Columbam. *l.2. c.20. n.4. & c.24. n.4.*

Timotheus Conſtantinopolitanus Epiſcopus laudatur, quod Miſſam non inchoaverit, niſi prius Macedonii imagines amoverentur. *l. 2. c. 14. n. 3. & 5.* An adverſus eum S. Eulogius Alexandrinus librum ſcripſerit. *c.28. n.9.*

Timotheus Epiſcopus Ammonium Monachum in Epiſcopum conſecrare fruſtra tentavit. *l.3. c.31. n.4.*

Timotheus Erulus a *S.* Simplicio Papa damnatus fuit. *l.3. c.32. n.12.*

Timotheus Presbyter mutuas cum Presbytero Paſtore epiſtolas habuit de S.Pudentis, ejuſque filiarum Martyrio. *l.1. c.5. n.8.*

Titus a S.Paulo Apoſtolo electus in myſteriorum interpretem. *l.3.c.48.n.11.* Eodem Troade non invento, cur idem Apoſtolus contriſtatus fuerit. *n.12.*

Titus Imperator Hieroſolymam deſtruxit. *l.4. p.2. c.26. n.13.*

Titus Livius a Trogo arguitur, quod ab hiſtoriæ legibus receſſerit. *l. 3. c. 9. n.3.* Ejus libri aliquando a bibliothecis excluſi fuerunt. Et quid dicendum de pluvia lapidea ab ipſo relata. *l.4.p.1. c.25. n.32.*

Tobias de Temperantia, & Fortitudine locutus eſt. *l.3. c.22. n.3.*

Torres Cardinalis. V. *Ludovicus.*

Trajanus Imperator epiſtolam a Plinio accepit, in qua plura traduntur de libellaticis. *l.1. c.2. n.2.* & de publico cultu. *l.2. c.7. n.5.* Ab eodem ſuaſus impunitatem Chriſtianis Fidem negantibus obtulit. *l.3. c.14.n.5.* Et inſtructus fuit quoad negotia a miniſtris expedienda. *c.34. n.12.* Necnon accepit, Principum vitam cenſuram eſſe populorum. Et conſultus fuit de quorumdam cadaverum tranſlatione. *l. 4. p. 2. c. 22. n. 11.* S. Ignatium Antiochiæ Epiſcopum Romam miſit interficiendum. *l.1.c.4.n.4.* Luxurio permiſit, ut Chriſtianos puniret. *l.3. c.14.n.14.* An ejus anima precibus S. Gregorii M. ab Inferis liberata fuerit. *l. 3. c. 10. n. 6. & 7. & l.4. p. 1. c. 21. n. 5.* Ejus pater ab Ethnicis *Divus* appellatus fuit. *l. 1. c. 1. n. 12.*

Tremoville Cardinalis quid ſenſerit de veſtibus, quæ in Canonizatione nonnullis dabantur. *l.1. c. 46. n. 38.* Coram ipſo Rota declaravit, quando Procuratori liceat pecunias fœnore accipere. *c. ult. n. 7.* Relator fuit in quodam proceſſu S. Vincentii a Paulo. *l.2. c.49. n.7.*

Trophonius occulta, & futura revelaſſe dicitur. *l.3. c.46. n.1.*

Tubuel an alicujus Angeli nomen ſit. *l.4. p.2. c.30. n.3.*

Tuccia Virgo Veſtalis in ſuæ pudicitiæ conteſtationem aquam cribro hauſit, & domum detulit. *l.4. p.1. c.3. n.16.*

Tuccius Monachus Ciſtercienſis animam S. Antonini in cœlum ferri vidit. *l.2. c.19. n.12.*

Tulliola Ciceronis filia diu poſt obitum incorrupta inventa fuit, & poſtea putruit. *l.4. p.1. c.30. n.4. & 7.*

Tulli Hoſtilii tempora lapidibus pluit. *l.4. p.1. c.25. n.33.*

Turrecremata Cardinalis quid egerit, & teſtatus fuerit circa revelationes S. Birgittæ. *l.2. c.25. n.4.*

Turſtinus Archiepiſcopus Eboracenſis cum obierit, in ejus Eccleſia ſchiſma pro ſucceſſore eligendo inſurrexit. *l. 2. n.41. n.13.*

Tycho percuſſus in pectore tumultuoſe ridens occubuit. *l.4. p.1. c.14. n.7.*

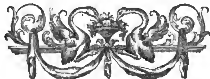
V*Allemanus* Cardinalis Protector Minorum Conventualium curavit, ut confirmaretur uſus peragendi proceſſionem in honorem Benedictionis S. Franciſci. *l.4. p.2. c.26. n.6.*

Valens Imperator Arrianus Catholicos crudeliter vexavit. *l. 3. c. 13. n. 9.* Omnem impietatem, & Idolorum cultum renovavit. *c. 36. n. 12.* Ejus Præfectus S. Baſilium ad Arrianorum partes trahere fruſtra tentavit. *c.34. n.3.* Ejus filius æger, accedente eodem S. Baſilio, levabatur, advenientibus hæreticis, periit. *l.4. p.1. c.8. n.30.*

Valentinianus S. Benedicti Congregationem rexit. *l.1. c.7. n.7.*

Valentinianus Placidius Imperator Juliani poſt Jovianum ſucceſſor. *l. 3. c. 19. n.6.* S. Leonis M. ſententiam de Celidonio in ſedem ſuam reſtituendo reverenter ſuſcepit. *l. 2. c. 41. n. 10.* Quid de libra occidua ſtatuerit. *l. 3. c. 5. n. 5.* Cur cum *S.* Ambroſio litem habuerit; cui tamen reconciliatus fuit. *c.34. n.22.* Europam pie gubernavit. *c.36. n.12.* Cum adveniente S. Martino, e ſella aſſurgere nollet, ignis inde exortus eum aſſurgere, & genuflectere impulit. *l.4. p.1. c.26. n.30.* Eo mortuo, Theodoſius exercitum in Europam contra Eugenium duxit. *l.3. c.36. n.16.*

Valentinus Epiſcopus delegatus fuit ad conſtruendum proceſſum de Servis Dei



ELEN-

ELENCHUS

SANCTORUM, BEATORUM, SERVORUM DEI,

VIRORUMQUE ALIORUM SANCTITATE VENERABILIUM, ET ILLUSTRIUM.

in eodem tentorio, quo Sara ejus uxor. *l.4. p. 2. c. 10. n. 15.* Licet in limbum descenderit, inter Sanctos numeratur. *c.20. n.11.* Exoratur in litaniis pro commendatione animæ. *n. 13.* Celebratur in Ecclesia Orientali. *c. 29. n. 9.* De ejus sanctitate plura narrantur. *Ibid.* Colitur in Ecclesia Hierosolymitana. *n.10.* In Monasterio Fontisebraldi Officio proprio celebratur, teste Guyet, & in Breviario, ac Kalendario editis a Cardinali de Berulle, accedente auctoritate Pauli V. *n. 13.* Quonam modo ejus Officium recitandum sit. *Ibid.*

S. *Abundantius* Martyr indulgente Gregorio XIII. translatus fuit. *l.4. p. 2. c.22. n.15.*

S. *Abundius* Mansionarius laudatus a S. Gregorio in Dialogis: cur censeatur æquipollenter canonizatus. *l. 2. c. 18. n.22.*

S. *Abundius* Martyr ranslatus est, annuente Greg. XIII. *l.4. p.2.c.22. n.15.*

S. *Acacius* Episcopus Amidæ canonizatus agnoscitur ex sola ejus nominis in Martyrologio Romano inscriptione. *l.2. c.20. n.13.*

S. *Accurtius* Ordinis Minorum, & Martyr, cum aliqua ejus miracula probarentur, testibus Bollandianis, beatificatur a Sixto quarto. *l.1. c.29. n.15.* Ab eodem Pontifice in ejus honorem concessa sunt Officium, & Missa. *c. 39. n.9.* Occisus fuit, dum ad prædicandam fidem Evangelicam a S. Francisco de Assisio missus est, eumque Sanctis adscripsit Sixtus quartus. *l.3. c.17. n.15.*

S. *Acyllinus* pro Christi amore Martyrium subivit. *l. 3. c.14. n.2.*

S. *Adalardus* una cum S. Paschasio Ratberto colendus exponitur. *l.1. c.8. n.11.*

S. *Adalbertus* cultus fuit, ut Patronus, in Regnis, & Ditione Polniæ. *l.1. c.39. n.8.* Dicitur habuisse revelationem de Christi sanguine Mantuæ asservato. *l.4. p 2. c.10. n.10.*

Adamus Deum vidit, cum culpæ pœnam accepit. *l.3. c.51. n.7.* Ejus animæ creatio, & in corpus infusio miraculosa recensetur a S. Thoma. *l.4. p.1. c.1. n.4.* Absque Magistro perfecte locutus est. *c.10. n.5.* Qualiter ei Deus apparuerit. *p.2. c.21. n.2.*

S. *Adauctus* Martyr, Socius S. Felicis in martyrio, hoc nomine a Christianis appellatus est, postquam pro Christi amore vitam amisit. *l.4. p.2. c.2'. n.14.*

S. *Adelardus* Abbas Corbejensis teste Gerardo Abbate apud Bollandum, a Joanne XIX. & a Benedicto IX. Sanctis adscribitur. *l. 1. c.8. n.5.* Laudatur ob prudentiam a S. Paschasio Ratberto apud Bollandum. *l.3. c.24. n.8.*

S. *Adelphus* a Leone IX. canonisatus fuit. *l.1. c.8. n.9.*

Aderitus Episcopus Ravennæ miraculoso indicio columbæ electus fuit. *l.3. c.31. n.12.*

S. *Adjutus* Ordinis Minorum & Martyr a Sixto IV. Beatis annumeratur, cum nonnulla ipsius miracula probarentur. *l.1. c.29. n.15.* De concessione ab eodem Pontifice facta pro ejus Officio, ac Missa sermo fit. *c.39. n.9.* Canonizatus est a Sixto IV., cum Martyrium subiisset missus a S. Francisco de Assisio ad prædicandam Evangelicam Fidem. *l.3. c.17. n.15.*

Adulphus Episcopus Cameracensis a Fidelibus adoratus est, ex permissione Engrani ejusdem Diœcesis Episcopi. *l.1. c.6. n.4.*

B. *Ægidius* Ordinis Minorum in Conventu prope Perusiam obiit; & ejus cella in sacellum versa fuit. *l.2. c.14. n.6.*

Ven. *Ægidius* a Laurentiana cum ejus causa procederet per viam casus excepti, non opus fuit ad signaturam Commissionis decennio elapso post processum Ordinarium. *l.2. c.37. n.2.*

B. *Ægidius* Ordinis Prædicatorum, pie obiit, ejusque cella in Capellam conversa fuit. *l.2. c.14. n. 6.* Scallabi in Lusitania colitur, & die ejus anniversaria, Missa de omnibus Sanctis celebrabatur, antequam impetraretur Officium proprium. *c.20. n.16.* A Clemente VIII. in honorem ipsius Indulgentiæ concessæ sunt. *l.4. p.2. c.19. n.12.* Electus est in Patronum a nonnullis Regnis Lusitaniæ. *c.14. n.3.*

S. *Aelredus* a Vvillelmo Archidiacono teste Bollando, visus fuit in facie ad speciem fulgoris Solis conversa resplendere. *l.4. p.1. c.26. n.27.*

S. *Æmilianus* Christum negaverat: martyrio mox Fidem confessus est. *l.3. c.15. n.18.* Pro Christo occisus est, cum idola arrepto malleo confringeret, & se ipsum Iudici denuntiaret. *c.17. n.8.* Cur idola confregerit. *n.9.*

S. *Æmilius*, de cuius a Fide defectione loquuntur SS. Augustinus, & Cyprianus, pro Christo occisus, uti Martyr, ab Ecclesia colitur. *l.1. c. 29. n. 2.*

S. *Afra*

S. Afra Martyr primum meretrix, mox penitens, sanguinem pro Dei amore fudit, *l.3.c.15.n.13.*

Agabus prophetiæ dono decoratus fuit. *l.3.c.47.n.1.* Quamvis limbum adierit, in Martyrologio Romano colitur. *l.4.p.2.c.20.n.11.*

S. Agape a Dulcetio Præside morti tradita, cum vesci nollet cibis, qui fuerant Diis oblati, inter Martyres recensetur. *l.3.c.14.n.7.*

S. Agapitus Papa, & Confessor accepit literas tradendas Joanni II. Papæ (vita functo) de Arianis ad Ecclesiam redeuntibus, eisque respondit plura statuens de Ecclesiastica disciplina. *l.3.c.32.n.30.* Coactus, Theodati Regis Gothorum Legationem ad Justinianum Imperatorem suscepit. *Ibid.* Constantinopoli degens Anthimum Episcopum Constantinopolitanum Eutychianis faventem communione privavit, & in ejus locum Mennam Presbyterum sufficit. *Ibid.*

S. Agapius Martyr se Tyranno denuntiavit, ut martyrio coronaretur. *l.3.c.16.n.9.*

S. Agapius Martyr (alter) filiusque *S.* Eustachii, una, & eadem die cum patre, matre, & fratre colitur ab Ecclesia. *l.4.p.2.c.16.n.55.*

Agar quamvis ancilla esset, ei Deus apparuit visibiliter. *l.3.c.50.n.2.* Ad eam voce Angeli locutus est Deus. *c.51.n.7.*, & *c.45.n.5.*

S. Agatha nomen dedit cuidam Fano in Regno Neapolis. *l.4.p.2.c.15.n.1.* Qualiter canonizata sit. *l.1.c.6.n.9.*

S. Agatho martyrio coronatus est, sub Dulcetio Præside, cum edere noluerit cibos Diis immolatos. *l.3.c.14.n.7.*

S. Agatho Papa, & Confessor ob excellentiam doctrinæ laudatur. *l.2.c.25.n.9.* Monothelitarum errores damnavit, & obtinuit a Constantino Pogonato, ut Romana Ecclesia liberaretur a pensione per Arianos Reges Gothorum imposita. *l.3.c.32.n.8.* De eo sermo fit in Martyrologio Romano. *l.4.p.2.c.19.n.6.*

Aggæus Propheta celebratur in Ecclesia Orientali. *l.4.p.2.c.29.n.9.* Colitur in Ecclesia Hierosolymitana. *c.29.n.10.* Inter Sanctos numeratur, licet in limbum descenderit. *l.4.p.2.c.20.n.11.*

Serva Dei *Agnes* a Jesu cur bumi sepulta sit, postquam ejus cadaver supra terram reconditum fuerat. *l.2.c.12.n.14.* Cum de ejus non cultu ageretur, & Ordinarius in sententia a se prolata dixisset, numquam violata fuisse Decreta Urbani VIII., quidnam responderit Sac. Rit. Congr. *c.15. n.4.* qualiter demonstratus fuerit ejus non cultus & in Civitate Langeaci, ubi sepulta fuit, & in Civitate Aniciensi, in qua in honorem ejus erectum fuerat sacellum. *n.10.* quo sensu dictum fuerit a Sac. Rit. Congregatione, ejusdem cultum nullibi viguisse. *n.12.* In ejus causa Sac. Congregatio Rituum demandavit Ordinario, ut accederet ad sepulchrum cum Promotore Fiscali, & approbavit sententiam super non cultu, cum venit Ordinarii responsio tellana non cultus continuationem. *c.15.n.13.* De ejus non cultu agitur. *c. 16. n. 4.* Proponente Cardinali Ferrario, an ejus vita instar operum a servis Dei conscriptorum examinari, ac revideri deberet, responsum fuit negative. *c.26.n.1.* In dicta causa concessa fuit signatura Commissionis ante solitum decennium elapsum. *c.36.n.4.* In ea adhibiti fuerunt adjuncti pro validitate processus ordinarii juxta præscripta in Epistola Circulari. *c.43. n.13.* Licet in processu ordinario testes juraverint, se veritatem dicturos, non tamen secretum servaturos, non exinde processus reputatus fuit invalidus. *n.43. n.18.* Literæ Remissoriales pro ejus processu construendo tribus Episcopis inscriptæ fuot. *c.45.n.10.* & *13.* Admissus fuit ejus processus, quamvis traditus non a portitore per Judices Remissoriales electo, qui legitime impeditus fuerat, sed ab alio ad hoc munus designato. *c.47.n.12.* Admissa fuit in ejus causa validitas examinis testium die incepti, & ad aliquot noctis horas protracti. *c.48. n.9.* Ipsius processus apertio facta fuit, recognitis illis Judicum sigillis, quæ recognosci poterant. *c.51.n.11.* In ejus processu concessum fuit, ut eodem tempore examinareotur testes in genere, & in specie, licet cum restrictione. *c.53.n.5.* Quonam modo in ejus causa permissum fuerit examen virtutum in specie per testes solum de auditu. *l.3.c.3.n.11.*

S. Agnes de Monte Politiano canonizata est ex Decreto *S.* Rituum Congregationis, habita approbatione duorum miraculorum tertii generis. *l.1. c.32.n.3.* Per modum dubii formalis ejus virtutes Theologales, & Cardinales examinatæ fuerunt in Congregatione Antepræparatoria tempore Innocentii XIII. *n.12.* & *14.* Ex Indulto Benedicti XIII. dictum

fuerit. *l.4.p.2. c.23.n.18.* Sepultus est cum instrumentis passionis suæ, teste S. Ambrosio. *c.27. n.16.*

B. Alanus de Rupe ab aliquibus dicitur Auctor Rosarii, Restitutor tamen solum dici debet. *l.4.p.2.c.10.n.21.* Laudatur ob miracula a S. Bernardo. *lib.3. c.24.n.55.*

S. Albanus Martyr juxta aliquos ad petitionem Offæ Regis Merciorum ab Hadriano I. inter canonizatos recensetur. *l.1. c.7.n.1.* Inter Martyres numeratur, cum se morti tradiderit pro Clerico, quem hospitio susceperat. *l. 3. c.19. n.4.*

Albericus Ordinem Cisterciensem per decennium rexit, & post mortem ab omnibus Italiæ Cisterciensibus colitur. *l.1. c.13. n.17.*

Albertus Aletrinus Episcopus miraculose prænovit assumptionem Paschalis II. ad Pontificatum. *l.1. c.41. n.26.*

S. Albertus Carmelita dum moreretur, Clero Missam Defunctorum canente, & populo instante, canendam esse Missam de Sancto Confessore, istam duo Angeli cecinerunt. *l. 2. c. 12. n.11.* Eum qualiter coli indulserint Callistus III. & Sixtus IV. *c.20. n.4.*

B. Albertus Magnus sic floruit virtutibus, ut canonizari posset. *l. 1. c. 21. n. 12.* Electus fuit Episcopus pro Insulis Tarvisinis, eique Humbertus Ordinis Prædicatorum Magister retulit normam, qua Episcopatum esset acceptaturus. *l.3. c. 31. n. 9.* Caput æneum construxisse dicitur, quod humano more loquebatur, quodque nullo modo miraculosum fuit. *l. 4. p.1. c. 1. n. 13.* De ejus cultu ex concessione nonnullorum Summorum Pontificum. *l.4. p.2. c.5. n.3.*

S. Albinus Episcopus in Martyrologio Romano laudatur ob miracula. *l. 4. p.2. c.19. n.3.*

S. Aldegunda cur in Diœcesi Toletana Missa, ac Officio celebretur. *l.4.p.2. c.6. n.c.*

B. Aldobrandesca culta fuit, ejus corpore elevato ex facultate a Pio III. concessa. *l.1. c.10. n.8.*

Servus Dei Alexander Luzaghus Relatorem causæ suæ habuit Cardinalem Aldobrandinum. *l.2. c. 35. n.9.* Quidnam factum sit pro signanda Commissione in ipsius causa? *n.9.*

S. Alexander Martyr pro Christo vitam amisit; ac de eo extant literæ Encyclicæ. *l.1. c.4. n.2.* Impunitatem sibi a Judice oblatam, si a Christi fide resiliret, constanter recusans morti traditus est. *l.3. c.14. n.5.* Tyranno se obtulit ad perferendum martyrium. *c.16. n.9.* Una cum 30. aliis Martyribus ab Ecclesia colitur. *c.18. n.9.* Ex ejus Actis constat, plurimos Christianos pro Fide Catholica obiisse. *c. 20. n. 10.* Missa, ac Officio decoratus est, cum ipsius nomen in Martyrologio Romano descriptum esset. *l. 4. p. 2. c. 5. n.4.* In ejus Actis dicitur, quanta cum vigilantia ipsius corpus, ne surriperetur, custodiebatur. *c. 26. n. 20.* Cum monogrammate sepultus est. *c.27. n.18.*

S. Alexander Martyr (alter) Tyrannum sponte adiit, ut pro Christo occideretur. *l. 3. c. 16. n. 9.* Cur ejus memoria Missa, & Officio celebretur in Diœcesi Toletana? *l.4. p.2. c.6. n.4.*

S. Alexander Ostiarius pro Christo pertulit martyrium. *l.1. c.7. n.2.*

B. Alexander Saulius primum Clericus, deinde Papiæ Episcopus fuit: ejus Beatificatio facta est in Basilica Vaticana. *l. 1. c. 24. n. 13.* Beatificationis Breve expenditur. *Ibid.* In ipsius causa approbatus fuit non cultus, quia cultus eidem primum præstitus, ante judicium de non cultu sublatus fuerat. *l.2. c.16. n.4.* Hortatus est Bellarminus Cardinalis, ut ipsius cultus continuaretur, ob quæ probari videtur casus exceptus ex permissione S. Rituum Congregationis. *c.21. n.2.* Examinatum, & revisum fuit testamentum ab eo confectum. *c. 26. n. 2.* Adhibitis verbis generalibus in ejus scriptorum approbatione, pro eisdem examinandis deputatus est alius Revisor, & mox progressum fuit ad ulteriora. *c.27. n.14.* De examine ejus librorum, ac scriptorum. *c. 34. n. 1.* Quibus pro processus constructione commissæ sint literæ Remissoriales. *c.45. n.13.* In ipsius processu, responsum fuit a Promotore Fidei, non officere validitati, quod non omnes testes inducti examinati fuissent, cum id non supplicaretur ab adversa parte. *c.49. n.1.* In una, & eadem Congregatione propositum fuit dubium de virtutibus Theologicis, & Cardinalibus. *c.54. n.8.* Quotidie idem B. Missam celebrabat, prævia Confessione Sacramentali. *l. 3. c. 27. n. 3.* In ejus causa interrogatum fuit, an ipse dignitates Ecclesiasticas quæsiverit. *c. 31. c. 13.* Testamentum fecit, accedente facultate, ac dispensatione Gregorii XIII. *c. 35. n. 11.* Per 20. ante obitum annos, virtutibus heroicis fulsit. *c.39. n.5.* Nonnullis

vocis

vocis oraculo Pauli V. *n.* 4. In die anniversaria Missa celebrabatur, ante Canonizationem, teste Ceperio. *n.*16. Pro casu excepto Indultum a Summo Pontifice, quod verbale fuerat, probatum est argumentis, quæ ipsum perspicue evicerunt. *l.*2.*c.*21. *n.*3. Ejus imago exposita est cum votivis in Ecclesia, & festi solemnitas per dies octo secuta est ex concessione Pauli V. *n.*6. Ex hoc resolutum fuit in S.Rituum Congr. initium habuisse ipsis cultum. *Ibid.* Plurima, quæ ad progressum causæ ipsius S. (tunc Beati) pertinent. *n.*6. Cum ejus sanctitatem, & gloriam testaretur S. Maria Magdalena de Pazzis, testimonium tamquam verum admissum fuit. *c.* 26. *n.* 1. Commisit Pontifex Sacræ Rituum Congr. ut inquireret de fama sanctitatis tum in genere, tum in specie. *c.* 35. *n.* 6. Causæ directio commissa fuit a Cardinali Præfecto Congregationis Auditoribus Rotæ, habito prius verbo cum SS. *n.* 7. Ut eum canonizaret, preces per se ipsum exhibuit Vincentius Dux Mantuæ Paulo V. *c.*36. *n.*9. Ut fieret commissio reassumptionis, non fuerunt exhibiti processus confecti auctoritate Ordinaria, & Apostolica. *c.* 38. *n.* 10. Theologi vitam a Cepario editam examinarunt. *c.*40. *n.*9. Quando S. Rituum Congr. facultatem concedit Judicibus Remissorialibus alios subdelegandi, non tota se abdicat jurisdictione. *c.*46. *n.*10. In ejus causa munus Promotoris Fidei egit Procurator Fisci, qui fuit citatus. *c.* 47. *n.* 7. Cur admissus fuerit in ejus causa processus compulsorialis. *c.* 52. *n.* 7. Ejus virtutes, & miracula commendantur. *Ibid.* Ad Canonizationem noluit procedere Urbanus VIII. ut constat ex ipsius literis ad Ferdinandum Imperatorem, & Eleonoram Imperatricem, cum non essent elapsi 50. anni ab obitu. *c.* 54. *n.* 4. Qualiter factum sit ejus virtutum in specie examen. *l.*3.*c.*3. *n.* 8. De ejus virtutibus testimonium tulit Bellarminus Cardinalis, qui eius Confessiones exceperat. *c.* 7. *n.* 4. Utilitas in eo, quod Confessarius testetur virtutes pœnitentis, de cujus causa agitur. *Ibid.* Pro ipsius virtutum discussione non parva fides adhibita fuit ipsius Confessariorum attestationibus. *n.*6. Vocatus est Martyr claustralis observantiæ, & virginitatis. *c.* 11. *n.*7. Contagio laborantibus subveniens, eodem morbo correptus Romæ obiit, eumque specie quadam martyrii occubuisse asseruit Andreas Budriolus ipsius causæ Postulator sed ab Ecclesia Confessor recensetur. *num.* 9. Nunquam peccatum mortale commisit. *c.*22. *n.*9. Ejus virtutum in gradu heroico probatio. *n.* 11. Ipsius in Deo spes demonstrata fuit ex ingressu ad Religionem Soc. Jesu. *c.* 23. *n.* 18. Ipsum Romæ hospitio excepit Scipio Gonzaga postea Cardinalis. *Ibid.* Ipsius in Deo spes. *n.*19. Ejusdem erga Deum caritas. *n.* 27. Qualiter proximum suum dilexerit. *n.* 36. In ejus Relatione dicitur, agendum esse in ipsius causa de Justitia secundum ejusdem Sancti statum. *c.*24. *n.*20. Ejus heroica fortitudo. *n.* 36. In ipsius Relatione agitur de virtute Temperantiæ, & ejus partibus. *n.*39. De ejus oratione mentali. *c.* 26. *n.* 9. Eam testantur Cardinalis Bellarminus, & Hieronymus Platus ejusdem S.Confessarius. *n.*10. Ejusdem spontanea corporis maceratio. & abstinentia a cibis. *c.* 28. *n.* 17. In ultimo agone constitutus facultatem petiit a Patre spirituali ut se flagellaret, quæ negata fuit. *c.*29. *n.*8. De ejus illibata castitate. *c.*30. *n.*12. Canonizatus fuit juxta novissimam Ecclesiæ consuetudinem. *c.*35. *n.*1. Quæ de ejus vitæ innocentia testatus sit Robertus Bellarminus Cardinalis, ejus Confessarius. *c.*39. *n.*11. Ejus Reliquias a Cepario cum reciperet S. Maria Magdalena de Pazzis, in ecstasim rapta est. *cap.* 49. *num.* 11. Cum visum restitueret Bernardino Philetto amissum ex morbo variolarum, id miraculosum a pluribus Medicis habitum est. *l.* 4. *p.* 1. *c.*9. *n.*16. Dictus fuit a Vincentio Temonio, & Jacobo Minutulo sanasse quemdam hominem curvum, & humi reptantem. *c.* 11. *n.* 13. Alium miraculose ab hernia liberavit. *c.* 15. *n.* 18. Monialem cancro laborantem saluti reddidit. *c.* 17. *n.*6. Alium ulcere vexatum sanavit. *n.*22. Et fœminam phtisi, ac febre hectica oppressam. *c.* 18. *n.*9. Duos Religiosos Soc. Jesu a suppressione urinæ miraculose sanavit. *c.* 19. *n.* 14. Farinam miraculose multiplicavit. *c.* 23. *n.* 4. In ejus causa informatione retulit Budriolus, an per ipsius Reliquiæ contactum liberatio cujusdam a vehementi tentatione miraculosa esset recensenda. *c.*28. *n.*3. Energumenam quamdam miraculose liberavit. *c.* 29. *n.* 9. In ejus beatificati honorem Missam celebrari indulsit Alexander VII. *l.*4. *p.*2. *c.*2. *n.*2. De ejus cultu plura alia adnotantur. *n.* 5. Inscriptus fuit in Martyrologio Romano, cum beatificatus solum

lum esset. *c.*18. *n.*9. Ejus itidem beatificati imago impressa est in Agnis cereis consecratis. *c.*21. *n.*13.

Aloysius de Granata rejecit Archiepiscopatum Bracbarensem a Catharina Regina Lusitaniæ sibi oblatum, & sub pœna excommunicationis præcepit Servo Dei Bartholomæo a Martyribus, ut eumdem acceptaret. *l.*3. *c.*31. *n.*7.

Servus Dei Aloysius la Nuzza: qualiter pro signatura Commissionis probata fuerit continuatio famæ sanctitatis per decennium elapsum post processum ordinarium. *l.*2. *c.*36. *n.*19. Adhibiti fuerunt Adjuncti pro validitate processus ordinarii juxta præscripta in Epistola circulari. *l.*2. *c.*43. *n.*13. Quid responsum fuerit circa juramentum calumniæ a Procuratore exhibendum pro validitate processus. *c.*48. *n.*3. Ejus processus validus fuit judicatus cum clausula: *demptis attestationibus extrajudicialibus*. *c.* 49. *n.*21. Concessum fuit in eodem process-u, ut eodem tempore examinarentur testes in genere, & in specie, licet cum restrictione. *c.*53. *n.*5. De ejus litteris Remissorialibus. *c.*45. *n.*13.

S. Alphonsus Mogrobesius. V. S. Turribius.

Ven. Alphonsus Navarrette virtutibus claruit, & ipsius literæ Remissoriales expenduntur. *l.*2. *c.*45. *n.*13. In ejus processu cum testes non jurassent per diem ante examen, sed solum tempore, quo examinabantur, non exinde ista pars examinis tamquam nulla habita fuit. *c.*48. *n.*10. Accepta fuit ut martyrii testimonium Historia exarata a Reinerio Gisberti inimico Fidei Catholicæ. *l.*3. *c.*7. *n.*7. De ejus martyrio, cum pro Christo occissus fuerit. *c.*12. *n.*20. Decretum pro ejus martyrii approbatione. *c.*13. *n.*1.

Servus Dei Alphonsus de Orosco quamvis ad sepulturam super humeros Magnatum delatus esset, Sacra Rituum Congregatio respondit pro ejus non cultu. *l.*2. *c.*12. *n.*9. In humo sepultus fuit cum antea ejus cadaver super terram conderetur, ut probari posset obedientia Decretis de non cultu. *n.*14. Translatus est in alium locum jussu Ferdinandi de Austria Archiepiscori Tolentini, & in ipsius translatione Cardinalis Cenius Nuntius Hispaniarum Missam solemnem de omnibus Sanctis cani fecit. *c.*13. *n.*4. De approbatione non cultus in ejus causa. *c.*16. *n.*4. Operum ab eo conscriptorum examen commissum fuit Cardinali Relatori cum facultate utendi consilio Consultorum Sanctæ Inquisitionis. *c.*27. *n.*9. Quomodo pro ejus processu explicata fuerit clausula Remissorialium. *Ut duo Episcopi ad minus procedant*. *c.*46. *n.*2. Cur in ejus causa tributa sit fides Notario testanti, se fuisse deputatum in Aetuarium. *c.*47. *n.* 8. Admissa fuit validas processus, licet testes citati non fuissent. *c.* 48. *n.*4. In ejus processu responsum fuit, quænam interrogatoria in testium examine resecari possent. *c.*49. *n.*19. Librum composuit suarum Confessionum jussu Superiorum, & Cardinalis Gasparis de Quiroga. *l.*3. *c.*10. *n.*11. Probatum fuit, eum de se ipso scripsisse jussu Superiorum, ac consilio eorumdem. *c.*40. *n.*9. Gratia Discretionis Spirituum floruit. *c.*48. *n.*5. Ejus visiones, & revelationes approbatæ sunt examinatæ post examen doctorum virorum. *c.*52. *n.*11.

Servus Dei Alphonsus Rodriguez Soc. Jesu ut Constitutionibus suis, & Superiorum mandato pareret, scripsit Rationem propriæ conscientiæ, quæ in ejusdem causa revisa, & examinata fuit, ut ad ulteriora progressus fieret. *l.*2. *c.*26. *n.*2. Pro examinandis ejus scriptis facta fuit communicatio difficultatum, traditis Relationibus Revisorum Postulatoribus, & subductis ipsorum Revisorum nominibus. *c.*27. *n* 10. Non obstantibus difficultatibus, quæ in ipsius operum, & scriptorum examine a Revisoribus objectæ fuerant, (quæ mores, & doctrinam non respiciebant) factus est ad ulteriora progressus, ut difficultates recenserentur super dubio virtutum Theologicarum, & Cardinalium. *c.*28. *n.*3. Super non cultu processum in Urbe confecit Cardinalis Urbis Vicarius. *c.*45. *n.*5. Rationem suæ conscientiæ ex imperio Gabrielis Alvarez sui Superioris edidit. *l.*3. *c.*10. *n.*11. Eum scripsisse de se ipso jussu Superiorum ulterius liquet. *c.*40. *n.*9. In ejus causa Commissio reassumptionis facta est. *l.*2. *c.*38. *n.*7.

B. Alvarus de Corduba ob cultum immemorabilem declaratus fuit beatificatus a Benedicto XIV. *l.*1. *c.*31. *n.*18. Cur in ejus causa facta sit oppositio circa casum exceptum. *l.*2. *c.*22. *n.*5. Fundator fuit Cœnobii S. Dominici de Scala Dei in Civitate Cordubensi. *c.*24. *n.*203. Decretum pro approbatione ejus cultus immemorabilis. *Ibid.* Cordubæ natus in

ea

scopi Orientales in Urbe commemorantes. *cap. 34. num. 2.* Compendium ejus vitæ, virtutum, & miraculorum (cum ægrotaret Inghiramius Secretarius Sacræ Rituum Congregatio) exaravit Promotor Fidei jussu Clementis XI. *lib. 1. cap. 34. num. 3.* Cum aliis SS. propositus fuit ut canonizaretur tempore Clementis XI., sed singulorum causam separatim retulit Cardinalis Præfectus S. Rituum Congr. *n.4.* In Consistorio semipublico pro Canonizatione decrevit Clemens XI., ut interesset Promotor Fidei. *n.10.* Cum aliis Beatis canonizatus fuit a Clemente XI. *c.36. n.4.* Quonam modo facta fuerit processio pro ipsius Canonizationis solemnitate. *n.10.* Pro eius Canoniaatione procuratorium munus exercuit Hannibal Albanus Cardinalis nomine Regum, Magnatum, Civitatum, & Ordinum Regularium, & eiusdem Cardinalis nomine supplicavit Marcellinus Coirus Advocatus Consistorialis. *n.18.* Ex Actis Canonizationis constat rituum series in Canouizationibus. *n.19.* Ipsius Canonizationis formula edita fuit. *n.21.* De eo loquens Iustinianus Chiapponi declarat, quid significent Oblationes in Missa Canonizationis. *n.33.* Homiliam, seu Concionem in ipsius Canonizatione habuit Clemens XI. *num.37.* In Bulla Canonizationis nulla fit mentio Officii, aut Missæ. *c.38. num.7.* Dum Beatus declaratur, ut eum colerent, facultas a Summo Pontifice concessa est Christifidelibus. *c.39. num.8.* In eius causa decrevit Paulus V. ut ab Ordinario facta commissione, a Cardinali Caraffa Archiepiscopo Neapolitano conficeretur processus. *l.2. c.1. n.4.* Processus super eius virtutibus. *l.2. c.2. n.12.* In eius causæ Relatione Auditores Rotæ tantum usi sunt processibus Apostolicis. *c.3. n.8.* Processus ordinarius inservivit pro adminiculo processus Apostolici. *c.5. num.5.* Ei, antequam canonizaretur, cultus fuit exhibitus. *c.9. n.3.* Eius cultum ante Beatificationem abrogavit Sac. Congregatio Rituum. *c. 9. num.5.* Quid responderit S. Rituum Congregatio super ejus casu excepto. *cap.17. n.3.* De eo ante Beatificationem loquens Paulus Mucantius ostendit: Num in die anniversaria cuiuslibet Servi Dei celebrari possit Missa de Sanctissima Trinitate, aut alia similis votiva. *c.20. num.16.* In ejus causa Interrogatoria composita fuere a S. Rotæ Auditoribus. *c.44. n.12.* Quomodo pro ejus processu ordinario explicata fuerit clausula in literis Remissorialibus apposita: *Ut duo Episcopi ad minus procedant*: *c.46. n.2.* Cur potius Episcopo S. Angeli, quam Episcopo Isolano, confirmatum sit processum in eadem causa conficere. *num.7.* Num Iudices Remissoriales in processibus conficere possint novos articulos. *c.47. n.3.* Procurator Fisci exercuit munus Promotoris Fidei, & fuit citatus. *n.7.* Tractatum fuit de omissione examinis testium super aliquibus Interrogatoriis. *c.49. n.6.* Ejusdem processus reputatus fuit validus, quamvis examen testium conceptum sit depositionibus relativis ad alias attestationes ab eisdem factas. *num.8.* In ipsius causa dictum fuit, processum ordinarium confici posse in Sacello, vel Oratorio Palatii Episcopalis. *n.22.* Pro examinanda quadam Moniali ægrotante, dum fieret ejus processus, obtenta fuit a Summo Pontifice facultas ingrediendi clausuram. *n.22.* Epistola Iudicum Delegatorum pro processu ad Auditores Rotæ de fide testibus tribuenda. *c.50. n.4.* In ejus Relatione laudatur S. Aloysius Gonzaga. *c.52. n.7.* Ex ipsius vitæ compendio liquet quomodo intelligatur Decretum Urbani VIII., ne de Canonizatione, aut Beatificatione tractetur in causis Servorum Dei, nisi lapsis ab eorum obitu 50. annis. *c.54. n.3.* In ejus relatione dicitur, probari posse virtutes, & miracula per testes de auditu, si desint testes de visu. *l.3. c.1. n.4.* In eadem Relatione nomine: *antiqui temporis*: intelligitur pro causis Servorum Dei spatium 60. annorum. *n.5.* Quandonam a testibus singularibus confici possint probationes. *cap.2. num. 6.* An invocatio solo dicto invocantis probari possit. *cap. 5. num. 17.* Ejus erga Deum caritas commendatur. *c.23. num.27.* Ipsius erga proximum dilectio. *num. 35. & 36.* Fit mentio virtutum, quæ sunt partes potentiales Iustitiæ. *cap.24. n.19.* Eius spontanea pœnitentia, & abstinentia. *c.28. n.17.* Canonizatus fuit juxta ritum novissimum Ecclesiæ. *c.35. n.1.* In extremo vitæ discrimine a Dæmone fuit impetitus, & validissime tentatus, sed hostem teterrimum vincens piè obiit. *c.38. n.15.* Morbo apopletico correptus obiit SacraSynaxi munitus, & eximiæ pietatis ostendens signa. *num.23.* Alcysio Carafæ Principi Stiliani prædixit honores sibi ipsi post mortem conferendos, & postea prædixit, se in-

ter Protectores Civitatis Neapolitanæ esse numerandum, quæ omnia rei eventus probavit. *c.* 40. *n.*10. Ex ejus Relatione probatur, virtutes, & miracula requiri pro Beatificationibus, & Canonizationibus. *l.*4. *p.*1. *c.*5. *n.*4. Invocatus ab ægroto ipsum miraculose sanasse cur sit reputatus. *n.*8. In eius miraculorum examine discussum est a Paulo Manfredo, num læsio oculorum ex variolis procedens, aut amissio humorum chrystallini, & vitrei sanari possit absque miraculo. *cap.*9. *n.*16. Proposita fuit quædam ab intestinali hernia sanatio tanquam miraculosa, quæ non fuit approbata. *cap.*15. *n.*20. A lethali vulnere miraculose sanavit Joannem Baptistam Corizo. *c.*16. *n.*27. Aquæ pluviam prodigiose vitavit, cum inviseret Catharinam Carafam ægrotantem. *c.*24. *num.*7. Qualiter examinatum fuerit, an eius sanguis incorruptus permanserit, aut ebullierit. *c.*31. *n.*9. Dum fuit beatificatus, concessa fuere Officium & Missa pro tota eius Religione. *lib.*4. *p.*2. *cap.*1. *n.*7. De cultu concesso erga eum beatificatum. *c.*14. *n.*3. Quomodo ei Patronatus Civitatis Neapolitanæ concessus sit. *n.*3. Ejus nomen ante Canonizationem descriptum est in Martyrologio Romano. *cap.* 18. *n.*9. Quotidie S. Eucharistia reficiebatur. *l.*3. *cap.*27. *n.*3.

Ven. Andreas Bobola Soc. Jesu nomen dedit, & cur S. Congregatio Rituum responderit pro ejus non cultu, quamvis obstiterit temporis intercapedo inter sententiam, & petitionem ejusdem confirmationis, nec non probatio intermediæ introductionis. *l.*2. *c.*15. *n.*15. In e us causa dicitur, approbatum esse non cultum, quia cultus ante judicium de non cultu ablatus fuerat. *c.*16. *n.* 4. In processibus super non cultu, qui fiunt auctoritate ordinaria, vel delegata, satis est, ut a Judice tradatur Notario cedula sententiæ, a quo recitetur etiam extra illius præsentiam. *c.* 51. *n.* 8. De ipsius martyrio agitur, cum idem pro Christi amore vitam amiserit. *l.*3. *c.*12. *n.* 20.

B. Andreas Cacciola Hispellas, seu de Lachis Sacerdos fuit Ordinis Minorum S. Francisci. *l.* 2. *c.* 24. *n.* 188. Decretum pro ejus cultu immemorabili, & casu excepto. *Ibid.* Unus fuit ex primis discipulis S. Francisci de Assisio, a quo habitu Religioso accepto, prædicationi Verbi Dei operam dedit, donec in Domino obdormivit. *n.* 189. Sepultus fuit in Ecclesia S. Andreæ Apostoli Spoletana. *Ibid.* Eum laudant Rodulphus Tossinianensis, Bartholomæus de Pisis, Arturus, Wadingus, Franciscus Haroldus, & alii. *Ibid.* De ejus cultu agitur in quodam libro ms. approbato, & confirmato a Paulo III. *n.* 190. Commissio introductionis ejus causæ signata fuit tempore Urbani VIII. & reassumpta sub Benedicto XIII. ab eo approbata, ac a Clemente XII. confirmata. *n.*191.

B. Andreas de Comitibus ob immemorabilem cultum Beatus declaratur ab Innocentio XIII. *l.*1. *c.*31. *n.*16. Ejus cultum immemorabilem, & casum exceptum approbavit Innocentius idem per literas Apostolicas in forma Brevis. *l.*2. *c.*24. *n.*160. Eum scripsisse librum de partu Virginis, testantur plures, qui tamen non reperitur. *n.* 162. Oblatam dignitatem Cardinalitiam ab Alexandro IV ejus Patruo, & ab eo recusatam, ferunt Baptista Campofulgosius Dux Reipublicæ Januensis, & Hieronymus Piatus. *n.*163. Eamdem dignitatem ei oblatam a Bonifacio VIII. & pariter recusatam dicunt Ludovicus Donius, & Cardinalis de Lauræa, quamvis id neget Contelorius. *Ibid.* Asserunt etiam Bartholomæus de Pisis, ac S. Antoninus: ejus imago picta fuit a Thaddæo Gaddlo discipulo Giotti cum radiis, & diademate circa caput, & cum pileo Cardinalitio ad pedes: eamdem dignitatem oblatam, & ab eo non acceptatam, asserunt quoque Spondanus, Bzovius, Ciacconius, & Lucas Wadingus. *Ibidem.* Ipsius vitam scripsit Antonius Maria Bonuccius. *n.* 164. Pisanus, Tossinianensis, Arturus, & Lucas Wadingus asserunt, Bonifacium VIII. dixisse, quod, si Beato Andreæ superviveret, eum esset canonizaturus. *Ibid.* Cur tamen id non fecerit? *Ibid.* Qualiter eumdem B. Andream coli fecerit Salvatus Episcopus Anagninus. *n.*165. In ejus causa responsum fuit pro signatura Commissionis, licet in processu ordinario deficerunt testes ex Officio. *c.* 43. *n.* 19. De ejus electione in Cardinalem. *l.*3. *c.*33. *n.*2. Cur in honorem ejus concessa sint Officium, & Missa? *l.* 4. *p.* 2. *c.* 3. *n.* 7. & *c.* 4. *n.* 1. Beatificatus fuit æquipollenter. *l.*1. *c.*42. *n.* 9.

S. Andreas Corsinus ut canonizaretur, undecim Conventus habuerunt Sacræ Rotæ Auditores. *l.*1. *c.*17. *n.*9. Beati-

nificatus fuit ab Eugenio IV. *l.* 1. *c.* 2. *n.* 17. In ejus Relatione dictum fuit a S. Rotæ Auditoribus, duo miracula sufficere pro canonizatione. *c.*32. *n.*4. Ejus virtutum discussio formalis facta fuit ab Urbano VIII. ut eum canonizaret, quamvis ipsi cultus adeo amplus concessus fuisset ab Eugenio IV. ut jam canonizatus putaretur. *n.* 11. Necessaria sunt miracula post obitum pro causis Servorum Dei. *c.* 33. *n.* 15. Miracula in vita patrata non sunt inutilia, si concurrant alia post mortem. *n.*16. In ejus honorem construit Clemens XII. in Basilica Lateranensi Sacellum magnificum. *c.* 36. *n.*3. In ejus Canonizatione sententiam tulit Urbanus VIII. ut in ejus honorem Officium celebraretur. *n.* 22. Ejus corpus Florentiæ processionaliter delatum est, Missaque de SS. Trinitate in Ecclesia Carmelitarum pro ejus honore celebrata fuit, indulgente Eugenio IV. *c.* 37. *n.* 11. Laudatur a Joanne Baptista Lezana. *c.*38. *n.*6. Quandonam effectum fortita fuerint ea, quæ præcepit Urbanus VIII. pro ejus Officii recitatione, Missæque celebratione. *n.*7. In ejus causæ Relatione asseritur, Ordinarium universim in causis Ecclesiasticis propriæ Diœcesis jurisdictionem habere. *l.* 2. *c.* 1. *n.* 2. Et a Conteloro requiritur, ut in causis Ecclesiasticis processus fiant ab Ordinario. *n.*5. In ea exponitur ab Auditoribus Rotæ quinam nomine Ordinariorum veniant. *c.* 2. *n.* 1. Cur processus confectus ab Episcopo Fesulano judicatus fit nullus ab Auditoribus Rotæ. *c.*3. *n.*8. In ejus relatione dicitur a Lezana, miracula non esse approbanda ex solo processu Ordinario, sed etiam processu Apostolico. *c.* 4. *n.* 11. Cur in ejus causa aliqua miracula non fuerint approbata. *c.* 5. *n.* 6. Ejus cultus Florentiæ ante Canonizationem. *c.* 9. *n.* 3. Ejus cultus permissus a Gregorio XIII. vivæ vocis oraculo. *n.* 5. In honorem ejus aliquæ votivæ tabellæ appositæ sunt. *c.* 11. *n.* 15. De ejus cultu ex concessione Gregorii XIII. locutus est Cardinalis Sirletus. *cap.* 20. *n.*4. Ejus beatificati corpus permittente Eugenio IV. publice ostendebatur cum luminibus, & thurificationibus. *n.* 14. Cum ipse (Beatus tantum) miraculose liberaret Florentinos a vexationibus Philippi Ducis Mediolanensis, & Nicolai Picinnini, ampliori cultu decoratus fuit ab Eugenio IV. *n.* 17. Ex ejus relatione constat, Decretum esse, ut postquam S. Sedes manum apposuit in causis Servorum Dei, in eas non se intromittat Ordinarius. *c.* 35. *n.* 12. Et Judices Subdelegatos in Remissorialibus posse alios pro confectione processuum subdelegare. *c.*46. *n.*10. Et posse Judicem committere Notario examen testium. *c.* 47. *n.* 2. Et sufficere Notarium laica authoritate creatum pro causis canonizationis. *c.*47. *n.*8. Quonam modo in ejus processu juramentum exhibuerint Sacerdotes, & quonam laici. *c.* 48. *n.* 7. In ejus causa actum fuit de omissione examinis testium in processu super aliquibus interrogatoriis. *c.* 49. *n.* 6. Ejus processus sanatus fuit, cum testes non fuissent examinati in loco sacro, sed in cubiculo Archiepiscopi. *n.*22. In ipsius causa responsum fuit, processum Ordinarii super virtutibus, & miraculis post appositionem manus Sedis Apostolicæ, habere vim tantum adminiculi. *c.* 53. *n.* 8. Canonizatus fuit post annos 257. ab obitu suo. *c.*54. *n.*7. Canonizatus est, ex solis testibus de auditu. *l.* 3. *c.* 1. *n.* 11. Nicolaum quemdam Reliquiarum suarum derisorem, Beatus excæcavit, & postea illuminavit, sed miraculum non approbavit S. Rituum Congregatio. *c.* 4. *n.* 14. Pro ejus Canonizatione ratio habita est eorum, quæ de ipsius virtutibus ab historicis narrabantur. *c.*8. *n.*21. Diu reluctatus tandem Episcopatum Fesulanum suscepit. *c.* 31. *n.*4. Inter Sanctos numeratus fuit, postquam ad Apostolicam Sedem revocatæ sunt causæ Canonizationum. *c.*34. *n.* 1. Pollebat gratia sedandi dissidia, ac discordias populorum. *n.*9. In ejus causa approbata fuit tamquam miraculosa sanatio Angelicæ Monialis, quæ intra octo dies mundata fuit a lepra, invocato eodem S. Andrea, cum a primo convalescere incepisset. *l.*4. *p.*1. *c.* 8. *n.* 17. Miraculosum se gessit idem Sanctus erga surdos, & mutos. *c.*10. *n.*3. Prodigiosam opem contulit Epilepticis. *c.* 13. *n.* 2. Inter ejus miracula examinata fuit præservatio Petri Victorii a læsione, cum ab alta turri delaberetur. *c.* 22. *n.*4. Ejus animæ mirabilis apparitio, ac cujusdam victoriæ insignis ab eo facta prædictio. *c.* 32. *n.* 7. Ob miracula, quibus floruit, commendatur in Martyrologio Romano. *l.*4. *p.*2. *c.*19. *n.* 3. Ejus cadaveris translatio quomodo facta sit. *c.*22. *n.*20.

B. Andreas Eremita: in ejus causa confectus fuit processus a solo Notario facultatem habente ab Episcopo. *l.*2. *c.*47. *n.*2.

dem causæ commissio tradita fuit jussu Summi Pontificis Tigrinio Secretario Congregationis Rituum. *ibid.*

Serva Dei Anna a S. Bartholomæo: cum de ejus causa in Sacra Rituum Rituum Congregatione ageretur, ejus processus extero idiomate confectus examinatus fuit ab Interpretibus fide dignis. *l.* 1. *c.* 19. *n.* 10. In ejus causa responsum fuit, quid agendum esset, quando intelligentia characteris, operis, aut scripti alicujus Servi Dei examinatu sit difficilis. *l.* 2. *c.* 26. *n.* 9.

Serva Dei Anna de Cruce: in ejus causa super non cultu processum in Urbe confecit Cardinalis Vicarius. *l.* 2. *c.* 45. *n.* 5. & *n.* 9.

Serva Dei Anna a Jesu: in ejus causa reputatum fuit, non exhibendos esse processus inceptos, & non completos, ut signetur commissio reassumptionis. *l.* 2. *c.* 18. *n.* 10. Quomodo ejusdem processus apertus fuerit. *c.* 51. *n.* 11.

Anna Prophetissa filia fuit Phanuelis: laudatur a S. Hieronymo; nam in viduitate Deo assidue vacabat. *l.* 3. *c.* 37. *n.* 6. An aliquod peccatum veniale commiserit. *c.* 39. *n.* 10. Samuelem filium suum doctrina sana erudivit. *c.* 43. *n.* 7. Prophetiæ dono illustrata fuit. *c.* 45. *n.* 8. In limbum descendit, sed inter Sanctas in Martyrologio celebratur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 20. *n.* 11. Sanctis novi Testamenti adjungitur. *c.* 29. *n.* 2. Ejus memoria recolitur in Menologio Græcorum. *n.* 9.

S. Annon Episcopus Coloniensis, seu Anno celebratur in Martyrologio Romano, & adversus hæreticos Magdeburgenses, laudatur a Cardinali Baronio. *l.* 2. *c.* 42. *n.* 11. Henricum II. Imperatorem objurgans, ejus obitum sequenti anno eventurum prædixit. *l.* 3. *c.* 47. *n.* 1.

S. Anselmus Episcopus, & Doctor cur inter Ecclesiæ Doctores numeretur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 11. *n.* 9. & *n.* 15. Invitus ad Episcopatum assumptus fuit. *l.* 3. *c.* 31. *n.* 4.

S. Anselmus Lucensis Episcopus quid pro Christo passus sit. *l.* 3. *c.* 33. *n.* 2. Ejus corpus integrum asservatur. *Ibid.* Ab Alexandro II. dicitur Cardinalis creatus, cur tamen de hoc dubitetur? *Ibid.* Ejus corpus purpura Cardinalitia die ejus festo indutum esse fertur jussu Cardinalis Herculis Gonzagæ. *Ibid.* Mitram accepit a Gregorio VII. prope morituro, quam ipse in capite gestabat, & Ubaldus Episcopus Mantuanus ægritudine laborans virtute ejusdem Mitræ sanatus est. *l.* 1. *c.* 41. *n.* 16. Laboravit strenue pro defensione Gregorii VII. adversus Guibertum Antipapam. *n.* 17.

S. Anselmus Nonantulanus Abbas: ejus cultus ampliatio. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 5. *n.* 3. & 5.

S. Anscharius Episcopus laudatur a Bollando ob ardens Martyrii desiderium, sed non proinde eum Martyrem appellavit. *l.* 3. *c.* 11. *n.* 7.

S. Anterus Papa, & Martyr gesta Martyrum diligentissime a Notariis exquisivit, & in Ecclesia recondidit; ob quod a Maximino Præfecto occidi jubetur. *l.* 1. *c.* 3. *n.* 1. Confirmavit creationem septem Notariorum factam a Clemente I. pro totidem Urbis regionibus, ut Acta Martyrum transcriberent. *c.* 17. *n.* 1.

S. Anthimus Diaconus occisus fuit, cum literas perferret Martyribus, hisque adjunctus fuit. *l.* 3. *c.* 19. *n.* 4. Officio, ac Missa decoratus fuit, cum ipsius nomen in Martyrologio Romano descriptum sit. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 5. *n.* 4.

S. Anthusa Virgo ob cultum imaginum a Constantino Copronymo verberibus cæsa, & exilio amandata quievit in pace: non colitur tamquam Martyr. *l.* 3. *c.* 12. *n.* 20.

S. Antoninus Abbas ob sanctitatem, & miracula in Martyrologio Romano commendatur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 19. *n.* 4.

S. Antoninus Archiepiscopus sub Clemente VII. canonizatur, & in Bulla Canonizationis subditur, tempore Leonis X. ejus virtutes, & merita accurate fuisse examinata a Jacobo Simonetta, & Guillelmo Cassadoro Cappellanis, & Auditoribus causarum Sacri Palatii. *l.* 1. *c.* 15. *num.* 14. Ante canonizationem ejus virtutes Pontificis jussu a nonnullis Cardinalibus examinatæ sunt. *num.* 16. Pro ipsius virtutibus discutiendis habitum est coram eodem Papa Consistorium Cardinalium, & Episcoporum. *Ibidem.* Pro ejusdem causæ meritis apud eumdem Pontificem habita est peroratio in tertio Consistorio. *c.* 21. *n.* 9. Ab Hadriano VI. canonizatus est in Basilica Vaticana; quamvis Pontifex in Palatio Lateranensi degeret. *cap.* 36. *n.* 3. In ejus Canonizatione Missam Pontifex celebravit. *n.* 26. concionem habuit. *num.* 37. In ejus Bulla Canonizationis præcipitur celebratio Missæ, & recitatio Officii pro Ecclesia universali. *c.* 38. *n.* 5. Quamvis Officium, & Missa in Bulla Canonizationis per verba præcipientia expressa fuerint, alterum adhuc Decretum S. Rituum Congre-

gregationis editum fuit. *n.7.* Dum canonizaretur, Pontifex, ne in errorem incideret, preces ad Deum effudit. *cap.44. num.20.* In ejus Canonizatione sumptus, aut expensas fieri, vetuit idem Pontifex. *c.46. n.7.* Ipsum ut Sanctum publice, ac privatim coli præcepit Clemens VII. *l.2. c.7. n.8.* In processu super ejus canonizatione fit mentio cujusdam tabellæ ad ipsius sepulcrum apponendæ. *c.11. n.15.* Ejus sanctitas ex vitæ actis comprobatur, & quia ejus anima in cælum ferri visa fuit a Tuccio Monacho Cisterciensi Florentiæ, & a Constantio Fabriano Ordinis Prædicatorum. *c.19. n.12.* Carnibus vescebatur ob infirmitatem. *l.3. c.29. n.3.* Canonizatus fuit, postquam canonizationis causæ ad sanctam Sedem devolutæ sunt. *c.34. n.1.* In Bulla Canonizationis dicitur, qualiter munus Episcopale impleverit. *n.9.* Laudatur in eadem ob insignem erga pauperes misericordiam. *n.31.* In ejus causa inquisitum fuit super fama sanctitatis, & miraculorum in obitu. *c.38. num.19.* De concessione Officii pro universo orbe. *l.4 p.2. c.6. n.14.* Cur in Ecclesia non celebretur tanquam Doctor. *c.12. n.9.*

S. Antoninus Martyr pro Christo sanguinem fundens cultu dignus proponitur a Theodoreto. *l.1. c.1. n.18.*

S. Antonius Abbas se jussit sepeliri in loco ignoto, ne post obitum ei cultus præstaretur. *l.1. c.5. n.4.* Ejus diem anniversariam nocturnis vigiliis celebravit S. Hilario, & ejus obitus diem cognovit, ac nuntiavit. *l.2. c.13. n.3.* Eum laudavit S. Hieronymus. *c.19. n.6.* Vidit aliquas Servorum Dei animas in cœlos evehi. *n.11.* Effusam Dei gratiam, & communicationem accepit, ut ejus sanctitatis merita manifestarentur. *l.3. cap.10. n.8.* Asserebat, non esse a quolibet Sancto viro omnes omnium virtutum præstantissimos actus exquirendos. *c.21. n.15.* Laudatur a S. Athanasio ob vivam in Deo spem. *c.23. n.15.* Et ob insignem liberalitatem. *c. 24. n. 25.* Ipsius heroica perseverantia commendatur ab eodem S. Athanasio. *n.35.* & ejus asperrima pœnitentia. *c. 28. n.14.* Ex speciali Dei providentia ei non officit corporis assidua maceratio, & vitam diu protraxit. *c.29. n. 6.* Pluribus Dæmonum tentationibus vexatus fuit. *c. 30. n. 3.* Auctor fuit cujusdam Religiosi Ordinis, quin ullam a Summo Pontifice approbationem exquisiverit, cum nondum id Jure Ecclesiastico præceptum esset. *c.35. n.4.* Plura pietatis officia exhibuit erga S. Paulum Eremitam, cujus morti adfuit, ipsiusque animam in cœlos deferri vidit, aliaque prodigia, quæ in ejus obitu contigerunt. *c.38. num.5.* Pallium accepit sibi dono datum a S. Athanasio Episcopo, quo corpus S. Pauli involutum sepeliret. *Ibid.* Discipulis non renuebat exponere dona cœlestia, quæ a Deo acceperat. *c.40. n.2.* Apparitionibus Angelorum recreabatur. *c.51. n.4.* S. Paulum Eremitam miraculose accitis Leonibus sepelivit. *l.4. p.1. c.5. n.26.* Cum a S. Paulo hospitio exciperetur, ipsis corvi integrum panem detulerunt. *c.23. num.11.* Ejus imaginem cum quidam milites bipennibus percuterent, ut eamdem flammis traderent, ipsi cœlesti igne consumpti sunt. *c.26. n.30.* Ejus cadaveris genuflexio miraculosa putatur. *c.31. n.1.* Animam S. Pauli in cœlos euntem vidit. *c.32. n.5.*

Servus Dei Antonius Baldinuccius pie obiit, & quid circa ejus non cultum responsum fuerit in Sacra Rituum Congregatione. *l.2. c.13. n.6.* Ejus imago picta fuit in quodam Sacello, itaut S. Franciscum Xaverium repræsentaret. *c.14. n.2.* Cur dicta imago amota fuerit, antequam de ejus causa in Sacra Rituum Congr. ageretur. *Ibid.* In ejus causa inter sententiam, & petitionem confirmationis ejusdem pro non cultu ipsius comprobando quid evenerit. *c.15. n.14.* Quomodo in ejus causa constructus fuerit processus. *c.45. n.9.* In ejus causa dictum fuit, ad quem scribenda esset Epistola Indicum delegatorum in fide testibus examinandis tribuenda. *c.50. n.5.*

Servus Dei Antonius a Conceptione Lusitanus: in ejus causa non fuit acceptatus, tamquam Apostolicus, processus Ordinarius. *l.2. c.6. n.7.* Revisæ, & examinatæ sunt ipsius epistolæ familiares. *c.26. n.2.* Admissa fuit validitas processus, licet testimonium exhibuerint aliqui Regulares absque Superiorum facultate. *c.48. n.5.* Cum testes non jurassent in processu per diem ante examen, sed solum tempore, quo examinabantur, non proinde ista pars examinis ut nulla fuit reputata. *n.10.* In ejusdem processu, cur testium depositiones a Notario in aliud idioma versæ sint. *c.49. n.14.* In una, eademque Congregatione propositum fuit dubium de virtutibus Theologicis, & Cardinalibus. *c.54. n.8.*

Antonius de Dipolis martyrio coronatus

natus fuit, postquam a Fide receesserat. *l.3. c.15. n.18.*

B. Antonius Fatatus Viearius Generalis Episcopi Senensis, Commissarius Eugenii IV. postea Canonicus Basilieæ Vaticanæ a Nicolao V. & Vicarius ejusdem Basilieæ constitutus est. *l.2. c.18. n.3.* Electus fuit Episcopus Aprutinus, Clericus Cameræ Apostolicæ, Quæstor, & Gubernator Piceni, ac Consiliarius Alphonsi Regis Neapolitani. *Ibid.* Tempore Pii II. Episcopus fuit Anconitanus, & Commissarius generalis in tota Ditione Ecclesiastica. *Ibid.* A Paulo II. Bononiam missus est, ut Quæstoris Apostolici munus exerceret. *Ibid.* Obiit sub Sixto IV. *Ibid.* Translatus primum fuit, prævio quodam miraculo, & mox ad novum altare ipsius Reliquiæ deportatæ sunt. *Ibid.* Cultus ei præstitus, *Ibidem.* Ejus translatio peracta ab Episcopo Luchio Anconitano. *Ibid.* Probatur ejus cultus immemorabilis. *Ibid.*

Servus Dei Antonius Gonzalez: in eius causa admissus est processus, licet apertus designaretur, cum hujusmodi apertio fieret inculpabiliter, & injunctum fuit Promotori Fidei, ne hunc defectum opponeret, cum de validitate pro eisus agendum esset. *lib. 2. cap.47. n.12.*

Ven. Antonius de Graffis, seu Craffis: in eius causa concessa fuit signatura Commissionis ante decennium elapsum post processum ab Ordinario confectum. *l.2. c.36. n.4.* Ejus processus in genere constructus fuit in Urbe. *c.45. n.9.* E sepulcro transferri permissum est. *l.4. p.2. c.22. n.5.*

B. Antonius Hornariensis Martyr una cum Sociis aliis beatificatus fuit, eorumque Beatificatio sexta fuit, quæ facta est in Basilica Vaticana. *l.1. c.24. n.10.*

B. Antonius a Stronconio Ordinis Minorum ob cultum immemorabilem beatificatus est ab Innocentio XI. *l.1. c.31. n.12.* Quomodo in ejus causa probatus sit cultus immemorabilis. *l.2. c.23. n.12.* Decretum pro cultus approbatione. *c.24. num.60.* Quando ab hac vita decesserit. *n.61.* Ad eius tumulum miraculum patratum. *Ibid.* Ipsius vitam Italico idiomate descripsit Ludovicus Jacobillus, & Latino Bollandus, & Henschenius. *n.62.* De ipsius virtutibus, & miraculis non pauca habentur apud complures Authores. *n.62.*, & *63.* In casu processus super ejus cultu immemorabili visitatum fuit ipsius sepulcrum ab anteriori parte. *c.51. n.1.* De eius cultu immemorabili, & concessione Officii ac Missæ in ipsius honorem. *l.4. p.2. c.3. num.3.*, & *c.4. num.3.* Cur Officii, ac Missæ Decretum fuerit expeditum. *c.3. n.6.*, & *c.4. n.3.* Antiquis vestibus exutus, novis indutus fuit. *c.26. n.10.*

S. Antonius Ulyssipponensis, seu Patavinus apud Deum sanctitate fulgens hominum cultu dignus efficitur. *l.1. c.13. n.2.* Antequam canonizaretur, ejus merita accurate examinavit Gregorius IX. consilio usus Episcoporum. *c.15. n.12.* Canonizatus fuit a Gregorio IX. quem quidam Cardinalis certiorem fecit, Deo placere hanc Canonizationem ineunctanter fieri. *cap.20. n.10.* In ejus die sacra 13. nempe Junii beatificatus fuit S. Turribius Archiepiscopus Limanus. *c.23. n.8.* Ut ipse S. Antonius a Gregorio IX. canonizaretur ejus miracula examinata, & requisita fuerunt. *c.28. n.9.* Cum in Bulla Canonizationis ejus dicitur, signa fecisse, idem est ac miracula patravisse. *c.28. n.14.* Canonizatus fuit in Civitate Spoletana. *c.36. n.2.* Ante canonizationem ejus miracula a suggestu lecta sunt. *n.15.* Indulgentiæ concessæ sunt in ipsius Canonizatione Christi fidelibus, qui Ecclesiam, in qua requiescit, visitarent. *n.9.* In ejus Canonizatione ultra Bullam, alias edidit literas Gregorius IX. indicantes ipsam Canonizationem. *c.38.* Nulla fit in Bulla Canonizationis mentio Officii, sed tantum in ea præcipitur, ut ejusdem memoria, ac dies anniversaria pie, devoteque recolantur. *c.38. n.5.* & *c.39. n.10.* De modo quo fuit canonizatus. *l.2. c.3. n.3.* In ejus funere persoluta sunt consueta Officia Defunctorum. *c.12. n.11.* Primo ab obitu anno S.S. numero adscriptus fuit. *c.54. n.7.* Plura immerito passus fuit sub Elia Vicario Generali Ordinis S. Francisci. *l.3. c.30. n.15.* A teneris annis futuræ sanctitatis specimen præbuit. *c.39. n.2.* In Bulla Canonizationis asseritur, miracula necessario ad Canonizationem requiri. *c.42. n.11.* In ecstases Divinas frequenter elevabatur. *c.49. n.14.* De miraculorum inquisitione pro ipsius Canonizatione. *l.4. p.1. c.5. n.6.* Quemdam maniacum, & furiosum miraculose sanavit. *c.14. num.2.* In ejus miraculorum examine probatum fuit, homines non posse

posse naturaliter resurgere. *cap.31. n.3.* Ipsius lingua incorrupta, & recens inventa fuit. *c.30. c.15.* Eo concionem habente, in Capitulo Arelatensi apparuit S. Franciscus de Assisio. *c.32. n.17.* Multis sub formis pictus est, & quænam de hoc exortæ sint controversiæ. *p.2. c.21. n.11.*

B. Antonius Vverdanus Martyr cum quibusdam aliis sociis beatificatus est, eorumque Beatificatio sexta fuit, quæ celebrata est in Basilica Vaticana. *l. 1. c.24. n.10.*

Anuph Abbas opera sua bona, donaque sibi a Deo communicata Monachis exposuit. *l.3. c.40. n.2.*

S. Appollonia martyrium pro Christo subiit, de quo extant literæ encyclicæ. *l.1. c. 4. n. 2.* Sibi mortem intulit, accepta occasione a Tyranno. *l.3. c.11. n.10.*

Servus Dei Apparitius Ord. *S.* Francisci: dum de ejus causa ageretur, quid pro futuris expensis subeundis factum sit. *l.1. c. ult. n.1.* De pecuniis in expensas eius causæ custoditis ex Decreto Innocentii XII. *n.17.* Ejus virtutes heroicæ examinatæ sunt, & in ipsius causa exposuerunt Nicolaus Buicus de Spinazzola, & Michael Verius, quid sit virtus heroica. *l.3. c.21. n.10.*

Appollion Græcus a Nicolao I. dicitur canonizatus, quod tamen refutatur ab Angelo Rocca. *l.1. c.7. n.12.*

S. Apollinaria sub virili habitu vixit, Deo sic inspirante. *l.3. n.41. n.20.*

S. Apollinaris Episcopus Hierapolis ob excellentiam doctrinæ suæ laudatur, non tamen ob eam solam uti Sanctus colitur. *l. 2. c. 25. n. 9.* Ob heroicam fortitudinem laudatur a S. Petro Damiano. *l.3. c.24. n. 33.* Commendatur in Martyrologio Romano. *lib. 4. par. 2. cap. 19. num. 6.*

S. Apollonius a quodam Auctore commendatur. *l.3. c.27. n.10.*

S. Arcadius Martyr ab Episcopo Constantinæ monitus fuit ut persecutionem Vvandalicam forti animo perferret, nam per martyrium omnia peccata delentur. *l.3. c.15. n.8.*

S. Arcadius Martyr (alius) militem egit sub Imperatoribus Ethnicis. *l. 3. c.14. n.9.* Martyrium subiturus, invocato Deo collum paravit ictibus bipennis. *c.18. n.15.* Celebratur in Martyrologio. *l.4. p.2. c.19. n.3.*

S. Arcadius filius S. Xenophontis (alius) una, & eadem die cum patre, matre, & S. Joanne fratre a Græcis colitur. *l. 4. p.2. c.16. n.55.*

B. Archangelus Cannetus pie in Domino obiit, ejusque corpus incorruptum servatur in civitate Eugubina. *l.2. c.18. n.18.* Ejus gesta referuntur a Joanne Baptista Signio, Constantino Ghino, Ludovico Jacobillo, Gaspare Bombacio, Antonio Masinio, Valerio Zano, & Bollandianis. *Ibid.* Ipsius vitæ descriptio antiquissima invenitur inserta in processu auctoritate Ordinaria confecto super ejus cultu a Michaele Thoma de S. Leone Vicario Generali Episcopi Eugubini. *n. 19.* Plura ad ejus cultum immemorabilem attinentia. *ibid.*

Ardicinus Junior Aleriensis Episcopus, & Cardinalis fuit, sed dimissis Dignitatibus ex consensu Innocentii VIII. in Monasterium suum Camaldulensium rediit. *l.3. c.35. n.14.*

S. Aretas pro Christo martyrium pertulit una cum filio ætatis annorum quinque in Sabæa, vel Homeritide regione sub Dunaano, de quibus agit Metaphrastes apud Surium, de eis vero dubitat Baillet. *l.1. c.14. n.4. & l.3. c.18. n.19.*

S. Arigius, seu Aligius Episcopus plurium criminum reus appellatus est; an vero ea commiserit. *l.3. c.39. n.6.*

Arnaldus Albigensis quamvis uti justus coleretur a Fratribus Ordinis Prædicatorum, & Minorum, ejus ossa utpote hæretici confracta, & dispersa fuerunt. *l.2. c.8. n.6.*

S. Arnulphus Episcopus Suessionensis: de ejus publico cultu pertractatum fuit apud Cononem Prænestinum Legatum Apostolicum tempore Callisti II. *l. 1. c. 8. n. 14.* A Lamberto Episcopo Tornacensi beatificatus est. *c. 10. n. 7.* Canonizatus fuit, habito processu ejus vitæ. *c.20. n.6.* Prædixit Bertæ pellici Philippi Regis Francorum futuras ærumnas, cum Gerardum Abbatem e Monasterio S. Medardi expelleret, & Pontium injuste introduceret. *l.3. c.47. n.1.*

Arsacius vivente S. Joanne Chrysostomo, Sedem Constantinopolitanam invasit. *l.1. c.7. n.5.* De ejus nomine inscripto in tabulis Episcoporum. *Ibid. & n.6.*

S. Arsenius Eremita licet corpus assidue maceraverit, diu ex speciali Dei providentia vitam protraxit. *l. 3. c. 29. n.6.* Valde timuit mortem. *l.3. c.38. n.18.*

Serva Dei Arsilia Altissima virtutibus, & gratiis gratis datis floruit. *l. 3. c. 45. n.2.* In Divinas ecstases rapiebatur. *c.49. n. 15.*

*n.*15. Obtinuit a Deo, invocato ejus Servo Roberto Bellarmino Cardinali, ut morbus, quo vexabatur, in alium mutaretur, quod miraculosum esse, inquit Paulus Zacchias. *l.*4. *p.*1. *c.*8. *n.*25.

S. Artemius Præfectus Augustalis, & sub Constantino Magno præclaris militiæ honoribus functus a Juliano Apostata capite cæsus est, cum eum de impietate adversus Eugenium, & Macarium Præsbyteros objurgaret. *l.* 3. *c.* 17. *n.* 6.

S. Asterius Martyr a Lysia Præside tentatus muneribus, ut Christi Fidem desereret, ea constanter recusans, subiit martyrium. *l.*3. *c.*14. *n.*4.

S. Athanasia Deo inspirante, sexum muliebrem obtexit. *l.*3. *c.*41. *n.*20.

S. Athanasius Episcopus: a quarto seculo ejus obitus dies anniversaria per S. Gregorium Nazianzenum colitur. *l.*1. *c.*5. *n.*4. De eo fit mentio in canone Missalis Mozarabici. *n.*6. Per privatum cultum beatus, & per communem Ecclesiæ consensum canonizatus agnoscitur. *c.*6. *n.*9. Laudatur a S. Gregorio Nazianzeno. *c.*12. *n.*5. Male tractatus fuit a Constantino Imperatore Eusebii arte delusi. *l.* 2. *c.* 36. *n.* 16. Ab hominibus non paucis calumniis affectus homicida, & stuprator appellatus fuit. *c.* 41. *n.* 1 Fuga evadens manus Syriani Ducis, id fecit exemplo Christi, & Apostolorum, uti responsum fuit Leontio Antiocheno, Narcisso Neroniadis, & Georgio Laodiceno Arianis. *l.* 3. *c.* 16. *n.*14. Fugam arripuit, & gregem deseruit, ut ei opportuno tempore prodesse posset. *n.*15. Adversus Arianos innocens declaratus est a Julio I. *c.*32. *n.*16. Commendatur a Thomassino ob frugalitatem in mensa, & vestibus. *c.* 34. *n.* 27. Alexandria pulsus in exilium relegatus est a Constantino Magno, quem Eusebius Nicomediensis fraudibus circumvenerat. *c.*36. *n.* 4. Pallium dono dedit S. Antonio Abbati, quo S. Pauli Eremitæ corpus sepeliendum posset involvere. *c.*38. *num.* 5. Constantinopoli furto sublatus, cum ad Venetias deferretur, in eis colitur, probata ipsius corporis identitate a S. Laurentio Justiniano. *l.*4. *p.* 2. *c.*25. *num.* 44. Ecclesiæ Doctoribus adjungitur. *c.*12. *n.*9.

S. Athenogenes Episcopus celebratur in Martyrologio ob doctrinæ suæ præstantiam. *l.*4. *p.*2. *c.*19. *n.*5.

B. Attho Episcopus qualiter in Martyrologio Romano descriptus sit. *l.* 4. *p.*2. *c.*18. *n.*16.

S. Atticus epistolam accepit de S. Joanne Chrysostomo tabulis Episcoporum inscribendo. *l.*1. *c.*7. *n.*6.

S. Attilanus Episcopus ab Urbano II. canonizatus fuit. *l.*1. *c.*8. *n.*12. Quare in Diœcesi Toletana Officio, ac Missa decoratus sit. *l.*4. *p.*2. *c.*6. *n.*4.

B. Ava: Dononii in Belgio ejus dies anniversaria recolitur. *l.*2. *c.*13. *n.*4.

S. Augurius Diaconus in odium Fidei occisus est. *l.*3. *c.*24. *n.*3.

S. Augustinus. V. *S. Aurelius Augustinus*.

S. Augustinus Cantuariensis Archiepiscopus, cum ejus Reliquiarum translationis festum celebraretur, quemdam ægrum sanavit, quod quidem miraculum cum factum esset ad sepulcrum S. Hadriani Abbatis, huic etiam adscriptum fuit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 5. *n.* 20. Idem judicium habitum est de quodam alio miraculo, in quo ipse S. Augustinus invocatus fuit, & manus ægri admota est feretro; super quo ferebantur ossa S. Melliti ejus socii. *Ibid.* Invocabatur olim in litaniis. *l.* 4. *p.*2. *c.*20. *n.*2.

B. Augustinus Dalmata Episcopus ob immemorabilem cultum Beatorum numero adscriptus fuit ab Innocentio XII. *l.*1. *c.*31. *n.*14. Decretum pro ejus cultus approbatione. *l.* 2. *c.* 24. *n.* 98. Quando obierit. *Ibid.* Eum canonizatum fuisse a Joanne XXII. precibus Caroli Ducis Calabriæ, referunt nonnulli Authores, at quid circa hoc sentiendum? *n.*100. De laudabilibus ejusdem B. gestis loquuntur plures Auctores. *n.* 101. De ejus cultu immemorabili, ac concessione Missæ, & Officii. *l.*4. *p.*2. *c.*3. *n.* 4. Pro ipsius Officio lectiones propriæ postea concessæ sunt. *c.*4. *n.*5.

Ven. Augustinus Nidrosiensis Episcopus: in ejus causa, nonnullis Regularibus Remissoria delegavit Clemens IV. *l.*2. *c.*45. *n.*11.

Avila. V. *Joannes de Avila*.

S. Avitus Episcopus laudatur ob excellentiam, & præstantiam doctrinæ suæ. *l.* 2. *c.* 25. *n.* 9. Confutavit Faustum Rejensem, Semipelagianis adhærentem. *c.* 29. *n.* 8. Ejus memoria recolitur in Martyrologio Romano. *l.*4. *p.*2. *c.*19. *n.*5.

S. Aurea minis tyranni conterrita, Christum ore negavit, sed postea in se reversa culpam hanc martyrio delevit. *l.*3. *c.*15. *n.*18.

S. Aurelius Augustinus Episcopus: precationem, & orationem pro ejus anima

præ humilitate abscondebat. *l.3. cap.24. n.55.*, & *l.4.p.1. c.8. n.8.*

S. Barbatus Episcopus ob eximiam sanctitatem laudatur in Martyrologio Romano. *l.4.p.2. c.19. n.2.*

S. Barlaam Martyr a S. Basilio commendatur, cum heroica fortitudine floruerit. *l.3. c.24. n.33.*

S. Barnabas Apostolus, cum S. Petrus Apostolus legalia observaret, etiam judaizabat. *l.3. c.30. num.18.* Ut nonnullos ad Fidem reduceret, protulit conversionem gentium, & miracula a se Dei ope patrata. *c.40. num.6.* Iconii, & Lystris S. Paulo Apostolo adjunctus, Fidem Christi dilatavit, & eos, qui illum Jovem esse asserebant, acriter objurgavit. *l.4.p.1. cap.11. n.2.* Ut recte ministerium suum impleret, ipsum Deo commendarunt Antiocheni ad jejunandum congregati. *c.27. n.14.* Instinctu Spiritus Sancti Apostolis fuit annumeratus. *l. 4. p.2. c.11. n.1.*, & 4.

Barsabas Justus appellatus, par erat sanctitate, & meritis S. Mathiæ Apostolo, ut in Apostolatum eligeretur. *l.4.p.1. c.24 n.4.*

S. Bartholomæus Abbas hortatus est Benedictum IX., ut Pontificatu Summo abdicato, in Monasterium se reciperet ad agendam pœnitentiam. *l.4. p.1. c.32. n.9.*

B.Bartholomæus de Amideis unus fuit ex Fundatoribus Ordinis Servorum B. Mariæ, & ob cultum immemorabilem beatificatus agnitus est a Benedicto XIII. *l.1. c.31. n.17.* Decretum pro ejus cultus immemorabilis approbatione. *l.2. c.24. n.166.* Ejus loco ponitur ab aliquibus inter Fundatores prædicti Ordinis Luteringus, quod tamen non est admittendum. *n.171.*

S. Bartholomæus Apostolus: num ejus corpus in Civitate Beneventana custodiatur? *l.4. p.2. c.13. n.7.* De celebritate concessa pro ejus die festo. *c.16. num.27.* & 48. Cur die 24. Augusti ejus memoria recolatur. *n.50.* Qualiter Ipsius sacrum corpus translatum fuerit. *c.17. n.9.* De loco, in quo ejus corpus reconditur. *c.25. n.52.*

Servus Dei Bartholomæus a Martyribus librum edidit dictum *Stimulus Pastoris* a pluribus Authoribus laudatum, in quo invehitur in eos, qui ambitiose desiderant Episcopatus. *l.3. c.31. n.7.* Dei Servi vita scripta fuit a Malachia de Inguimbert Episcopo Carpentoratensi, in eaque narratur quam invitus ipse Archiepiscopatum Bracharensem susceperit. *Ibid.* Asseruit in Concilio Tridentino, Cardinales strictissima reformatione indigere. *c.33. n. 15.* Increpavit Episcopos, qui munus prædicandi Verbum Dei negligunt. *c.34. n.7.*

Servus Dei Bartholomæus de Saluthio: cur ejus corpus translatum fuerit in sepulcrum tantisper terra altius, & qualiter id factum sit. *l.4. p.2. c.22. n.10.* Plura de ejus cultu. *l.2. c.20. n.10.*

B. Bartholus a S. Geminiano colitur ex facultate Ecclesiæ, & in ejus honorem concessæ fuot Indulgentiæ. *l.4. p.2. c.19. n.12.*

S. Basiliscus Martyr S. Joanni Chrysostomo morituro apparuit. *l.1. c.7. n.4.*

S. Basilides Fidem Christi amplectitur, & martyrio coronatur, pro eo apud Deum intercedente S. Potamiena Martyre. *l.1. c.12. n.4.*

S. Basilissa uti Martyr una cum sponso suo S. Juliano colitur. *l.3. c.12. n.14.* Virginitatem nupta illæsam custodivit. *c.24. n.57.*

S. Basilius Ancyranus Episcopus in caminum ardentem injectus illæsus evasit. *l.3. c.12. n.12.* Martyrium suscepit Deum orans, ut sui misereret. *cap.18. n.15.*

S. Basilius Cæsareæ Episcopus, cognomento Magnus, a quarto sæculo per S. Gregorium Nyssenum cultus fuit. *l.1. c.5. n.4.* Privatim primum veneratione colebatur, mox ab Ecclesiæ universalis consensu canonizatur. *c.6. n.9.* Laudatur a S. Gregorio Nysseno. *cap.13. n.12.* Ab hominibus calumniose dictus fuit superbus, & ambitiosus. *l.2. c.41. n.1.* Ob eximiam erga proximum caritatem laudatur a S. Gregorio Nazianzeno. *cap.23. n.32.*, & 33. Commendatur ab eodem S. Gregorio ob prudentiam. *l.3. c.24. n. 8.* Decrevit, ne sine prævia pœnitentia Sacra Communio illis daretur, qui in bello aliquem occiderent, & ex ejus auctoritate recessit Phocas Imperator a sententia, qua statuerat, inter Martyres numerari milites, qui pugnantes adversus infideles in bello occiderentur. *c.18. n.6.* Ipsius jejunia celebravit S.Gregorius Nazianzenus. *c.24. n.45.* Extollitur a Thomassino ob temperantiæ virtutem in cibis, & vestibus. *c.34. n.27.* Auctor fuit cujusdam Religiosi Ordinis absque Summi Pontificis approbatione. *c.35. n.4.* Piissime ab hac vita migravit, *c.38.*

S. Be-

S. Benedictus Monachus cum plura incommoda pro Christo pertulerit, num Martyr aut Confessor dicendus sit, expunitur. *l.3. c.12. n.14.* S. Romualdi discipulus fuit, & martyrio se præparans, culpas etsi forte leves, Sacramentali Confessione expiavit. *c.15. n.13.*

ServusDei Benedictus a S.Phi adelphio: ejus sanctitatis famæ continuatio pro signatura Commissionis probata fuit per Epistolas Senatus Panormitani, & Archiepiscopi ejusdem Civitatis. *l.2. c.38. n.11.*

Ven. Benedictus a Podio Bonitio: in ejus causa per epistolam S. Rituum Congr. demandatum fuit Ordinario, ut accederet ad ejus sepulcrum cum Promotore Fiscali, & approbata est sententia super non cultu, statim ac venit ejusdem Ordinarii responsio testans non cultus continuationem. *l.2. c.15. n.13.* Licet in processu ordinario testes tantum juramentum præstiterint de veritate dicenda, non de secreto servando, non exinde processus habitus fuit nullus. *c.43. n.18.* Literæ Remissoriales pro ejus processu construendo tribus Episcopis inscriptæ sunt. *c.45. n.10.* De juramento præstando in ejus processu. *c.47. n.2.* In ejus processu concessum fuit, ut eodem tempore examinarentur testes in genere, & in specie, licet cum restrictione. *c.53. n.5.*

S. Benedictus II. Papa, & Confessor ab Anastasio laudatus redarguit errores Juliani Toletani Episcopi, ab hæresi tentavit revocare Antiochenum Patriarcham Macarium auctoritate sextæ Synodi a Patriarchatu dejectum, pro cujus Synodi auctoritate idem Pontifex pugnavit; & tandem obtinuit a Constantino Imperatore, ne uteretur abusiva potestate confirmandi electos Romanos Pontifices, quam ab Exarchis Ravennæ abstulerat, & ad se traxerat. *l.3. c.32. n.19.*

B. Benedictus XI. Papa Ordini Prædicatorum fuit adscriptus, & probato cultu immemorabili, Beatis annumeratus a Clemente XII. *l.1. c.31. n.18.* Decretum de cultus immemorabilis approbatione. *l.2. cap.24. n.179.* In Civitate Tarvisina natus ex familia Bocasina Nicolaus in baptismate dictus est. *n.180.* Juvenis pueros instruxit, *Ibid.* Magister Generalis fuit totius Ordinis Prædicatorum. *Ibid.* Cardinalis creatus est a Bonifacio VIII. sed reluctans, & mox Hostiensis, & Veliternus Episcopus: ab eodem Bonifacio missus est Legatus Apostolicus in Hungariam. Raynaldus testatur, eum Bonifacio vita functo Summum Pontificem electum fuisse. *Ibid.* Perusiæ mortuus est non absque suspicione veneni. *Ibid.* De ejus magna & heroica humilitate sermonem habet Georgius Lazarus. *Ibid.* De ejus etiam sanctitate plures agunt. *Ibid.* In ejus causa examinata, & revisa sunt Commentaria quædam super S. Matthæi Evangelio, quæ sub ipsius nomine (etsi forsan a Benedicto XII. composita) edita fuerant. *c.34. n.11.* Ei obloquitur Ferretus Vicentinus; at ejusdem virtutes laudat Dinus Compagnius Patritius Florentinus, & Ferreti satyricam animositatem in Romanos Pontifices improbat. *c.42. n.8.* Ad Pontificatum assumptus solum matrem suam allocutus est, quando pauperibus vestibus induta fuit. *l.3. c.10. n.5.* De ejus causæ progressu, & modo, quo de eadem pertractatum fuit. *c.32. n.78.* Pro ejus Officio concessæ sunt lectiones propriæ. *l.4. p.2. c.4. n.7.* De ejus causæ progressu, & operum scriptorum examine. *l.2. c.26. n.3., & 5.*

S. Benignus discipulus S. Polycarpi martyrio coronatus est sub Marco Aurelio. *l.1. c.4. n.15.* Ejus cultus describitur a S. Gregorio Turonensi, & in ejus honorem constructa est Basilica. *n.23.*

S. Benno Episcopus Misnensis antequam ab Hadriano VI. canonizaretur, ejus virtutes, jubente eodem Pontifice, ab aliquibus Cardinalibus examinatæ sunt. *l.1. c.15. n.16.* Factum fuit pro virtutibus discutiendis Consistorium Cardinalium, & Episcoporum. *Ibid.* In tertio Consistorio peroratio habita est. *c.21. n.9.* Ab ipso Pontifice canonizatus est in Basilica Vaticana, quamvis idem Pontifex in Laterano degeret. *c.36. n.3.* Et id constat ex Bulla Canonizationis. *Ibid.* Dum Canonizationis solemnitas peracta fuit, a prædicto Pontifice concessa fuit Indulgentia plenaria Christi fidelibus præsentibus. *n.9.* In ejus Canonizatione Missam celebravit idem Hadrianus. *n.26.* Qui habuit etiam tunc concionem. *n.37.* In Bulla Canonizationis præcipitur celebratio Missæ, & recitatio Officii in Ecclesia universali. *c.38. n.5.* Adhuc nec Officium recitatur, nec Missa celebratur, cum desideretur secundum Decretum Sedis Apostolicæ. *n.7.* In ea quoque decernitur, cultum ei exhibendum esse. *c.39. n.10.* Sumptus pro ejus canonizatione fieri inhibuit Hadrianus VI. *c.46. n.7.*

n. 7. Sanctorum numero adjunctus fuit post quadringentesimum octavum annum ab ipsius obitu. *l.* 2. *c.* 54. *n.* 7. Ejus Canonizatio facta fuit, postquam causæ Canonizationis Sedi Apostolicæ reservatæ sunt. *l.* 3. *c.* 34. *n.* 1. Idem S. commendatur a Matthæo Radero, & Bollandianis. *l.* 3. *c.* 34. *n.* 21. In Bulla Canonizationis ab Hadriano VI. narratur, quod idem vigente inimicitia inter S. Gregorium VII. & Henricum IV. Imperatorem hunc aliosque Apostolicæ Sedis hostes censuris affecit, ob quæ in vincula conjectus fuit, sed paulo post in pristinum statum revocatus. *n.* 21. Aquam in vinum convertit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 23. *n.* 8. Perennem fontem e terra fecit scaturire. *c.* 24. *n.* 2. Flumen Albim siccis pedibus pertransivit. *n.* 3.

B. Berardus Martyr Ordinis Minorum a Sixto IV. beatificatus fuit, probatis miraculis. *l.* 1. *c.* 29. *n.* 15. Idem Pontifex indulsit, ut in ejus honorem Fratres Minores Officium recitarent, Missamque celebrarent. *c.* 39. *n.* 9. A S. Francisco missus, ut Verbum Dei evangelizaret, Fidem Catholicam prædicans, non obstante tyranni edicto, occisus fuit. *l.* 3. *c.* 17. *n.* 15.

Berenices, seu Bernices commendatur a S. Joanne Chrysostomo. *l.* 1. *c.* 12. *n.* 5. Cum matre, & sorore in fluvium se dedit præcipitem. *l.* 3. *c.* 11. *n.* 10.

Servus Dei Bernardinus Calenzana: in ejus causa concessa est signatura Commissionis ante solitum decennium elapsum. *l.* 2. *c.* 36. *n.* 4.

B. *Bernardinus* de Feltro Ordinis Minorum tempore Innocentii X. declaratus fuit æquipollenter beatificatus. *l.* 1. *c.* 31. *n.* 8. Per modum dubii formalis ejus virtutes Theologicæ, & Cardinales examinatæ fuerunt. *c.* 32. *n.* 12. Adversus Judæos Usurarios Pietatis montes erigi strenue curavit. *c. ult. n.* 12. Decretum pro ejus cultu a tempore immemorabili. *l.* 2. *c.* 24. *n.* 14. De ejus cultu locutus est Leo X. in literis de cultu S. Francisci de Paula. *n.* 15. Ejusdem meminit Bustus ipsi contemporaneus. *n.* 16. Ejus vitam scripserunt plures. *n.* 17. In ejus causa pro examinandis ab eo scriptis destinavit Revisores S. Rituum Congregatio, cum Cardinalis Relator ab Urbe abesset, nec alius in ejus locum a Summo Pontifice suffectus esset. *c.* 27. *n.* 9. Facta fuit pro ejus scriptis examinandis communicatio difficultatum, traditis Relationibus Revisorum Postulatoribus, subductis vero Revisorum nominibus. *c.* 47. *n.* 10. In ejus processu decisum est pro ejus validitate, sed cum addito quod nulla habenda esset ratio testium deponentium tantum, *articulum esse verum*. *c.* 49. *n.* 17. In una eademque Congregatione propositum fuit dubium de Virtutibus Theologicis, & Cardinalibus. *c.* 54. *n.* 8. Ex Decreto edito pro ipsius causa liquet, Advocatos, Procuratoresque, dum agitur de Beatificatione, aut Canonizatione, in testes non esse admittendos. *l.* 3. *c.* 6. *n.* 10. In ejus honorem concessa fuit Officium & Missa, antequam ejus virtutes examinarentur, aut approbarentur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 4. *n.* 3.

Bernardinus Realinus ut beatificaretur, causæ examen demandatum est tribus Rotæ Auditoribus per Commissionem manu Papæ signatam. *l.* 1. *c.* 17. *n.* 8. Pro ejus causæ processu dicta fuit competere jurisdictio Ordinario. *l.* 2. *c.* 1. *n.* 4. Ejus propositionum examen confectum fuit a Cardinalibus, & Consultoribus, cum disputatum fuit de ejus virtutibus. *c.* 29. *n.* 1. Cum opera ab eo scripta a Revisoribus examinarentur, non obstantibus objectis difficultatibus, quæ doctrinam non respiciebant, factus est progressus ad ulteriora. *c.* 28. *n.* 3. Cur in ejus causa exhibita sit fides Notario attestanti, se fuisse deputatum in Actuarium. *cap.* 47. *num.* 8. In ejus processu responsum fuit, testes de Jure non teneri emittere juramentum per diem ante examen, sed tantum ex quadam consuetudine. *c.* 48. *n.* 10. Ejus processus fuit judicatus validus, cum clausula: *demptis attestationibus extrajudicialibus*. *c.* 49. *n.* 21. Quonam modo ejus scripta examinata sint. *c.* 34. *n.* 1.

S. Bernardinus Senensis a Nicolao V. canonizatus *l.* 1. *c.* 15. *n.* 14. Ejus virtutes ab aliquot Cardinalibus a Pontifice deputatis, antequam canonizaretur, examinatæ sunt. *n.* 16. Habitum est prius Consistorium Cardinalium, & Episcoporum, eodem Pontifice sic decernente. *Ibid.* In causa Canonizationis plura, eaque minutissima, semel, & iterum a Romanis Pontificibus demandata sunt. *c.* 20. *n.* 15. De Consistorio habito coram Summo Pontifice pro ejus Canonizatione. *c.* 21. *n.* 2. Canonizatus fuit, habitis omnium Cardinalium suffragiis, ut constat ex Bulla Canonizationis. *n.* 14. Canonizatus fuit in Basilica Vaticana a Nicolao V., licet Pontifex Palatium Late-

raculis ab eo patratis. *l.4.p.1.c.6.n.4.* Impium, & blasphemum quemdam miraculose resuscitavit, ut culpas suas pœnitentia deleret. *c.21.n.31.* Cum epistolam dictaret imbre ingruente, charta non fuit madefacta. *l.4.p.2.c.24.n.10.* Monachum infidelem ad fidem miraculose convertit. *l.4.p.1.c.28.n.7.* Dæmones imperiose fugavit, & iterum ad contactum Reliquiarum suarum fugam aripuerunt. *cap.29.n.11.* Vidit animas nonnullorum Monachorum, qui in Domino obierant. *c.32.n.6.* S. Bernardus post mortem, apparuit Guillelmo de Monte Pessulano, eique fassus est, animam suam in cœlos perductam esse. *Ibid.* Inter Doctores Ecclesiæ non enumeratur. *l.4.p.2.cap.12.n.9.* Ejus brachium auctoritate Pontificia translatum fuit. *c.22.n.15.*, & *19.* Sororem habuit S. Humbellinam. *c.12.n.10.*

B. Bernardus Convenarum Episcopus e sepulcro translatus est, ex facultate Clementis V. *l.4.p.2.c.22.n.15.*

Ven. Bernardus a Corleone Capuccinus ad sepulcrum super humeros Magnatum delatus fuit, & tamen S. Rituum Congregatio responsum tulit pro ejus non cultu. *l.2.c.12.n.9.* In ejus causa adhibiti fuerunt Adjuncti pro validitate processus ordinarii juxta præscripta in epistola circulari. *c.43.n.13.* In ejus processu subscripti sunt testes. *c.49.n.18.*

S. Bernardus de Montone inscriptus est in Martyrologio Romano. *l.4.p.2.c.18.n.3.* & *16.*

S. Bernardus Parmensis Episcopus & Cardinalis apud Cardinalem Baronium ab Urbano secundo Cardinalis creatus, apud Panvinium a Paschali II. *l.3.c.33.n.4.* De ejus cultu. *Ibid.* Pro Diœcesibus Parmensi, & Florentina Officio proprio decoratus est. *l.4.p.2.c.5.n.3.* Ejus nomen descriptum fuerat in Martyrologio Romano. *n.4.* An inter SS. sit annumerandus. *n.7.*

Bernardus Pænitens Beatus nuncupatus fuit, & ejus dies anniversaria celebratur apud Bertinenses. *l.2.c.13.n.4.*

B. Bernardus Ptolomæus Fundator fuit Congregationis Olivetanæ, & tempore Innocentii X. declaratus est æquipollenter beatificatus. *l.1.c.31.n.8.* Postquam approbatus fuit casus exceptus a Decretis Urbani VIII. Sacra Rituum Congregatio expedivit litteras Remissoriales, ut conficerentur processus super virtutibus, & miraculis. *c.32.n.19.* Decretum S. Inquisitionis pro ejus cultu immemorabili. *l.2.c.24.n.9.* Ejus cum laude meminit Sigismundus Titius, ipsiusque vitam scripserunt Joannes Baptista de Populonia, & alii. *n.11.* Ejus mentionem facit Pius II. *Ibid.* In ejus causa qualitas Notarii probata fuit per assertionem Judicum. *c.47.n.8.* De sepulcri loco egit Pius II. *c.51.n.6.* Quid pro sepulcri visitatione decreverit Alexander VII. *Ibid.* Cur approbato ejus casu excepto, Missam, & Officium in ejus honorem concesserit Clemens X. *l.4.p.2.c.3.n.7.* Eadem Missa, ac Officium indulta fuerunt, antequam ipsius B. virtutes approbarentur. *c.4.n.3.* De Officio pro ejus cultu. *c.6.n.9.* In ejus honorem Officium cum octava indulsit S. Rituum Congregatio. *c.13.n.10.* Ut ejus nomen Martyrologio Romano describeretur, probatus est ejus cultus immemorabilis. *c.18.n.15.* Discussum fuit, an inscriptio alicujus in Martyrologio cultum arguat. *c.19.n.15.*

S. Berno Regulam Monachorum a S. Benedicto Abbate compositam reformavit. *l.1.c.13.n.17.*

S. Bernuvardus Episcopus a Cœlestino III. canonizatus est. *l.1.c.9.n.7.* Prius habitum fuit a Pontifice Episcoporum Consilium. *c.15.n.12.* Cum Sanctorum numero adscriberetur, ejus corpus honorifice elevari jussum fuit a Cœlestino. *c.36.n.16.* Ejus canonizationis Diploma aliquibus particularibus personis inscriptum fuit. *c.39.n.11.* Nonnulla in ejus Canonizatione peracta. *l.2.c.3.n.3.* Canonizatus fuit post reservationem causarum Canonizationis Sedi Apostolicæ. *l.3.c.24.n.1.*

S. Bertinus a S. Leone IX. canonizatus est. *l.1.c.8.n.9.*

S. Bertrandus. V. S. Ludovicus Bertrandus.

S. Bertulphus Abbas ignem extinxit miraculose. *l.4.p.1.c.24.n.6.* Ejus corpus sublatum furto fuit, & iterum inventum. *l.4.p.2.c.25.n.41.*

S. Birgitta a Bonifacio IX. (de cujus auctoritate aliqui dubitarunt eum reputantes Antipapam) canonizata primum fuit, iterumque a Joanne XXII. instantibus Regibus Daniæ, Scotiæ, & Norvegiæ, tandem a Martino V. *l.1.c.9.n.10.* Cum apud Deum sanctitate fulserit, ab hominibus coli, & ab Ecclesia canonizari, æquum est. *c.13.n.2.* Filiam habuit B. Catharinam, pro cujus Canonizatione Sedi Apostolicæ preces fusæ sunt. *n.16.*

*n.*16. Congregatum est, jubente Bonifacio IX. Consistorium Cardinalium, & Episcoporum pro ejus virturibus examinandis. *c.*15. *n.*16. Ab eodem Pontifice ægritudinis ergo canonizata fuit in Cappella Sacri Palatii prope S. Petri Ecclesiam, die vero sequenti in Basilica Vaticana pro solemnitatis ampliatione Missam celebravit idem Papa. *c.*36. *n.*3. *&* *n.*26. Factæ sunt oblationes in Missa Canonizationis. *n.*31. In die Canonizationis concionem habuit Bonifacius IX. *n.*37. Præcipitur in Bulla Canonizationis celebratio Missæ, ac recitatio Officii pro Ecclesia universali. *c.*38. *n.*5. In ejus Canonizatione protestatus est Bonifacius IX. se nihil intendere adversus Dei honorem, Ecclesiam Catholicam, aut Fidem. *c.*44. *n.*19. Et preces ad Deum fudit, ut se in tanti ponderis negotio errare non fineret. *n.*20. In honorem ejus nonnullæ votivæ tabellæ appensæ fuerunt. *l.*2. *c.*11. *n.*15. De ejus canonizatione plura. *c.*25. *n.*4. Ipsius Revelationes examinavit, illustravit, ac approbavit Joannes de Turrecremata Cardinalis. *Ibid.* Ex Revelationibus cognovit, Christum quatuor clavis cruci affixum esse. *c.*32. *n.*6. Cum ejusdem Revelationes approbasse dicatur Bonifacius IX. quæ Fides eis sit adhibenda. *n.*11. Mater fuit S. Catharinæ Suecæ, quæ nupta virginitatem illæsam custodivit. *c.*41. *n.*6. xvi. ab obitu anno canonizata fuit. *c.*54. *n.*7. Bircherum filium, & filiam Catharinam jam prope moritura admonuit, ut in sancto Dei amore & timore viverent, & post mortem ejus Canonizatio non parum promota fuit ab eadem filia sua Catharina. *l.*3. *c.*6. *n.*12. In ejus quodam miraculo testimonium perhibuit ipsa Catharina. *Ibid.* Ulfoni nubens continentiam conjugalem exercuit. *c.*24. *n.*58. Castitatem vidualem servavit. *n.*59. Ex Bulla Canonizationis liquet, ipsam frequenter ad Sacramenta Pœnitentiæ, & Eucharistiæ accessisse. *c.* 27. *n.* 2. Juxta præsentem Ecclesiæ consuetudinem SS. numero adscripta fuit. *c.*36. *n.*5. Filios suos egregie in Fide & moribus instruxit. *c.* 37. *n.*12. Pro ejus causa notata fuit fama sanctitatis, & miraculorum in obitu. *c.*38. *n.*19. Visionibus, & Apparitionibus cœlestibus recreata fuit. *c.* 51. *n.*1. Revelationes, ac visiones Divinas sibi factas judicio prudentum submittebat. *c.*52. *n.*6. Revelationes, & Visiones a viris doctissimis examinatæ sunt. *n.*11. De earum approbatione. *Ibid.* De Revelationibus ejusdem. *c.ult.* *n.*3.7. *&* 15. Ei quædam Revelatio apocrypha adscribitur, cujus meminit Cardinalis Albitius. *n.*16. Ejus Revelationes an a Gregorio XI. reprobatæ fuerint. *Ibid.* Decepta dicitur in Revelatione circa modum, quo Christus Dominus flagellatus fuit. *n.* 17. De ejusdem Revelationum examine. *n.*18. Miraculosam se gessit erga mutos, & surdos. *l.* 4. *p.*1. *c.* 10. *n.* 3. Mortuos etiam prodigiose ad vitam revocavit. *c.* 21. *n.* 5. Dæmones a corporibus obsessis fugavit. *l.*4. *p.*1. *c.*29. *n.*9.

B. Birinus Episcopus de loco in locum translatus est ex facultate Honorii III. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 22. *n.* 15. Qualiter translatio peracta sit, & corporis identitas comprobata. *c.*24. *n.*12.

S. Blandina Martyr dum tauro objicitur pro Christi Fide, ab eoque in altum diu emittitur, nihil doloris sensisse dicitur in epistola Lugdunensium. *l.*1. *c.* 29. *n.*. Quid tyranno eam torquenti responderit. *l.*3. *c.*13. *n.*5.

S. Blasius Episcopus ob miracula in Martyrologio Romano laudatur. *l.* 4. *p.*2. *c.*19. *n.*3.

Blesilla plurimum a S.Hieronymo commendatur. *l.*1. *c.*12. *n.*5.

S. Boleslaus Dux Cracoviæ quamvis sibi desponsaverit B. Chunegundem Reginam Poloniæ, illæsam tamen castitatem cum ea servavit. *l.* 2. *c.* 24. *n.* 66. *&* *l.*3. *c.*24. *n.*57.

B. Bonajuncta Fundator fuit Ordinis Servorum B. Mariæ, & descriptus est in Martyrologio Romano. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 18. *n.* 15.

Bonaventura socius S. Francisci Solani una cum eo contagiosis Bethicæ inserviens pestifero morbo sublatus est. *l.*3. *c.*11. *n.*9.

S. Bonaventura Cardinalis a Sixto IV. canonizatus. *l.*1. *c.*15. *n.*14. De ejus virtutibus, ante Canonizationem coram Pontifice habitum est Consistorium Cardinalium, & Episcoporum. *n.* 16. Pro ejus Canonizatione in publico Consistorio peroravit Octavianus Advocatus Consistorialis. *c.* 21. *n.* 7. Tertium Consistorium coactum fuit, in quo peroravit idem Octavianus. *n.*8. Canonizatus fuit in Basilica Vaticana, quamvis Sixtus IV. in Lateranensi Palatio moraretur, uti constat ex ipsius Bulla Canonizationis. *c.*36. *n.*3. Dum canonizaretur, a Pontifice Christifidelibus concessæ sunt Indul-

dulgentiæ. *n.* 9. Ante Canonizationem confecta fuit processio. *n.* 10. Et in ejusdem Canonizatione servata est Rituum series, juxta quam expleri debent Canonizationes. *n.* 19. In Bulla Canonizationis præcipitur celebratio Missæ, & recitatio Officii pro Ecclesia universali. *c.* 38. *n.* 5. Præcipitur in eadem, ut ejus memoria devote pieque celebretur. *c.* 39. *n.* 10. In Canonizatione asseruit Pontifex, Deum non permissurum, Papam in Canonizationibus errare. *c.* 43. *n.* 14. *&* *c.* 44. *n.* 20. In Canonizatione pecuniarum vis magna expensa fuit. *c.* 46. *n.* 50. Eum publice, & privatim coli, decrevit Sixtus IV. *l.* 2. *c.* 7. *n.* 8. Cum in Concilio Lugdunensi moreretur, ejus exequiis interfuit Gregorius X. & pro ejus anima Missam celebravit Petrus Episcopus Hostiensis, & sequenti die Pontifex decrevit, ut singuli Præsules, ac Præsbyteri per universum Orbem Missam celebrarent. *c.* 12. *n.* 11. Sanctus fuit appellatus adhuc vivens a S. Thoma de Aquino. *c.* 19. *n.* 8. Laudatur in Bulla Canonizationis ob excellentiam doctrinæ. *c.* 25. *n.* 9. Eum ob eamdem rationem commendat Jo. Franciscus de Pavinis, licet aliquibus Theologis non placuerit. *c.* 28. *n.* 9. De ejus vita, & moribus testimonium tulit Sixtus IV. in Bulla Canonizationis. *c.* 29. *n.* 19. Canonizatus fuit post ducentesimum octavum ab obitu annum. *c.* 54. *n.* 7. Ejus causa in dubio virtutum expedita fuit cum solis testibus de auditu. *l.* 3. *c.* 3. *n.* 15. Ejus virtutum notitiam a Religiosis sui Ordinis, ac ab exteris accepit Sixtus IV. *c.* 6. *n.* 18. Dum viveret, scrupulorum tentatione vexatus fuit. *c.* 30. *n.* 20. Laudatur a Bollandianis, Cardinalis creatus est a B. Gregorio X. & SS. numero relatus a Sixto IV. *c.* 33. *n.* 7. Religionem suam, Fratrum Minorum scilicet, omnibus aliis anteponendam esse, reputabat. *c.* 41. *n.* 11. In ecstases Divinas frequenter rapi batur. *c.* 49. *n.* 14. Ejus cadaveris incorruptio miraculosa fuit reputata. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 30. *n.* 3. Inter Ecclesiæ Doctores recensetur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 11. *n.* 12. Cultus in ejus honorem concessus. *c.* 12. *n.* 9. Cur ab Ecclesia tamquam Doctor adoretur. *Ibid.*

Ven. Bonaventura a Potentia: in ejus causa decem anni effluxerant a confectione processus super non cultu, donec fieret petitio pro ipsius sententiæ confirmatione. *l.* 2. *c.* 15. *n.* 16.

B. Bonfilius Monaldinus unus fuit ex Fundatoribus Ordinis Servorum B. Mariæ, & ob cultum immemorabilem beatificatus declaratus est a Benedicto XIII. *l.* 1. *c.* 31. *n.* 17. Decretum pro cultus immemorabilis approbatione. *l.* 2. *c.* 24. *c.* 166. *&* 167. Ejus nomen descriptum est in Martyrologio Romano. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 18. *n.* 15.

B. Bonifacius Lausanensis Episcopus dum ei a Fidelibus cultus exhiberetur, eodem caruit ex Decreto Archiepiscopi Mechlinensis, postea vero ejusdem sanctitate a Guillelmo Estio Theologo, & aliis comprobata, per ipsum Archiepiscopum beatificatur. *l.* 1. *c.* 10. *n.* 8.

S. Bonifacius Martyr, & Diaconus a tormentis sospes evasit. *l.* 3. *c.* 12. *n.* 12.

S. Bonifacius Martyr & Episcopus una cum Sociis ut occideretur, impetitus, cum posset, noluit resistere. *l.* 3. *c.* 18. *n.* 6. Othoni III. Imperatori sanguine conjunctus fuit, sed humiliter, nudisque pedibus Romam petiit ut Episcopus consecraretur. *c.* 41. *n.* 17.

S. Bonifacius Moguntinus Archiepiscopus discipulam habuit B. Liobam Abbatissam. *l.* 1. *cap.* 6. *n.* 4. Intercessit apud Zachariam Papam ut S. Kilianum, & socios canoniazaret, *cap.* 7. *n.* 9. Missus est a S. Gregorio II., ut Germanis Fidem evangelizaret. *l.* 3. *c.* 32. *n.* 17. Plura benignitatis Officia apud S. Gregorium Papam invenit. *n.* 37. Apostolus meruit appellari. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 11. *n.* 6.

Bonifacius VIII. Papa pie in Domino obdormivit, & non, ut quidam asserunt, rabie consumptus. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 30. *n.* 7. Ejus cadaver incorruptum inventum est. *Ibid.*

S. Bonifacius Papa IV. cum obtineret a Phoca Imperatore, ut sibi concederetur Romanum Pantheon Jovi Vindici a Marco Agrippa dicatum, ipsum ab idololatriæ sordibus expurgatum BB. Virgini, ac omnibus S.S. Martyribus consecravit. *l.* 3. *c.* 32. *n.* 21. Idem repressit eos, qui in Anglia Monachis adversabantur, & confirmavit fundationem Monasterii Cantuariensis. *Ibid.*

S. Bonifacius I. Papa extinxit schisma Eulalii adversum se excitatam, & apud Honorium Imperatorem egit, ne novum schisma post mortem suam exsurgeret. *l.* 3. *c.* 32. *n.* 33. Hæresim Pelagianorum proscripsit, approbavit libros S. Augustini contra eosdem hæreticos, & plura alia confecit pro tuenda Ecclesiastica disciplina. *Ibid.*

Bo-

Benifacius II. Papa in Synodo Romana præsidens Venerabilis fuit appellatus. *l.1. c.37. n.6.*

S. Bononius Abbas sanctitate floruit. *l.2. cap.18. n.20.* Ejus Acta antiquiora edidit Surius. *Ibid.* Alia ipsius Acta inveniuntur in Archivo Capituli Cathedralis S. Eusebii Vercellensis. *Ibid.* De ipsius cultu, *Ibid.* Ejus nomen auctoritate Apostolica descriptum est in Martyrologio Romano, & cum ipse mortuus sit ante Alexandrum III., canonizatus censetur juxta ritum antiquiorem. *n.21.* Per triduum rogatus fœminam a Dæmone miraculose liberavit. *l.4. p.2. c.13. n.13.*

S. Bonosus Martyr militem egit sub Ethnicis Imperatoribus. *l.3. cap.14. n.9.* De ejus passione. *l.1. c.29. n.13.*

S. Bretannion Episcopus in Martyrologio Romano commendatur. *l.4. p.2. c.19. n.2.*

B. Brimulphus Episcopus ut beatificaretur, de ejus vita inquisitio facta est a Concilio Constantiensi, *l.1. c.11. n.11.* Orantibus Daniæ, Sueciæ, & Norvegiæ Regibus, ejusdem causa proposita fuit Joanni XXIII. ante ejus depositionem, & mox a Martino V. beatificatus est. *n.13.*

S. Brixius Episcopus Romam venit, & erexit Basilicam in honorem S. Martini Episcopi. *l.1. c.4. n.14.*

S. Bruno Carthusiensis ex concessione Leonis X. a Fidelibus colitur. *l.1. c.13. n.18.* Discipulum habuit Urbanum II., & Rhegiensem Archiepiscopatum recusavit. *Ibid.* Quando obierit. *cap.41. n.6.* Eum, refert Cardinalis Baronius, a Leone X. fuisse canonizatum. *Ibid.* De ejus Beatificatione, & Canonizatione. *n.7.* Ejus cultum promovit Carthusiense Capitulum Generale, habita facultate a Leone X. utens. *Ibid.* Ipsius Festum, ad preces Bernardi Gazii Procuratoris Generalis Carthusiensis, a Sac. Rituum Congregatione celebrari concessum est sub ritu semiduplici pro universa Ecclesia. *Ibid.* Id ipsum concessum est a Gregorio XV. *Ibid.* A teneris annis futuram sanctitatem demonstravit. *l.3. c.39. n.2.* Una cum aliis, qui Canonici Regulares fuerant, Carthusianum Ordinem fundavit. *c.41. n.8.* Cur ipsius Officium pro universali Ecclesia indultum fuerit. *l.4. p.2. c.6. n.8.* Ejus Officium ad ritum duplicem elevatum est. *n.14.*

S. Bruno Coloniensis Episcopus in Ecclesia Tornacensi colitur. *l.2. cap.13. n.4.*

B. Bruno Herbipolensis Episcopus: in ejus causa processus Ordinarius ex literis Apostolicis Innocentii IV. confectus est per testes de auditu, & scripturas authenticas. *l.2. cap.36. n.17.* Remissoriam pro ejus causa commisit Gregorius IX. nonnullis Regularibus. *c.45. n.11.* Quid ei circa Episcopatum rejiciendum, vel acceptandum responderit S. Bernardus. *l.3. c.31. n.12.*

S. Bruno Ruthenus Episcopus martyrium subiit, cum Fidem Evangelicam prædicaret. *l.3. c.17. n.8, & 9.*

S. Bruno Signinus Episcopus canonizatus est a Lucio III., sed ejus Bulla Canonizationis a Gasparo Cerato conquisita, non fuit inventa. *l.1. c.9. n.5.* Cur ejus capitis identitas non fuerit approbata a S. Rituum Congregatione, & quid super hoc responsum fuerit. *l.4. p.2. c.24. n.9.*

S. Brunus de loco in locum translatus est auctoritate Honorii III. *l.4. p.2. c.22. n.15.*

S. Burkardus Episcopus a Bollandianis, & quodam Anonymo commendatur. *l.1. c.7. n.8.* Ab Hugone Episcopo colendus proponitur, habita ad id facultate a Benedicto VI. *n.16.*

C*Adocus* Episcopus, & Martyr ex dono Dei miraculoso variis linguis locutus est. *l.3. c.48. n.9.*

S. Cæcilia Virgo, & Martyr Valeriano nupsit citra periculum amittendæ virginitatis. *l.3. c.24. c.57.* Ab Ecclesia colitur tanquam Virgo. *l.4. p.2. c.12. n.12.* Ejus corpus invenit, & propriis manibus transtulit Paschalis I. Papa. *c.32. n.2.* In ejus, ac Sociorum Relatione dicitur quonam modo fiat translatio Sanctorum matutino tempore & Missam celebrante Summo Pontifice. *n.17.*

S. Cælestinus Papa doctrinam S. Augustini adversus Semipelagianos approbavit. *l.2. c.29. n.7.* Cælestium Pelagii discipulum, Nestorium hæresiarcham, aliosque plures damnavit. *l.3. c.32. n.15.*

S. Cælestinus Papa. V. *S. Petrus Cælestinus.*

Ven. Cesar de Bus: in ejus causa concessa fuit signatura Commissionis ante decennium elapsum post processum Ordinarium. *l.2. c.36. n.4.* Necesse fuit revideri processum autographum propter controversiam exortam circa concordiam inter particulam exempli, & particulam authographi. *c.50. n.8.*

Servus Dei Cæsar Franciottus: in ejus processu Ordinario, cum testes juramentum præstitisent de veritate dicenda, non de servando secreto, processus ipsius validitas admissa fuit. *l.2. cap.43. n.18.* Quomodo tempore Prosperi Bottinii Promotoris Fidei facta sit pro ipsius processu recognitio Stemmatis in sigillo Episcopali impressi. *c.51. n.11.*

S. Cæsarius Martyr canonizatus est; tum quia ejus animam aliqui S.S. testati sunt, in cœlos evectam esse; tum ex aliis sanctitatis argumentis. *l.2. cap.19. n.11.* Prædixit supplicium Divinum in eum, a quo mortis postulatus fuit, una cum S. Juliano Presbytero, in odium Fidei, quod rei eventus probavit. *l.3. cap.14. n.14.*

S. Cajetanus Theatinorum Fundator ut beatificaretur, ejus causæ examen demandatum est tribus Rotæ Auditoribus per Commissionem manu Papæ signatam. *l.1. c.17. n.8.* In ejus Beatificatione approbata fuut novem miracula. *c.22. n.10.* Satisfactum fuit Decretis Urbani VIII. ut ipse canonizaretur, & de unanimi voto S.Congregationis Rituum ejusdem memoria cultu digna accepta fuit. *c.26. n.3.* In Bulla Canonizationis ratio habetur miraculorum, quæ, dum vixerat, ipse S. patraverat. *c.33. n.16.* Cum aliis Beatis canonizatus fuit a Clemente X. *c.36. n.4.* Prior in Canonizatione nominatus, ut servaretur ordo hierarchiæ Ecclesiasticæ. *n.6.* Dum beatificaretur, ei concessus est cultus a Summo Pontifice. *c.39. n.6.* Ante Canonizationem quem cultum permiserit Paulus V. *l.2. c.10. n.5.* Ut fieret Commissio reassumptionis, factus est processus super continuatione famæ sanctitatis, & cultus. *c.38. n.3.* Responsum fuit a S.Rituum Congregatione, probationes esse adjuvandas. *c.53. n.11.* Canonizatus fuit, licet in ejus causa soli inventi fuerint testes de auditu. *l.3. c.1. n.11.* Ejus fides quali ex argumento probata sit. *c.23. n.9.* Ejus firma in Deo spes commendatur. *n.17.* Plures peccatores ad Deum convertit. *n.35.* Proximum suum ardenter diligebat. *n.36.* Prudentia œconomica floruit. *c.24. n.9.* Ipsius heroica fortitudo emicuit, dum tempore Clementis VII. Roma dirueretur. *n.36.* Vitam mixtam laudabiliter exercebat. *c.26. n.4.* Devotissime Missæ Sacrificium peragebat. *c.27. n.3.* Sodales suos ad Sacramentorum frequentiam induxit. *c.27. n.7.* Commendatur ob spontaneam pœnitentiam, & parsimoniam in cibis. *c.28. n.17.* Patienter tulit, sibi Clementem VIII. aliosque opponi, cum ipse Ordinem suum fundare, & instituere conaretur. *c.30. n.16.* Sanctorum numero adscriptus fuit juxta novissimam Ecclesiæ consuetudinem. *c.35. n.1.* Ejus Reliquiis tributum fuit quoddam miraculum, quamvis simul cum eis ægrotanti fœminæ applicata fuerit forma cerea (communiter Agnus Dei.) *l.4. p.1. c.5. n.15.* Quemdam febre maligna laborantem miraculose sanavit. *c.18. n.17.* Energumenum prodigiose sanavit. *c.29. n.9.* Dum Beatis fuit annumeratus, Officium, & Missa concessa sunt in ejus honorem pro universis ipsius instituti Regularibus. *l.4. p.2. c.1. n.7.* Et pro civitate ipsius natali. *n.11.* Et pro loco, in quo corpus ejusdem reconditur. *Ibid.* Missæ in ejus obsequium celebratio ampliata est. *c.2. n.5.* Ipsius etiam (beatificati tantum) cultum adauxit Alexander VII. *n.9. & 10.* Pro universa Ecclesia Officio celebratur ex concessione Clementis X. cum ipse Theatinorum instituti Fundator fuerit. *c.6. n.8.* An præfati instituti Fundator extiterit. *n.10.* Ejus nomen ante Canonizationem descriptum fuit in Martyrologio Romano. *c.18. n.9.* In eodem Martyrologio ipsius elogium. *cap.19. num.7.* Ipsius epistolæ revisæ & examinatæ fuerunt. *l.2. c.26. n.2.* Orationi frequenter insistebat. *l.3. c.25. n.2.* Miraculosum se gessit erga epilepticos. *l.4. p.1. c.13. n.2.*

S. Cajus Papa, & Martyr cum monogrammate tumulatus fuit. *l.4. p.2. c.27. n.18.*

S. Calinicus Martyr invicta patientia, ac fortitudine tormenta pro Christo passus est. *l.3. c.20. n.11.*

S. Callistus Papa, & Martyr construxit Ecclesiam in obsequium B. Mariæ Virginis in loco concesso, & donato Christianis ab Alexandro Severo Imperatore. *l.3. c.13. n.6.* Martyrium dicitur pertulisse sub eodem Imperatore. *Ibid.*

B. Camilla Gentili colitur in civitate Septempedana, quin de ejus cultu hactenus aliquid a Sede Apostolica decretum fuerit. *l.3. c.13. n.12.* Interempta fuit a marito suo, cum adversus præceptum ejusdem sermonem haberet cum Brandina Grassi genitrice sua, nam familiam Grassam implacabili odio prosequebatur. *Ibid.* Quid dictum sit in quæ-

stione,

ctione, an ipsa B. Camilla Martyr esset recensenda. *Ibid.*

B. Camillus de Lellis dum canonizandus proponeretur, suffragium tulit tamquam Consultor Promotor Fidei, mandante S. Rituum Congregatione, ut judiciorum cursus dirigeretur. *l.* 1. *c.* 8. *n.* 1. Fundator fuit Clericorum infirmis ministrantium, & decimus septimus est inter eos, qui beatificati sunt in Basilica Vaticana. *c.* 24. *n.* 13. Ejus Breve Beatificationis. *Ibid.* Cum ab aliquibus Patribus Instituti sui Professoribus ante Sedis Apostolicæ sententiam publice coleretur, eosdem gravibus pœnis coercuit S. Inquisitionis Congregatio. *l.* 2. *c.* 16. *n.* 2. Qualiter ejus non cultus approbatus fuerit. *n.* 4. Ejus propositionum examen factum fuit a Cardinalibus, & Consultoribus, cum disputatum est de ipsius virtutibus. *c.* 26. *n.* 1. In ipsius causa revisa sunt ea, quæ idem manu propria conscripserat. *n.* 2. Pro dubio virtutum ejus probatum fuit ab ejusdem Instituti Professoribus, & ab exteris, ipsum caritatis heroicos actus erga proximum exercuisse. *l.* 3. *c.* 6. *n.* 18. In dubio virtutum non parva fides adhibita fuit attestationibus, & assertionibus P. Pellicionii ipsius B. Confessarii. *c.* 7. *n.* 6. De ejus erga proximum ardenti dilectione. *c.* 23. *n.* 36. Nonnullis gratiis gratis datis refulsit, sed ex eis ipsius sanctitas probata non est. *c.* 42. *n.* 10. Fæminam gravidam a pleuritide miraculose liberavit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 18. *n.* 45. Aliamque gravi polypo laborantem. *c.* 19. *n.* 38. Pro ejus Officio concessæ sunt lectiones propriæ. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 2. *n.* 14. Ejus corpus, ante beatificationem, qualiter translatum sit. *c.* 22. *n.* 4. De Indulto pro ejus translatione. *c.* 22. *n.* 21.

S. Candidus beatus a Summis Pontificibus appellatus est. *l.* 1. *c.* 37. *n.* 7. Una cum Sociis Legionis Thebææ ab Ecclesia celebratur. *l.* 3. *c.* 18. *n.* 19.

S. Canutus Rex Daniæ martyrium pro Christo passus ab Ecclesia colitur. *l.* 1. *c.* 9. *n.* 3. Ab Alexandro III. canonizatus dicitur, sed nescitur, an pro ipsius Canonizatione factum sit examen miraculorum, cum deficiant ejus Bullæ. *c.* 29. *n.* 6. Monitus fuit a S. Gregorio VII. ut bono exemplo populum suum virtutum desiderio inflammaret. *l.* 3. *c.* 36. *n.* 10.

S. Canutus Rex Obotritorum pro Christi amore sanguinem effudit. *l.* 1. *c.* 9. *n.* 3.

S. Caprasius Martyr se martyrio obtulit, cum signum a se postulatum a Deo obtulit. *l.* 3. *c.* 16. *n.* 9.

Carolus de Blesio, seu de Blois Dux Britanniæ quamquam in Regionibus Britannis uti Beatus adoraretur, ejus tamen cultus abrogatus est ab Urbano V. *l.* 2. *c.* 8. *n.* 3. Ejus meminit Andreas du Chesne asserens, eundem obiisse in bello adversus Joannem de Montfort. *n.* 4. Ejus miracula progressum dicuntur habuisse sub Urbano V. & Gregorio XI. *Ibid.* Eum SS. numero adscriptum esse, comprobatur ex testamento Joannis Basson. *Ibid.* Eos, qui illum Martyrem, & Sanctum prædicabant, acriter correxit Urbanus V. *c.* 13. *n.* 4.

Carolus Bonus licet non fuerit occisus directe pro Fide, sed pro Justitia, aliquibus in locis uti Martyr colitur. *l.* 3. *c.* 19. *n.* 4.

S. Carolus Boromæus Archiepiscopus, & Cardinalis præbuit hominibus exemplum, ut ipsius virtutes imitentur. *l.* 1. *c.* 13. *n.* 6. Immerito dicitur a Marco Antonio de Dominis extinxisse cultum S. Ambrosii. *n.* 15. Priusquam canonizaretur, ejus causæ examen commissum de more fuit tribus Rotæ Auditoribus, exhibita hujusmodi jurisditione per Commissionem manu Papæ signatam. *c.* 17. *n.* 8. Ejus Canonizationis causa quanto studio, ac labore examinata sit. *n.* 9. Ut SS. numero adscriberetur, octo inter se Conventus habuerunt Sac. Rotæ Auditores. *Ib.* Ejus Acta subscripta a Mucantio Secretario S. Rit. Congreg. Summo Pontifici, & eidem S. Congreg. præsentata sunt a Francisco Penia S. Rotæ Auditore. *n.* 10. Ab ejusdem Mucantii testimonio deprehenditur, aliqua patrasse, quæ Rotæ Auditores tamquam miracula recognoverant, eaque ut talia admittere recusavit S. Rituum Congregatio. *Ibid.* In ejus causa Cardinales suffragium tulerunt in S. Rituum Congregatione, postquam judicium suum interposuerant S. Rotæ Auditores. *n.* 11. In Actis Canonizationis legitur, Joannem Baptistam Spadam utpote Advocatum Fiscalem, seu Fidei Promotorem citatum comparuisse, dixisseque (cum essent perspicua Sanctitatis argumenta) se nihil ex opposito dicendum habere. *c.* 18. *n.* 1. Ejus miracula a Medicis examinata sunt ex statuto S. Rituum Congr. *c.* 19. *n.* 17. Ex unanimi consensu S. Rituum Congregationis approbata sunt quatuor miracula ab eo-

ab eodem patrata. *c.22. n.14.* Cum de ejusdem Canonizatione ageretur, & in publico Consistorio orare vellet Vicarius Mediolanensis, ejus loco oravit Bernardinus Scottus Advocatus Consistorialis, sic decernente Clemente VIII. *c.35. n.18.* Quonam ordine & magnificentia fieri debeant Processiones in Canonizationum solemnitatibus. *c.36. n.10.* Qualiter ex permissu S. Rituum Congregationis præscripta sit ejus pictura in vexillis pro Canonizatione. *Ibid.* Pro Canonizatione nomine Regis Hispaniarum preces fudit Cardinalis Taverna. *n.18.* Dum ejus fieret Canonizatio, & Oblationes in Missa consuetæ apponerentur, Magister Cæremoniarum abscidit avium reticulum, quo, ut evolarent prohibebantur. *n.34.* In Bulla Canonizationis præcipitur celebratio Missæ, & recitatio Officii pro Ecclesia universali. *c.38. n.5.* Ejus Officium, & Missa celebrari jubentur ex Decreto S. Congr. eum primum eadem Paulus V. ad libitum indulserit, & Innocentius X. recitari præceperit. *n.7.* In Bulla Canonizationis decernitur eidem cultum præstari debere. *c. 39. n.10.* Canonizatus fuit, expensas suppeditante Civitate Mediolanensi. *c.46. n.3.* Rigidum examen Canonizationem præcessit. *n.5.* Eleemosynæ in Canonizatione pauperibus sunt distributæ, & Ministri summi Pontificis nova veste donati fuerunt. *n.35.* Processum ab Ordinario confectum pro ejus causa constat juridicum fuisse. *l.2. c.3. n.8.* In ipsius causa dicitur ex processu solo Ordinario deveniri non posse ad Canonizationem, sed addendum esse processum Apostolicum. *c.4. n.11.* In ejus causa narratur, aliquorum fuisse sententiam, ex solo processu ab Ordinario confecto deveniri posse ad Beatificationem. *c.6. n. 3.* In loco Liani, sepeliri faciens capsam, in qua servabantur ossa cujusdam defuncti, cur hoc decreverit. *c.8. n.5.* In ejusdem obsequium nonnullæ votivæ tabellæ appensæ sunt. *c.11. n.15.* Sed ad ejus sepulcrum appositæ, prohibitæ sunt ob defectum Indulti Apostolici. *c. 20. n. 12.* Ad eas appendendas accessit mox facultas a Clemente VIII. *Ibid.* Cardinalis eum esset, & Ordinarios loci Somaschæ cultum permisit, ac toleravit exhiberi Servo Dei Hieronymo Æmiliano. *cap. 23. num. 11.* Quid conclusum sit in Sacra Rituum Congregatione tempore Clementis VIII. ut in ejus causa processus fieret. *c. 35. n. 6.* Legati missi sunt pro introducenda, & absolvenda causa Canonizationis Clementi VIII. *c.36. n.9.* Dispensatum fuit, ut processus in specie conficeretur, quin factus esset processus in genere. *cap.39. n.3.* Causa dispensationis processus in genere. *n.5.* Lapsam Cleri disciplinam instauravit, *cap.41. n.5.* In ejus causa interrogatoria composita fuere a S. Rotæ Auditoribus. *c.44. n.12.* Et discussum fuit in ea, an Judices Remissoriales possint in processibus novos articulos admittere. *c.47. n.3.* Quid huic dubio responsum fuerit. *Ibid.* In ejus causa Procurator Fisci, munus exercuit Promotoris Fidei, & fuit citatus. *n. 7.* In ejus causa pertractatum fuit de omissione examinis testium super aliquibus Interrogatoriis. *c.49. n.6.* Approbata sunt a S. Rota nonnulla miracula, quæ non approbavit S. Rituum Congregatio. *l.3. c.4. n.10.* Ejus miraculum de Paula Angela Buttigella quonam modo approbaverit Sac. Rituum Congr. *n.11.* Alterius miraculi approbatio. *n. 12.* Quod sicarii ictum incolumis evaserit, ut miraculum non agnovit S. Rituum Congregatio, licet ut tale approbatum sit a S. Rota. *n.13.* Cum invocaretur a Joanne Baptista Tironi infante, duo testes ejus invocationem comprobarunt. *c.5. n.18.* Zelo conversionis hæreticorum ardebat. *c.23. n.9.* Caritate heroica proximum diligebat. *n.36.* Ejus prudentia politica. *c.24. n.10.* Orationi assidue vacabat. *c.25. n.2.* Quotidie fere Missæ Sacrificium peragebat. *c.27. n.3.* Ejus abstinentia, & pœnitentiæ. *c.28. n.16. &* *c.29. n.9.* Non paucas tribulationes perpessus fuit. *c.30. n.15.* Reputabat indicium Divinæ vocationis ad Ecclesiasticas dignitates nullum pro eis obtinendis conatum adhibere. *cap.31. n.12.* A Pio IV. avunculo suo Cardinalis creatus est, & a Paulo V. canonizatus. *c.33. n.9.* Purpuram respiciebat tamquam quoddam ad martyrium incitamentum. *n.10.* Canonizatus fuit, postquam canonizationes ad S. Sedem devolutæ sunt. *cap.34. n.1.* Gregi suo assidue Dei Evangelium prædicabat. *n.7.* Pium opus edocendæ doctrinæ Christianæ promovit, & rudibus explanavit mysteria Fidei, ceteraque ad Fidem necessaria, salutemque obtinendam. *Ibid.* Invigilavit, ne ullus adversus Fidem error in animas sibi creditas irreperet. *Ibid.* Plura honorificentissima munera recusavit, ut gregis commissi curæ

curæ liberius vacaret. *n.8.* Piissime onus Episcopale implevit. *n.9.* Cum a Sancta Sede delegaretur pro reformando Ordine Fratrum Humiliatorum, Hieronymus Farina, & Hieronymus Lignana ejus mortem tentarunt, a qua Deus ipsum liberavit. *Ibidem.* Vicarium Generalem sibi delegit Nicolaum Ormanatum, qui particeps fuerat Consiliorum Matthæi Giberti Episcopi Veronensis, & postea Reginaldo Polo Cardinali in Angliam proficiscenti pro Ecclesiæ bono operam dederat. *n.10.* Alios viros probos delegit, ut in Diœcesis administratione eorum consilio uteretur. *Ibid.* Laudatur a Paulo V. ob Episcopales Visitationes susceptas, & pie absolutas. *n.13.* Pro Ecclesiæ recta administratione plures Synodos congregavit. *n.14.* Nunquam a residentia in Ecclesia sua discessit nisi coactus, aut ex concessione Sedis Apostolicæ, aut ex approbatione Episcopi senioris Provinciæ suæ. *n.15.* Plura Templa, & Altaria consecravit. *n.17.* Dignioribus, aptioribusque personis Beneficia Ecclesiastica conferebat. *n.18.* Pro recto animarum regimine, moribus informandis, & doctrina Christiana imbuendis Seminaria, & Collegia instituit. *n.19.* Laudatur ob sinceram venerationem erga Summum Pontificem, ac S. Sedem. *num.21.* Bona patrimonialia distribuit, ut pauperibus subveniret. *n.24.* Bona fideicommissi jure accepta in familia permanere decrevit. *num.25.* A Pio IV. Cardinalis creatus est. *n.28.* Commendatur a Paulo V. ob insignem erga pauperes misericordiam. *n.31.* Quam pie ad moriendum se præparaverit, ac religiose obierit. *c.38. n.11.* Insignia familiæ suæ in Porticibus ædium Canonicalium insculpi videns abradi jussit, prohibuitque in posterum exarari, quæ tamen eo inscio permanserunt. *c.40. n.14.* Basilicæ Liberianæ dono dedit candelabra argentea, in quibus etiam domus suæ insignia, ipso nesciente, insculpta fuerunt. *Ibid.* Legatus fuit Bononiensis, sed cum Romæ maneret quidam Prolegatus destinatus fuit. *Ibid.* Decanum Bracharensem, qui Archiepiscopi sui Servi Dei Bartholomæi a Martyribus gravem indignationem offenderat, eidem Præsuli & suo nomine, & Summi Pontificis Pii IV. enixe commendavit. *cap.41. n.3.* Modeste vestitus incedebat. *num.17.* Ejus quoddam miraculum approbatum fuit, quamvis cum dolore evenerit. *l.4. p.1. c.8. n.24.* Cæcis miraculose visum restituit. *c.7. num.4.* Margaritam Montam miraculose sanavit. *c.11. n.4.* Miraculosum se gessit in hydropicorum sanationibus *c.15. num.1.* Et in sanandis herniis. *num.18.* Cuidam cancro laboranti prodigiose subvenit. *cap.17. n.19.* Candidam de Agudis Monialem a febre hectica miraculose liberavit. *c.18. num.6.*, & 7. Ejus tempore in Civitate Mediolanensi pestis grassabatur. *num.26.* Fæminam difficili partu laborantem superstitem reddidit. *c.20. n.27.* Puerum ab evidenti periculo mortis in flumine prodigiose servavit. *cap.21. n.19.* In ejus causa probata, & admissa sunt miracula negativa. *c.22. n.4.* A gravi læsione ballistæ igneæ liberatus fuit. *n.20.*, & 21. Ejus faciem splendoribus fuisse illustratam asseruit, & testatus est S. Philippus Nerius. *c.26. num.26.* Quamdam energumenam a vexatione Dæmonis vindicavit. *cap.29. n.9.* Cæcam miraculose illuminavit. *c.32. n.7.* Cur ejus Officium pro universa Ecclesia indultum sit. *lib.4. p.2. c.6. n.13.* Idem Officium ad ritum duplicem elevatum mox fuit. *n.14.* In translatione Reliquiarum Umbella usus fuit. *c.23. n.15.* Magno in honore habuit Scalam Sanctam, quæ Romæ colitur. *c.26. n.19.* Taurinum perrexit, ut Christi sacram sindonem veneraretur. *c.31. n.17.* Ejusdem sacræ Sindonis Taurinensem in Civitatem tempore S. Caroli facta fuit translatio. *n.18.*

Carolus Magnus Imperator uti beatus colitur ex permissione Summorum Pontificum, non ex illegitima Canonizatione facta a Paschali Antipapa, dicto antea Guidone Cremonensi, in Aquisgranensi Civitate. *l.1. c.9. n.4.* Post præfatum illegitimam Canonizationem pluribus in locis coli cæpit. *Ibid.* Ab Hadriano I. Venerabilis appellatur. *c.37. n.6.* Ejus corpus elevatum esse dicitur a Paschali III. Antipapa. *n.9.* An inter Sanctos numerandus sit. *l.3. c.36. n.4.* Debita veneratione, & obedientia coluit Sedem Apostolicam. *n.5.* Petiit, & obtinuit a S. Leone III examinari sanguinem qui Mantuæ repertus Christi esse dicebatur, & ipsius vere fuisse idem Pontifex recognovit. *l.4. p.2. c.51. n.8.* Hospitio excepit S. Leonem III. *l.4. p.1. c.10. n.4.*

Carolus Rex Francorum occisus fuit ab Heriberto Comite, & pro Martyre habitus fuit, cum absque culpa moreretur. *l.3. c.19. n.3.*

Servus

Congr. sub Clemente XI. *n.* 4. In Consistorio semipublico pro ejus Canonizatione decretum fuit, ut etiam interesset Promotor Fidei. *n.* 10. Cum aliis canonizata fuit a Clemente XI. *c.* 36. *num.* 4. Quomodo facta fuerit processio pro ejus Canonizatione. *numer.* 10. Pro ejus Canonizatione Procuratorium munus exercuit Hannibal Albanus Cardinalis nomine Regum, Magnatum, Civitatum, ac Ordinum Regularium, & ejusdem Cardinalis nomine supplicavit Marcellinus Ceirus Advocatus Consistorialis. *n.* 18. Canonizationis formula edita a Clemente XI. *num.* 21. In Canonizatione Concionem, seu Homiliam habuit Clemens XI. *n.* 37. Nulla in Bulla Canonizationis mentio fit Officii, aut Missæ. *c.* 38. *n.* 7. Ejus casus exceptus qualiter approbatus fuerit. *l.* 2. *c.* 17. *n.* 3. & 6. Cultum in ejus honorem concessit Clemens XI. vivæ vocis oraculo. *l.* 2. *c.* 20. *n.* 4. Sententiam tulit S. Rituum Congregatio pro casu excepto ex concessione Romani Pontificis. *Ibid.* Et dependenter ab inscriptione nominis in Martyrologio Romano. *n.* 13. Quibus in ipsius causa inscriptæ sint litteræ Remissoriales. *cap.* 45. *n.* 13. Quonam modo confectum fit examen articulorum. *c.* 49. *n.* 7. Canonizata fuit post 250. annum ab obitu. *c.* 54. *n.* 7. Quamvis soli testes de auditu fuerint examinati. *l.* 3. *c.* 1. *n.* 11. Processus compulsoriales in Urbe confecti sunt coram Cardinali Vicario, & decretum fuit identidem, virtutes probandas esse eo modo, quo fieri posset, per Scriptores antiquos, ac per testes de publica voce, & fama. *c.* 3. *n.* 7. Ejus virtutum testimonium etiam acceptum fuit ab iis, quæ de eadem scripserat Illuminata de Bembis. *c.* 8. *n.* 15. Et quæ retulerant Azzoguidus, Savonarola, Sabbatinus, & Palæotus. *Ibid.* Canonizata est ad normam postremæ Ecclesiæ consuetudinis. *c.* 35. *n.* 1. Prædixit, Hannibalem Bentivollum victoriam a Philippo Duce Mediolanensi reportaturum, & Constantinopolim casuram esse in manus Mahumetis II. *c.* 47. *n.* 1. Quamvis dicta sit miraculose sanasse Candidam Dianam Fabri Monialem, hæc tamen sanatio miraculosa non fuit reputata. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 11. *n.* 13. Mariam Gertrudem de Ghirardellis Monialem prodigiose liberavit a febri cum delirio, & lethargo. *c.* 18. *n.* 12. 13. & 14. Dicta fuit quemdam miraculose præservasse a gravi læsione scloppi. *c.* 22. *n.* 20. Discussio super hoc miraculo. *n.* 21. Cur non fuerit approbatum. *Ibid.* De ejus cadaveris mira incorruptione. *c.* 30. *n.* 3. 7. 12. & 14. Et incorruptum, & fragrans ipsius cadaver permanere testatus est Cardinalis Carpineus. *n.* 18. Ejus corpus sedens omnibus patet conspiciendum, & an id miraculo tribui debeat. *c.* 31. *n.* 1. Mirabilis odor ex ejus cadavere. *n.* 25. Ipsius (beatificatæ tantum) nomen descriptum fuit in Martyrologio Romano ex concessione Clementis VIII. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 18. *n.* 9. Ejus vestes mutantur. *c.* 26. *n.* 9. A quibus novis vestibus induatur. *n.* 11. In ejus honorem (adhuc beatificatæ dumtaxat) Missam celebrari indulsit Clemens VII. *c.* 2. *n.* 2.

Ven. Catharina de Corduba laudatur a Gaspare de S. Michaele, & Philippo a Sanctissima Trinitate. *l.* 3. *c.* 40. *n.* 2. Non dubitabat, ut asserit S. Theresia, proferre gratias sibi a Deo communicatas. *Ib.*

S. Catharina Flisca Adurna tempore Clementis X. beata fuit declarata ob cultum immemorabilem. *l.* 1. *c.* 31. *n.* 11. Ejus virtutum examen in Congregatione Ordinaria. *c.* 32. *n.* 14. Approbato casu excepto a Decretis Urbani VIII. S. Rituum Congregatio expedivit literas Remissoriales, ut conficerentur processus super virtutibus, & miraculis. *n.* 19. Canonizata fuit in Basilica Lateranensi a Clemente XII. *c.* 36. *n.* 3. Cum aliis nominata est in Canonizatione a Summo Pontifice, emisso super hoc Decreto, & servato ordine hierarchiæ Ecclesiasticæ. *n.* 8. Licet ejus sanctitatem commendaverit S. Franciscus Salesius, declaravit tamen casum exceptum S. Rituum Congregatio non ex dicto ejusdem Sancti, sed ratione cultus immemorabilis. *l.* 2. *c.* 19. *n.* 5. Pro quo probando factum fuit examen testium. *c.* 23. *n.* 6. Per Decretum S. Rituum Congr. quod confirmavit Clemens X. approbatus est casus exceptus. *c.* 24. *n.* 37. Ipsius Sanctæ cum laude meminerunt S. Franciscus Salesius, Federicus Borromæus, & Ven. Robertus Bellarminus Cardinales. *n.* 38. Ejus vitam scripsit Marianus Grimaldus. *Ibid.* Examinata fuerunt ab eadem S. conscripta, licet antea fuissent, ut asserebatur, a nonnullis Theologis Parisiensibus approbata. *c.* 26. *n.* 2. Optavit anathema fieri pro fratribus suis. *c.* 31. *n.* 12. Cum processus apertus traderetur, admissus fuit; apertio enim evenerat inculpabiliter; & injunctum fuit Promotori Fi-

ri Fidei, ne hunc defectum opponeret. *c.*47. *n.*12. In præfata causa innovatum est Decretum pro termino absolutionis processus in causis Beatificationis, & Canonizationis. *c.*50. *n.*6. Concessum fuit in eadem, ut ad testium examen deveniretur, quamvis processus confectus non fuerat. *c.*53. *c.*3. Ejus virtutum in specie examen per testes de auditu admissum fuit. *l.*3. *c.*3. *n.*7. Et non parva fides adhibita fuit attestationi ejus Confessarii. *c.*7. *n.*6., & *c.*8. *n.*20. Admissum fuit etiam testimonium Herculis Vernazzæ, qui ejus vitam conscripserat. *c.*8. *n.*20. Dum viveret, scrupulis vexata fuit. *c.*30. *n.*20. Religioso cuidam aperuit mirabilia, quæ Deus in se ipsa efficere dignatus fuerat. *c.*40. *n.*2. Ejus Visiones, & Revelationes approbatæ sunt post examen virorum doctorum. *c.*52. *n.*11. Diu quotannis jejunio affligebatur rejecto omni cibo. *l.*4. *p.*1. *c.*27. *n.*5. Cur approbato ejus (tunc Beatæ) cultu immemorabili indulta fuerint Officium, & Missa. *l.*4. *p.*2. *c.*3. *n.*6., & *c.*4. *n.*3. In ejus causa edita fuerunt Decreta de modo, quo novis vestibus induenda sint Cadavera Servorum Dei. *c.*26. *n.*12.

S. Catharina Januensis. V. S. Catharina Flisca Adurna.

B. Catharina Palantina Fundatrix fuit Monasterii B. Mariæ Montis Ordinis S. Ambrosii ad Nemus in Diœcesi Mediolanensi, & cur, quamvis ejus corpus transferretur ex alio loco ad ipsum Monasterium auctoritate Alexandri VI. non inde probatus sit casus exceptus. *l.* 2. *c.*20 *n.*11.

B. Catharina de Ricciis ut beatificaretur, causæ examen demandatum est tribus Rotæ Auditoribus per commissionem manu Papæ signatam. *l.*1. *c.*17. *n.*8. Beatificata fuit a Clemente XII. approbatis tantum duobus miraculis ab ea patratis. *c.*22. *n.*10. Ejus Beatificatio decima quarta est inter eas, quæ peractæ fuerunt in Basilica Vaticana. *c.* 24. *n.*13. De Beatificationis Brevi. *Ibid.* In literis Beatificationis a Clemente XII. expeditis non sunt apposita verba illa: *Pontificem tuto posse ad Canonizationem procedere, & interim cultum Beatificationis indulgere.* *c.*25. *n.* 13. Cum in ejus causa favorabile judicium tulissent S. Rotæ Auditores, super virtutibus, sed ante Decreta Urbani VIII. ipsæ non fuissent suppositæ examini Sac. Congregationis Rituum, resumpta causa post eadem Decreta, & rata habita eisdem obedientia, propositum fuit in Congregatione dubium: *An constaret de virtutibus*: & absolutum fœliciter tempore Benedicti XIII. *c.*33. *n.* 10. Ejus miracula discussa sunt in S. Rituum Congregatione, quamvis fuerint ab Auditoribus Rotæ approbata ante Decreta Urbani VIII. cum ante eadem Decreta prædicta miracula non fuerint in S. Congregatione examinata. *n.* 12. Supplicantibus apud Paulum V. Regina Galliarum, & Hetruriæ Principibus, idem Pontifex decrevit, processum faciendum esse ab Ordinario. *l.*2. *c.* 1. *n.*4. In ejus causæ Relatione Auditores tantum usi sunt in Rota processibus Apostolicis. *c.* 3. *n.* 8. Pro adminiculo processus Apostolici inserviit processus Ordinarius. *c.* 5. *n.* 5. Quamvis super sepulcro depicta esset ejus imago in capite ornata corona florum, & in manibus habens effigiem Crucifixi, ejus tamen non cultum approbavit S. Rituum Congregatio. *c.* 12. *n.* 13. Adhuc vivens mirabiliter sese videndam obtulit S. Philippo Nerio. *c.*19. *n.*8. Procurator Fisci exercuit munus Promotoris Fidei, & citatus fuit. *c.* 47. *n.*7. Accepta fuit validitas processus cum eo, quod depositio testium facta fuerit coram Judicibus, & a Notario excepta. *c.* 49. *n.* 18. Catharinæ Alexandræ de Bonfiliis sanitatem a Deo miraculose fuit assecuta, & pro hoc miraculo in ipsius causa ulteriores probationes factæ sunt. *c.* 53. *n.* 18. Ejus in Deo Spes probata fuit ex ingressu ad Religionem. *l.* 3. *c.* 23. *n.*18. De ipsius heroica Spe. *n.* 19. Ipsius abstinentia a cibis, corporisque maceratio. *c.* 28. *n.* 17. Ejusdem fortitudo, & in infirmitatibus invicta patientia. *c.*30. *n.*7. Eadem S. Apparitionibus, ac Visionibus Divinis recreata fuit. *c.* 51. *n.* 1. Quæ approbatæ fuerunt, postquam eas examinarunt viri & pietate, & doctrina insignes. *c.* 52. *n.* 11. Cur nonnullæ sanationes a febribus malignis ei tributæ, non fuerint tamquam miraculosæ approbatæ. *l.* 4. *p.* 1. *c.*18. *n.*18. Catharinam Alexandram Monialem ab aneurysmate miraculose liberavit, & eidem postea denuo, ac similiter sanitatem contulit. *c.*19. *n.*23. & 24. Miraculosam se gessit in ejiciendis dæmoniis a corporibus obsessis. *c.* 29. *n.* 9. Ei mirabiliter apparuit S. Philippus Nerius. *c.* 32. *n.* 17. In ejus honorem concessa sunt Officium, & Missa pro universo Ordine Prædicatorum tum Fratribus,

convicit, & ostendit, in ore duorum hominum veritatem comprobari. *l.3. c.5. n.6.* Invocatus fuit, dum leprosum, ac filium Centurionis sanavit, cæcisque visum restituit. *num.17.* Et dum Principis filiam ad vitam reduxit. *Ibid.* Dum Socrum Simonis a febre liberavit, & filium Reguli sanitati restituit. *Ibid.* Cum cæcum a nativitate illuminaret, idem destinatus fuit a parentibus in testem hujus miraculi. *c.6. n.11.* Qualiter hoc Domini miraculum examinatum fuerit. *n.12.* De se ipso testimonium perhibuit. *c.10. n.11.* Sibi ipsi testis fuit idoneus. *Ibid.* Prædixit S. Petro, eum a Nerone esse occidendum. *lib. 3. cap. 11. num. 1.* De ejus prædicatione circa calicem passionis bibendum a Joanne. *c.12. n.4.* Homines ad martyrium cohortatus est, *c. 16. n. 2.* Passionem suam voluit. *n. 2.* Sæpe fugit, cum in eum insurgeret persecutio. *n.14.* Passus est, quin armis pugnaret, aut martyrio obsisteret. *c. 18. n. 5.* Edocuit veram causam, & finem martyrii. *c. 19. n. 7.* Propter justitiam patientibus beatitudinem promisit. *n. 8.* In eo omnes operationes fuerunt ex donis Spiritus Sancti. *c. 22. n. 1.* Habuit omnes virtutes. *n. 2.* Ipsius Divinitas externe declarata fuit a S. Petro Apostolo & a Latrone in cruce posito. *c. 2;. n. 3.* Nos intensissima caritate dilexit. *n.23.* Caritatem erga proximum commendavit, & præcepit. *n.29.* Et prudentiam. *c. 24. n. 11.* Locutus est de justitia sumpta pro quocumque actu virtutis. *n. 13. & 21.* Et de oratione. *c. 25. n. 7.* Pluries oravit vocaliter. *n.9.* Consilium hominibus exhibuit pro perfectione acquirenda. *c.26. n.3.* Plus ceteris Apostolis S. Joannem Evangelistam dilexit, cum plus quam ab aliis a S. Petro diligeretur. *n.4.* Edocuit, quomodo homines per amorem Deo conjungantur. *n. 6.* Jejunium ad 40. dies protraxit, quin potum, aut cibum sumpserit. *c. 29. n. 3.* A singularitate prorsus recessit. *n. 7.* Nullam protulit parabolam ex rebus, quæ in altera vita fiunt, sed ex rebus, quæ sensibus sunt obviæ. *c.30. n.4.* Passus est a Dæmonio tentari. *n.13.* In tribulationibus se Dei voluntati mirifice conformavit. *n. 22.* Omnem perfectionem in Discipulis requisivit, & optavit. *c.35. n.7.* Discipulorum pedes lavit, & Pharisæum objurgavit. *c. 37. n. 12.* Docet qualiter revelanda fiat bona opera justorum. *c. 40. n. 12.* Hypocritas execratur. *n.11.* Egit de modo, quo fieri debet fraterna correctio. *c.41. n.3.* Publice, ac severe in Pharisæos invectus est. *n. 3.* Locutus fuit de Sermone Servis Dei a Spiritu Sancto præstito. *c.43. n.5.* Demonstravit non semper Apostolos miracula patrare potuisse. *c.44. n.7.* Ex quo principio habuerit capacitatem semper operandi virtutes, & miracula. *Ibid.* Ejus miracula celebrantur a S. Augustino. *n. 8.* Affirmavit, se non noscere eos, qui, quamvis prophetarent, & virtutes multas facerent, iniquitates operabantur. *n. 6.* Humana corda, & cogitationes cognovit; ex quo ipsius Divinitatem arguit S. Hieronymus. *c.46. n.2.* Cum in mundum descenderet, obmutuerunt Oracula, & signanter Delphicum. *n.8.* An Domino Romæ Aram dicaverit Augustus, & Oracula omnino siluerint. *Ibid.* Habuit scientiam omnium Linguarum, sed non oportuit, ut omnibus loqueretur, cum Judæis tantum esset prædicaturus, aliquando tamen usus est variis idiomatibus, occasione sic requirente. *c.48. n.9.* A primo instanti suæ Conceptionis Deum vidit, & fuit Beatus. *c. 50. n. 5.* Se visibilem pluries exhibuit, & ante, & post passionem. *n. 6.* Apparuit S. Mariæ Magdalenæ sub forma Hortulani, & sub forma Peregrini Discipulis euntibus Emmaus. *Ibid.* Quomodo personaliter post Ascensionem in terris apparuerit. *Ibid.* Et qualiter in Sacramento Altaris sæpe spectabilis appareat. *n. 8.* Cur permiserit se a Dæmone tentari. *n. 9.* Ei competit duplex potestas judiciaria. *c.51. n. 7.* Quomodo judicium particulare exerceat. *Ibid.* Qualiter flagella sustinuerit. *c. ultimo n. 17.* An tribus, vel quatuor clavis cruci affixus fuerit. *n.17.* Ipsius Passionis Instrumenta Cordi Sanctæ Claræ de Montefalco impressa fuerunt. *Ibid.* Licet frequenter prodigiosum se gesserit, non idcirco prodigia ipsa inter miracula recenseantur. *l.4. p.1. c. 1. n. 5.* De miraculosa piscatione, & inventione stateris in ventre piscis. *n.8.* Cur decentissimum fuerit, ut ab eo miracula patrarentur. *c. 2. n. 3. & 6.* Ejus mirabilia opera commendantur, & agnoscuntur a Josepho Hebræo, ac Juliano Apostata. *Ibid.* Primum miraculum exponitur a S. Joanne Evangelista, & a S. Epiphanio, eidemque (in infantia) nonnulla miracula adscripta apocrypha recensentur apud SS. Joannem Chrysostomum, & Thomam de Aquino. *n.4.* De mira-

Præsepii. *n.* 15. De ejus titulo in Cruce posito. *n.*16. Judaico more sepultus est a Nicodemo Principe Judæorum, & Josepho Arimathæo. *n.*17. De cultu sindonis, qua in sepulcro fuit involutus. *n.* 17. *et* 18. Post Resurrectionem Discipulis, ac S. Thomæ vulnera tractanda obtulit, dum eis apparuit. *n.*19. In honorem ejus Plagarum Officium concessum est. *Ibid.* Et in obsequium Cordis ipsius. *n.* 19. *usque ad n.* 25. De institutione Festi dicti *Corporis* ejusdem. *num.* 24. Epistolam quamdam dicitur scripsisse S. Valtheno Abbati. *n.*26. Quonam modo conceptus sit a B. Virgine Maria. *n.*32. Dicitur factus ex semine David. *Ibid.* Quomodo natus fuerit. *n.*34. Ab ejus quadam imagine in Civitate Messanensi lacrymæ effluxerunt, quas miraculosas censuit Josephus Archiepiscopus ejusdem Civitatis. *c. ultimo n.* 2. De aliis imaginibus, quæ flevisse dicuntur, ac de ejusdem Apparitionibus in Guttis sanguineis apud Diæcesim Urbevetanam. *c. ultimo n.*4.

S. Chunegundes Imperatrix ab Innocentio III. canonizata fuit. *l.*1. *c.*10. *n.*8. Quæ Canonizatio ab eodem Papa dicta fuit opus Divini judicii. *c.*15. *n.*3. Prius tamen ab eodem Pontifice auditi sunt Episcopi suffragatori. *n.*12. Quando canonizata sit. *c.*29. *n.*8. Dum S. S. numero adscripta est, idem Pontifex Orationem commemorationis ejusdem Sanctæ composuit. *Ibid.* In ejus processu statuit S. Rituum Congr., ut Ordinarius suam proferret sententiam super casu excepto, cum eam non protulisset. *c.*31. *n.*7. In Bulla Canonizationis præcipitur a Pontifice ei cultum præstari. *c.*39. *n.*10. Canonizationis Diploma aliquibus personis particularibus inscriptum est. *num.*11. Quamvis nupta, virginitatem semper illæsam custodivit. *l.*3. *c.*24. *n.*57. Ad normam ultimi Ritus Ecclesiæ canonizata est. *c.*36. *n.*5. Sponsum habuit S. Henricum I. Imperatorem, & virginitatem suam, contra suspicionem exortam, miraculose comprobavit. *n.*8. Mutos, & surdos miraculose sanavit. *l.*4. *p.*1. *c.*10. *n.*3. Pulverem ex tumulo suo assumptum in frumentum convertit. *c.*23. *n.*8. Illæsa super ignitos vomeres, nudis pedibus incessit. *c.*24. *n.*4. De ejus cultu immemorabili, ac concessione Officii, & Missæ. *l.*4. *p.*2. *c.*3. *n.*4. Inter Virgines ab Ecclesia colitur. *c.*12. *n.*12.

S. Chunegundes Regina Poloniæ ob immemorabilem cultum Beatarum numero adscribitur ab Alexandro VIII. *l.*1. *c.*31. *n.*13. In ejus causa probatus est cultus immemorabilis. *l.*2. *c.*23. *n.*12. Decretum pro ejus cultu immemorabili. *c.*24. *n.*64. Quando mortua fuerit. *n.*65. Vita scripta est a Joanne Hugossio, seu Longino. *Ibid.* Boleslao Duci Cracoviensi nubens illæsam dicitur virginitatem servasse. *n.*66. Pro ejus Canonizatione preces effudit Synodus Provincialis Cracoviensis. *Ibid.* De ejus virginitate in matrimonio. *l.*3. *c.*24. *n.*57. E ua cultus approbatio facta est juxta novissimam Ecclesiæ consuetudinem. *c.*36. *n.*5. Ab Ecclesia inter Virgines celebratur. *l.*4. *p.*2. *c.*12. *n.*12. Electa, & confirmata fuit in Patronam Regni Poloniæ, & Ducatus Lithuaniæ. *c.*14. *n.*8. In ejus honorem concessa sunt Officium, & Missa. *c.*4. *n.*3.

S. Clara de Assisio, antequam ab Alexandro IV. in Sanctarum numerum referretur, eodem Papa jubente, habitum est de ejus virtutibus Consistorium Cardinalium, & Episcoporum. *lib.*1. *cap.*16. *n.*16. In Bulla Canonizationis dicitur signa fecisse, seu miracula. *c.*28. *n.*14. Ejus Canonizatio peracta fuit in Civitate Anagnina. *c.*36. *num.*2. Officii in Bulla Canonizationis nulla mentio fuit. *c.*38. *n.*5. Canonizationis Diploma quibus inscriptum fuerit. *c.*39. *n.*11. Cum e vivis discederet, Orationem funebrem habuit Cardinalis Hostiensis. *l.*2. *c.*12. *n.*10. In ejus funere Innocentius IV. suasit, ut pro ea Officium de Virginibus caneretur, sed monitus a Cardinali Hostiensi permisit, Defunctorum Officium recitari. *n.*11. Secundo ab obitu anno canonizata fuit. *c.*54. *n.*7. Commendatur ob rigidam, & spontaneam corporis macerationem. *l.*3. *c.*28. *n.*15. Canonizata fuit juxta Ecclesiæ novissimam consuetudinem. *c.*35. *n.*1. Amundi strepitu decedebat dum puella esset. *c.*37. *n.*9. Mutos ac surdos miraculose sanavit. *l.*4. *p.*1. *c.*10. *n.*3. Aliosque ab ariditate membrorum. *c.*12. *n.*17. Et quosdem maniacos, & furiosos. *c.*14. *n.*2. Et hydropicos. *cap.*15. *num.*1. Oleum, & panem multiplicavit. *c.*23. *n.*3. In honorem ejus pro universa Ecclesia concessum est Officium. *l.*4. *p.*2. *c.*6. *n.*13. Cum pingeretur tamquam a B. V. Maria Rosarium accipiens, imago inhibita fuit. *c.*21. *n.*10.

B. Clara a Cruce cum aliqua ex Revelationibus sibi factis manifestaret circa modum Crucifixionis Christi D., hæc a Revi-

Revisoribus censura affecta sunt. *l.2. c.32. n.6.*

B. Clara Gambacurta: in ejus causa processus constructus est a solo Notario, facultatem habente ab Episcopo. *lib.2. c.47. n.2.*

Serva Dei Clara Maria a Passione: quamvis ejus causa ad dubium famæ in genere pervenisset, opera tamen ab eadem conscripta revideri necesse fuit. *l.2. c.27. n.8.* Concessa est signatura Commissionis ante requisitum decennium elapsum. *c.36. n.4.* Plurimum laboravit pro amplificatione Officii S. Josephi, *l.4. p.2. c.20. n.20.* Novis vestibus induta fuit, cum ipsius sepulcri fieret visitatio. *c.26. n.10.* Idque factum est a nobilibus Matronis Victoria, & Maria Magdalena de Falconeriis. *n.11.*

B. Clara de Montefalco: ut canonizaretur a Joanne XXII. examen accurate fieri præcepit idem Pontifex. *l.1. c.15. n.7.* Ob cultum immemorabilem beatificata est a Clemente XII. *c.31. n.18.* Ejus processus tempore Joannis XXII. factus est auctoritate ordinaria, ab Episcopo Spoletino per ejus Vicarium Generalem Berengarium. *l.2. c.3. n.5.* Ipsius corpus in Montefalco ostenditur. *c.13. num.10.* Ejusdem causam examinandam commiserat Joannes XXII. Neapoleoni Ursino Cardinali S. Hadriani. *cap.24. n.184.* Et mandavit, ut de ipsius virtutibus inquirerent Episcopi Perusinus, & Urbevetanus, ac Reginaldus Canonicus Petragoricensis. *Ibid.* In ejus honorem Officium, & Missam concessit Urbanus VIII. & pro approbandis lectionibus propriis Officii Relationem fecit Cardinalis Bona. *Ibid.* Sub Clemente XII. tractatum fuit de resumptione causæ, & ab eodem signata fuit, responsumque est dubio, An constaret de casu excepto, affirmative. *Ibid.* Ejusdem B. nomen descriptum fuit in Martyrologio Romano: ipsius insigne miraculum. *n.185.* Qualiter Christi Domini Passionis Instrumenta cordi ejus affixa fuerint. *l.3. c. ult. n.17.* Quomodo pingenda sit jussu Gregorii XIII. *l.4. p.2. c.21. n.5.*

S. Claudius Martyr a Lysio Judice in odium Fidei interfectus est. *l.3. cap.14. n.4.*

S. Clemens Martyr, & Papa septem in Urbe Regiones dividi fecit septem Notariis Ecclesiæ, ut gesta Martyrum diligenter perquirerent. *l.1. c.3. n.1. & c.17. n.1.* Epistolam (quæ ab eruditis creditur apocrypha) accepisse dicitur a S. Dionysio de martyrio S. Eutropii Santonum Apostoli. *c.4. n.6.* In Gallias misit S. Eutropium ad Fidem Christi annuntiandam. *Ibid.* Ejus caput furto sublatum fuit. *l.4. p.2. c.25. n.40.* Inventum fuit ipsius corpus, cum instrumento martyrii sui. *c.27. num.16.* Ejus nomen descriptum fuit in Martyrologio, priusquam in ejus honorem Missa, & Officium indulgerentur. *c.5. num.4.* De ejus sepulcri inventione. *Ibid.* Dicitur in Galliam misisse S. Dionysium ad fidem prædicandam. *c.13. n.8.* Ejus cultus ampliatus est. *num.3.* Ipsius nomen in Martyrologio descriptum est. *c.18. n.16.*

Servus Dei Clicerius a Christo: cum e sepulcro transferendus proponeretur, causam remisit S. Rituum Congr. Cardinali Urbis Vicario, cum in ejus causa non esset signata commissio. *l.4. p.2. c.22. n.5.*

S. Climacus V. S. Joannes Climacus.

Clodovæus Rex Francorum per Clotildem uxorem dicitur a Deo sibi, & successoribus suis Galliæ Regibus obtinuisse gratiam strumas expellendi. *l.4. p.1. c.3. n.21.* Apud Raynaudum dicitur Beatus. *l.3. cap.36. n.1.* Quomodo ad Fidem conversus miraculoso oleo unctus fuerit in Regem. *Ibid.* Ejusdem unctionis fit mentio in Testamento, quod adhuc extat, S. Remigii. *Ibid.* Quid de his omnibus sentiendum sit. *n.2.* A Raynaudo Ludovicus appellandus esse affirmatur, & ab eodem ipsius sanctitas commendatur ob venerationem erga Summum Pontificem. *n.15.*

Clotildes Regina Francorum uxor fuit Clodovæi, & a Deo dicitur obtinuisse & sponso, & Regibus Galliæ pro tempore gratiam sanandi strumas. *l.4. p.1. cap.3. n.21.*

B. Coleta Virgo Ordinis S. Claræ ob cultum immemorabilem fuit beatificata a BENEDICTO XIV. *l.1. c.31. n.18.* In Litaniis invocabatur a Monialibus Ordinis Minorum. *l.2. cap.14. n.7.* In Belgio colitur, & in ejus Festo canitur Missa Omnium Sanctorum. *c.20. n.16.* Decretum pro ejus cultu immemorabili. *c.24. n.192.* Quod morte præventus non potuit confirmare Clemens XII. *Ibid.* Quando mortua fuerit, & ubi. *n.193.* Ipsius cultum promovit Nicolaus Episcopus Sereptanus. *n.194.* Cultum etiam permisit Clemens VIII. *num.195.* Et Gregorius XV., ac Urbanus VIII. *n.196.* Ejus cul-

approbatis primum virtutibus. *l.4.p.2. c.4. n.2. et 3.* Designatæ sunt etiam postea lectiones propriæ. *n.5.*

S. Damascenus V. *S. Joannes Damascenus.*

S. Damasus Papa juxta aliquos vetuit, legi in Ecclesia Acta Martyrum ab infidelibus, aut hæreticis scripta. *l. 1. c. 3. n.5.* Cum in Basilica S. Laurentii invocaretur, ei, & non S. Laurentio, miracula in ea tunc confecta tribuit Baronius. *l.4.p.1. c.5. n.7.* Adversus ipsum ab Ursicino excitatum est Schisma. *Ibid.*

S. Daniel Martyr sepultus est, cum iisdem clavis, quibus affixus fuerat cruci. *l.4. p.2. c.27. n.16.*

B. Daniel Ordinis Minorum Septæ in Mauritania Tingitana pro Fide trucidatus, a Leone X. beatificatus est. *l. 1. c. 29. n. 16.* Ejus corpus ad preces Dionysii Primogeniti Regis Portugalliæ a Rege Marochitano donatum in Hispaniam translatum est. *Ibid.* Ejusdem B. miracula. De ejus cultu vivæ vocis Oraculo Leonis X. *lib. 2. c. 20. n.4.* Ex concessione ejusdem Pontificis a Fratribus Ordinis sui in Litaniis invocabatur. *l.4.p.2. c.20. n.2.*

Daniel Monachus ex inspiratione Divina vitam suam in columna transegit. *l.3. c.41. n.20.*

Daniel Propheta ex S. Cypriano Martyrum numero adjungi debet. *lib.1. c.5. n.8.* Et præcipue, cum ab ore Leonum divinitus fuerit liberatus. *l.3. c. 12. n.8.* Ut famulus Regis Babylonis ipsum intra, & extra Templum comitabatur, & spectator aderat sacrificiis absque idololatriæ labe. *c.19. n.6.* Solus ab ira Dei poterat liberari, teste Ezechiele; an absque peccato veniali vitam traduxerit. *c.39. n. 10.* Prophetavit videns scripturam in pariete. *c. 45. n. 4.* Intelligentiam somniorum, & visionum adhuc puer a Domino recepit. *n.8.* Regis somnia interpretatus est. *n. 10.* Nulla ei supererat fortitudo, dum in ecstases a Deo rapiebatur. *c. 49. n. 8.* Miraculose dicitur præservatus a leonibus, quamvis miraculum fuerit negativum. *l.4. p.1. c.22. n.4.* Ipsi in lacu leonum detento sexta die, cibos misit Deus, ne fame periret. *c. 27. n. 10.* Inter Sanctos recensetur, quamvis limbum adierit. *lib.4. p.2. c.20. n. 11.* In Ecclesia Orientali celebratur. *c.29. n.9.* Ei Venetiis dicata est Ecclesia. *n.11.* Officio proprio ibidem colitur. *n.13.*

S. Daria uxor fuit S. Nicandri, & ab Ecclesia cum eodem Sancto colitur ob martyrium. *l.1. c.3. n.8.*

S. Dativus Martyr mortis reus effectus est, cum ad sacram Synaxim accederet, spreto Imperatoris edicto. *l. 3. c.14. n.12.*

S. David socius fuit S. Telai Episcopi Landavensis, & Evangelium cupiens prædicare, gratiam linguarum a Deo recepit. *l.3. c.48. n.9.*

S. David Archiepiscopus per tres dies, ac totidem noctes supplicatus, puerum quemdam gravi morbo laborantem miraculose sanavit. *l.4. p.2. c.13. n.13.*

S. David Rex, & Propheta invocatus est a filio suo Salomone, ut Deus sibi fieret misericors, & propitius. *l.1. c.12. n.2.* Inter Sanctos numeratur. *n. 5.* De ejus pœnitentia. *Ibid. et num.10.* Servus Dei appellatus est. *c.37. n.3.* Expectavit cum fiducia Dei possessionem, mercedem, & retributionem. *l.2. c. 31. n.9.* A Nathan Propheta certior factus est, se Deo Templum esse ædificaturum; quod tamen non evenit. *c.32. n.7.* De se testimonium perhibuit. *l. 3. c. 10. n. 11.* Commendatur ob mansuetudinem. *c.21. n.9. & 15.* Cum lacrymis Deum orabat. *c.26. n.10.* Assidue utebatur cilicio. *c. 28. n. 3.* Ob sanctitatem plurimum laudatur. *c.36. n.6.* Ejus humilitas ab Ecclesia exaltatur. *Ibidem.* Prophetæ Nathan culpam suam dolens confessus est. *n. 7.* Quam graves ærumnas constanter pertulerit. *Ibid.* Ejus zelus pro honore Dei. *n. 11.* Deum ardenter dilexit. *n. 14.* Deo Templum voluit magnificentissimum erigere, ad cujus expensas magnam pecuniarum vim præparavit. *Ibid.* Facta sua laudavit. *c. 40. n. 4.* Filius fuit Isai, & unctus in Regem Israel a Samuele Propheta ex Divina inspiratione. *c. 45. n. 10.* Ei assensum præbuit Nathan pro Templo erigendo; sed a Deo edoctus ipsi nuntiavit, Templum a filio suo construendum esse. *c. 47. n.12.* Ob ejus virtutes distulit Deus supplicium Salomoni Idololatræ. *l.4. p.1. c.5. n.24.* Arte naturali Saulem a vexatione Dæmonis liberavit, & quomodo id contigerit. *c.29. n.7.* Qualiter pro salute filii sui oraverit. *rap. ultimo n.32.* Quamvis in limbum descenderit, in Sanctorum numerum relatus est. *l. 4. p.2. c.20. n.11.*

S. Davinus a Clero Lucensi invocabatur in Litaniis. *l.4. p.2. c.20. n.2.*

B. Delphina cum Urbano V. canonizanda proponeretur, de ejus vita examen, accurate fieri præcepit Pontifex. *l. 1.*

*l.*1. *c.* 15. *n.* 8. Cum virginitatem in matrimonio constituta illæsam servasset, tamquam Virgo ab Ecclesia colitur. *l.* 4. *p.* 2. *c.*12. *n.*12.

S. Deodatus Episcopus a S. Leone IX. canonizatus est. *l.*1. *c.*8. *n.*8.

S. Desideratus Presbyter a Joanne VIII. canonizatus est. *l.*1. *c.*7. *n.*15.

S. Desiderius Episcopus a Joanne VIII. Sanctis adscriptus fuit. *l.*1. *c.*7. *n.*15. De ejus martyrio. *l.*3. *c.*59. *num.*4. & *c.*39. *n.*6.

S. Deusdedit Papa leprosum invisens miraculose sanavit: Clerum auxit, & multis beneficiis prosecutus est. Ejus facta oblivione, & incuria immersa ignorati, dolet Cardinalis Baronius. *l.* 3. *c.*32. *n.*34. Approbavit, & laudavit consilium Cardinalium Papæ præstandum. *c.*33. *n.*18.

S. Didacus: ejus Canonizationis causa proposita fuerat Pio IV., & S. Pio V. sed canonizatus est a Sixto V. *l.*1. *c.*16. *n.*2. Ejus causa examinanda ab octo Cardinalibus delegata fuit ab eodem Sixto. *Ibidem*. Pro eadem causa discutienda in Sac. Rituum Congregatione designatus fuit Secretarii in munus Petrus Georgius Odescalchus Protonotarius Apostolicus. *c.*17. *n.*1. Ejus causa pro Canonizatione sedulo examinata fuit. *num.*9. Ut ejus processus in Hispaniis conficeretur per testium depositionem, Subfiscalis creatus est a Promotore Fidei. *c.*18. *n.*5. Canonizationis Acta collecta fuerunt a Francisco Penia. *c.*20. *n.*9. Habitum fuit pro ejus causa Consistorium semipublicum, in quo Cardinales, & Episcopi suffragia tulerunt. *c.*34. *n.*9. Et in eo excitatum fuit dubium: An in uno, eodemque Consistorio Cardinales cum Episcopis suffragium sint laturi; quod affirmative resolutum fuit. *num.*11. Tunc etiam vocati sunt Auditores Rotæ, & Protonotarii, ut sententiam suam dicerent; non tamen, ut suffragium ferrent. *n.*12. Cur vocati sint Auditores, & Protonotarii. *Ibid.* Eum voluit canonizare Sixtus V. *l.*1. *c.*36. *n.*4. In ejus Canonizatione procuratorio nomine Regis Hispaniarum supplicavit Cardinalis Deca. *num.*18. In sententia Canonizationis concessum est a Sixto V., ut Officium in honorem ejus recitaretur. *n.*22. Pro Canonizatione, ut Sixtus V. Missam celebraret, novum Altare constructum est; quod Regi Catholico a Canonicis S. Petri dono datum in Hispanias transmissum fuit, concessis pluribus Indulgentiis eidem Regi, & facultate aliquibus viris, ut in eodem Missam celebrarent. *n.*27. Magister Cæremoniarum, dum oblationes in Missa fiebant, abscidit reticulum, quo aves ne evolarent, detinebantur. *n.* 34. In Bulla Canonizationis præcipitur celebratio Missæ, & recitatio Officii pro Ecclesia universali. *c.*38. *n.*5. Quæ præcesserint, ut ejusdem S. Missæ celebratio, Officiique recitatio executioni mandarentur, eisque Ritus designaretur. *n.*7. Dum a Sixto V. canonizaretur, idem Pontifex in Consistorio Orationem habuit de infallibilitate judicii Pontificii in Canonizationibus. *c.*42. *n.*2. Nonnullæ virtutes probatæ fuerunt ex processibus ordinariis. *l.*2. *c.*5. *num.*6. Qualis ei cultus fuerit exhibitus, antequam S.S. numero adscriberetur. *c.*9. *n.*3. Cur talis cultus permissus esse censeatur ante Canonizationem. *n.*6. In honorem ejusdem nonnullæ votivæ tabellæ appensæ fuerunt. *c.*11. *n.*15. Ejus corporis Reliquiæ adoratæ sunt. *c.*13. *n.*11. Causæ directio designata fuit a Summo Pontifice S. Rotæ Auditoribus. *c.*35. *n.*7. Eadem causa Canonizationis ut introduceretur, id publice postulavit Aloysius Requesens Orator Regis Hispaniarum, nomine Regis. *cap.* 36. *numer.* 9. Promotor Fidei exercuit munus Procuratoris Fiscalis, & fuit citatus. *cap.* 47. *num.*7. Admissa fuit validitas processus, quamvis testimonium aliquod exhibitum fuerit a quodam Regulari, non habente Superiorum facultatem. *cap.*48. *num.*5. Ejus corporis integritatem miraculosam non censuit Sac. Rituum Congregatio, quamvis ut talis accepta fuisset a S. Rota. *l.*3. *c.*4. *n.*13. Idem Sanctus ab hominibus superstitiosis non parum afflictus fuit. *cap.*30. *n.*13. Canonizatus est ad normam ultimæ consuetudinis Ecclesiæ. *cap.*35. *n.*1. Commendatur a Sixto V. ob indicia sanctæ vocationis ad Religionem. *n.*6. Facta est inquisitio super fama sanctitatis, & miraculorum in obitu. *c.*38. *n.*19. Scientia infusa a Deo donatus fuit. *c.*43. *n.*12. Miraculosum se gessit erga surdos, & mutos. *l.*4. *p.*1. *c.*10. *n.*3. Quamdam fœminam difficili partu laborantem miraculose sanavit. *c.*20. *n.*27. Ad vitam etiam mortuos revocavit. *c.*21. *n.*5. Dæmones a corporibus expulit. *c.*29. *n.*9. Ejus cadaveris incorruptio miraculosa fuit reputata. *cap.*30. *n.*3. Non tamen tamquam miraculosa approbata. *n.*14. De ejus cadave-

cat 1. *n.* 6. Ejus castitas virginalis. *c.* 24. *n.*61. *& c.* 38. *n.* 18. Scrupulorum tentatione vexatus fuit. *c.*30. *n.*20. Sanctorum numero adscriptus fuit juxta novissimum Ecclesiæ Ritum. *c.* 35. *n.* 1. Ordinem suum verbo, & exemplo instituit. *n.* 4. Ut Religionem suam fundaret, facultatem petiit, & obtinuit a Summo Pontifice. *Ibid.* Virginem se esse asseruit jam prope moriturus, aliaque declaravit, quæ in sui laudem vertebantur. *c.*40. *n.*2. Antequam Ordinem erigeret, alteri Religioni nomen dederat. *c.* 41. *n.* 8. In ecstases Divinas frequenter elevabatur. *c.* 49. *n.* 14. Nonnulla fecit miracula, ad ea adhibitis rebus naturalibus. *l.*4. *p.* 1. *c.* 8. *n.* 9. Mutos, & surdos miraculose sanavit. *c.*10. *n.*3. Paralytico sanitatem dedit. *c.*12. *n.*6. Demorsos a cane rabido, si ad Templum suum confugerent, incolumes reddebat. *cap.* 14. *n.* 21. Rosarium instituit. *l.* 4. *p.*2. *c.*10. *n.*22. *&* 23. De ejus cultu. *n.* 30. Ab eo nomen accepit civitas Dominicopolis in America Septentrionali. *c.*15. *n.*1. Patronus electus est pro civitate Neapolitana. *n.* 7. Ejus festum, cum præciperetur a Senatu, & Gubernatore Mediolanensibus, irritum declaratum est ab Innocentio X. *n.* 9. Ipsius dies festus cur ex die obitus in alium translatus sit a Paulo IV. *c.* 16. *n.* 23. De ejus elogio in Martyrologio Romano. *c.* 19. *n.* 7. Corporis translatio in Martyrologio celebratur. *n.* 9. Eum Rosarium instituisse ulterius comprobatur. *cap.* 21. *num.*10. Depictus est in Patriarchio Lateranensi. *l.*1. *c.*41. *n.*10.

Servus Dei Dominicus a Jesu Maria: in ejus causa processus in genere confectus fuit in Urbe. *l.*2. *c.*45. *n.*9. In literis Remissorialibus responsum fuit, processui interesse debere duas Dignitates, aut duos Canonicos. *n.*14. Quale testimonium de ejus virtutibus, ac sanctitate tulerit Leopoldus I. Imperator, & quomodo approbatum fuerit. *c.*49. *n.*20. Processus apertio facta fuit recognitis sigillis Judicum, quæ poterant recognosci. *c.* 51. *n.*11. Concessum fuit, ut eodem tempore examinarentur testes in genere, & in specie, quamvis cum restrictione. *c.* 53. *n.*5.

S. Dominicus Loricatus introduxit usum se propriis manibus flagellandi. *l.*3. *c.*28. *n.*7. Corpus suum assidue verberabat. *n.*9. Quamvis nulla fecerit miracula, ejus sanctitas perspicua est. *l.*4. *p.*1. *c.*3. *n.*20. *& l.*4. *p.*2. *c.* 5. *n.*2.

Servus Dei Dominicus Ordinis Prædicatorum in odium Fidei martyrio coronatus est. *l.*1. *c.*29. *n.*12.

S. Dominicus de Silos miraculis claruit, & in Martyrologio Romano commendatur. *l.*4. *p.*2. *c.*18. *n.*16.

S. Domitilla Virgo, & Martyr in odium Religionis Christianæ a Luxurio viva combusta fuit. *l.*3. *c.*14. *n.*14.

S. Domnina cum filiabus suis in fluvium se dedit præcipitem. *l.*3. *c.*11. *n.*10.

B. Domnus Ordinis Minorum apud Septam in Mauritania Tingitana martyrio coronatus est, ac a Leone X. beatificatus est. *l.*1. *c.*29. *n.*16. Ejus corpus in Hispanias translatum fuit. *Ibid.* Ejusdem miracula. *Ibid.* Coli eum permisit vivæ vocis oraculo Leo X. *l.* 2. *cap.* 20. *n.*4. In Litaniis exorabatur a Fratribus Ordinis sui. *l.*4. *p.*2. *c.*20. *n.*2.

S. Donata capite cæsa est in odium Fidei. *l.*3. *c.*14. *n.*2.

S. Donatianus Chatecumenus pro Christi amore martyrio coronatus fuit. *l.*3. *n.*15. *c.*12.

S. Donatus Martyr cum sociis a Manuca Pirata occisus, cum eisdem ab Ecclesia colitur. *l.*3. *c.*18. *n.*19. Laudatur a B. Petro Damiano. *c.*23. *n.*33.

Serva Dei Dorothea: in ejus processu supplevit vices unius Episcopi, qui interesse debebat, Vicarius Generalis Diœcesanus. *l.*2. *c.* 45. *n.*16.

S. Dositheus virtute Obedientiæ illustris plurimum Deo placuit. *l.* 3. *c.* 24. *n.*24.

S. Dracontius martyrio coronatus est. *l.*1. *c.*3. *n.*8.

S. E*dmundus* Rex Angliæ, & Martyr in agone mortis positus Deum oravit. *l.*3. *c.*18. *n.*15.

B. Ebba Abbatissa cum aliis Monialibus sibi nasum præscidit, & a Danis mox flammis dedita fuit. *l.*3. *c.*11. *n.*10. Colitur ab Ecclesia cum sociis. *Ibid.* Eam se mutilasse ex speciali impulsu Spiritus Sancti, probat Baronius. *n.*12.

Ebo Rhemensis Archiepiscopus ad Danos missus fuit a S. Paschali I. Papa, ut Fidem evangelicam prædicaret. *l.*3. *c.*32. *n.*20.

S. Edildrida etiam post conjugium cum Ecfrido Rege Anglorum, Virgo permansit ad mortem, & incorrupta inventa fuit. *l.*4. *p.*1. *c.*30. *n.*10.

S. Edmundus Episcopus Cantuariensis antequam ab Innocentio IV. canoni-

zare-

zaretur, coram eodem habitum est Consistorium Cardinalium, & Episcoporum de ejus virtutibus. *l.*1. *c.*15. *n.*16. In Civitate Lugdunensi canonizatus fuit. *c.*36. *n.*2. Non fit in Bulla Canonizationis mentio Officii. *lib.*1. *cap.*38. *n.*5. Primo ab obitu anno canonizatus est. *l.*2. *c.*54. *n.*7. Ob spontaneam pœnitentiam, & corporis macerationem commendatur. *l.*3. *c.*28. *n.*15. Inter Sanctos numeratus est, postquam ad Sedem Apostolicam revocatæ sunt causæ Canonizationum. *cap.*34. *num.*1. Morti proximus, Sacrum Viaticum propriis manibus ori suo admovit. *cap.*38. *num.* 17. Erga mutos, & surdos miraculosum se gessit. *lib.*4. *pag.*1. *c.*10. *n.*3. Miraculis fulsit in hydropicis sanandis. *c.*15. *n.*1. Et leprosis. *c.*17. *n.*4.

S. Eduardus Rex Angliæ canonizatus est ab Alexandro III. ad preces Henrici Angliæ Regis. *l.*1. *c.*9. *n.*2. Præhabita fuerunt suffragia Cardinalium, & Episcoporum. *c.*15. *n.*17. In Canonizatione non constat Pontificem Missam celebrasse. *c.*36. *n.*23. De Officio in Bulla nihil decernitur, sed præcipitur, ut anniversaria dies, ac memoria pie recolatur. *c.*38. *n.*5. Canonizationis Diploma particularibus personis inscriptum fuit. *c.*39. *n.*11. Pro eadem supplices preces effuderunt Angliæ Episcopi. *Ibid.* Juxta præsentem Ecclesiæ Ritum in Sanctorum numerum relatus fuit. *l.* 3. *c.*36. *n.* 5. Ob eximias virtutes commendatur. *n.*8. Divinum cultum ardenter promovit. *n.*14. Plures donationes fecit quibusdam Monachis, quas confirmavit Summus Pontifex. *Ibid.* Scrophas miraculose sanavit, & gratiam eamdem Successoribus suis a Deo obtinuit. *l.*4. *p.*1. *c.*3. *n.*21. Ejus cadaver mirum odorem diffundit. *c.* 31. *n.*27. Concessum fuit Officium pro universo Orbe. *l.*4. *p.*2. *c.*6. *n.*13. In Martyrologio Romano ejus commemoratio cum laude fit ob sanctitatem, & miracula. *c.*19. *n.*4.

Elcana quamvis sterilis, miraculose genuit Samuelem. *l.*4. *p.*1. *c.*20. *n.*3.

S. Eleuchadius vocatur a B. Petro Damiano Martyr Divinæ caritatis. *l.*3. *c.*11. *n.*2.

V. Elias Abbas tentationes in deserto gloriose vicit. *l.*3. *c.*30. *n.*9. Perfectissimo castitatis dono præditus fuit. *n.*12.

V. Elias de Bourdeille S. Francisci de Assisio Institutum professus est, mox a Sixto IV. creatus est Cardinalis. *l.*2. *c.*3. *n.*6. Ejus processus tempore præfati Pontificis confectus fuit a Joanne de Planis auctoritate Ordinaria. *Ibid.*

S. Elias Propheta adoratus est ab Abdia. *l.*1. *c.*1. *n.*16. Cum a Christo moriente invocatus crederetur, nulla exinde blasphemia. *c.*12. *n.*2. Inter SS. numeratur. *n.*5. Ignem de cœlo trahens, multos ad Deum convertit. *cap.*13. *n.*9. Relinquens Elisæum, a Deo raptus est usque in finem seculi vivus asservandus. *c.*14. *n.*12. & 13. Non adoratur ab Ecclesia ut Beatus, sed ut raptus. *n.*13. Deum non videt, colitur tamen ab Ecclesia, cum sit confirmatus in gratia. *Ibid.* Flammas cœlestes miraculose traxit. *c.*28. *n.*13. Plurimum laudatur a S. Thoma de Aquino. *n.*14. Pallium suum dedit S. Elisæo discipulo suo. *c.*41. *n.*16. Zelo honoris Dei accensus Pseudoprophetas occidi jussit. *l.*3. *c.*18. *n.*9. Ob zelum Divinæ legis commendatur. *c.*21. *n.*15. Jejunium per 40. dies observavit. *c.*29. *n.*3. Ei inspiravit Deus, ut ignem de cœlo peteret, quo 50. viri consumpti sunt. *c.*41. *n.*20. Surrexit panem comesturus ab Angelo præmonitus. *c.*50. *n.*4. Ad ejus preces filius viduæ a mortuis suscitatus fuit. *l.*4. *p.*1. *c.*1. *n.*9. De igne cœlo descendente, quo 50. homines devorati sunt. *n.*11. An id effectum sit, Deo operante Dæmonis utente. *cap.*3. *n.* 12. Dum cum Sacerdotibus Baal contenderet, & miraculose incenderetur victima ab eo oblata, gloria Dei manifestata fuit. *c.*4. *n.*1. Igne qualiter consumpserit milites Ochoziæ. *Ibid.* Miraculose filium viduæ a mortuis revocavit, quamvis se super eum expanderit, Deique potentiam invocaverit. *c.*8. *n.*9. Ipsi miraculose panem, & carnem quotidie in torrentem Carith corvi deferebant. *c.*23. *n.*11. Aquas dividens sicco pede cum Eliseo Jordanem transivit. *c.*24. *n.*1. In Transfiguratione Christi Domini visus fuit. *c.*26. *n.*13. Quadraginta dies absque cibo, & potu transegit. *c.*27. *n.*3. Inter miracula recensetur ejus jejunium. *n.*4. Cur in Transfiguratione Christi apparuerit. *c.*32. *n.*2. Quamvis limbum adierit, inter Sanctos recensetur. *l.*4. *p.*2. *c.*20. *n.*11. Quonam in loco ejus nomen in Litauiis invocetur. *n.*44. Cur ejusdem quædam Imago prohibita fuerit. *c.* 21. *n.* 10. In ejus honorem Officium, & Missa concessa sunt pro nonnullis particularibus Ecclesiis. *c.*29. *n.*1. De Ecclesiis in ejus honorem dicatis. *n.*11. In Ecclesia Græca solemni.

lemniter celebratur. *n.*10. Ex indultis Gregorii XIII. Sixti V. Clementis VIII. & Pauli V. Officio proprio colitur in universo Ordine Carmelitarum. *n.* 13. An Religionem Carmelitarum fundaverit. *Ibid.*

S. Eligius Episcopus: ejus cadaver cum ipsum S. Batildes Regina venerationis ergo deosculaœretur, sanguine manavit. *l.*4. *p.*1. *c.*31. *n.*8.

S. Elisabeth Hungariæ Ducissa a Gregorio IX. canonizata est, prævio ejus meritorum accurato examine. *l.*1. *c.*15. *n.*5. Præcesserunt Canonizationem Episcoporum suffragia. *n.*12. De discussione miraculorum. *c.*20. *n.*10. In S.S. numerum adscripta fuit in Civitate Perusina. *c.* 36. *n.* 2. Indulgentiæ concessæ sunt Christi fidelibus in ejus Canonizatione a Summo Pontifice. *n.*9. Nulla in Canonizationis Diplomate mentio fit Officii. *c.*38. *n.*5. & *n.*39. *n.*10. De ea locutus S. Antoninus demonstravit, Sanctos interdum decipi posse in iis, quæ sibi a Deo revelari existimant. *l.*2. *c.*19. *n.*11. Cum de ejus causa Canonizationis ageretur apud Gregorium IX. idem Pontifex præcepit Conrado Marpurg Ordinis Prædicatorum, ut testes super eadem examinaret. *c.* 44. *n.* 11. Quarto ab obitu anno eadem Sancta canonizata fuit. *c.*54. *n.* 7. Post obitum viri sui Monialis fuit tertii Ordinis S. Francisci. *l.*3. *c.*24. *n.*59. Insignia miracula patravit. *l.*4. *p.*1. *c.*11. *n.*3. Mortuos ad vitam revocavit. *c.* 21. *n.* 5.

S. Elisabeth Regina Portugalliæ canonizata ab Urbano VIII. in Ecclesia universa celebratur. *l.* 1. *c.* 9. *n.* 11. De Bulla Canonizationis. *Ibid.* Pro Beatificatione oravit Emmanuel Rex Portugalliæ; & ob miracula beatificata est a Leone X. ipsiusque sanctitatem in genere approbavit Urbanus VIII. *c.* 20. *n.* 18. Sub Urbano VIII. ejus virtutes examinatæ sunt, quamvis Leo X. ejus cultum publicum concesserat. *c.*32. *n.*11. Canonizationis Diploma non potuit reperiri. *c.* 36. *n.* 38. In Brevi Beatificationis declaratum est a Leone X. eam non fore censendam canonizatam. *c.* 39. *n.* 4. Per errorem ab aliquibus Blanca fuit appellata; ejusque cultum a Leone X. approbatum confirmavit Paulus IV. vivæ vocis oraculo. *l.* 2. *c.* 20. *n.* 4. In Ecclesiis Diœcesis Conimbricensis ejus imago ex concessione ipsius Pontificis exposita fuit. *n.* 8. Canonizata fuit post 280. annos ab obitu. *c.*54. *n.*7. Canonizata fuit, quamvis pro causa soli adfuerint testes de auditu. *l.*3. *c.*1. *n.*11. Cur virtutum in specie admissum fuerit examen per solos testes de auditu. *c.* 3. *n.* 8. Ejus causa super dubio virtutum expedita fuit, adhibitis similibus testibus. *n.* 15. Quoddam miraculum approbatum est a S. Rota, de quo nihil prolatum est in Sac. Congreg. Rituum. *c.* 4. *n.* 11. Inter Sanctas numerata fuit ad normam præsentis Ecclesiæ Ritus. *c.* 36. *n.* 5. Invicta patientia Dionysium Regem Portugalliæ, & sponsum suum a culpis removeri obtinuit. *c.*37. *n.*11. Leprosos miraculose incolumes effecit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 17. *n.*4. Miraculosam se exhibuit in liberatione cujusdam a cancro. *n.* 19. Et in illæsione Dominici Machado ab evidenti præcipitio. *c.* 22. *n.* 2. Nummos pauperibus distribuendos in rosas convertit. *c.* 23. *n.* 8. Ejus cadaver miram fragrantiam fundebat. *cap.* 31. *num.*26.

B. Elisabeth Soror S. Ludovici Regis Franciæ cultu a Sede Apostolica concesso decorata fuit. *l.*4. *p.*2. *c.*5 *n.*3. De ejus Canonizatione agebatur tempore Leonis X. & de cultu in ipsius honorem concesso. *n.*5.

Serva Dei Elisabeth Staglin cum morbo plurimum vexaretur, & ut ab eo liberaretur, preces ad Deum funderet Henricus Suso, huic per Angelum responsum fuit, eam sic oppressam æternum præmium esse consecuturam. *l.* 3. *c.*30. *n.*7.

S. Elisabeth uxor S. Zachariæ an unquam peccatum veniale commiserit. *l.* 3. *c.* 39. *n.* 10. Prophetiæ dono decorata fuit. *c.*45. *n.*8. Sterilitate, ac senectute gravata miraculose concepit. *l.* 4. *p.* 1. *c.*20. *n.* 1. & 3. Mater fuit S. Joannis Baptistæ, Sanctisque novi Testamenti adjungenda est. *l.*4. *p.*2. *c.*29. *n.*2.

S. Elisæus Propheta ob sanctitatem, & miracula adoratus est a Sunamitide. *l.* 1. *c.*1. *n.*16. Inter Sanctos recensetur ab Ecclesia. *c.*12. *n.* 5. A Deo impetravit, ut a lepra mundaretur Naaman Syrus. *c.*13. *n.* 9. S. Eliam comitabatur, dum ipse a Deo ex ejus oculis sublatus est, vivus servandus usque in finem mundi. *c.* 14. *n.* 13. A S. Elia pallium accepit. *c.* 41. *n.* 16. Dum ab eodem sanatus fuit Naaman Syrus, num justa fuerit hujus petitio circa accessum ad idolum Remon. *l.*3. *c.* 19. *n.*6. Non potuit puerum a mortuis suscitare per sui baculi applicationem. *c.*44. *n.*7. Nec prophetare, dum Deus ei

non fuerat allocutus. c. 45. n. 10. Tribus Regibus sitientibus loquens, ut pugnarent adversus Regem Moabitarum, & eis aquam miraculose tribuens, intellectuali Dei visione potitus est. c. 50. n. 3. Pueris maledictionem precans, eos ursi e silva egressi devoraverunt. l. 4. p. 1. c. 1. n. 8. Num puerum viduæ a mortuis revocaverit. n. 9. De ejus miraculo, dum Naaman a lepra detersit. n. 11. Ejus virtutes, & miracula. c. 4. n. 1. Filium Sunamitidis ad vitam suscitavit. c. 21. n. 2. Oleum, & panem prodigiose multiplicavit. c. 23. n. 1. Aquas Hiericuntinæ civitatis dulces ex amaris effecit. n. 7. Divisis aquis in duas partes, Jordanem cum Elia sicco pede pertransiit. c. 24. n. 1. Ferrum fecit natare. Ibid. Naaman Syro injunxit, ut septies in Jordane se lavaret. l. 4. p. 2. c. 13. n. 14. Inter Sanctos recensetur in Martyrologio. c 20. n. 11. De ejus invocatione in Litaniis. n. 44. An Carmelitarum Religionis Institutor fuerit. c. 29. n. 13.

S. Elphegus Archiepiscopus, habitus fuit ut Martyr, cum pro justitia occisus fuerit. l. 3. c. 19. n. 4. Maluit a Danis Piratis in captivitatem redactus mortem experiri, quam proventibus Ecclesiæ, quos pauperum esse dicebat, liberari. c. 34. n. 31.

Elsianus Monachus cæca obedientia Superioribus suis parebat. l. 3. c. 41. n. 9.

S. Elzearius Comes Ariani ut ab Urbano V. canonizaretur, idem Papa habuit Consistorium Cardinalium & Episcoporum de ejus virtutibus. l. 1. c. 15. n. 16. Ab eodem Pontifice canonizatus est, at Canonizationis Bulla expedita fuit a Gregorio XI. c. 36. n. 37. Juxta præsentem Ecclesiæ ritum canonizatus est. l. 3. c. 36. n. 5. Eximiis virtutibus floruit. n. 9. In extremo vitæ discrimine a Dæmone validissime impetitus, victoriam retulit, & in osculo Domini obiit. c. 38. n. 15. Miraculosum se præstitit in cujusdam ab ariditate membrorum sanatione. l. 4. p. 1. c. 12. n. 17. Ejus vultus miro fulgore resplenduit. c. 26. n. 28.

Elzias sedulo iovigilabat, ut Susanna recte educaretur. l. 3. c. 37. n. 12.

S. Emmeramus Episcopus crudelissimum martyrium pertulit sub Theodoro Principe Bavariæ, & Presbytero Vitali affirmavit, se optare, ut mors differretur pœnitentiam acturo de culpis suis. l. 3. c. 15. n. 17. Ejus martyrii causa. c. 19. n. 4.

S. Enecon Abbas ab Alexandro II. canonizatus est, & pro ejus Canonizatione peragenda Petrus Burgensis Episcopus delegatus est a Pontifice. l. 1. c. 8. n. 10. Colitur cultu publico ei solemniter delato a Petro Burgensi in executiooem Canonizationis præfatæ. c. 44. n. 9. Ejus Cappellam visitantibus indulgentiam concessit Gregorius XIII. Ibid. Ipsius nomen jussu Clementis XII. descriptum fuit in Martyrologio Romaoo. l. 4. p. 2. c. 18. n. 8.

S. Engelbertus Episcopus pro defensione Ecclesiasticæ libertatis, & Romanæ Ecclesiæ obedieutia martyrio coronatus fuit. l. 3. c. 19. n. 4.

S. Epaphras Episcopus pro grege sibi commisso vitam amisit. l. 3. c. 19. n. 3.

S. Epaphroditus Episcopus dictus & cognominatus est Apostolus. lib. 4. p. 2. c. 11. n. 4.

S. Ephræm Diaconus a quarto seculo cultus est. l. 1. c. 5. n. 4. Ejus testamenti meminit Bollandus. Ibid. Ob excelleotiam, & puritatem doctrinæ suæ commendatur. l. 2 c. 25. n. 9. Et in Martyrologio Romano ob virtutes, quibus floruit. l. 4. p. 2. c. 19. n. 6. Orationi appellatæ: *Salve Regina*: quædam verba addidit. c. 31. n. 29.

S. Epiphanius Episcopus commendatur a Thomassino ob frugalitatem, & parcimoniam in veste, suppellectile, & mensa. l. 3. c. 34. c. 27.

S. Epipodius Martyr morti traditus est cum impunitatem sibi a Tyranno oblatam (si a Christi Fide decederet,) abjiceret. l. 3. c. 14. n. 5. Ex ejus actis constat inoumeros Christianos pro Catholica Fide occisos esse. c. 20. n. 10. Et quam diligenter ejus cadaver servatum sit, ne furtim raperetur. l. 4. p. 2. c. 26. n. 20.

S. Epolonius Martyr a S. Babyla Episcopo educatus, puer adhuc sub Decio Imperatore pro Christo occisus est. l. 1. c. 14. n. 4.

S. Equitius Abbas perfectissimo castitatis dono præditus fuit. l. 3. c. 30. n. 12. Ejus doctrina pluribus calumniis impugnata fuit. n. 18.

S. Erconualdus Episcopus auctor dicitur cujusdam miraculosæ sanationis, quam ipse ægro dedit, non vero alii Sancti ab eodem invocati. l. 4. p. 1. c. 5. n. 21.

S. Erhardus a S. Leone IX. caoonizatus est. l. 1. c. 8. n. 9. & c. 10. n. 1.

S. Ermenegaudius Episcopus pie ac sancte Urgellensem rexit Ecclesiam in Hispa-

Hispania Tarraconensi. *lib.* 1. *cap.* 10. *num.*7.

S. Esdras Propheta populo prædicavit, ut jejunio, & cilicio culpas deleret. *l.*3. *c.*28. *n.*3. Sanctorum numero io Martyrologio adjungitur. *l.*4. *p.*2. *c.*20. *n.*11. Colitur in Ecclesia Hierosolymitana. *c.*29. *n.*10.

S. Esther Regina gratia sermonis prædita fuit. *l.*3. *c.*43. *n.*7. Cum ad populum suum a morte redimendum se præpararet, jejunium observavit. *l.*4. *p.*1. *cap.*27. *num.* 14.

S. Evagrius Palladium virtutibus instruxit. *l.*3. *c.*39. *n.*4.

Eudoxia Imperatrix vivens colebatur tempore S. Joannis Chrysostomi, quibusdam ad ejus statuam ludis, quos idem reprobavit. *l.*2. *c.*13. *n.*5.

S. Eucherius Episcopus ob miracula commendatur in Martyrologio Romano. *l.*4. *p.*2. *c.*19. *n.*3.

S. Everardus Martyr in agone mortis constitutus Deum oravit. *l.*3. *c.*18. *n.*15.

S. Eugendus Abbas ob virtutes, & miracula commendatur. *l.*4. *p.*2. *c.*18. *n.*8. & *c.*19. *n.*4.

S. Eugenius Episcopus cum primum translatus fuit, in ejus honorem pro aliquibus locis concessa sunt Officium, & Missa. *l.*4. *p.*2. *c.*7. *n.*3. Mox pro aliis locis, cum secundo translatus est. *Ibid.* Literis, & sanctitate in Hispaniis floruit. *c.*12. *n.*6.

S. Eugenius Martyr quamvis in Civitate Viterbiensi asservetur, cur in ipsius obsequium indulta non fuerint Officium & Missa. *l.*4. *p.*2. *c.*28. *n.*20.

S. Eugenius Papa I. Petrum Patriarcham Constantinopolitanum Monothelitis faventem communione privavit, & Apocrisiarios, qui eidem Petro adhærebant, condemnavit. *l.*3. *c.*32. *n.*22.

S. Eugenius Presbyter martyrium passus est sub Juliano Apostata. *l.*3. *c.*17. *n.*6.

S. Eulalia Virgo Barcinonensis laudatur a S. Eulogio Episcopo, & Martyre, cum se ultro obtulerit ad martyrium perferendum. *l.*3. *c.*16. *n.*10.

S. Eulogius Diaconus in odium Fidei occisus est. *l.*3. *c.*14. *n.*3.

S. Eulogius Episcopus, & Martyr publice objurgavit peccata quædam occulta, a Deo sibi revelata. *l.*3. *c.*40. *n.*3.

S. Eunomia primum meretrix, & postea ad Deum conversa martyrium consecuta est. *l.*3. *c.*15. *n.*13.

S. Euphebius Episcopus pie obiit, & de ejus cultu, cum ipsius corpus inventum est. *l.*4. *p.*2. *c.*26. *n.*3.

S. Euphrosyna Virgo & martyr a Luxurio capite cæsa fuit ob amorem Fidei. *l.*3. *c.*14. *n.*14.

S. Euphrosyna Virgo in Martyrologio Romano ob virtutes, & miracula commendatur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 19. *n.*4. Sub virili habitu, Deo inspirante, vixit. *l.*3. *c.*41. *n.*20.

S. Euplius Diaconus martyrii palmam adeptus fuit. *l.*3. *c.*14. *n.*2.

S. Eupsychius Martyr jussu Juliani Apostatæ occisus fuit, cum Fortunæ Fanum evertisset. *l.*3. *c.*17. *n.*8.

S. Eusebius Monachus corpus suum asperrimis pœnitentiis macerabat. *l.* 3. *c.*28. *n.*14.

S. Eusebius Papa brevi tempore Ecclesiam rexit, & statuit, qualiter administranda sit Extrema Unctio. *l.*3. *c.*32. *n.*31.

S. Eusebius Vercellensis a Thebaida, in quam relegatus fuerat, ex Indulto Juliani Imperatoris cum Lucifero Calaritano regreditur. *l.* 1. *c.* 40. *n.* 2. Antiochiam accedens factum Luciferi, qui Paulinum Præsbyterum in Episcopum ejusdem Civitatis consecraverat, non approbavit, quamvis id publice non improbaret, ab ejusque communione Lucifer idem discessit. *Ibid.* Laudatur a S. Maximo. *l.*3. *c.*34. *n.*2.

S. Eustachius Martyr cum uxore & filiis in odium Fidei mortem subiit. *l.* 3. *c.* 18. *n.* 16. Eadem die cum conjuge, & filiis ab Ecclesia colitur. *l.*4. *p.*2. *c.*16. *n.*55.

Euthicius Monachus fuit, ob cujus intercessionem populi Nursiæ non semel a Domino pluviam impetratur. *l.*1. *c.*5. *n.* 3.

S. Euthymius Monachus virtutibus floruit. *l.* 3. *c.* 27. *n.* 14. Licet corpus assidue afflixerit, diu ex speciali Dei providentia vixit. *c.* 29. *n.*6. Ejus mentio cum laude fit in Martyrologio Romano. *l.* 4. *p.*2. *c.*19. *n.*3.

S. Eutychia cum cibos Diis immolatos nollet degustare, a Dulcetio Præside morti tradita inter Martyres recensentur. *l.*3. *c.*14. *n.*7.

S. Eutychius Martyr cum fratribus in odium Fidei occisus, cum iisdem ab Ecclesia colitur. *l.*3. *c.*18. *n.*19. In ipsius cadaveris inventione Sixtus V. Officium & Missam concessit. *l.*4. *p.* 2. *c.* 9. *n.* 4. & *c.*24. *n.*14.

S. Eutropia cum Martyres in vinculis detentos visitaret, martyrio coronata fuit.

Felix

Felix Virgo totas quinque Quadragesimas sola Sacra Eucharistia nutrita fuit. *l.4. p.1. c.27. n.5.*

B. Ferdinandus Castellæ Rex tempore Alexandri VII. declaratus fuit æquipollenter beatificatus. *l. 1. c. 31. n. 9.* Postquam in ejus causa approbatus fuit casus exceptus, S. Rituum Congregatio expedivit litteras Remissoriales, ut conficerentur processus super virtutibus, & miraculis. *c.32. n.19.* De ipsius cultu, & casus excepti approbatione. *l. 2. c. 24. n.18.* Quando obierit. *n. 19.* Confessorem sibi delegit B. Petrum Gonzales Ordinis Prædicatorum. *n.212.* Quomodo pro processu ordinario explicata sit clausula illa in Remissorialibus apposita: *Ut duo Episcopi ad minus procedant. c. 46. n.2.* In ipsius processu cum supplicaretur, ut idem inchoatus, & non absolutus ab Archiepiscopo Hispalensi, cui literæ Remissoriales inscriptæ fuerant, terminaretur a Successore, cur responsum fuerit, non esse necessariam novam delegationem, ut Successor eumdem prosequeretur. *n. 7.* De ipsius cultus approbatione, & ampliatione. *l.3. c. 36. n. 5.* Sedulo curam adhibuit pro Fide Catholica propaganda. *n.13.* Non pauca Cœnobia, ac templa Deo dicavit. *n.14.* Bella fœliciter adortus est, & Divino auxilio fretus. *n.16.* In ejus honorem Officium, & Missam indulsit Clemens X. *l. 4. p.2. c.* *n. 4.* Ejusmodi concessio facta est, antequam ipsius virtutes examinarentur, aut approbarentur. *c.4. n.3.* Postea pro ejusdem Officio designatæ sunt lectiones propriæ. *n. 5.* Ejus festum de præcepto institutum est a Clemente X. *c. 15. n. 11.* Ipsius nomen descriptum fuit in Martyrologio Romano post præfati cultus immemorabilis approbationem. *c.18. n.15.* De ejus Reliquiarum translatione. *c.22. n. 8.*

Servus Dei Ferdinandus de Contreras: ejus processus ordinarius super non cultu sanatus fuit, cum constructus esset post appositionem manus Sedis Apostolicæ. *l.2. c.53. n. 8.* In ejus processu etiam supplevit Vicarius Generalis pro uno ex Episcopis, qui ei debebant interesse. *l.2. c.45. n.16.*

S. Fidelis Martyr laudatur a S. Petro Damiano ob opera misericordiæ spiritualia, quæ exercuit. *l.3. c.23. n.33.*

B. Fidelis a Sigmaringa beatificatus est a Benedicto XIII. & nondecimus fuit, cui iste ab Ecclesia cultus concessus est in Basilica Vaticana. *l. 1. c.24. n.13.* In causa Beatificationis facta est contextim propositio, & resolutio de martyrio, & miraculis. *c.27. n.8.* Quamvis ejusdem martyrium, & causa martyrii approbarentur per viam non cultus, obtenta pro eo fuit solemnis Beatificatio, antequam ad Canonizationem progressus fieret. *c. 27. n.9.* Ejus Beatificationis solemnitas peracta est in Basilica Lateranensi, approbatis nonnullis miraculis. *c. 30. n. 8. & c. 36. n. 3.* In Brevi Beatificationis conceditur facultas, ut ei cultus tribuatur. *c. 39. n. 8.* Pro non cultu decisum fuit a S. Rituum Congregatione. *l.2. c.13. n.9.* Responsum fuit, constare de sufficienti obedientia Decretis Urbani VIII. *c. 15. n. 5.* Et ut fieret commissio reassumptionis, præhabita est instructio de non cultu ejusdem B. *c.38. n.7.* Responsum fuit a S. Rituum Congr. pro validitate processus, quamvis literæ Remissoriales tribus designatæ cum clausula, *ut duo Episcopi procederent*, duobus tantum fuerint præsentatæ. *c.46. n. 2.* Præstita est fides Notario asserenti, se fuisse deputatum in Actuarium. *c.47. n.8.* Derogatum fuit Decretum Alexandri VII. inhibentis, probationes coadjuvari. *c.53. n.20.* Et accepta fuerunt testimonia hæreticorum, a quibus in odium Fidei occisus fuerat. *l.3. c. 7. n. 7.* Non tamen editum fuit Decretum, constare de martyrio ex parte Tyranni, sed pertractatum fuit de ratione, quæ Tyrannum impulit ad mortem eidem infligendam. *c.13. n.1. & c.14. n.13.* Ad Martyrium debito modo se præparavit. *c. 15. n. 17.* Evangelicam doctrinam infidelibus prædicavit. *c.17. n. 15.* Dum fuit beatificatus, in ejus honorem concessa fuit Officium, & Missa pro universa Religione Capuccinorum. *l.4. p.2. c.1. n. 7.* Et pro civitate Friburgensi, in qua diu versatus est, ac professionem emiserat. *n. 10.* Et pro loco, in quo corpus ejus requiescit. *n.11.* Ampliata etiam est facultas celebrationis Missarum. *c.2. n.5.* Pro ipsius Officio indultæ sunt lectiones propriæ. *num. 14.* In ejus causa discussa sunt nonnulla miracula negativa. *l. 4. p.1. c.22. n.4. & n.22.*

S. Fidentius a S. Leone IX. canonizatus est. *l.1. c.8. n.9.*

B. Fina: in ejus causa factus est processus a solo Notario facultatem ab Episcopo habente. *l.2. c.47. n.2.*

S. Firmatus Diaconus cum sociis a Manuca Pirata in odium Fidei occisus est, & cum

& cum eisdem ab Ecclesia celebratur. *l.3. c.18. n.19.*

S. Firminus Martyr colitur tamquam Patronus Regni Navarræ. *l.4. p.2. c.15. n.4.*

S. Firmus Episcopus Tagastensis an in Martyrologio Romano inscribendus sit. *l.4. p.2. c.17. n.9.*

Fischerius Cardinalis. V. *Joannes.*

S. Flavia Virgo & Martyr a Manuca Pirata in odium Fidei cum Fratribus trucidata, cum eisdem colitur ab Ecclesia. *l.3. c.18. n.19.* Soror fuit S. Placidi Monachi: de ejus martyrio, corporis inventione, & cultu. *l.4. p.2. c.9. n.4. & c.24. n.14.*

S. Flavianus de martyrio suo scripsit. *l.3. c.10. n.11.* Martyrium pro Christo pertulit. *c.15. n.12.* Pro Christo occidi ardenter præoptavit. *c.16. n.2.* Mortem subiturus, Deum oravit. *c. 18. n. 15.* Pro nonnullis ad mortem destinatis intercessit, ne punirentur. *c.41. n.7.*

S. Flavianus Patriarcha, ac Martyr a Marciano Imperatore qualiter appellatus sit Venerabilis. *l.1. c.37. n.6.*

S. Flavius Cabillonensis Episcopus a Joanne VIII. canonizatus fuit. *l.1. c.7. n.15.*

S. Flavius Clemens. V. S. Titus Flavius.

S. Flora Martyr pro Dei amore sanguinem fudit, ejusque cingulum direxit ad fratrem suum Baldegotensem S. Eulogius, ut sororis suæ memoriam servaret. *l.2. c.13. n.11.* Commendatur ab eodem S. Eulogio, quod se morti obtulerit, ne pro ea alii fideles pati cogerentur. *l.3. c.16. n.11.*

S. Florentia soror fuit SS. Isidori, Leandri, & Fulgentii. *l.4. p. 2. c.11. n.16.*

S. Foebina dissimulato sexu, ex inspiratione Dei, vixit. *lib. 3. cap. 41. num. 20.*

S. Fortunatus Episcopus in Patronum Civitatis Liciensis electus fuit. *l.4. p.2. c.14. n.8.* Cum ejus corpus a Religiosis Capuccinus Civitatis Neapolis inveniretur, decrevit Cardinalis Rusticuccius quonam modo collocandum, & colendum esset. *c.26. n.3.*

Serva Dei Francisca Dorothea, in ejus processu concessum fuit, ut eodem tempore examinarentur testes in genere & in specie, sed cum restrictione. *l. 2. c.53. n.5.* Cum processus super non cultu ab Ordinario conficeretur post appositionem magnus Sedis Apostolicæ, sanatus fuit. *n.8.*

S. Francisca Romana in Bulla Canonizationis ob vitæ suæ gesta laudatur. *l.1. c.12. n. 5.* In Bulla Canonizationis præcipitur celebratio Missæ, ac recitatio Officii pro Ecclesia universali. *c.38. n.5.* Ejus processus super virtutibus, & miraculis tempore Eugenii IV. constructus fuit ab Andrea Episcopo Auximano Pontificis Vicario in Urbe. *l.2. c.3. n.6.* Præfatus processus cur juridicus non censeatur. *n.7.* Irritus fuit judicatus. *n.8.* Ipsius processum ab Ordinario confectum & nullitate laborantem assumpserunt S. Rotæ Auditores, & eodem usi sunt pro causæ adminiculo. *c.4. n.8.* Colebatur, antequam canonizaretur. *c.9. n.3.* In ejus honorem quædam votivæ tabellæ appensæ sunt. *c.11. n.15.* Cum ex quodam Decreto apud populum Romanum ejusdem S. dies anniversaria solemniter celebraretur ante ipsius Canonizationem, id publicum cultum arguere, demonstratum fuit. *c.13. num.3.*, & *c.20. n.16.* In ejusdem causa admissa fuit validitas processus, licet testimonium exhibitum fuerit a teste Regulari, quamvis citato, carente tamen Superiorum facultate. *c.48. n.5.* In ejus virtutum dubio magna fides adhibita fuit ejusdem S. Confessario Joanni Mattioto. *l.3. c.7. n.6.* Ipsius S. erga proximum caritas commendatur. *c.23. n.36.* Et humilitas. *c. 24. n. 55.* Et continentia conjugalis. *n.58.* Canonizata fuit a Paulo V. *n.59.* Orationi frequenter vacabat. *c.25. n.2.* Corpus asperrime macerabat, & a cibis abstinebat. *c.28. n.17.* Constanter, ac fideliter plures Dæmonum tentationes superavit. *c.30. n.13.* In SS. numerum relata fuit juxta novissimum Ecclesiæ ritum. *c.35. n.1.* Ejus vita in statu conjugali commendatur a Paulo V. *c.37. n.11.* De ejus visionibus, mortis præscientia, ad eam præparatione, & immunitate a vexatione spirituum malignorum. *c.38. n.13.* Dono cognoscendi secreta cordium prædita fuit. *c.47. n.1.* Visum miraculose cæcis indulsit. *l.4. p.1. c.9. n.4.* Miraculosam se exibuit erga epilepticos. *c.13. n.2.* Ægrotum hernia vexatum sanavit. *c.15. n.18.* Aliumque hæmorrhagia laborantem. *c.16. n.3.* In ipsius Relatione describitur miraculosa sanatio a vulneribus. *n.31.* Panem miraculose multiplicavit. *c.23. n.3.* Cum plueret, non fuit madafacta. *c.24. n.7.* De mira ejus cadaveris

veris fragrantia. *c.* 31. *n.* 26. Dum beatificata tantum esset, in honorem ipsius a Gregorio XV. concessæ sunt Indulgentiæ. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 19. *n.* 12.

Franciscbinus Eremita Ordinis S. Augustini quamvis uti Beatus coleretur a Religiosis sui Ordinis, ejus cultum abrogari præcipit Urbanus V. *l.* 2. *c.* 8. *n.* 2.

S. *Franciscus* de Assisio antequam canonizaretur, ad ejus virtutes examinandas consilio Episcoporum usus est Gregorius IX. *l.* 1. *c.* 15. *n.* 12. Et ejus causam examinari jussit a Cardinalibus, qui dictæ causæ propitios se non gerebant. *c.* 20. *n.* 10. Ex Bulla Canonizationis probatur, eum signa, seu miracula effecisse. *c.* 28. *n.* 14. A Gregorio IX. canonizatus est in Civitate Perusina. *c.* 36. *n.* 2. Ante prædictis S. Canonizationem, ejus miracula approbata populo enuntiavit Octavianus Cardinalis Tituli SS. Sergii, & Bacchi. *n.* 15. A Gregorio IX. e tumulo levatus fuit, & expositus per aliquam temporis intercapedinem oculis virorum principalium; sed postea, hortante S. Jacobo de Piceno, a Sixto IV. ab oculis hominum sublatus est. *n.* 16. Canonizatus fuit, quin in hujusmodi solemnitate mentio fiat Missæ celebratæ a Summo Pontifice. *n.* 23. In Canonizatione præter Bullam alias etiam Gregorius IX. Literas edidit eamdem indicantes. *n.* 38. In iis nihil decernitur de Officio, aut Missa, sed tantum præcipitur, ut ejus memoria, & dies anniversaria pie, ac devote recolantur. *c.* 39. *n.* 10. In præfato Diplomate exprimitur, Pontificem decernere, ut ei cultus tribuatur. *Ibidem.* Diploma inscriptum fuit ad universos Christi fideles. *n.* 11. Qualiter pictus fit hodierno tempore in Sacello S. Nicolai Patriarchii Lateranensis. *c.* 41. *n.* 19. In ejus Canonizatione testatus est Pontifex se nihil efficere velle adversus Dei honorem, Catholicam Fidem, aut Ecclesiam. *c.* 44. *n.* 19. De obitu ejus divinitus admonita Jacoba Matrona Romana. *l.* 2. *c.* 12. *n.* 10. Persoluta pro eo sunt consueta Officia Defunctorum. *n.* 11. Regularem Ordinem fundavit, quem Innocentius III. habita revelatione Divina, approbavit. *c.* 19. *n.* 12. In ejusdem S. obsequium Ecclesiam Tononii consecravit S. Franciscus Salesius. *c.* 24. *n.* 49. Unum ex primis discipulis habuit B. Andream Cacciolam, cui & habitum suæ Religionis propriis manibus dedit. *n.* 189. Laudatur a Gregorio IX. in Bulla Canonizationis ob morum, & vitæ sanctitatem. *c.* 49. *n.* 19. Secundo ab obitu anno canonizatus est. *c.* 54. *n.* 7. De ejus visione, & Portiunculæ Indulgentia nil retulit S. Bonaventura. *l.* 3. *c.* 10. *n.* 5. Expertus est effusas Dei gratias, ut merita sanctitatis ipsius manifestarentur. *n.* 8. Nonnulla dicit Erasmus sibi revelasse, quæ supposititia creduntur. *n.* 11. Intensum habuit martyrii desiderium. *c.* 11. *n.* 6. Ad prædicandam Fidem misit SS. Berardum, Petrum, Accursium, Adjutum, & Othonem, quos tamquam Martyres Sixtus IV. canonizavit. *c.* 17. *n.* 15. Laudant Regulam ab eo traditam Navarrus, & S. Vincentius Ferrerius. *c.* 22. *n.* 8. Ipsius abstinentiam, & jejunia commendat S. Bonaventura. *c.* 24. *n.* 45. Et ejusdem humilitatem. *n.* 55. Ejusque orationem. *c.* 25. *n.* 21. Et contemplationem. *c.* 26. *n.* 9. Et donum lacrymarum. *n.* 10. Corpus suum asperrimis pœnitentiis maceravit. *c.* 28. *n.* 15. Plurimas injurias perpessus est, easque patienter toleravit sub Elia sui Ordinis Vicario Generali. *c.* 30. *n.* 15. Per duos annos spiritali animæ desolatione afflictus fuit. *n.* 19. Ad normam ultimi ritus Ecclesiæ canonizatus fuit. *c.* 35. *n.* 1. Cum Ordinem suum esset fundaturus confirmationem petiit, & obtinuit a Pontifice. *n.* 4. Patienter, & æquanimiter tolerabat bestiolas aliquot immundas. *c.* 41. *n.* 15 Jacobam Settesoli Matronam jam prope moriturus vocavit ad se ex speciali impulsu Spiritus Sancti. *n.* 20. In Ecstases Divinas frequenter elevabatur. *c.* 49. *n.* 14. In Bulla Canonizationis asseruit Gregorius IX. requiri in causis S.S. morum, & miraculorum virtutem. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 5. *n.* 6. Ipsius manibus, pedibus, & lateri impressa sunt stigmata Salvatoris miraculose, quamvis prodigium hoc cum dolore contigerit. *c.* 8. *n.* 24. Cum arbori maledixisset, hæc amplius non crevit. *c.* 24. *n.* 14. Quomodo ejus cadaver a pluribus Pontificibus visum fuerit. *c.* 31. *n.* 1. Ipsius corpus non amplius conspiciendum exponitur. *n.* 1. Per se stare miraculose, opinatus fuit Thomas Bozius. *Ibid.* Idem S. miraculose apparuit in Capitulo Fratrum suorum Arelatensi, dum concionem haberet S. Antonius Lusitanus. *c.* 32. *n.* 17. Ejusdem stigmata a nonnullis dicta sunt derivata a naturali vi imaginationis. *c. ult.* *n.* 19. Prænovit Indulgentiam concedendam Ecclesiæ Portiunculæ. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 7. *n.* 5. Quando indultum sit, eum

cum

eum stigmatibus pingi. c. 8. n. 8. De stigmatibus ejusdem, & concessione Officii in ipsorum honorem. c. 9. n. 11. Sub ejus regula instituti sunt Equites dicti militiæ Christianæ. c. 14. n. 5. Ipsius festum de præcepto olim celebrabatur. c. 16. n. 16. Per desuetudinem est abrogatum. n. 21. In Martyrologio Romano ejus memoria recolitur. c. 19. n. 7. Ejus corporis translatio in Martyrologio celebratur. n. 9. Ejusdem imago a Beatissima Virgine Rosarium accipientis prohibita est. c. 21. num. 10. De multiplici forma, qua pictus fuit, & de controversiis inde exortis. n. 11. Ipsius cadaver de Ecclesia in Ecclesiam translatum fuit auctoritate Gregorii IX. c. 22. n. 15. Benedictionem cuidam Religioso proprio charactere scripsit, in cujus honorem solemnis processio celebratur in civitate Assisiensi, & de eadem, ejusdem Processionis confirmatione, ac identitate characteris. c. 26. n. 6. Ab ejus statua dictum est, sanguinem erupisse, quod tamen inter miracula reputatom non est. c. ult. n. 4. Ipsius vita edita est a S. Bonaventura. l. 3. c. 8. n. 8.

S. Franciscus Borgia ut canonizaretur, factum est virtutum prævium examen a tribus Rotæ Auditoribus vl Commissionis manu Papæ signatæ. l. 1. c. 17. n. 8. Canonizandus propositus est Clemen. IX. quamvis idem Pontifex non interfuerat Congregationi, eique narrata tantum sint suffragia Cardinalium, & Consultorum. c. 26. n. 5. Cum aliis Beatis a Clemente X. canonizatus est. c. 36. n. 4. In Canonizatione secundo loco nominatus fuit, ut servaretur ordo Hierarchiæ Ecclesiasticæ. n. 6. In Beatificationis Brevi facultatem concessit Pontifex Christi fidelibus, ut ipsum colerent. c. 39. n. 8. Ejusdem causæ processus constructus fuit a Nuntio Apostolico. l. 2. c. 2. n. 11. Processus hic juridicus fuit. c. 3. n. 8. Cum esset Præpositus Generalis Soc. Jesu, mortuus est S. Stanislaus Kostka, & quomodo illum sepeliri jusserit. c. 12. n. 13. Ipsius propositiones examinatæ fuerunt accuratissime, ut in causa progressus fieret. c. 26 n. 2. A quo fuerint examinatæ. c. 27. n. 9. Promotor Fidei subiit vices Procuratoris Fiscalis. c. 47. n. 7. Ipsius S. in Deo spes heroica demonstrata est ex ingressu ad Religionem. l. 3. c. 23. n. 18. Ipsius proximi dilectio. n. 36. Orationi frequenter insistebat. c. 25. n. 2. Se ipsum asperrime affligebat, & sobrie vixit. c. 28. n. 17. Cardinalitiam dignitatem constanter recusavit, quamvis ad eam acceptandam hortarentur Paulus III., & Carolus V. Imperator. c. 31. n. 4. Canonizatus fuit juxta præsentem Ecclesiæ consuetudinem. c. 35. n. 1. Institit, & obtinuit a Paulo III. ut approbaretur liber exercitiorum a S. Ignatio de Loyola compositus. c. 43. n. 12. Accurate examinavit spiritum S. Theresiæ. c. 52. num. 11. Miraculose quamdam fæminam difficili partu vexatam sanavit. l. 4. p. 1. c. 20. n. 27. In ipsius (beatificati dumtaxat) obsequium permissum fuit, Officium recitare, Missamque celebrari pro universa Societate Jesu, cui nomen dederat. l. 4. p. 2. c. 1. n. 7. Hujusmodi Missæ celebratio ampliata est ex novo Indulto. n. 5. Deum ardentissime diligebat. l. 3. c. 23. n. 27.

Servus Dei Franciscus Camacho cum de virtutibus examinaretur, ejus processus apertus fuit absque extrinseca recognitione sigillorum, seu Judicum subscriptionum. l. 2. c. 51. n. 11. & 12.

Servus Dei Franciscus de Capillas Ordini Prædicatorum addictus fuit, in ejusque causa factus est processus in specie, quamvis non confectus fuisset in genere; agebatur enim de causa Martyris per viam non cultus. l. 2. c. 39. n. 4. Ad ejusdem processum construendum (confici enim debebat in loco remotissimo) concessa est in literis Remissorialibus Episcopo facultas deputandi tres Religiosos Sacerdotes, qui ejus constructioni conjunctim interessent. c. 45. n. 19. Indultum identidem fuit, ut ad examen testium deveniretur, quamvis processus compilatus non fuerat. c. 53. n. 3.

Servus Dei Franciscus Caracciolus mortuus est, relicta magna sanctitatis opinione. l. 2. c. 12. n. 4. Cum ejus diem anniversariam celebrarent Patres S. Mariæ Majoris Neapoli, Orationemque panegyricam haberent, ea omnia jussu Urbani VIII. amota sunt. c. 13. n. 4. Ipsius corpus die obitus anniversaria intra capsam collocatum publicæ venerationi expositum fuit, sine prævia Sedis Apostolicæ facultate. n. 10. Pro probando non cultu (cum corpus in altera civitate, visceraque in alia condita fuerint) duplex processus confectus fuit. c. 15. n. 11. Cum antequam Beatus ab Apostolica Sede agnitus sit, ei cultum exhiberent nonnulli Clerici Regulares, eosdem S. Inquisitionis Congregatio acriter punivit. c. 16. n. 2. De ejus non cultus approbatione. n. 4. Admissa est validitas pro-

mina-

minavit. *lib.4. p.1. c.9. n.4.* Prodigiosum se exhibuit erga mutos, & surdos. *c.10. num. 3.* Et mortuos ad vitam suscitavit. *c. 21. n. 5.* Baculo suo aquas e silice eduxit. *c.24. n.2.* Aquas incolumis pertransivit. *n.3.* Ignem sæpe illæsus attigit, & calcavit. *n. 6.* Mirabili fulgore in facie resplendebat. *c.26. n.17.* Dæmones a corporibus fugavit. *c.29. n.9.* Ejus cadaver incorruptum, & fragrans permansit. *c.31. n. 27.* In Protectorem Ordinis sui elegit S. Michaelem Archangelum. *lib.4. pag.2. c.14. n.5.* An Hieronymum Savanarolam commendaverit. *l.3. c.35. n.18.*

Servus Dei Franciscus Posadas agnitus est in S. Rituum Congregatione nullo cultu affectus, cum discussio fieret de quodam elogio ipsius imagini insculpto. *l.2. c.12. n.4.*

Servus Dei Franciscus de Præcetto Capuccinorum Religioni addictus fuit, & proposita ejusdem causa in S. Rituum Congregatione decretum fuit, ab Ordinario conficiendum esse processum. *l. 2. c.1. n.4.* Ejus processus compilatus fuit a Vicario Generali Capituli Lateranensis, cum in territorio Ferentilli plena spirituali jurisdictione gauderet. *c.2. n.4.*

Servus Dei Franciscus a Puero Jesu pie e vita decessit, & quid pro ejus non cultu decisum fuerit a Sacra Rituum Congregatione. *l.2. c.13. n.7.* Ipsius processus constructus fuit in Urbe. *c.45. n.9.* Pro prædicta causa approbata fuit validitas processus ordinarii, absoluto testium examine a solo Notario, cui a Judicibus facultas ista concessa fuerat. *c.47. n. 2.* Quid responsum fuerit circa Portitorem, de quo agitur in prædictis Remissorialibus. *n. 12.* De Servi Dei moribus, & vita Reges etiam testimonium exhibuerunt. *c. 49. n.19.* Ejusdem processus apertio confecta fuit, recognitis illis Judicium sigillis, quæ poterant recognosci. *c. 51. n. 11.* In eodem uno tempore examinati sunt testes in genere, & in specie, licet diverso modo. *c.53. n.5.*

B. Franciscus Rodius Martyr cum sociis suis Gorcomiensibus Martyribus beatificatus est; eorumque solemnitas sexta fuit inter celebratas in Basilica Vaticana. *l.1. c.24. n.10.*

S. Franciscus Salesius: pro ipsius causa suffragium tulit Petrus Franciscus de Rubeis Fidei Promotor, etiam tamquam S. Rituum Congregationis Consultor, jubente Alexandro VII. *l.1. c.18. n.2.* In ejusdem Beatificatione approbata sunt novem miracula. *c.22. num.10.* Quædam de prædicta causa a Dominico Cappello narrantur, & de intimatione Congregationis coram Alexandro VII. cogendæ. *c. 23. n. 3.* Ab Alexandro VII. beatificatus est, ejusque solemnitatis Acta reperiuntur in Archivo Basilicæ Vaticanæ; & prima fuit Beatificatio in memorata Basilica celebrata. *c. 24. n. 1.* Acta collecta fuerunt a Dominico Cappello Magistro Cæremoniarum, qui notat, Alexandrum VII. decrevisse, Beatificationum solemnia deinceps in Basilica Vaticana celebrari. *num. 2.* Canonizationis Acta ab eodem edita sunt. *n. 5.* In litteris Beatificationis asseritur, Pontificem tuto devenire posse ad Canonizationem; interim indulgere, ipsum tamquam Beatum adorari. *c.25. n. 12.* Pro ejus Canonizatione iterum discussa sunt, quæ Beatificationem, & venerationem ei indultam præcesserant. *c. 26. n. 3.* Suffragia Cardinalium, & Consultorum pro Canonizatione tradita sunt S. Congregationis Secretario, ut ea inter Acta reponeret. *n. 4.* in ejusdem Actis leguntur suffragia Consultorum super dubio: *An tuto procedi posset ad Canonizationem. Ibid.* Pro Canonizatione supplicavit Dux Crichi nomine Regis Christianissimi, tamquam ipsius apud Sedem Apostolicam Orator. *c. 36. n. 18.* Canonizationis formula edita ab Alexandro VII. *n. 22.* In Actis a Cappello collectis nulla fit mentio abscissionis reticuli avium, quæ a Cæremoniarum Magistro fit pro hujusmodi solemnitatibus. *n.34.* Canonizationis solemnitas ex speciali gratia celebrata fuit ante expeditionem Diplomatis. *n. 38.* Nil in eo dicitur de Officio. *c. 38. n. 5.* Colebatur ex indulto in Brevi Beatificationis expresso. *c. 39. n. 8.* In Bulla Canonizationis præcipitur a Pontifice, ei cultum exhibendum esse. *c. 39. n. 10.* Cum ab aliquibus in translatione corporis coleretur, id audacter improbavit Joannes Fabrius, qui ob id loquela, & visu privatus, posteaque miraculose sanatus culpam suam agnovit. *l. 2. n. 12. n.9.* Etiam post Decretum S. Pii V. conditus fuit in sepulcro supra terram elevato. *n. 14.* Ejus cor fuit a corpore separatum, & in tabernaculo decenti collocatum; cum tamen nunquam venerationi esset expositum, fuit in ipsius causa decisum, constare de non cultu. *c. 13. n.6.* Approbatus fuit non cultus; cultus enim, qui extiterat, ante judicium de

non cultu sublatus fuerat. *c.16. n.* 4. Ob libros editos commendatus fuit a Julio Sacchetto Cardinali. *c.25. n.* 10. Quamvis (B. tunc) Catharinæ Januensis sanctitatem laudaverit, qualiter ad hujus cultum immemorabilem approbandum devenerit S.Rituum Congregatio. *c.19. n.* 5. Prius probatus est non cultus, & mox revisa sunt opera, quæ scripserat. *c.* 27. *n.* 4. Optavit anathema esse a Christo pro fratribus suis. *c.31. n.*12. Et commendavit S. Paulum Apostolum id ipsum cupientem. *n.* 14. Dispensatum est, ut quin factus esset processus in genere, fieret inquisitio in specie. *c.39. n.* 3. Et responsum fuit clausulam Litterarum Remissorialium: *Ut duo Episcopi ad minus procedant*: sic intelligi, ut si exhibitio facta sit illis duobus, qui processum conficere intendebant, & ipsius contructioni interfint, satis sit. *c.* 46. *n.* 2. Dispensatum fuit super Decreto de non faciendo progressu ad Beatificationem, vel Canonizationem, nisi lapsis 50. annis ab obitu Servorum Dei. *c.54. n.5.* Cur sic factum fuerit. *n.* 6. De approbatione virtutum Cardinalium, & Theologicarum. *n.*8. Magna in veneratione habuit Servam Dei Joannam Franciscam Fremiot de Chantal *l.3.c.3.n.*12. Vitam ipsius edidit ejus Nepos Carolus Augustus Salesius Tullianus. *c.6.n.*12. Hæreticos ad Ecclesiam reducere incessanter conatus fuit. *c.* 23. *n.* 9. Proximum suum ardenti caritate prosecutus est. *n.* 36. Ejus maceratio, & abstinentia. *c.* 28. *n.* 17. Corpus, docebat, prudenter affligendum esse. *c.* 29. *n.* 4. In ejus causa inquisitum fuit, an dignitates Ecclesiasticas ambierit. *c.* 31. *n.*13. Episcopus fuit Gebennensis, & inter Sanctos numeratus, postquam ad Apostolicam Sedem causæ Canonizationum revocatæ sunt. *c.* 34. *n.*1. Laudatur ab Alexandro VII. in Bulla Canonizationis, quod indefessa cura gregis sui bono vacaverit. *n.* 5. Rudibus, & imperitis mysteria Fidei, omniaque ad salutem acquirendam necessaria patienter explanavit. *n.* 7. Septuaginta hæreticorum millia Ecclesiæ gremio dicitur adjunxisse. *Ibid.* In testamento a se confecto bona patrimonialia distribuit. *n.* 25. Hæc distributio ipsius sanctimoniæ nullum attulit detrimentum. *Ibid.* Insigni misericordia pauperibus subveniebat. *num.* 31. Mori timuit, ut ipse confessus est. *c.* 38. *n.* 18. Moriturus sacrum Viaticum recipere non potuit vomitibus gravatus. *n.*22. Adduci non potuit a Joanne Forerio Societatis Jesu Religioso, ut a Deo longiorem vitam postularet, si populo suo esset necessarius. *n.* 18. In ejus causa habita est inquisitio super fama miraculorum, & sanctitatis in obitu. *n.* 19. A teneris annis futuræ sanctitatis indicia præbuit. *c.39. n.*2. Asserebat, declaranda esse peccata Sanctorum, antequam ad Deum converterentur. *n.* 4. Theodoro Bezæ suadebat, ut ab hæresi resipisceret. *c.* 41. *n.* 4. Facta plura Sanctorum ex speciali Spiritus S.impulsu evenire, agnoscebat. *num.* 20. Sanctos commendat ob tranquillitatem cordis. *n.* 20. Plura exposuit de Ecstasibus Divinis. *c.* 49. *n.* 4. Suspectas credebat revelationes frequentes. *c. ult. n.* 8. Cæcos miraculose illuminavit. *l.4.p.* 1. *c.* 9. *n.* 4. Claudum sanavit. *c.* 11. *n.* 3. Mortuos ad vitam suscitavit. *c.21. n.5.* & 19. Piscibus mortuis vitam donavit. *n.6.* Ejus faciem, dum concionem haberet, lumen illustravit omnibus qui aderant perspicuum. *c.* 26. *n.* 26. In ejus honorem (dum adhuc beatificatus tantum esset) concessa fuerunt Officium, & Missa sub ritu duplici. *l.4. p.2. c.1.n.6.* Facta est hujusmodi facultas pro Diœcesi, in qua fuit Episcopus. *n.* 9. Et pro Ecclesiis tum in qua fuit sepultus, tum pro Matrice loci natalis. *n.*11. Ejus cultum promovit Alexander VII. *c.* 2. *n.* 8. & 10. Post preces novendiales miraculosum erga quemdam se præstitit. *c.* 13. *n.* 12. Institutor fuit Monialium Visitationis B. Virginis Mariæ, & in earum Regula pertractavit de pio affectu versus Sanctissimum Cor Jesu. *c.31. n.*26.

Servus Dei Franciscus Scuderus tertio Ordini S. Francisci nomen dedit, & plura de ejus cultu. *l.2. c.12. n.4.*

S. Franciscus Solanus beatificatus fuit approbatis tantum duobus miraculis. *l.1. c.* 22. *n.* 24. Limæ mortuus est, & in Oppido Monilii natus: a Clemente X. beatificatus est. *c.* 23. *n.*4. & 7. Quintus fuit, cujus solemnis Beatificatio in Basilica Vaticana celebrata est. *c.* 24. *n.*9. Prima post Beatificationem celebritas juxta Decretum Pontificium facta est in Ecclesia Aræ Cæli de Urbe. *n.*14. Canonizatus fuit in Basilica Vaticana a Benedicto XIII. *c.36.n.3.* Cum aliis Beatis. *n.*4. Concessa fuit in Beatificatione facultas, ut a Fidelibus coleretur. *c.* 39. *n.* 8. Quid pro Canonizationis expensis subeundia factum sit. *c. ultimo n.* 1. & 17. In causa Beatificationis concessum fuit, tamquam Apo-

Apostolicum haberi processum ordinarium. *l.2. c.6. n.7.* Qualiter executioni mandata sint Decreta Urbani VIII. de cultu Servorum Dei. *c.11. n.2.* Ut transitus fieret a formali Beatificatione ad Canonizationem, data fuit Commissio reassumptionis. *c.36. n.2.* Quomodo pro ejus processu Ordinario explicata sit clausula illa in Remissorialibus apposi solita: *Ut duo Episcopi ad minus procedant. c.46. n.2. & 7.* Admissa fuit validitas processus, licet testes non fuissent citati. *c.48. n.4.* Et quamvis testimonium perhibuerint nonnulli Regulares absque Superiorum facultate. *n.5.* Et quamvis testes non jurassent per diem ante examen, sed solum tempore, quo examinabantur. *n.10.* In una eademque Congregatione propositum fuit dubium de virtutibus Theologicis, & Cardinalibus. *c.54. n.8.* Cur dubium miraculorum semel propositum coram Summo Pontifice in Congregatione generali novo examini suppositum fuerit. *n.5.* Socium habuit Bonaventuram, cum contagiosis Bethicæ subveniret; & licet eodem morbo oppressus fuerit, nunquam de ejus martyrio sermo habitus fuit. *l.3. c.11. n.9.* In Sanctorum numerum relatus fuit juxta præsentem Ecclesiæ consuetudinem. *c.35. n.1.* Sanationes ejus ope acquisitæ, & non factæ in instanti, an inter miracula recenseri debeant. *l.4. p.1. c.8. n.16.* Miraculose quemdam ab heroia intestinali liberavit. *c.15. n.20.* Invocatus a Joanna de Blancas, eam tumore cancroso vexatam incolumem reddidit. *cap.17. num.9.* Discussiones habitæ pro istius miraculi examine. *n.10. usque ad n.13.* De ipsius approbatione. *n.14.* In ejusdem miraculi examine plura disputarunt Medici, an morbus fuerit verus cancer, vel spurius. *n.21.* Utrum nonnullos ægrotos febre symptomatica, & bubonibus percussos miraculose sanaverit. *c.18. n.21. usque ad num.28.* Prodigiose Civitatem Montiliam a peste liberavit. *cap.22. n.4.* Inter miracula hujusmodi liberatio recenseatur, quamvis post ipsius Sancti invocationem pauci quidam mortui sint. *n.18.* In ejus causa discussit Prosper Bottinius, num sanguineus fluxus e cadavere manans interdum sit naturalis. *c.31. n.7.* In Beatificatione concessa sunt Officium, & Missa pro universo ejusdem Ordine. *l.4. p.2. c.1. n.7.* Et pro Provinciis Thecumana, in qua Fidem Catholicam propagaverat. *n.10.* Et pro loco, in quo corpus ejusdem tumulatum fuit. *n.11.* De hujusmodi cultus ampliatione. *c.2. n.5.*

Franciscus Taurusius Cardinalis pietate insignis fuit. *l.3. c.33. n.9.*

S. Franciscus Xaverius ut canonizaretur, iterum examinata, approbataque sunt illa omnia, quæ pro ejusdem S. Beatificatione discussa, & admissa fuerunt. *l.1. c.25. n.6.* Cum aliis Beatis a Gregorio XV. canonizatus est. *c.36. n.4. & 5.* Nominatus fuit in Canonizatione juxta ordinem antiquitatis suæ. *n.6.* In Canonizatione Missam celebravit Pontifex. *n.26.* In Canonizationis Diplomate mentio fit Officii recitandi, non ex præcepto, sed ex facultate. *c.38. n.5.* A Pontifice decernitur, cultum ei perhibendum esse. *c.39. n.10.* Pro causa confectus fuit ab Ordinario processus juridicus. *l.2. c.3. n.8.* Et nonnullæ virtutes probatæ sunt ex processu Ordinario. *c.5. n.6.* Ei cultus exhibebatur ante Canonizationem. *c.9. n.3.* Depictus fuit in quodam sacello sub repræsentatione Venerabilis Antonii Baldinucci. *c.14. n.2.* Cur amota sit prædicta imago. *Ibid.* In die ejus anniversaria, antequam ipse canonizaretur, Missa celebrabatur. *c.20. n.16.* Ejusdem processus reputatus fuit validus, cum adesset legittima causa, ut Judices Remissoriales alios substituerent. *c.46. n.10.* Ardenti martyrii desiderio flagrabat, quin idcirco Martyr ab Ecclesia nominetur. *l.3. c.11. n.6.* Idola infringi fecit. *c.17. n.15.* Nuntius Apostolicus creatus fuit a Paulo III. instante Joanne III. Rege Portugalliæ, & indefessa cura Fidem Christi in plures Regiones dilatari studuit. *c.23. n.9.* Ipsius Fides demonstrata fuit ab assiduo labore in edocenda Christiana Religione, & rudibus instruendis. *Ibid.* De ejusdem S. in Deo spe. *n.18.* Et de ejus caritate. *n.24.*, & *n.27.* & *n.35. ac 36.* Ac de fortitudine. *c.24. n.36.* Et de ejusdem humilitate. *n.48.* & *n.55.* Orationi assidue insistebat. *c.25. n.2.* Contemplatione decoratus a Deo fuit. *c.26. n.9.* Devotissime Sacrificium Missæ peragebat. *c.27. n.3.* Corpus macerationibus, & abstinentiis affligebat. *c.28. n.17.* Frequentes Dæmonum tentationes perpessus fuit, easque gloriose superavit. *c.30. n.13.* Non paucas ærumnas toleravit, cum Evangelium Indis prædicavit. *n.14.* Canonizatus est juxta novissimum Ritum Ecclesiæ. *c.35. n.1.* Ab Urbano VIII. commendatur ob indicia sanctæ vocationis ad Religionem. *c.35. n.6.*

fuit prævio afsensu Stephani Episcopi Tarvennensis. *l.1. c.6. n.4.*

S. Fulgentius Episcopus doctrina sana præditus fuit. *l.2. c.25. n.9.* Coactus, & invitus Episcopatum suscepit. *l.3. c.31. n.4.* Ex Monachatu ad ipsum electus præteritæ professionis integritatem servavit. *c.35. n. 13.* De ejus meritis, sanctitate, & cultu *l.4.p.2. c.11. n.16. & c.12. n. 9.* Frater fuit SS. Isidori, Leandri, & Florentiæ. *Ibid.* Ejusdem S. laudes, & elogium. *n.16. & c.18. n.8.* In Martyrologio Romano etiam celebratur. *c.19. num.6.*

S. Gabriel Archangelus prædixit Christi Domini nativitatem. *l.1. cap.37. n.7. & lib.3. c.45. n.5.* In Litaniis quondam exorabatur. *l.4.p.2. c.20. n.2.* Inter Angelos a Scriptoribus recensetur. *c. 30. n.3.* Ab Ecclesia in Litaniis invocatur. *n.5.* Et ad benedictionem thuris. *Ibid.* S. Zachariæ patri S. Joannis Baptistæ quomodo apparuerit. *Ibid.* In ejus cultum Ecclesiæ Deo dicantur. *n.6.* Ejusdem Officium, quod approbasse dicitur Leo X. pluribus in locis recitatur. *n.12.* Ejus nomen ab Ecclesia uti verum dignoscitur. *l.2. c.32. n.4.*

B. Gabriel Ferretti Observantibus Sancti Francisci nomen dedit, & in Ecclesia ipsius Ordinis Civitatis Anconitanæ elato super terram sepulcro adhuc integer, & incorruptus asservatur. *lib. 2. c.18. n.4.* In ejus obitu sermonem habuit S. Jacobus de Marchia, qui auctoritate Calisti III. processum construxit de ejusdem miraculis, & ad Pontificem detulit, relicto exemplari authentico Fratribus Minoribus Anconitanis, quamvis dictus processus nullibi reperiatur. *Ibid.* Bullæ cujusdam a Callisto tertio impetratæ meminit Vvadingus, ut B. Gabrielis soror ad nobilius fratris sepulcrum transferretur. Bulla non invenitur, & apocrypha putatur. *Ibid.* Ejusdem translatio facta est ex concessione Innocentii VIII. cujus Litteræ extant autographæ. *Ibid.* Colitur a tempore immemorabili, consentientibus Ordinariis, absque eo quod accesserit sententia pro casu excepto, & quin fuerit a Sede Apostolica beatificatus, aut canonizatus. *Ibid.* Cur in ejus causa probari potuerit casus exceptus. *c.20. n.9.*

Gabriel Palæotus Cardinalis primus fuit Archiepiscopus Bononiensis, & ad sepulturam delatus est a Magnatibus. *l.2. c.12. n.9.* Pietate insignis fuit. *l.3. c.33. n.9.* Taurinum perrexit, ut adoraret Sacram Christi sindonem. *lib.4. p.2. cap.31. n.17.*

Gabriel Philippuccius recusavit oblatam sibi Dignitatem Cardinalitiam tempore Clementis XI. qui ejus recusationem admisit. *l.3. c.31. n.12.*

S. Galdinus ab Alexandro III. Cardinalis creatus fuit, & Legati Apostolici munus exercuit. *l.3. c.33. n.6.*

S. Galla Romana Apparitione B.V. Mariæ recreata fuit, & in ejus memoriam indultum est Officium. *lib. 4. p. 2. cap. 7. n. 6.*

S. Gallus celebratur ab Ekkerardo, qui ejus vitam edidit. *l.1. c.7. n.10.*

Gamaliel cum Abiba filio suo baptizato sepeliri voluit, & non cum uxore, & alio, qui Fidem amplecti renuerant. *l.4. p.2. c.27. n.7.*

B. Gaorloefius. V. *B. Gulgofius.*

S. Gaugberius a Cœlestino III. canonizatus est, dum Sebrandus Præsul esset Lemovicensis. *l.1. c.9. n.7.*

Gedeon Dux Hebræus a S. Ambrosio laudatur ob victorias de Inimicis relatas. *l.3. c.36. n. 16.* Ei sub spectabili forma apparuit Deus. *c. 5. n. 2.* SS. numero adscriptus est in Martyrologio Romano. *l.4. p.2. c.20. n.11.*

Gelasius Papa II. inhibuit, legi in Ecclesia Acta Martyrum, quæ essent scripta ab infidelibus, & hæreticis. *l.1. c.3. n. 5.* Depictus erat in Sacello S. Nicolai Patriarchii Lateranensis, & hodie nova ejus imago in eodem videtur. *c.41. n.19. 20. & 22.* Non paucas ærumnas pro Christo tulit. *n. 30.* Ipsius imago depicta fuit cum titulo Sancti in Ecclesia Cœnobii Montis Cassini. *Ibid.* Nec formaliter, nec æquipollenter dicendus est canonizatus. *n.32.* Invitus Summum Pontificatum suscepit. *l.3. c.31. n.2.* Manichæos, & Pelagianos damnavit, collapsam disciplinam reparavit, Decretum edidit pro sinceris libris a suppositiciis discernendis, & communione privavit Euphemium Episcopum Constantinopolitanum. *c. 32. n. 36.* Damnavit libros Fausti Rejensis. *l.2. c.33. num. 9.* Et libros Cassiani. *Ibid.*

Servus Dei Gellus Ghellini: in ejus causa concessa fuit signatura Commissionis ante decennium elapsum post processum ab Ordinario constructum. *l.2. c.36. n. 4.*

S. Generosa Martyr pro Fide Catholica capite cæsa est. *l.3. c.14. n.2.*

S. Genesius Martyr Arelatensis Notarium

rium agens apud gentiles Romanos Patronorum verba nova signorum, dexteræque celeritate persequebatur. *l.1. c.3. n.4.* Abjectis postea tabulis, edictum persecutionis adversus Christianos scribere recusavit, *Ibid.*

S. Genesius Martyr (alter) laudatur ob martyrium a S. Paulino, quod tamen ex solo auditu constabat. *l.3. c.1. n.9.*

S. Genesius Martyr (alter) commendatur ob mortem pro Christi Fide toleratam. *l.3. c. 14. n.8.* Ex mimo Ethnico factus Christianus martyrii palmam assecutus est. *c.15. n.12.*

S. Genovefa a Stephano I. Episcopo Parisiensi supplicata pestem, quæ grassabatur, extinxit; & omnes, qui ea vexabantur, tribus exceptis, incolumes perstiterunt. *l.4. p.1. c. 22. n. 8.* Ob virtutes, & miracula in Martyrologio Romano laudatur. *l.4. p.2. c.19. n.4.*

S. Genuinus in Martyrologio Romano ob miracula celebratur. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 3.*

S. Georgius Limniota Martyr occisus fuit cum pugnaret pro cultu sacrarum Imaginum. *l.3. c.17. n.8.*

S. Gregorius Martyr a Godefrido Henschenio dicitur disrupisse Imperatoris edictum publico loco affixum adversus Christianos, quod tamen ab alio Martyre patratum esse, plures contendunt. *l.3. c.17. n.8.*

Gregorius Patriarcha Alexandrinus quamvis ab hæreticis Martyr appellatus fuerit, non amplius ut talis agnoscitur ex Decreto S. Gelasii. *l.1. cap.3. n.5.* Tormentorum vi, & occisionis supplicio punitus fuerat, sed ob flagitia, quæ commiserat. *n.6.*

S. Geraldus, seu Gerardus Confessor Dei vocatus fuit ab Odone Cluniacensi, Deum quippe factis confitebatur. *l.1. c.2. n.6.* Canonizatus fuit a Cælestino III. *c.9. n.7.* Pro causa consulti fuerunt Episcopi. *c.15. n.12.* In Bulla Canonizationis a Pontifice decernitur, cultum ei præstari debere. *c.39. n.10.* Inscriptum fuit Canonizationis Diploma particularibus personis. *n.11.* De eadem Canonizatione. *l.2. c.3. n.3.* Prædixit, Uvonem Tyrannum, qui Regno Petrum Hungariæ Regem spoliaverat, eodem, & vita privandum fore intra triennium, quoad rei eventu comprobatum fuit. *l.3. c.47. n.1.*

B. Gerardinus Sosteneus unus fuit e Fundatoribus Ordinis Servorum B. Mariæ. *l.2. n.24. n.167.* Decretum pro ejus cultus immemorabilis approbatione, quod confirmavit Benedictus XIII. *n.166.* & *c.31. n.17.*

S. Gerardus Abbas dum e vivis discederet, funebrem orationem habuit S. Bernardus. *l.2. c.12. n.10.* Sanctorum numero adscriptus fuit ad normam præsentis Ecclesiæ Ritus. *l.3. c.35. n.1.* Habitus fuit ut Martyr. *c.19. n.4.*

S. Gerardus Episcopus Tullensis a S. Leone IX. canonizatus fuit. *l.1. c.8. n.9.* In plenario Concilio. *c.10. n.1.* Et adhibiti sunt testes, qui ejus sanctitatis fidem facerent, quos inter fuit Albison Monachus, cui S. prædictus apparuit, se affirmans Dei visione frui, ut idem S. Leo Patribus in Synodo congregatis retulit. *c.20. n.4.* Romæ in Ecclesia Lateranensi canonizatus dicitur, quod non probatur. *c.36. n.3.* Ejus corpus a laudato S. Pontifice elevatum, ac collocatum fuit in Altari proprio. *n.16.* Pro Canonizatione habita est attestatio virtutum a Clero, & Laicis exhibita, & earumdem approbatio. *l.2. c.12. n.13.* Inter Sanctos enumeratus fuit, postquam causæ Canonizationis Apostolicæ Sedi reservatæ fuerunt. *l.3. c.34. n.1.*

S. Gerardus Episcopus Pannoniæ, & Martyr a Gregorio VII. canonizatus est, eumque coluit S. Ladislaus Rex. *lib.1. c.8. n.11.* Cur dicatur Hungarorum Apostolus. *l.4. p.2. c.11. n.6.*

B. Gerardus Tertiarius S. Francisci pie obiit, ejus habitaculum in Ecclesiam conversum est, quæ ab ipsius nomine appellatur apud Villam magnam prope Civitatem Florentinam. *l.2. n.14. n.6.*

S. Gerasimus Abbas Monasterio præfuit, cui conjuncta erat Laura 70. cellularum. *l.3. c.27. n.13.* Norma vivendi in præfatis Lauris. *Ibid.* Leoni ad se accurrenti, & calami aculeo transfixo opem præstitit, qui sanatus nunquam laudatum S. dimisit *c.ultimo n.17.* Quadraginta dies absque cibo traduxit sola sacra Eucharistia roboratus. *l.4. pag.1. cap.27. num.5.*

B. Gerius filius fuit Comitis Lunelli in Provincia Occitania, & Romani profectus, & inde Anconam iter instituens, ut Socium sibi adjungens B. Liberium, transmarina loca peteret, mortuus fuit, antequam ad eumdem perveniret. *l.2. c.18. n.2.* In Patronum Montis S. electus est. *Ibid.* Decretum pro ejusdem cultus immemorablilis approbatione. *c.24.*

c.24. n.223. De itinere, quod sibi propofuerat arripiendum, ut Loca Sacra inviferet. *Ibid.* Nonnulla miracula post obitum patravit. *ibid.* Magna in veneratione, & cultu habitus fuit. *Ibid.* In die ejus festo Constitutio edita fuit tempore Eugenii IV. ut nulli operi servili populus vacaret, & statutæ sunt nonnullæ oblationes. *Ibid.* In honorem ejusdem B. Indulgentias concessit Pius II. *Ibid.*

B. Gerlacus Eremita colitur in territorio Falkenburgensi. *l.* 2. *c.* 13. *n.* 4. In eodem pro Litaniis invocabatur. *c.* 14. *n.* 7. Electus est in Patronum cujusdam Oppidi, & Monasterii Monialium. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 14. *n.* 3.

S. Germanicus Martyr bestiam ad se traxit, vimque intulit, ut citius ab ea pro Christi Fide occideretur. *l.* 3. *c.* 17. *n.* 3.

Germanicus Presbyter in spiritualibus egregie roborabat Christi Confessores tempore primitivæ Ecclesiæ morte plectendos. *l.* 3. *c.* 15. *n.* 16.

S. Germanus Episcopus Capuanus canonizatus est; tum quia ejus animam in cœlum ferri nonnulli Sancti viderunt; tum ex aliis sanctitatis argumentis. *l.* 2. *c.* 19. *c.* 11. Frugalitate utebatur in mensa, & vestibus. *l.* 3. *c.* 34. *n.* 27. Visus fuit a S. Benedicto in cœlos evehi. *c.* 50. *n.* 7. & *l.* 4. *p.* 1. *c.* 32. *n.* 6. & 15. Ei promissa fuerunt ab Hormisda Papa velamina, quæ SS. Petro, & Paulo admovebantur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 25. *n.* 4.

S. Germanus Episcopus Parisiensis commendatur a Fortunato Pictaviensi Episcopo, cum insigni erga pauperes misericordia floruerit. *l.* 3. *c.* 34. *n.* 31. Sic facie resplendebat, ut in eam aspectus figi non posset. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 26. *n.* 28.

Gerochus, *seu Gerbous* Reicherspergensis a Jacobo Gretsero laudibus egregiis afficitur, cum virtutibus satis instructus fuerit. *l.* 1. *c.* 41. *n.* 17.

S. Gertrudes Islebiensis Virgo Abbatissa fuit Monialium Cænobii Rodardensis in Saxonia, & postea Cænobii Helpedensis, seu Helffedensis Congregationis S. Benedicti Hirsaugiensis reformatæ Cluniaci. *l.* 1. *c.* 41. *n.* 33. De tempore ejus obitus. *n.* 34. Ejusdem S. Revelationes editæ fuerunt a Joanne Landspergio Carthusiano. *n.* 35. Mors Gertrudis. *Ibid.* Revelationes S. Gertrudi tribui solitas tribuit del Rio Gertrudi Nivellensi. *n.* 37. Easdem revelationes scandalose respuit Oudin. *Ibid.* Quando, & quibus Ecclesiis concessum fuerit S. Gertrudem colere. *n.* 38. Ejusdem nomen inscriptum fuit in Martyrologio Romano. *l.* 1. *c.* 41. *n.* 39. Ejus Officium recitari indulsit Clemens XII. ad preces Regis Poloniæ, & Ducis Saxoniæ. *n.* 40. & 41. Prædictam S. paulo post testum S. Lebuini e vita migrasse, testatur Joannes Landspergius. *n.* 41. Specialibus gratiis a Christo Domino donata fuit. *l.* 2. *c.* 32. *n.* 5. De ipsius Revelationibus. *l.* 3. *c. ult.* *n.* 3. Et de ejus nominis in Martyrologio Romano descriptione. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 18. *n.* 3. & 16.

S. Gervasius cum S. Protasio ab Ecclesia celebratur, & eorumdem Missæ Introitum composuit S. Gregorius Magnus in memoriam pacis initæ inter Romanos, & Longobardus die festa eorum Sanctorum. *l.* 1. *c.* 41. *n.* 4. Una cum prædicto S. dicitur a S. Augustino quemdam juvenem ab oculi morbo miraculose sanasse. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 8. *n.* 21. Ejus corpus a S. Ambrosio inventum translatum fuit. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 23. *n.* 1. & *c.* 24. *n.* 9. & *c.* 26. *n.* 4. Ipsius Reliquiæ in lectica vectæ sunt, cum in earum honorem Processio fieret. *n.* 6.

B. Geruma ab Oppidanis Castri Gorani electa fuit in Patronam. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 14. *n.* 3.

S. Gilbertus Fundator fuit Ordinis Sempringhamensis, & ab Innocentio III. canonizatus. *l.* 1. *c.* 9. *n.* 8.

S. Glodesindis commendatur a Joanne Abbate S. Arnulphi Metensis. *l.* 3. *c.* 9. *n.* 2.

S. Glyceria pluribus miraculis coruscavit, & ab ejus corpore unguentum miraculosum effluxit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 31. *n.* 19.

B. Godefridus Duneus cum Sociis Gorcomiensibus Martyribus beatificatus est. *l.* 1. *c.* 24. *n.* 10.

S. Godefridus Episcopus Ambianensis a Nicolao Suessionensi plurimum commendatur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 10. *n.* 6.

B. Godefridus Mervellanus inter Martyres Gorcomienses numeratur. *lib.* 1. *c.* 24. *n.* 10.

S. Godehardus Episcopus orante Bernardo Præsule, ab Innocentio II. in Sanctorum catalogum relatus est. *lib.* 1. *c.* 8. *n.* 15. Ejus Canonizatio in Concilio plenario peracta fuit. *c.* 10. *n.* 1. De præfata Canonizatione. *c.* 20. *n.* 4. & *l.* 2. *c.* 3. *n.* 3. In Diplomate Canonizationis præcipitur, eidem S. cultum præstandum esse. *c.* 39. *n.* 10. Prædictum Diploma privatis personis inscriptum fuit. *n.* 11. In SS. numerum cooptatus fuit post causarum

Canonizationis Sedi Apostolicæ reservationem. *l.3. c.34. n.1.*

S. Godoleva Virgo, & Martyr a Radbodo Episcopo Tornacensi canonizata est, habita ad id facultate ab Urbano II. *l.1. c.8. n.12. & c.44. n.14.*

Servus Dei Gonzaga Episcopus V. *Franciscus Gonzaga.*

S.Gordius Martyr se sponte denuntiavit Tyranno, ut martyrii palmam obtineret. *lib.3. c.16. n.9.* Et dum Judicem adiit moriturus, eum acriter increpavit. *c.17. n.3.* Commendatur a S. Basilio cum virtute Spei floruerit. *c. 23. n. 14.* Et ob egregiam fortitudinem. *c.24. n.33.*

S. Gothardus Episcopus a quodam Scriptore anonymo laudatur. *lib.4. p.2. c.10. n.6.*

B. Grandesceba Pisana cum aliqua sibi revelata ediderit circa modum crucifixionis Christi Domini, quod judicium super his latum fuerit. *l.2. c.32. n.6.*

S. Grata Martyr utrum inter Virgines, an Viduas sit numeranda. *l.4. p.2. c.12. n.11.* De ejus martyrio, & cultu. *Ibid.*

S. Gratus Episcopus a Ioanne VIII. cultu publico decoratus est. *l.1. c.7. n.15.*

S.Gregorius Armeniæ Episcopus tamquam Martyr celebratur, cum multos pro Christo labores perpessus sit. *lib.3. c.12. n.5.* Laudatur apud Galanum. *l.1. c.38. n.12.*

Servus Dei Gregorius Barbadicus Cardinalis: quomodo confirmata sit in S. Rituum Congregatione sententia pro ejus non cultu post processum ab Ordinario constructum. *l.2. c. 15. n.13.* Revisæ, & examinatæ fuerunt Constitutiones Synodales, ac testamentum ab eo confectum. *c. 26. n. 2.* Pro ejusdem processu testes fuerunt nonnulli Cardinales. *c.49. n. 19.* Qualiter de ejus sanctitate exhibita a Cosmo III. Magno Etruriæ Duce, & a Duce Mutinæ approbata sint testimonia. *c.49. n.20.* Interrogati sunt testes an idem Dei Servus Dignitates Ecclesiasticas ambierit. *l. 3. c.31. n.13.* Signata fuit Commissio Introductionis. *c. 33. n. 7.* Episcopus fuit Patavinus, & quomodo in Conclavi, in quo electus fuit Cardinalis Pignatellus dictus in Pontificatu Innocentius XII. Summum Pontificatum respuerit. *n. 24.* Quid ipse Servus Dei pro bono Ecclesiæ servando noviter electo Pontifici dixerit. *Ibid.*

B. Gregorius X. Summus Pontifex cum Joanni XXII. canonizandus proponeretur, ejus merita accurate examinata fuerunt. *l. 1. c. 15. n. 7.* Examen demandatum est tribus Rotæ Auditoribus, signata manu Papæ Commissione, postquam in S. Rituum Congregatione pronuntiatum fuerat super validitate processus in specie. *c.17. n.8.* Quanto studio ac labore examinata fuerit causa pro Canonizatione. *n.9.* Ipsius B. processus subscriptus fuit a Promotore Fidei. *c. 18. n.15.* Ejus miracula, jubente S. Rituum Congregatione, a Medicis discussa fuerunt. *c. 19. n. 17.* Beatificatus dicitur ab Innocentio V. *c.20. n.17.* Ob cultum immemorabilem a Clemente XI. beatificatus est. *c. 31. n. 15.* Quænam præhabita fuerint ad discussionem miraculorum. *c. 33. n.11.* Cum ex statuto Aretino præscriberetur vacatio ab opere servili in die ejus festo, id cultum publicum arguere demonstratum est. *l.2. c.13. n.3.* A S. Antonino laudatus fuit, & ad declarationem casus excepti processit S. Rituum Congregatio. *c.19. n.5.* Ejusdem B. cultum ulterius comprobatur ab Innocentio V. permissum esse. *c. 21. n. 9.* De Decreto pro ejus cultu a Clemente XI. expedito. *c.24. num. 135.* Successorem habuit Innocentium V. *n. 136.* Ipsi B. ab Innocentio V. concessam esse venerationem, ostendunt Volaterranus, & alii. *Ibid.* Causam Canonizationis rogatus est Joannes XXII. ut committeret nonnullis Episcopis; quod constat ex Commissione autographa, quæ est apud Raynaldum. *c. 137.* Ei cultus olim tribuebatur. *n. 139.* Processus conditos fuisse a Commissariis, demonstratur ex relatione Petri Mariæ Campi Gregorio XV. oblata. *num. 139.* Beati Officium, ac Missam concessit S. Rituum Congregatio. *n. 140.* De processibus virtutum, eorumque validitate. *n. 142.* Eumdem B. Pontificem commendavit S. Ludovicus Rex Franciæ. *n.145.* Evectus fuit ad Summum Pontificatum, quin prius esset Cardinalis. *n. 146.* De ipsius laudibus egerunt S. Antoninus, & Bzovius. *n.147.* Ex gratia speciali approbatus fuit cultus immemorabilis. *n.155.* Causa introducta fuit ante Decreta Urbani VIII. & postea feliciter resumpta. *c.26. n. 3.* Ejus scripta examinata fuerunt. *n. 5.* Approbatis virtutibus, opera, quæ non fuerant revisa, examinata, ac discussa sunt. *c. 27. n. 8.* Quomodo examen completum fuerit. *n. 11.* Ut fieret Commissio reassumptionis, non exhibiti sunt processus confecti auctori-

ctoritate Ordinaria, & Apostolica. c.38. n. 10. Pro signatura Commissionis probata fuit continuatio famæ sanctitatis. n. 11. Accusatur idem B. dissimulationis noxæ Turrianorum, qui mortem inferre tentarunt Othoni Archiepiscopo Mediolanensi. c. 42. n. 3. Quamvis a Petro Francisco de Ruleis id oppositum fuisset, eum tamen a prædictorum Authorum falsitate vindicat Petrus Maria Campus. Ibid. B. Gregorii opinio, ac bonum nomen illæsa perstiterunt. Ibid. Quidam processus cum compilatus fuerit a Notario laica auctoritate creato, quamvis esset simul Cancellarius Episcopalis, sanatione indiguit. c. 47. n. 8. Ipsius causa super dubio virtutum dicto modo expedita fuit. l. 3. c. 3. n. 15. Cum inter ejus virtutes Virginitatem approbaret S. Rota, nihil de ea dicendum in Bulla Canonizationis, decrevit S. Rituum Congregatio, donec aliter statueretur. c. 4. n. 11. Macula ipsi imposita a recentioribus Auctoribus deleta est. c.10. n.6. Quæ examinata sint miracula. c.12. Electus in Summum Pontificem aberat a loco electionis, & cum Eduardo primogenito Regis Anglorum Hierosolymam petebat. c.31. n.3. De ipsius in Summo Pontificatu successore. Ibid. De ejus causa, & cultu. c.32. n.38 Palæologum Imperatorem Græcum, Abagham Regem Tartarorum, & plures alios adduxit ad Fidem Catholicam suscipiendam: Eduardum, & Edmundum filios Henrici Regis Angliæ concordes effecit; Jacobum Aragoniæ Regem impulit, ut rellicem dimitteret; Alphonsum Regem Portugalliæ severe objurgavit, quod Ecclesiarum possessiones, & reditus invaseret; Carolum Regem Siciliæ, ut debitum fidelitatis juramentum præstaret, adegit. n.39. S. Bonaventuram Cardinalem creavit. c.33. n.7. Surdos, & mutos sanavit. l.4. p.1. c. 10. n.3. Et ægrotum hernia laborantem. c.15. n. 21. Pro hoc miraculo suffragium tulerunt Lancisius, & Sinnibaldus, sed non fuit approbatum. n. 22. Dæmones a corporibus fugavit. n. 29. n. 9. Cum ejus cultus immemorabilis approbaretur, cur ad concessionem Missæ & Officii deventum fit. l.4. p.2. c.3. n.c. & c.4. n.3. & c.5. n.4. In Patronum civitatis Aretinæ electus est. c.14. n.3.

S. Gregorius Lingoniensis Episcopus solicitus fuit pro edocendo verbo Evangelico. l.3. c. 34. n. 7. Miraculis floruit. l.4. p.2. c.19. n.3.

Servus Dei Gregorius Lopez cur judicatus sit nullibi cultum habuisse. l. 2. c.15. n.12. Demandata fuit operum ab eo conscriptorum revisio, quamvis absoluta inquisitione in genere, jam confecta esset inquisitio in specie. c.27. n. 8. Ejus processus ut valiui recoguiti fuerunt. c. 4. n. 18. & c. 47. n. 12. Ad processus apertionem deventum fuit absque recognitione sigillorum Judicum, & characterum, cum pro eis recognoscendis non parva adesset difficultas. c. 1. n.11. & 12. In prædicto processu concessum fuit, ut eodem tempore & testes in genere, & in specie, sed cum restrictione, examinarentur. c.53. n.5.

S. Gregorius Magnus coercuit nimis faciles ad cultum præstandum Christi Confessoribus. l.1. c.5. n.3. A se cultum omnem etiam post mortem exhibendum avertere tentavit. Ibid. Primum ab Ecclesia particulari adorabatur; mox subsecuto universalis Ecclesiæ consensu canonizatus fuit. c. 6. n.9. Pro se, & successoribus suis Summis Pontificibus loco tituli Episcopi universalis usus est titulo *Servi Servorum Dei*. c.37. n.3. Depictus erat in sacello Patriarchii Lateranensis. c.41. n. 20. Qualiter ejus caput repræsentatum fuerit. n. 22. De ejus pictura in Patriarchio Lateranensi. n. 31. Adversus Epiphanium Presbyterum mulieres ad ferendum testimonium admisit. l.2. c.6. n.5. A Joanne Diacono, & Duranto dicitur liberasse a pœnis Inferni animam Trajani Imperatoris; de quo non levis extat controversia. c. 10. n. 6. & 7. Devicit turpem tentationem. c.30. n. 9. Fugam arripuit, ne in Summum Pontificem eligeretur. c.31. n.3. Unum a mortuis eundem Trajanum suscitaverit. l.4. p.1. c.21. n.5. Apostolus Angliæ nuncupatus est. l. 4. p. 2. c.11. n.6. Inter Ecclesiæ Doctores recensetur. n.12. Cultu ab Ecclesia concesso decoratus est. c.12. n. 9. An Monachatum professus sit. c. 13. n. 8. Ejus assumptio in Summum Pontificatum celebratur in Martyrologio Romano. c.19. n. 9. An coronam ferream appellatam Christi Dom. miserit Theodolindæ Reginæ. c. 25. n. 4. Constantinæ Augustæ a se sacras Reliquias deprecanti quid responderit. Ibid. Constantinopoli dicitur Apocrisiarii munus exercuisse. n. 7. De Reliquiis ab eodem dano datis. c.27. n.9. & 10.

S. Gregorius Nazianzenus communi Ecclesiæ approbatione canonizatus fuit. l.1.

S. Guidus Comes Doronaticus in Pisanam Metropolitanam Ecclesiam auctoritate Callisti III. translatus fuit. *l.4. p.2. c.22. n.15.*

S. Guillelmus seu Vvillelmus Abbas miraculosum se præstitit erga leprosos. *l.4. p.1. c.17. n.4.*

S. Guillelmus, seu Vvillelmus Aquitaniæ Dux ab Ecclesia celebratur, ipsiusque Capitis translatio solemniter peracta fuit. *l.4. p.2. c.22. n.15. & n.17.* Ejus indentitas approbata fuit a Clemente VIII. *c.25. n.36.*

Guillelmus Arnoldus Ordinis Prædicatorum sic virtutibus fulsit, ut canonizari posset. *l.1. c.21. n.12.*

S. Guillelmus, seu Vvillelmus Bituricensis Episcopus ut ab Honorio III. canonizaretur, prius ab eodem Pontifice consulti fuerunt Episcopi. *l.1. c.15. n.12.* Canonizatus fuit præhabitis suffragiis Cardinalium, & Episcoporum. *num.17.* Concessæ tunc fuerunt a Pontifice Christifidelibus Indulgentiæ. *c. 36. n.9.* In Bulla Canonizationis a dicto Pontifice expedita nil dicitur de ejus virtutibus aut miraculis. *n.38.* In Canonizatione ultra Bullam alias edidit Litteras Pontifex indicantes Canonizationem. *Ibid.* Qualiter ad Canonizationem devenerit. *l.2. c.3. n.3. & n.7.* Processus tunc constructus non fuit reputatus juridicus. *Ibid.* Nuncupatus fuit Patronus Civitatis Bituricensis, ejusque corpus exhumatum ab hæreticis Calvinianis flammis traditum fuit. *c.24. n.220.* Canonizatus fuit, postquam ad S. Sedem Canonizationum causæ devolutæ fuerunt. *l.3. c.34. n.1.*, & *c.35. n.1.* In Bulla Canonizationis assertum fuit ab Honorio III. miracula necessario requiri ad Beatificationes, & Canonizationes. *c.42. n.11.*

B. Guillelmus, seu Vvillelmus Briocensis Episcopus antequam ab Innocentio IX. in Sanctorum numerum referretur, coram eodem Papa habitum fuit Consistorium Cardinalium, & Episcoporum pro ejus virtutibus discutiendis. *l.1. c.15. n.16.* Canonizatus fuit in Civitate Lugdunensi. *c.36. n.2.* In Diplomate præcipitur, ei cultum exhibendum esse. *c.39. n.10.* Sexto ab obitu anno canonizatus est. *l.2. c.54. n.7.* Et postquam hujusmodi causas Apostolica Sedes sibi reservavit. *l.3. c.34. n.1.* Surdos, & mutos sanavit. *l.4. p.1. c.10. n.3.* Plura alia insignia miracula patravit. *c.11. n.3.* Hydropicos incolumes reddidit. *c.15. n.1.* Mortuos ad vitam suscitavit. *cap. 21. num. 5.*

S. Guillelmus, seu Vvillelmus Canonicus Regularis Honorio III. canonizandus propositus fuit, & pro ejus causa suffragium tulerunt Episcopi. *l.1. c.15. n.12.* Canonizatus est a præfato Pontifice, auditis quoque Cardinalibus. *n.17.* Mutis, ac surdis miraculosum auxilium præstitit. *l.4. p.1. c.10. n.3.* Mortuos suscitavit. *l.4. p.1. c.21. n.5.*

Guillelmus Cornelius quamquam hæreticus fuisset, a fidelibus colebatur: ejus tamen cultum amoveri fecit Nicolaus Episcopus Cameracensis Ordinis Prædicatorum. *l.2. c.8. n.6.*

Ven. Guillelmus Cuffittella ut a Paulo III. beatificaretur, Joanni Antonio Pulioni commissa fuit auctoritas ejus causam examinandi. *l.1. c.20. n.19.*

S. Guillelmus, seu Vvillelmus Eboracensis Honorio III. cultu publico decorandus propositus fuit, qui respondit, gravissimi ponderis esse hujusmodi causas. *l.1. c.15. n.4.* Et super hoc audivit Episcopos. *n.12.* Et Cardinales. *n.17.* Canonizationis Diploma particularibus personis inscriptum fuit. *c.39. n.11.* Thesaurarius fuit Ecclesiæ Eboracensis, & mortuo Turstino ejusdem Ecclesiæ Episcopo, a nonnullis Canonicis in ipsius Successorem electus fuit, ab aliis vero Henricus Murdach Abbas Fontanensis, unde ortum est schisma. *l.2. c.41. n.13.* Pallium obtinere non potuit a Lucio II. & tempore Eugenii III. ab Alberico Hostiensi Episcopo auctoritate Apostolica depositus fuit ab Archiepiscopatu, quod Stephanus Angliæ Rex eum ante canonicam electionem nominasset. *Ibid.* Alberici sententia a Pontifice confirmata fuit. *Ibid.* Eum inpluribus epistolis objurgat S. Bernardus. *Ibid.* Ipsium postea ad Sedem suam vocavit Anastasius IV. eique Pallium concessit. *Ibid.* Cumque post mortem ejus virtutum, & miraculorum fama percrebesceret Literæ Remissoriales expeditæ fuerunt, eumque Honorius canonizavit, quin officerent Literæ S. Bernardi, in aliquibus se deceptum esse confitentis. *Ibid.* In ejus processu rejecit Honorius III. depositiones testium, quæ clare subscriptæ non fuerant. *c.49. n.15.* Processum iterari præcepit. *n.17.* De deceptione S. Bernardi. *l.3. c.10. n.7.* Inter SS. numeratus fuit, postquam ad S. Sedem devolutæ sunt causæ Canonizationis. *c.34. n.1.* Mortuos ad vitam suscitavit. *l.4. p.1. n.21. n.5.* Ab ejus sepulcro

pulcro oleum prodigiose effluxit, quo plures ab infirmitatibus sanati sunt. *c.31. n.20.*

B. Guillelmus, seu Vuillelmus Eremita in Tuscia beatificatus est ab Alexandro III. ad preces Martini Episcopi Grossetanensis. *l.1. c.9. n.2.* De ejus beatificatione nihil dicitur ab Interpretibus Juris Canonici. *c.37. n.9.* De ejusdem cultu. *c.39. n.8.*, & *n.11.*, & *n.12.*

B. Guillelmus Eremita Siclensis a Paulo III. cum beatificaretur, honore Missæ decoratus est. *l.1. c.42. n.17* Pro ejusdem causa solum inventi sunt testes de auditu. *l.3. c.1. n.10.*

B. Guillelmus puer in Anglia pro Christo a Judæis occisus uti Martyr cultum habuit. *l.1. c.14. n.4.*

Servus Dei Guillelmus Saltamochius Religiosus fuit Soc. Jesu, ejusque martyrium in S. Rituum Congregatione examinandum propositum fuit. *l.1. c.22. n.6.* Quid circa ejus processum decreverit Alexander VII. *l.2. c.2. n.13.*, & *c.35. n.10.*

B. Gulgosus Abbas ob defectum probationis miraculorum, & assensum synodi plenariæ non fuit canonizatus ab Urbano II. *l.1. c.8. n.12. & c.44. n.14.* In ejus causa responsum tulit Pontifex de norma probandi miracula. *l.3. c.4. n.1.*

B. Gundisalvus de Amarante a S. Pio V. inter Beatos annumeratus fuit, quamvis in ipsius causa soli testes de auditu inventi fuerint. *l.3. c.1. n.10.*

Servus Dei Gundisalvus Dias: in ejus causa concessa fuit signatura Commissionis ante decennium post processum constructum ab Ordinario. *l.2. c.36. num. 4.* Decretum fuit probandam esse ipsius famam sanctitatis, & miraculorum. *n.13.* Admissus fuit processus ordinarius super non cultu, quamvis confectus fuisset sine Adjunctis, & adversus decreta in epistola circulari. *c.43. n.13.* Clausula apposita in Literis Remissorialibus dicti processus explicatur. *c.46. n.7.* Quid responsum fuerit in eodem processu circa citationem Promotoris Fidei. *c.47. n.7.* Processus apertus fuit, quin recognoscerentur subscriptiones, aut sigilla Judicum. *c.51. n.11.*

B. Gualgosus V. B. Gulgosus.

HAbacbuc Propheta: ejus memoria in Martyrologio Romano colitur. *l.4. p.2. c.20. n.11.* Ab Angelo Babylonem miraculose portatus est. *lib.3. c.49. n.4. & l.4. p.1. c.1. n.16.*

S. Hadrianus Abbas cum ægrotum sanaret juxta sepulcrum suum orantem, & tunc celebraretur festum translationis Reliquiarum S. Augustini Archiepiscopi Cantuariensis, miraculum ipsum utrique S. adscriptum fuit. *l.4. p.1. c.5. n.20.*

B. Hadrianus Beccani Martyr eum sociis Gorcomiensibus cultu ab Ecclesia decoratus est. *l.1. c.24. n.10.*

Hadrianus I. Papa magna veneratione prosecutus est Scalam *Sanctam* nuncupatam. *l.4. p.2. c.26. n.19.*

Hadrianus VI. Papa sobrium se exhibuit erga consanguineos, & affines. *l.3. c.34. n.29.*

Hadulphus Episcopus a Fidelibus colitur, præviis miraculis, & approbatione Engrani. *l.1. c.6. n.4.*

Hannibaldus Hanuibaldensis ab Urbano IV. creatus fuit Cardinalis. *l.3. c.33. n.7.* Eum imitari cupiebat Servus Dei Robertus Bellarminus. *Ibid.*

S. Heduvigis Ducissa Poloniæ a Clemente IV. canonizata fuit, cum ejusdem Pontificis filiæ ex legitimo matrimonio susceptæ visu orbatæ sanitas ope ejusdem S. restitueretur. *l.1. c.20. n.12.* Miracula, seu prodigia patravit. *c. 28. n.14.* In Civitate Viterbiensi SS. catalogo adscripta fuit. *c. 36 n.2.* Tunc a Summo Pontifice Christifidelibus Indulgentiæ concessæ fuerunt. *n. 9.* In Canonizationis Bulla nihil de Officio recitando decernitur. *c. 38. n. 5.* Particularibus personis inscripta fuit. *c.39. n.11.* Quomodo canonizata fuerit. *l.2. c.3. n. 3.* Mortuo viro suo Henrico, Monialibus Cistercensibus aggregata fuit. *l. 3. c.24. n.59.* De ipsius parentibus, sponso, & Cistercensis Ordinis adjectione. *c. 36. n.5.* Piissimam se exhibuit erga Deum, & conjugem suum Henricum Barbatum. *c.37. n. 11.* Recte filios suos educavit. *n. 12.* Paralyticos sanavit. *lib.4. pag.1. c.12. n.6.* Suscitavit mortuos. *c.21. n.5. & n.19.* Decreta est a Sede Apostolica Officio pro universa Ecclesia. *l. 4. p.2. c.6. n. 14.* In propriis lectionibus nonnulla referuntur, quæ non probantur ex Bulla Canonizationis. *c.10. n.5.*

B. Helena Enselmina ratione cultus immemorabilis beatificata fuit ab Innocentio XII. *l.1. c.31. n.14.* Qualiter probatus fuerit cultus immemorabilis. *l. 2. c. 23. n.12.* Decretum pro cultu expeditum a S. Rituum Congregatione. *c. 24. n. 88.* Quando obierit. *n.89.* In Ecclesia Patavina dictæ B. corpus reconditum est. *n.90.*

*n.*90. In causa adhibiti fuerunt Adjuncti pro validitate processus Ordinarii juxta præscripta in Epistola Circulari. *c.* 43. *n.*13. Visitatum fuit sepulcrum ab anteriori parte *c.* 51. *n.* 1. Missa, & Officium in ejusdem honorem concessa sunt. *l.* 4. *p.*2. *c.* 3. *n.* 6. Nullo ejus virtutum prævio examine, sed dumtaxat probato casu excepto. *c.*4. *n.*3.

S. Helena Imperatrix Hierosolymam profecta est, ut sacra loca inviseret, & veneraretur. *l.*3. *c.*37. *n.*13. Crucem, & Clavos Christi Domini invenit. *l.*4. *p.*2. *c.* 25. *n.* 3. An unum Clavorum coronæ Constantini Magni Imperatoris, & filii sui intexuerit. *Ibid.* Titulum S. Crucis Romam transtulit. *c.* 31. *n.* 16. Romam transferri curavit Scalam Sanctam. *c.*26. *n.* 14.

B. Helena de Oleo in quodam Sacello Bononiensi sepulta est. *l.*2. *c.*18. *n.*9. Ipsi cultus publicus exhibitus est, consentientibus Ordinariis. *n.*10.

S. Helena Suenona ab Alexandro III. canonizata fuit. *l.*1. *c.*9. *n.*3.

B. Helena Utinensis: in ejus morte Prætor Utinensis ejus consanguineis inhibuit, ne sumerent vestes atras, aut luctus signa ederent. *l.* 2. *c.* 12. *n.* 11. An id obstet non cultui comparando. *Ibid.*

Henoch Patriarcha inter Sanctos recensetur. *l.*1. *c.*12. *n.*5. A Deo translatus fuit in Paradisum. *l.* 4. *p.* 1. *c.*5. *n.*7. Vivus asservatur, quin Deum videat. *l.*1. *c.*14. *n.*12. & *n.*13.

S. Henricus Imperator ab Eugenio III. inter Sanctos relatus est. *lib.*1. *c.*8. *n.*17. Consultis Archiepiscopis, & Episcopis. *c.*15. *n.*12. Ei cultus tribuitur ex Decreto Summi Pontificis in Bulla Canonizationis. *c.* 39. *n.* 10. Quæ particularibus personis inscripta fuit. *num.* 11. Ejusdem Officium pro universa Ecclesia indultum fuit. *lib.*4. *p.*2. *c.*6. *n.*12. Ab Eugenio III. fuit canonizatus. *l.* 2. *c.*3. *n.*3. A Rudolpho Rege Burgundiæ dono accepit sanctam Christi lanceam. *l.*4. *p.*2. *c.*25. *n.*55. Canonizatus dicitur in Ecclesia Urbis S. Mariæ trans Tyberim; quod tamen falsum est. *l.*1. *c.*36. *n.*3. Dum canonizatus declaratur, Summus Pontifex nihil de Officio decrevit. *cap.* 38. *n.*5. De ejus miraculorum examine. *l.* 3. *c.*4. *n.*1. Canonizatus fuit juxta præsentem Ecclesiæ Ritum. *cap.* 36. *num.*5. Uxorem habuit S. Chunegundem, & illæsam virginitatem ad mortem usque custodivit. *num.*8. Maximam curam adhibuit pro veri Dei cultu. *n.* 14. Debito obsequio Summum Pontificem veneratus est. *n.* 15. Milites paravit justa bella adortus. *n.*16.

Henricus VI. Angliæ Rex virtutibus illustris fuit, & in ejus causa exponitur a Raynaldo, Julium II. decrevisse in Remissoria testes esse compellendos. *lib.*2. *cap.*44. *n.*13. Propositus est Julio II. ut canonizaretur. *l.*1. *c.*15. *n.*9.

Henricus Suso per totum decennium spiritales tribulationes perpessus est. *l.*3. *c.*30. *n.*19. Cum a Deo postularet, ut Elisabetham Staglin a morbo, quo vexabatur, solveret, eidem per Angelum responsum fuit, ipsam sic magnum, æternumque præmium consecuturam. *n.*7.

S. Herculanus Episcopus Perusinus æquipollenter canonizatus creditur, ejusque meminit S. Gregorius in Dialogis. *l.* 2. *c.*18. *n.*22. In Martyrologio Romano celebratur. *l.*4. *p.*2. *c.*19. *n.*9.

S. Heribertus Archiepiscopus a quo canonizatus fuerit. *l.* 1. *c.*8. *n.* 11. Mira luce circumfusus splendebat. *lib.*4. *pag.*1. *c.*26. *n.*28.

S. Herlembardus Martyr ab Urbano II. Sanctorum numero adscriptus fuit. *lib.*1. *c.*8. *n.*12.

B. Hermanus a Monasterio Steinfeldiensi in Patronum electus est. *l.*4. *p.*2. *c.*14. *n.* 3.

Hermanus hæreticus per 20. annos a Ferrariensibus cultus, cum hæresis reus demonstraretur, a sepulcro erutus combustus fuit jussu Bonifacii VIII. *lib.*2. *c.*8. *n.* 1.

S. Hermanus Sternueldensis ab anonymo Scriptore commendatur. *lib.*4. *pag.*2. *c.*10. *n.*6.

S. Hermenegildus filius fuit Leovigildi Regis Visigothorum, & a patre in odium Fidei occidi jubetur: in ejusdem passione miracula patrata sunt. *l.*1. *c.*30. *n.*10.

S. Heros Episcopus pro grege suo martyrii palmam obtinuit. *l.*3. *c.*19. *n.*4.

Hersuvindes Abbatissa Thorensis cum sanctitatis odore obiit, & ad Mosam exequiæ pro ejus anima institutæ celebrantur. *l.*2. *c.*13. *n.*4. Beata a Greveno appellatur, Sancta Abbatissa a Canisio, & Sancta absolute a Ferrario, Saussajo, Galesinio, & Arturo. *Ibid.*

Serva Dei Hieronyma ab Assumptione: in ejus causa concessa fuit signatura Commissionis ante solitum decennium. *lib.*2. *c.* 36. *n.*4. De apertione processus. *c.*51. *n.*11. & *n.*12.

S. Hie-

vata Oratione se commendaret quædam Serva Dei, quid circa hoc sentiendum sit. *n.17. usque ad n.20.* Eumdem veneratus est S. Philippus Nerius, & pro ejus doctrina preces ad Deum fudit; ne ipsius opera prohiberentur, quod tempore Pii IV. obtentum fuit, agitata primum controversia sub Paulo IV. quæ dictus S. præscivit miraculose. *n.19.* De præfati Savanarolæ obitu, ejusque justitia, vel injustitia nihil amplius proferendum esse, præcepit Benedictus XIII. quod confirmavit Clemens XII. *n.20.* In ejus causa criminis per ignem probatio rejecta fuit. *l.4. p.1. c.24. n.4.*

Servus Dei Hieronymus de Vallachia virtutibus floruit, & quibus commissæ sint Litteræ Remissoriales. *l.2. c.45. n.13.* Obtenta fuit facultas ab Ordinario, ut in eodem processu Principissa Stiliani cum aliis familiæ suæ examinari posset in Sacello sui Palatii. *c. 49. n. 22.* Quomodo deventum sit in processu ad recognitionem sigillorum, & subscriptionum Judicum ab exteriori parte ipsius. *c.51. n.11.*

B. Hieronymus Verdanus cum Sociis Gorcomiensibus in Basilica Vaticana beatificatus est. *l.1. c.24. n.10.*

S. Hilarinus Martyr a B. Petro Damiano commendatur. *l.3. c.23. n.33.*

S. Hilarion Abbas Cypri colebatur, & postea ejus Reliquiæ Palæstinam deportatæ sunt, & a quarto Ecclesiæ seculo adoratæ. *l. 1. c. 5. n.4.* Obitum S. Antonii Abbatis licet absentis cognovit, & enuntiavit, & ipsius dormitionis diem anniversariam nocturnis vigiliis celebravit. *l.2. c.13. n.3.* Ejusdem vita a S. Hieronymo edita fuit. *cap. 19. n.6.* Ob vitæ austeritatem, abstinentiam a cibis, & heroicam perseverantiam laudatur. *lib. 3. c.24. n.35.* Et ob humilitatem. *n.55.* Ejus parcimoniam commendat S. Hieronymus. *c. 28. n. 14.* Pluribus Dæmonum tentationibus vexatus fuit. *cap.30. n.13.* Quæ in ultimo agone suo evenerint. *c.38. n. 6.* Nunquam saccum suum lavit, aut mutavit. *c.41. n. 15.* Melancholicum quemdam Syriaco idiomate, quod non noverat, arte Dæmonis loquentem ab eo liberavit. *c.48. n.10.* Dæmonem miraculose expulit a camelo, quem obsidebat. *l.4. p.1. c.29. n.4.* Edocuit cur Dæmonia nonnullas bestias vexent. *Ibid.* Ejusdem corpus surripuit Hesychius. *lib.4. pag.2. c.25. n.38.*

S. Hilarius Arelatensis Episcopus quamvis Semipelagianorum errori adhæserit, cum scripserit ante tempora Synodi Arausicanæ secundæ, a culpa excusatur. *l.2. c.29. n.4.* Ipsius nomen in Martyrologio Romano descriptum est. *n. 5.* Ab erroris nota eum vindicarunt plures Authores. *Ibid.* Quotuplex fuerit Hilarius. *Ibid.* Ab erroribus eumdem ante mortem resipuisse, opinatur Sammartanus. *Ibid.* Ex communi Ecclesiæ consensu canonizatus fuit. *l. 1. c. 6. n.9.* Nulla de ejus sanctitate sit controversia. *l.2. c.29. n.9.* Adversus S. Leonem Papam dissidia habuit. *c. 41. n. 8. 9. & 10.* Totum exinde se convertit ad placandum animum S. Leonis, qui de ejus sanctitate aliquando dubitavit, eumdemque culpæ vere pœnituit. *n.11.* Inter Sanctos recensetur in Martyrologio Romano. *Ibid.* Quid senserit de Christo Domino. *l. 4. p.2. c.12. n. 2.* Et qualiter inter Ecclesiæ Doctores recenseatur. *n.9.*

S. Hilarius Papa Synodo Romanæ præsidens in Basilica S. Mariæ appellatus fuit Venerabilis. *l. 1. c. 37. n. 6.* A Summis Pontificibus Beatus dictus est. *n. 7.* Confirmavit Synodos generales Nicænam, Ephesinam, & Chalcedonensem, pluraque alia patravit pro disciplina Ecclesiastica firmanda. *l.3. c.32. n.28.*

S. Hilarius Pictaviensis Episcopus: ejusdem Missa vetustissima in Missali Francorum reperitur: ejusque fit mentio in Missali Mozarabico. *l.1. c.5. n.6.* Parcum se exhibuit in usu vestium, & cibi. *l. 3. c. 34. n. 27.* De ipsius miraculis scripsit Bollandus, qui exponit, prædictum Sanctum cum S. Martino Episcopo ægrum quemdam miraculose sanasse. *l.4. p.1. c.5. n. 7.* Ignem prodigiose extinxit. *c. 24. n. 6.*

Hildebertus Abbas pro Christiana Religione, vitam amisit. *l.1. c.28. n.3.*

S. Hildegardes Revelationes, ac Visiones habuit, quas examinari fecit Gregorius III. *l.2. c.25. n.3.* Cum præfatæ Revelationes approbatæ dicantur ab Eugenio III. qualis fides eis præstanda sit. *c.32. n.11.* In ejus processu rejecit Gregorius IX. depositionem nonnullorum testium, quæ non fuerat clare, & explanate scripta. *c.49. n.15.* De Revelationibus Divinis quas habuit. *l.3. c. ultimo n.3.* Prædictas Revelationes ut approbaret Eugenius III. ejusdem Sanctæ spiritum examinari fecit per viros doctrina, & pietate conspicuos. *cap. ult. num.18.*

Servus Dei Hippolytus Gallantinus: vetuit

n.5. Canonizationis Diploma particularibus personis inscriptum fuit.c.39. n.11. Secundo ab obitu anno Sanctorum catalogo adscriptus est. l.2. c.54. n.7. Postquam ad Sedem Apostolicam avocatæ fuerunt causæ Canonizationis. l.3. c.34. n.1. Pauperes insigni alebat pietate .n.31.

S. Hugo Lincolniensis V. S. Hugo Carthusianus.

B. Hugolinus Martyr Ordini Minorum addictus fuit, & Septæ in Mauritania Tingitana pro Catholica Fide trucidatus, a Leone X. beatificatus est. l.1.c.29.n.16. Ejus corpus in Hispanias translatum est. *Ibid.* De ejusdem cultu.l.2.c.20.n.4. A Carnotensibus in Patronum assumptus fuit. l.4. p.2. c.14. n.3. Eumque Fratres Ordinis sui ex concessione Leonis X. in Litaniis invocabant. c.20. n.2.

S. Humbelina soror fuit S. Bernardi, & inter Virgines recensetur. l. 4. p. 2. c.12. n.11.

S. Humidicus Presbyter commendatur a S. Cypriano, quod maxima cura Christi Confessores carceribus detentos in Fide roboraret. l.3. c.15. n.16.

B. Humiliana de Circulis, seu de Cerchiis ab Innocentio XII. beatificata est ob cultum immemorabilem. l. 1. c. 31. n.14. Decretum S. Rituum Congr. super ejus casu excepto. l.2. c.24. n.84. De tempore mortis ipsius, & causis expeditionis memorati Decreti. n. 85. A Deo impetravit, ut morbus, quo juvenis impatiens cruciabatur, in corpus suum transferretur. l. 3. c. 30. n.7. De concessione Officii, ac Missæ. l. 4. p.2. c.3. n.4. Indultum illud factum fuit ante virtutum examen, sed probato casu excepto. c.4. n. 3. Pro Officio mox designatæ sunt lectiones propriæ. n.7.

Servus Dei Humilis de Bisiniano pie e vita migravit, & in ejus causa respondit S. Rituum Congregatio, posse Vicarium Apostolicum (utpote qui fruitur jurisdictione ordinaria) processum conficere. l. 2. c. 2. n. 3. Et demandavit per epistolam, ut Ordinarius accederet ad sepulcrum cum Promotore Fiscali, & approbavit sententiam super non cultu statim ac devenit ejusdem Ordinarii responsio de non cultus continuatione. c. 15. n.13. Admissus est ut validus processus, quamvis testes super uno Interrogatorio deponentes se referrent ad ea, quæ super alio deposuerant. c. 49. n. 9. Memoratus processus agnitus est legitime compulsatus, sed ejus validitas accurate examinanda fuit. c. 52. n. 2. Concessum fuit in eodem, testes in genere, & in specie simul interrogari, sed cum restrictione. c.53. n.5.

B. Humilitas Faventina Abbatissa, & Fundatrix fuit Monialium Congregationis Vallis Umbrosæ, & ob cultum immemorabilem a Clemente XI. beatificata. l.1. c.31. n.15. De ea plura habentur. l.2. c.24. n. 154. Decretum pro approbatione cultus. *Ibid.* Quando obierit. n.155. In ejus causa signata est ab Urbano VIII. commissio introductionis. *Ibid.* Cultus dictæ Beatæ ex speciali gratia approbatus fuit. *Ibid.* Apud civitatem Faventinam, in qua natalitium diem habuit, colebatur. n.156. Qualiter in ejusdem causa ad ulteriora progressus factus sit, & probatum fuerit, nonnulla scripta, quæ ab ea confecta dicebantur, ejusdem non esse. c.34. n.5. De ipsius cultu. l. 4. p. 2. c.3. n.4. & c.4. n.3.

B. Hyacintha de Marescottis virtutibus fulsit, & dum processus in civitate Viterbiensi construeretur, non fuit delectus tamquam Fidei Subpromotor pro eo conficiendo Promotor Fiscalis illius civitatis, sed ab Urbe missus fuit. l.1. c.18. n. 14. A Benedicto XIII. beatificata est, approbatis tantum duobus miraculis, quorum alterum ipse Pontifex recognovit, aliud vero Innocentius XIII. c. 22. n.10. Ex Decretis colligitur, factam esse Congregationem generalem, (postquam demonstrata fuerant miracula per aliud Decretum), & in ea fuisse disceptatum, an stante miraculorum approbatione, tuto deveniri posset ad Beatificationem. n.23. Ipsius Beatificatio nona est inter celebratas in Basilica Vaticana. n. 13. De loco, in quo celebrata fuit Beatificatio. c.36. n.3. Concessa est facultas in Brevi, ut ei cultus præstetur. c. 39. n. 8. Quid pro expensis in ejusdem Canonizatione subeundis factum sit. c. ult. n 1. Quomodo in ipsius causa, nummi sint distributi. c. ult. n. 2. Approbatæ sunt virtutes non per solos testes relatos in processu Apostolico, in quo pauci oculati, & ad probandum minime accommodati interrogati fuerant, sed per alios etiam auritos, additis oculatis examinatis in processu ordinario. l.2. c.5. n.9. De ejusdem virtutibus. n. 11. Postulatores comprobarunt, dilationem processus Apostolici conficiendi a justis causis subortam esse. n.14. Circa ejusdem sanctitatem dubium proposuit Prosper Bottinius, ex eo quod

S. Jacobus Intercisus in gratiam Isdegerdis Regis Persarum Christi Fidem deserens, & mox in odium Fidei ab eodem Rege membratim intereisus, & capite cæsus, colitur tamquam Martyr in Ecclesiis Latina, & Græca. *lib.*1. *c.*29. *n.*2. & *l.*3. *c.*15. *n.*18.

B. Jacobus Laeopius inter Martyres Gorcomienses numeratur. *l.*1. *c.*24. *n.*10.

Jacobus Laynez Generalis fuit Societatis Jesu, & in arca lingea tumulatus est. *l.*2. *c.*12. *n.*13.

S. Jacobus de Marchia propositus fuit Clementi VII. canonizandus, qui in Remissoria dictæ causæ meminit Promotoris Fidei. *l.*1. *c.*18. *n.*8. Ei Sixtus IV. cultum exhiberi permisit, & ejusdem venerationem ampliavit Leo X. *c.* 33. *n.* 13. Cum tempore Urbani VIII. canonizari potuerit, cur Canonizatio dilata fuerit ad tempus Benedicti XIII. *Ibid.* A Benedicto XIII. canonizatus est in Basilica Vaticana. *c.* 36. *n.*3. Cum aliis Beatis. *n.*4. Hortatus est, & obtinuit a Sixto IV. ut corpus S.Francisci de Assisio, quod oculis nobilium saltem virorum exponebatur, ab omnium conspectu eriperetur. *n.* 16. Quis ei cultus præstari permissus sit a Leone X. *c.* 37. *n.* 11. & *c.* 39. *n.* 8. Pro Cruciata strenue laboravit. *c. ult.* *n.*12. Ejus corpus e loco humili, jussu Sixti IV. in nobiliorem translatum est, ut ipsius sanctitas innotesceret. *l.*2. *c.*20. *n.*9. De præfato cultu sub Leone X. *n.*15. & *c.* 21. *n.* 7. Ejus opera, & scripta post Beatificationem examinata sunt. *c.* 27. *n.* 8. & 10. Censuit, sanguinem Christi Domini a Divinitate fuisse separatum in Passione, de quo gravis surrexit controversia. *cap.* 30. *n.* 6. & 7. *ad n.* 12. Ipsius S.Jacobi causæ se opposuit Promotor Fidei ob ea, quæ tempore Pii II. gesta fuerant, & usque ad tempus Innocentii XIII. siluit causa. *n.*13. Qualiter ad ejus Canonizationem deventum fuerit tempore Benedicti XIII. *l.*2. *c.*39. *n.*14. An Bosnæ moratus sit aliquandiu. *c.* 34. *n.* 7. Eum ad Comitia Bohemorum vocavit Sigismundus Imperator: quibus absolutis, jussu Eugenii IV. in Austriam, & Hungariam iter instituit, ut Hæreticos ad Ecclesiæ gremium reduceret. *Ibid.* Dialogum ab eo compositum adversus Fratricellos examinari jussit Clemens XI. *Ibidem.* Quomodo literas Remissoriales Clemens VII. expediverit. *c.* 39. *n.* 13. Contentiones habuit cum Inquisitore Brixiensi circa adorationem Latriæ negandam sanguini Christi D. in Passionis triduo effuso. *c.* 42. *n.* 1. Ejusdem S. eujusdem miraculi meminit Pius II. *n.* 2. A contentionibus cum dicto Brixiensi Inquisitore non destitit, cum esset quæstio circa Fidem, & quia juxta doctrinam S. Thomæ Aquinatis Religiosæ personæ tenentur bonam famam conservare. *n.*2. In Literis Remissorialibus pro ejus processu apposita fuit clausula: *Firmis remanentibus ceteris, qui in præcedentibus Literis Remissorialibus fuerant in Judices deputati.* *c.*46. *n.* 9. Promotor Fidei egit Procuratorem Fiscalem, & fuit citatus. *c.*47. *n.*7. Ipsius processus validus fuit judicatus, cum clausula tamen: *Demptis attestationibus extrajudicialibus.* *c.* 49. *n.*21. Ejus sepulcrum visitatum fuit, dum fieret processus in specie super miraculis sejunctus a processu super virtutibus. *c.*51. *n.*2. Ut rite in eadem causa Scripturæ processus compulsaretur, ex quo Archivo desumpta fuerit. *c.* 52. *n.* 7. Dubium miraculorum semel in Congregationibus propositum concessum est coram Summo Pontifice in Congregatione Generali novo examini supponi. *c.*54. *n.* 15. Ab Eugenio IV. creatus fuit Inquisitor, & a Provincia Marchiæ extirpavit tempore Martini V. hæresim Fratricellorum. *l.* 3. *c.* 23. *n.* 9. Plures peccatorum reos ad Deum convertit. *n.*35. Prudentia œconomica floruit. *c.* 24. *n.*9. Et heroica fortitudine. *n.*36. De virtute temperantiæ, ac ejus partibus. *n.* 39. Orationi frequenter vacabat. *c.*25. *n.*2. Corpus suum asperrimis pœnitentiis affligebat, & parce cibis utebatur. *c.*28. *n.*17. Pluribus injuriis, & probris a Fratricellis exceptus est. *c.*30. *n.*14. Canonizatus fuit ad normam ultimæ Ecclesiæ consuetudinis. *c.* 35. *n.* 1. In miraculorum examine discussit Jacobus Sinnibaldus, quænam gutta serena, seu Amaurosis naturæ viribus sanari possit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 9. *n.* 10. & 17. Et nonnulla discussa fuere de morbo Ophthalmiæ. *n.* 15. Idem S. mutos, & surdos sanavit. *c.*10. *n.* 3. Et paralyticum. *c.* 12. *n.* 12. Plura disputata sunt de sudore paralysi superveniente. *n.* 13. De paralytico ab eodem sanato. *n.* 15. Epilepticum incolumem reddidit. *c.* 13. *n.*8. & 10. Fœminam a partu difficili liberavit. *c.*20. *n.* 27. Patravit etiam miracula negativa. *c.* 22. *n.* 4. Ejus cadaveris incorruptio accurate examinata fuit. *c.*30. *n.* 8. Ipsius cadaveris fragrantia continuata tamquam novum miraculum proposita

posita fuit. *n.*19. Quid responsum fuerit. *n.*20. Ultra hoc miraculum alia pro Canonizatione approbata sunt. *n.* 23. Ad ejus hortationes Sixtus IV. occludi jussit aditum ad videndum cadaver S.Francisci de Assisio. *c.*31. *n.*1. An prædicti cadaveris flexibilitas inter miracula esset adscribenda. *num.* 3. In ipsius causa tamquam duo miracula approbavit Benedictus XIII. cadaveris incorruptionem, & odorem. *n.* 28. Ejus (dum beatificatus tantum esset) corpus sæpe fuit antiqua veste spoliatum, ac nova indutum. *l.* 4. *p.*2. *c.*26. *n.*10.

S. Jacobus Martyr Numidiæ passus est, & ejus Acta a quodam, qui martyrio intersuerat, transcripta sunt. *lib.*1. *c.*3. *num.*5.

B. Jacobus de Mevania beatificatus est, a Clemente XI. probato cultu immemorabili. *l.*1. *c.*31. *n.*11. Qui demonstratus est ex solo Apostolico Indulto. *l.*2. *c.*20. *n.*1. Et dependenter a concessionibus Indulgentiarum. *n.*13. Ejus cultus immemorabilis approbatus fuit per Decretum S. Inquisitionis, quod confirmavit Clemens X. *c.*24. *n.*30. Ejusdem B. meminit S. Antoninus. *c.*31. Ejus cultum permisere Bonifacius IX. & Paulus V. *num.*33. & 34. Pro ejus causa in publico Consistorio oravit Franciscus Cultellus Advocatus Consistorialis, cumque ei se opponeret Antonius Cerrus, quid a Pontifice responsum fuerit. *cap.* 35. *n.*8. Missa, & Officio decoratus est quin de ipsius virtutibus examen præcesserit, probatusque solum fuerit casus exceptus. *l.*4. *p.*2. *c.*4. *n.*3. Eidem mox Officio designatæ sunt lectiones propriæ. *n.*5. In ejus honorem a Bonifacio IX. concessæ sunt Indulgentiæ. *c.*19. *n.*12.

S. Jacobus Minor tempore Herodis martyrium subiit. *l.*3. *c.*12. *n.*13. Qualiter celebrandus sit. *l.*4. *c.*2. *c.*16. *n.*27.

S. Jacobus Nisibenus corpus suum asperrime macerabat. *l.*3. *c.*28. *n.*14.

Jacobus Ordinis Prædicatorum quamquam a Fratribus suæ Religionis coleretur, ejus cultum tolli præcepit Urbanus V. *l.*2. *c.*8. *n.*2.

S. Jacobus Picenus V. S. Jacobus de Marchia.

Ven. Jacobus Salesius Religiosus fuit Soc. Jesu, & cum de ejus martyrio ageretur, judicatum est a Summo Pontifice per solam petitionem signaturæ Commissionis (nisi commissio signata sit) Sedem Apostolicam manum non apposuisse. *l.* 1. *c.*22. *n.*6. Quid circa ejus processum decreverit Alexander VII. *l.*2. *c.*2. *n.*13. Nonnulla de ejus causa. *c.*35. *c.*10.

B. Jacobus Salomonius cultus fuit ex facultate Clementis VII. quam confirmavit Julius III. *l.*2. *c.*20. *n.*4. Dum fuit beatificatus, in ejus honorem indulta sunt Officium, & Missa. *l.*4. *p.*2. *c.*1. *c.*7., & *c.*2. *n.*2.

B. Jacobus Venetus quomodo sepultus fuerit. *l.*2. *c.*12. *n.*10.

S. Januarius Episcopus quale martyrium subierit. *l.*3. *c.*14. *n.*2., & *c.*18. *n.*15. Miraculosum se gerit in ebullitione sanguinis sui, & ostenditur, cur id virtute. Dæmonis non contingat. *l.*4. *p.*1. *c.*6. *n.*6. Martyrium passus est sub Diocletiano Puteolis in Campania, & ejus corpus Neapolim delatum est. *c.*31. *n.*10. Ipsius Sanguis concretus, cum ad caput ejusdem Martyris admovetur, fluit, & ebullit. *n.* 10. usque ad *n.*12. & *n.*18. De ejus festivitate in Regno Neapolitano. *l.*4. *p.*2. *c.*15. *n.*7. Titulo Patroni honoratur in Regno Neapolitano. *c.*31. *n.*36.

B. Ida Virgo Ordinis Cirtercienfis in Litaniis invocabatur a Monialibus Brabantiæ. *l.*2. *c.*14. *n.*7. In Belgicis Provinciis colitur, & in ejus festo canitur Missa de omnibus SS. *c.*20. *n.*16. Cultus ampliatus est. *l.*4. *p.*2. *c.*5. *n.*3. & *n.*4.

Serva Dei Iduberga cum fama sanctitatis obiit. *l.*2. *c.*13. *n.*4.

Jeremias Propheta in sinu Abrahæ collocatus pro populo Judaico apud Deum intercedebat. *l.*1. *c.*14. *n.*13. De se ipso testimonium perhibuit. *l.*3. *c.*10. *n.*11. Cilicium populo prædicavit, ut culpas deleret. *c.*28. *n.*3. Propriam gloriam, inquit, fugiendam esse. *c.*40. *n.*7. Et hypocritas objurgat. *n.*11. Prophetavit, cum videret ollam succensam a facie Aquilonis. *c.*45. *n.*4. Post mortem visibiliter apparuit Judæ Machabæo, cumque confortavit, ut impios patriæ hostes debellaret. *c.*50. *n.*3. Prædixit, solem obscurandum esse. *l.*4. *p.*1. *c.*25. *n.*5. De ipsius apparitione Judæ Machabæo. *c.*32. *n.*2. Sanctorum catalogo adscriptus fuit. *l.*4. *p.*2. *c.*20. *n.*11. An a culpa originali in ventre matris liberatus fuerit. *n.*31. Colitur in Ecclesia Orientali. *c.*29. *n.*9. Et in Ecclesia Hierosolymitana. *n.*10. Pro populo jam vita functus exoravit. *l.*1. *c.*12. *n.*2.

Jesus Christus V. Christus Dominus.

Servus Dei Ignatius de Azevedo Societati Jesu nomen dedit, cumque de ejus causa in S. Rituum Congregatione per-

portractaretur, cum dubio martyrii, & ipsius causa rescriptum fuit, proponenda esse miracula, cum esset causa Martyris. *l.1.c.27. n.8.* Ejusdem, & Sociorum Imagines ex facultate Gregorii XV. apud Ecclesiam Patrum Societatis in Urbe dicata Sanctissimo nomini Jesu collocatæ sunt; sed post Urbano VIII. Decreto inde amotæ sunt; ut non cultus probari posset. *l.2. c.14. n.5.* Quamvis Servi Dei, ac Sociorum animas in cœlos evectas esse affirmasse dicatur S. Theresia, hoc non probavit casum exceptum per SS. Virorum, aut Patrum scripta. *c.19. n.11.* Pro ejus obitu nulli testes de visu inventi sunt. *l.3. n.3. n.10.* Ad ipsius virtutum in specie examen admissi sunt testes de auditu ex Decreto Clementis XI. *Ibid.* Cum solæ essent subsidiariæ probationes, Decretum edidit Benedictus XIV. ut ad discussionem miraculorum procederetur. *n.26.* Ejusdem martyrium, & causa martyrii per probationes subsidiarias narrationum historicarum demonstrata fuerant. *c.8. n.20.* De martyrio tractatum fuit. *c.12. n.20.* Qualiter ad martyrium suscipiendum se præparaverit. *c.15. n.10.* Cum de ipsius causa ageretur, excitata fuit controversia, an idem Tyranni persecutionem fugere deberet. *cap.16. n.19.* Ejus finalis perseverantia in martyrio approbata fuit. *c.18. n.19.*

S. Ignatius Episcopus Constantinopolitanus e Sede ejectus est a Photio tempore Michaelis Imperatoris, &, isto occiso, eamdem recuperavit. *l.3. c.32. n.35.*

S. Ignatius de Loyola Fundator fuit Societatis Jesu. *l.1.c.18. n.9.* Ut canonizaretur, iterum approbata, & examinata sunt illa omnia, quæ ejusdem Beatificationem antecesserant. *c.25. n.6.* Cum aliis Beatis a Gregorio XV. Sanctorum in numerum relatus est. *c.36. n.4.* Nihil enim deerat pro eorum causis præter solemnem declarationem sanctitatis. *n.5.* Nominatus fuit in Canonizatione secundum ordinem antiquitatis causæ. *n.6.* Missam Pontifex tunc celebravit. *n.26.* In Bulla Canonizationis mentio fit Officii de eodem recitandi, non ex præcepto, sed ex facultate. *c.38. n.5.* Et a Pontifice definitur, cultum ipsi exhibendum fore. *c.39. n.10.* Ejus processus constructus fuit a Nuntio Apostolico. *lib.2. c.2. n.11.* Qui Processus juridicus fuit. *cap.3. n.8.* De cultu ei ante Canonizationem exhibito. *c.9. n.3.* In arca lignea sepultus fuit. *c.12. n.13.* Adhuc vivens miraculoso modo a S. Philippo Nerio visus est. *cap.19. n.8.* In die ejusdem anniversaria celebrabatur Missa, antequam ipse canonizaretur. *c.20. n.16.* Cultus fuit a Cardinali Baronio. *c.21. n.2.* Judicatum est, dispensari posse super processu in genere ob sanctitatis famam comprobatam in processu Ordinario. *c.39. n.5.* A nonnullis filiis perditionis, contumeliis affectus fuit, quin hæ Canonizationi officerent. *cap.41. n.14.* Promotoris Fidei munus egit Joannes Baptista Spada Advocatus Fisci, & fuit citatus. *c.47. n.7.* Postquam gravissimi testes singillatim fuerunt examinati, populus Aspeithiæ, & Ascolthiæ turmatim de ejus sanctitate testimonium perhibuit. *c.49. n.2.* A quo Archivo extracta fuerit scriptura processus, ut inde compulsaretur. *c.52. n.7.* Ipsius Fides heroica approbata est ex ejusdem cura pro rudibus in doctrina Christiana imbuendis. *l.3. c.23. n.9.* De ejus in Deo Spe. *n.18. & 19.* De caritate erga Deum. *n.27.* Et erga proximum. *n.35. & 36.* Et de prudentia œconomica. *c.24. n.9.* A Gregorio XIII. commendatur. *Ibid.* Floruit virtute fortitudinis. *n.36.* Fere quotidie Missam celebrabat. *c.27. n.3.* Frequentiam Sanctæ Confessionis, & sacræ Eucharistiæ edocuit. *n.7.* Singularitatem omnem horrebat. *c.29. n.7.* Plures tribulationes perpessus fuit. *cap.30. n.15.* Bis in carceribus S. Inquisitionis inclusus fuit. *n.16.* Scrupulorum tentatione vexatus est. *num.20.* Canonizatus fuit juxta præsentem Ecclesiæ ritum. *c.35. n.1.* Religionem suam fundavit exempla præbens humilitatis. *n.4.* In extremo vitæ discrimine a Dæmone tentatus fuit. *c.38. n.18.* Asseruit, sibi a Deo plura revelata fuisse. *c.40. n.2.* Qualiter de bonis operibus gloriaretur. *n.7.* In victu, & vestibus munditias quæsivit, sed non a paupertate alienas. *c.41. n.15.* Scientia infusa a Deo decoratus fuit. *c.43. n.12.* De approbatione libri Exercitiorum ab eo compositi. *Ibid.* Consultus a Reginaldo Ordinis Prædicatorum, quid senserit de signis cujusdam ecstasis. *c.49. n.6.* Sanatio cujusdam ægroti ejus ope acquisita, cum non fuerit facta in instanti, an sit inter miracula recensenda. *l.4. p.1. c.8. n.16.* Cæcos illuminavit. *c.9. n.4.* Paralyticum incolumem reddidit. *c.12. n.6.* Hydropicum sanavit. *c.15. num.1.* Miraculosa sanatio a vulneribus. *c.16. n.31.* Cancro laborantem sanavit.

c. 17. n. 19. Et alium apoplecticum. c. 19. n. 7. Ad vitam dicitur alium revocasse, qui se ipsum interemerat. c. 21. n. 5. In ejus facie cœlestis splendor fulgebat. c. 26. n. 15. 16. & 26. In ejus honorem pro universa Ecclesia indultum est Officium. l. 4. p. 2. c. 6. n. 8. An Religionem Societatis Jesu instituerit. n. 11. Ejus Officium pro universa Ecclesia ad ritum duplicem elevatum fuit. n. 14. Novendialibus precibus supplicatus miraculosum se gessit. c. 13. n. 12. Commendatur in Martyrologio Romano. c. 19. n. 7. Magna veneratione coluit Scalam Sanctam. c. 26. n. 19.

S. Ignatius Martyr & Episcopus Antiochiæ ex visionibus certiorem fecit Christi Ecclesiam de recepta a se ipso beatæ vitæ retributione. l. 1. c. 2. n. 9. An Christianos per Epistolam ad supplicium hortatus fuerit. c. 4. n. 4. Evodii Successor fuit in Episcopatu Antiocheno. *Ibid.* A Trajano tunc Antiochiæ commorante, Romam missus est pro Christo occidendus. *Ibid.* Ipsum pro Christo trucidatum esse a veris Actis liquet. n. 8. Laudatur a S. Joanne Chrysostomo. cap. 12. n. 5. De pluribus, quæ pro Dei amore pertulit, scripsit. l. 3. c. 10. n. 11. Cur ab Ecclesia non celebretur tamquam Doctor. l. 4. p. 2. c. 12. n. 9. Ejus corporis translatio celebratur in Menologio Græcorum. c. 19. n. 10. Et in Martyrologio Romano. n. 9. Ipsius Reliquiæ in Civitatem Antiochenam magna cum pompa advectæ sunt. c. 26. n. 6. Idem S. accepisse dicitur quasdam Literas a B. Virgine Maria. c. 31. n. 26.

S. Ildefonsus Archiepiscopus aliquibus in locis Officio decoratus est, ut ejus translatio celebretur. l. 4. p. 2. c. 7. n. 3. De ipsius Officii ampliatione, ipsiusque S. meritis. c. 10. n. 25. ad n. 27. Et de ejusdem cultu. c. 12. n. 8. De ejus elogio. c. 19. n. 2. Ejus corpus, quod titulo depositi in civitatem Zamorensem latum fuerat, jussit Clemens VIII. Toletanæ Ecclesiæ restitui. c. 26. n. 24.

B. Ildegarius. V. *B. Ollegarius*.

Serva Dei Illuminata de Bembis laudatur ab Arturo, & cum S. Catharinæ Bononiensis vitam scripsisset, hujus virtutes probatæ fuerunt ex præfatæ Servæ Dei testimonio. l. 3. c. 8. n. 15.

B. Imelda Lambertina filia fuit Egani Lambertini, & Castoræ de Galluțiis. l. 3. c. 38. n. 25. Morti proxima, miraculose Sacra Eucharistia refecta expiravit. *Ibid.*

B. Ingridis Monialis ut beatificaretur, ejus vita inquisita est a Concilio Constantiensi. l. 1. c. 11. n. 11. Prius orante Henrico Rege Daniæ, & Sueciæ ejus causa proposita fuit (antequam deponeretur) Joanni XXIII. & mox a Martino V. beatificatur. n. 13.

Servus Dei Innocentius a Clusis virtutibus floruit. l. 1. c. 19. n. 9.

S. Innocentius Martyr cum Sociis Thebanæ Legionis ab Ecclesia celebratur. l. 3. c. 18. n. 19.

S. Innocentius I. Papa omnem curam adhibuit pro firmanda Ecclesiastica Disciplina, Decretalesque edidit pro eadem restauranda. l. 3. c. 32. n. 26. Pelagium, & Cælestium hæreticos damnavit, ac rescidit, quæ adversus S. Joannem Chrysostomum facta fuerant. *Ibid.* Cum aliis SS. ab Ecclesia colitur. l. 4. p. 2. c. 16. n. 55.

Innocentius III. Papa Regulares Ordines institutos alterum a S. Francisco de Assisio, alterum a SS. Felice de Valois, & Joanne de Matha confirmavit, cœlesti revelatione ad id faciendum præmonitus. l. 2. c. 19. n. 12. Ejusdem Pontificis anima qualiter apparuerit describitur a Thoma Cantipratensi. l. 4. p. 1. c. 32. n. 9. De ipsius moribus, præfataque Apparitione. l. 4. p. 2. c. 32. n. 10.

Servus Dei Innocentius XI. Papa reputatus est nullum cultum habuisse, quamvis ejus cadaver in sepulcro supra terram elevato conditum fuerit. lib. 2. c. 12. n. 14. Ipsius causa introducta est in S. Rituum Congregationem, probata obedientia Decretis Urbani VIII. & tamen in ejusdem die anniversaria canitur Missa Defunctorum. c. 13. n. 4. Licet ejusdem cor a corpore separatum peculiari in custodia servatum fuerit, cum tamen nunquam venerationi expositum esset, responsum fuit pro non cultu. num. 6. Constructi sunt plures processus auctoritate Ordinaria, signataque fuit Commissio introductionis, & absoluto judicio super non cultu, ac super fama sanctitatis in genere, confectus est processus super virtutibus, & miraculis in specie. c. 26. n. 3. Opera ab eodem scripta revisa, & examinata fuerunt. n. 5. & c. 27. n. 11. De anniversariis sacris pro ipsius anima quotannis in Basilica Vaticana celebrari solitis. c. 35. n. 11. Et de ejus causæ progressu ad ulteriora. c. 36. n. 10. Literæ Remissoriales pro processu construendo tribus Episcopis designatæ sunt. c. 45. n. 10. Pro eodem testes fuerunt advocati nonnulli Cardinales. c. 49. n. 19. Et eodem

dem tempore examinati sitnt testes in genere, & in specie, quamvis diverso modo. *c.* 53. *n.* 5. Commisit diligentiæ Pastorum spiritualium, ut frequentem S.Eucharistiæ sumptionem nonnullis suadeant. *l.* 3. *c.* 27. *n.* 5. A Petro Bayle dicitur oblatis muneribus Officium quodam Prælatitium obtinuisse, per quod ad Cardinalatum assumptus est, aliaque id genus, quæ refelluntur. *c.* 31. *n.* 13. Qualiter ejusdem causa progressum habuerit, & introducta sit. *c.* 32. *n.* 38. Plurimam curam adhibuit pro Fide Catholica, Ecclesiastica disciplina, & Sedis Apostolicæ Juribus roborandis. *num.* 40. Sobrium se gessit erga consanguineos, & affines. *c.* 34. *n.* 30. De ejusdem miraculis. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 5. *n.* 9. & 10.

S. Joachim a quo tempore ab Ecclesia celebretur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 16. *n.* 47. De ejus festi translatione. *n.* 55. Descriptus est in Martyrologio Romano ex concessione Pauli V. *cap.* 18. *n.* 9. Inter Sanctos novi Testamenti recensetur. *c.* 29. *n.* 2.

Joachimus Abbas Florensis cum impugnasset doctrinam Petri Lombardi, in Concilio Lateranensi sub Innocentio III. damnatus est. *l.* 2. *c.* 33. *n.* 11. Omnia a se prolata submisit judicio Ecclesiæ, ideoque Innocentius III. protestatus est, nullum ex ejus damnatione præjudicium derivandum esse in Monasterium Florense ab eo fundatum. *Ibid.* Eumdem quoque Honorius III. declaravit, reputandum esse Catholicum. *Ibid.* Ejusdem cultum publicum, & miracula describunt Pagi, Jacobus Græcus, & Bollandiani, & de ipsis supplicatum est, ut stricte fieret inquisitio, eumque ab hæresi vindicavit S. Thomas de Aquino. *Ibid.* Cur de legitimo ejus cultu nunquam institutum sit judicium apud Sanctam Sedem. *n.* 13.

B. Joachimus Senensis a Paulo V. propriis lectionibus in Officio decoratus est. *l.* 2. *c.* 23. *n.* 1.

Serva Dei Joanna de Cruce ut beatificaretur, ejus causæ examen commissum est tribus Rotæ Auditoribus per commissionem manu Papæ signatam, postquam in S. Rituum Congregatione pronuntiatum fuerat super validitate processuum ejus in specie. *l.* 1. *c.* 17. *n.* 8. Cum ipsius processus confectus fuerit a Capitulo, Sede Episcopali vacante, approbatus fuit a S. Rituum Congregatione. *l.* 2. *c.* 2. *n.* 2. Juridicus reputatus fuit idem processus. *c.* 3. *n.* 8. Sociam habuit Mariam Evangelistam, cujus etiam opera autographa fuerunt examinata. *c.* 26. *n.* 6. Opera ab eadem scripta, quæ revisa non fuerant, approbatis virtutibus, revisioni subjecta fuere. *c.* 27. *n.* 8. Quid responsum fuerit pro signatura Commissionis in dicta causa concedenda. *c.* 36. *n.* 18.

Joanna Darcia Aurelianensis Talbotem, ac illius exercitum fugavit, & plura alia confecit subveniens Carolo VII. Francorum Regi. *l.* 3. *c.* 45. *n.* 9. Ejus virginitas, & boni mores comprobantur ex approbatione Callisti III. adversus Petrum Chauconium Episcopum. *Ibid.* Prophetico spiritu donata fuit. *Ibid.*

Serva Dei Joanna Francisca Fremiot de Chantal quamvis amicitiam contraxerit cum Maria Angelica Arnaut Abbatissa Portus Regii, & per literas communicationem habuerit cum Joanne Vergerio de Hauranne Abbate Sancirano, decretum est, ad ejus virtutum examen procedendum esse. *l.* 1. *c.* 16. *n.* 4. Cum ejus cadaver sub humo reconditum fuerit, & appositum sit Cenotaphium supra terram, responsum fuit pro ejus non cultu. *l.* 2. *c.* 12. *n.* 14. & *c.* 15. *n.* 11. Concessa fuit signatura Commissionis ante requisitum decennium elapsum. *c.* 36. *n.* 4. Oppositio facta est prædictæ signaturæ, cum in ipsius processu ordinario solum essent examinati testes auriti, quod tamen non exclusit Signaturam. *n.* 17. In processu supplevit Vicarius generalis Episcopi vices unius, qui ei interesse debebat. *c.* 45. *n.* 16. Quomodo commissæ fuerint literæ Remissoriales. *n.* 17. Decretum fuit tempore Clementis XII. non deveniendum ad examen miraculorum, nisi absoluto dubio super virtutibus. *c.* 54. *n.* 9. Quid dictum fuerit, cum de ejus obitu desiderarentur testes de visu. *l.* 3 *c.* 3. *n.* 6. Et qualiter concessum fuerit fieri examen virtutum in specie per solos testes de auditu. *n.* 11. & *n.* 18. Eadem Serva Dei commendatur a SS. Francisco Salesio, & Vincentio de Paulo. *n.* 12. Decretum in ejus causa pro progressu ad ulteriora a Clemente XII. expeditum. *n.* 22. Ei opposuit Promotor Fidei Animadversiones, & præcipue defectum testium de visu judicialiter examinatorum, præviis requisitis necessariis. *n.* 21.

B. Joanna Lusitana Ordini Prædicatorum nomen dedit, & filia fuit Alphonsi V. Regis Lusitaniæ. *l.* 1. *c.* 31. *n.* 14. Ab Innocentio XII. ob cultum immemorabilem beatificata est. *Ibid.* & *c.* 42. *n.* 9. De testium examine pro dicto cultu demonstrando.

strando. *l.*2. *c.*23. *n.*6. Decretum pro ejusdem approbatione. *c.*24. *n.*69. Quod ab Innocentio XII. confirmatum fuit. *Ibid.* Quomodo e vita migraverit. *n.*70. Celeberrimam ipsius vitam edidit Margarita Piveria ejusdem B. famula, de cujus vitæ auctoritate sententiam tulit Joannes Episcopus Conimbricensis. *n.*71. Visitatum fuit ipsius sepulcrum ab anteriori parte. *c.*51. *n.*1. Præfatus cultus juxta novissimam Ecclesiæ consuetudinem approbatus fuit. *l.*3. *c.*36. *n.*5. In ejus honorem mox concessa sunt Officium, & Missa. *l.*4. *p.*2. *c.*3. *n.*6. Quin de virtutibus examen præcesserit, sed cum tantum approbatus esset casus exceptus. *c.*4. *n.*3. Officio designatæ sunt lectiones propriæ. *n.*5.

Serva Dei Joanna Maria Bonhoma credita fuit nullum cultum habuisse, cum in S. Rituum Congregatione ageretur de inscriptione ad ejus imaginem apposita. *l.*2. *c.*12. *n.*4. Triginta & quinque affluxerant anni, postquam confectus est processus, donec sententiæ super non cultu confirmatio supplicaretur. *c.*15. *n.*16.

B. Joanna Valesia Regina Franciæ a Bituricensibus in Litaniis invocabatur. *l.*2. *c.*14. *n.*7. Fundavit Ordinem Annuntiationis B. Mariæ Virginis sub Regula S. Francisci. *c.*24. *n.*217. Decretum pro approbatione cultus immemorabilis. *Ibid.* Ex Ludovico XI. Gallıarum Rege & Carolina a Sabaudia parentibus nata, Ludovico XII. tunc Duci Aurelianensi, nupsit, a quo mox separata Deo vacavit, ac in Domino obdormivit, relicta opinione sanctitatis, quæ miraculis fulsit. *n.*218. De ipsius cultu. *n.*219. Ejus corpus ab Hæreticis Calvinistis flammis absumptum est in odium Religionis, non inde tamen imminutus fuit cultus, & concursus ad ejusdem tumulum. *n.*220. Commissio introductionis causæ Canonizationis signata fuit ab Urbano VIII. & postea ab Alexandro VII. Commissio Reassumptionis. *n.*221. Cultum immemorabilem confirmavit Benedictus XIV. *n.*203. usque ad. *n.*222.

S. Joannes Abbas commendatur in Canone Missalis Mozarabici. *l.*1. *c.*5. *n.*6. Plura, quæ in sui laudem verti possent, enarravit. *l.*2. *c.*40. *n.*2. Cum in ecstases Divinas rapiebatur, corporis vires, & sensuum usum amittebat. *c.*49. *n.*8. De ejus cultu. *l.*1. *c.*6. *n.*4.

B. Joannes Angelus Porrus a Clemente XII. ob cultum immemorabilem beatificatus est. *l.*1. *c.*31. *n.*18. Sacerdos fuit Ordinis B. Mariæ de Mercede, & Decretum pro ejus cultu approbato. *l.*2. *c.*24. *n.*186. Quomodo obierit. *n.*187. De ipsius translatione, & cultu. *Ibid.*

Servus Dei Joannes de Avila: quid circa ejus causam responsum fuerit. *l.*2. *c.*36. *n.*20. Pro signanda Commissione Decretum expedivit Benedictus XIV. *n.*21. Concionem habuit coram S. Joanne de Deo, ex qua ipse, mundo contempto, ad Deum se convertit. *l.*3. *c.*23. *n.*18. Cum idem Dei servus e vita migravit, magnum mœrorem concepit S. Teresia. *n.*35.

S. Joannes Baptista Beatus ab Ecclesiæ nuncupatur. *l.* 1. *c.*37. *n.*7. A S. Eulogio, & aliis commendatur, & tamquam Martyr habetur, quamvis non fuerit occisus directe pro Fide, sed pro exercitio virtutis ad Fidem relatæ. *l.*3. *c.*19. *n.*4. Ejus jejunia celebravit S. Ambrosius. *c.*24. *n.* 45. Et ipsius humilitatem. *n.*54. Cilicio induebatur. *l.*3. *c.*28. *n.*3. A singularitate recessit. *c.*29. *n.*7. Lascivo Regi incestum publice exprobravit, Judæosque ob culpas suas acriter objurgavit. *c.*41. *n.*3. Prophetiæ dono præditus fuit. *c.*47. *n.*1. Medius dicitur inter novum, & antiquum Testamentum, & cum nulla vivens miracula patrasset, ea post mortem facturum esse credidit Herodes. *l.*4. *p.*1. *c.*2. *n.*9. Ejus Discipulis Christum interrogantibus, num esset Messias, quid responderit. *c.*4. *n.*4. Nullum in vita sua fecit miraculum. *c.*5. *n.*2. Jussu Herodis capite cæsus est. *c.*12. *n.*1. Ejus sanguis miraculose liquefit. *c.*31. *n.*12. De cultu, ac festo pro ipsius Nativitate, ac Decollatione. *l.*4. *p.*2. *c.*9. *n.*12. Ejusdem Conceptio apud Græcos celebratur. *Ibid.* Sub ejus tutela instituti sunt Equites Hierosolymitani. *c.*14. *n.*5. Eadem die (qua S. Joannes Evangelista) olim celebrabatur. *c.*16. *n.* 54. Ipsius Capitis inventio celebratur in Martyrologio Romano. *c.*19. *n.*9. Ejusque nomen in Litaniis invocatur. *c.*20. *n.*5. Inter SS. recensetur. *n.*12. Sub die Epiphaniæ dicitur Christum Dominum baptizasse. *n.*22. An a culpa originali immunis fuerit. *n.*31. Et utrum in gratia perfectior fuerit S. Josepho. *n.*41. Quare dictus fuerit major inter natos mulierum. *n.*42. Num prior S. Josepho mortuus fuerit. *n.*43. Quando obierit, ac Christum baptizaverit. *Ibid.* Quo ordine ejus nomen in Lita-

niis recitandum sit. *n.*44., & 48. Martyrium pertulit. *n.*48. Inter Sanctos novi Testamenti celebratur. *n.* 56., & *c.*29. *n.*2. Colijubetur in Concilio Moguntino. *l.*1. *c.*5. *n.*7.

Servus Dei Joannes Baptista Cioni virtutibus excelluit, & cum in processu ordinario testes juramentum præstarent de veritate dicenda, non tamen de servando secreto, non exinde processus reputatus est invalidus. *l.*2. *c.*43. *n.*18. In causa super non cultu licet processum conficeret Cardinalis Urbis Vicarius, decretum fuit alium novum processum conficiendum. *c.*45. *n.*5.

Servus Dei Joannes Baptista a Conceptione humi sepultus fuit, postquam supra terram elevatus fuerat. *l.*2. *c.*12. *n.*14. In ejus causa approbatus fuit non cultus. *c.*16. *n.*4. Probata fuit fama sanctitatis per processum ordinarium, & per testes ad perpetuam rei memoriam examinatos. *c.*40. *n.*3. Licet in processu Ordinario testes nullum juramentum exhibuerint de secreto servando, is tamen ut validus cognitus fuit. *c.*43. *n.* 18. Pro constructione processus decretum fuit, Literas Remissoriales tribus Episcopis expediendas esse, eosque hoc munere potituros, licet essent Titulares, aut Suffraganei. *c.*45. *n.*10. In Literis Remissorialibus responsum fuit a S. Rituum Congregatione, solum dari Commissionem Canonicis Ecclesiæ Cathedralis, ut processui interressent, non Collegiatæ. *c.*45. *n.*14. Quibus expeditæ fuerint. *n.*13. In processu, omissa recognitione sigillorum ab exteriori parte ob defectum testium mandatum fuit, ut eadem recognosceret Portitor, qui eorum appositioni adfuerat. *c.*51. *n.*11. Apertus fuit processus recognitis illis Judicum sigillis, quæ poterant recognosci. *Ibid.* Et præcedentibus quibusdam aliis. *n.*12. Pro ipso processu concessum fuit, ut eodem tempore examinarentur testes in genere, & in specie; sed cum restrictione. *c.*53. *n.*5.

B. Joannes Bonus beatificatus est a Sixto IV. qui ejusdem cultum permisit. *l.*1. *c.* 39. *n.* 8. & 9. Ex facultate ejusdem, donec aliter judicaret, & non per actum ultimo definitivum, colitur in universa Ecclesia. *l.*1. *c.*39. *n.*13.

Servus Dei Joannes de Britto Soc. Jesu an, & qualiter usus fuerit ritibus Madurensi in regione a S. Sede prohibitis, discussum est in S. Rituum Congregatione; decretumque fuit; inquisitionem ulteriorem faciendam esse de martyrio ejusdem, ac de ipsius causa. *l.*1. *c.*16. *n.*4. Licet super capsa, in qua ejus ossa servabantur, reperta sit quædam inscriptio de ipsius morte in odium Fidei, responsum fuit a S. Rituum Congregatione pro non cultu. *l.* 2. *c.* 12. *n.* 5. & 14. Probata est in ejus causa sufficiens obedientia Decretis Urbani VIII. de non cultu. *c.* 15. *n.* 5. Confecto in Urbe processu a Cardinali Vicario, non cultus sepulcri ipsius demonstratus est ab uno teste oculato, & ab aliis de auditu a pluribus videntibus; cum ageretur de causa in loco remotissimo. *n.*9. Usus fuit vestibus, & aliis prohibitis a Carolo Thoma de Tournon, cujus sententiam confirmarunt Clemens XI. & Benedictus XIII. *c.* 36. *n.* 18. His suo loco, & tempore examinandis, concessa fuit in causa signatura Commissionis. *Ibid.* Factus est processus in specie, quin fieret in genere; agebatur enim de Martyre per viam non cultus. *c.*39. *n.*4. Processus fuit validus, quamvis testes nullum juramentum exhibuerint de secreto servando. *c.*43. *n.*18. De processu in Urbe facto a Cardinali Vicario. *c.* 45. *n.* 5. Processus apertus est absque recognitione sigillorum, & subscriptionum Judicum extrinsecus. *c.*51. *n.*11. Dubium altioris indaginis propositum aliquibus Consultoribus, revocatum fuit ad Congregationem Ordinariam Sacrorum Rituum ex vi Decreti. *c.*54. *n.*11. De ipsius martyrio pertractatur, cum idem pro Christi Fide mortem pertulerit. *l.*3. *c.*12. *n.* 20. Cur quamvis Dei Servus ritus regionis Madurensis observasset, ad ulteriora concessus sit progressus. *c.*15. *n.*19.

S. Joannes Cabillonensis Episcopus a Joanne VIII. dicitur canonizatus. *lib.*1. *c.*7. *n.*15.

Joannes Calà cum coleretur ex Decreto Vicarii generalis Cassanensis Hyacinthi Miscelli, ejus cultum amovit, & abrogavit Innocentius XI. *l.*2. *c.*8. *n.*6.

B. Joannes Cantius ob cultum immemorabilem ab Innocentio XI. beatificatus est. *lib.*1. *c.* 31. *n.*12. Ejus virtutum examen confectum fuit in Congregatione Ordinaria. *c.* 32. *n.*14. Postquam probatus est casus exceptus, S. Rituum Congregatio expedivit Literas Remissoriales, ut fierent processus super virtutibus, & miraculis. *n.* 19. Quomodo probatus fuerit cultus immemorabilis. *l.* 2. *cap.*23. *n.*12. A quo Pontifice casus exceptus

ptus approbatus sit. *c.24. n.41.* Commendatur a Synodo Provinciali Gnesnensi Petricoviæ celebrata, quam confirmavit Urbanus VIII. *n.42.* Quando obierit. *n.43.* Nonnulla dicitur scripsisse, quæ sanæ doctrinæ non cohærebant, & de quibus dubitatum fuit, an revera ab ipso B. fuissent composita. *cap.34. n.8.* Duos hoc nomine Joannis Cantii fuisse appellatos, ostenditur. *Ibid.* Demonstratum fuit, ipsum B. prædicta opera non scripsisse. *n. 10.* Decretum pro progressu ad ulteriora. *Ibid.* Factus est processus in specie, quin facta esset inquisitio in genere, cum procederet per viam casus excepti. *c.39. n.4.* Quomodo processum subscripserint testes deponentes. *cap.49. num.18.* Necesse fuit revideri processum autographum. *cap.50. n.8.* Ejus virtutum in specie examen per testes de auditu admissum fuit. *l.3. c.3. n.7.* Ejus cultu immemorabili approbato, Officio, & Missa colitur ex facultate Summi Pontificis. *l.4. p.2. c.3. n.5.* Hujusmodi Indultum factum est ante absolutum virtutum examen. *c.4. n.3.*

S. Joannes de Capistrano dum beatificandus proponeretur Promotor Fidei difficultatem excitavit: *An stante approbatione virtutum, & duorum miraculorum tertii generis tuto deveniri possit ad Canonizationem?* Et affirmative responsum fuit. *l.t. c.32. n.3.* Virtutes Theologales, & Cardinales examinatæ sunt per modum dubii formalis. *n. 12.* In Congregationibus sub Alexandro VII. *c.32. n.14.* Canonizatus fuit cum aliis Beatis ab Alexandro VIII. servato Ordine Hierarchiæ Ecclesiasticæ in nominatione in Canonizatione. *c.36 n.8.* Missam non celebravit Pontifex senio gravatus. *num.24.* Pro Cruciata strenue laboravit. *c. ultimo n.12.* In ejusdem causa pronuntiata fuit sententia super casu excepto. *l.2. c.17. n.3. & c.20. n.4.* Cum ante Decretum circa scriptorum ipsius examen facta sit revisio, adhibitis verbis generalibus, mandatum fuit, ea iterum a novo Revisore legi, at permissum fuit Revisionem jam factam suffragari, si nullum in eisdem operibus obstaculum reperiretur. *c. 27. n. 14.* Editum fuit Decretum, ut discuterentur Animadversiones Promotoris Fidei reservatæ prius in Signatura Commissionis. *cap.36. num.18.* A Pio II. dicitur dulcedine propriæ gloriæ irretitus occasione victoriæ Christianorum Hungariæ adversus Turcas. *c. 42. n. 1.* Quæ, cum de ejus sanctitatis fama ageretur, a Petro Francisco de Rubeis objecta fuerint. *n. 2.* Laudatur tamen ipse S. a præfato Pontifice, cum quoddam miraculum patraverit. *Ibid.* Et a Callisto III. *Ibid.* Quem de prædicta victoria certiorem faciens non parum laudavit Joannem Huniadem. *Ibid.* Canonizatus fuit post 234. annum ab obitu. *c. 54. n.7.* Sanctorum catalogo adscriptus fuit, quamvis solum examinari potuerint testes de auditu. *l. 3. c. t. n.11.* Admissa fuerunt testimonia Historicorum. *c.8. n.14.* Intensum habuit Martyrii desiderium, sed ab Ecclesia inter Confessores recensetur. *c.11. n.6.* Milites in prælio adversus Turcas occisos Martyres putavit. *c.18. n.7.* Canonizatus est juxta ritum Ecclesiæ recentiorem. *cap.35. n.1.* Mutos, ac surdos sanavit. *l. 4. p. 1. c.10. n.3.* Aquas incolumis trajecit. *c. 24. n.3.* Pugnavit pro cultu exhibendo Sanctissimo Jesu Nomini. *l.4. p.2. c.31. n.6.*

Servus Dei Joannes e Cetina cum Evangelium Christi prædicaret, a Mahumetanis occisus est. *l 3. c.17. n.8.*

S. Joannes Chrysogonus a Summis Pontificibus Beatus fuit appellatus. *l. 1. c.37. n.7.*

S. Joannes Chrysostomus vitæ æternæ particeps declaratur in epistola Innocentii I. scripta Arcadio Imperatori, Eudoxiæque hujus uxori. *l. t. c. 7. n. 3.* Ante obitum S. Basiliscum Martyrem videns ab Innocentio I. ob ejus mortem, & labores mœrore confecto egregie commendatur. *n. 4.* Ipsius nomen in Sacras tabulas relatum fuit ab Alexandro Patriarcha Antiocheno, & aliis Episcopis. *c. 7. n. 5.* Eudoxiæ Imperatrici superstes fuit. *n. 6.* Ejus Reliquiæ translatæ sunt ad Ecclesiam Constantinopolitanam sub Episcopatu Sancti Procli. *Ibid.* A die translationis initium habuit ejus cultus. *Ibid.* Ipsius nomen ab Episcoporum tabulis expunxit Theophilus, & inscribi fecit Arsacii nomen, sed hujusmodi sententia ad nutum Summorum Pontificum immutata est. *Ibid.* Ab Alexandro Patriarcha inter mortuos Episcopos numeratus est. *Ibid.* Ludos, qui ad statuam Eudoxiæ Imperatricis adhuc viventis peragebantur, inhibuit. *l. 2. c. 13. n. 5.* Ab hominibus calumniatus fuit de arrogantia. *c. 41. n.1.* Adversus eum tentata rescissa fuerunt a S. Innocentio I. *lib. 3. cap. 32. n.26.* Laudatur a Thomassino ob parcimoniam in victu, & veste. *cap.34. n.27.*

nara dicitur a B. Virgine Mar a. *l.4.p.1. c.16. n.23.*

S. Joannes de Deo ut canonizaretur, decem inter se Conventus habuerunt Sacræ Rotæ Auditores. *l. 1. c. 17. n. 9.* Pro ejus Beatificatione approbata sunt quinque miracula. *c. 22. n. 10.* Quid in præfatæ Beatificationis literis exprimatur. *c.25. n.12.* Ordinem infirmis in Hospitalibus inservientium fundavit. *c. 36. n.8.* Ab Alexandro VIII. canonizatus cum aliis Beatis, post quos nominatus est juxta Ordinem Hierarchiæ Ecclesiæ. *Ibid.* Missam non celebravit Pontifex ob senectutem. *n.24.* In Beatificationis Brevi a Pontifice Christifidelibus conceditur facultas eumdem colendi. *c.39. n.8.* Processus ab Ordinario confectus juridicus fuit. *l. 2. c. 3. n. 8.* De cultu ei.dem ante Canonizationem præstito. *c.9. n.3.* Promotor Fidei exercuit munus Procuratoris Fiscalis, & citatus est. *c.47. n.7.* Qualiter responsum fuerit circa juramentum calumniæ a Procuratore emittendum pro validitate processus. *c.48. n.3.* Ejusdem processus sanatus fuit, cum non esset constructus in loco sacro a Cardinali de Aragonia ob ægritudinem. *c. 40. n. 22.* Apertus fuit absque recognitione sigillorum, vel subscriptionum Judicum. *c.51. n.11.* Ejusdem S. caritas, ac in Deo Spes. *l.3. c.23. n.18.* Ad Deum conversus est, audita concione Servi Dei Joannis de Avila. *Ibid.* Proximum ardenter diligebat. *n.36.* Prudentiæ virtute fulsit. *c.24. n.8.* Et fortitudine. *n.36.* De virtute Temperantiæ, ac ejus partibus. *n.39.* Orationi frequenter instabat. *c. 25. n.2.* Asperrime se macerabat, parcoque cibo utebatur. *c. 28. n. 17.* Stultus reputatus graves injurias tolcravit. *c.30. n.9.* Sanctorum numero adscriptus fuit ad normam præsentis Ecclesiæ ritus. *c. 35. n.1.* Pie ac sancte e vita decessit. *c. 38. n. 21.* Cæcos illuminavit. *l.4. p.1. c.9. n.4.* Fæminam incolumem reddidit ab hæmorrhagia, qua laborabat. *c. 16. n. 2. & 3.* Aliamque a partu difficili. *c.20. n.27.* Illæsus per medium ignem incessit. *c. 24. n. 6.* In ejus honorem (cum ipse beatificatus tantum esset) concessa fuerunt Officium, & Missa sub ritu duplici. *l. 4. p. 2. c. 1. n. 6.* Quæ indulta sunt universis ipsius Instituti Regularibus. *n. 7.* Et pro Ecclesia, in qua corpus ejus requiescit. *n.11.* Et pro loco, in quo natus est. *Ibid.* De ampliatione cultus. *c.2. n.5.* Proprio Officio in universa Ecclesia celebratur, cum Ordinem Religiosum fundaverit. *c. 6. n. 8. & 14.* De ejus nominis in Martyrologio Romano inscriptione. *cap.18. n.3.* Et de ejus elogio. *c.19. n.7.*

Servus Dei Joannes Dominicus Luchesius pie decessit, & in ipsius causa 17. effluxerant anni a die prolationis sententiæ super ejus non cultu, donec fieret petitio pro eadem confirmanda. *l.2. c.15. n.16.*

S. Joannes (dormientium unus) Martyrium pro Fide pertulit. *l.3. c.49. n.5.*

B. Joannes de Dukla a Clemente XII. probato cultu immemorabili, beatificatus est. *l.1. c.31. n.18. & l.2. c.24. n.175.* De tempore obitus ipsius. *n.176.* Quando probatus fit ejus cultus immemorabilis. *n. 177.* Pro ipsius cultu Decretum edidit Innocentius VIII. *n.178.* Cur in ejusdem causa expeditum fuerit Decretum pro adjuvandis probationibus. *c. 53. n. 13.* Officio, & Missa celebratur. *l.4. p.2. c.4. n. 3.*

S. Joannes Eleemosynarius in Martyrologio Romano plurimum commendatur. *l.4. p.2. c.19. n.2.*

B. Joannes Eremita Honorio III. propositus fuit ut canonizaretur, qui respondit, negotium ponderis esse gravissimi. *l.1. c. 15. n. 14.* Inter Martyres Vindicatos numeratur. *c.38. n.2.* Literas Remissoriales pro ejus processu remisit Honorius III. duobus Episcopis, & nonnullis Regularibus. *lib. 2. c. 45. n. 11.* A Collegio quodam Januensi electus est in Patronum. *l.4. p.2. c.14. n.3.*

S. Joannes Evangelista, & Apostolus coli dicitur a primis Ecclesiæ temporibus. *l.1. c.5. n.8.* Ex sententia S. Cypriani Martyr appellandus est. *n.8.* Angelos invocavit, ut pacem hominibus a Deo impetrarent. *c.12. n.3.* A nonnullis mortuus esse reputatur, & canonizari potest canonizatione solemni. *c.14. n.12. & 11.* Adversus Antichristum prædicabit in fine mundi. *n.12.* Statim post mortem juxta aliquos resurrexit, & usque ad finem mundi Fidem prædicabit, iterumque morietur; quæ omnia supposititia creduntur. *Ibid.* Juxta Polycratem Ephesi Episcopum, & alios mortuus fuit. *Ibid.* Miraculose sanavit claudum ad portam templi. *l.3. c.6. n. 8.* Cum in ferventis olei dolium missus fuerit, uti Martyr ab Ecclesia colitur. *c. 12. n. 4.* Plus ceteris Apostolis a Christo dilectus fuit. *c. 26. n. 4.* Ei injunctum fuit onus conferendi Sacramentum Confirmationis baptizatis

in

in nomine Jesu. *c.34. n.16.* Sponsus fuit in nuptiis Cana Galileæ, sed virginitatem semper illæsam custodivit: eum tamen uxorem nunquam suscepisse, contendunt plures Auctores. *c.37. n.1.* Apparuit S. Petro de Alcantara paulo ante hujus obitum. *c.38. n.12.* Prophetiæ dono decoratus fuit. *c.47. n.1.* Pluribus Dei visionibus, & apparitionibus recreatus est. *c.50. n.5.* Qualiter adfuerit Transfigurationi Domini. *l.4. p.1. c.3. n.10.* Cum claudum sanavit, socium habuit S. Petrum pro miraculo conficiendo. *c.11. n.1.* Assumptus fuit a Christo Domino, ut Transfigurationem suam conspiceret. *c.26. n.8.* Ex ejus tumulo mana profluxit. *c.31. n.19.* De solemnitate instituta pro celebratione martyrii ejusdem ante Portam Latinam. *l.4. p.2. c.9. n.15.* Qualiter ejus festum sit celebrandum. *c.16. n.27.* Festum ipsius cum festo S. Jacobi sui fratris olim celebrabatur. *n.54.* De die obitus ipsius, ac de celebritate, qua colebatur. *Ibid.* Depingitur Sacram Eucharistiam ministrans B. Virgini Mariæ. *c.21. n.14.* Cur prohibitus sit Angelum adorare. *c.30. n.1.* De Missa ejus nomine appellata. *c.1. n.2.*

S. Joannes filius S. Xenophontis una, & ea eadem die cum patre, matre, & fratre S. Arcadio a Græcis colitur. *l.4. p.2. c.16. n.55.*

Servus Dei Joannes Fischerius Cardinalis Episcopus Rofensis fuit, eumque purpura donavit Paulus III. *l.3. c.33. n.8.* Ipsum imitari cupiebat Cardinalis Bellarminus. *Ibid.* Martinum Lutherum, & alios hæreticos confutans in carcerem detrusus fuit jussu Henrici VIII. Regis Angliæ, & dum eum Cardinalem declaravit Pontifex, ipsum occidi jussit præfatus Rex. *Ibid.* Cardinalatus sui famam habuit tamquam ad Martyrium incitamentum. *n.10.*

S. Joannes Franciscus Regis beatificatus est, approbatis duobus miraculis, sic decernente Clemente XI. *l.1. c.22. n.10.* De eisdem miraculis. *n.22.* Unicus fuit, quem præfatus Pontifex beatificavit. *n.24.* Et octavus, qui beatificatus est in Basilica Vaticana. *c.24. n.12.* In Brevi Beatificationis noluit Summus Pontifex apponi verba illa: *Papam ex Beatificatione devenire posse ad Canonizationem.* *c.25. n.13.* Pro Beatificatione duplex expeditum fuit Decretum, alterum super miraculis, super formali Beatificatione peragenda alterum. *c.26. n.9.* In Basilica Lateranensi canonizatus fuit a Clemente XII. *c.36. n.3.* Cum aliis Beatis, & nominatus est secundum ordinem Ecclesiasticæ Hierarchiæ. *num.8.* In Brevi Beatificationis coli permittitur. *c.39. n.8.* Cur non fuerit admissus processus quidam, licet ex commissione Episcopi constructus. *l.2. c.2. n.13.* Admissus fuit tamquam Apostolicus Aniciensis processus auctoritate Ordinaria confectus. *c.6. n.7.* Ejus cadaver sub humo tumulatus fuit, postquam supra terram elevatum asservabatur. *c.12. n.14.* Decisum est pro sufficienti obedientia Decretis Urbani VIII. *c.15. n.5.* Ejus processus pro probando non cultu sepulchri confectus fuit ab Episcopo substituente locum Judicis primum huic muneri designati. *n.9.* Qualiter ejusdem non cultus demonstratus sit. *n.15.* Examen scriptorum, ac propositionum confectum fuit à Cardinalibus, & Consultoribus, cum disputatum est de virtutibus. *c.26. n.1.* Ut transitus fieret a formali Beatificatione ad Canonizationem, facta fuit commissio reassumptionis. *c.38. n.2.* Quomodo indulta sit ejus signatura Commissionis. *c.43. n.18.* De inscriptione Litterarum Remissorialium. *c.45. n.13.* Ejusdem processus tamquam validus recognitus fuit, cum clausula: *Demptis attestationibus extrajudicialibus.* *c.49. n.21.* De compulsatione processus ejusdem. *c.52. n.7.* Testimonia super ejus obitu admissa sunt. *l.3. c.3. n.6.* Probatio virtutum habita est ex assertione testium singularium. *c.4. n.7.* Ad examen vocari Religiosos ejusdem Ordinis recusavit Archiepiscopus Viennensis Judex Delegatus. *c.6. n.16.* Ipsius S. regularis observantia demonstrata est. *Ibid.* Proximum intensa dilectione prosecutus est. *c.23. n.36.* Per totum decennium ante obitum virtutibus fulsit. *c.39. n.5.* Invocatus a Joanna Maria Peret Moniali Moliensi, miraculose eam ab ægritudine liberavit. *l.4. p.1. cap.5. num.8.* Lancisius putavit miraculum non effecisse, cum constaret de remedio fœminæ cuidam præstito, ignoratumque fuerit remedii genus. *c.8. n.7.* A numero miraculorum ejusdem S. rejectæ sunt quædam assertæ sanationes a cæcitate. *c.9. n.17.* An ab hydrope tympanite quamdam Monialem sanaverit. *c.15. n.4.* Discussio facta est, an quemdam hernia laborantem prodigiose sanaverit. *n.21.* Id tamquam miraculum approbavit Clemens XI. habito suffragio dicti

dicti Lancisii. n.22. Dum fuit beatificatus, indulta sunt Officium, & Missa pro Religione Soc. Jesu, cui ipse nomen dederat: l.4.p.2.c.1.n.7. Et pro Civitate Aniciensi, in qua per plures annos usque ad obitum moratus erat. n.10. Et pro loco, in quo corpus ejusdem reconditum est. n.11. Ampliatio cultus. c.2.n.5. Qualiter translatum fuerit ejusdem corpus. c.22. n.4. Cum beatificaretur, concessæ sunt Indulgentiæ. c.19. n.12.

S. Joannes a S. Facundo ut canonizaretur, factum est virtutum examen per modum Relationis juridicæ, licet prius venerationis Indultum concessum fuisset, & exhita est Relatio S. Congregationi instante Promotore Fidei. l.1.c.32.n.13. Nominatus est in Canonizatione juxta Ordinem Hierarchiæ Ecclesiæ. c.36.n.8. In Canonizatione Missam non celebravit Alexander VIII. utpote senio gravatus. n.24. Qualiter edita fuerit sententia super casu excepto. l.2. c.17. n.3. Admissa fuit validitas processus, licet testimonium exhibitum fuerit a nonnullis Regularibus absque Superiorum facultate. c.48. n.5. Et quamvis testes non juraverint per diem examen antecedentem, sed solum dum examinabantur. n. 10. Canonizatus fuit 221. annum ab obitu. c.54.n.7. Et juxta novissimum ritum Ecclesiæ. l.3. c.35.n.1. Gibbosum sanavit. l.4. p.1.c.11. n. 16. Ejus ope facta illæsio Antoniæ de Vincentia, super quam ceciderat ingens terræ moles, non fuit reputata miraculosa. c.22. n. 19. Prodigiosum se exhibuit post preces novendiales sibi factas. l.4.p.2. c. 13. n. 12. Quemdam a cancro sanavit. l.4.p.1. c.17. n.8.

S. Joannes de Gotò Martyr Soc. Jesu dum fuit cum Sociis beatificatus, in eorumdem cultum concessa fuerunt Officium, & Missa pro universa ipsorum Religione. l.4.p.2.c.1.n.7. Facultas præfatam Missam celebrandi ampliata fuit. c. 2. n. 5. Lectionibus propriis in Officio decoratus est. n.14.

S. Joannes Gualbertus a Cœlestino III. canonizatus fuit, l.1. c.9. n.7. Pro Canonizatione suffragia tulerunt Episcopi. c. 15.n.12. An in Basilica Lateranensi Canonizatio peracta fuerit. c.36.n.3. Facta vere est in Consistorio coram Cardinalibus, & Episcopis. *Ibid.* Ipsius corpus jussu Summi Pontificis honorifice elevatum, & reconditum fuit. n. 16. In Canonizatione ultra Bullam alias edidit Literas prædictus Pontifex eam indicantes. n. 38. In Bulla præcipitur laudati S. memoriam pie ac devote recolendam esse. c.38. n. 5. Eique cultum præstandum esse. c.39. n.10. Diploma particularibus personis inscriptum fuit. n. 11. Abbatem creavit B. Petrum Igneum discipulum suum. l.3. c.33.n.3. In SS. numerum relatus est juxta novissimum ritum Ecclesiæ. c.35. n.1. Monasticum Iostitum reliquit, ut novum Ordinem fundaret. c.41.n.8. Proprio Officio in universa Ecclesia celebratur. l.4.p.2.c.6. n.8. Et in Romano Martyrologio commendatur. c.19.n.7. Qua sub forma pingendus sit. c.21.n.10.

Servus Dei Joannes a S. Guillelmo pie obiit, & cum de ejus causa in S. Rituum Congregatione tractaretur, statutum est, processus traditos ante Decreta non esse recipiendos, aut in Archivum reponendos, nisi prius ab examine Promotoris Fidei constet, eosdem esse autographos. l.1. c.19. n.9. Ejus cadaver supra terram conditum fuit, quin hoc non cultui officeret. l.2. c.12. n. 14. De examine operum ab eodem scriptorum. c.27. n.8. & n.10. Cum commissione Reassumptionis constructus est processus super non cultu. c. 38. n. 7. Ante commissionem istam opera ab eodem scripta examinata, ac revisa fuerunt. n.8.

Servus Dei Joannes Hungarus Ordinis Prædicatorum sic fulsit virtutibus, ut ad ejus Canonizationem deveniri posset. l. 1. c.21. n. 12.

Joannes Jejunator licet in Menologio Græcorum inter Sanctos numeretur, id tamen impugnatur in epistola Pelagii II. apud Baronium. l. 2. c. 36. n. 16.

S. Joannes Laudensis Episcopus Officio, ac Missa sub ritu duplici decoratus est. l.4. p.2. c. 5. n. 3. Colitur a tempore immemorabili. n.5. De ipsius Canonizatione. n.7.

Servus Dei Joannes Leonardus de Fusco Fundator fuit Congregationis Clericorum Regularium Matris Dei. l.2. c.12.n.2. Ejus non cultus approbatus fuit. *Ibid.* Quamquam ipsius Reliquiæ servarentur extra sepulcrum in capsula peculiari, cum propter locum sacrum colerentur, responsum fuit in ejusdem causa pro non cultu. c.13. n.11. Et cum ejus Imago picta esset in Altari majori Ecclesiæ Monialium Civitatis Litterensis, etiam responsum fuit pro non cultu. c.14. n.2. Qualiter ejus scripta revisa, & examinata fuerint. c.27. n.8. Cum Commissio-

missione Reassumptionis instructus est processus super non cultu. *c.38. n.7.* Sed ante prædictam Commissionem revisa sunt opera ab eo scripta. *n.* 8. Exhibitus fuit, ut fieret præfata commissio, processus ordinarius, non Apostolicus, qui non fuerat completus. *n.10.* Quid responsum fuerit pro ejusdem Commissionis signatura. *Ibid.* Ejusdem Servi Dei continuatio in opinione sanctitatis probata est ex petitionibus Episcoporum, personarumque authenticarum. *n.* 11. Ejus processus constructus, facto testium examine a solo Notario cum facultate Judicum, tamquam validus cognitus fuit. *c.47. n.2.* Qualiter ejus processus confectus fuerit. *c.* 45. *n.* 7. In præfata causa concessum est ad examen testium progredi, non confecto processu. *c.53. n.3.*

B. Joannes Manettus unus fuit e Fundatoribus Ordinis Servorum B. Mariæ, & ob cultum immemorabilem a Benedicto XIII. beatificatus est. *l.1. n.31. n.17.* Decretum pro ejusdem cultus approbatione, & confirmatione. *l.2. c.24. n.166.* & *n.167.* Ejus loco ponitur ab aliquibus inter Fundatores prædicti Ordinis Victor quidam, sed immerito. *n.171.*

B. Joannes Mantuanus Episcopus martyrio coronatus est, & ab Honorio III. beatificatus, sed probatis prius pluribus miraculis ab eodem patratis. *l.1. c.29. num.9.*

S. Joannes Martyr dicitur edictum Imperatorum adversus Christianos publico loco affixum dirrupisse, quod tamen alteri Martyri plures tribuunt. *l.3. c.37. n.8.*

B. Joannes Martyr Gorcomiensis Ordini Prædicatorum nomen dedit: de ipsius Beatificatione. *l.1. c.24. n.10.*

Servus Dei Joannes Massias Institutum Ordinis Prædicatorum professus est. *l.2. c.46. n.5.* In ipsius processu solemniter examinatus fuit articulus, ut terminus præstitus in Remissorialibus computandus esset a die exhibitionis. *c.50. n.7* Deperdito processu, novus confectus est. *n.8.* Literæ pro confectione novi exempli processus ejusdem. *Ibid.* In dicto processu, omissa recognitione sigillorum exteriorum, facta fuit recognitio characterum, sive subscriptionum. *c.51. n.11.* Quibus conditionibus apertus fuerit memoratus processus. *n.12.*

S. Joannes de Matha Fundator fuit Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, & ab Urbano IV. dicitur canonizatus. *l.* 1. *c.41. n.* 11. Ejus Canonizationis meminerunt plures. *Ibid.* An vero a præfato Pontifice canonizatus fuerit, controvertitur. *n.* 12. Ejus nomen in Martyrologio Romano descriptum fuit, cum constaret de casu excepto, & cultu immemorabili. *Ibid.* Celebratur in Breviario Ecclesiæ Meldensis. *Ibid.* Ab Innocentio XII. canonizatus fuit æquipollenter, & ex Indulto hujus Pontificis gaudet ritu duplici pro universa Ecclesia. *Ibid.* Cum S. Felice de Valois Ordinem Regularem instituit, quem confirmavit Innocentius III. cœlesti visione præmonitus. *l.* 2. *c.19. n.* 2. In ejus honorem Indulgentias concesserunt Innocentius X. & Alexander VII. *c.20. n.13.* Decretum de ejus Officio pro universa Ecclesia recitando. *l.4. p.2. c.6. n.13.* Non est recensendus inter primos Fundatores Ordinis B. Mariæ de Mercede. *c.17. n.11.* Ejus nomen quomodo in Martyrologio Romano inscriptum fuerit. *cap.18. n.3.* Ubi & quando mortuus sit. *c.25. n* 9. Diu ejus cadaver asservatum est in Ecclesia S. Thomæ de Formis. *n.10.* De ejus corporis proceritate. *n.29. & 34.* Ipsius ossa furto sublata sunt, & de eorum, (postquam inventa sunt) identitate. *n.* 12. *usque ad n.* 53. Quali cultu eum veneratus sit Innocentius III. paulo post mortem. *n.35.* Ei bis dicitur apparuisse B. Virgo Maria. *c.31. n.* 30. Illico ac mortuus est miraculis fulsit. *c.25. n.35.* De approbatione casus excepti. *l.2. c.20. n.13.*

Joannes Monachus, & Martyr discipulus fuit S. Romualdi, & sacramentali Confessione se a culpis expiavit, etsi forte levibus, ut martyrium subiret. *l.* 3. *c.15. n.13.*

B. Joannes Minorita V. B. Joannes de Perusio.

S. Joannes Nepomucenus ex unanimi consensu S. Congregationis Rituum declaratus est vere martyrium subjisse, ipsiusque martyrii causa approbata fuit, ut procederetur ad examen miraculorum. *l.1. c.22. n.14. & c.* 27. *n.* 4. In Basilica Lateranensi canonizatus est, probatis ejus quinque miraculis. *c.* 30. *n.* 7. Ejusdem martyrium, & causa martyrii examinata sunt per modum dubii formalis post declarationem casus excepti a Decretis Urbani VIII. & post concessionem Officii, & Missæ in ipsius honorem. *c.32. n.12.* Virtutum examen ex Indulto Benedicti XIII. factum est in Congregatione particulari. *n.14.* De examine miracu-

raculorum. n. 17. Dum ejus causa discuteretur, explicatum fuit quoddam Decretum super hujusmodi causis. num. 19. Eum canonizavit Benedictus XIII. c. 36. n. 3. Sulemnitas peracta fuit in Basilica Lateranensi, sed Canonizationis Bulla data est in Palatio Vaticano apud S. Petrum, in quo Pontifex morabatur. n. 3. & 4. Cum de martyrii declaratione ageretur, & signanter de miraculis, hæc non ex processibus Ordinariis approbata, aut admissa fuerunt, sed ex probatiunibus processus Apostolici. l. 2. c. 4. n. 10. Nonnulla circa progressum adCanonizationem post approbationem cultus immemorabilis. c. 21. n. 9. & 10. Cur casui excepto facta sit oppositio. c. 22. n. 5. Cultus immemorabilis confirmatus est, cum eumdem plures Authores a tempore immemorabili commendarent. c. 23. n. 1. Epistolæ pro præfata Canonizatione introducenda editæ sunt. c. 36. n. 10. In ea factus est processus in specie, quin constructa esset inquisitio in genere, cum pertractaretur de causa Martyris per viam casus excepti. c. 39. n. 4. In processu Ordinario supplevit Vicarius Generalis Episcopi pro uno ex iis, qui eidem construendo interesse debebant. c. 45. n. 16. Processus reputatus est validus, quamvis Judices Remissoriales alios sub. delegarent. c. 46. n. 10. Cur sepulcrum visitatum fuerit, dum fieret processus in specie super miraculis sejunctus a processu super virtutibus. c. 51. n. 2. Canonizatus fuit, licet soli testes de auditu fuerint interrogati. l. 3. c. 1. n. 11. & c. 3. n. 7. Idem S. a Wenceslao Rege occisus fuit, cum sigillum Confessionis Sacramentalis aperire renueret. c. 8. n. 19. Nullum editum est Decretum, in quo affirmaretur, constare de martyrio ex parte Tyranni, sed pertractatum fuit de ratione, quæ Tyrannum impulit, ut ei mortem intligeret. c. 13. n. 1. Quamvis a Wenceslao Rege Germaniæ Christiano trucidatus fuerit, inter Martyres tamen recensetur. n. 3. Pro Deo occidendus debito modo se ad martyrium præparavit. c. 15. n. 17. Ad mortem usque perseveravit in Dei amore. cap. 18. num. 16. Inter SS. Martyres canonizatus est, & declaratus, cum mortem pertulerit nolens Confessionis sigillum propalare. c. 19. n. 3. Canonizatus est ad normam ultimi Ritus Ecclesiæ. c. 35. n. 1. In ipsius causa plura discussit S. Congregatio pro dignoscenda miraculosa sanatione a paralysi. l. 4. p. 1. c. 12. n. 12. Quæ dicitur eidem tributa. l. 4. p. 1. c. 12. n. 15. Examinata fuerunt nonnulla miracula negativa. l. 4. p. 1. c. 22. n. 4. Puellam quamdam nomine Rosaliam, quæ sub flumine Watava per horam integram immersa fuerat, prodigiose a morte liberavit. c. 22. n. 12. Quod miraculum approbatum est a Benedicto XIII. n. 14. Linguæ incorruptionem examinavit Petrus Assaltus, au esset miraculosa. c. 30. n. 13. Eamque inter miraculosa recensuit Benedictus XIII. n. 15. Ipsius linguæ incorruptionis continuatio tamquam novum miraculum proposita est ad ejusdem Canonizationem obtinendam: quid tamen responsum fuerit. n. 19. & 20. Pro Canonizatione ultra hoc miraculum alia discussa, & approbata sunt. n. 23. Rationes, ob quas in honorem ejus ante Canonizationem concessa sunt Officium, & Missa. l. 4. p. 2. c. 3. n. 7. & 17. & c. 4. n. 3. Qualiter ipsius corpus collocandum esset, decretum est a S. Rituum Congr. c. 26. n. 4. Ejusdem S. Imago, probato cultu immemorabili, media in Urbe super altare collocata fuit. c. 2. n. 11.

B. Joannes Ostervicanus Canonicus Regularis S. Augustini, & Martyr Gorcomiensis fuit. l. 1. c. 24. n. 10.

Servus Dei Joannes de Palafux Episcopali fulsit dignitate, & ex Decreto edito in ejus causa demonstratur, operum ab eo conscriptorum revisionem faciendam esse ante Signaturam Commissionis. lib. 2. cap. 27. n. 5. Qualiter facta sit eadem Commissio ex Indulto Benedicti XIII. n. 3. Concessa fuit signatura Commissionis ante solitum decennium elapsum. c. 36. n. 4.

Servus Dei Joannes Peccador cum de virtutibus examinaretur, ejus processus apertus fuit, nulla facta extrinsecus recognitione sigillorum, aut subscriptionum Judicum. l. 2. c. 51. n. 11.

B. Joannes de Perusio ob cultum immemorabilem a Clemente XI. beatificatus est. l. 1. c. 31. n. 15. Licet a S. Antonino commendetur, in ejus tamen causa ad declarationem casus excepti processit S. Rituum Congregatio ratione solius prædicti cultus. l. 2. c. 19. n. 5. & 6. Martyrium pro Christi amore toleravit: Decretum pro ipsius cultu. c. 24. n. 109. Eumdem Martyrem laudibus extollit S. Antoninus. n. 111. Pro demonstrando præfato cultu visitatus est ejusdem tumulus ab anteriori parte. c. 51. n. 1. Missa, & Officio celebratur. l. 4. p. 2. c. 3. n. 6. Qualiter id evenerit. c. 4. n. 3.

B. Joannes de Prado decimus fuit inter beatificatos in Basilica Vaticana, eumque beatificavit Benedictus XIII. *l.1. c. 24. n. 13.* In ejus causa editum fuit Decretum approbans martyrium, & causam martyrii, unumque ex miraculis ipsius: quod tamen usui S. Congregationis non conformatur. *c. 27. n.4.* Ab hac responsum fuit de martyrio, & ejusdem causa, ante miraculorum discussionem. *Ibid. & n.8.* Cum de eisdem, unoque tantum miraculo constaret, dilata fuit beatificatio a Clemente XI. & a Benedicto XIII. completa, probato alio miraculo. *n.9.* Quamvis inter Martyres numeratus sit, & de ipsius causa per viam non cultus pertractatum sit, beatificatus fuit, quin illico canonizaretur. *n. 9.* Prædictæ Beatificationis solemnitas peracta fuit in Basilica Vaticana. *c. 36. n. 3.* Et in ejus Brevi Christifidelibus indulgetur facultas eumdem colendi. *c. 39. n.8.* Cum Marochii ejusdem processum conficeret Mathias Apostolicus Missionarius Ordinis Minorum, approbatus fuit. *l. 2. c.2. n.4.* Approbatum fuit martyrium, facta conjunctione processuum Ordinarii, in quo plures testes oculati de martyrio, & hujus causa depofuerant, & Apostolici, in quo testes auriti de iis, quæ viderant, & unus tantum oculatus testis fuerant examinati. *c.5. n.9.* Postulatores probarunt, dilationem processus Apostolici construendi justis ex rationibus ortam esse. *n. 14.* Alia de processu Ordinario. *c. 6. n. 8.* Qualiter sepultus fuerit, ejusque non cultus approbatus. *c. 12. n. 13.* Cum puerum lancea percussum ab imminenti mortis periculo liberaret in quodam publico ludo, qui ad ipsius honorem celebrabatur, miraculum istud non fuit admissum; sed nihil ex ludo illatum fuit pro probando cultu. *c.13. n.5.* Licet in processu Ordinario testes juraverint, se veritatem dicturos, non tamen exhibuerint juramentum de servando secreto, processus recognitus est ut validus. *c. 43. n. 18.* Quibus pro eodem processu inscriptæ fuerint Literæ Remissoriales. *c. 45. n. 13.* Cur dubium martyrii semel propositum concessum sit coram Summo Pontifice novo examine indagari. *c.54. n.15.* Accepta sunt testimonia nonnullorum, qui a Fide Catholica recesserant. *l. 3. c. 7. n. 7.* Ipsius martyrium confessus fuit Rex Marochitanus, qui eum interfici jusserat in odium Fidei. *c. 14. n. 13.* Prædictus B. martyrium futurus debito modo se præparavit. *c. 15. n. 17.* Præfatæ gloriosæ morti non obstitit provocatio Tyranni. *c. 17. n. 3.* Idem B. missus fuit ad Evangelicam Fidem prædicandam. *n.15.* In agone mortis Deum oravit. *c.18. n.15.* An quemdam miraculose sanaverit, cum eidem ægroto non adfuerit virium instantanea recuperatio. *lib.4. par.1. cap.8. n.23.* Alium a fluxu sanguinis miraculose liberavit, & miraculum a Benedicto XIII. approbatum est. *c.16. n.20.* Examinata sunt miracula negativa. *c.22. n.4.* Qualiter ejus ope sanatio ab arthritide cuidam ægroto facta miraculosa reputata fuerit. *c. ultimo n.30.* Beatificatus pro universa Religione, cui nomen dederat, Officio & Missa celebratur. *l.4. p.2. c.1. n.7.* Et pro Diœcesi, in qua martyrio coronatus est. *n. 8.* Et pro loco, in quo corpus ejusdem requiescit. *n.11.*

Servus Dei Joannes de Ribera cum sanctitatis opinione obiit, &c, ut ejus scripta examinarentur, commissa fuit revisio Cardinali Relatori cum facultate utendi consilio Consultorum S. Inquisitionis. *l.2. c.27. n.9.*

B. Joannes Rusbrochius: ejus causæ examen commissum est tribus Rotæ Auditoribus per Decretum manu Papæ signatum. *l.1. c.17. n.8.*

B. Joannes de Sacramenia quamvis a fidelibus coleretur, eique Episcopali auctoritate constructum fuerit Altare, solum inter beatificatos numeratur. *l.1. c.6. n.9.*

S. Joannes Socius S. Cyri cum eo Theodorum, adhibito remedio sanitati prorsus contrario, ab ægritudine liberavit. *l.4. p.1. c.8. n.8.*

S. Joannes Socius S. Pauli cum illo translatus est, & ex facultate Benedicti XIII. Officio, ac Missa celebratur. *l.4. p.2. c.7. n.4.*

S. Joannes Taciturnus diu vitam protraxit, licet corpus satis maceraverit. *l.3. c.29. n.6.*

B. Joannes Thausignanus cum apud Ducem Estensem calumniis afficeretur, opera sua justa, & laudabilia exposuit, eaque ad Deum retulit. *l.3. c.40. n.7.*

B. Joannes Vincentius sic fulsit virtutibus, ut cultu publico decorari posset. *l.1. c.21. n.12.* In ejus causa processum construxerunt tres Presbyteri sæculares. *l.2. c.45. n.11.*

Joannettus puer pro Christo occisus fuit in

in Diœcesi Coloniensi. *lib.* 1. *cap.* 14. *n.* 4.

Joas Rex plura prophetice cognovit, prævia intellectuali Dei Visione. *l.* 3. *c.* 50. *n.* 3.

S. Job commendatur ob invictam patientiam. *l.* 3. *c.* 21. *n.* 9. Exercuit virtutem purgati animi. *c.* 22. *n.* 3. Floruit prudentia, & fortitudine. *c.* 24. *n.* 33. Gravissimas ærumnas pertulit, ejusque morbi meminerunt plures. *c.* 30. *n.* 3. A S. Joanne Chrysostomo comparatur Martyribus. *n.* 4. Piissime filios suos instruxit. *c.* 37. *n.* 12. Solus a Divino furore poterat liberari. *c.* 39. *n.* 10. An peccatum veniale commiserit. *Ibid.* Opera sua justa, & bona expressit. *c.* 40. *n.* 1. Cum opera sua laudaret, non peccavit. *n.* 5. Immundum ulcus lætanter tolerabat. *c.* 41. *n.* 15. Ejus pueros, & oves, igne de cœlo descendente, Dæmon everrit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 3. *n.* 5. De ipsius morbo. *c.* 17. *n.* 3. Inter Sanctos in Martyrologio recensetur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 20. *n.* 11. Et in Menologio Græcorum. *c.* 29. *n.* 9. Ei pluribus in locis Ecclesiæ Occidentalis dicata sunt Altaria, & Templa. *n.* 11. Officio proprio celebratur in Calendario, ac Breviario Cardinalis de Berulle a Paulo V. confirmatis. *n.* 13.

Joel Propheta SS. numero adscribitur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 20. *n.* 11. In Ecclesia Hierosolymitana celebratur. *n.* 29. *n.* 10.

S. Jonas Monachus in Martyrologio Romano commendatur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 19. *n.* 2.

Jonas Propheta Ninivitis a Deo missus Urbis excidium prædixit, quod non fuit absolutum, quin exinde Propheta falsus fuerit. *l.* 3. *c.* 47. *n.* 7. Inter Sanctos colitur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 20. *n.* 11. Colitur in Ecclesia Orientali. *c.* 29. n. 9.

B. Jordanus Ordinis Prædicatorum sic virtutibus fulsit, ut rite posset SS. catalogo adscribi *l.* 1. *c.* 21. *n.* 12. Fluctibus haustus repentina morte sublatus est, sed gloriam suam ipse mox apparens exposuit. *l.* 3. *c.* 38. *n.* 24.

B. Iosaphat Pollocensis Archiepiscopus martyrio coronatus fuit, & in Beatificationis Brevi asseritur, Papam ad ipsius Canoniaationem tuto posse devenire, interim indulgere, eum tanquam Beatum coli. *l.* 1. *c.* 25. *n.* 12. In ipsius causa responsum est a S. Rituum Congregatione, constare de martyrio & causa martyrii, antequam fieret discussio miraculorum. *c.* 27. *n.* 4. Et quamvis ejusdem martyrium, & causa martyrii approbata fuerint per viam non cultus, obtenta pro eodem est solemnis Beatificatio, antequam ad Canonizationem procederetur. *n.* 9. Ejusdem causa qualiter examinata fuerit, & ipsius miracula discussa sint. *c.* 30. *n.* 2. Catalogo Martyrum idem Beatus adscriptus fuit ab Urbano VIII. probatis antea miraculis. *Ibidem.* De facultate a Summo Pontifice concessa, ut ei a fidelibus cultus tribuatur. *c.* 39. *n.* 8. In præfata causa dispensatus est processus Ordinarius, & omissus, sic decernente Summo Pontifice. *l.* 2. *c.* 1. *n.* 4. Qualis cultus ei fuerit exhibitus ante Canonizationem. *c.* 9. *n.* 3. In eadem causa Promotor Fidei egit Procuratorem Fiscalem, & fuit citatus. *c.* 47. *n.* 7. Pro dicta causa dispensavit Urbanus VIII. super Decreto de non procedendo ad Canoniaationem, vel declarationem martyrii, nisi lapsis 50. annis ab obitu Servorum Dei. *c.* 54. *n.* 5. Cur sic factum fuerit. *n.* 6. Nonnulla probata fuerunt per testes singulares. *l.* 3. *c.* 2. *n.* 7. Et admissæ fuerunt probationes ortæ ex testimoniis Judæorum, & Schismaticorum. *c.* 7. *n.* 7. Inter Martyres numeratur, quamvis ipsius mortis causa ab inclusione cujusdam Sacerdotis schismatici in carcere derivata sit. *c.* 13. *n.* 12. Demonstratum fuit, eumdem B. in odium Fidei occisum esse. *c.* 14. *n.* 13. Martyrio coronari obtinuit præviis virtutibus a se exercitis. *c.* 15. *n.* 17. Missa, & Officio celebratur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 1. *n.* 7. 8. & 9.

Iosaphat Rex Israel sanctitate præditus fuit. *l.* 3. *c.* 36. *n.* 6. Egregie pugnavit pro cultu veri Dei. *n.* 11. Et ejus nominis inimicis bella gessit. *n.* 16.

Ven. Iosepus de Anchieta pie creditur obiisse, & qualiter pro ejus processus constructione expeditæ fuerint Literæ Remissoriales. *l.* 2. *c.* 45. *n.* 17. Pro ipso processu concessa est facultas Episcopo, ut Vicarios Foraneos, seu Superiores Religionum deputaret, qui ejus constructioni interessent. *n.* 19. Idemque judicatus fuit validus, cum adesset legitima causa, ut Judices delegati alios substituerent. *c.* 46. *n.* 10. Quid decisum sit circa citationem Promotoris Fidei. *c.* 47. *n.* 7. Et circa juramentum calumniæ a Procuratore emittendum pro validitate processus. *c.* 48. *n.* 3. Acceptus est processus, quamvis juramentum exhibuissent nonnulli Regulares absque Superiorum facultate. *n.* 5. Et cum testes non jurassent

sent per diem ante examen, & solum tempore, quo interrogabantur, non proinde istiusmodi examen rejectum est. *n.* 10. De examine processus. *c.* 43. *n.* 18.

Servus Dei Iosephus a Cupertino virtutibus clarus fuit, & cum ejus causa in S. Rituum Congregatione discuteretur, pecuniæ datæ sunt *Montibus* pro expensis subeundis. *l.* 1. *c. ult. n.* 1. Tres pro ejusdem non cultu probando constructi fuerunt processus, alter in civitate, in qua natus est; in qua diu moratus fuerat, secundus; & tertius in civitate, in qua fuit tumulatus. *l.* 2. *c.* 15. *n.* 11. Per epistolam S. Rituum Congregationis demandatum est Ordinario, ut accederet ad sepulcrum Servi Dei eum Promotore Fiscali, approbataque fuit sententia super non cultu statim ac devenit ejusdem Ordinarii responsio de non cultus continuatione. *num.* 13. Cum nonnulla adessent manuscripta composita ab Archangelo Rosmo, quæ dicti Servi Dei esse affirmabantur, ipsorum revisio facta est. *c.* 25. *n.* 1. Opera ab eo scripta revideri jussit S. Rituum Congregatio, quamvis jam virtutes Theologicæ, & Cardinales examinarentur. *c.* 27. *n.* 8. Pro validitate processus adhibiti fuerunt adjuncti juxta præscripta in epistola circulari. *c.* 43. *n.* 13. Admissus fuit processus Ordinarius, licet testes de veritate dicenda, & non de servando secreto, juramentum emiserint. *n.* 18. Qualiter facta sit signatura Commissionis. *Ibid.* Processus in genere in Urbe constructus est. *c.* 45. *n.* 9. Et cum compilaretur processus Ordinarius, adfuit Vicarius Generalis Episcopi pro uno ex iis, qui processui interesse debebant. *n.* 16. Et cum testes ex Officio examinarentur super Interrogatoriis a Fidei Promotore minime designatis, sed a Judicibus Remissorialibus indictis, eorum examen validum fuit. *c.* 47. *n.* 3. Dispensatum fuit super Decreto de non procedendo ad Canonizationem, Beatificationem, vel declarationem martyrii, nisi transactis 50. annis. *c.* 54. *n.* 5. Cur hujusmodi dispensatio erogata fuerit. *n.* 6. Corpus e terra sæpe elevabatur. *l.* 3. *c.* 49. *n.* 9. Cum in ecstases raperetur, clamorem emittebat. *n.* 11. Ejusdem visiones, & revelationes a viris doctis, & piis examinatæ sunt, antequam approbarentur. *c.* 52. *n.* 11.

Josephus filius Jacobi Patriarchæ Minister fuit Regis Ægypti, eumque tum intra tum extra Templum comitabatur, & spectator aderat sacrificiis, absque ulla Idololatriæ labe. *l.* 3. *c.* 19. *n.* 6. Commendatur, utpote qui castitatem, & pudorem summopere dilexit. *c.* 21. *n.* 9. A bellua occisus dictus est. *c.* 28. *n.* 3. Eum pater per 23. annos amissum doluit. *c.* 30. *n.* 5. A Philone Hebræo laudatur, & constitutus est a Pharaone Rege Ægypti ejusdem Regni Prorex. *cap.* 36. *num.* 6. Fratribus, qui eum impie vexaverant, pepercit; uxoremque Putipharis, quæ ipsum ad adulterium committendum provocavit, gloriose sprevit. *cap.* 36. *n.* 7. In lectulo suo sancta præbens documenta animam efflavit. *c.* 38. *n.* 24. Nullum peccatum commisit. *c.* 39. *n.* 4. Eum vivere, & Proregem Ægypti esse audiens Jacob, velut e somno evigilavit. *cap.* 49. *num.* 5. Patris sui corpus aromatibus conditum sepeliri jussit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 30. *n.* 7. Ejus visiones odium fratrum pepererunt. *l.* 3. *c.* 51. *n.* 6.

B. Josephus a Leonissa dum canonizandus proponeretur, ejus processus subscriptus est a Promotore Fidei. *l.* 1. *c.* 18. *n.* 15. Decimus quintus fuit, qui beatificatus est in Basilica Vaticana. *c.* 24. *n.* 13. De Brevi Beatificationis. *n.* 13. Beatificationis solemnis expleta sunt a Clemente XII. *c.* 36. *n.* 3. Quomodo ipsius non cultus demonstratus sit. *l.* 2. *c.* 13. *num.* 8. & *c.* 15. *n.* 13. Quid responsum fuerit pro validitate processus circa citationem Promotoris Fidei. *c.* 47. *n.* 7. Num inter Martyres recensendus sit. *l.* 3. *c.* 12. *n.* 20. Ejus virtutes approbavit Clemens XII. *Ibid.* Ipsius Reliquiæ qualiter translatæ fuerint. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 22. *n.* 8.

Servus Dei Iosephus Maria Thomasius Cardinalis, ut Cardinalitiam Dignitatem acceptaret, impositum ei fuit a Clemente XI. præceptum, cui is persuaserat ut Pontificatum acceptaret. *l.* 3. *c.* 31. *n.* 12. In ejus causa (non officientibus difficultatibus ab operum Revisoribus objectis) factus est progressus ad ulteriora. *l.* 2. *c.* 28. *n.* 3. Et concessa fuit ante solitum decennium signatura Commissionis. *c.* 36. *n.* 4. Quomodo factus sit processus. *c.* 45. *n.* 9. De Commissione Introductionis in præfata causa. *l.* 3. *c.* 33. *n.* 9. Virtutibus floruit. *n.* 16. Cur ejus cultus nullibi viguisse judicatus sit. *l.* 2. *c.* 15. *n.* 12.

Ven. Iosephus a Matre Dei virtutibus fulsit, & in ejusdem causa probata est fama sanctitatis a testibus singularibus singularitate adminiculativa. *l.* 2. *c.* 40. *n.* 3. Cum testes

testes ex officio examinarentur super Interrogatoriis a Fidei Promotore non designatis, sed tantum a Judicibus Remissorialibus, eorum examen validum reputatum est. *c.*47.*n.*3. Decretum de norma examinis testium in præfata causa. *c.*48.*n.*22. Concessum fuit, ut ad examen testium deveniretur, quamvis processus constructus non erat. *c.* 53. *n.* 3. Et ut eodem tempore examinarentur testes in genere, & in specie, licet diverso modo. *n.*5. De ejus cadaveris translatione. *l.*4. *p.*2. *c.*22. *n.*6. Proximum ardenter diligebat. *l.* 3. *c.* 23. *n.* 36. Fundavit Religionem dictam Scholarum piarum tempore Gregorii XV. *l.*3. *c.*30. *n.*17. Ejus virtutes examinatæ sunt tempore Benedicti XIII. qui easdem approbavit. *Ibid.* Ad Tribunal S. Inquisitionis accitus fuit cum aliis Religionis suæ. *Ibid.* Cur hoc factum sit. *n.* 18.

S. Iosephus Sponsus B.V. Mariæ a primis Ecclesiæ seculis colitur. *l.*1. *c.*5. *n.*8. Ob justitiam, & pietatem commendatur a S. Petro Chrysologo. *l.* 3. *c.* 24. *n.* 21. Cum Beatissima Virgine verum contraxit matrimonium. *n.* 57. Nullam prius uxorem susceperat. *Ibid.* Singulis annis cum B.Virgine Hierosolymitanum Templum petebat. *c.* 37. *n.* 13. In somno a Deo monitus fuit, ut e Hierosolymis exiret, iterumque postea regrederetur. *c.*51. *n.* 6. An egestate laboraverit. *l.* 4. *p.*2. *c.*10. *n.*15. Ei desponsata fuerat B.V. Maria cum ab Angelo edocta fuit, se Divinum Verbum concepturam. *Ibid.* In ejusdem Sancti honorem novendiales preces fieri indulsit Clemens XI. *c.* 13. *n.*11. Ab Innocentio XI. confirmatus est in Patronum omnium Missionum Sinensium. *c.* 14. *n.* 5. Et in Patronum Hispaniarum ad preces Caroli II. earum Regis. *n.*11. Qualiter ejus festum celebrandum sit. *c.* 16. *n.* 27. 31. & 33. Ipsius dies obitus prorsus ignoratur. *n.* 55. Ab aliquibus SS. vixisse dicitur post Passionem Christi Domini. *Ibid.* Plura de celebratione ejusdem festi. *n.* 31. & 33. Ipsius Officium proprium pro universa Ecclesia recitandum indulsit Clemens XI. *c.* 20. *n.*5. Ejusdem nomen in Litaniis invocandum est. *Ibid.* & *n.*6. De ejus cultu. *n.* 6. *usque ad n.*14. Non est annumerandus SS. veteris Testamenti. *n.* 14. An in utero matris sanctificatus fuerit. *n.* 30. & 31. Ad cœlos corpore, & anima creditur ascendisse, & prope Christum post Beatissimam Virginem in sublimi gloriæ throno residere. *n.* 32. An id sic se habeat. *n.* 33. In Sponsum B.V. Mariæ electus fuit. *n.*35. Pater Christi Domini appellatus est. *n.* 36. Eique Dominus obedientiam exhibuit. *n.* 37. De loco invocationis ejus in Litaniis. *num.* 39. *usque ad n.*57. Num gratia S.Joanne Baptista præstantior fuerit. *n.*41. *usque ad n.* 45. Et an prior eodem S.Joanne e vita migraverit. *n.* 43. & 47. Inter SS. Confessores celebratur ab Ecclesia. *n.* 49. Utrum in Patriarcharum numerum sit cooptandus. *num.* 50. & 57. Et an inter Confessorum ejus nomen in Litaniis implorandum sit. *n.* 51. & 52. De ejusdem muneris excellentia. *n.* 54. An inter Prophetas colendus sit. *n.* 57. Juxta Franciscum Suarium pertinet ad SS. novi Testamenti. *c.* 29. *n.* 2.

Iosias Rex sanctitate floruit. *l.* 3. *c.* 36. *n.* 6. Commendatur ob zelum honoris Dei. *n.*11.

Iosue Dux Hebræus virtutibus praeditus fuit. *l.*3. *c.*36. *n.*6. Ejus fortitudo laudatur ab Ecclesia. *Ibid.* Virginitatem illæsam custodivit: & ardenti zelo honoris Dei ipsi inservivit cunctis diebus vitæ suæ. *n.* 11. Victorias insignes ab inimicis reportavit. *n.* 16. In lectulo suo pia relinquens documenta mortuus est. *c.*38. *n.*24. Angelum adoravit, & coluit. *l.* 1. *cap.* 1. *n.* 16. Inter SS. numeratur. *c.* 12. *n.* 15. Sub spectabili forma Deum vidit. *l.*3. *c.* 50. *n.*2. Cum Sol ad ejus imperium unius diei spatio immotus permansit, miraculum contra naturam patravit. *l*4. *p.*1. *c.*1. *n.*10. Miraculose vicit quinque Reges Gabaonem obsidentes. *n.* 11. Civitatem Hiericuntinam vastavit. *c.*8. *n.* 9. De immobilitate Solis ad ejus præceptum. *c.* 24. *n.* 1. Ipsius sanctitati non officit, eum post mortem in limbum descendisse. *l.* 4. *p.* 2. *c.*20. *n.* 11. In Martyrologio celebratur. *Ibid.* Ejus festum apud Græcos celebratum fuit. *c.*29. *n.*10.

S. Iovita Martyr cum S. Faustino in Patronum Civitatis Brixiensis electus est. *l.*3. *c.*10. *n.*5.

S. Irenæus cur tamquam Doctor non celebretur ab Ecclesia. *l.*4. *p.*2. *c.*12. *n.*9. De ejus laudibus. *l.*1. *c.*4. *n.*6.

S. Irene a Dulcetio Præside morti tradita, cum cibos Diis immolatos comedere nollet, inter Martyres recensetur. *l.*3. *c.*14. *n.*7.

Isaac ex Jacobi Patriarchæ, & Moysis assertione dicitur invocandus. *l.* 1. *c.*12. *n.*2. Inter Sanctos numeratur. *n.*5. A Deo per-

mortem pro Christo toleravit. *l.* 3. *c.* 20. *n.* 11.

S. Judas Apostolus a SS. Evangelistis inter Apostolos ultimo in loco numeratur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 11. *n.* 1. Qualiter celebrandus sit, *c.* 16. *n.* 27. Cum S. Simone Apostolo ab Ecclesia colitur. *n.* 42. Ubinam martyrium subierit. *n.* 45. Sanasse dicitur Abgarum Regem Edessæ. *c.* 26. *n.* 7.

Judas Machabæus Summus Sacerdos, Princeps Hebræorum, & pietate insignis fuit. *l.* 3. *c.* 36. *n.* 6. Plura bella adortus est. *n.* 16. Ei apparuerunt, postquam e vita migrarunt, Onias Sacerdos, & Jeremias Propheta, ut ipsum commoverent ad debellandos patriæ hostes. *c.* 50. *n.* 8. & *l.* 4. *p.* 1. *c.* 32. *n.* 2.

Judith populum suum ab inimico obsessum hortata est, ut Deum lacrymis placaret. *l.* 3. *c.* 26. *n.* 10. Jejunium observabat, & cilicio se induebat. *c.* 28. *n.* 3. Gratia sermonis prædita fuit. *c.* 43. *n.* 7.

B. Juliana Corneliensis quomodo cultu publico decoretur. *l.* 2. *c.* 12. *n.* 14. In Litaniis apud Ordinem Præmonstratensem invocabatur. *c.* 14. *n.* 7. Revelationem dicitur habuisse de institutione Festi Sanctissimi Sacramenti, dicti Corporis Christi Domini. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 31. *n.* 23. De eadem Revelatione. *n.* 24.

S. Juliana de Falconeriis cum beatificanda proponeretur, ejus processus subscriptus fuit in S. Rituum Congregatione a Promotore Fidei. *l.* 1. *c.* 18. *num.* 15. Pro ejus Beatificatione sub Benedicto XIII. expedita sunt duo Decreta, alterum de miraculis, alterum de tuto progressu ad Beatificationem. *c.* 26. *n.* 9. Ob cultum immemorabilem beatificata dicta fuit ab Innocentio XI. *cap.* 31. *n.* 12. Per modum dubii formalis virtutes Theologales, & Cardinales examinatæ fuerunt, quamvis in ejus causa præcessisset declaratio casus excepti. *c.* 32. *n.* 12. Et pro earumdem examine facta est Congregatio Antepræparatoria in Ædibus Cardinalis Fabroni, & ex Indulto Benedicti XIII. absolutum fuit examen in Congregatione Particulari. *n.* 14. Et responsum est, ita constare de virtutibus, ut deveniri posset ad discussionem miraculorum. *n.* 17. Ut tuto procedi posset ad Canonizationem, Decretum edidit Benedictus XIII. Sed solemnitatem non complevit. *c.* 34. *n.* 1. Canonizata fuit a Clemente XII. in Basilica Lateranensi. *c.* 36. *n.* 3. Et cum alii Beati canonizarentur, servatus est Ordo Hierarchiæ Ecclesiasticæ. *n.* 8. Quid factum sit pro subeundis ejus Canonizationis expensis. *c. ultimo. n.* 1. Decretum de tuto progressu ad Canonizationem. *l.* 2. *cap.* 24. *num.* 49. Quando factus sit in eadem progressus ad discussionem dubii super virtutibus, & miraculis. *n.* 150. Patruum habuit B. Alexium de Falconeriis unum ex Fundatoribus Ordinis Servorum B. Virginis Mariæ. *Ibid.* Quibus scriptæ sint Literæ Remissoriales, & Compulsoriales. *c.* 45. *n.* 8. Apposita fuit clausula pro substitutione Judicum: *Firmis remanentibus ceteris, qui in precedentibus Literis Remissorialibus fuerant in Judices deputati*: *c.* 46. *num.* 9. Inducti sunt testes a Fidei Subpromotore. *c.* 48. *n.* 27. Cum Interrogatoria apparerent transcripta ante testium depositiones, processus tamquam validus admissus est. *c.* 49. *n.* 18. Ut ejus scriptura rite compulsaretur, ab Archivo extracta fuit. *c.* 52. *n.* 7. Processum constructum ab Ordinario post appositionem manus Sedis Apostolicæ, sanavit Benedictus XIII. *c.* 53. *n.* 8. Discussum fuit dubium de virtutibus in specie, deficientibus testibus de visu. *l.* 3. *c.* 3. *num.* 7. Virtutes ulterius comprobatæ sunt ex iis, quæ retulerat Nicolaus de Pistorio. *c.* 8. *n.* 18. Prodigium quoddam eadem Sancta patravit coram Jacobo Confessario suo. *Ibid.* Dum de memoratæ S. virtutibus tractaretur, approbata sunt quædam de eisdem documenta ab Auctore Anonymo scripta. *c.* 9. *n.* 2. Decretum de tuto progressu ad ejus Canonizationem edidit Benedictus XIII. canonizavit vero Clemens XII. *c.* 38. *n.* 25. Eadem Sancta morti proxima miraculose Sacra Eucharistia refecta est. *Ibid.* Supra carnem circa cor ipsius Sanctæ inventa est (post ejus obitum) Imago Christi Crucifixi. *n.* 25. Ostendit Petrus Assaltus, dolores non obstare miraculosæ sanationi, & idcirco ipsius Sanctæ miraculum quoddam approbavit Benedictus XIII. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 8. *n.* 24. Alium paralisi laborantem sanavit. *c.* 12. *n.* 15. Officio, & Missa ab Innocentio XII. (beatificata tantum) decorata est. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 3. *n.* 2. & *n.* 6. Quin de virtutibus examen præcessisset casus exceptus. *c.* 4. *n.* 1. De ejus nominis in Martyrologio Romano descriptione. *cap.* 18. *num.* 15.

S. Juliana Virgo, & Martyr ob translationem suam celebratur in Martyrologio Romano. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 19. *n.* 9.

Julianus V. S. Julianus Episcopus Conchensis.

Servus Dei Julianus a S. Augustino odorem virtutum reliquit, & processum in ejus causa confectum ab Ordinario utpote juridicum appobarunt Sacræ Rotæ Auditores. *l.* 2. *c.* 3. *n.* 8. Ejus in Deo spes demonstrata fuit ex ingressu ad Religionem. *l.* 3. *c.* 23. *n.* 18. De ipsius erga proximum intensa caritate. *n.* 36. Sermone Sapientiæ, & Scientiæ floruit. *c.* 43. *n.* 7. Decoratus a Deo fuit scientia infusa. *n.* 12. Cæcis visum concessit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 9. *n.* 4. Plura examinata fuerunt de prodigiosa sanatione claudorum. *c.* 11. *n.* 4.

S. Iulianus Episcopus Conchensis literis, & sanctitate in Hispaniarum Regnis floruit, ejusque sententiam citavit Elipandus circa Christi respectu Dei filiationem. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 12. *n.* 6. Sub ejusdem Regula instituti sunt Equites Montesiæ, & Alcantaræ. *c.* 14. *n.* 5. Miraculis fulsit, ut asseritur in Martyrologio Romano. *c.* 19. *n.* 3.

S. Iulianus Martyr ab Ecclesia colitur demonstrata divinitus die, qua ei veneratio exhibenda sit. *l.* 2. *c.* 13. *n.* 1. Cum uxore S. Basilissa ab Ecclesia celebratur inter Martyres. *l.* 3. *c.* 12. *n.* 14. Pro Christi amore mortem pertulit. *c.* 15. *n.* 12. Qualiter martyrium subierit. *c.* 18. *n.* 16. S. Basilissam quamvis in uxorem susceperit, castitatem tamen illæsam custodivit. *c.* 24. *n.* 57.

S. Iulianus Presbyter & Martyr cum S. Cæsario a Luxurio, qui potestatem ad id acceperat a Traiano Imperatore, morti traditus est ob Christi Fidem. *l.* 3. *c.* 14. *n.* 14.

S. Iulianus Saba corpus suum asperrime macerabat. *l.* 3. *c.* 28. *n.* 14. Vidit animam S. Simeonis Stylitæ, qui fulgure percussus interiit, in cœlos conscendere. *c.* 38. *n.* 24. Celebratur in Martyrologio Romano ob miracula. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 19. *n.* 3.

S. Iulitta in Actis ab hæreticis scriptis Martyr nuncupata est; sed non amplius ut talis agnoscitur ex Decreto S. Gelasii Papæ. *l.* 1. *c.* 3. *n.* 5. Mater fuit S. Quirici, & pro Christi Fide trucidata est, ut ostenditur ex Literis encyclicis. *cap.* 4. *n.* 2. & *l.* 3. *c.* 15. *n.* 6. De ejus martyrio, & prædicto Decreto. *Ibid.* Quam invicta fortitudine tormenta perpessa fuerit. *c.* 20. *n.* 11. Ab ejus sepulcro aqua profluit miraculosa. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 31. *n.* 19.

S. Iulius I. Papa adversus Arrianos S. Athanasium Episcopum Alexandrinum vindicavit, & Marcellum Ancyranum Episcopum, qui hæreseos reus fuerat judicatus: proscripsit hæresim Photini; & confirmavit jus appellationum Episcopalium ad Romanam Sedem, idque executioni mandavit. *l.* 3. *c.* 32. *n.* 16.

S. Ivo Trecorensis antequam a Clemente VI. canonizaretur, de ejus virtutibus coram eodem Papa habitum est Consistorium Cardinalium, & Episcoporum. *l.* 1. *c.* 15. *n.* 16. Canonizatus fuit a dicto Pontifice in Civitate Avenionensi. *c.* 36. *n.* 2. In Canonizationis Diplomate nihil de Officio decernitur, sed solum ut ejus memoria pie recolatur. *c.* 38. *n.* 5. & *c.* 39. *n.* 10. Supplices preces, ut ad Canonizationem procederet, eidem Pontifici exhibitæ sunt a Duce Britaniæ. *l.* 2. *c.* 36. *n.* 9. Pro ejus causa 249. testes separatim fuerunt examinati, & 500. simul. *c.* 49. *n.* 2. Juxta recentiorem consuetudinem Ecclesiæ canonizatus fuit. *l.* 3. *c.* 35. *n.* 1. Non solum munera Sacerdotis, sed etiam Vicarii Generalis recte explevit. *n.* 3. Angliæ nomen dedit cuidam Templo. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 15. *n.* 1.

S. Iusta martyrio coronata fuit. *l.* 3. *c.* 17. *n.* 8.

Serva Dei Iustina Socia fuit B. Veronicæ de Binasco, & Martyr appellatur a Bollando ob longam ægritudinem patienter toleratam. *l.* 3. *c.* 11. *n.* 2. Per annos 30. phthisi laboravit, ut æternum præmium assequeretur. *c.* 30. *n.* 7.

S. Iustinus Episcopus Theatinus juxta disciplinam antiquiorem canonizatus est. De ejus cultu, ac in Martyrologio descriptione. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 18. *n.* 8.

S. Iustinus Martyr in Urbe pro Christi Fide trucidatus est. *l.* 1. *c.* 4. *n.* 9. De ejus martyrio. *l.* 3. *c.* 14. *n.* 2. Testatur, se factum esse Christianum, cum cuivis liceret martyrio coronari. *c.* 16. *n.* 9. Mirabili constantia dira tormenta perpessus est. *c.* 20. *n.* 11.

S. Iustus se sponte Tyranno obtulit ad martyrium perferendum, laudaturque a S. Eulogio Episcopo & Martyre. *l.* 3. *c.* 16. *n.* 10. Electus, & approbatus fuit in Patronum Civitatis Liciensis. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 14. *n.* 8.

Servus Dei Iuvenalis de Ancina Episcopus fuit Salutiarum, & pro ejus processu Literæ Remissoriales expeditæ sunt Inquisitori loco unius ex Episcopis. *l.* 2. *c.* 45. *n.* 18. Quid responsum fuerit circa omissionem examinis testium super nonnullis Interrogatoriis. *c.* 49. *n.* 6. De ejus-

ejusdem martyrio causa non fuit introducta, cum non constaret de acceptatione ejusdem. *l.3. c.* 16. *n.5.* Interrogatum fuit, an ipse Dignitates Ecclesiasticas ambierit. *c.31. n.13.* Cur in ejus causa approbatus fuerit non cultus. *l.2. c.16. n.4.*

S. Juventinus Martyr laudatur a S. Joanne Chrysostomo. *l.1. c.12. n.5.* De ejus martyrio loquitur idem S. *c.14. n.4.* Ipsius etiam meminerunt Theodoretus, & Baronius. *l.3. c.13. n.9.* Plura de præfati S. morte. *l.4. p.2. c.17. n.9.*

S. Kilianus. V. *S.Chilianus.*

S. K Entigernius Episcopus aves nonnullas resuscitavit. *l.4. p.1. c.21. n.6.*

S. L Actantius Martyr in odium Fidei fuit occisus. *l.3. c.14. n.2.*

B. Ladislaus Rex Hungariæ a Civitate Warsavia electus est in Patronum. *l.4. p.2. c.14. n.3.*

S. Landoaldus cum Sociis ab Episcopo prius beatificatus est, postea ad preces Vomari Abbatis a Joanne XIII. canonizatus fuit. *l.1. c.7. n.16.*

Serva Dei Laurentia virtutibus fulsit, ejusque processus apertus est, nulla facta extrinsecus recognitione sigillorum, aut subscriptionum Judicum. *l.2. cap.51. n.11.*

Servus Dei Laurentius Brundusinus floruit virtutibus, ejusque processus apertus fuit, quin sigilla, vel Judicum subscriptiones recognoscerentur. *lib.2. c.51. n.12.*

S. Laurentius Dublinensis Archiepiscopus: eum canonizaturus Honorius III. Episcoporum suffragia audivit. *l.1. c.15. n.12.* Dilata est ipsius Canonizatio ab eodem Pontifice, ut Episcopos, & Capellanos adventantes expectans ipsos reciperet hujusmodi solemnitati adfuturos. *n.13.* Sanctorum catalogo adscriptus fuit, præhabitis suffragiis Cardinalium, & Episcoporum. *n.17.* Bulla Canonizationis eum ostendit signa, seu miracula patravisse. *c.28. n.14.* In Canonizatione a Summo Pontifice concessæ sunt Indulgentiæ fidelibus, qui ejus corpus in Ecclesia S. Mariæ de Augo, in qua requiescit, visitarent. *c.36. n.9.* Ipsius miracula jussu Summi Pontificis, antequam eumdem canonizaret, publicati sunt, lectaque a Nicolao Cardinali, & Episcopo. *n.15.* In Bulla Canonizationis nulla fit mentio Missæ, vel Officii. *c.31. n.5.*, & *c.39. n.10.* Canonizationis Diploma particularibus personis inscriptum fuit. *c.39. n.11.* In Sanctorum numerum relatus est, postquam ad Sanctam Sedem devolutæ fuerunt causæ Canonizationum. *l.3. c.34. n.1.* Mutos, & surdos sanavit. *l.4. p.1. c.10. n.3.* Mortuos ad vitam revocavit. *c.21. n.5.*

Servus Dei Laurentius Eremita, seu de Rovello corpus suum asperrime macerabat. *l.3. c.29. n.10.* In ejus causa processum confici jussit Innocentius IV. *Ibid.* Necesse fuit, revideri processum autographum propter quæstionem exortam circa concordiam inter particulam exempli, & particulam autographi. *l.2. c.50. n.8.*

S. Laurentius Justinianus ut canonizaretur, sex inter se Conventus habuerunt S. Rotæ Auditores. *l.1. c.17. n.9.* Ejus causæ examen demandatum est tribus Rotæ Auditoribus, eisdemque collata est jurisdictio per Commissionem manu Papæ signatam. *n.8.* In eadem causa suffragium tulit tamquam Consultor Promotor Fidei, jussu Alexandri VIII. *c.18. n.2.* Miracula ex suffragiis Medicorum sic decernente S. Rituum Congregatione, demonstrata fuerunt. *c.19. num.17.* Canonizatus fuit, tum quia ob cultum immemorabilem Decretum ediderat Pontifex, ut ad ulteriora procederetur; tum quia miracula juridice examinata, & approbata fuerant. *c.32. n.8.* De virtutum discussione. *n.20.* In Canonizatione Missam non celebravit Alexander VIII. senectute impeditus. *c.36. n.24.* A Clemente XII. beatificatus honore Missæ decoratus est, sed non exinde tamquam Canonizatus habitus est, id exprimente eodem Pontifice. *c.42. n.17.* Ex solo Indulto Apostolico approbatus est casus exceptus. *l.2. c.10. n.1.* Ejusdem (tunc beatificati) Imaginem coli, indulsit Clemens XII. *n.8.* Casus exceptus approbatus est dependenter ab Indulgentiarum concessionibus. *n.13.* Signatura Commissionis præcessit revisionem operum ab eo scriptorum. *c.27. n.4.* Qualiter ipsius fama sanctitatis a Leone X. probata fuerit. *c.39. n.13.* Ut rite processus compulsaretur, ab Archivo desumptus est. *c.52. n.7.* Canonizatus fuit post. 236. annum ab obitu. *c.54. n.7.* Quamvis soli testes de auditu inventi fuerint. *l.3. c.1. n.11.*, & *l.2. c.5. n.3.* Ejusdem Sancti vitam scripsit ipsius Nepos Bernardus Justinianus, cujus

ptus est a Bernardo Episcopo, & ejus tempore Italiam venit Attila. *Ibid.* A S. Brunone Signiensi dicitur Divinam Revelationem habuisse, ex qua cognovit, milites eum in Apuliam secutos, & in prælio occisos martyrium subiisse. *l.3. c.18. n.7.* Opera calumniatorum infensus fuit B. Petro Damiano. *c. 30. n. 18.* Plures Orbis partes visitavit, Christianorum mores instauravit, Fermentaceorum hæresim proscripsit, & Berengarium hæresiarcham condemnavit. *c. 32. n. 17.* Adversus Normannos cum bellum gesserit, id reprobavit B. Petrus Damianus. *c.36. n.16.* Idem S. exercitum armis instructum duxit. *n.16.* An partem Sanguinis Christi Domini e Mantua Romam detulerit. *l.4. p.2. c.10. n.8.*

B. Leo Ordinis Minorum Martyr apud Septam in Mauritania Tingitana pro Christi Fide trucidatus est, & a Leone X. beatificatus fuit. *l. 1. c. 29. n. 16.* Ipsius corpus in Hispanias translatum fuit. *Ibid.* Ejusdem miraculorum meminit Marcus Ulyssiponensis. *Ibid.* De ipsius martyrio, & cultu egerunt Galesinius, Baronius, & Castellinus. *l. 2. c. 20. n.4.* In Litaniis a Fratribus sui Ordinis invocabatur. *l.4. p.2. c.20. n.2.*

S. Leo I. Papa. V. *S. Leo Magnus.*

S. Leo IV. Papa quomodo dum in vivis esset, pictus fuerit. *l.1. c. 41. n.21.* Civitatem Leoninam juxta Basilicam Apostolorum fundavit, Ostiam e Roma profectus Saracenos dispersit, pro Disciplina Ecclesiastica impigre laboravit, &, ut Jus Appellationum ad S. Sedem devolutum illæsum permaneret, noluit confirmare Suessionense Concilium. *l.3. c.32. n.25.* Incendium quoddam in Urbe miraculose extinxit. *l.4. p.1. c.22. n.22.* Quomodo sepultus, & translatus fuerit. *l. 4. p. 2. c.23. n.7. usque ad n. 10.* Et qualiter in tumulum suum reconditus fuerit tempore Clementis XI. *n.14.* Scalam Sanctam summo honore prosecutus est. *c.26. n.19.* In honorem S. Michaelis Ecclesiam construxit. *c.30. n.9.*

S. Leo II. Papa qualiter sepultus sit. *l.4. p.2. c.23. n.7. usque ad n.10.* In sepulcrum suum reconditus fuit tempore Clementis XI. *n.14.*

S. Leo III. Papa sub qua forma pictus olim fuerit. *l.1. c.41. n.21. & 19.* A SS. Apostolis Petro, & Paulo miraculose sanatus est, cum ei lingua præcisa esset, & eruti oculi. *l. 3. c. 32. n. 23. & l. 4. p. 1. c.10. n. 4.* Strenue laboravit pro dogmate processionis Spiritus S. a Patre, & libellum Felicis Episcopi Alcuino directum damnavit, eique, nisi resipisceret, anathema pronuntiavit. *l.3. c. 32. n. 23.* Ecclesiastico ritu dicavit civitatem Leoninam, quam muris cinxit. *l. 4. p. 2. c.9. n.15.* Recognovit Sanguinem Christi Domini Mantuæ repertum. *c. 10. n. 8.* Ejus nomen in Martyrologio Romano descriptum est. *c. 18. n. 7.* In Oratorio S. Leonis IV. tumulatus, a Paschali II. postea (nempe sub Paulo V.) translatus est. *c. 23. n. 7. usque ad n. 10.* Reconditus est in sepulcrum suum tempore Clementis XI. *n. 14.* Magna veneratione coluit Scalam Sanctam. *c.26. n.19.*

S. Leobardus cum laudatur in Martyrologio Romano, Reclusus dicitur. *l. 4. p.2. c.19. n.2.*

S. Leodegarius Martyr in agone mortis Deum oravit. *l.3. c.18. n.15.*

S. Leocadia Virgo & Martyr Officio pro aliquibus locis celebratur, dum ipsius Reliquiarum translatio facta esset. *l. 4. p. 2. c. 32. n. 12.* Apparuisse dicitur S. Ildefonso, eique gratias egisse, cum ipse adversus Elvidianam hæresim egregie pugnasset. *c.10. n.26.* Qualiter explicanda sint quædam verba ab eadem tunc prolata. *n.27.*

Servus Dei Leonardus de Fusco. V. *Joannes.*

Servus Dei Leonardus de Litteris virtutibus emicuit, & qualiter in ejus causa examinata sint, & revisa ipsius scripta. *l.2. c.27. n.10.*

B. Leonardus Vvecchellius Martyr fuit Gorcomiensis. *l.1. c.24. n.10.*

S. Leontius utpote martyrio coronatus cultu dignus creditur. *l.1. c. 1. n. 18. & l.3. c.20. n.11.*

S. Leopoldus Austriæ Marchio, & Imperator ab Innocentio VIII. canonizatus est. *l. 1. c. 13. n. 16.* Prius tamen ipsius virtutes a nonnullis Cardinalibus examinatæ fuerunt. *c. 15. n.16.* Habitumque est ipsorum, ac Episcoporum Consistorium. *n. 16.* In ejusdem causa Canonizationis plura, eaque minutissima a Romanis Pontificibus interrogata fuerunt. *c.20. n. 15.* In Canonizationis solemnitate concionem habuit præfatus Pontifex, *c. 36. n. 37.* Et in Bulla decernitur qualis cultus ei præstandus sit. *c.39. n.10.* Quænam pro Canonizatione expensæ sint pecuniæ. *c. 46. n. 50.* Canonizatus fuit post 349. annum ab obitu. *l. 2. c. 54. n.7.* Juxta præsentem ritum Ecclesiæ. *l. 3. c.36.*

c.36. n. 8. Commendatur ob debitam venerationem, qua Sedem Apostolicam prosecutus est. n. 15. & 8. Mortuos ad vitam revocavit. l.4. p.1. c. 21. n. 5. Canonizatus fuit ab Innocentio VIII. in Basilica Vaticana, quamvis idem Pontifex in Palatio Lateranensi degeret. l.1. c.36. n.3.

S. Liberatus Abbas incolumis a tormentis exivit. l.3. c.12. n.12.

B. Liberatus de Lauro Sanctus fuit nuncupatus, & ob cultum immemorabilem eum beatificavit Clemens XI. l.1. c. 31. n.15. Quid decisum fuerit in S. Rituum Congr. super ejus immemorabili cultu, & picturis, quibus repræsentabatur. l. 2. c. 17. n. 7. Decretum, in quo prohibetur invocatio circa ejusdem cultum, a Clemente XI. expeditum. c. 24. n. 129. Quando lata fuerit ab Ordinario sententia circa approbationem præfati cultus. n. 132. Quid actum fuerit pro Signatura Commissionis. *Ibid.* Eum Arturus inquit cum Petro de Macerata Cœlestinum V. adivisse, & ab eo pro Reformatione Fratrum Minorum Diploma impetrasse; ex quibus nonnulli arguunt ipsum Authorem fuisse hæresis Fratricellorum, & Bizzocorum. n. 133. An ista suppositititia credi debeant. n.134.

S. Liberius Patronus Anconitanus cultu gaudet in Civitate Anconitana a tempore immemorabili cum Officio, ac Missa de communi Confessoris non Pontificis, quin unquam signata fuerit Commissio, aut sententia ulla Ordinarii super eodem cultu immemorabili. l.2. c.18. n.2. Cujusnam filius fuerit, pluraque de ipsius cultu. *Ibid.*

B. Liduvina, seu Liidvviges Virgo colitur apud Belgas, & in ejus festo canitur Missa de Sanctissima Trinitate. l.2. c.20. n.16. In Hollandiæ Provinciis nata est, & plures infirmitates, quas a Domino petiit, constanter toleravit. l.3. c.30. n.7.

B. Lioba Abbatissa, S. Bonifacii Moguntini Discipula fuit, ac ab Eigile Abbate Fuldensi collocata juxta memoriam S. Ignatii Martyris, prævia facultate Aistulphi Archiepiscopi Moguntini, ut a Fidelibus coleretur. l.1. c.6. n.4.

S. Linus a Josepho Maria Suaresio inter Martyres recensetur. l. 1. c. 3. n.7.

S. Litgarda Divinis Revelationibus decorata est. l.3. c. ultimo n.3.

S. Longinus Martyr in odium Fidei trucidatus est. l. 3. c. 14. n. 5. Mantuæ dicitur obiisse, & in eamdem Civitatem Christi sanguinem portasse. l.4. p.2. c.10. n.8. De ejus vita, martyrio, & corporis inventione. n.10.

Lot Angelos hospitio excepit. l.3. c.37. n.12. Qui cum eo sermonem habuerunt. c. 45. n. 5. Ei sub forma visibili apparuit Deus. c. 50. n.2. A Sodomis ex particulari Dei beneficio liberatus est. l. 4. p.1. c.4. n.1. Et ejus uxor, nemine id petente, a Deo miraculose conversa est in statuam salis. c. 5. n.7. & c.3. n. 5. & 10. Præcognovit eversionem Sodomæ, & Gomorrhæ, ac eum uxore, & filiabus fugit in Civitatem Segor. c.25. n.25. In Ecclesia Orientali celebratur. l. 4. p.2. c. 29. n.9. Quamvis peccaverit, culpas suas pœnitentia delevit, & inter justos numeratur. n.9.

S. Lucas Evangelista a primis Ecclesiæ temporibus coli cœpit. l.1. c. 5. n. 8. A S. Gaudentio Brixiensi Martyr dicitur, & ab aliis Apostolus nuncupatur. *Ibid.* Imaginem B. V. Mariæ pinxit, cujus translatio in Urbe Officio celebratur. l.4. p. 2. c.7. n. 3. An Medicus, & Pictor fuerit. c. 10. n. 28. Controvertitur, utrum Imaginem B. V. Mariæ pinxerit. *Ibid.* n. 29. & 30. Inter Apostolos numeratur. c. 11. n.4. Ejus corporis translatio celebratur in Martyrologio Romano. c. 19. n.9. Qualiter constet de ipsius brachii identitate, quod asservatur in Ecclesia Bononiensi Monachorum Cœlestinorum. c. 25. n. 49. Imaginem Christi etiam pinxit. c.31. n.14.

S. Lucas Junior Thaumaturgus frequenter orationi vacabat. l.3. c.25. n.11.

B. Luchesius, seu Lucensis, aut Lucius a B. Gregorio X. beatificatus est. l.1. c.9. n.11. Corpus processionaliter delatum est ex concessione prædicti Pontificis. c.37. n.8. & n.11. Plura de ejusdem cultu. l.2. c.20. n.14.

Serva Dei Lucbina Soncinas per nonnullas quadragesimas sola Sacra Eucharistia refecta fuit. l.4. p.1. c.27. n.5.

B. Lucia Bononiensis in Monasterio Bononiæ dicto *Settefonti* ædificato a Martino Priore Generali Camaldulensi, gubernante Ecclesiam Bononiensem Gerardo II. floruit, & paulo post ipsum obiit. l.2. c.18. n.11. Ejusdem corpus in Ecclesia S. Christinæ Castri Septemfontium sepultum esse, inquit Cherubinus Ghirardaccius, ipsius meminit Joannes Franciscus Niger, & nonnulla addit de ejus translatione. n.13. Quæ constat ex Lite-

Literis Apostolicis Gregorii XIII. & authenticum processum construxit Angelus Perutius Vicarius Generalis Cardinalis Palæoti, a quo ipsa translatio statuta fuit. *n.*14. Colitur cultu immemorabili. *n.*15.

B. Lucia Narniensis ob cultum immemorabilem beatificata est a Clemente XI. *l.*1. *c.* 31. *n.*15. & *l.*4. *p.*2. *c.*8. *n.*9. & *l.*1. *c.* 42. *n.* 9. In ejus honorem celebratur Missa de Sanctissima Trinitate. *l.*2. *c.*20. *n.*17. Pro ipsius causa processum construxit Machiavellus Cardinalis & Episcopus Ferrariæ. *Ibid.* De oppositione facta casui excepto. *c.* 22. *n.*5. Et de ejusdem approbatione. *n.*8. Ipsius cultus immemorabilis confirmatus est a Clemente XI. per Literas Apostolicas. *c.* 24. *n.* 116. Quando mortua fuerit, & qualiter prædictus cultus approbatus sit. *n.* 117. De ipsius stigmatibus in Brevi Apostolico fit sermo, & in ejus vita. *n.*118. Plura de præfatis stigmatibus. *l.*4. *p.*2. *c.*12. *n.*12. In memorata causa cum deperderetur processus, opus fuit confici novum exemplum. *c.*50. *n.*8. Matrimonium quamvis contraxerit, virginitatem illibatam custodivit. *l.*3. *c.*24. *n.*57. Missa ac Officio celebrari concessum est, probato casu excepto, quin de ipsius virtutibus examen præcesserit. *l.*4. *p.*2. *c.*4. *n.*3. Postea pro ejusdem Officio concessæ etiam fuerunt lectiones propriæ. *n.*7. Ejus stigmatum impressionis memoriam Officio celebrari indulsit Benedictus XIII. *c.* 8. *n.* 9. An inter Virgines numeranda sit. *c.*12. *n.*12. De ejusdem sanctitate, & cultu. *Ibid.*

S. Lucia Virgo, & Martyr tamquam Beata primum colebatur, & postea approbante universa Ecclesia, canonizata fuit. *l.*1. *c.*6. *n.*9. Asseruit virginitatem non amitti, si Virgo invita corrumpatur. *l.*3. *c.*24. *n.*61. & *l.*4. *p.*2. *c.*12. *n.*12.

S. Lucianus Presbyter, & Martyr ob excellentiam doctrinæ commendatur. *l.*2. *c.*25. *n.*9. Morti traditus est in odium Fidei a Sabino Judice. *l.*3. *c.*14. *n.*2. Laudatur a S.Joanne Chrysostomo, cum longa inedia vexatus Idolothyta sibi oblata comedere recusaverit. *n.* 7. In ejus Actis mentio fit duorum puerorum, qui martyrio coronati sunt. *c.*15. *n.*6. Divinitus admonitus sacra Lypsana S. Stephani Protomartyris invenit. *l.*4. *p.*2. *c.*9. *n.*3. Ejus memoria in Martyrologio Romano recolitur. *c.*19. *n.*5.

Lucifer Calaritanus Episcopus in Concilio Mediolanensi strenue pro Fide laboravit. *l.* 1. *c.*40. *n.* 2. Pluribus libris objurgavit Constantinum Imperatorem, & ejus opera edita fuerunt a Joanne Tillio Episcopo Meldensi. *Ibid.* Ab exilio, quod pro Christo patiebatur, absolutus est a Juliano Imperatore Successore Constantii, & cum S. Eusebio Vercellensi a Thebaide regressus non interfuit Concilio Alexandrino pro bono Ecclesiæ, & Arrianis profligandis congregato, ac Antiochiæ Paulinum Presbyterum Episcopum dictæ Civitatis consecravit; quod tamen dissensiones tunc exortas minime delevit, & præfatus Lucifer a communione S. Eusebii discessit. *Ibid.* Sensui Ecclesiæ Luciferum semper adhæsisse, affirmant Socrates, & Sozomenus, ejusque Sectatoribus iidem tribuunt schisma Luciferianum; Lucifer vero dicitur ab aliis sensum contrarium S. Hilario habuisse, & condemnasse Episcopos Concilii Ariminensis, seque segregasse ab eorum communione. *Ibid.* Eum Fidelium communionem deseruisse, ac schisma disseminasse, ostendunt SS. Ambrosius, & Augustinus; & quamvis a S.Hieronymo Beatus nuncupetur, id civilitatis causa factum esse, plures volunt. *Ibid.* De eo plura habentur apud Mabillonium, ipsiusque obitum Cardinalis Baronius deflevit. *Ibid.* Post hujus mortem nonnulla Luciferi inventa esse dicuntur sanctitatis indicia. *Ibid.* Juxta Natalem Alexandrum, & Baillet, tempore persecutionis Vvandalicæ alter fuit Lucifer Calaritanus Episcopus, cui Ecclesia subterranea reperta in Civitate Calaritana dicata est, & hujus corpus repertum tunc etiam fuit. *Ibid.* Primo Lucifero Discipulos cultum præstitisse, ab Episcopis exinde toleratum novas vires in Civitate Calaritana sumpsisse, animadvertit Tillemontius. *Ibid.* Prædicti Luciferi sanctitas impugnatur a Turriano Archiepiscopo Sardo; laudatur ab Ambrosio Machino Sardo identidem Archiepiscopo, & huic adhærent Bollandiani. *Ibid.* De ipsius meritis nonnulla congessit Nurra Canonicus. *Ibid.* Ejus cultus meminerunt præfati Bollandiani. *Ibid.* Quid de ejusdem sanctitate decreverit sentiendum Urbanus VIII. *l.*1. *c.*40. *n.*3.

S. Lucinius Episcopus in Martyrologio Romano commendatur, desumpto ejus elogio ab ipsius sanctitate. *l.*4. *par.*2. *c.*19. *n.*2.

S. Lucius Martyr in odium Fidei interfectus

fectus fuit. *l.3.c.14.n.6.* De ejus martyrio locutus est Ruinart. *c.15. n.12.* Ægre tulit, mortem sibi differri. *cap.16.num.2.*

S. Ludgerus Episcopus ardenti sollicitudine pauperes alebat, quibus omnia erogabat. *l.3. c.34. n.31.* Cur inter Ecclesiæ Doctores non annumeretur. *l.4. p.2. c.11. n.14.*

B. Ludovica Albertonia tempore Clementis XI. ob cultum immemorabilem beatificata fuit. *l.1.c.31. n.11.* De oppositione adversus præfatum cultum, ipsiusque probatione. *l.2. c. 22. n. 4. & 5.* Sub Clemente X. expeditæ fuerunt Literæ Apostolicæ de cultu approbato. *cap.24. n. 25.* Quo anno e vita migraverit. *n.26.* In visitatione sepulcri non fuit servata norma præscripta in Literis Remissorialibus, at hunc errorem sanavit Clemens X. *c. 51. n.7.* Officio, & Missa celebratur. *l.4. p.2. c.3. n.3.* Officio designatæ sunt postea lectiones propriæ. *c.4. n.5.* Ipsius nomen in Martyrologio descriptum fuit. *c. 18. n.15.*

B. Ludovicus Alamandus Cardinalis a Raynaldo, Dionysio Sammarthano, Joanne Lauoojo, & Bollandianis commendatur. *l.1. c.39. n.4.* Cum a Clemente VII. beatificaretur, idem Pontifex declaravit, eum non exinde judicandum fore canonizatum. *c. 39. n.4.* Laudatur a Ciacconio, & Ænea Sylvio (postea Pio II.) & adversus Papam Eugenium Antipapam Felicem consecravit, sed facti postea pœnitens obedientiam exhibuit Nicolao V. Eugenii Successori. *l.3. c. 20. n.7.*

S. Ludovicus Bertrandus Ordinis Prædicatorum ut Sanctorum numero adscriberetur, iterum examinata sunt ea omnia, quæ ipsius Beatificationem præcesserant. *l.1. c.25. n.6.* Cum ante Decreta Urbani VIII. discuterentur & approbarentur virtutes, ac miracula in Auditorio Rotæ, & in S. Rituum Congregatione, quæ censuerat, procedi tuto posse ad Canonizationem; post eadem Decreta resumpta fuit causa, ratoque habito casu excepto, cum miracula facta essent ante venerationem, novæ Literæ Remissoriales pro miraculis secutis a veneratione expeditæ sunt, quibus approbatis tandem ad Canonizationem ventum est. *c.33. n.13.* Pro publico cultu indulgendo rationem habuit tempore Sixti V. Horatius Burghesius Advocatus Consistorialis. *c.35. n.18.* Cum aliis Beatis a Clemente X. canonizatus est. *c. 36. n.4.* Nominatus fuit in Canonizatione quarto loco, ut servaretur ordo Hierarchiæ Ecclesiasticæ. *n. 6.* In ejusdem honorem aliquæ votivæ tabellæ appensæ sunt. *l. 2. c.11. n. 15.* De judicio lato super ejus casu excepto. *c. 17. n. 3.* Ut a formali Beatificatione ad Canonizationem transitus fieret, data fuit Commissio reassumptionis. *c. 38. n.2.* Promotor Fidei egit Procuratorem Fiscalem, ac fuit citatus. *c. 47. n. 7.* Ex testibus singularibus comprobatum est, eum dono prophetiæ decoratum esse. *l. 3. c. 2. n. 7.* De quodam ejusdem S. miraculo. *c.7. n.9.* Magna Fide præditus fuit. *c. 23. n. 9.* Quoddam aliud ejus insigne miraculum narratur. *Ibid.* Spe in Deo heroica fulsit. *n.18.* Ardenter Deum dilexit. *n. 27.* Et proximum. *n.34.* De prudentia. *c. 24. n. 1.* Et de virtutibus, quæ sunt partes potentiales justitiæ. *n. 19.* Heroica fortitudine emicuit. *n.36.* Publicæ, & communi orationi frequenter insistebat. *c. 25. n. 21.* Mentali orationi vacabat. *c. 26. n. 9.* Et ad Sacramentum Pœnitentiæ assidue veniebat. *c. 27. n. 2.* Fere quotidie Missam celebrabat, & impeditus ad sacrificium peragendum sacra Eucharistia reficiebatur. *n. 3.* Ipsius spontanea verberatio. *c. 28. n. 11.* Se acriter affligebat, parcoque cibo utebatur. *c. 28. n. 17.* Pluribus infirmitatibus a Deo percussus eas constanter toleravit. *c. 30. n. 7.* Sanctorum numero adscriptus est juxta novissimum Ecclesiæ ritum. *c. 35. n. 1.* Sermone Sapientiæ, & Scientiæ illustris fuit, & plura hominum millia ad Fidem Catholicam reduxit. *c.43. n.7.* Gratia linguarum præditus fuit. *c.48. n. 9.* Cæcos miraculose illuminavit. *l.4. p.1. c. 9. n. 4.* Claudos sanavit. *c.11. n.4.* Quemdam ab hernia liberavit. *c. 15. n. 18. & 20.* Alium ab ulceroso abscessu. *c.17. n.22.* Et fœminam a partu difficili. *c. 20. n. 27.* Incendium quoddam miraculose extinxit. *c.24. n.6.* Idem S. mirabili luce in obitu coruscavit. *c. 26. n. 15. & 16.* Ejus cadaveris incorruptio inter miracula numeratur. *c 30. n.3. & 8.* Hoc miraculum cum aliis requisitum est ad Canonizationem. *n.23.* Ex cadavere mirus odor diffundebatur. *c. 31. n. 26.* Cum beatificatus tantum esset, Officio, & Missa decoratus est. *l. 4. p.2. c. 3. n.7.* A B. Nicolao Factore in Liniis supplicabatur, antequam canonizaretur. *c.20. n.2.*

S. Ludovicus Caroli Regis Siciliæ filius. V. *S. Ludovicus Tolosanus Episcopus.*

S. Ludovicus Galliarum Rex cum canoni-

nonizandus proponeretur, ejus virtutes examinatæ sunt a nonnullis Cardinalibus sub Martino IV. Nicolao IV. & Bonifacio VIII. *l.1. c.15. n.16.* Et antequam a Bonifacio VIII. canonizaretur, coactum fuit pro eisdem virtutibus discutiendis Consistorium Cardinalium, & Episcoporum. *n. 16.* De pluribus aliis examinibus ejusdem virtutum. *c. 20. n. 13. & 14.* Canonizatus est a Bonifacio in Urbe Veteri. *c. 36. n. 2.* In Bulla Canonizationis statuitur dumtaxat, ejusdem memoriam, & diem anniversariam recoli debere. *c.38. n.5. & c.39. n.10.* Magna veneratione coluit B. Gregorium X. *l.2. c.24. n.145.* Vigesimoseptimo anno, postquam e vita migraverat, in Sanctorum numerum relatus est. *c. 54. n. 7.* Confessorem habuit Gaufridum, qui de ejus vita, ac moribus interrogatus est a B. Gregorio X. *l. 3. c. 7. n. 4.* Milites in prælio ab Infidelibus occisos Martyres reputavit. *c. 18. n. 7.* Et Comitem Atrebatensem, qui frater ejusdem Sancti erat, ac similiter fuerat trucidatus. *Ibid.* Infirmis in Nosocomiis inserviebat. *c. 21. n. 11.* Et post sacramentalem confessionem humiliter a Confessario recipiebat flagellationem. *c. 28. n. 8.* Injurias, & probra patienter sustinuit. *c. 30. n. 9.* Juxta novissimam Ecclesiæ consuetudinem canonizatus fuit. *c. 36. n. 5.* Ejus vitam, & virtutes exposuit Gaufridus de Bellolo co ipsius Confessarius *n. 9.* Dilatationi Fidei Catholicæ summopere insistebat. *n. 13.* Plura Monasteria fundavit, & pauperes alere indefesso animo studuit. *n.14.* Filio suo in Testamento præcepit, ut Sanctæ Sedi Apostolicæ obedientiam interruptam præstaret. *n. 15.* Quid censeri debeat de Pragmatica Sanctione, & Articulo, quæ ejus nomine circumferuntur. *Ibid.* Bellum gessit, ut Terram Sanctam recuperaret, & in prælio captivus ductus est *n. 16.* Filio suo indixit qualiter adversus Principes Christianos bellum gesturus esset. *n. 17.* De ejusdem bello adversus Infideles, & infracto animo, quo captivitatem suam pertulit, sermonem habet Otho Frisingensis. *n.17.* *Prævia* approbatione Eugenii III., & S. Bernardi bellum prædictum adversus Infideles adortus est. *c. 47. n. 8.* Surdos, & mutos sanavit. *l. 4. p. 1. c. 10. num. 3.* Cuicam paralytico sanitatem reddidit. *c. 12. n. 6.* Nonnullos ab ariditate membrorum liberavit. *n. 17.* Hydropicos reddit incolumes. *c. 15. n. 1.* In honorem Coronæ Christi Domini sacellum ædificavit. *l. 4. p. 2. c. 14. n. 13.* Recuperavit Sacras, & insignes Reliquias Christi. *c. 31. n. 11.* Ei solam missam esse a Balduino II. Cuspidem lanceæ Christi Domini, ostendit Guillelmus Caorsinus. *n.12.*

B. Ludovicus Morbiolus in Ecclesia Bononiensi colitur a tempore immemorabili. *l.2. n.18. n.5.* De ipsius laudibus. *n. 6.* Eum commendat Joannes Baptista Mantuanus Carmelita. *n. 7.* Et plures alii Authores. *n.8.* De ipsius cultu, miraculis, & processu. *Ibid.*

Ludovicus Pius Imperator debito obsequio veneratus est Apostolicam Sedem. *l. 3. c. 36. n. 15.* Ante mortem quadraginta dies traduxit, sola Sacra Eucharistia quotidie sumpta enutritus. *lib. 4. par. 1. cap. 27. num. 5.*

Servus Dei Ludovicus a Ponte Societatis Jesu Religiosus fuit, & quid circa ejus non cultum judicatum fuerit in Sacra Rituum Congregatione. *l. 2. c. 12. n. 13.* Pro ejus causa cum nonnulli Theologi ipsius opera revidentes, & assererent, nihil in eis reperiri, quod ad doctrinam pertineret, sed aliqua offendi, quæ virtuti humilitatis, ac dono discretionis spiritum obstare poterant, factus est progressus ad ulteriora, ut suo loco, & tempore difficultates istæ opponerentur. *l.2. c.28. n.3.* Admissus est processus quamvis non traditus a Portitore per Judices Remissoriales electo, cum ei impedimentum supervenerit. *l.2. c.47. n.12.* Quibus fuerint inscriptæ Literæ Remissoriales pro dicto processu. *c.45. n.13.* Processu deperdito necesse fuit construi novum exemplum. *c. 50. n. 8.* Novum hoc exemplum a quo confectum sit. *n.8.* Processus apertio facta est, quin sigilla, aut subscriptiones Judicum extrinsecus recognoscerentur. *c.51. n.12.*

S. Ludovicus Tolosanus Episcopus antequam a Joanne XXII. canonizaretur, Consistorium Cardinalium, & Episcoporum coram eodem Pontifice de ejus virtutibus habitum est. *l. 1. c. 15. n. 16.* A præfato Pontifice Sanctorum numero adscriptus fuit Avenione. *cap. 36. n. 2.* Post Canonizationem Pontifex ultra Bullam alias edidit Litteras ipsam indicantes. *n. 38.* Nulla in eis Officii fit mentio, sed decernitur, ejus memoriam, & diem anniversariam devotissime recoli debere. *c.38. n 5. & c.39. n.10.* Canonizationis Diploma particularibus personis inscriptum fuit. *n. 11.* In ipsius obse-

quium quædam votivæ tabellæ appensæ fuerunt. *l.* 2. *c.* 11. *n.* 15. Commendatur in Bulla Canonizationis ob doctrinæ præstantiam. *c.* 25. *n.* 9. Vigesimo post obitum anno canonizatus est. *c.* 54. *n.* 7. Orationi frequenter ac devote insistebat. *l.* 3. *c.* 25. *n.* 2. Quotidie Missam celebrabat. *c.* 27. *n.* 3. Canonizatus fuit, postquam hujusmodi causæ ad Sanctam Sedem revocatæ sunt. *c.* 34. *n.* 1. Insigni pietate pauperibus subveniebat. *n.* 31. Scientia infusa a Deo decoratus est. *c.* 43. *n.* 12. Mutos, & surdos sanavit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 10. *n.* 3. Et epilepticos. *c.* 21. *n.* 5. Filius fuit Caroli Regis Siciliæ, & de ejus cultu plura. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 25. *n.* 48.

S. Lupus Cabillonensis Episcopus canonizatus dicitur a Joanne VIII. ad preces Girbaldi Episcopi. *l.* 1. *c.* 7. *n.* 15.

Luteringus in elencho Fundatorum Ordinis B. Mariæ ab aliquibus ponitur, sed immerito. *l.* 2. *c.* 24. *n.* 171.

S. MAcarius Alexandrinus publice objurgavit peccata, quæ supernaturali modo cognoverat. *l.* 3. *c.* 41. *n.* 3. Ab igne miraculose liberavit Templum Constantinopolitanum S. Anastasiæ. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 24. *n.* 6. In Martyrologio ob sanctitatem, & miracula celebratur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 19. *n.* 4.

S. Macarius Presbyter martyrium pro Christo pertulit sub Iuliano Apostata. *l.* 3. *c.* 17. *n.* 6.

S. Macedonius Martyr pro Christi Fide trucidatus est, cum Ethnicorum Idola confringeret. *l.* 3. *c.* 17. *n.* 8. Cur Idola subverterit. *n.* 9.

Serva Dei Maffalda Princeps fuit Lusitana, & cur in ejus causa supplicatum fuerit pro signatura Commissionis, antequam Testamentum ab ea confectum examinaretur. *l.* 2. *c.* 27. *n.* 7.

Magister Epilæ. V. *B. Petrus de Arbues.*

S. Maglorius nomen dedit cuidam Templo in Britania minori. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 15. *n.* 1.

S. Majoricus Dionysiæ Matronæ filius adhuc puer cum matre martyrio coronatus est. *l.* 3. *c.* 15. *n.* 6.

S. Malachias Episcopus a Clemente III. canonizatus est. *l.* 1. *c.* 9. *n.* 6. Laudatur a S. Bernardo. *c.* 13. *n.* 6. Ejus virtutes coram præfato Pontifice ab Episcopis examinatæ fuerunt. *c.* 15. *n.* 12. Pro ejus obitu funebrem Orationem habuit S. Bernardus. *l.* 2. *c.* 12. *n.* 10. Praeclaris moribus præditus fuit. *l.* 3. *c.* 22. *n.* 10. Invitus, & reluctans Hiberniæ Primatum suscepit. *c.* 31. *n.* 4. In Sanctorum numerum relatus est, postquam Canonizationum causæ Sedi Apostolicæ reservatæ sunt. *c.* 34. *n.* 1. Commendatur a S. Bernardo ob zelum Fidei Catholicæ dilatandæ. *n.* 2. & 3. Omnem solicitudinem adhibendam esse curavit pro recto regimine gregis sui. *n.* 4. Piissime ab hac vita decessit. *c.* 38. *n.* 9. Recta conscientia fulsit. *c.* 39. *n.* 11. Pedester visitabat Episcopatus sui Ecclesias. *c.* 41. *n.* 17. Puerum a manu arida sanavit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 12. *n.* 17.

S. Malachias Propheta inter Sanctos recensetur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 20. *n.* 11. Celebratur in Ecclesia Orientali. *c.* 29. *n.* 9. Et in Ecclesia Hierosolymitana. *n.* 10.

Malcolinus Rex Scotiæ pudicitia intaminata floruit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 5. *n.* 2.

S. Malchus unus fuit inter SS. Martyres, qui dormientes appellati sunt, & de eodem plura narrat Baldellus. *l.* 3. *c.* 49. *n.* 5.

Manes Hispanus virtutibus sic fulsit, ut canonizari posset. *l.* 1. *c.* 21. *n.* 12.

B. Manettus descriptus est in Martyrologio Romano. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 18. *n.* 15.

Manue miraculose genuit Samsonem. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 20. *n.* 3.

S. Manuel Martyr invicta fortitudine pro Christi Fide passus est. *l.* 3. *c.* 20. *n.* 11.

S. Marcellinus Episcopus Anconitanus censetur æquipollenter canonizatus. *l.* 2. *c.* 18. *n.* 22. Anconitanam civitatem ab incendio miraculose liberavit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 24. *n.* 6. Officio celebratur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 10. *n.* 6.

S. Marcellinus Papa a 72. testibus criminis Idololatriæ accusatus fuit. *l.* 2. *c.* 5. *n.* 4. Id a Cardinali Norisio suppostitium reputatur. *n.* 5. An à Fide Catholica recesserit, uti in Breviario Romano asseritur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 13. *n.* 8.

S. Marcellus inter Martyres numeratus cultu dignus proponitur a Theodoreto. *l.* 1. *c.* 1. *n.* 18. Præcepta Maxentii Tyranni irridens in servitium bestiarum damnatus fuit, & cilicio amictus e vita decessit. *l.* 3. *c.* 12. *n.* 9.

S. Marcellus (alter) cum ab Aurelio Auricolano in odium Fidei morte plecteretur, exceptoris munus omisit S. Cassianus Martyr. *l.* 3. *c.* 14. *n.* 8.

S. Marcellus (alter) Centurionis munus exercuit, sed rejecta militia, martyrio coronatus est, cum Diis, & Imperatoribus nollet sacrificare. *l.* 3. *c.* 14. *n.* 9.

S. Marcellus Apameæ Episcopus cum Jovis

Jovis Delubrum diruisset, ab Ethnicis occisus fuit. *l.3. c.17. n.8. & 9.*

Marcellus de Aste Cardinalis, & Archiepiscopus fuit Bononiensis, ac pietate insignis. *l.3. c.33. n.9.*

Marcellus II. Papa erga consanguineos, & affines sobrium se exhibuit. *l. 3. c. 34. n.29.*

S. Marcianus Episcopus, & Martyr morti proximus Sacrum Viaticum propriis manibus ori suo admovit. *l. 3. c.38. n.17.*

S. Marcianus Martyr, & Lector pro Christo trucidatus fuit. *l.1. c.3. n.7.* Et a Christianis colitur. *n. 8.* Eum occidi, jussit Sabinus Proconsul. *l. 3. c. 14. n. 2.* Tyrannum precatus est per salutem Imperatorum, ut sibi mortem infligi incunctanter juberet. *n. 8.* Invicta fortitudine tormenta pertulit. *c.20. n.11.*

S. Marcianus Solitarius corpus suum acerrime affligebat. *l.3. c.28. n.14.*

S. Marculphus a Deo obtinuit Regibus Galliarum specialem gratiam scrophas sanandi. *l.4. p.1. c.3. n.21.*

- *Marcus* cum a Græcis Ephesi coleretur, ejus cultum abrogari fecit Gennadius Patriarcha Constantinopolitanus. *l.2. c.8. n.5.*

S. Marcus Episcopus Arethusius laudatur a S.Gregorio Nazianzeno, & martyrio se obtulit, ne pro eo alii fideles ad supplicia peterentur. *l.3. c. 16. n.11.*

S. Marcus Evangelista inter Apostolos numeratur. *l. 4. p.2. c. 11. n.4.* Ejus corporis translatio celebratur in Martyrologio Romano. *c. 19. n. 9.* Venetias translatum fuit corpus, & iterum mox inventum summa veneratione colitur. *c.25. n. 43.* Ejus manu scriptum Evangelium Venetiis devotissime asservatur. *c.26. n.7.*

S. Marcus Papa per breve tempus Ecclesiam rexit, & sepultus est in Cœmeterio Balbinæ. *l.3. c 32. n.32.*

S.Margarita dissimulato habitu muliebri, vixit ex inspiratione Dei. *l.3. c.41. n. 20.*

Serva Dei Margarita Alacoque vi cujusdam Revelationis dicitur cognovisse, Divinæ Voluntati respondere Festum instituendum in honorem Sanctissimi Cordis Jesu. *l.4. p.2. c.31. n. 20. & n.22.* Commendatur a Joanne Josepho Languet Episcopo Suessionensi, qui ejus vitam scripsit. *n.20.*

B.Margarita de Cassia. V. *B.Rita de Cassia.*

S.Margarita de Cortona a Leone X. beatificata fuit. *l.1. c.20. n.18.* Sanctitate floruit, & ejus miracula approbarunt Bonifacius VIII. & Eugenius IV. *Ibid.* Pro causa Canonizationis duo expedita sunt Decreta, alterum de miraculis, alterum de tuto progressu ad præfatam Canonizationem. *c. 26. n. 9.* In Basilica Vaticana canonizata fuit a Benedicto XIII. *c.36. n.3. & n.4.* Dum eam beatificaret Leo X. facultatem dedit ut coleretur. *c. 39. n. 8.* Et ut Missa in ejus honorem celebraretur. *c. 42. n. 17.* Approbatus fuit casus exceptus. *l. 2. c. 17. n.3. & n.6. & c.20. n.1. & n.13.* In ipsius causa factæ sunt ulteriores probationes pro demonstranda ejus cadaveris mirifica incorruptione. *c. 53. n. 19.* In virtutum dubio non parva fides adhibita est testimonio Confessarii ejusdem. *l.3. c.7. n.6.* Ejus corporis incorruptio iterum fuit examinata. *c. 10. n. 12.* Canonizata fuit juxta præsentem Ecclesiæ ritum. *c.35. n. 1.* Prophetiæ dono illustris fuit, & secreta cordium agnoscebat. *c.47. n.1.* An quemdam a morbo iliaco miraculose liberaverit. *l.4. p.1. c.19. n15.* Approbata fuerunt negativa miracula. *c.22. n.4.* Ejus cadaveris incorruptio per quatuor secula non fuit miraculosa reputata; ipsum enim aromatibus conditum fuerat. *c.30. n.7. & n.14.* De cultu in ejus honorem a Leone X. concesso. *n. 14.* Prædicti cadaveris incorruptionis continuatio tamquam miraculosa habita non est. *n.18.* In ejus causa tamquam novum miraculum ad Canonizationem proposita est incorruptio partis corporis a reliquo corpore separatæ, nec ullo balsamo conditæ. *n.19.* Quid responsum fuerit. *n.19. & 20.* Alia pro ipsius Canonizatione ulterius approbata sunt miracula. *n.23.* Approbato cultu immemorabili, Missa, & Officio celebrata est. *l.4. p.2. c.3. n.6.* Ejus nomen descriptum est in Martyrologio Romano. *c.18. n.3. & n.15.*

Serva Dei Margarita Diomira fulsit virtutibus, & in ejus causa concessa fuit Signatura Commissionis ante solitum decennium elapsum. *l.2. c.36. n.4.*

B. Margarita Hungara in Civitate Tisernatensi colitur. *l. 2. c. 13. n.10.* In ipsius causa pro indagandis virtutibus Interrogatoria expedivit Innocentius V. *l.2. c.44. n.10.*

B. Margarita de Sabaudia tertio Ordini S. Dominici addicta fuit, &, probato casu excepto, beatificata a Clemente IX. *l.1. c. 31. n.10.* Marchionissa fuit Montis Fer-

est

est Civitati Pistoriensi. n. 7. Miraculose in Civitate Dertusa apparuit, & in ea idcirco Officio colitur. n.8. & 9. Qualiter etiam apparuerit S. Monicæ. n. 9. De cultu Zonæ ipsius B. Virginis. Ibid. Ejus statua antiquissima in Æde Lauretana asservata Zona apparet insculpta, qua ipsius Latera præcinguntur. Ibid. Alio Officio celebratur in honorem Apparitionis factæ S. Jacobo Apostolo in Hispanias profecto. c. 8. n. 2. De pluribus aliis Officiis indultis pro ejus cultus ampliatione. c. 9. n. 5. Se visibilem præstitit SS. Petro Nolasco, & Raymundo de Penafort, ac Jacobo Aragoniæ Regi, ut Ordo Redemptionis Captivorum fundaretur. n. 6. 7. & 8. Officio in ejusdem memoriam laudatur. n. 9. Celebratur ob Apparitionem factam S. Simoni Stoch, cum Carmelitis Sacrum Scapulare dono præberet. n. 10. An ab inferis animas possit deducere. Ibid. Ejus Officio concesso in honorem Translationis Domus Lauretanæ designatæ sunt lectiones propriæ. c. 10. n. 11. Nata est in Domo Lauretana, & in eadem ab Angelo annuntiata Christum concepit. Ibid. Fundamenta, & rationes, quæ isti assertioni opponuntur. c. 10. n. 14. Eisdem rationibus aliis verioribus satisfit. n. 15. An ipsa B. Virgo, & ejus parentes divitiis pollerent. n. 15. Utrum, dum ab Angelo annuntiata fuit, desponsata jam esset S. Josepho. Ibid. Eam in domo S. Josephi fuisse, ostenditur. Ibid. S. Jacobo Apostolo, ut sibi Templum Cæsaraugustanum construi curaret, se videndam adhuc vivens præstitit. n. 17. & n. 18. Idcirco piissime celebratur. Ibid. Num vivens ab Ecclesia culta fuerit. n. 20. In memoriam Rosarii ipsius Officium aliud institutum est. n. 24. Utrum ejus Imago a S. Luca picta fuerit. n. 28. 29. & 30. Officio honoratur. n. 30. Aliis Officiis recolitur in memoriam Apparitionis in Porticu, & Tituli Montis Carmeli. Ibid. Sub ejus tutela instituti sunt Equites nuncupati Montesiæ, & S. Mariæ Teutonici. c. 14. n. 5. Aliique sub nomine S. Mariæ de Mercede, S. Mariæ de Monte Carmelo, & Militiæ Christianæ. Ibid. Ejus Conceptio jussu Clementis XI. sub præcepto celebratur. c. 15. n. 10. Ipsius festivitates peragendæ sunt. c. 16. n. 40. Sponsum habuisse S. Josephum probat S. Matthæus Evangelista. c. 20. n. 35. Eidem Virgini Beatissimæ subditus fuit Christus Dominus. n. 37. De celebritate pro ejus Conceptione instituta. n. 38. Quomodo ejus Imagines pingendæ sint. c. 21. n. 6. & n. 8. An sub Titulo Dolorum habitu nigro induta pingi possit. c. 21. n. 7. & n. 9. Utrum apparuerit indiceos Fratribus Ordinis Servorum nigrum habitum eos esse delaturos. n. 9. Ipsius Imago, quæ apparebat exhibens Rosarium S. Francisco de Assisio, & S. Claræ, ab Alexandro VII. inhibita fuit. n. 10. Eadem B. Virgo picta fuit S. Eucharistiam ex manibus S. Joannis Apostoli recipiens. n. 14. Quæ Sacramenta Sanctissima Virgo susceperit. Ibid. Num Messanensibus epistolam scripserit. c. 26. n. 7. Quid de institutione Festi Conceptionis ejusdem opinatus fuerit S. Bernardus. c. 31. n. 24. De Literis, quæ ab eadem scriptæ dicuntur. n. 26. S. Joanni de Matha bis apparuit. n. 30. De ejusdem invocationibus sub titulo de Mercede, & de Remedio. Ibid. Postremus titulorum præfatorum revocatus est a Clemente XII. c. 31. n. 30. & 31. De ejus cultu in Sacramento Altaris. n. 32. Festum dictum ejusdem Secundinarum cur fuerit extinctum. c. 32. n. 34. Filium suum eam nullo dolore vexatam peperisse, affirmat S. Bernardus. Ibid. De pluribus B. Virginis miraculis. c. ultimo n. 2. & n. 4.

S. Maria Ægyptiaca spiritales tribulationes per annos 17. perpessa est. l. 3. c. 30. n. 19.

B. Maria de Capite, seu de la Cabeza cum beatificanda proponeretur, ejus causæ prævium examen demandatum est tribus Rotæ Auditoribus per Commissionem manu Papæ signatam. l. 1. c. 17. n. 8. Uxor fuit S. Isidori Agricolæ, & ob cultum immemorabilem beatificata est ab Innocentio XII. c. 31. n. 14. Pro ipsius causa Relator fuit Clemens XI. tunc Cardinalis, & de approbatione ejusdem cultus in S. Rituum Congregatione. l. 2. c. 23. n. 6. & c. 24. n. 94. Ubi ejus corpus sepultum, ac inventum fuerit, & qualiter ipsius caput Fideles venerarentur. n. 95. Eam Mariam Torribiam appellatam esse, affirmant Henschenius, & Papebrochius, exprimuntque, cur Maria de Capite nuncupetur. n. 95. Ejusdem fit mentio in Bulla Canonizationis S. Isidori conjugis sui. n. 97. Pro approbando casu excepto sententiam tulit Episcopus Ordinarius. c. 45. n 8. Et visitatum fuit ejusdem sepulcrum ab anteriori parte. c. 51. n. 1. Marito supervixit. l. 3. c. 37. n. 3.

B. Ma-

xto V. scripta, in qua mortis suæ causam revelabat. *Ibid.*

Serva Dei Maria Victoria de Furnariis quamvis post obitum super terram conderetur, responsum fuit pro ejus non cultu. *l.* 2. *c.* 12. *n.* 14.

S. Marianus Martyr Numidiæ martyrium passus est, & ejus Acta scripta sunt a quodam, qui certamini aderat. *l.* 1. *c.* 3. *n.* 5. Solemniter, & cum canticis introductum est in Urbem ejus cadaver a Stephano V. *lib.* 4. *par.* 2. *cap.* 28. *n.* 32.

Serva Dei Marianna a Jesu Ordini B. Mariæ de Mercede nomen dedit, & pie in Domino moriens sepulta est in Ecclesia S. Barbaræ Matritensis, & cadaver a terra sublatum erat, & locatum intra parietem dividentem alterum ab altero sacello, ut ab utraque parte per crates ferreas conspici posset, & responsum fuit in ejus causa pro non cultu. *l.* 2. *c.* 12. *n.* 14. & *c.* 16. *n.* 4. Decretum fuit, revidendam esse ejus vitam, quam Confessarius scripserat. *c.* 26. *n.* 1. Ex dispensatione factus est processus in specie, quin constructus esset in genere. *c.* 39. *n.* 3. Apertus fuit ejusdem processus, quin Judicum subscriptiones, vel sigilla recognoscerentur. *c.* 51. *n.* 11.

Serva Dei Marianna a Jesu (altera) tertium Ordinem S. Francisci de Pœnitentia professa est, & cur ejus non cultus approbatus fuerit. *l.* 2. *c.* 16. *n.* 4.

S. Marina ex divina inspiratione sub virili habitu vixit. *l.* 3. *c.* 41. *n.* 20.

S. Marina Virgo, & Martyr in Martyrologio Romano celebratur in honorem translationis ejusdem. *l.* 4. *par.* 2. *c.* 19. *n.* 9.

S. Marius Martyr sepultus fuit cum monogrammate. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 27. *n.* 18.

S. Martha Avenione construi fecit quoddam Templum in honorem B. Virginis Mariæ. *l.* 1. *c.* 14. *n.* 11. Ab aliquibus, sed immerito, dicitur mulier hæmorroissa, quam Christus miraculose sanavit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 8. 11.

S. Martialis Martyr pro Fide occisus est. *l.* 3. *c.* 18. *n.* 15. Miraculose ad Fidem conversus est. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 28. *n.* 7. A S. Petro in Gallias missus est, ut Fidem Catholicam prædicaret, & Apostolus cognominatus fuit. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 11. *n.* 5. An nunc eodem titulo gaudeat. *n.* 7.

S. Martinianus unus fuit è Martyribus dormientibus. *l.* 3. *c.* 49. *n.* 5.

S. Martinianus (alter) martyrium pro Christi Fide laturus Deum enixe oravit. *l.* 3. *c.* 18. *n.* 15.

S. Martinus Episcopus Turonensis magna veneratione coluit S. Agnetem. *l.* 1. *c.* 4. *n.* 10. In ejus honorem Basilica constructa est a S. Brixio Episcopo *n.* 15. Obiit quarto seculo, & a Severo Suplirio par Martyribus dicitur. *c.* 5. *n.* 5. Solus ex Confessoribus Officio proprio celebratur in Breviariis antiquissimis; ejusque corpus a Candarensi pago ad Turonensem Ecclesiam fuit translatum. *Ibid.* Ex sententia Thomassini prior multis aliis SS. Confessoribus a Christianis adoratur. *Ibid.* In ipsius obsequium Symmachus Papa Ecclesiam in Urbe dicavit. *Ibid.* Ejus Missa in Mozarabico antiquissimo Missali reperitur. *Ibid.* Et prædicto Missali addita fuit. *n.* 6. A Fidelibus coli jubetur in Concilio Moguntino. *n.* 7. Apud Monasterium suum Altare erectum cuidam Latroni immerito reputato Martyri destruxit. *c.* 6. *n.* 1. A privata Ecclesia primum adoratus, postea accedente approbatione tacita Summi Pontificis, ab universa celebratur. *c.* 6. *n.* 9. Ejus vitam scripsit Severus Sulpicius. *c.* 42. *n.* 7. Ejus Imago a Severo collocata est in Baptisterio Ecclesiæ a se constructæ. *l.* 2. *c.* 14. *n.* 3. Nonnulla dixit, quæ de eo postea affirmavit Severus Sulpicius *l.* 3. *c.* 10. *n.* 11. A S. Laurentio Justiniano vocatur Martyr Divini amoris. *c.* 11. *n.* 2. Intensum habuit martyrii desiderium, sed ab Ecclesia tamquam Confessor celebratur. *n.* 6. Commendatur a S. Thoma de Villanova ob opera misericordiæ corporalia, quæ erga proximum exercuit. *c.* 23. *n.* 32. Parcum se exhibuit in usu vestium, & ciborum. *c.* 34. *n.* 27. In extremo vitæ discrimine, a Dæmone tentatus fuit. *c.* 38. *n.* 18. Morti proximus se ad diuturniorem vitam Deo obtulit, si gregis sui bono necessarius esset. *Ibid.* Ex iis, quæ ipse protulit, ejusdem vitam scripsit præfatus Severus, hujusque partem scriptam esse, vivente eodem Sancto, affirmat Cardinalis Baronius. *n.* 40. *n.* 2. Pro aliquibus reis morte plectendis, ne punirentur, intercessit. *c.* 41. *n.* 7. Ab Imperatore Maximo, & istius uxore plurimum colebatur, & quid de eximiis istis honoribus sentiendum sit. *num.* 14. Invitatus a Vincentio Præfecto Galliarum, ut in Monasterio sibi prandium exhiberet, id facere recusavit. *n.* 16. Indignus Episcopatu reputatus est a nonnullis Episcopis, cum sordida veste indu-

indutus, & crine deformis incederet. *n.* 17. Cum S. Hilario Episcopo, ægrotum miraculosè sanavit. *l.* 4. *p. l. c.* 5. *n.* 7. Aliud ejus miraculum, quin invocatus esset, exponit Severus Sulpicius. *n.*26. Duplici miraculo sanavit mulierem retortis ad crura pedibus, & cæcitate laborantem. *c.* 8. *n.*21. Alia patravit miracula, quamvis cum dolore ipsorum, qui eadem experiebantur. *n.* 24. Ei è sella noluit assurgere Valentinianus Imperator, sed ab eadem sella igne exeunte, ad ipsius S. pedes se submisit. *c.*26. *n.*30. A pluribus energumenis Dæmones ejecit. *c.* 29. *n.* 8. Globum ignis in ejus capite coruscantem quidam viderunt. *c.*32. *n.* 15. Ipsius funeri interfuit miraculosè S. Ambrosius, sed de hoc dubitatur. *n.*18. De Missa ejus nomine appellata. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 1. *n.* 3. Cur in ejus Beatificatione concessa fuerint Missa & Officium, etiam pro Ecclesiis Inquisitionis Regni Aragoniæ. *n.* 10. A nonnullis dicitur in sanctitate par Apostolis. *c.* 11. *n.* 1. Ejusdem dies festus sub præcepto olim celebrabatur. *c.*16. *n.*16. Ipsius translatio in Martyrologio Romano annuntiatur. *c.*19. *n.* 9. Qualiter nonnullas Reliquias probaverit. *c.* 24. *n.* 9. De miraculis per ejusdem scripta patratis. *c.* 26. *n.* 7.

S. Martinus Martyr pro Christo trucidatus est, ut ex Literis encyclicis patet. *l.* 1. *c.* 4. *n.* 2.

S. Martinus Papa in exilio ob Christi Fidem vitam amittens inter Martyres numeratur. *l.* 3. *c.* 12. *n.* 9.

Servus Dei Martinus de Porres virtutibus illustris fuit, & in ejus causa probata est fama sanctitatis per testes singulares singularitate adminiculativa. *l.* 2. *c.* 40. *n.* 3. Quæ clausula apposita fuerit in Literis Remissorialibus pro ejus processus constructione. *c.* 46. *n.* 7. Responsum est super omissione examinis testium in nonnullis interrogatoriis. *c.* 49. *c.* 6. Processu amisso, necesse fuit confici novum exemplum. *c.* 50. *n.* 8. In præfato processu, omissa recognitione sigillorum exteriorum, facta fuit recognitio characterum, sive subscriptionum. *c.* 51. *n.*11. Quibus conditionibus apertus fuerit prædictus processus. *n.* 12.

Martinus Papa sobrium se gessit erga consanguineos, & affines suos. *lib.* 3. *cap.* 34. *num.* 29.

S. Martyrius Lector in odium Fidei occisus fuit. *l.*3. *c.*17. *n.* 8. & *l.* 1. *c.* 7. *n.* 2.

Servus Dei Masculinus de Forolivio Ordini Prædicatorum nomen dedit, & in Civitate Foroliviensi colitur, ejusque die anniversaria celebratur Missa de Sanctissima Trinitate. *l.* 2. *c.* 20. *n.* 16. Pro Commissione reassumptionis responsum fuit, exhibendum fore processum ordinarium, & non Apostolicum, quia completus non erat. *c.* 38. *n.* 10.

Mathatias Judæus filios pro tuenda Dei lege morituros hortatur, ut Sanctorum exempla imitentur. *l.* 1. *c.* 13. *num.* 5. Obedire noluit injusto præcepto Antiochi, & zelo honoris Dei commotus Judæum quemdam sacrificantem ad aras trucidavit. *l.* 3. *c.* 18. *n.* 9. In lectulo suo sancta præbens documenta mortuus est. *c.* 38. *n.* 24.

Matta nomen esse dicitur S. Boni Latronis. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 12. *n.* 10.

S. Matthæus Apostolus, & Evangelista plura peccata commisit, antequam ad Deum converteretur. *l.* 3. *c.* 39. *num.* 4. Ejus conversio fuit miraculosa, nec ipse amplius ad telonium rediit. *l.* 4. *pag.* 1. *c.* 28. *n.* 9. De celebritate pro ejus festo peragenda. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 16. *n.* 27. Quando ad Dominum migraverit. *num.* 53. Ipsius translatio in Martyrologio Romano celebratur *c.* 19. *n.* 9.

B. Matthæus Carrero V. de Mantua.

B. Matthæus Cluniacensis laudatur ab Andrea Saussajo. *l.* 3. *c.* 33. *n.* 5. Ejus vita scripta fuit a Petro Abbate Cluniacensi, & a Cardinali Baronio, qui etiam testantur, ipsum ab Honorio II. inter Cardinales fuisse numeratum. *Ibid.* Episcopus Albanensis fuit, & quamdiu vixit, se sicut Monachum gerebat. *c.* 35. *n.* 13.

B. Matthæus de Mantua Ordinis Prædicatorum a tempore Sixti IV. coli cœpit, ejusque corpus prædictus Pontifex ad digniorem locum transferri permisit, & in festo Dedicationis Ecclesiæ S. Petri de Viglevano hymnum cum oratione cani in honorem ipsius. *l.* 2. *c.* 20. *n.* 15. In Civitate Viglevani colitur, approbato ejus casu excepto per Decretum S. Inquisitionis *c.* 24. *n.* 5. Mortuus est in præfata Civitate, ejusque cum laude meminerunt plures. *n.* 7. Ipsius cultum, & corporis honorificam translationem fieri, indulsit Sixtus IV. *n.* 8. Missa & Officio celebratur. *l.*4. *p.*2. *c.* 3. *n.* 12.

S. Matthias Apostolus cur per sortes electus fuerit in Apostolum. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 24. *n.* 4. Suffectus est in locum Judæ, qui prævaricatus fuerat. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 11. *n.* 1. Ejus festum celebrandum est. *c.* 16. *n.* 27.

S. Me-

S. Metras pro Christi Fide vita fuit spoliatus, ut ex Literis encyclicis ostenditur. *l.1. c.4. n.2.*

S. Michael Archangelus celebratur sub titulo Dedicationis jussu Concilii Moguntini. *l. 1. c. 5. n.7.* Beatus ab Ecclesia nuncupatur. *c. 37. n. 7.* Ejus nomen inter tria Angelorum uti verum agnoscit Ecclesia. *l.2. c.32. n.4.* Sub ejus auspiciis instituti sunt Equites Alæ pro Regula Cisterciensi. *l.4. p.2. c. 14. n. 5.* Et Equites appellati militiæ Christianæ. *Ibid.* Electus fuit in Patronum Ordinis Minimorum. *Ibid.* Ejusdem festivitatem inter festa de præcepto non agnovit Eugenius IV. *l. 4. p. 2. c. 16. n. 17.* Celebritas pro ejus festo postea indicta. *n. 27.* Non invocabatur olim in Litaniis. *c.20. n. 2.* Inter Angelos recensetur. *c.30. n.3.* Exoratur in Litaniis Ecclesiæ, & in benedictione Incensi. *n. 5.* In ipsius honorem Deo dicantur Ecclesiæ. *n. 6.* Ecclesias ejus nomine nuncupatas, affirmat Guyet, dicari omnibus Angelis. *Ibid.* Ipsius festum dici potest omnium Angelorum. *Ibid.* De S. Michaelis antiqua veneratione. *n. 7.* De ejus Apparitione, & cultu in monte Gargano. *n. 9.* Et de aliis Ecclesiis in ipsius honorem dicatis ob diversas ejusdem Apparitiones. *Ibid.* Saracenos miraculose fugavit tempore Leonis IV. *Ibid.* De Officiis, quibus celebratur. *n.11.*

B. Michael Getrosius a Canonicis S. Augustini Ducatus Lithuaniæ electus fuit in Patronum. *l.4. p.2. c.14. n.3.*

Servus Dei Michael a Sanctis cum sanctitatis opinione e vivis decessit; & quomodo in ejus causa facta sit Commissio reassumptionis. *l.2. c.38. n.8.* Cum Familiæ Calceatorum Sanctissimæ Trinitatis nomen dedisset, & ad Discalceatos ejusdem Invocationis transiret, dictus fuit non transiisse ex una in aliam Religionem. *l.3. c.41. n. 8.* Ejus virtutes in gradu heroico approbatæ fuerunt. *Ibid.* Ejus ecstases Divinæ reputatæ sunt. *c. 49. n. 11.*

Michæas Propheta in Martyrologio celebratur. *l.4. p. 2. c. 2. n. 11.* Et colitur in Ecclesia Orientali. *c.29. n.9.*

B. Michelina Pisauriensis Tertiaria fuit Ordinis Minorum Conventualium, & ob cultum immemorabilem beatificata est a Clemente XII. *l.1. c.31. n.18.* Decretum de ejus Beatificatione. *l. 2. cap. 24. n.181.* Pisauri orta est. *n. 182.* Quo anno obierit, & cur, suscepto habitu Tertiariæ S. Francisci, Palæstinam perrexerit, in monte Calvario tantisper morata fuerit, ac demum Pisaurum redierit. *Ibid.* Cura Fabii de Oliveriis Cardinalis Pisaurensis confecti sunt in ejusdem causa processus ab Episcopo Pisaurensi, ac tandem cultus ipsius immemorabilis approbatus est, eademque B. in prædicta Civitate per triduum celebrata fuit sumptibus præfati Cardinalis. *Ibid.* Ab eodem Summo Pontifice Missa, & Officio decorata est. *l.4. p.2. c. 3. n. 10.* Electa fuit in Patronam civitatis Pisaurensis. *c. 14. n. 3.*

Milammon Monachus Gerarum Episcopatum recusavit a Theophilo Alexandrino sibi oblatum, & ejus cultus initium habuit a quarto seculo. *l. 1. c. 5. n. 4.*

S. Miniates nomen dedit cuidam Fano in Etruria. *l.4. p.2. c.15. n.1.*

Misach puer statuam Nabuchodonosor cum adorare recusaret, in ignem injectus fuit, a quo sospes exivit; eum tamen ut Martyrem recenset S. Cyprianus. *l.3. c. 12. n. 13.* Eum Angelus ab incendio liberavit. *l. 4. p. 1. c. 1. n. 16.* Miraculum istud negativum fuit. *l. 4. p. 1. c.22. n.4.* Vestibus indutus in ardentem fornacem missus est. *c.24. n.12.*

Misael Sanctorum numero adscribitur. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 11.* In Menologio Græcorum celebratur. *c.29. n.9.*

S. Modestus Martyr cum pro Christi Fide occideretur, tonitrua, & terræmotus evenerunt, quibus non pauci adstantium oppressi sunt. *l.4. p.1. c.25. n.32.* Ab Urbe in civitatem Beneventanam translatus fuit ex concessione S. Gregorii Magni. *l.4. p.2. c.27. n.10.*

S. Monica mater fuit S. Augustini, ejusque vita a filio suo scripta est. *l. 3. c. 6. n. 12.* De oratione, & precibus pro ejus anima. *l.1. c.5. n.6.* Nonnulla de ea retulit S. Augustinus. *l. 3. c. 6. n. 12.* Commendatur a S. Augustino, cum piissimam se gesserit in statu conjugali. *c.37. n. 11.* Et cum recte filios educaverit. *n. 12.* Qualiter filium suum S. Augustinum a libidinis cœno revocare studuerit. *c. 51. n.1.* De ejusdem Sanctæ miraculosa Zona. *l.4. p. 2. c. 7. n. 9.* Quo cultu decoretur. *Ibid.* Ejus corporis translatio celebratur in Martyrologio Romano. *c.19. n.9.* Et Missa ac Officio. *c.7. n.3.* Ipsius cadaver, habita a Martino V. facultate, ex civitate Ostiensi in Urbem translatum est. *cap. 22. num. 15.* De loco, in quo ejusdem

populum suum liberandum se præparans jejunavit. *l.4.p.1.c.27.n.14.*

S. Nicander Martyr uxorem habuit S. Dariam, & a Christianis cum ea celebratur ob martyrium constanter toleratum. *l.1.c.3.n.8.* Tyrannum in agone rogavit per salutem Imperatorum, ut sibi mortem infligi quantocius curaret. *l.3.c.14.n.8.* Invicta patientia tormenta perpessus est. *c.20.n.11.*

S. Nicanor sub titulo Diaconi celebratur. *l.4.p.2.c.19.n.2.*

B. Nicasius Joannes Hezius Martyrum Gorcomiensium unus fuit, & Religiosus Ordinis S. Francisci. *l.1.c.24.n.10.* Cum Sociis beatificatus est. *Ibid.*

S. Nicephorus in odium Fidei martyrio coronatus est. *l.3.c.14.n.5.*

Ven. Nicolaus Aillon Limana in Diœcesi mortuus est, & cum de ejus causa in S. Rituum Congregatione ageretur, Promotor Fiscalis institit, & obtinuit, ut valvis Ecclesiæ Cathedralis, aliisque Civitatis Limanæ locis publicis affigerentur Edicta adversus scientes, & non revelantes cultum publicum, si is præstitus esset, aut præstaretur Servis Dei, de quorum causis ageretur. *lib.2. cap.15. num.10.* Virtutibus floruit, & in ejus causæ processu Ordinario licet testes juramentum exhiberent de veritate dicenda, non vero de servando secreto, non exinde processus tamquam nullus reputatus est. *l.2. cap.43. n.18.*

B. Nicolaus Albergatus Bononiensem Episcopatum per plures annos administravit, & Cardinalis fuit. *l.1.c.13.n.18.* Monachus fuit Carthusianus, & in Civitate Senensi pie obiit, & ejus cadaver Florentiam translatum est. *l.2.cap.18. n.16.* Quomodo ipsius cultus immemorabilis probatus fuerit. *Ibid. & n.17.* Ei quamvis dicatur concessum fuisse cultum ab Urbano VIII. id rejicitur, & alius cultus immemorabilis demonstratur. *c.20. n.5.* Episcopatum Bononiensem invitus suscepit. *l.3.c.31.n.4.* Cardinalitiam dignitatem merito obtinuit. *c.33.n.7.* A Jacobo Zeno commendatur, cum pluribus Legationibus non absque magno Reipublicæ Christianæ profectu usus fuerit. *n.22.* A Carolo Sigonio laudatur, quod ante Cardinalatum in familiares suos viros probatissimos elegerit. *c.34. n.11.* Electus fuit in Patronum Sodalitatis Bononiensis *Perseverantiæ* nuncupatæ. *l.4.p.2.c.14.n.3.*

S. Nicolaus de Bara V. S. Nicolaus Myrensis Episcopus.

Servus Dei Nicolaus Canuti Regis filius cum beatificandus proponeretur, pro ejus causa Literas Remissoriales expedivit Alexander IV. nonnullis Episcopis, & quibusdam Regularibus. *lib.2. c.45.n.11.*

Servus Dei Nicolaus de Deo pie e vita decessit, & in ejusdem causa concessa fuit Signatura Commissionis ante solitum decennium elapsum. *l.2.c.36.n.4.*

B. Nicolaus Factor virtutibus illustris fuit, & cum in ipsius causa favorabile judicium tulissent S. Rotæ Auditores, sed ante Decreta Urbani VIII. relationes non fuissent suppositæ examini S. Congregationis Rituum, resumpta causa post eadem Decreta, & rata habita obedientia eisdem, propositum fuit dubium, an constaret de virtutibus? quod feliciter absolutum fuit tempore Benedicti XIII. *l.1.c.33.n.10.* Quid pro ejus Beatificatione præcesserit circa Signaturam Commissionis. *c.17.n.8.* Ipsius causa super non cultu, quamvis remotissima, examinata fuit a Cardinali Urbis Vicario. *l.2.c.45.n.5.* Ut rite Scriptura compulsaretur, a quo Archivo desumpta fuerit. *c.52.n.7.* Deum ardenti caritate prosecutus est. *l.3.c.23.n.27.* Et proximum. *n.36.* Sermone Sapientiæ, & scientiæ præditus fuit. *c.43.n.7.* Cum in Divinas ecstases rapiebatur, nullam corporis lassitudinem sentiebat. *c.49. n.8.* Quemdam ab Apoplexia miraculose liberavit. *l.4.p.1.c.19.n.7.* Ex particulari devotione in Litaniis invocavit S. Ludovicum Bertrandum tunc non canonizatum. *l.4.p.2.c.27.n.2.*

B. Nicolaus de Flue Eremita tempore Innocentii X. æquipollenter beatificatus est. *l.1.c.31.n.8.* Saxellæ colebatur prius, & in ejus honorem ibidem Missa celebrabatur, quæ cum publicum cultum arguerent, abrogata sunt a Joanne Georgio ab Halvvil Præsule Constantiensi ob defectum facultatis Sedis Apostolicæ. *l.2.c.14.n.6.* In Litaniis ab Helvetiis invocabatur. *l.2.c.14.n.7.* Ex Indulto Innocentii decimi colitur. *l.2.c.24.n.12.* Ejus vitam scripsit Petrus Hugo, ipsiusque meminerunt Bollandiani. *l.2.c.24. n.13.* Eumdem per viginti duos annos nullum cibum, aut potum sumpsisse, affirmat Carolus Bovillus scribens Nicolao Florio. *Ibid.* De ejus laudibus plura scripsit laudatus Petrus Hugo. *l.3.c.35. n.15.*

de Officio reperitur. *c.*38. *n.*5., *&* *c.*39. *n.* 10. Bulla Canonizationis data est ad universos Christi fideles. *c.* 39. *n.* 11. Antequam in SS. numerum referretur, sic præcipiente Eugenio IV. confectus est super ejus miraculis processus auctoritate Ordinaria. *l.* 2. *c.* 3. *n.* 6. Canonizatus fuit juxta præsentem Ecclesiæ consuetudinem. *l.*3. *c.*35. *n.* 1. A pueritia futuræ sanctitatis specimen præbuit. *c.*39. *n.* 2. Antequam Religioni S. Augustini nomen daret, Canonicus Regularis fuerat. *c.* 41. *n.* 8. Erga paralyticos miraculosum se gessit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 12. *n.* 6. Ab hæmorrhagia fœminam liberavit. *c.* 16. *n.* 2. Mortuos suscitavit. *c.* 21. *n.* 5. Ab ejus cadavere, & brachiis resectis sæpe cruor effluxit, qui impendens malum Reipublicæ Christianæ prænuntiabat. *c.* 31. *n.* 8. De ejus Officio pro toto Orbe recitando Decretum expeditum fuit. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 6. *n.* 13. Habitu Fratrum Discalceatorum indutus pingebatur, quod ab Urbano VIII. prohibitum fuit. *c.*21. *n.*5.

Noe inter Sanctos numeratur. *l.*1. *c.*12. *n.* 5. Et vir justus dictus est. *l.* 3. *c.* 24. *n.* 13. Solus poterat ab ira Dei liberari. *c.* 39. *n.*10. An aliquod veniale peccatum commiserit. *Ibid.* Ei visibiliter apparuit Deus. *c.* 50. *n.* 2. Miraculose, & ex speciali Dei beneficio a Diluvio liberatus fuit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 4. *n.* 1. Diluvium ipsum præcognovit, & Arcam fabricari fecit, ut saluti suæ consuleret. *c.* 25. *n.* 25.

S. Norbertus Institutor fuit Ordinis Præmonstratensis, & Episcopus Magdeburgensis. *l.*1. *c.* 41. *n.*5. Quando mortuus fuerit. *Ibid.* An canonizatus fuerit, nesciri inquit Surius, Castellinus vero asserit, nesciri a quo Pontifice. *Ibid.* Juxta Joannem le Paige ab Innocentio III. canonizatus fuit, sed de hoc dubitant Bollandiani. *Ibid.* Miræus ipsum credit canonizatum a Gregorio XIII. *Ibid.* Cur ad Cardinalem Ordinis Protectorem Philippum Boncompagnum recursus factus fit pro dubio Canonizationis istius removendo. *Ibid.* Eumdem S. Norbertum coli sub ritu duplici concessit Gregorius XIII. *Ibid.* Ipsum canonizatione æquipollenti, in Sanctorum numerum retulit Urbanus VIII., & postea Clemens X., quorum ille festum prædicti S. Breviario inserens, eumdem sub ritu semiduplici, hic vero sub ritu duplici celebrari jussit. *Ibid.* Cum adversum se ostenderet erroribus Petri Abaelardi, ab ipso convitiis impetitus fuit. *l.* 2. *c.* 41. *n.* 14. A teneris annis futuram sanctitatem demonstravit. *l.* 3. *c.* 39. *n.* 2. Officio pro universa Ecclesia celebratur. *l.*4. *p.*2. *c.* 6. *n.* 8.

B. Notkerus Balbulus a Constantiensi Episcopo beneficatus fuit, facta ei à Julio II. facultate, qui expressit, prædictum Beatum non exinde censendum fore canonizatum. *l.*1. *c.* 20. *n.* 19., *&* *c.*39. *n.* 4. Honore Missæ eumdem coli indulsit prænominatus Pontifex. *c.* 42. *n.* 17. In Litaniis invocabatur a Monachis S. Galli. *l.* 2. *c.* 14. *n.* 7. In ipsius causa confectus est processus a solo Notario facultatem habente ab Episcopo. *c.* 47. *n.*2. Ex Indulto pro ejusdem Officio demonstratur, in quibus causis præter testes de auditu admittendi sint historici. *l.*3. *c.*8. *n.*20.

S. Nympha Virgo pro Christi Fide martyrium pertulit, & ejus capitis translatio celebratur. *l.*4. *p.*2. *c.*22. *n.*15., *&* *n.*16.

ODdo Monachus Carthusianus virtutibus illustris fuit, & pro ejus causa Remissoriam commisit Gregorius IX. quibusdam Regularibus. *l.* 2. *c.* 45. *n.*11.

Oddo, seu Otho Urgellensis Episcopus a Petro Urgellensi Episcopo dicitur cultu affectus; non tamen probatur a Balutio, eum auctoritate Episcopali canonizatum esse. *l.*1. *c.*10. *n.*7.

S. Odilon commendatur a S. Petro Damiano, eum insignis fuerit in exercendis operibus misericordiæ corporalibus. *l.*3. *c.*23. *n.*32.

S. Oldegarius, seu *Ollegarius* primum fuit Barcinonensis, & mox Tarraconensis Archiepiscopus, & in ejus processu cum Ordinarius super casu excepto non protulisset sententiam suam, eamdem proferre debuit jussu S. Rituum Congregationis. *l.* 1. *c.* 31. *n.* 3. Tempore Clementis X. beatificatus est, probato cultu immemorabili. *n.* 11. In Litaniis apud Barcinonenses invocabatur. *l.*2. *c.*14. *n.*7. Quamvis de ejusdem sanctitate locuti fuerint SS. Bernardus, & Vincentius Ferrerius, Sacra Rituum Congregatio ad declarationem casus excepti processit ob cultum immemorabilem, non ex dictis eorumdem Sanctorum. *c.*19. *n.*5. Decretum pro ipsius cultus approbatione. *c.*24. *n.*39. Quando mortuus fuerit. *n.*40. De ipsius Canonizatione dicitur S. Raymundum de Pennafort pertractasse coram Summo Pontifice. *Ibid.* In processu super cultu immemorabili visitatum fuit ejusdem sepulcrum ab anteriori parte. *c.*51.

iterum discussa sunt ea omnia, quæ pro ejus Beatificatione examinata, & approbata fuerant. *l.* 1. *c.* 25. *n.* 6. Cum de ipsius causa ante Decreta Urbani VIII. tractaretur, & virtutes, ac miracula approbarentur in Auditorio Rotæ, & in S. Rituum Congregatione, quæ censuerat, tuto procedi posse ad Canonizationem, post eadem Decreta resumpta fuit causa, ratoque habito casu excepto, cum miracula facta fuerint ante venerationem, novæ Literæ Remissoriales pro processu super miraculis secutis a veneratione expeditæ sunt, quibus quidem approbatis, tandem ad Canonizationem deventum est. *c.* 33. *n.* 13. In Canonizationis solemnitate Missam non celebravit Alexander VIII., utpote senio gravatus. *c.* 36. *n.* 24. Processus ab Ordinario constructus juridicus fuit. *l.* 2. *c.* 3. *n.* 8. Colebatur ante Canonizationem. *c.* 9. *n.* 3. In ejus causa post approbationem non cultus supervenit introductio novi cultus, hujusque remotio demonstrata fuit, ut ad ulteriora fieret progressus. *c.* 16. *n.* 4. Ex Decretis in eadem editis constat, processum ipsius super casu excepto confectum fuisse a Cardinali Causæ Relatore, citato Promotore Fidei. *c.* 17. *n.* 3. Revisa sunt nonnulla ejus opera, quamvis nunquam edita. *c.* 26. *n.* 2. Quo sensu intelligendum sit Decretum pro operibus ab eo conscriptis revidendis, ac examinandis. *n.* 6. Commisit Summus Pontifex S. Congregationi Rituum inquisitionem de fama sanctitatis in genere, & in specie. *c.* 35. *n.* 6. Procurator Fiscalis, qui citatus fuit, egit etiam Promotorem Fidei. *c.* 47. *n.* 7. In ejus processu, cum testes solum jurarent tempore, quo examinabantur, non proinde ista pars examinis nulla fuit reputata. *c.* 48. *n.* 10. Ejus Fides qualiter probata fuerit. *l.* 3. *c.* 23. *n.* 6. Spem in Deo heroicam demonstravit ex ingressu ad Religionem, & ex divitiis contemptis. *n.* 18. Proximum ardenter diligebat. *n.* 36. Orationi frequenter vacabat. *c.* 25. *n.* 2., & *c.* 26. *n.* 9. A cibis abstinebat, & se ipsum macerabat. *c.* 28. *n.* 17. Multa passus est afflictus ab hominibus, qui de Fide male audiebant. *c.* 30. *n.* 14. Canonizatus est juxta novissimam Ecclesiæ consuetudinem. *c.* 35. *n.* 1. Commendatur ab Innocentio XII. ob indicia Sanctæ vocationis ad Religionem. *n.* 6. Plura prophetico spiritu eventura prædixit. *c.* 47. *n.* 1. Miraculose cæcos illuminavit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 9. *n.* 4. Surdos, & mutos sanavit. *c.* 10. *n.* 3. Alium ægrotum ab ulcere liberavit. *c.* 17. *n.* 22. Fontem e terra fecit ebullire. *c.* 24. *n.* 2. Ejus cadaveris incorruptio miraculosa reputata est. *c.* 30. *n.* 3. Qualiter examinata fuerit. *n.* 8. A præfato cadavere mirus odor diffundebatur. *c.* 31. *n.* 26. In honorem Translationis ejus concessum fuit Officium. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 7. *n.* 4.

B. Paschalis Ordinis Minorum ab hæreticis in odium Fidei occisus, cum Joanni XXII. beatificandus proponeretur, idem Pontifex commisit Episcopo Valentino, ut ejus martyrium, & miracula examinaret. *l.* 1. *c.* 29. *n.* 12. De examine ipsius martyrii. *l.* 3. *c.* 18. *n.* 12.

S. Paschalis I. Papa opem tulit fidelibus periclitantibus, uti novit acceptis literis a Theodoro Studita per Dionysium discipulum suum, & aliis, qui exilium patiebantur sub Leone Armeno, cum sacras Imagines coluissent. *l.* 3. *c.* 32. *n.* 20. Et Ebonem Archiepiscopum Rhemensem misit, ut Danis Evangelicam Fidem prædicaret. *Ibid.* Cum canticis, & solemniter in Urbem transtulit plurium SS. Reliquias. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 28. *n.* 32.

Paschalis II. Papa qualiter pictus videatur hodie in Sacello S. Nicolai Patriarchii Lateranensis. *l.* 1. *c.* 41. *n.* 19. Quomodo in eodem olim pictus fuerit. *n.* 20. Ejus caput quondam ostendebatur pictum. *n.* 22. Successor fuit Urbani II. primumque dictus Rainerus. *n.* 26. De picturis, quibus repræsentabatur. *Ibid.* A Gregorio VII. Cardinalis creatus est, & invitus ac reluctans Summum Pontificatum suscepit. *Ibid.* Ipsius Pontificatus partim turbulentus, partim quietus fuit. *Ibid.* Quid cum Henrico IV. Imperatore ei acciderit. *n.* 27. Culpam suam agnovit, & ingemuit. *n.* 29. Se ab hæresis labe purificavit, & pie e vivis decessit. *Ibid.* Ejus mors commendatur a Cardinali Baronio, aliisque pluribus. *Ibid.* Ab aliquibus improbatur post factum Henrici Imperatoris, ab aliis vindicatur. *n.* 28. Nullo modo dicendus est canonizatus. *n.* 32. Timore mortis dicitur concessisse Henrico privilegium Investiturarum, quod tamen inficiantur plures. *l.* 3. *c.* 16. *n.* 4.

Paschasius Diaconus Laurentio adversus Symmachum Papam adhærens, post obitum dicitur purgatorio adjudicatus, sed canonizatus non erat. *l.* 1. *c.* 14. *n.* 8. & *l.* 3. *c.* 20. *n.* 7.

tus fuit. *c.* 30. *n.* 10. In faciem restitit S. Petro Apostolo, cum iste Legalia observaret ob timorem circumcisorum. *n.* 18. Apostolos plurimum coluit. *c.* 31. *n.* 5. In timore, & tremore, inquit, se Apostolatus Officium exercuisse. *n.* 6. Ad ejus, & S. Petri sepulcrum oravit S. Leo Magnus, ut sibi peccata condonarentur. c. 34. *n.* 17. Timotheum discipulum suum instruxit in viduis honorandis, & alendis sumptibus Ecclesiæ. *c.* 37. *n.* 12. Plura peccata commisit. *c.* 39. *n.* 4. A se gesta, & Visiones, ac Revelationes sibi a Deo factas aperuit. *c.* 40. *n.* 1. Ut nonnullos ad Deum converteret, ravelavit miracula, quæ Deus per eum patraverat. *n.* 6. Se excusavit, cum se ipsum commendavit, & invitus id fecit. *n.* 7. Gloriatus est de operibus suis. *Ibid.* Publice peccantes publice increpandos esse, docuit. *c.* 41. *n.* 3. Elymam, & Galatas zelo honoris Dei commotus acriter objurgavit. *n.* 3. Conversus fuit ad Deum ex speciali impulsu Spiritus S. *n.* 20. De se asseruit, gratias Deo agere quod omnium idiomate loqueretur. *c.* 48. *n.* 8. Titum delegit in mysteriorum Interpretem. *n.* 11. Eum Troade non inveniens, conturbatus est. *n.* 12. In ecstasim raptus non potuit ea, quæ vidit, revelare. *c.* 49. *n.* 12. Visionem, & Apparitionem Dei obtinuit. *c.* 50. *n.* 5. An Dei essentiam viderit. *Ibid.* Ei personaliter dicitur apparuisse Christus Dominus. *n.* 6. Revelatio non approbata, quæ ejus nomine circumfertur, apocrypha est. *c. ultimo n.* 16. Modo extraordinario, & miraculoso ad Dei amorem conversus fuit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 1. *n.* 1. & *c.* 4. *n.* 1. Elymam Magum excœcavit, & Corinthium incestuosum Diabolo tradidit, ut saluti animæ consuleret. *n.* 1. Ex miraculis quæ patrabat, intulit Apostolatus sui certitudinem. *n.* 4. Cum Sila Deum oravit, & ambo a carcere liberati sunt prodigiose. *c.* 5. *n.* 24. Cum S. Barnaba Iconii ad Fidem multos convertit, claudum sanavit, & Lystram deveniens eos, qui illum Mercurium appellarunt, objurgavit. *c.* 11. *n.* 2. Patrem Publii a febre, & dysenteria miraculose liberavit. *c.* 18. *n.* 3. Eutychum adolescentem miraculose sanavit. *c.* 21. *n.* 2. Ipsum Deo commendarunt Antiocheni ad jejunandum convenientes, ut ministerium suum impleret. *c.* 27. *n.* 14. Ejusdem conversionem miraculosam appellant S. Thomas de Aquino, & Franciscus Suarez. *c.* 28. *n.* 8. & 9. Ejusdem vestes morbos, & Dæmones a corporibus ejecerunt. *c.* 29. *n.* 10. Quomodo ei Christus apparuerit. *c.* 32. *n.* 15. Cum ipsius caput transferretur, Officium indultum est Basilicæ Lateranensi. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 7. *n.* 3. In Urbe celebrandus est. *c.* 9. *n.* 13. De ipsius Commemorationis, Translationis, & Conversionis celebritate. *n.* 14. Instinctu Spiritus S. Apostolis annumeratus est. *c.* 11. *n.* 1. Inter eosdem recensetur, quamvis a Christo inter duodecimum non fuerit electus. *n.* 4. De ejus festo. *c.* 16. *n.* 40. & 42. Eadem die, qua S. Petrus Apostolus mortuus est, pro Christo occisus fuit. *n.* 45. Ipsius Conversio in Martyrologio Romano celebratur. *c.* 19. *n.* 9. Ejus Sudarium negatum fuit Constantinæ Augustæ ipsum a S. Gregorio petenti. *c.* 25. *n.* 4. Ejusdem velamen, quod ipsius corpori admotum fuit, ab Hormisda Papa S. Germano promissum est. *Ibid.* In studio Fidem Evangelicam prædicandi excellens fuit. *l.* 3. *c.* 21. *n.* 15. Evangelium prædicavit Messanensibus. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 26. *n.* 1.

Servus Dei Paulus Buralis Cardinalis virtutibus fulsit, & in ejus causa ex Decreto BENEDICTI XIV. jussum est prius fieri examen de virtutibus, & mox de miraculis. *l.* 1. *c.* 27. *n.* 8. Ejus non cultum approbavit S. Rituum Congr. *l.* 2. *c.* 16. *n.* 4. Revisæ, & examinatæ sunt Constitutiones Synodales ab eo editæ. *c.* 26. *n.* 2. In ejusdem processu quid factum sit circa articulorum examen. *c.* 49. *n.* 7. In una eademque Congregatione propositum fuit dubium de virtutibus Theologicis, & Cardinalibus. *c.* 54. *n.* 8. Decretum fuit a Summo Pontifice præfato, ne ipsius virtutum examen, & miraculorum discussio miscerentur, sed successive proponerentur. *n.* 9. Qualem oppositionem in causa fecerit Prosper Bottinius. *l.* 3. *c.* 38. *n.* 17.

S. Paulus Diaconus vere martyrium pertulisse declaratur a S. Joanne Chrysostomo. *l.* 1. *c.* 3. *n.* 7.

S. Paulus Eremita primus commendatur a S. Hieronymo, qui ejus vitam scripsit. *l.* 2. *c.* 19. *n.* 6. Canonizatus est; tum quia ipsius animam in cœlos ferri viderunt SS. Antonius Abbas, Gregorius Nazianzenus, & Benedictus; tum ex aliis sanctitatis argumentis. *n.* 11. Habuit effusam Dei gratiam, ut ipsius virtutes manifestarentur. *l.* 3. *c.* 10. *n.* 8. Abstinentiæ virtute floruit. *c.* 28. *n.* 14. Dimidium panis a Deo miraculose quoti-

 die

die accipiebat. c.29. n.3. Ex speciali Dei providentia, quamvis corpus maceraverit, diu vitam protraxit. n.6. Pie in Domino mortuus est, ad ipsum accedente S. Antonio Abbate, qui erga eum plura pietatis officia exercuit, & prodigia, quæ in ejus obitu contigerunt, vidit. c.38. n.5. Pallio, quod S. Athanasius prædicto S. Antonio dono dederat, involutus ab isto sepultus est. n. 5. Miraculose tumulatus est, quin prodigium illud a Deo rogatum esset. l. 4. p. 1. c. 5. n. 26. De victu ei a Deo quotidie præstito. c.23. n. 6. Hospitio excepit S. Antonium Abbatem, eique corvus tunc integrum panem detulit, cum primum dimidium tantum deferre consuevisset. n.11. Ejus anima visa est a S. Antonio in cœlos evehi. c.32. n.5.

Servus Dei Paulus Justinianus Eremita fuit Camaldulensis, cujus vitam Benedicto XIII. dicavit Augustinus Romanus Fiori, eumque Beatum appellat. l.2. c.11. n. 5. Quid circa ipsius Imaginem pictam cum laurea circa caput decretum fuerit in S. Rituum Congregatione. *Ibid.*

Servus Dei Paulus a S. Maria sanctitatis opinionem reliquit, & in ejus causa indultum est, fieri processum in specie, quamvis in genere non fuisset constructus. l.2. c.39. n.3. Quomodo pro processu ordinario explicata fuerit clausula in Remissorialibus: *Ut duo Episcopi ad minus procedant*. c.46. n.2.

S. Paulus Martyr pro Christi Fide martyrio coronatus fuit. l.3. c. 18. n.15.

S. Paulus Micki Societatis Jesu pro Christi amore occisus cum Sociis in Beatorum numerum relatus est, concessaque sunt in ipsorum honorem Missa, & Officium pro universa Soc. Jesu. l.4. p.2. c. 1. n. 7. Hujusmodi cultus ampliatus fuit. c. 2. n. 5. Officio designatæ sunt lectiones propriæ. n.14.

Paulus Nazarbensis Abbas in Oratione dono lacrymarum potitus est. l. 3. c.26. n.10.

S. Paulus Papa I. omnem curam adhibuit pro vindicando Jure Locorum, & Patrimoniorum ad Sedem Apostolicam spectantium, & ut Constantinum Copronymum a sua adversus Sacras Imagines impietate removeret. l.3. c.32. n.24. Plura SS. Martyrum corpora e cæmeteriis extraxit, eaque in Urbem cum hymnis, & canticis introduxit. l.4. p.2. c.28. n.32.

S. Paulus Socius S. Joannis cum eo translatus fuit, & Officio decoratus est a Benedicto XIII. l.4. p.2. c.7. n.4.

S. Paulus Trecensis Episcopus in Martyrologio Romano ob virtutes, & miracula celebratur. l.4. p.2. c.19. n.4.

S. Paulus Virodunensis Episcopus commendatur in Martyrologio ob miracula. l.4. p.2. c.19. n.3.

S. Pausides Tyranno se sponte obtulit, ut martyrium pateretur. l.3. c.16. n.9.

S. Pelagia Virgo Antiochena ne libidine fœdaretur, se in aquas præcipitavit, & tamquam Martyr colebatur tempore S. Joannis Chrysostomi. l. 3. c. 11. n. 10. De ejus morte loquitur S. Augustinus. n. 12. Eamdem sibi mortem intulisse ex speciali impulsu Spiritus S., asserunt Cardinalis Cozza, Gravina, & Clericatus. *Ibid.*

S. Pelagius puer pro Christo martyrium pertulit. l.3. c.15. n.6.

S. Peregrinus Latiosus dum beatificandus proponeretur, ejusque processus construeretur extra Urbem a Promotore Fidei, in Subpromotorem electus fuit vir probus & idoneus, non autem Promotor Fiscalis Episcopatus. l. 1. c. 18. n. 14. Pro ejus virtutibus, & miraculis examinandis duo expedita sunt Decreta. c.26. n.9. Ejus virtutes Theologales, & Cardinales per modum dubii formalis examinatæ sunt, & in ejus cultus augmentum concessum jam fuerat, Officium recitari, Missamque celebrari. c. 32. n.12. Ejusdem virtutes in Congregationibus discussæ sunt tempore Clementis XI. n. 14. Cum in Congregatione Particulari examinarentur, responsum fuit, sic de eisdem constare, ut deveniri posset ad discussionem miraculorum. n. 17. Quamquam approbatæ essent virtutes dependenter a processu Ordinario, pro concessione tamen cultus opus fuit, ut post causam resumptam construeretur auctoritate Apostolica processus super virtutibus, & tunc dependenter ab utroque dubium de virtutibus propositum est. c.33. n.9. Canonizatus fuit a Benedicto XIII. in Basilica Vaticana. c. 36. n.3. Cum aliis Beatis. n.4. Probatus, & admissus fuit casus exceptus. l. 2. c. 17. n.6. & c.20. n.1. Approbato cultu immemorabili, & confirmato a Pontifice, antequam beatificaretur, Beatus fuit nominatus pro retentione nominationis antiquæ. c.24. n.115. Officium, & Missam concessit Paulus V., & pro Officio lectiones proprias; præcedente tantum quo-

quodam processu Ordinario. c.38. n.13. Literæ Remissoriales pro ipsius processus tribus Episcopis inscriptæ fuerunt. c.45. n. 10. Latum est responsum super omissione examinis testium pro nonnullis Interrogatoriis. c.49. n.6. Cum in processu non nominaretur locus loci pro examine, id parvi momenti reputatum est. n.22. Dum non cultus probandus esset, visitatum fuit ejus sepulcrum ab anteriori parte. c. 51. n. 1. SS. numero adscriptus est, quamvis in ejusdem causa soli testes de auditu examinati fuerint. l.3. c.1. n.11. Quomodo progressus factus fuerit in ejus causa, cum super dubio virtutum deficerent testes de visu. c. 3. n. 7. Aliqua de eo scripta sunt, quorum pro ipsius causa magna ratio habita est. c. 6. n. 18. Pro eius virtutibus probandis admissa sunt historica testimonia. c. 8. n.16. Canonizatus fuit juxta novissimam Ecclesiæ consuetudinem. c. 35. n.1. Non fuerunt admissæ tamquam miracula sanationes duorum claudorum. l. 4. p. 1. c.11. n.13. Plura examinata sunt pro dignoscenda miraculosa sanatione a paralysi. c. 12. n. 12. Paralyticum prodigiose sanavit. n.15. Gangrænas extinxit. c.17. n. 22. Descriptus fuit in Martyrologio Romano, dum beatificatus tantum esset, ex concessione Pauli V. l.4. p.2. c.18. n.9.

S. Perpetua in Calendario Bucheriano celebratur. l. 1. c. 4. n. 14. Antequam cum sociis martyrium pateretur, quædam prodigia evenerunt. c. 29. n. 3. De martyrio suo præfata S. conscripsit. l. 3. c.10. n.11. Martyrium subitura a Christo Domino bucellam panis accepit, per quam Sacra Synaxis adumbrabatur. c.15. n. 14. Et in agone posita Gladiatoris errantem manum jugulo suo apposuit. c.17. n. 3.

S. Petronilla Virgo cur S. Petri filia nuncupata fuerit. l.4. p.1. c.8. n.30. Eam demonstravit S. Apostolus non expedire a febri liberari. *Ibid.*

S. Petrus de Alcantara ut canonizaretur, ejusdem causæ examen per commissionem manu Papæ signatam tribus Rotæ Auditoribus demandatum fuit. l.1. c.17. n.8. In Literis Beatificationis affirmatur, Pontificem ad ipsius Canonizationem tuto devenire posse, & interim concedere, eum tamquam Beatum coli. c. 25. n. 12. Suffragia Cardinalium, & Consultorum pro præfata causa Secretario S. Congregationis Rituum designata sunt, ut eadem inter Acta Congregationis reponeret. c. 26. n. 4. In ejusdem S. Canonizatione nomine Imperatoris, & Regis Catholici supplicavit Cardinalis Rospigliosus. c.36. n.18. Qua formula sententia ejusdem Canonizationis edita fuerit a Clemente IX. n.22. Missam in Canonizatione celebravit coram Clemente IX. Cardinalis Barberinus Decanus Sacri Collegii. n.23. In Bulla Canonizationis nihil de Officio decernitur. c. 38. n. 5. Ei cultus præstandus est, ut a Bulla Canonizationis liquet. c. 39. n. 10. Ejus animam in cœlos ferri vidit S. Teresia, cujus testimonium pro Canonizatione adminiculi vim habuit. l. 2. c. 19. n.12. In ejusdem causa, Notarii qualitas probata fuit per attestationes Judicum. c.47. n.8. Quomodo construendus sit processus compulsorialis. c. 52. n. 1. A quo Archivo desumpta sit processus scriptura, ut rite compulsaretur. c. 52. n. 7. Fides Servorum Dei per bona opera probatur. l.3. c.23. n.2. De ejus Fide. n.6. Quæ demonstrata fuit ex desiderio reformationis morum, & Fidei propagationis. n.8. Firmam in Deo Spem habuit. n. 17. & n.19. Eumdem ardenter dilexit. n.27. Et proximum. n. 35. & 36. Virtute humilitatis floruit. c. 24. n.55. Orationi devote & assidue vacabat. c.25. n.2. & c.26. n.9. Missæ sacrificium pie peragebat. c. 27. n. 3. Asperrime corpus suum affligebat. c.28. n. 15. Canonizatus fuit ad normam præsentis Ecclesiæ Ritus c.35. n.1. Quam pie & religiose ad mortem se præparaverit, & quam sancte obierit. c. 38. n. 12. Ante obitum mirabili visione intuitus est Sanctissimam Trinitatem, B. Virginem Mariam, & S. Joannem Evangelistam. *Ibid.* Pro ejus causa inquisitum fuit super fama miraculorum, & sanctitatis in obitu. n. 19. A pueritia futuræ sanctitatis indicia præbuit. c. 39. n. 2. Plura de se manifestavit S. Teresiæ, quæ in sui ipsius laudem cedebant. c. 40. n.2. Prophetico spiritu plura prædixit. c. 47. n. 1. Gratia discretionis spirituum floruit. c.48. n.5. Divinas Ecstases, & Raptus frequenter experiebatur. c.49. n.7. Ejus corpus tunc e terra sæpe visum fuit elevatum. n. 9. Clamores sine horrore emittebat. n. 11. Spiritum S. Teresiæ rectum agnovit; & probavit. c. 52. n.11. Cum invocatus esset a quadam fæmina, ei sanitatem miraculose concessit. l. 4. p.1. c 5. n.8. Cæcos illuminavit. c.9 n.4. Mutos, & surdos sanavit. c.10. n.3. Alium ab hernia incolumem reddidit. c.15. n.18. Cui-

Cuidam erysipelate laboranti subvenit. c.18. n.30. E terra fontem erumpere, & cibos apparere fecit miraculose. c. 24. n.2. Aquas ipse, & juvenis quidam ejus ope fretus, incolumis pertransivit. n.3. Et per medias flammas incedens ignem extinxit. n. 6. Ejus cadaver miram fragrantiam emittebat. c. 31. n. 27. Adhuc vivens mirabiliter S. Teresiæ non semel apparuit. c. 32. n. 17. Matronam quamdam nobilem ab impedimento se movendi miraculose liberavit. c. ultimo n. 30. Ex concessione Sedis Apostolicæ per universum orbem Officio celebratur. l.4. p. 2. c. 6. n. 14. Miraculum quoddam patravit novendialibus precibus supplicatus. c.13. n. 12. Qualis erga eum (beatificatum dumtaxat) cultus concessus fuerit. c.14. n.3.

S. Petrus Alexandrinus a Maximino Imperatore in carcerem detrusus, se obtulit martyrio perferendo, ut malum Christianis imminens devitaret. l. 3. c.16. n.11.

S. Petrus Anagninus Episcopus a Paschali II. canonizatus fuit. l.1. c.8. n.13. In ejus Bulla Canonizationis ratio habetur miraculorum, quæ, dum vixerat, patraverat. c. 33. n. 16. In ea, quin de Officio aliquid decernatur, ejus memoriam, & anniversariam diem celebrari, præcipitur. c.38. n.5. Ipsa particularibus personis inscripta fuit. c. 39. n. 11. Canonizatus fuit, postquam hujusmodi causæ ad S. Sedem revocatæ fuerunt. l.3. c.34. n.1.

S. Petrus Apostolus celebratur in Canone Missalis Mozarabici. l. 1. c. 5. n. 6. Eum coli decrevit Concilium Moguntinum. n.7. Preces ad Deum fudit, ut homines documentorum suorum, postquam ipse e vivis discederet, recordarentur. c. 12. n. 3. A S. Eucherio commendatur. c. 13. n. 6. Sanavit claudum ad Portam Templi *Speciosam*. c.13. n.9. Laudatur a S. Bernardo. n.10. Tridentina in ejus Ecclesia colitur S.Simeon puer. c.14. n.4. De ejus negationibus loquitur S. Augustinus. c. 29. n.2. Invocatus fuit a Clemente V. canonizaturo S. Petrum Cœlestinum. c. 36. n. 12. Beatus ab Ecclesia nuncupatur. c. 37. n. 7. Visitavit Christianos, & ad eos, qui Lyddæ morabantur, pervenit. n.7. Repræsentatus fuit opere Musivo a Pelagio II. quodam orbe ducto circa caput. c. 41. n. 22. Deo in ejusdem S. honorem magnificum in Urbe Templum dicatum fuit. c.46. n.46. S. Leoni I. apparuit, eique dixit, peccata sua a Deo esse condonata. l. 2. c. 31. n. 2. De claudo ab eo ad Portam Templi sanato. l.3. c. 6. n. 8. Romam venit, ut ait Lactantius, tempore Neronis Imperatoris; Orosius autem adventum ipsius refert ad tempus Claudii, sed non exinde ernitur, eumdem Romam non petiisse. c. 9. n. 5. Præmonitus fuit a Christo Domino, se a Tyranno (Nerone) occidendum esse. c. 11. n. 1. Mortem sibi ab Herode paratam declinavit. c. 16. n. 14. Gregem suum dereliquit, ut ei opportuniori tempore prodesset. n. 15. Dilectione Dei perfecta excellens fuit. c. 21. n.15. Ejus Fidem extollit S. Leo Magnus ob externam confessionem de Christi Divinitate. c.23. n.3. Ipsius caritatem erga Christum Dominum prædicat S. Ambrosius. n.25. & 33. Et plus ceteris Apostolis eum amavit. c. 26. n.4. Ipsius lacrymæ a præfato S. Doctore extolluntur. n.10. In culpam incidit, quæ hominum probat fragilitatem. c.28. n.12. Ei, cum ob timorem circumcisorum legalia observaret, in faciem restitit S. Paulus Apostolus. c.30. n.18. Missus fuit, ut in nomine Jesu baptizatis Sacramentum Confirmationis conferret. c.34. n.16. S. Leoni Magno apparens, ei nuntiavit veniam peccatorum. n. 17. De ipsius negationibus. c.39. n. 4. Scit, & optime noscit, peccata sua in Ecclesia quotidie prædicari, quin de hoc tristitiam, aut dolorem concipiat, cum id in majorem Dei gloriam cedat. *Ibid.* Sermone Sapientiæ decoratus fuit. c.43. n.6. S.Marco Evangelista usus est tamquam mysteriorum Interprete. c.48. n.11. Oratione sua Simonem Magum in aera virtute Dæmonis evectum præcipitavit. c. 49. n. 4. Historiæ veritas ex pluribus Auctoribus probatur. *Ibid.* Ei post Resurrectionem apparuit Christus Dominus. c. 50. n. 6. Personalis fuit hujusmodi Apparitio. *Ibid.* De ejus Visione, quæ postea Revelationis naturam induit. c. ult. n. 1. Intravit in domum Cornelii Centurionis in civitate Joppen, ibique plures invenit, qui eum expectabant, ut audirent verbum Dei. *Ibid.* Æneam sanans, & claudum ex utero matris, Tabithamque a mortuis resuscitans, confessus est, Deum esse miraculorum factorem. l.4. p.1. c.2. n. 2. Quomodo a Christo in montem excelsum assumptus fuerit. c.3. n.10. Ananiam, & Sapphiram morte punivit. c. 4. n. 1. Ad ipsius orationem Simon Magus, qui falsa patra-

Gorcomiensis, ac una cum Sociis beatificatus. *l.* 1. *c.* 24. *n.* 10.

Servus Dei Petrus de Avila pro Fide Catholica occisus est, & de ejus martyrio agitur. *l.* 3. *c.* 12. *n.* 20. Decretum pro ejusdem martyrii comprobatione expeditum. *l.* 3. *c.* 13. *n.* 1.

S. Petrus Balsamus in odium Fidei Christianæ ad martyrium a Tyranno damnatus. *l.* 3. *c.* 14. *n.* 2.

Servus Dei Petrus de Bettancurt cum beatificandus proponeretur, judicatum fuit pro ipsius non cultu, quamvis, ejus ossa supra terram requiescerent, cum nulla exteriora cultus publici indicia reperirentur. *l.* 2. *c.* 12. *n.* 14. Approbatus fuit non cultus. *c.* 16. *n.* 4. Cum Signatura Commissionis peteretur, responsum fuit, expectandas esse Literas Regias. *c.* 36. *n.* 7.

S. Petrus Cœlestinus, seu de Morono antequam a Clemente V. canonizaretur, de ejus virtutibus coram eodem Papa habitum est Consistorium Cardinalium, & Episcoporum. *lib.* 1. *cap.* 15. *n.* 16. Consistorium Cardinalium congregatum etiam fuit pro Canonizatione, & pro tunc (uti mos erat) sub secreto inter eosdem remansit ejusdem Papæ definitio. *cap.* 21. *num.* 1. Convocati etiam fuerunt in Consistorium Præsules in Urbe degentes, ut suffragia sua ferrent. *n.* 3. A præfato Pontifice canonizatus est Avenione. *c.* 36. *n.* 2. Invocatum fuit in hujusmodi solemnitate auxilium Dei, B. Virginis Mariæ, SS. Petri, Pauli, & Michaelis Archangeli. *n.* 12. Ejus Acta in ipsa Canonizationis die lecta sunt ex præcepto Summi Pontificis. *n.* 15. Missam celebravit Summus Pontifex. *n.* 25. Et concionem consuetam habuit. *n.* 36. Nulla in Bulla Canonizationis mentio fit Officii, aut Missæ. *c.* 38. *n.* 5., *&* *c.* 39. *n.* 10. Undecimo ab obitu suo anno in Sanctorum numerum relatus est. *l.* 2. *c.* 54. *n.* 7. Orationi assidue vacabat. *l.* 3. *c.* 25. *n.* 7. *n.* 2. Idcirco commendatur a prædicto Summo Pontifice. *n.* 21. Ad Summum Pontificatum evectus nuncupatus fuit Cælestinus V. eumque invitus suscepit, ipsumque acceptavit Carolo Rege Siciliæ, & ejus filio Carolo Rege Hungariæ suadentibus. *c.* 31. *n.* 3. Pontificatum postea dimisit. *c.* 32. *n.* 38. Canonizatus fuit servato ordine juris Ecclesiastici. *Ibid.*, *&* *l.* 3. *c.* 35. *n.* 1. Fundavit Ordinem dictum Cælestinorum. *c.* 35. *n.* 1. Laudatur a Jacobo Cardinali S. Georgii ad Velum aureum, & a Petro Cardinali de Alliaco, quod ad Pontificatum assumptus induci non potuerit, ut equo veheretur, ast asellum conscendit, eum comitantibus Carolo Rege Siciliæ, & Carolo Rege Hungariæ, aliisque asini fræna tenentibus; quod idem S. Pontifex effecit, ne a Monasticæ humilitatis proposito resiliret. *n.* 13. Dimisso Summo Pontificatu, ad Monasterium suum rediit. *n.* 14. Paralyticos miraculose sanavit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 42. *n.* 6. Et maniacum quemdam. *c.* 14. *n.* 12. Puellamque a Lethali fistula. *c.* 17. *n.* 22. In ejus morte visa fuit crux præfulgens in ære ante cubiculi ostium. *c.* 25. *n.* 32. Officio pro universa Ecclesia celebratur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 6. *n.* 8.

Servus Dei Petrus Canisius Societatis Jesu virtutibus illustris fuit; & cum in Sacra Rituum Congr. de inscriptione quadam ejus Imagini affixa ageretur, responsum fuit pro non cultu. *l.* 2. *c.* 12. *n.* 4.

B. Petrus de Castronovo Cistercienfis ab hæreticis in odium Fidei trucidatus, a Gallis Cistercienfibus colitur. *l.* 1. *c.* 13. *n.* 17. Inquisitor fuit adversus hæreticam pravitatem, & a tempore Innocentii III. coli cæpit, cum jussu Raymundi Comitis Tolosani occisus fuerit; *c.* 29. *n.* 8. Legati Apostolici munus exercuit, & postquam tumulatus fuerat, in Ecclesia S. Aegidii, cum ejus cadaver transferretur, incorruptum repertum est. *n.* 8. An ab Innocentio III. uti Martyr dumtaxat habitus fuerit, & approbata fit ejus martyrii causa, quin ipse beatificaretur. *Ibid.* Plura de ejusdem martyrio, & finali perseverantia edita sunt a prælaudato Summo Pontifice. *l.* 3. *c.* 18. *n.* 17

S. Petrus Chrysologus inter Ecclesiæ Doctores annumerandus est. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 12. *n.* 9.

Servus Dei Petrus Claver Soc. Jesu pie obiit ejusque causa in S. Rituum Congregationem introducta fuit. *l.* 2. *c.* 2. *n.* 2. Quo sensu affirmatum fuerit a S. Congregatione, *nullibi* ipsius cultum viguisse. *c.* 15. *n.* 12. Quamvis pro processu Ordinario juramentum emiserint testes de veritate dicenda, non tamen de servando secreto, processus non fuit reputatus invalidus. *c.* 43. *n.* 18. In ejusdem processu supplevit Vicarius generalis Episcopi pro uno ex Episcopis, qui ei interesse debuerant. *l.* 2. *c.* 45. *n.* 16. Et concessa fuit etiam Episcopo facultas deputandi nonnullos Sacerdotes Religiosos, ut confectioni processus interessent. *l.* 2. *c.* 45.

c. 45. n. 19. In prædicta causa, Relatore Cardinali Ferrario, responsum fuit super omissione examinis testium pro nonnullis Interrogatoriis, ut dicitur. l. 2. c. 49. n. 6. Et qualiter de Interrogatoriis, & articulis confectum fuerit examen; ostenditur. l. 2. c. 49. n. 7. Quidnam vero decisum fuerit, cum nonnulli, præter illos ad quos attinebat, dicti fint examini testium interfuisse, exponitur. l. 2. c. 49. n. 13. Memoratus processus reputatus est validus, licet ejus exscriptio a Procuratore causæ facta esset, idque oppositum fuisset a Promotore Fidei. l. 2. c. 50. n. 1. Qualiter ad processus apertionem deventum fuerit, narratur. l. 2. c. 51. n. 11. Idem processus apertus est absque recognitione sigillorum Judicum, aut subscriptionum a parte exteriori. Ibid. Quonam modo subscriptus, & sigillatus fuerit, exponitur. l. 2. c. 51. n. 12.

B. Petrus Damianus laudatur a S. Gregorio Papa. l. 1. c. 30. n. 10. Deceptus fuit, dum se opposuit B. Petro Ursceolo. l. 3. c. 10. n. 7. Usum propriis manibus se ipsum flagellandi introduxit. c. 28. n. 7. Eum non inventorem, sed propagatorem hujus consuetudinis fuisse affirmat Baronius. n. 7. Corpus suum assiduis, & spontaneis verberationibus affligebat. n. 9. S. Leonem IX. infensum sibi habuit opera calumniatorum. c. 30. n. 18. Invitus Episcopatum suscepit, & ut obediret Stephano Pontifici. c. 31. n. 4. A Stephano IX. creatus fuit Cardinalis. c. 33. n. 3. Pauperes summa cum diligentia alere studebat. c. 34. n. 31. Dimisso Episcopatu, ad Monasterium suum regressus est. c. 35. n. 14. An recte improbaverit bellum geri a S. Leone IX. c. 36. n. 16. De concessione tituli Doctoris in ipsius honorem, & de ejus doctrinæ laudibus. l. 4. p. 2. c. 11. n. 14.

Servus Dei Petrus e Duennas martyrium subiit a Mahumetanis occisus, cum Evangelicam Fidem prædicaret. l. 3. c. 17. n. 8.

B. Petrus Eremita eum a tempore immemorabili Missa, & Officio coleretur, eadem approbavit Clemens VIII. examinato prius Officio a Cardinali Baronio. l. 4. p. 2. c. 3. n. 3. Cur in Martyrologio Romano descriptus sit. c. 18. n. 7.

B. Petrus Forerius decimus tertius fuit, qui beatificatus est in Basilica Vaticana, eumque beatificavit Benedictus XIII. l. 1. c. 24. n. 13. De ejus Beatificationis Brevi. Ibid. Et de ipsius Beatificatione. cap. 36. num. 3. In Beatificationis Brevi conceditur facultas, ut ei cultus præstetur. c. 39. n. 8. Cum quemdam miraculose sanasset, miraculum prævio examine, approbavit Episcopus Tulleosis auctoritate sua ordinaria. l. 2. c. 1. n. 7. Ejus cor fuit asservatum, & non cultus demonstratus. c. 13. n. 6. In ejus causa adhibiti fuerunt Adjuncti juxta præscripta in Epistola Circulari pro validitate processus Ordinarii. c. 43. n. 13. Concessum fuit, eodem tempore examinari testes in genere, & in specie, sed cum restrictione. c. 53. n. 5. Dubium de Virtutibus semel propositum in Congregatione, iterum coram Summo Pontifice discussum est. c. 54. n. 15. Approbatæ etiam sunt ipsius suasiones, quibus plures conjugatos induxit, ut continentiam servarent. l. 3. c. 24. n. 58. Rejectæ sunt in memorata causa quædam assertæ miraculosæ sanationes a cæcitate. l. 4. p. 1. c. 9. n. 17. Quid oppositum fuerit sanationi herniæ ab eo duobus fratribus concessæ. c. 15. n. 21. Ipsam inter miracula recensuit Benedictus XIII. n. 22. Alium ægrotum a febre maligna prodigiose liberavit. c. 18. n. 19. Et duos pueros vita functos suscitavit. c. 21. n. 16. & 17. In ipsius obsequium, dum beatificaretur, indulta sunt Officium, & Missa pro universo ejus Ordine. l. 4. p. 2. c. 1. n. 7. Et pro Monasterio de Calmusiaco, in quo professionem emiserat, ac pro alio Oppido, in quo curam animarum obiverat. n. 10. Ampliata postea fuit concessio celebrationis Missarum ejusdem. c. 2. n. 5. Officio designatæ fuerunt Lectiones propriæ. n. 14. De ejus Cadaveris translatione. c. 22. n. 5.

B. Petrus Gonzalez vulgo *Sanctus Telmus* dicitur, & ab Innocentio IV. beatificatus est: Bulla tamen Beatificationis non reperitur, & quomodo facta sit, ignoratur. l. 1. c. 20. n. 17. Eum ratione cultus immemorabilis Beatum declaravit Benedictus XIV. c. 31. n. 18. Beatus jam agnoscebatur. l. 2. c. 24. n. 211. Decretum pro approbatione ejusdem cultus immemorabilis. Ibid. Quo tempore, & loco natus sit. n. 212. Decanatum Palentinæ Cathedralis ab Honorio III. sibi collatum omisit, ut in Religionem S. Dominici adhuc viventis se reciperet, ibique virtutibus florens a Ferdinando III. Castellæ Rege in Confessarium suum delectus est, & in Tudensi Civitate ad Dominum migravit. Ibid. Cur habeatur tamquam nautarum patronus, &

nizatus fuit probatis miraculis ab eodem patratis. *n.* 10. In civitate Perusina canonizatus fuit. *c.*36.*n.*2. Quomodo hujusmodi Canonizatio publicata fuerit. *n.* 3. Tunc etiam Christifidelibus concessæ sunt Indulgentiæ. *n.*9. Non probatur tamen, in dicta Canonizatione Summum Pontificem Missam celebrasse. *n.* 23. Alias edidit Summus Pontifex Literas Apostolicas de hac Canonizatione præter Bullam. *n.* 38. In Bulla nihil de Officio decernitur. *c.*38. *n.*5. & *c.* 39. *n.*10. Primo ab obitu suo anno canonizatus fuit. *l.* 2. *c.* 54. *n.*7. Ex attestatione Confessorum ejus morum innocentiam agnovit Innocentius IV. *l.*3. *c.*7. *n.*6. A nonnullis Auctoribus cum Castellino dicitur scripsisse proprio sanguine (in agone positus) verba illa Symboli: *Credo in unum Deum. c.*9. *n.*5. Eum ab hæreticis occisum esse ostenditur. *c.*13. *n.* 3. Plura de ejus martyrio, & finali perseverantia. *c.*18. *n.*17. Canonizatus est juxta ritum novissimum Ecclesiæ. *c.*35. *n.*1. Mutos, & surdos miraculose sanavit. *l.*4. *p.*1. *c.*10. *n.*3. Alium morbo fistulæ laborantem. *c.* 17. *n.* 22. Et mortuos ad vitam revocavit. *c.* 21. *n.*5. Fratres Ordinis Servorum B. Mariæ nigro colore indui approbavit. *l.*4. *p.*2. *c.*21. *n.*9.

Servus Dei Petrus de Urraca cum nonnullos erga Deum affectus propria manu conscriberet, hi in ejus causa revisi & examinati fuerunt. *l.*2. *c.* 26. *n.* 2. Concessa fuit Signatura Commissionis ante decennium elapsum post processum factum ab Ordinario. *c.* 36. *n.* 4. In ipsius processu super qua nullitate dispensatum fuerit. *c.*54. *n.*17.

S. Petrus Urseolus commendatur a Justo Fontanino Archiepiscopo Ancyrano. *l.* 1. *c.* 5. *n.* 6. & *c.* 37. *n.*7. Venetiarum Dux fuit, & postea Monachus Benedictinus, ac a B. Petro Damiano dicitur favisse occisoribus Petri Candiani Ducis Venetiarum (quem Vitalem appellat) sicque ad ejusdem dignitatis fastigium ascendisse. *l.*2. *c.*42. *n.*4. His oppositio facta est, ne in ejus cultum Officium & Missa concederentur. *l.*2. *c.*42. *n.*5. Quid B. Petri Damiani assertioni responsum fuerit. *n.* 6. & 7. Cum ei se opponeret B. Petrus Damianus, deceptus fuit. *l.*3. *c.*10. *n.*7. De ejusdem cultus ampliatione. *l.*4. *p.*2. *c.*5. *n.*3. 5. & 6. Ipsius nomen jussu Clementis XII. in Martyrologio Romano descriptum fuit. *c.*18. *n.*16. Utrum veste alba, an nigra indutus pingendus sit. *c.*21. *n.*10.

Servus Dei Petrus de Zuniga Ordinis Eremitarum S. Augustini fuit, & de ejus martyrio agitur, cum ipse pro Christo mortem pertulerit. *l.* 3. *c.* 12. *n.* 20. Decretum pro præfati Martyrii approbatione. *c.*13. *n.*1.

S. Pharaildes nonnullas aves demortuas resuscitavit. *l.*4. *p.* 1. *c.*21. *n.*6.

S. Phileas Martyr celebratur a Ruinart, cum Judicis sententiæ, ut occideretur, etiam Legum subsidio fultus, refragari noluerit. *l.*3. *c.*18. *n.*6.

S. Philippa cum cibos Diis immolatos edere recusaret, a Dulcetio Præside morti tradita, inter Martyres numeratur. *l.*3. *c.*14. *n.*7.

S. Philippus Apostolus quomodo celebrandus sit. *l.* 4. *p.*2. *c.*16. *n.* 27. Ejus & S. Jacobi simul memoria ab Ecclesia recolitur. *n.*42. Cum eo martyrium pertulit. *n* 43. Hæc tamen assertio examinatur. *n.*45.

S. Philippus Benitius ut canonizaretur, ejusdem causæ examen per Commissionem Papæ manu signatam tribus Rotæ Auditoribus propositum fuit. *l.* 1. *c.* 17. *n.* 8. Decretum fuit a S. Rituum Congregatione, ad ulteriora procedendum esse absque discussione dubii: *An constaret de virtutibus Theologalibus, Cardinalibus, & annexis, in gradu heroico*, cum extarent Brevia Leonis X. Pauli V. & Urbani VIII. de ejus Beatificatione, & cultu immemorabili, & statutum est, ut quæ post cultum supervenerunt, coram Papa (Clemente IX.) juridice examinarentur. *c.*32. *n.*8. Examinatæ, & approbatæ fuerunt virtutes, antequam ad miraculorum discussionem deveniretur. *n.* 20. Cum aliis canonizatus fuit a Clemente X. *c.* 36. *n.* 4. Tertio loco nominatus fuit, ut servaretur ordo Hierarchiæ Ecclesiasticæ. *n.* 6. Cum a Leone X. beatificaretur, Pontifex iste ejus cultum permisit. *c.*39. *n.* 8. Et eumdem statuit. *l.*2. *c.*7. *n.* 8. Publico festo ex facultate Leonis X. celebratus est. *c.*20. *n.*14. Canonizatus fuit post 386. annum ab obitu. *c.* 54. *n.* 7. Canonizatus fuit, quamvis pro ejus causa soli inventi sint testes de auditu. *l.*3. *c.*1. *n.*11. Quomodo ejus virtutes in specie examinatæ fuerint. *c.*2. *n.*8. Se abscondit, mortuo Clemente IV. ne Summus Pontifex eligeretur. *c.*31. *n.*3. Juxta novissimam Ecclesiæ consuetudinem in Sanctorum numerum relatus est. *c.*35. *n.*1. Puerum gibbosum, & aridate laborantem miraculose sanavit.

vit. *l.4.p.1. c.11. n.16.* Officio, & Missa pro universa Ecclesia celebratur. *l.4.p.2. c.6. n.8.* Non Institutor, sed Propagator fuit Ordinis Servorum B. Virginis Mariæ. *Ibid.* Ejus Officium ad ritum duplicem elevatum est. *n.14.* In ejus translatione Indulgentias concessit Gregorius XIII. *c.7. n.4.* In Beatificatione honore Missæ decoratus est. *l.1. c.42. n.17.*

B. Philippus Bituricensis Archiepiscopus cum Joanni XXII. canonizandus proponeretur, ejus merita accurate examinari præcepit dictus Pontifex. *l.1. c.15. n.7.* Literas Remissoriales pro ejus causa expedivit nonnullis Episcopis, & Regularibus. *l.2. c.45. n.11.*

S. Philippus Nerius Ponentes Canonizationis suæ habuit Cardinales Bellarminum, & Crescentium, & ab ejus relatione colligitur, Cardinales Relatores causarum delectos olim fuisse a S. Rituum Congregatione. *l.1. c.16. n.12.* Ut beatificaretur, ejusdem causæ discussio vi Commissionis manu Papæ signatæ facta fuit a tribus Rotæ Auditoribus, postquam in S. Congregatione confecta erat Relatio processus ipsius Apostolica auctoritate constructi. *c.17. n.8.* Advocatus Fisci & Promotor Fidei fuit Joannes Baptista Spada. *c.18. n.9.* Ipsius miracula a Medicis examinata fuerunt. *c.19. n.17.* Et iterum discussa, & approbata sunt illa omnia, quæ pro ipsius Beatificatione requisita erant. *c.25. n.6.* A Gregorio XV. cum aliis Beatis canonizatus fuit. *c.36. n.4.* Id factum fuit, cum in eorumdem causis nil, præterquam solemnis Canonizatio, deesset. *n.5.* In Bulla Canonizationis Officium celebrandum esse decernitur, sed tantum ex facultate. *c.38. n.5.* A Summo Pontifice definitur, cultum eidem præstandum esse. *c.39. n.10.* Qualis ei cultus ante Canonizationem exhibitus fuerit. *l.2. c.9. n.3.* Ejus imagines cum splendore, ac diademate pictæ sunt ex facultate Clementis VIII. *n.5.* Quamquam ejus gesta descripta a Gallonio approbaverint sex Cardinales, liber tamen Ipse solemniter fuit examinatus, ut ad ejusdem S. Beatificationem, & Canonizationem procederetur. *c.11. n.13.* Ipsius corpus in Urbe Fidelibus ostenditur. *c.13. n.10.* Quid senserit de SS. Reliquiis. *n.11.* Ejus cubiculum in sacellum versum est ex concessione Clementis VIII. *c.14. n.6.* Mirabiliter vidit SS. Ignatium de Loyola, & Catharinam de Ricciis. *c.19. n.8.* Ante ejus Canonizationem die ipsius anniversaria Missa celebrabatur. *c.20. n.16.* Expeditum fuit Breve Commissionis S. Rituum Congregationi pro inquisitione famæ sanctitatis tum in genere, tum in specie. *c.35. n.6.* Fuit citatus Promotor Fidei, qui Fiscalis erat Advocatus. *c.47. n.7.* Et octo Cardinales in testes vocati fuerunt. *c.49. n.19.* Vigesimo septimo post obitum anno canonizatus fuit. *c.54. n.7.* In dicta causa plusquam undecim Oratorii Patres testimonium tulerunt. *l.3. c.6. n.18.* Ipse S. expertus est effusam Dei gratiam, ut ejus merita perspicua fierent. *c.10. n.8.* Palæologum Apostatam, & Hæresiarcham, & nonnullos alios Hebræos ad Fidem reduxit. *c.23. num.9.* Ejusdem Sancti Fides extollitur. *Ibid.* Ejus Fides, & Spes demonstratur ex lætitia mortis venientis. *n.19.* Plures peccatores ad Deum convertit. *n.35.* Proximum ardenti dilectione prosequebatur. *n.36.* Floruit œconomica prudentia. *c.24. n.9.* Ab eo in spiritualibus rebus arduis felicia consilia acceperunt Gregorius XIII. & alii. *Ibid.* Ipsius simplicitas commendatur. *n.12.* De ejus virtute fortitudinis. *n.36.* Castitatem virginalem servavit. *n.60.* Assidue vacabat orationi. *c.25. n.2.* Coluit Hieronymum Savonarolam, & ejusdem doctrinam propugnavit. *n.19.* Missam celebrans mira luce fulgere visus est. *c.26. num.12.* Ejusdem insigne miraculum a dilectione Dei proveniens. *Ibid.* Quotidiana S. Eucharistiæ sumptione reficiebatur. *c.27. n.3.* A singularitatis vitio semper recessit. *c.29. n.7.* Tentationibus, & visionibus Dæmoniacis sæpe vexabatur. *c.30. n.13.* Temporibus Pauli IV. & S. Pii V. dictus fuit inepte loqui, & vanam gloriam ambire. *n.13.* Recusavit Cardinalitiam Dignitatem. *c.31. n.4.* Canonizatus fuit juxta hodiernam consuetudinem Ecclesiæ. *c.35. n.1.* Se virginem esse, manifestavit. *c.40. n.2.* Prædixit Canonizationem suam. *n.10.* Munditiam amabat, & sordes oderat, in vestibus præcipue, quamvis paupertatem diligeret. *c.41. n.15.* Ei a Deo concessa fuit gratia discretionis spirituum. *cap.48. n.5.* Ipsius corpus a terra sæpe elevabatur. *c.49. n.9.* Quomodo se gesserit, dum ecstases in Missa patiebatur. *n.10.* Consilium dedit pluribus, ut Visiones, ac Apparitiones Divinas repellerent. *c.52. n.5.* Nonnullos ægrotos remediis sanitati prosus contrariis incolumes reddidit, & in-

& inter eos Cardinalem Baronium. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 8. *n.* 8. Plura de ejus cordis miraculosa palpitatione, extuberatione quadam in parte thoracis anteriore, & fractione costarum. *c.* 19. *n.* 25. *usque ad n.* 27. Fæminam prodigiose a partu difficili liberavit. *c.* 20. *n.* 27. Mortuos ad vitam reduxit. *c.* 21. *n.* 5. & 30. Splendorem vidit (quod & testatus est) in facie S. Ignatii de Loyola. *c.* 26. *n.* 15. Quomodo splendorem in facie ejusdem S. Philippi examinaverit Aurelius Baccius. *n.* 26. Idem S. Philippus in facie S. Caroli Borromæi simile prodigium intuitus est. *n.* 26. Vincentium Vallesium, & Stephanum Calcinardum a vehementibus carnis tentationibus miraculose liberavit. *c.* 28. *n.* 3. Dæmones a pluribus ejecit. *c.* 29. *n.* 9. Mirabiliter apparuit B. Catharinæ de Riccis. *c.* 32. *num.* 17. Cum Congregationis Oratorii Fundator extiterit, Officio pro universa Ecclesia celebratur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 6. *n.* 8. Ejus Officium ad Ritum duplicem elevatum est. *n.* 14. In Martyrologio Romano commendatur. *c.* 19. *n.* 7. In ipsius (beatificati tunc) honorem Indulgentias concessit Clemens VIII. *n.* 12. Magna cum devotione Scalam Sanctam colebat. *c.* 26. *n.* 19.

Philoromus Martyr constanter pro Fide Catholica martyrium pertulit. *l.* 3 *c.* 18. *n.* 6.

Phinees inter Sanctos numeratur. *l.* 1. *c.* 12. *n.* 5. Zelo Divinæ Legis floruit. *l.* 3. *c.* 21. *n.* 15.

S. Phocas Martyr Tyranno se sponte obtulit ad mortem perferendam. *l.* 3. *c.* 16. *n.* 9.

S. Photinus Episcopus & Martyr quomodo pro Christi Fide occubuerit. *l.* 3. *c.* 15. *n.* 18.

S. Pionius cum Sociis in odium Fidei mortem perpessus est. *l.* 3. *c.* 14. *n.* 3.

B. Pipinus Dux a Belgis in Litaniis invocabatur. *l.* 2. *c.* 14. *n.* 7.

S. Pius V. antequam beatificaretur, ejus quatuor miracula approbata fuerunt. *l.* 1. *c.* 22. *n.* 10. A Clemente X. beatificatus est, rite prius examinata ipsius causa in S. Rituum Congregatione. *c.* 23. *n.* 6. Quartus fuit, cujus solemnis Beatificatio in Basilica Vaticana peracta est. *c.* 24. *n.* 8. In Literis ejus Beatificationis omittitur clausula illa apponi solita *Papam*, nempe, *ad Canonizationem devenire posse, & interim Beatificationem indulgere*. *c.* 25. *n.* 12. Ut a Clemente XI. canonizaretur, duæ habitæ sunt coram eodem Pontifice Congregationes, altera de miraculis, altera de tuto progressu ad Canonizationem. *c.* 26. *n.* 6. In Bulla Canonizationis habetur ratio miraculorum, quæ dum vixerat, patraverat. *c.* 33. *n.* 16. Ad suffragia pro Canonizatione vocati sunt Episcopi Orientales in Urbe commorantes. *c.* 34. *n.* 2. In Consistorio semipublico asseruit Clemens XI. concessum ipsum Cardinalium & Episcoporum præseferre imaginem antiquorum Conciliorum Romanorum. *Ibid.* Compendium vitæ, virtutum, & miraculorum, cum ægrotaret Inghiramius Secretarius S. Rituum Congregationis, Pontificis jussu exaravit Promotor Fidei. *n.* 3. Cum aliis Beatis canonizandus propositus fuit, sed cum ubilibet causam separatim retulit Cardinalis Præfectus S. Rituum Congregationis. *n.* 4. In Consistorium semipublicum accitus fuit jussu Pontificis Promotor Fidei. *n.* 10. A Clemente XI. in Sanctorum numerum relatus est. *c.* 36. *n.* 4. Quid S. Pius decreverit de primatu Ordinum Mendicantium. *n.* 8. Pro Canonizatione Procuratorum munus nomine Regum, Magnatum, Civitatum, & Ordinum Regularium exercuit Cardinalis Hannibal Albanus, & ipsius Cardinalis nomine supplicavit Marcellinus Coirus Advocatus Consistorialis. *n.* 18. Canonizationis formula edita a Clemente XI. *c.* 36. *n.* 21. In Canonizatione Homiliam habuit Pontifex. *n.* 37. In Bulla Canonizationis nil de Officio, aut Missa decernitur. *c.* 38. *n.* 7. Tempore præfati Sancti quidam libri ad usum Ecclesiæ Maronitarum in Urbe editi fuerunt. *n.* 11. Improbavit consuetudinem, cujus vi Græci Latino, Latini vero Græco Ritu Missam celebrabant, & Officium Divinum absolvebant. *n.* 13. Decrevit, ut in Urbe ab Orientalibus Sacra peragerentur juxta Ritum suum, servatis servandis. *Ibid.* In Brevi Beatificationis conceditur facultas, ut ipse colatur a Christifidelibus. *c.* 39. *n.* 8. Memoratus S. Constitutionem edidit de Conceptione B. Virginis Mariæ. *c.* 42. *n.* 14. Et Michaelis Baii propositiones damnavit. *c.* 45. *n.* 23. Decrevit, quomodo tumulanda sint cadavera. *l.* 2. *c.* 12. *n.* 14. Cur in ipsius causa probari posset casus exceptus. *c.* 20. *n.* 10. Antequam canonizaretur, die ejus anniversaria Missa celebrabatur de Sanctissima Trinitate. *n.* 16. Et tolerata fuit a S. Rituum Congregatione. *n.* 17. A Clemente XI. canonizatus fuit. *c.* 26. *n.* 3. Revisæ & exami-

examinatæ sunt quædam ejus epistolæ, non vero Constitutiones editæ in Bullario Romano. *n.* 5. Censura Theologica affecit propositiones Michaelis Baii. *c.* 28. *n.* 5. Ut a formali Beatificatione ad Canonizationem transitus fieret, data est Comissio reassumptionis. *c.* 38. *n.* 2. Quomodo declarata fuerit clausula Remissorialium: *Ut duo Episcopi ad minus procedant.* *c.* 46. *n.* 2. Pro processu a Cardinali Millino construendo, sex Cardinales testimonium exhibuerunt. *c.* 49. *n.* 19. Cur processus a Clemente XI. sanatus fuerit. *c.* 54. *n.* 16. Ejus vita a Hieronymo Catena scripta fuit, & ipsius magna ratio habita est. *l.* 3. *c.* 6. *n.* 12. Quo argumento ipsius Fides heroica demonstrata fuerit. *c.* 23. *n.* 9. Ex ejusdem morte magnum mœrorem concepit S. Teresia. *n.* 35. Floruit prudentia politica Christiana. *c.* 24. *n.* 10. Liberalem, & gratum se exhibuit erga Panium, a quo in Cardinalatum fuerat assumptus, erga Joannem Hieronymum Albanum, quem inter Cardinales numeravit, & plures alios. *n.* 20. Heroicam perseverantiam adeptus est. *n.* 36. Ejus pudicitia virginalis quomodo probata fuerit. *n.* 50. Orationi frequenter insistebat. *c.* 25. *n.* 2. ; & 13. Proscripsit sententiam Cardinalis Cajetani asserentis, Sacerdotem nunquam celebrantem solius culpæ venialis reum esse. *c.* 27. *n.* 6. Corpus suum asperrime macerabat. *c.* 28. *n.* 16. Summum Pontificatum nunquam quæsivit. *c.* 31. *n.* 3. Examinatum fuit, an Dignitates Ecclesiasticas quæsiverit. *n.* 13. Canonizatus est servato recentiori Juris Ordine. *c.* 32. *n.* 38. Ejus gesta & virtutes narrantur a Clemente XI. *n.* 40. & 41. Coram Pio IV. sententiam, & consilium suum libere semper exposuit, ob quæ non pauca incommoda toleravit. *c.* 33. *n.* 20. Gratias egit Cardinali S. Severinæ, cum ille ei se opposuerit, & omnibus præcepit in virtute S. Obedientiæ, ut libere in dandis consiliis sensum suum aperirent. *Ibid.* Cur extinxerit Ordinem nuncupatum Fratrum Humiliatorum. *c.* 34. *n.* 9. Domesticos suos pietate, & doctrina fovebat. *n.* 11. Subditorum commoda perquirebat, & invicta patientia eorum preces quotidie accipere solebat. *n.* 12. Parcum se gessit erga Consanguineos, & Affines suos. *n.* 29. Ad Summum Pontificatum assumptus de pristina Religiosæ vitæ austeritate nihil remisit. *c.* 35. *n.* 13. Ab Archangelo Bianchi Cardinali, & Humberto Locato Episcopo Balneoregensi, qui ejus confessiones exceperunt, dictus fuit, nullam unquam culpam lethalem commisisse. *c.* 39. *n.* 11. Insculpi fecit Insignia Familiæ suæ Ghisleriæ angulis Ædium Tribunalis Romani S. Inquisitionis. *c.* 40. *n.* 14. Prædixit victoriam a Christianis adversus Selimum Turcarum Tyrannum ad Echinadas Insulas reportatam. *c.* 47. *n.* 1. Cum ejusdem miracula examinarentur, quid eis oppositum fuerit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 5. *n.* 9. Forma cereæ dictæ *Agnus Dei* ab eodem benedictæ commendantur a Raynaudo, & Gabutio, ob ipsius Pontificia sanctitatem. *n.* 13. Hujusmodi formarum, quas dictus Pontifex sacravit, effectus mirabiles describuntur. *n.* 14. Et eidem S. tribuuntur. *n.* 15. Quod & confirmavit, & approbavit Clemens XI. *Ibid.* An cuidam ægroto a paralysi sanationem miraculosam impetraverit. *c.* 12. *n.* 14. Idem miraculum approbatum fuit. *n.* 15. Fœminam partu difficili laborantem incolumem reddidit. *c.* 20. *n.* 34. Prodigiose dicitur liberatus a gravi læsione sclopi. *c.* 22. *n.* 20. Examen pro eodem asserto miraculo. *n.* 21. Cur non fuerit approbatum. *Ibid.* Farinam prodigiose multiplicavit. *c.* 23. *n.* 3. Ejus Imago in mediis flammis incombusta permansit. *c.* 24. *n.* 6. Beatificatus Missa, & Officio sub Ritu semiduplici celebratur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 1. *n.* 6. In universo Ordine Prædicatorum. *n.* 7. Et in Diœcesi, in qua Episcopus fuerat. *n.* 9. Et in Civitate, in qua natus est, ac in loco, in quo corpus ejus requiescit. *n.* 11. Missæ in ejus honorem celebrandæ ampliatæ sunt. *c.* 2. *n.* 5. Ejus Officio (post Beatificationem) designatæ fuerunt lectiones propriæ. *n.* 14. Missale, & Breviarium Romanum reformari jussit. *c.* 3. *n.* 4. S. Dominicum Institutorem Rosarii fuisse, testatus est. *c.* 10. *n.* 23. Virginitatem illæsam custodiisse asseritur. *c.* 12. *n.* 12. Ipsius nomen in Martyrologio Romano descriptum est. *c.* 18. *n.* 3. Ejus (beatificati dumtaxat) Imago Agnis Cereis insculpta fuit. *c.* 21. *n.* 13. Instituit, quomodo corpora sepulcris tradenda sint. *c.* 22. 10. Cur Mitra quædam, quæ illius fuisse dicebatur, non fuerit publicæ venerationi exposita. *c.* 25. *n.* 1. Cardinali Rusticucio sanguine, & familiaritate addictus fuit. *Ibid.* Beatificatus antiquis vestibus exutus, novis amictus est, Mitraque, & parva Crux, quibuscum fuerat tumulatus, Innocentio XII. ab

ab Antonino Cloche Generali Ordinis Prædicatorum dono datæ sunt. *cap.* 26. *n.* 10. Quædam verba Angelicæ salutationi superaddi voluit. *c.* 31. *n.* 29. Bonis spiritualibus, & temporalibus locupletavit Ecclesiam S. Mariæ a Vado Ferrariæ. *c. ult. n.* 7.

S. Placidus Monachus a Manuca Pirata in odium Fidei interfectus cum fratribus, cum iis ab Ecclesia celebratur. *l.* 3. *c.* 18. *n.* 19. In lacum delabens liberatus fuit a S. Mauro jussu S. Benedicti, sed id miraculum S. Benedicto tribuit. *c.* 41. *n.* 9. Aquas miraculose pertransivit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 24. *n.* 3. Cum Sociis colitur, postquam eorum corpora inventa sunt, sic decernente Sixto V. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 9. *n.* 4. *& c.* 24. *n.* 14. Quomodo eorum identitas probata fuerit, ipsorumque cultus ampliatus. *Ibid.*

S. Polycarpus Episcopus, & Martyr magnum movit Christianorum desiderium, ut ejus Reliquiæ invenirentur. *l.* 1. *c.* 2. *n.* 9. Ejus historiæ fragmentum repertum est. *Ibid.* Ipsius cadaver, aut cineres ne colligerentur, Nicetas Herodis pater, & frater Dalies Proconsulem adiit; quod tamen non obtinuit. *n.* 10. S. Benignum in via Dei instruxit, ac discipulum habuit. *c.* 4. *n.* 15. Antequam ad Amphitheatrum pro Christo occidendus duceretur, mansuetudinis argumenta non pauca exhibuit, & quæ ipsius sanctitatem demonstrabant. *c.* 29. *n.* 2. Visionem in oratione triduo ante passionem suam habuit, ex qua prophetice intellexit, se vivum pro Christo concremandum fore. *n.* 3. Martyrium pertulit, cum per Cæsarem, & ejus Fortunam jurare renueret. *l.* 3. *c.* 14. *n.* 8. Ei leonem, & postea vivum comburi imprecatus est populus Smyrnensis. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 24. *n.* 6. De ipsius martyrio. *n.* 12. Dum ejus Officium celebrabatur, ipsius Passio legi solebat. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 10. *n.* 5.

S. Pontianus Pontifex Romani translatus est, & in Sardinia passus fuerat tempore persecutionum Ecclesiæ. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 22. *n.* 1.

Servus Dei Pontius Hispanus Ordini Prædicatorum addictus fuit, eamque sanctitatis opinionem reliquit, ut canonizaudus esset. *l.* 1. *c.* 21. *n.* 12.

S. Pontius Martyr pro Fide Catholica trucidatus est; & ejus Acta pecunia comparavit Valerius ipsius comes, & alumnus. *l.* 1. *c.* 3. *n.* 4.

S. Poppo, seu Poppon Abbas commendatur a Bollando ob assiduam orationem mentalem, & donum lacrymarum. *l.* 3. *c.* 26. *n.* 10. Corpus spontaneis verberationibus affligebat. *c.* 28. *n.* 7. Atrebati gessit miracula, ob quæ in Martyrologio Romano celebratur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 19. *n.* 3.

S. Potamicena Virgo Alexandrina martyrium subitura, ne vestibus spoliaretur, Tyrannum precata est per caput Imperatoris. *l.* 3. *c.* 14. *n.* 8.

S. Potamiena Martyr a Basilide humaniter accepta pro eodem ad Deum intercessit, & ejusdem ad Christi Fidem conversionem obtinuit, propter quam trucidari jussa est. *l.* 1. *c.* 12. *n.* 4.

S. Potinus Episcopus martyrium pertulit pro Fidei Catholicæ defensione. *l.* 1. *c.* 4. *n.* 2.

S. Potitus Martyr Psalmos cecinit, quamvis ei lingua amputata esset. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 10. *n.* 4.

S. Praecordius cum S. Paschasio Ratberto publice colendus proponitur. *l.* 1. *c.* 8. *n.* 1.

S. Praxedes Martyr a Pastore Presbytero sepulta fuit. *l.* 1. *c.* 5. *n* 8.

S. Prilidianus puer a S. Babyla Episcopo educatus, sub Decio Imperatore martyrio coronatus est. *l.* 1. *c.* 14. *n.* 4.

S. Primolus Cathecumenus martyrium pro Christi Fide perpessus est. *lib.* 3. *c.* 15. *n.* 12.

S. Procopius Abbas S. Benedicti ab Innocentio III. canonizatus est. *l.* 1. *c.* 9. *n.* 8.

S. Proculus Martyr Protector Bononiæ Marinum Præfectum, qui persecutionem excitavit adversus Christianos, interfecit, ob quod martyrio coronatus dicitur sub Justinu Imperatore. *l.* 3. *c.* 18. *n.* 8. Eum inter SS. numerat S. Paulinus, sed utrum sub Justino Imperatore, an sub Theodorico Rege mortuus fuerit, dubitatur. *n.* 9. Ipsius factum narrat S. Antoninus, de quo quid sentiendum sit. *Ibid.*

S. Projectus Episcopus, & Martyr se ipsum Tyranno obtulit, ut martyrii palmam assequeretur. *l.* 3. *c.* 16. *n.* 9.

S. Prosdoces cum matre, & sorore, in fluvium se præcipitavit. *l.* 3. *c.* 11. *n.* 10.

S. Prosper non est *de Fide* reputandus Episcopus. *l.* 1. *c.* 43. *n.* 13. Commendatur a Cardinali Bellarmino. *l.* 2. *c.* 29. *n.* 5. Impugnavit Cassianum, qui Semipelagianis adhæsit. *n.* 6. Invectus est in Vincentium Semipelagianis faventem, quem Lirinensem fuisse, tradunt plures. *num.* 7.

S. Pro-

S. Protasius Martyr ab Ecclesia celebratur cum socio suo S. Gervasio. *l.t. c.* 41. *n.*4. Cum eo miraculum quoddam patravit. *l.* 4. *p.* t. *c.*8. *n.*21. Ejus corpus inventum, & translatum fuit a S. Ambrosio. *l.* 4. *p.* 2. *c.*23. *n.*1. De hujusmodi translatione. *c.* 24. *n.* 9. & *c.* 26. *n.*4. Ipsius Reliquiæ Lecticæ impositæ sunt, ut in Processione deferrentur. *n.*5.

Protheus, cujus meminit Lucianus, non est Martyr reputandus. *l.t. c.*3. *n.*6.

S. Ptolomæus Martyr occisus est; quia Christianus erat. *l.*3. *c.*14. *n.*6.

S. Ptolomæus Martyr (alter) discipulus fuit S. Petri, & ejus nomen in Martyrologio Romano descriptum est. *l.*4. *p.*2.*c.*18. *n.*7. Extumulatus est. *c.*27.*n.*23.

S. Ptolomæus Monachus frequenti Sacræ Eucharistiæ sumptione reficiebatur. *l.*3. *c.*27. *n.*19.

S. Publia Abbatissa quomodo a Juliano Apostata punita fuerit. *l.*3. *c.*17. *n.*6.

S. Publius Episcopus Atheniensis excellenti doctrina floruit. *l.*2. *c.*25. *n.*9.

S. Publius Monachus Senior corpus suum assiduis macerationibus crucisabat. *l.*3. *c.*28. *n.*14.

S. Pudens pater fuit Sanctarum Praxedis, & Pudentianæ. *l.t. c.*5. *n.*8.

S. Pudentiana Virgo apud Bollandianos celebratur. *l.*1. *c.*5. *n.*8.

Serva Dei Pudentiana de Zagnonis virtutibus illustris fuit, & in ejus causa pro Beatificatione, & Canonizatione non cultus probatus est non solum in loco, in quo sepulta fuerat, sed etiam in aliis locis. *l.*2. *c.*15. *n.*6.

Pulcheria Imperatrix Marciano nupsit, & virginitatem illæsam usque ad mortem custodivit. *l.*3. *c.*24. *n.*57.

S. Quinidius Episcopus Vasionensis ob miracula commendatur in Martyrologio Romano. *l.*4.*p.*2.*c.*19.*n.*3.

S. Quiriacus licet corpus assidue maceraverit, diu ex speciali Dei providentia vixit. *l.*3. *c.*29. *n.* 6.

S. Quiricus an ex Decreto Gelasii Papæ uti Martyr dignoscendus sit. *l.*1. *c.*3. *n.* 5. Triennis puellus cum matre S. Julitta martyrio coronatus est; quod non ex Actis proscriptis, sed ab aliis fincerioribus probatur. *l.*3. *c.* 15. *n.*6. Landatur a Theodoro Episcopo Iconii. *Ibid.* Invicta fortitudine tormenta pro Christi Fide perpessus est. *c.*20. *n.*11.

S. Quirinus Martyr laudatur a S. Basilio Magno exponente artificium Judicis eum a vera Fide removere satagentis. *l.*3. *c.*14. *n.*4. Impunitatem sibi ab Amantio Judice oblatam, dum a Fide resiliret, constanter spernens, pro Fide mortuus est. *l.*3. *c.*14. *n.*5.

S. Quirinus Martyr, & Episcopus quomodo in Ecclesiam S. Mariæ Transtiberinam in Urbe translatus sit tempore Innocentii II. *l.*4. *p.*2. *c.*23. *n.*2.

S. Quintinus martyrium pro Christi amore toleravit, & ejus corpus mirabiliter invenit B. Eligius Episcopus Novomiensis. *l.*4. *p.* t. *c.* 31. *n.* 25. Translatus fuit tempore Honorii III. *l.* 4. *p.* 2. *c.*22. *n.*15.

S. Radegundes Regina auctoritate Honorii III. de loco in locum translata est. *l.*4. *p.*2. *c.*22. *n.*13.

S. Ragnebertus dum in Purgatorio detinebatur, non patravit miracula. *l.t. c.* 14. *n.* 7.

S. Raphael Angelus hoc nomine tamquam vero ab Ecclesia colitur. *l.*2. *c.*32. *n.* 4. Tobiam confirmavit in opere mortuos sepeliendi, quod exercebat. *l.*3. *c.*17. *n.* 16. Tobiæ Saram in uxorem eligenti suasit, ut tantisper continentiæ vacaret. *c.* 24. *n.* 58. Dæmonem ejecit, non vero fumus piscis a Tobia adhibitus. *l.*4. *p.*t. *c.*29. *n.*7. Ejusdem Tobiæ comes per longum iter se visibilem præstitit. *c.* 32. *n.* 15. Non invocabatur olim in Litaniis. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 20. *n.* 2. Inter Angelos recensetur. *c.* 30. *n.*3. Et in Litaniis invocatur. *n.* 5. In ipsius honorem Deo dicantur Ecclesiæ. *n.* 6. De Officio, ac Missa pro ejus cultu concessis. *n.* 13.

Rasimonda iterum a populo colitur, quamvis ipsius cultus primum fuerit abrogatus. *l.*1. *c.*6. *n.*5.

Raymundus Lullus ab Arturo dicitur in odium Fidei a Saracenis occisus, ad Insulas Baleares ejus corpus delatum, & Majoricæ coli a Fidelibus. *l.*1. *c.* 40. *n.*4. Ejus tamen libri damnantur erroribus, & manifesta hæresi inquinati, ut ex Gregorii XI. judicio adnotavit Nicolaus Eimericus. *Ibid.* Quamvis eosdem libros, & errores in cis contentos non Lullo, sed Raymundo Tarragæ aliqui tribuant apud Theophilum Raynaudum, id verum non est. *Ibid.* Plura de ejus operibus. *Ibid.* De ejus sanctitate nihil decernendum est, donec Sedes Apostolica suum ferat judicium. *Ibid.*

S. Raymundus Nonnatus Ordini B. Mariæ de Mercede nomen dedit, habitumque

que dictæ Religionis a S. Petro Nolasco accepit. *l.* 1. *c.* 41. *n.* 10. Dignitate Cardinalitia a Gregorio IX. decoratus est. *Ibid.* An a Benedicto XII., seu XIII. illegitimo Pontifice canonizatus fuerit. *Ibid.* Eum cultu donatum esse a Gregorio IX., inquit Joannes a S. Felice. *Ibid.* Ipsius cultum pro Religione ejusdem S. permisit Urbanus VIII. eumdemque ampliavit Alexander VII. ad preces Virginii Ursini Cardinalis Tituli S. Eustachii, ut in præfata Diaconia Titulari celebraretur ipse S., qui eodem Titulo juxta nonnullos functus fuerat. *Ibid.* Ejusdem nomen in Martyrologio Romano describi, concessit Alexander VII., & Lectiones, ac orationem propriam pro ejus festo approbavit. *Ibid.* Cultum S. Raymundi pro universa Ecclesia sub ritu semiduplici ad libitum permisit Clemens IX. sed eumdem ad ritum duplicem de præcepto ampliavit Innocentius XI. *Ibid.* Eum a Gregorio IX. in Cardinalem electum fuisse, ulterius probatur. *l.* 3. *c.* 33. *n.* 6. A tenera ætate futuram sanctitatem demonstravit. *c.* 39. *n.* 2. Ejus Officium pro universa Ecclesia celebrari concessum est. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 6. *n.* 14. Et ipsius nomen in Martyrologio descriptum fuit. *c.* 17. *n.* 3.

S. Raymundus de Pennafort cum canonizandus proponeretur, Institutus est Secretarius S. Rituum Congregationis Anselmus Dandinus Protonotarius Apostolicus. *l.* 1. *c.* 17. *n.* 1. Ejus canonizationis causa summo studio, & diligentia examinata fuit. *n.* 9. Pro ea discutienda undecim inter se Conventus habuerunt S. Rotæ Auditores, & a Penia accurate examinata est. *Ibid.* Pro eadem causa suffragia tulerunt Cardinales, postquam judicium suum interposuerant Auditores Rotæ. *n.* 11. A Clemente VIII. canonizatus est. *c.* 18. *n.* 9. & *c.* 21. *n.* 12. Canonizationis Acta a Francisco Penia collecta fuerunt. *c.* 20. *n.* 9. De eo fit Officium in Conventibus Ordinis Prædicatorum ex concessione Pauli III. *n.* 18. Pro Canonizatione cum fieret Consistorium, peroravit Advocatus Consistorialis Bernardinus Scottus Mediolanensis, utpote Hispaniarum Regi tunc subjectus. *c.* 21. *n.* 6. Quomodo canonizatus fuerit. *c.* 32. *n.* 11. Pro ipsius Canonizatione celebranda semipublicum Consistorium habitum fuit coram Clemente VIII. *Ibid.* Canonizatus fuit in Basilica Vaticana. *c.* 36. *n.* 3. In eadem celebritate in prædicti S. honorem Officium concessit Clemens VIII. *n.* 22. Præcipitur in ejusdem Bulla recitatio Officii, & celebratio Missæ pro universa Ecclesia. *c.* 38. *n.* 5. Decernitur, cultum eidem præstandum esse. *c.* 39. *n.* 10. Cum S. Petro Nolasco approbavit institutionem Ordinis B. Mariæ de Mercede. *c.* 41. *n.* 9. Et ejusdem Religionis confirmationem a Summo Pontifice impetravit. *Ibid.* Beatificatus cultu Missæ celebrabatur auctoritate Pontificia. *c.* 42. *n.* 17. Primus processus pro ejus Canonizatione sub Nicolao III. constructus est. *l.* 2. *c.* 3. *n.* 4. Ipsius miracula a Martino IV. jussa fuut examinari. *Ibid.* Cur quædam miracula rejecta fuerint a numero prodigiorum. *c.* 5. *n.* 6. In ejus honorem quædam votivæ tabellæ appensæ sunt. *c.* 11. *n.* 15. Ante Canonizationem indulsit Paulus III. ut ipse in Litaniis invocaretur. *c.* 14. *n.* 7. Causæ commissio a Summo Pontifice Auditoribus Rotæ designata fuit. *c.* 35. *n.* 7. Et Literæ Remissoriales, ac Compulsoriales subscriptæ sunt ab omnibus Cardinalibus S. Rituum Congregationis. *c.* 44. *n.* 9. Promotor Fidei exercuit munus Procuratoris Fiscalis, & fuit citatus. *c.* 47. *n.* 7. Post confectum processum auctoritate Apostolica super miraculis, Ordinarius Barchinonensis auctoritate sua alium processum compilavit, qui admissus fuit ut validus. *c.* 53. *n.* 7. Canonizatus est post 326. annum ab obitu. *c.* 54. *n.* 7. Ejus causa tanquam certissimis documentis suffulta reputata est a Cardinali Bellarmino, probataque fuit per testes de auditu. *l.* 3. *c.* 1. *n.* 6. Et sic expedita fuit Bulla Canonizationis. *n.* 11. Ipsius virtutum in specie examen per testes auritos factum admissum fuit. *c.* 3. *n.* 8. Expeditum fuit de ejusdem virtutibus dubium. *n.* 15. Quomodo in ipsius causa nonnulla miracula dicantur probata per testes singulares. *c.* 4. *n.* 8. Ejus quoddam miraculum approbatum est a S. Rituum Congregatione. *n.* 12. In eadem causa duo testes retulerunt ipsius quoddam miraculum, quod viderant impuberes, sed pubertati proximi, de quo quid responsum fuerit. *c.* 6. *n.* 3. Non parva fides adhibita fuit testimonio de eo scripto a Nicolao Eimerico. *n.* 18. Magna quoque ratio habita est eorum, quæ ab Historicis de ipsius virtutibus narrabantur. *c.* 8. *n.* 21. Indagata fuit ejus humilitas. *c.* 24. *n.* 48. Quotidie Missam celebrabat. *c.* 27. *n.* 3. Juxta hodiernam Ecclesiæ consuetudinem canonizatus fuit. *c.* 35.

*cap.35. num.*1. Commendatur a Clemente VIII. ob indicia sanctæ vocationis ad Religionem. *c.35. num.*6. Archiepiscopatum Tarraconensem, Officium Confessarii, & plura alia sibi a Gregorio IX. oblata constanter recusavit. *n.*10. Inquisitum fuit de fama miraculorum, & sanctitatis in obitu. *c.38. n.* 19. Fæminam quamdam ab hæmorrhagia prodigiose liberavit. *l.4. p.*1. *c.*16. *n.* 2. Nonnullos ægrotos a febre sanavit, quin hoc tamquam miraculum acceptum fuerit. *c.* 18. *n.* 5. Mulierem gravi mortis periculo in partu laborantem incolumem reddidit. *c.*20. *n.* 14. & 27. Mortuos ad vitam revocavit. *c.* 21. *n.* 5. Puellam suscitavit, quæ postea quatuordecim annos vixit. *n.* 30. Aquas miraculose pertransivit. *c.*24. *n.*3. Fratrem Martinum Conversum Ordinis S. Dominici ab impuris tentationibus prodigiose liberavit. *c.* 28. *n.*3. De ejus cadaveris miraculosa fragrantia. *c.* 31. *n.* 26. Cur pro universa Ecclesia Officio celebrandus sit. *l.4. p.*2. *c.* 6. *n.* 12. Plura de Apparitione ei facta a B. Virgine Maria. *c.*9. *n.* 6. & 8. Ejus elogium in Martyrologio Romano editum describitur. *c.*19. *n.*6.

S. Raynaldus Nucerinus Episcopus ampliato cultu celebratur. *l.4. p.*2. *c.*5. *n.*3. Nucerinæ civitatis tamquam Patronus colebatur. *n.*5.

Ven. Raynerius Episcopus Furconensis virtutibus illustris fuit, literasque Remissoriales pro ejus causa inscripsit Honorius III. nonnullis Episcopis, & Regularibus. *l.*2. *c.*45. *n.*11.

Raynerius Eremita Spiritu Sancto ductus spontaneas verberationes aliquibus in locis introduxit. *l.*3. *c.*28. *n.*9.

Servus Dei Redemptus a Cruce pie obiit. *l.* 2. *c.* 15. *n.* 11. Pro ejusdem processu, utpote remotissimo in loco conficiendo, concessa est Episcopo facultas deputandi tres Religiosos Sacerdotes, qui ipsius constructioni conjunctim interessent. *c.*45. *n.*19.

Servus Dei Reginaldus a S. Ægidio sic clarus fuit virtutibus, ut merito canonizari posset. *l.*1. *c.*21. *n.*12.

S. Regulus Martyr a Clero Lucensi in Litaniis olim invocabatur. *l.*4. *p.*2. *c.*20. *n.* 2.

S. Reinoldus Martyr Missa, & Officio celebratur in Diœcesi Toletana; cum in Ecclesia ejusdem Diœcesis Matrice ipsius insignes Reliquiæ asserventur. *l.*4. *p.* 2. *c.*6. *n.*4.

S. Remigius Episcopus a Fidelibus colitur jussu Concilii Moguntini. *l.* 1. *c.* 5. *n.* 7. Miraculoso oleo unxit Clodoveum Regem Francorum. *l.* 3. *c.* 36. *n.* 1. De Testamento præfati *S. n.* 1. & 2. Translatus fuit a S. Leone IX. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 23. *n.* 2.

S. Renus Martyr pro Christi amore sanguinem fudit. *l.*3. *c.*15. *n.*12.

S. Respicio Martyr tormenta pro Catholica Fide constanter ferens jussu Aquilini Præfecti, eorum dolores expertus non est. *l.*3. *c.*12. *n.*12.

S. Restituta morti tradita est in odium Fidei. *l.*3. *c.*14. *n.*2.

S. Richardus Abbas commendatur a Bollandianis. *l.* 1. *c.* 8. *n.* 5. A Clero Lucensi in Litaniis olim invocabatur. *l.* 4. *p.*2. *c.*20. *n.*2.

Robertus Armachanus Archiepiscopus plura asseruit, & scripsit, ex quibus tamquam hæreticus habitus est. *l.*2. *c.*30. *n.*2. Cur id fecerit. *Ibid.* Cum ipsius sanctitatis, & miraculorum fama vigeret, Remissoriam expedivit Bonifacius IX. ut de eadem inquisitio fieret. *Ibid.*

S. Richardus Cicestriensis Episcopus priusquam ab Urbano IV. canonizaretur, coram eodem Papa habitum fuit Consistorium Cardinalium, & Episcoporum pro ejusdem virtutibus examinandis. *l.*1. *c.* 15. *n.* 16. In Bulla Canonizationis affirmatur, eum signa, seu miracula fecisse. *c.*28. *n.* 14. A præfato Pontifice canonizatus fuit in civitate Viterbiensi. *c.*36. *n.*2. & *c.*41. *n.*12. In Bulla Canonizationis nihil de Officio, aut Missa decernitur. *c.*38. *n.*5. Quomodo canonizatio celebrata fuerit. *l.*2. *c.* 3. *n.* 3. In Sanctorum numerum relatus est, postquam Sedi Apostolicæ reservatæ fuerunt hujusmodi causæ. *l.*3. *c.* 34. *n.* 1. Commendatur ab Urbano IV. ob indefessam solicitudinem pro ovibus suis. *n.* 5. Paralyticum miraculose sanavit. *l.*4. *p.* 1. *c.* 12. *n.* 6. Alios ægrotos a fistulis liberavit. *c.* 17. *n.* 22. Et mortuos ad vitam revocavit. *c.* 21. *n.* 5. Panem prodigiose multiplicavit. *c.*23. *n.*3.

B. Richardus puer Parisiis in odium Fidei a Judæis occisus, uti Martyr celebratur. *l.*1. *c.*14. *n.*4.

B. Ricoverus Lippius unus fuit ex Fundatoribus Ordinis *Servorum B. Mariæ*, & ob cultum immemorabilem beatificatus est a Benedicto XIII. *l.*1. *c.*31. *n.*17. & *l.*2. *c.*24. *n.*166. & *n.*167.

B. Rita de Cassia a Clemente XII. beatificata

tificata fuit, probato cultu immemorabili. *l.1. c.31. n.18.* Ejus cultus ab Urbano VIII. concessus describitur. *l.2. c. 24. n. 183.* Ipsius vita describitur in lectionibus propriis Officii sui approbatis a S. Rituum Congregatione. *Ibid.* Ex Concessione Benedicti XIII. consecrata fuit in Brasilia Ecclesia in ejusdem honorem. *Ibid.* Cum ipsius B. nomen descriptum fuisset in Martyrologio Romano, in Congregatione habita, referente Cardinali Corradino, signata fuit resumptio causæ, & responsum est, constare de cultu immemorabili. *Ibid.* Quomodo ipsius nomen descriptum fuerit in Martyrologio, ejusque Beatificationis solemnia peregerit Cardinalis Antonius Barberinus. *l.4. p.2. c.5. n.4.* De ipsius cultus concessione facta ab Urbano VIII. *n.2.*

S. Robertus Abbas Fundator fuit Ordinis Cisterciensis, & ab Honorio III. canonizatus. *l.1. c.9. n.9.* Prædictum Ordinem annuente Archiepiscopo Lugdunensi Hugone instituit. *c.13. n.17.* E vita discedens a præfato Pontifice beatificatus est. *Ibid.* Eum publico cultu ab Honorio decoratum esse, ostenditur ex Bollandianis. *c.37. n.11.* Miraculose cuidam ægroto sanitatem dedisse dicitur a Morbodo Episcopo Rhedonensi, cum æger ipse, aliis Sanctis invocatis, non convaluerit. *l.4. p.1. n.5. n.21.*

Servus Dei Robertus de Ambrosello, seu Arbrisello virtutibus clarus fuit, in ejusque causa cum supplicaretur pro Signatura Commissionis, responsum fuit, expectandas esse Literas Regias. *l.2. c.36. n.7.* Monasterium fundavit in Silva Fontis Ebraldi, & præfato Ordini a Callisto II. & Paschali II. confirmato, nomen dedit. *c. 41. n.12.* De ejus virtutibus, & miraculis egerunt Bollandiani, & Raynaudus. *Ibid.* Eum in quadam epistola, cujus meminit Sirmondus, objurgat Goffridus Cardinalis, & ejusdem epistolæ meminerunt Mabillonius, & Natalis Alexander adversus Bollandianos, quamvis iste, Baillet, & Graveson ipsius sanctitatem commendent. *Ibid.* Ipsius Canonizationis introductioni ob dictam epistolam se opposuit Petrus Franciscus de Rubeis Promotor Fidei. *Ibid.*

B. Robertus Archiepiscopus dum Joanni XXII. canonizandus proponeretur, ejus virtutes accuratissimo examine, jubente eodem Summo Pontifice, examinatæ sunt. *l.1. c.15. n.7. & l.2. c.3. n.5.*

Ven. Robertus Atrebatensis Comes fuit in odium Fidei a Saracenis occisus juxta Bonifacium VIII; sed non exinde eum Summus Pontifex Martyrem appellavit. *l.3. c.18. n.7.*

Ven. Robertus Bellarminus Cardinalis Societatis Iesu Religiosus fuit, & cum ejus processus non ab Episcopo, sed a Vicario Generali construeretur absque delegatione peculiari Episcopi, responsum fuit pro ipsius validitate. *l. 2. c. 2. n. 9.* Quamvis magnificentissime sepultus fuerit, ejus tamen non cultum approbavit Sacra Rituum Congregatio. *c. 12. n. 13.* Pro ipsius causa revisæ sunt, & examinatæ ejusdem eruditæ Controversiæ, quamvis, eo vivente, examinatæ jam fuissent in S. Indicis Congregatione. *c.26. n.2.* Quis de nonnullis operibus ab eo conscriptis judicium tulerit. *n.9.* Cum de ejusdem scriptis Revisio facta esset absque solitis specificationibus, sed verbis generalibus dumtaxat, non fuit iterum Revisoribus commissa. *c. 27. n. 14.* Cum ipse nonnulla de vita sua scripsisset, examinata sunt. *c. 28. n. 4.* Approbata est validitas processus Ordinarii, facto testium examine a solo Notario, cui a Judicibus facultas ista delegata fuerat. *c.47. n.2.* In eodem processu responsum fuit pro validitate, licet non omnes testes inducti fuissent examinati, cum id ab adversa parte non requireretur. *c. 49. n. 1.* In ipso attestationes aliquæ Cardinalium reputatæ sunt extrajudiciales. *n. 19.* In una eademque Congregatione propositum fuit dubium de Virtutibus Theologicis, & Cardinalibus. *c.54. n.8.* Indagatum fuit, an ipse Dignitates Ecclesiasticas quæsiverit. *l. 3. c. 31. n. 13.* Exemplar virtutum sibi proposuit Cardinalem Hannibaldum Hannibaldensem, ut eumdem imitaretur. *c.33. n.7.* Imitari etiam optavit Joannem Fischerium, & Robertum Politianum de Nobilibus Cardinales. *n. 8.* Super ejus virtutibus constructi sunt processus. *n. 9.* Purpuram respiciebat tamquam martyrii signum. *n.10.* Commendatur a Fuligatto, & Bartolo, & a Cardinalibus Scipione Cobellutio, Desiderio Scaglia, & Alexandro Ursino ob eximias virtutes, quibus floruit. *n.16.* Qua constantia, & fortitudine sensum suum aperiret coram Clemente VIII., licet interdum Summo Pontifici displiceret. *n. 20. & 21.* Plura affirmavit de onere Episcoporum pro prædicando Evangelio, ipsumque indefessa cura prædicabat, cum esset Archiepisco-

pus Capuanus. *c.* 34. *n.*7. Invehitur in Episcopos, qui pluribus indiguis Sacros Ordines conferunt, eosque paucis, & idoneis ipse conferebat. *n.* 17. A Clemente VIII. creatus fuit Cardinalis, & filius erat Sororis Marcelli II. *n.* 28. Sobrium se gessit erga consanguineos, & affines. *n.* 29. Quomodo approbatum fuerit, eum in Consanguineos transtulisse quasdam Ecclesiasticas Pensiones. *n.* 30. Approbatum fuit, eumdem gesta sua scriptis commisisse, cum id ex Superiorum consilio effecerit. *c.* 40. *n.* 9. Invocatus a Serva Dei Arsilia Altissima, a Deo obtinuit, morbum, quo ipsa vexabatur, in alium transferri. *l.*4. *p.*1. *c.*8. *num.* 25.

S. Robertus Casædei Abbas canonizatus fuit juxta hodiernum ritum Ecclesiæ. *l.*3. *c.*35. *n.*1. Per triduum rogatus cæcum miraculose illuminavit. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 13. *n.*13. Auctoritate Apostolica e sepulcro in aliud magnificentius translatus fuit. *c.*22. *n.*15.

Servus Dei Robertus Politianus de Nobilibus tamquam virtutum exemplar reputatus est a Cardinali Bellarmino; eumque, cum annos tredecim absolveret, Cardinalem creavit Julius III. *l.*3. *c.* 33. *n.* 8. Ejusdem Pontificis Pronepos fuit. *c.*34. *n.*28.

S. Rochus non fuit canonizatus, aut beatificatus a Concilio Constantiensi. *l.*1. *c.*11. *n.*11. Ut a Deo impetraret Constantinopolitanæ Urbis ab infesta lue liberationem, ejus Imago per eamdem Urbem solemni cum pompa delata fuit, sed non ex hoc introductus fuit usus vexilla in Processionibus deferendi. *c.* 36. *n.*10. De ejus cultu. *l.*4. *p.*2. *c.*5. *n.*2. An Tertio Ordini S. Francisci adscriptus fuerit. *Ibid.* Ejus nomen Martyrologio Romano inscriptum est. *n.* 4. Quomodo ei cultus concessus sit. *n.* 6. Cur beatificatus tantum cum esset, in Martyrologio ipsius nomen celebratum sit. *c.* 18. *n.*9. Ejusdem laudes in præfato Martyrologio exponuntur. *c.* 19. *n.* 8. De Indulgentiis pro ejus festo concessis. *n.* 12. E Monte Pessulano furto sublatus, & Venetias adportatus ibidem colitur, & ipsius corporis insignis Reliquia in Urbe colebatur tempore Urbani VIII. *c.* 25. *num.* 45.

S. Rodesindus, seu Rudesindus a Cælestino III. canonizatus est. *l.*1. *c.*9. *n.*7. Præhabitum fuit ejus vitæ examen, & Præsulum Consilium. *c.*20. *n.*19.

Servus Dei Rodulphus Aquaviva Soc. Jesu cum Sociis martyrio coronatus est, & ejus processum approbavit S. Rituum Congregatio, excepto testium examine. *l.* 2. *c.* 2. *n.* 12. Cum sub ejus Imagine describeretur elogium de ipsius martyrio, hoc censuit S. Rituum Congregatio non adversari Decretis Urbani VIII. *c.*12. *n.*5. Et quamquam ejusdem Reliquiæ servarentur extra sepulcrum in capsula peculiari, cum extra locum sacrum colerentur, responsum fuit pro non cultu. *c.*13. *n.*11. Responsum est pro Signatura Commissionis, probata continuatione famæ sanctitatis. *c.* 38. *n.* 11. Ejusdem processum concessum est construi a tribus Episcopis Suffraganeis, aut Titularibus. *c.*45. *n.*10. Admissus fuit, tamquam validus, processus constructus a Notario Regia tantum auctoritate creato, probato defectu Notarii Apostolici ex atte statiopnibus Judicum. *c.* 47. *n.* 9. Quamvis non fuisset traditus a Portitore per Judices Remissoriales electo. *n.* 12. Et licet apertus consignaretur, cum hoc inculpabiliter contigisset; & injunctum fuit Promotori Fidei, ne hunc defectum opponeret, cum de ipsius validitate agendum esset. *Ibid.* De ipsius martyrio agitur, cum ipse pro Christi amore trucidatus fuerit. *l.*3. *c.*12. *n.*20. In ipsius causa nullum editum fuit Decretum, ex quo constet, probari martyrium ex parte Tyranni, sed pertractatum fuit de ratione, quæ Tyrannum impulit ad mortem ei infligendam. *c.*13. *n.*1. Quomodo ad martyrium suscipiendum se præparaverit. *c.* 15. *n.* 10. Inquisitum fuit de Idolorum confractione, & de prædicto Servo Dei affirmat Vasquez occisum fuisse, cum Templa construere meditaretur. *c.*17. *num.* 15.

Ven. Rodulphus Episcopus Engubinus corpus suum spontaneis, & assiduis verberationibus affligebat. *l.* 3. *c.* 28. *n.* 9. Cum ab Alexandro II. canonizandus esset, ipse Pontifex ejus miracula inquisivit, cui tamen respondit B. Petrus Damianus, sanctitatem ex solis virtutibus demonstrari. *l.*4. *p.*1. *c.*5. *n.*2.

S. Rogatianus pro Christi Fide interfectus est. *l.* 3. *c.*15. *n.* 12.

S. Romana quomodo in Martyrologio Romano celebretur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 19. *n.* 4.

S. Romanus Abbas ob virtutes, & miracula in Martyrologio commendatur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 19. *n.* 4. Ejus Reliquiam furto

to sublatam ab Aarone Sacerdote, publicæ venerationi exposuit Heribaldus. *c.* 25. *n.* 39. Canonizatus est a S. Leone IX. *l.* 1. *c.* 7. *n.* 9.

S. Romanus Episcopus discipulus fuit S. Ptolomæi, ac pro Fide occisus. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 18. *n.* 7. Celebratur in Martyrologio Romano. *Ibid.*

S. Romanus Martyr dum viveret, famulus Dei vocatus est a S. Eucherio Lugdunensi, post passionem vero, amicus Domini. *l.* 1. *c.* 1. *n.* 13. De ejusdem martyrio agit Eusebius Cæsariensis apud Sirmondum. *l.* 3. *c.* 15. *n.* 6. Et cum eo, teste Prudentio, passus est etiam martyrium quidam puer septennis. *Ibid.* Tyrannum sponte adiit, ut mortem perferret. *c.* 16. *n.* 9. Cum ei lingua jussu Tyranni præscinderetur, perfectius allocutus est. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 10. *n.* 4. Per Joannem Vincentium Guicciardum a sepulcro extractus est. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 27. *n.* 23.

S. Romaricus a S. Leone IX. in Sanctorum numerum relatus est. *l.* 1. *c.* 8. *n.* 9. Injuste bonis suis spoliatus, & pro eorum recuperatione apud Reginam Brunildam insistens, adversum sibi dicitur habuisse S. Aligium, seu Arigium Episcopum Lugdunensem, de quo quid sentiendum sit. *l.* 3. *c.* 39. *n.* 6.

S. Romualdus Abbas a Joanne XIX. canonizatus dicitur juxta nonnullos: ab aliis vero per Benedictum IX. *l.* 1. *c.* 8. *n.* 4. Quo anno mortuus sit. *Ibid.* Ejus Monachi in ipsius honorem (post annum mortis suæ quintum) habita a Summo Pontifice facultate, Altare contruxerunt, quod Indultum non reperitur in Archivis Vallis Castri, aut Fabriani. *c.* 41. *n.* 2. Ejusdem sanctitatem laudat Guillelmus Sadoletus Cardinalis, asseritque, sic manifestam fuisse, ut absque cæremoniis consuetis ipsius cultus pro universa Ecclesia dilatus fuerit. *Ibid.* Non recte dicitur a Cardinali Baronio (quamvis desumpto fundamento ex epistola quadam B. Petri Damiani) Ordines ab Episcopo Simoniaco suscepisse. *Ibid.* Ipsius cultus non extendebatur ultra fines Provinciarum Piceni, Umbriæ, & Tusciæ. *n.* 3. Eumdem coluerunt Monachi Camaldulenses, & Cassinenses, sic suadente Paulo Justiniano *n.* 4. A Clemente VIII. Canonizatione æquipollenti in Sanctorum numerum relatus est, ejusque festo designata est dies translationis corporis. *Ibid.* Ipsius vitam edidit B. Petrus Damianus. *l.* 2. *c.* 42. *n.* 7. Intentum habuit martyrii desiderium, sed ab Ecclesia tamquam Confessor celebratur. *l.* 3. *c.* 11. *n.* 6. Ejus discipuli fuerunt Joannes, & Benedictus Monachi & Martyres. *c.* 15. *n.* 13. Ejusdem heroica, & invicta patientia commendatur a B. Petro Damiano. *c.* 24. *n.* 34. Jejunia frequenter servavit. *n.* 45. Orationi assidue vacabat. *c.* 25. *n.* 12. Quomodo mortuus fuerit. *c.* 38. *n.* 21. Ignem miraculose extinxit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 24. *n.* 6. Suasit Othoni Imperatori, nudis pedibus in Montem Garganum pergere. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 30. *n.* 9.

Romualdus Episcopus Cameracensis quali æstimatione habendus sit, describitur a B. Petro Damiano, qui de eo plura narrat. *l.* 1. *c.* 41. *n.* 3.

Serva Dei Romula cum invicta, & heroica patientia floruerit, commendatur a S. Gregorio Magno. *l.* 3. *c.* 24. *n.* 34.

S. Romulus Martyr Tyrannum sponte adiit, ut ab eodem pro Christi Fide occideretur. *l.* 3. *c.* 16. *n.* 9.

S. Rosa de S. Maria, seu de Lima: pro ejus Beatificatione approbata sunt quinque miracula. *l.* *c.* 22. *n.* 10. Tertio Ordini S. Dominici nomen dedit. *c.* 23. *n.* 5. Tempore Alexandri VII. ex Decreto S. Congregationis Rituum beatificanda, & canonizanda proposita est. *Ibid.* Ex eodem Decreto liquet, quam accurate ejusdem causa examinata fuerit. *Ibid.* Beatificata fuit a Clemente IX. *n.* 6. Tertia fuit, cujus Beatificationis solemnitas in Basilica Vaticana celebrata est. *c.* 24. *n.* 7. A Clemente X. canonizata fuit cum aliis Beatis. *c.* 36. *n.* 4. Nominata fuit quinto loco, ut servaretur Ordo Hierarchiæ Ecclesiasticæ. *n.* 6. Quin de Officio, aut Missa aliquid in ejus Canonizationis Bulla decernatur. *c.* 38. *n.* 5. In ejusdem Beatificatione a Summo Pontifice concessus est ipsius cultus *c.* 39. *n.* 8. A Clemente IX. cultu decorata Beatis adscripta est, electaque in Patronam principalem Civitatis Limanæ, totiusque Regni Peruviani. *Ibid.* Et a Clemente X. declarata fuit etiam (antequam canonizaretur) Patrona omnium Provinciarum totius Americæ Philippinarum, & Indiarum. *Ibid.* Ab eodem Pontifice concessa fuit Missa in ejus honorem pro universa Ecclesia. *n.* 9. In Bulla Canonizationis decernitur a Summo Pontifice, ei cultum a Christifidelibus exhibendum esse. *n.* 10. De præfato ejusdem ante Canonizationem cultu. *n.* 12. Quomodo

modo concessus fuerit. *n.* 13. In ipsius vita explicat Lennardus Hanseo, quonam modo executioni mandata fuerint, eum de ejusdem causa pertractaretur, Decreta Urbani VIII. circa cultum Servorum Dei. *l.* 2. *c.* 11. *n.* 2. Memorata S. commendatur ob excellentiam doctrinæ suæ. *c.* 25. *n.* 9. Ut a formali Beatificatione ad Canonizationem transitus fieret, data fuit Commissio reassumptionis. *c.* 38. *n.* 2. Dispensatum fuit super Decreto de non procedendo ad Beatificationem, vel Canonizationem, nisi lapsis 50. annis ab obitu Servorum Dei. *c.* 54. *n.* 5. Rationes, ob quas dispensatio ista concessa fuit. *n.* 6. De prædictæ S. cum Deo mystica unione. *l.* 3. *c.* 26. *n.* 6. Vultu interdum miraculose fulgebat. *n.* 12. Asperrime corpus suum macerabat. *c.* 28. *n.* 15. Plurimis infirmitatibus laboravit, antequam ad æternam requiem vocaretur. *c.* 30. *n.* 7. A Deo impetravit, ut in se transferretur febris, qua Confessarius suus vexabatur. *Ibid.* Canonizata fuit juxta præsentem Ecclesiæ ritum. *c.* 35. *n.* 1. Inquisitum fuit de fama sanctitatis, ac miraculorum in obitu. *c.* 38. *n.* 19. A pueritia futuræ sanctitatis indicia præbuit. *cap.* 39. *n.* 2. Scientiam infusam a Deo obtinuit. *cap.* 43. *num.* 12. Prophetiæ dono illustris plura prædixit. *cap.* 47. *num.* 1. Apparitionibus, & Visionibus Divinis recreata est. *c.* 51. *n.* 1. Dicta fuit leprosos miraculose sanasse. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 17. *n.* 4. Incolumem reddidit phthisicum in tertio morbi gradu constitutum. *c.* 18. *n.* 11. Aliumque ægrotum febre maligna laborantem. *n.* 17. Prædictæ S. prodigiose subministratus est potus chocollattæ. *c.* 23. *n.* 6. Diu sola Sacra Eucharistia refecta vixit. *c.* 27. *n.* 5. De ejus cadaveris miro odore, & fragrantia. *c.* 31. *n.* 27. Cum beatificaretur, Missa & Officio pro universo Ordine celebrari concessum est. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 1. *n.* 6. & 7. De præfati cultus ampliatione. *c.* 2. *n.* 5., & *n.* 12. Decretum de ejus Officio pro toto Orbe recitando a Benedicto XIII. expeditum. *c.* 6. *n.* 12. Precibus novendialibus rogata miraculosam se præstitit. *c.* 13. *n.* 12. Quomodo in Patronam Regni Peruviani, & Civitatis Limanæ electa fuerit. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 14. *n.* 6., & *n.* 10. Missam in ejus cultum (dum beatificata tantum esset) indulsit Clemens X. *c.* 2. *n.* 2.

S. Rosa Viterbiensis ab Innocentio IV. canonizata fuit, & tunc Summus Pontifex exposuit, hujusmodi causas dumtaxat absolvendas esse prævio maturo examine. *l.* 1. *c.* 15. *n.* 6. Remissoriam tunc commisit præfatus Pontifex nonnullis Regularibus. *l.* 2. *c.* 45. *n.* 11. In ejus Translatione Indulgentias concessit Sixtus IV. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 7. *n.* 4.

S. Rosalia electa fuit in Patronam Regnorum, & Provinciarum hæreditariarum Imperatoris. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 14. *n.* 11. Ejus corporis inventio celebratur in Martyrologio Romano. *c.* 19. *n.* 9.

S. Rufina cum sociis martyrium subiit. *l.* 3. *c.* 17. *n.* 8. In fœtidum, & obscurum carcerem conjecta fuit, sed is lucidissimus, & mundus miraculose effectus est. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 25. *n.* 32.

Servus Dei Rupertus de Silva in extremo vitæ discrimine constitutus a Dæmone validissime tentatus fuit. *l.* 3. *c.* 38. *n.* 18.

S. SAbas Martyr pro Christo occisus est, ut constat ex literis encyclicis. *l.* 1. *c.* 4. *n.* 2.

S. Sabbas Martyr cibos Diis immolatos ei ab Athalarico Tyranno missos constantissime rejecit. *l.* 3. *c.* 14. *n.* 7.

S. Sabbatius Martyr commendatur a Cardinali Baronio, qui ejus passionem refert. *l.* 3. *c.* 17. *n.* 6.

S. Sabel Martyr invicta patientia, & fortitudine mortem pro Fide Catholica perpessus est. *l.* 3. *c.* 20. *n.* 11.

B. Sadoch Ordinis Prædicatorum cum sociis a Scythis, & Tartaris pro Christo occisus est, & in honorem ipsorum Alexander IV. concessit Indulgentias eorumdem sepulcra visitantibus. *l.* 2. *c.* 20. *n.* 13.

S. Sadoth Episcopus cum aliis centum viginti octo in Perside martyrium pertulit. *l.* 3. *c.* 18. *n.* 15.

B. Salomea Regina Aliciæ, seu Galaciæ Monialis fuit Ordinis S. Claræ, & tempore Clementis X. ob cultum immemorabilem beatificata fuit. *l.* 1. *c.* 31. *n.* 11. & *l.* 2. *c.* 24. *n.* 35. Decretum de ipsius cultus approbatione. *Ibid.* Quo tempore obierit. *l.* 2. *c.* 24. *n.* 36. Pro ejusdem Canonizatione supplices preces exhibitæ fuere Urbano VIII. a Synodo Provinciali Gnesnensi. *Ibid.* Ipsius processus cur sanatus fuerit ab Alexandro VII. *cap.* 54. *n.* 16. Ejus cultus approbatus est juxta novissimam Ecclesiæ consuetudinem. *l.* 3. *c.* 36. *n.* 5. Pro ejusdem cultus incremento concessa fuerunt Officium, & Missa pro-

lata fuerit Signatura Commissionis. *c.*36. *n.*11. In præfata causa, ut construeretur processus, expeditæ sunt Literæ Remissoriales, Compulsoriales, & aliæ particulares. *c.* 45. *n.* 8. Et cum impedimentum eveniret Judici delegato pro processu construendo, ut constitit, alius a S. Rituum Congregatione substitutus fuit. *c.*46. *n.*9. Filia fuit Sancii primi Regis Portugalliæ, ejusque cultus approbatus est juxta novissimam Ecclesiæ consuetudinem. *l.* 3. *c.* 36. *n.* 5. In ejus obsequium concessa sunt Officium, & Missa. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 3. *n.* 6., & *c.* 4. *n.* 3. Ejusdem Officio adscriptæ sunt Lectiones propriæ. *n.* 5.

S. Sara famula fuit SS. Mariæ Jacobi, ac Mariæ Salome, & ex concessione Nicolai V. cum eis e sepulcro translata fuit. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 22. *n.* 15.

Sara uxor Abraham senectute, & sterilitate laborans miraculose concepit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 20. *n.* 3. In tentorio diverso a tentorio Abrahæ morabatur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 10. *n.* 15.

Sara Uxor Tobiæ eum ei nuberet, exercuit castitatem conjugalem. *l.*3.*c.*24. *n.* 58. Deo exposuit opera sua justa, & recta. *c.*40. *n.*1. Cum marito suo Deum orans, a vexatione Dæmonis liberata est. *l.*4.*p.*1. *c.*5. *n.*24.

S. Saturianus Martyr in agone mortis positus Deum oravit. *l.*3. *c.*18. *n.*15.

S. Saturninus Martyr cum Sociis pro Christo occisus fuit, & ab ejus Actis constat apud Balutium, quale edictum confectum fuerit ab Imperatoribus Ethnicis pro Sacris Codicibus, & Scripturis comburendis. *l.*3. *c.*14. *n.* 11. Morti traditus fuit, cum ad sacram synaxim accederet, contempto Imperatoris præcepto. *n.*12. In via Salaria sepultus fuit. *l.*4.*p.*2.*c.*27.*n.*3.

S. Saturus Martyr plura de Martyrio suo conscripsit. *l.*3. *c.*10. *n.*11.

S. Satyrus cum idolum sufflasset, ipsum in terram dejecit, & idcirco decollatus fuit. *l.*3. *c.*17. *n.*6.

Satyrus frater fuit S. Ambrosii, a quo ipsius vita scripta fuit. *l.*3. *c.*6. *n.*12. Quare ab eodem S. rei domesticæ præfectus fuerit. *c.*34. *n.*12.

Savonarola V. Hyeronymus.

S. Savinus virtutibus illustris fuit, ejusque corpus in Civitate Viterbiensi asservatur, non tamen Officio, aut Missa colitur. *l.*4. *p.*2. *c.*28. *n.*20.

S. Scholastica Virgo canonizata est; tum quia ejus animam in cœlos ferri vidit S. Benedictus Abbas ejus frater; tum ex aliis sanctitatis argumentis. *l.*2. *c.*19. *n.*11. De ipsius in cœlos assumptione loquitur S. Gregorius Magnus. *l.* 4. *p.* 1. *c.*32. *n.*6. De loco, in quo corpus ejus recondi dicitur, quid sentiendum sit. *l.*4. *p.*2. *c.*25. *n.*52., & 53.

Servus Dei Sebastianus de Apparitio virtutibus fulsit, & in ejus causa data est fides Notario attestanti, se fuisse deputatum in Actuarium. *l.*2. *c.*47. *n.*8. Quid responsum fuerit de Portitore, cujus mentio fit in Literis Remissorialibus. *n.* 12. In ejusdem processu quomodo testes depositiones suas subscripserint. *c.*49. *n.* 18. Et quibus conditionibus processus apertus fuerit absque recognitione sigillorum, ac subscriptionum Judicum. *c.*51. *n.* 12. Bis dicitur matrimonium contraxisse, illæsa semper castitate, de quo tamen hactenus nullum judicium tulit Sedes Apostolica. *l.* 3. *c.*24. *n.*57.

S. Sebastianus Martyr laudatur a S. Eulogio Episcopo & Martyre, cum se sponte Tyranno obtulerit ad mortem perferendam. *l.*3. *c.*16. *n.*10.

S. Secunda Martyr in odium Fidei morti tradita est. *l.*3. *c.*14. *n.*2. Cum Sociis in tenebrosum carcerem detrusa fuit, qui mira luce circumfusus est. *l.* 4. *p.* 1. *c.*25. *n.* 32.

S. Secundus Episcopus Abulensis, concessa a Leone X. facultate, e tumulo translatus fuit. *l.*4. *p.*2. *c.*22. *n.*15.

S. Segala Abbatissa venialia peccata etiam minutissima, lacrymis sub Confessione expiabat. *l.*3. *c.*27. *n.*4.

B. Seraphinus de Asculo, seu de Monte Granario Laicus fuit Ordinis Minorum Capuccinorum S. Francisci, & ob cultum immemorabilem eum beatificavit Clemens XI. *l.* 1. *c.*31. *n.* 15. Ejus virtutum examen confectum est in Congregatione Ordinaria. *c.*32. *n.*14. Colitur, id permittente vivæ vocis oraculo Paulo V. *l.*2. *c.*20. *n.*4. Pro casu excepto Indultum, quod verbale fuerat, probatum est argumentis id clare demonstrantibus. *c.*21. *n.*3. De Decreto pro approbatione ejusdem cultus a Clemente XI. expedito. *c.*24. *n.*151. Quo anno e vita migraverit. *n.* 152. Ipsius cultus approbatus fuit. *n.* 153. Apud ejusdem sepulcrum lampadem accensam apponi, indulsit Paulus V. *Ibid.* Cur in præfata causa signata fuerit Commissio reassumptionis, licet non comparuerit processus Ordinarius. *c.*38. *n.*10. Quomodo factum fuerit

Eum tamen ferro occisum fuisse, inquiunt Procopius, Alemannus, & Pagi Junior. *n.9.*

S. Silvester Christi Confessor a Joanne VIII. canonizatus est. *l.1. c.7. n.15.*

S. Silvester Guzzolinus Fundator fuit Silvestrinorum, & Missa, ac Officio celebratur. *l. 4. p.2. c.6. n.11.* De Congregatione ab eo fundata, cultuque eidem S. præstito. *Ibid.* Ejus nomen jussu Clementis VIII. in Martyrologio Romano descriptum est. *l.4. p.2. c.18. n.16.*

S. Silvester Nonantulanus Officio proprio, ac Missa celebratur. *l. 4. p.2. c. 28. num. 27.*

S. Silvester Papa nullam Synodum celebravit, ut Notarii res gestas Martyrum conscriberent. *l. 1. c.3. n.2.* Non ante quartum seculum in Summum Pontificatum assumptus fuit. *c. 5. n. 3.* Ab ejus tempore initium habuit cultus Ecclesiasticus præstandus Sanctis Christi Confessoribus. *n. 8.* Beatus fuit appellatus a Summis Pontificibus. *c. 37. n. 7.* Laudatur a Gregorio IX. *c. 38. n. 12.* De ejusdem pictura in Patriarchio Lateranensi. *c. 41. n.19. & n. 31.* Ejus historia in Urbe & extra Urbem legebatur, teste S. Gelasio. *l.3. c.9. n.2.* Instituit Festum Translationis S. Pauli. *l.4. p.2. c.9. n.14.* An Constantinum Magnum baptizaverit. *c.13. n.8.* Festo de præcepto celebrabatur, quod extinxit Eugenius IV. *c.16. n. 17.* Ejusmodi festum innovatum fuit postea. *n.27.* An a Gallis acceptum fuerit. *n.31. & 33.*

S. Simeon Episcopus martyrio occubuit, cum Christianus esset. *l.3. c.14. n.6.* In Persiae occisus fuit cum pluribus aliis Sociis. *c.20. n.11.*

S. Simeon Monachus Solitarius asperrime corpus suum affligebat. *l. 3. c. 28. num. 14.*

S. Simeon Padolironensis Eremita a Benedicto VIII. in Sanctorum numerum relatus est. *l.1. c.8. n.3.* In Bulla Canonizationis definitur a Summo Pontifice, cultum ipsi præstandum esse. *c. 39. n.10.* Canonizationis Diploma particularibus personis inscriptum fuit. *n. 11.* Quomodo ei cultus a prædicto Summo Pontifice concessus fuerit. *c. 44. n. 10. & n. 11.* A Benedicto VIII. merito beatificatus dicitur. *n. 12.* Canonizatus fuit juxta præsentem Ecclesiæ Ritum. *l.3. c.35. n.1.*

S. Simeon senex inter SS. novi Testamenti recensendus est. *l.4. p.2. c.29. n.2.* Colitur in Ecclesia Orientali. *n. 9.*

S. Simeon Stylita Junior assidue, ac devote Orationi vacabat. *l.3. c.25. n.14.*

S. Simeon Stylita Senior cum adhuc vivens Antiochenum Mercatorem miraculose sanaret, ejus Imaginem ad vestibulum ædium suarum iste apposuit, eamdemque nonnulli infideles a dicto loco deturbantes severe a Deo puniti fuerunt. *l. 2. c. 11. n. 15.* Ejusdem viventis adhuc Imaginem in porticibus, & vestibulis Officinarum collocabant Romæ Artifices, unde tutelam, & incolumitatem sibi sperabant. *Ibid.* Quomodo puerum a gravi periculo submersionis in aquam liberaverit, ipsiusque S. cultus auctus fuerit. *Ibid.* Admonitus a Joanne Monacho, ut a maceratione corporis asperrima tantisper desisteret, id nunquam effecit. *l.3. c.29. n.8.* Fulgure percussus subito, ac pie mortuus est. *c. 38. n. 24.* An ille sit, cujus meminit Theodoretus. *Ibid.* Ejus animam in cœlos ascendere, vidit Julianus Stylites. *Ibid.* Inspiratione Divina permotus vitam in columna transegit. *c. 41. n. 20.* Per 40. dies sæpe jejunavit, & die Paschatis, sumpta prius S. Eucharistia, tantillum cibi accipiebat. *l. 4. p. 1. c. 27. n. 5.* De ejus elogio. *l.4. p.2. c.19. n.2.*

S. Simeon Syracusanus a Benedicto IX. canonizatus est. *l. 1. c. 10. n. 1.* In Bulla Canonizationis ratio habetur miraculorum, quæ dum vixerat, patraverat. *c.33. n. 16.* Ei cultum præstandum esse, decernitur a Summo Pontifice. *c.39. n.10.*

S. Simeon Tridentinus, seu Treviren. sis puer a Judæis in odium Christi occisus est. *l. 1. c. 14. n. 4.* Ejus martyrium, examinari præcepit Sixtus IV. idemque approbavit Gregorius XIII. *n. 4.* Eumdem, instante Cardinali Madrutio Episcopo Tridentino, Sixtus V. pro Ecclesia Tridentina celebrari jussit. *Ibid.* In eadem Ecclesia corpus ejus servatur cum Passionis instrumentis, idque visitantibus Indulgentia plenaria concessa est. *Ibid.* De ipsius obitu extat in Urbe processus authenticus. *l.3. c.15. n.6.* Canonizatus est ad normam præsentis Ecclesiæ consuetudinis. *c.35. n.1.* Ejusdem nomen in Martyrologio Romano descriptum fuit jussu Gregorii XIII. *l.4. p.2. c.18. n.16.*

S. Simon Apostolus celebrari præcipitur. *l.4. p.2. c.16. n.27.* Una, & eadem die cum S. Juda Apostolo colitur. *n.42.* Ubi pro Christo occisus fuerit. *n.45.*

Servus Dei Simon de Collazzono Ordinis

dini Minorum nomen dedit, & pro ejus processu literas Remissoriales expedivit Innocentius IV. *l.2. c.* 46. *n.*3. Concessit Pontifex Judicibus subdelegatis facultatem alios subdelegandi. *n.*10.

Servus Dei Simon de Lipnica, probato cultu immemorabili, ab Innocentio XI. beatificatus est. *l.*1. *c.* 31. *n.*12. Quid circa ejusdem cultum ab Innocentio VIII. concessum fuerit, quod non parum profuit in ipsius causa ad probandum casum exceptum. *l.*2. *c.*20. *n.*9. De ejus cultu. *c.*24. *n.*53. & 54. In ipsius causa adhibiti fuerunt Adjuncti pro validitate processus Ordinarii juxta præscripta in Epistola Circulari. *c.* 43, *n.*13. Missa, & Officio celebratur, probato casu excepto, & quin de ejus virtutibus examen præcesserit. *l.*4. *p.*2. *c.*4. *n.*3.

Servus Dei Simon de Roxas virtutibus clarus fuit, ejusque processus confectus est auctoritate Julii Sacchetti Hispaniarum Nuntii, sed nullus reputatus est ob defectum jurisdictionis. *l.*2. *c.*2. *n.*11. Cur in Hispaniarum Regnis judicatum fuerit ad ejus sepulcrum apponi posse tabellas votivas. *c.*11. *n.*16. De Signatura Commissionis. *c.*38. *n.*8. Pro ipsius processu expeditæ sunt Literæ Remissoriales Episcopo Suffraganeo Præsidenti Bullæ Cruciatæ, & tribus Protonotariis Judicibus Ordinariis in Civitate Matritensi. *c.*45. *n.*17. De ejusdem vita, & moribus testimonium exhibuerunt etiam Reges. *c.*49. *n.*19. Concessa fuit Cardinali Portocarrero Archiepiscopo Toletano facultas processum ejus conficiendi in Sacello Palatii sui Matritensis. *n.*22.

S. Simon Stock visione B. Virginis Mariæ recreatus fuit, & ab ea pro Carmelitis accepit Sacrum Scapulare in pignus magni privilegii. *l.*4. *p.*2. *c.*9. *n.*10.

S. Simphorianus Martyr in odium Fidei occisus est. *l.* 3. *c.* 14. *n.*2. Cultum Dianæ, ac Apollinis contempsit, & Tyrannum acriter objurgavit. *c.*17. *n.* 3. Ipsi Tyranno dixit, se idola esse fracturum, si id sibi permitteretur. *Ibid.*

S. Simplicius Papa, & Confessor Leoni Imperatori propugnanti privilegia Ecclesiæ Constantinopolitanæ restitit, misso ad eum Probo Episcopo Canusino Legato, damnavit Timotheum Erulum, Petrum Fullonem, Joannem Apamenum, & Paulum Episcopum Ephesiorum, Zenonique Episcopo Hispalensi vices suas commisit pro conservanda Ecclesiastica Disciplina. *l.*3. *c.*32. *n.*12.

S. Sisinnius Martyr, & Diaconus pro Fide Catholica sanguinem effudit, ejusque passio narratur in literis encyclicis. *l.*1. *c.*4. *n.*2. & *c.*7. *n.*2.

S. Sixtus Martyr cum in Angliæ Regno coleretur, ejus Reliquiæ quomodo probatæ fuerint, sic decernente S. Gregorio Magno. *l.* 3. *c.* 1. *n.* 9. & *l.* 4. *p.* 2. *c.*24. *n.*9.

S. Sixtus I. Papa sub Hadriano Imperatore martyrio coronatus est. *l.* 4. *p.*2. *c.*27. *n.* 11. Ipsius corpus dono datum ab Anacleto II. Rainulpho Comiti Aliphano, an in Civitatem Aliphanam translatum fuerit. *Ibid.* Ejusdem festum cum choreis olim celebrabatur, quæ mox vetitæ fuerunt. *c.*31. *n.*34.

Sophonias Propheta in Sanctorum numerum relatus est. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 20. *n.*11. In Ecclesia Hierosolymitana celebratur. *c.*29. *n.*10.

Sophronia Romana in manibus Maxentii Tyranni derelicta, ne ab eo corrumperetur, se ipsam occidit, & laudatur a Cardinali Baronio, quamvis non sit canonizata; cum id ex impulsu Spiritus Sancti effecisse non constet. *l.*3. *c.*11. *n.*12.

B. Sosteneus in Martyrologio Romano. *l.*4. *p.*2. *c.*18. *n.*15.

S. Separatus Martyr in odium Fidei occisus est. *l.*3. *c.*14. *n.*2.

S. Stanislaus Episcopus, & Martyr dum canonizatur, hæreticis confusio subboritur. *l.*1. *c.* 13. *n.* 3. Dum ab Innocentio IV. canonizandus esset, auditis prius aliis de more suffragiis, ejus causæ indagatio commissa est Joanni Cajetano Ursino Cardinali, qui ad Summum Pontificatum electus dictus fuit Nicolaus III. *c.* 15. *n.* 15. Pro virtutum approbatione habitum est coram dicto Pontifice Consistorium Cardinalium, & Episcoporum. *n.* 16. Prædicta causa non fuit examinata a Raynaldo Cardinali Hostiensi ex delegatione Innocentii IV. ut inquit Galesinius, sed a Cardinali Cajetano, & Sancti ejusdem cultui se opposuit Reginaldus Cardinalis Hostiensis, sed ab oppositione destitit, cum ei ægrotanti ipse S. appareret eumdem increpans, quod Canonizationem suam vellet impedire. *c.* 20. *n.* 11. Ejusdem Acta iterum examinata sunt a Jacobo Velletrensi misso in Poloniam ab Innocentio IV. *n.*12. In Bulla Canonizationis dicitur signa effecisse, idest miracula. *c.* 28. *n.* 14. Ejus martyrium, causa martyrii, & conversatio dum in vivis erat, a Iacobo Velletrensi examinata

minata sunt. c.29. n.2. Canonizatus fuit ab Innocentio IV. sed examinatis prius accuratissime ejusdem miraculis. n. 10. Ipsius Canonizatio Assisii celebrata fuit. c.36.n.2. In eadam civitate Pontifex Decretum Canonizationis publicavit inter Missæ solemnia, & Ambonem conscendens. n.3. In Processione pro hujusmodi solemnitate distributæ sunt candelæ omnibus, qui eidem interfuerunt. n. 10. Tunc apparuit miraculosum vexillum, ex quo initium habuit consuetudo deferendi vexilla in Canonizationibus novorum Sanctorum. n. 10. Antequam canonizaretur, jussu Pontificis publicata sunt ejus gesta, & miracula probata a Cardinali Cajetano. n. 15. In Canonizationis Diplomate nihil de Officio decernitur. c. 38. n. 5. & c. 39. n. 10. Electus fuit in Patronum Regni Poloniæ. n. 8. Bulla Canonizationis particularibus personis inscripta fuit. n. 11. Ut ipsum canonizaret, Innocentius IV. rogatus fuit a Clero, & Capitulo Cracoviensi per duos Nuntios. l. 2. c. 36. n. 9. Cui Pontifex pro eadem causa Remissoriam inscripserit. c. 45. n. 11. In ejusdem processu supplevit Vicarius generalis Episcopi pro uno ex iis, qui ei interesse debebant. n. 16. Pro eo a Summo Pontifice concessa est facultas Judicibus subdelegatis alios subdelegandi. c.46. n.10. Licet adversus dictam Canonizationem controverteret Reginaldus Cardinalis Hostiensis, cum soli adessent testes de auditu, ea tamen feliciter absoluta est. l. 3. c.1. n.10. Inter Martyres numeratur, quamvis a Boleslao Rege Polonorum Christiano interfectus fuerit. c.13. n.3. Canonizatus fuit, postquam hujusmodi causæ Sedi Apostolicæ reservatæ fuerunt. c. 34. n. 1. Mutos, & surdos miraculose sanavit. l. 4. p.1. c.10. n.3. Et claudos. c.11. n. 3. Prodigiosum se exhibuit erga epilepticos. c. 13. n. 2. Mortuos ad vitam suscitavit. c.21. n.5.

S. Stanislaus Kostka Societatis Jesu ut beatificaretur, causæ suæ examen per Commissionem manu Papæ subscriptam tribus Rotæ Auditoribus demandatum est. l.1. c.17. n. 8. In ea suffragium tulit, tamquam Consultor, Promotor Fidei, mandante S. Rituum Congregatione, ut judiciorum cursus dirigeretur. c.18. n.2. Quomodo a Clemente XI. præfata causa definita fuerit, approbatis pro Canonizatione tribus miraculis. c. 26. n. 8. Adversus ipsius Beatificationem a Promotore Fidei opposita est difficultas circa dubium: *An stante approbatione virtutum, & duorum miraculorum tertii generis, tuto procedi posset ad Canonizationem*; & responsum fuit affirmative. c. 32. n.3. In ejus causa, post declaratum casum exceptum a Decretis Urbani VIII. ratione Indulti venerationis in ipsius cultum, ad instantiam Promotoris Fidei Clemens X. decrevit, in Congregatione particulari virtutes ejusdem (Beati tunc) examinari, non per modum dubii formalis, sed ad effectum progressus ad miraculorum discussionem. n. 13. Miraculorum examen expletum fuit tempore Clementis XI. *Ibid.* In Basilica Vaticana canonizatus fuit a Benedicto XIII. c.36. n.3. Cum aliis Beatis. n. 4. Quo cultu a Paulo V. decoratus fuerit. c.37. n.11. Ante Canonizationem a Clemente X. electus est in Patronum Poloniæ, Ducatus Lithuaniæ, aliarumque Provinciarum, & coli jussus est sicuti alii ejusdem Regni Patroni. c. 39. n. 8. De cultu ante Canonizationem. n. 12. In ipsius causa non fuit acceptus tamquam Apostolicus processus Ordinarius. l.3. c.6. n.7. Mortuus est tempore S. Francisci Borgiæ Religionis suæ Generalis, & quomodo sepultus fuerit. l.2. c.12. n. 3. Cur non obstante Clementis VIII. Indulto, ut ejus vita ederetur, & in qua ipse sæpius Beatus appellabatur, a Paulo V. judicatus fuerit approbatus ejusdem non cultus. c. 20. n.2. Eidem præstita fuit veneratio ex concessione Pauli V. vivæ vocis oraculo. n.4. Plura de ejus cultu exhibentur. *Ibid.* Ipsius Imago in Altari exposita fuit cum votivis tabellis ex Indulto Pauli V: hinc & non ex aliis rationibus approbatus est ejusdem casus exceptus. n.13. In die ejus anniversaria ante Canonizationem celebrabatur Missa. n. 16. Pro casu excepto Indultum Summi Pontificis, quod verbale fuerat, probatum est argumentis id evincentibus. c.21. n.3. Ipsius Imago, indulgente Paulo V. publicæ venerationi exposita est in Ecclesia Patrum Societatis S. Andreæ in Urbe dicatæ, & in ejus honorem Officium, Missamque pro aliquibus locis concessit Clemens X. n. 5. A quo tempore ejus veneratio principium habuerit, judicatum fuit tempore Clementis XI. *Ibid* Plura ad ejusdem Canonizationis progressum attinentia. *Ibid.* Statutum fuit, non nulla ab eo scripta (postquam authographa examinata fuerunt) restitui posse petentibus, dum in

in Archivo S. Rituum Congregationis dimitteretur exemplar cum Autographo collatum, ut constat ex Decreto. *c.* 26. *n.* 8. Pro ejus processus constructione Literæ Remissoriales inscriptæ sunt tribus Episcopis. *c.* 45. *n.* 10. De clausula quadam præfatis Literis adjuncta. *c.* 46. *n.* 7. In ejusdem processibus Romæ, Posnaniæ, Cracoviæ, & Leopoli confectis responsum fuit pro validitate, quamvis non omnes testes inducti examinarentur, cum id a parte adversa non fuisset requisitum. *c.* 49. *n.* 1. Rescriptum fuit, non esse necessarium, omnes testes super omnibus articulis examinari. *n.* 7. In processu quonam modo examinati fuerint articuli. *n.* 7. Cum ejus quoddam miraculum probaretur per processum Ordinarium confectum post appositionem manus Sedis Apostolicæ, nullum gradum probationis, sed tantum adminiculi constituit. *c.* 53. *n.* 8. Quomodo factum fuerit examen virtutum in specie. *l.* 3. *c.* 3. *n.* 8. Repente sanavit Andream Faustum Ordinis S. Benedicti, & Clemens XI. miraculum ipsum approbavit ex duobus testibus contestibus, cum non plures duobus, aut tribus Religiosis tunc in Præpositura Calisii, in qua miraculum evenerat, morarentur. *c.* 5. *n.* 14. *&* *c.* 6. *n.* 1 t. Canonizatus fuit juxta præsentem Ecclesiæ Ritum. *c.* 35. *n.* 1. Cur inter ejus miracula non fuerit adscripta quædam sanatio a surditate. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 10. *n.* 9. Examinata est quædam sanatio a paralysi, ut dignosceretur an esset miraculosa. *c.* 12. *n.* 15. Approbatumque fuit duplex hujuscemodi miraculum. *Ibid.* Sanasse dicitur Æthiopem quemdam, qui sibi internas venas jugulares, arterias, & æsophagum inciderat. *c.* 16. *n.* 22. De eodem asserto miraculo plura discutiuntur. *n.* 23. *usque ad n.* 26. Quemdam febre maligna vexatum prodigiose incolumem reddidit. *c.* 18. *n.* 17. Ex Decreto Clementis XI. dictus fuit canonizandus, eum vero in Sanctorum numerum retulit Benedictus XIII. *l.* 1. *c.* 34. *n.* 1. Inter ejus miracula trium puerorum resurrectiones propositæ sunt. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 21. *n.* 19. Et liberatio a suffocatione sub aquis. *n.* 28. Examinata fuerunt quædam miracula negativa. *c.* 22. *n.* 4. Confirmatus fuit in Patronum Poloniæ, ac Ducatus Lithuaniæ. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 14. *n.* 7. *&* 10. *&* *c.* 15. *n.* 4. Quomodo ejus translatio facta fuerit. *c.* 22. *n.* 8.

B. Stephana de Quinzanis ob cultum immemorabilem a BENEDICTO XIV. beatificata fuit. *l.* 1. *c.* 31. *n.* 18. Ordini S. Dominici nomen dedit. *Ibid.* Decretum de ipsius cultus approbatione. *l.* 2. *c.* 24. *n.* 199. De tempore obitus. *n.* 200. Qualis ei cultus fuerit exhibitus in Oppido Soncini. *n.* 202. Ejusdem Officio concessæ sunt lectiones propriæ. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 4. *n.* 7.

S. Stephanus Abbas cum Sociis martyrio coronatus est sub Raffa Arabum Tyranno, ejusque nomen Martyrologio Romano inscriptum fuit tempore Clementis VIII. a Cardinali Baronio. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 17. *n.* 6. *&* *c.* 18. *n.* 16.

S. Stephanus Diensis Episcopus cum canonizandus esset, Gregorio IX. propositus ad id fuit ab Archiepiscopis Viennensibus in Gallia. *l.* 1. *c.* 10. *n.* 8.

S. Stephanus Grandimontensis Ordinis Fundator a Clemente III. canonizatus est. *l.* 1. *c.* 9. *n.* 6. Id ut executioni mandaret, a Pontifice commissum fuit Joanni Presbytero S. Marci Cardinali Legato. *c.* 44. *n.* 9. Assidue orationi vacabat. *l.* 3. *c.* 25. *n.* 15. Canonizatus est juxta hodiernam Ecclesiæ consuetudinem. *c.* 35. *n.* 1. Quomodo in Martyrologio Romano commemoretur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 18. *n.* 7. *&* *c.* 19. *n.* 4.

S. Stephanus Hungariæ Rex Pannoniam ad Christi Fidem convertit, & a Gregorio VII. in Sanctorum numerum relatus fuit. *l.* 1. *c.* 8. *n.* 11. Eum coluit S. Ladislaus Rex. *Ibid.* Ejusdem nomen in Martyrologio reperiebatur. *c.* 41. *n.* 14. E sepulcro a Summo Pontifice elevatus fuerat, intercedente S. Ladislao Rege Hungariæ; eum tamen æquipollenter canonizavit Innocentius XI. qui etiam decrevit ad preces Leopoldi Imperatoris, ejus festum pro universa Ecclesia celebrari sub ritu semiduplici in die ejus obitus, facta ipsius nominis in Martyrologio translatione in memoriam victoriæ a Turcis reportatæ. *n.* 14. De ejus æquipollenti Canonizatione. *l.* 3. *c.* 36. *n.* 5. Virtutibus clarus fuit. *n.* 8. Ardenti studio Fidem Catholicam propagari curavit, Deumque summopere dilexit. *n.* 14. Adversus Conradum Imperatorem pugnavit. *n.* 16. Ignem miraculose extinxit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 24. *n.* 6. Ejus dextera ob insignem erga pauperes misericordiam post plures ab obitu annos incorrupta reperta est. *c.* 30. *n.* 15. Ipsius Officium ad ritum duplicem promovit Innocentius XI. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 6. *n.* 12.

Ven.

Ven. Stephanus Minorita a Fide resiliens ad Mahumetanos defecit, sed postea, tolerato martyrio, culpam suam delevit. *l.3. c.15. n.18.*

S. Stephanus Papa martyrio occubuit, & sub ejus auspiciis institutus est Ordo quidam militaris. *l.4. p.2. c.14. n.5.*

S. Stephanus Protomartyr pro Christi amore interfectus est, & de eo curam habuerunt Apostoli. *l.1. c.4. n.7.* Quomodo a Pelagio II. insculptus fuerit. *c.41. n.22.* Blasphemus apud homines reputatus est. *l.2. c.41. n.1.* Persecutores suos morti proximus increpavit. *l.3. c.17. n.3.* Plenus fuit Spiritu Sancto, & Fide. *c.21. n.2.* Laudatur a S. Fulgentio Episcopo, cum erga proximum opera misericordiæ spiritualia incessanter exercuerit. *c.23. n.33.* In Judæos acriter invectus est. *c.41. n.3.* In Diaconatum assumptus sermone sapientiæ decoratus fuit. *c.43. n.6.* Revelatio, quæ ejus nomine circumfertur non approbata, apocrypha est. *c. ultimo n.16.* Ægrotos duos podagra laborantes miraculose sanavit. *l.4. p.1. c.8. n.9.* Puerum vita functum ad eam revocavit. *c.21. n.17.* Ipsius cadaver miram fragrantiam diffundebat. *c.31. n.17.* De Missa ab ejus nomine appellata. *l.4. p.2. c.1. n.3.* De ejus corporis inventione, & cultu ei præstito. *c.9. n.3.* De ipsius martyrio, ac celebritate. *c.16. n.56.* Ipsius corporis & inventio, & translatio in Martyrologio Romano celebrantur. *c.19. n.9.* Ejus Reliquiæ in Processione delatæ fuerunt a Lucillo Episcopo. *c.26. n.6.*

S. Sturmius Abbas Fuldensis ab Innocentio II. canonizatus est. *l.1. c.8. n.16.* Habitum fuit pro hujusmodi solemnitate Concilium plenarium. *c.10. n.1.* Quæ in secundo Concilio Lateranensi peracta est. *c.20. n.5.* Id tamen non probatur. *c.36. n.3.* In Bulla Canonizationis præcipitur a Summo Pontifice, eidem cultum exhiberi. *c.39. n.10.* Diploma particularibus personis inscriptum fuit. *n.11.* Quomodo canonizatus fuerit. *l.2. c.3. n.3.* In Sanctorum numerum relatus est juxta novissimum Ecclesiæ ritum. *l.3. c.35. n.1.*

S. Sulpicius Pius Episcopus Bituricensis ob miracula, & sanctitatem in Martyrologio Romano celebratur. *l.4. p.2. c.19. n.4.*

S. Suvibertus a Leone III. canonizatus dicitur apud Surium, qui & exponit, cur in SS. numerum a Stephano III. non fuerit relatus, id supplicante Rege Francorum Pipino. *l.1. c.7. n.12.* Ipsius vita juxta nonnullos a S. Marcellino scripta fuit; sed id reprobant Bollandiani. *n.13.* Juxta Mabillonium eum canonizavit S. Leo IX. *c.8. n.9.* Ejus festum celebraturis Indulgentias impertivit Leo III. dum eum canonizavit. *c.36. n.9.*

S. Simacbus Papa S. Martino Turonensis Episcopo Ecclesiam in Urbe dicavit. *l.1. c.5. n.5.* S. Paschasium Diaconum sibi infensum habuit, ut Laurentio adhæreret, vigente schismate. *c.14. n.8.* De eodem schismate adversus præfatum S. Pontificem alloquens Ennodius affirmat, occisos, quia ei adhærebant, Martyres fuisse. *l.3. c.20. n.2.* S. Paschasium prædictum Laurentii partes insecutum esse, testatur S. Gregorius Magnus. *n.7.*

Syricius Papa an inter Sanctos sit recensendus. *l.4. p.2. c.5. n.4.* Cur non celebretur Missa, & Officio. *Ibid.*

T*Amnasius* Monachus dictus fuit a Cyrillo Ammonius, ut tamquam Martyr a Christifidelibus coleretur. *l.1. c.42. n.7.*

S. Tatianus Martyr pro Fide trucidatus est, cum Ethnicorum idola confringeret. *l.3. c.17. n.8.* Et cur id fecerit, *n.9.*

S. Telemachus Monachus Honorium Imperatorem adprecans pro Gladiatorum spectaculis abolendis, ab eisque occisus, numero Martyrum a prædicto Imperatore adscribitur, obtenta tamen facultate a Summo Pontifice. *l.1. c.11. n.13.*

S. Telianus Episcopus desiderio prædicandi Evangelium inflammatus a Deo miraculose Linguarum gratia decoratus est. *l.3. c.48. n.9.*

S. Telmus V. B. Petrus Gonzales.

Temison a S. Appollonio apud Eusebium inter Martyres non recensetur, utpote qui data pecunia a vinculis ereptus est, & adversus Ecclesiam doctrinam proseminavit. *l.1. c.2. n.7.*

S. Terentius Martyr in Patronum Pisaurensem electus. *l.4. p.2. c.3. n.10.*

S. Teresia Carmelitana cum proponeretur canonizanda, a S. Rituum Congregatione tres Rotæ Auditores electi fuerunt, ut ejus causam examinarent. *l.1. c.17. n.8.* Pro Beatificatione examen causæ demandatum est tribus Rotæ Auditoribus per Commissionem manu Papæ signatam. *Ibid.* Advocatus Fisci, & Promotor Fidei fuit Joannes Baptista Spada. *c.18. n.9.* De ejus Beatificatione, & Cano-

n. 20. Miramque fragrantiam diffundebat. n. 26. Ipsius cadaveris incorruptio, & mirus odor tamquam duo miracula approbata fuot. n. 28. Ei sæpe mirabiliter apparuit adhuc vivens S. Petrus de Alcantara. c. 32. n. 17. Io ipsius cultum pro universa Ecclesia concessa sunt Officium, & Missa. l. 4. p. 2. c. 6. n. 8. Quæ postea ad ritum duplicem elevata fuerunt. n. 14. Pro celebranda ipsius Translatione Officiom indultum est. c. 7. n. 3. Et pro ejusdem Cordis Transverberatione auctoritate Beoedicti XIII. c. 8. n. 3. Post oovendiales preces se miraculosam exhibuit. c. 13. n. 12. Singulari devotione coluit S. Josephum. c. 20. n. 17.

B. Teresia Lusitana Monialis fuit Cisterciensis, & vulgo Regina Sancta nuocupata. l. 1. c. 31. n. 15. Eam, probato cultu immemorabili, beatificavit Ciemens XI. *Ibid.* De ejus cultu. l. 2. c. 24. n. 112. Postquam matrimonium cum Alphonso IX. Rege Legionensi contraxit, jussu Cælestini III. ob consanguinitatem ab ipso fuit separata. c. 113. Cur ex hoc nullum desumatur argumentum adversus ejusdem sanctitatem. n. 114. Post separationem a thalamo Deo soli vacavit. *Ibid.* De processu pro ejus Canonizatione loquuntur Bollandiani, & quomodo Regina Sancta appellata fuerit. n. 115. Cur in ipsius causa dilata sit Signatura Commissionis. c. 36. n. 11. Pro construendo processu expeditæ sunt Literæ Remissoriales, & Compulsoriales. c. 45. n. 8. Et cum pro ejusdem processus constructiooe cuidam ex Judicibus delegatis impedimentum superveniret, uti constitit, alius a S. Rituum Congregatione substitutus est. c. 46. n. 9. Filia fuit Sancii I. Regis Portugalliæ, ejusque cultus juxta novissimum ritum Ecclesiæ approbatus est. l. 3. c. 36. n. 5. De Officio, ac Missa in ejus honorem concessis. l. 4. p. 2. c. 3. n. 6. & c. 4. n. 3. Ipsius Officio designatæ sunt etiam lectiones propriæ. n. 5.

S. Taddæus V. S. Judas.

Thallælæus Abbas donum lacrymarum a Deo obtinuit. l. 3. c. 26. n. 10.

S. Tharacus Martyr pro Christo occidendus bestiam incitavit, ut citius interficeretur. l. 3. c. 17. n. 3.

S. Tharasius Episcopus commeodatur ob doctrinæ præstantiam. l. 2. c. 25. n. 9. Ejus idcirco mentio fit in Martyrologio Romano. l. 4. p. 2. c. 19. n. 6.

S. Thecla inter fæminas Protomartyr fuit. l. 3. c. 12. n. 5. Bestiis tradita incolumis evasit, eamque a mortis periculo divinitus liberatam esse affirmant Tillemontius, & Baillet. *Ibid.* Ab igne quoque miraculose prodiit incolumis. l. 4. p. 1. c. 24. n. 6.

S. Themistocles Martyr se loco S. Dioscori obtulit, ut morte pro Fide Catholica plecteretur. l. 3. c. 19. n. 4.

S. Theobaldus Eremita ab Alexandro II. juxta aliquos caooonizatus dicitur; & secundum alios ab Alexandro III. l. 1. c. 8. n. 10. & c. 9. n. 2. De prædicta Canonizatione. c. 15. n. 17. Pro eadem editum fuit Diploma ad universos Christifideles. c. 39. n. 11. Dictus S. canonizatus fuit juxta novissimum Ecclesiæ ritum. l. 3. c. 35. n. 1. & c. 36. n. 5. Ortus est ex Comitibus Campaniæ in Diœcesi Senonensi. n. 5.

S. Theodardus Episcopus pro ovibus suis animam posuit. l. 3. c. 19. n. 4.

S. Theodola ante idolum Ethnicorum adducta insufflans ipsum in terram stravit, ac disrupit; quare occisa est. l. 3. c. 17. n. 6.

S. Theodora Martyr mortem pro Christi amore pertulit sub Luxurio Præside. l. 3. c. 14. n. 14.

S. Theodora Virgo sub virili habitu inter Monachos incedens, ac degens, cœca obedientia prædita fuit. l. 3. c. 41. n. 9. Deo inspirante, dissimulato vixit sexu. n. 20.

Theodoricus cum Ada coojuge Monasterium construxit, & ad Dei judicium vocatus dicitur, cum in bello adversus Comitem Balduinum ooonulla Monasteria flammis tradidisset. l. 4. p. 2. c. 10. n. 21. Pro eodem exorasse dicitur B. Virgo Maria apod Divinum Tribunal. *Ibid.*

B. Theodoricus Emdeous Amersforstius Martyrum Gorcomiensium unus fuit, Ordinique Minorum S. Francisci addictus. l. 1. c. 24. n. 10. Cum sociis beatificatus est. *Ibid.*

Theodoricus Episcopus Meteosis Othoni III. Imperatori sanguine coojunctus fuit, donoque accepit a Joanne XXIII. partem Catenæ S. Petri, cujus ope quemdam a Dæmone vexatum liberavit. l. 4. p. 2. c. 9. n. 14.

S. Theodoritus Præsbyter sub Constantio Imperatore passus est pro Fide Catholica, in ejusque passione noonulla evenerunt prodigia. l. 1. c. 29. n. 3.

B. Theodorus Congregatiooem S. Benedicti rexit. l. 1. c. 7. n. 7.

S. Theodorus Confessor Mansionarius fuit Basilicæ Vaticanæ, & Officio cum lectio-

pro

dissimos radios emittebat. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 26. *n.* 28.

S. Thomas Martyr. V. *S. Thomas Apostolus*.

Ven. Thomas Minorita Hungarus postquam ad Mahumetanos defecerat, martyrio coronatus est sub Soldano Aegyptio Alexandriæ. *l.* 3. *c.* 15. *n.* 18.

Servus Dei Thomas Morus martyrio coronatus occubuit, licet non recenseatur inter Martyres Vindicatos, & ut obedientiam Sedi Apostolicæ exhibendam illæsam servaret, munera sibi oblata constanter recusavit. *l.* 3. *c.* 14. *n.* 5. Cum Joanne Fischerio Cardinali, & Episcopo Rosensi ab Henrico VIII. Angliæ Rege in carcerem detrusus est. *c.* 33. *n.* 8.

Ven. Thomas Parisiensis Prior S. Victoris quale martyrium subierit exponitur a S. Bernardo. *l.* 3. *c.* 13. *n.* 11.

S. Thomas de Villanova ut in Sanctorum numerum referretur, iterum discussa, & approbata sunt illa omnia, quæ pro ejusdem Beatificatione indagata fuerant. *l.* 1. *c.* 25. *n.* 6. In ejus causa Fiscalis Advocatus fuit Promotor Fidei. *c.* 18. *n.* 9 Cum ipsius causa ante Decreta Urbani VIII. examinaretur, & approbatentur virtutes, & miracula ab Auditorio Rotæ, & a S. Rituum Congregatione, quæ censuerat, tuto procedi posse ad Canonizationem, post eadem Decreta resumpta fuit causa, ratoque habito casu excepto, cum miracula facta essent ante exhibitionem cultus, novæ Litteræ Remissoriales pro processu super miraculis secutis a veneratione expeditæ sunt, quibus approbatis, ad Canonizationem factus est progressus. *c.* 33. *n.* 13. In Bulla Canonizationis ratio habetur miraculorum, quæ patraverat, dum in vivis esset. *n.* 16. Pro ejus Canonizatione supplicavit Cardinalis Columna nomine Regis Hispaniarum. *c.* 36. *n.* 18. Quænam fuerit ejus Canonizationis formula edita ab Alexandro VII. *n.* 22. In Bulla nulla Officii fit mentio. *c.* 38. *n.* 5. In Canonizatione sacras vestes ornatissimas Sacristiæ Basilicæ Vaticanæ dono dedit Alexander VII. *c.* 46. *n.* 31. In ejus causa Auditores Rotæ tantum usi fuerunt processibus Apostolicis. *l.* 2. *c.* 3. *n.* 8. In eadem causa in adminiculum processus Apostolici admissus fuit processus ordinarius. *c.* 5. *n.* 5. Ex Decretis pro eadem causa editis ostenditur, (secundum ritum antiquiorem) sententiam super casu excepto pronuntiatam esse a Cardinali causæ Relatore, & postea confirmatam a S. Rituum Congregatione. *c.* 17. *n.* 3. Idem Sanctus in Bulla Canonizationis ob excellentiam doctrinæ commendatur. *c.* 25. *n.* 9. Post ejus Beatificationem examinata sunt opera ab eodem scripta. *c.* 27. *n.* 8. Commisit Summus Pontifex S. Rituum Congregationi inquisitionem de fama sanctitatis tum in genere, tum in specie. *c.* 35. *n.* 6. Promotoris Fidei munus exercuit Joannes Baptista Spada Procurator Fiscalis, & fuit citatus. *c.* 47. *n.* 7. Præfati S. in Deo spes demonstratur. *l.* 3. *c.* 23. *n.* 18. De ejus erga proximum dilectione. *n.* 36. Prudentia politica floruit. *c.* 24. *n.* 10. Ejusdem S. castitas virginalia probata fuit ex publica voce, & fama, ac communi assensu. *n.* 60. Singularitatis vitium horrebat. *c.* 29. *n.* 7. Canonizatus fuit post hujusmodi causarum Sedi Apostolicæ reservationem. *c.* 34. *n.* 1. Commendatur ab Alexandro VII. cum mori non recusaverit, aut timuerit pro tuendis Ecclesiasticis Juribus, & Auctoritate. *n.* 9. Congregata Synodo Provinciali plures abusus reformavit. *n.* 14. Tria Collegia erexit, eademque pinguibus proventibus ditavit, ut doctrina, ac probitate plures instruerentur. *n.* 19. Eum laudavit præfatus Summus Pontifex ob insignem erga pauperes misericordiam. *n.* 21. Vicinæ mortis nuntium hilaris accepit, omnia quæ habebat pauperibus distribuit, & Ecclesiæ Sacramentis fulcitus pie in Domino obiit. *c.* 38. *n.* 10. Commendavit S. Martinum Episcopum, qui morti proximus se Deo obtulit ad longiorem vitam, si saluti spirituali gregis sui esset necessarius; quod etiam ipse S. Thomas effecit. *n.* 18. Inquisitum fuit de fama sanctitatis, & miraculorum in obitu. *n.* 19. A puetitia futuram sanctitatem demonstravit. *c.* 39. *n.* 2. Modestia vestibus exterius usus est, sed interius laceris cooperiebatur. *c.* 41. *n.* 17. Scientia infusa a Deo decoratus est. *c.* 43. *n.* 12. Miraculose cæcos illuminavit. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 9. *n.* 4. Paralyticum sanavit. *c.* 12. *n.* 6. Aliumque ægrotum cancro laborantem. *c.* 17. *n.* 19. Mortuos ad vitam revocavit. *c.* 21. *n.* 5. & 15. Post novendiales preces miraculum quoddam patravit. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 13. *n.* 12.

Servus Dei Thomasius Cardinalis. V. *Josephus Maria*.

S. Thrason Martyr occisus fuit, cum Christianis, ut alerentur, subsidium præstaret. *l.* 3. *c.* 19. *n.* 4. In via Salaria sepultus est, & de ejus cœmeterio loquitur

tur Joannes Marangonus. *l.* 4. *p.* 2. *c.*27. *n.* 3.

S. Tiburtius Martyr tempore Diocletiani nudis pedibus super ignitos carbones incolumis incessit, & mox pro Christo occisus est. *l.*4. *p.*1. *c.*24. *n.* 6. Missa, & Officio celebratur. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 5. *n.* 4. Ejus sepulcrum maximo in honore habitum fuit a Joanne III. Summo Pontifice. *c.*27. *n.*3.

S. Timolaus Martyr morti perferendæ se sponte obtulit. *l.*3. *c.*16. *n.*9.

S. Timotheus Episcopus stomachi infirmitate vexatus modico vino usus est. *l.*3. *c.*29. *n.* 3. Instructus a S. Paulo Apostolo sumptibus Ecclesiæ viduas alebat. *c.*37. *n.* 12. Ejus corporis translatio celebratur in Martyrologio Romano. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 19. *n.* 9. Ipsius Reliquiæ tempore Constantini Magni Constantinopolim solemniter translatæ fuerunt. *cap.* 22. *n.* 1.

S. Titus Diaconus martyrium subiit, cum pauperibus pecunias erogasset. *l.*3. *c.*19. *n.* 4.

S. Titus Flavius. V. *S. Clemens*.

Tobias Junior cum Sara continentiam conjugalem exercuit. *l.* 3. *c.*24. *n.*58. Id fecit ab Angelo Raphaele præmonitus. *Ibid.* Laudatur in sacra Pagina, cum a puero recte, & in conspectu Dei ambulaverit. *c.* 39. *n.* 2. Socium itineris sui eumdem Angelum habuit. *c.*51. *n.*7. Deum orans cum conjuge sua a Dæmone liberatus est. *l.* 4. *p.* 1. *c.* 5. *n.* 24. Tobiæ patris sui cæcitatem curavit adhibito felle piscis. *c.*8. *n.*9. An sanatio ista fuerit miraculosa. *Ibid.* Ab Angelo instructus fuit de rebus naturalibus ad fugandos Dæmones. *c.* 29. *n.* 7. Ejus comes Angelus Raphael ab omnibus per longum iter visus est. *c.*32. *n.*15.

Tobias Senior ab Angelo Raphaele laudatus fuit, quod sepelierit interfectos in odium Mosaicæ Religionis, dum in captivitate detinebatur, quamvis immineret mortis periculum. *l.*3. *c.*17. *n.*16. Jejunio se ipsum macerabat. *c.* 28. *n.* 2. Vigilantiam, & solicitudinem omnem adhibuit, ut filium suum recte educaret. *c.* 37. *n.* 12. In lectulo suo sancta relinquens documenta animam efflavit. *c.*38. *n.* 24. An miraculose visum recuperaverit. *l.*4. *p.*1. *c.*8. *n.*9. & *c.*9. *n.*11.

S. Tolmanus, seu Totnanus Diaconus pro Christi Fide occisus fuit in civitate Herbipolensi. *l.*1. *c.*7. *n.*8.

S. Tranquillus Episcopus a Joanne VIII. in Sanctorum numerum relatus est. *l.* 1. *c.*7. *n.*15.

S. Tribunus Martyr quam invicta patientia pro Christo tormenta toleraverit. *l.*3. *c.*20. *n.*11.

S. Triphyllius Episcopus pro Christo occidi ardenter optavit, & cum id obtinere non potuerit (vixit enim tempore Constantini Magni) incorruptus 300. annis remansit, & ab impio quodam Saraceno ejus tunc caput amputatum fuit, a quo statim sanguis effluxit. *l.* 4. *p.* 1. *c.*31. *n.*8.

S. Trophimus Martyr a camino ignis illæsus miraculose exivit. *l.* 3. *c.*12. *n.*12. Cur martyrium passus sit. *c.*17. *n.*6.

S. Trudpertus Martyr ex familia fuit S. Ruperti Episcopi Salisburgensis, & a Stephano III. (qui a Baronio IV. appellatur) in Sanctorum numerum relatus est. *l.*1. *c.* 7. *n.* 10. Licet non fuerit occisus directe pro Fide, sed pro virtutibus ad eamdem referendis, uti Martyr colitur. *l.*3. *c.*19. *n.*4.

S. Tryphon Martyr jussu Aquilini Præfecti tormenta in odium Fidei perferens, ipsorum dolorem expertus non est. *l.* 3. *c.*12. *n.*12.

S. Turribius Alphonsus Mogrobesius Archiepiscopus Limanus beatificatus est, approbatis tantum duobus miraculis. *l.*1. *c.* 22. *n.* 10. Ex unanimi consensu S. Rituum Congregationis dictus est virtutibus in gradu heroico floruisse. *n.*14. Die 13. Junii S. Antonio Patavino dicata ab Innocentio XI. beatificatus est. *c.*23. *n.*8. Beatificationis diploma editum fuit, examinata prius ejusdem causa. *Ibid.* Septimus fuit, qui beatificatus sit in Basilica Vaticana. *c.* 24. *c.* 11. Beatificationis solemnitas ad plura loca, quam de more fit, dilatata est a Summo Pontifice, instantibus Carolo II. & Marianna ejus uxore Regibus Hispaniarum. *n.* 15. In Basilica Vaticana canonizatus est a Benedicto XIII *c.*36. *n.*3. Vivens adhuc miraculose a Deo obtinuit aquam incolis oppidi S. Ludovici de Madate Provinciæ de Gavailas, & Joannem de Codois hostili gladio transfixum instatanee sanavit, quæ quidem miracula pro progressu ad Beatificationem sufficientia judicata sunt. *c.* 33. *n.* 18. Cum aliis Beatis canonizatus est. *c.*36. *n.*4. Quid factum fuerit pro subeundis Canonizationis expensis. *c. ult. n.* 1. Quo ordine pro Canonizatione distributæ sint pecuniæ. *n.* 2. Pro ipsius causa concessum est, processum Ordinarium tam-

Concilio plenario celebrata est. *c.*10.*n.*1. De ipsius Canonizatione Diploma edidit præfatus Pontifex. *n.*8. Ejus Canonizatio publicata est in Concilio Lateranensi, lecta ipsius vita, & miraculis ejusdem intra, & extra corpus probatis. *c.*20. *n.*2. In Bulla Canonizationis ratio habetur miraculorum, quæ ab eo dum viveret, patrata fuerant. *c.*33. *n.*16. De ipsius Canonizatione. *c.*36. *n.*3. & 23. & *c.*38. *n.*5. Ei cultus præstandus est, sic decernente Summo Pontifice. *c.* 39. *n.*10. Canonizationis Bulla particularibus personis directa fuit. *n.* 11. In memorata Bulla decrevit laudatus Pontifex anathemate puniendos esse, qui ejusdem sanctitatem inficiarentur. *c.*45. *n.* 27. Quomodo Canonizatio ab eodem Pontifice absoluta fuerit. *l.* 2. *c.* 3. *n.* 3. Vigesimo post obitum suum anno in Sanctorum numerum relatus est. *c.* 54. *n.* 7. Canonizatus est, postquam istiusmodi causæ Apostolicæ Sedi reservatæ fuerunt. *l.* 3. *c.* 34. *n.* 1. Agmina in bello ducebat, licet armis non præcinctus fuerit, aut in agmine pugnaverit. *c.*41. *n.*18. In Bulla Canonizationis mentio fit miraculosæ sanationis a paralysi. *l.*4. *p.*1. *c.*12. *n.* 6. Dæmones ab obsessis corporibus fugavit. *c.*29. *n.*9.

S. Vedastus Episcopus ob miracula in Martyrologio Romano celebratur. *l.* 4. *p.*2. *c.*19. *n.*3.

S. Venantius Martyr cum pro Fide Catholica occideretur, fulgura, & terræmotus evenerunt. *l.*4. *p.*1. *c.*25. *n.*32. De ejus lectionibus pro secundo Nocturno in Breviario Romano contentis, quæ ab ipsius Actis desumpta esse affirmantur, dubitatur an sint veræ. *l.*4. *p.*2. *c.*13. *n.*8.

S. Venturinus Martyr non celebratur Officio, aut Missa in Collegiata S. Martini Turonensis, cum ejus nomen non fuerit descriptum in Martyrologio Romano. *l.*4. *p.*2. *c.*28. *n.*21.

S. Veranus Episcopus a Joanne VIII. canonizatus fuit. *l.*1. *c.*7. *n.*15.

B. Veridiana Virgo Monialis fuit Ordinis Vallisumbrosæ, & in Martyrologio celebratur. *l.*4. *p.*2. *c.*18. *n.*16.

S. Veronica, Vernices, aut Berenices ab aliquibus, sed immerito, dicitur mulier hæmorrhoissa a Christo Domino miraculose sanata. *l.* 4. *p.*1. *c.*8. *n.*11. Sudarium præstitisse eidem Domino affirmatur, ipsumque Romam detulisse. *l.* 4. *p.*2. *c.*31. *n.*14. De ejus historiæ veritate. *Ibid.*

B. Veronica de Binasco a Religiosis Eremitis S. Augustini colitur ex concessione Leonis X. *l.*1. *c.*37. *n.* 11. & *l.* 2. *c.* 20. *n.*8. Sociam habuit Justinam. *l.* 3. *c.* 11. *n.* 2.

Serva Dei Veronica de Laparellis pie in Domino obdormivit, & in ipsius causa, quamvis super terram ejus corpus conderetur, responsum fuit pro non cultu. *l.* 2. *c.* 12. *n.* 14. Sententia lata super non cultu ut a S. Rituum Congregatione confirmaretur, novus processus constructus est, cum mediaret longum tempus ante eamdem confirmationem. *c.*15. *n.*13. Concessa fuit signatura Commissionis ante decennium elapsum post processum. *c.*36. *n.* 4. Pro ea concedenda probata fuit fama sanctitatis. *n.* 19. In ipsius processu eodem tempore concessum est examinari testes in genere, & in specie, quantumvis cum restrictione. *c.*53. *n.*5.

S. Vestina Martyr in odium Fidei Catholicæ martyrium pertulit. *l.*3. *c.*14. *n.*2.

S. Veturius Martyr pro Christi amore fuit interfectus. *l.*3. *c.*14. *n.*2.

B. Uguccion cur in Martyrologio Romano descriptus fuerit. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 18. *n.* 15.

S. Victor Martyr capite cæsus est, accusatus falso, quod Imperatori esset inimicus. *l.*3. *c.*15. *n.*5.

S. Victor Martyr (alius) impunitatem sibi a Judice oblatam, si a Christi Fide discederet, constanter recusavit, & idcirco interfectus est. *l.*3. *c.*14. *n.*5.

S. Victor Martyr (alius) cum Sociis legionis Thebææ ab Ecclesia colitur. *l.*3. *c.*18. *n.*19.

S. Victor Papa cum aliis Sanctis eadem die celebratur. *l.*4. *p.*2. *c.*16. *n.*55.

Victor III. Papa quomodo hodierno tempore pictus sit in Sacello S. Nicolai Patriarchii Lateranensis. *l.*1. *c.* 41. *n.*19. & 22. Contumeliis afficitur ab Hugone Abbate Flaviniacensi, cui nulla fides adhibenda est, cum steterit pro Hugone Archiepiscopo Lugdunensi Pontificatum Summum ambitiose quærente. *num.* 24. Mortuus est prædictus Pontifex, insidiis Henrici Imperatoris, veneno in calicem, dum Missam celebraret, injecto. *Ibid.* Eum Martyrem aliqui fuisse crediderunt, cum in odium Fidei occisum prædicent. *Ibid.* Ipsius virtutes extollit Petrus Diaconus. *Ibid.* Successorem habuit Urbanum II. *Ibid.* Nec formaliter, neque æquipollenter dici potest canonizatus. *n.* 32. Coactus Summum Pontificatum suscepit. *l.*3. *c.*31. *n.*3.

Serva

Serva Dei Victoria de Furnariis virtutibus floruit, & quibus pro ejus processu construendo inscriptæ fuerint Literæ Remissoriales. *l.* 2. *c.* 45. *n.* 13. Pro ejusdem causa, accepta fuit validitas processus, quamvis depositio testium facta fuerit coram Judicibus, & a Notario excepta. *c.* 49. *n.* 18.

S. Victoricus Africanus in odium Christianæ Fidei occisus est. *l.* 3. *c.* 15. *n.* 12.

S. Victorinus Martyr sub nomine unius e quatuor Coronatis ab Ecclesia celebrabatur cum fratribus suis Martyribus; sed ipsorum nomina a Deo postea revelata fuerunt. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 28. *n.* 14.

S. Victorinus Martyr (alius) a Manuca Pirata in odium Fidei occisus cum fratribus ab Ecclesia colitur. *l.* 3. *c.* 18. *n.* 19. Frater fuit S. Placidi Monachi, & cum ejus corpus inveniretur, in ipsius honorem Officium pro universa Ecclesia indulsit Sixtus V. *l.* 4. *p.* 2. *c.* 9. *n.* 4. Frater etiam fuit SS. Eutychii, & Flaviæ, & de ipsius cultus concessione, ampliatione, ac ejus corporis inventione, & identitate sub Sixto V. demonstrata. *c.* 24. *num.* 14.

S. Vigilius Episcopus Tridentinus passus est martyrium tempore Flavii Stiliconis Consulis; ejusdemque Acta Romam transmissa sunt. *l.* 1. *c.* 4. *n.* 12. & *c.* 7. *n.* 2. Quarto seculo mortuus est. *c.* 7. *n.* 2. Cum idola confringeret, & eorum cultum extirpare conaretur, occisus fuit. *l.* 3. *c.* 17. *n.* 8.

Ven. Vincentius Bernedo virtutibus enituit, & in ejus causa examinata sunt, quæ ipse scripserat, ante Signaturam Commissionis. *l.* 2. *c.* 27. *n.* 5.

Servus Dei Vincentius Cracoviensis Episcopus cognomine dictus fuit Kadlnbech, & in ejus causa cum ageretur de Signatura Commissionis, demonstratum est a Promotore Fidei, quomodo probanda sit fama sanctitatis, & miraculorum. *l.* 2. *c.* 36. *n.* 13. In eadem causa factus est processus in specie, quin facta esset inquisitio in genere, cum procederet per viam casus excepti. *c.* 39. *n.* 4.

S. Vincentius Ferrerius ut a Nicolao V. canonizaretur, prius, eodem Pontifice sic jubente, de ejus vita accuratum examen habitum est. *l.* 1. *c.* 15. *n.* 8. Ipsius virtutes a Pio II. examinatæ fuerunt, ut ad Canonizationem deveniri posset. *n.* 16. De eisdem coram Pontifice habitum fuit Consistorium Cardinalium, & Episcoporum. *Ibid.* De ipsius causæ definitione Consistorium congregavit Callistus III. ut a Cardinalibus testium depositiones examinarentur. *c.* 21. *n.* 2. Cum tempore Cardinalis Bessarionis in Sanctorum numerum referretur, pro ejusdem Canonizatione præhabita sunt omnium Cardinalium suffragia. *n.* 14. A Callisto III. canonizatus dicitur in Basilica Vaticana. *c.* 36. *n.* 3. Tunc, ut constat ex Bulla Canonizationis a Pio II. expedita, concessæ sunt Christifidelibus indulgentiæ. *n.* 9. In præfata Bulla nulla Officii fit mentio. *c.* 38. *n.* 5. Idem S. strenue laboravit, ut Orientis cujusdam *Sancti* nuncupati cultus abrogaretur. *l.* 2. *c.* 8. *n.* 6. Quamvis B. Ollegarium commendaverit, quomodo ad declarationem casus excepti in hujus causa deventum fuerit. *c.* 19. *n.* 5. Pro eodem S. Vincentio canonizando, Martino V. missi sunt Legati a pluribus Principibus Christianis, & a Joanne Duce Britaniæ. *c.* 36. *n.* 9. Falso dictus est asseruisse, Judam habuisse veram pœnitentiam. *c.* 41. *n.* 14. Calumnia illa nullum ejus Canonizationi detrimentum attulit. *Ibid.* De ejus vita, & moribus testimonium perhibuit Alphonsus Rex Aragoniæ, & nonnulli Cardinales. *c.* 49. *n.* 19. Benedicto XIII. seu Petro de Luna Antipapæ adhæsit, ab eo postea discessit, utque id efficeret, suasit Ferdinando Regi Aragoniæ, & pro tollendo schismate idem S. invitatus fuit ad Concilium Constantiense. *l.* 3. *c.* 20. *n.* 7. Quomodo eum multi semetipsos flagellantes insecuti fuerint. *c.* 28. *n.* 11. Plures calumnias toleravit. *c.* 30. *n.* 15. Oblatum sibi Episcopatum nunquam voluit acceptare. *c.* 31. *n.* 4. Canonizatus fuit juxta Ecclesiæ novissimam consuetudinem *c.* 35. *n.* 1. A pueritia futuræ sanctitatis specimen præbuit. *c.* 39. *n.* 2. Alphonso Borgiæ amplissimam Dignitatem prædixit, ex qua sibi quoque magnus honor suboriretur; quæ omnia sic evenerunt; testatusque fuit, S. Bernardinum Senensem juvenem sibi seni in honoribus Ecclesiæ esse præferendum, quod & contigit. *c.* 40. *n.* 10. Sermone Sapientiæ, & Scientiæ sic floruit, ut quamplures in erroribus pertinaces ad Fidem reduxerit. *c.* 43. *n.* 7. Prædixit imminentem finem mundi, & adventum Antichristi. *c.* 47. *n.* 8. Prædicans Verbum Dei vulgari idiomate Catalaunico ab hominibus exterarum nationum, qui illud non didicerant, capiebatur. *c.* 48. *n.* 9.

S. Vincentius Levita, & Martyr uti Beatus primum colebatur, dein accedente

dente Ecclesiæ universalis consensu, Canonizatis annumeratus est. *l.* 1. *c.* 6. *n.*9. Quarto seculo pro Fide Catholica interfectus est, & in ejus passione nonnulla evenerunt prodigia. *c.*29. *n.*3. De ejus martyrio. *l.*3. *c.*14. *n.*10. Ipsius fortitudo laudatur a S. Augustino. *c.* 24. *n.* 33. De ipsius quodam miraculo. *l.*4. *p.*1. *c.*15. *n.*11.

S. Vincentius Lirinensis quamvis Semipelagianorum errori subscripserit, a culpa tamen excusatur. *l.*2. *c.* 29. *n.*4. Ab aliquibus non recensetur inter Semipelagianos. *n.* 5. Ejus nomen in Martyrologio Romano descriptum est, & de ipsius cultu sermonem habent Pagi, Norisius Cardinalis, & Tillemontius. *n.*7. Ipsius opus *Commonitorium* appellatum commendatur a pluribus. *Ibid.* Eum Semipelagianum credidit Cardinalis Norisius. *Ibid.* Non est confundendus cum alio Vincentio, qui S. Prospero se opposuit. *Ibid.* Epistolam S. Cælestini Papæ, qua S. Augustini doctrina laudatur, veneratus est. *Ibid.* Nulla de ejusdem sanctitate habenda est controversia. *n.*9.

S. Vincentius de Paulo dum beatificandus proponeretur, ejus processus in S. Rituum Congregatione subscriptus fuit a Promotore Fidei. *l.*1. *c.*18. *n.*15. A Benedicto XIII. beatificatus est, & duodecimus fuit inter beatificatos in Basilica Vaticana; ejusque solemnitatis Breve publici juris fecit Justus Fontaninus Archiepiscopus Ancyranus. *c.*24. *n.*13., & *c.*36. *n.*3. A Clemente XII. in Basilica Lateranensi canonizatus fuit. *Ibid.* Cum aliis Beatis canonizatus, eisdem prior in Canonizationis solemnitate nominatus est, utpote Fundator Congregationis Missionis, ut servaretur ordo Ecclesiasticæ Hierarchiæ. *c.*36. *n.*8. In Beatificationis Brevi indulgetur facultas, ut ipse a fidelibus colatur. *c.*39. *n.*8. Ejusdem sepulcrum quamvis Angelorum figuris esset exornatum, ipsius tamen non cultum approbavit S. Rituum Congregatio. *l.*2. *c.*12. *n.*13. Licet etiam ejus cor fuerit a corpore divulsum, peculiarique sub custodia asservatum, cum tamen nunquam venerationi expositum esset, responsum fuit pro ejusdem non cultu. *c.*13. *n.*6. Revisæ & examinatæ sunt ipsius epistolæ familiares. *c.*26. *n.* 2. Concessa fuit Signatura Commissionis ante solitum decennium elapsum. *c.*36. *n.*4. Epistolæ pro progressu memoratæ causæ ad ulteriora editæ sunt. *n.*10. Cur dilata fuerit Signatura Commissionis. *c.*36. *n.*11. Quomodo Signaturæ Commissionis oppositio facta sit, ipsaque postea concessa fuerit. *n.*17. Quamvis supplicatum fuerit pro dispensatione processus in genere, ut fieret processus in specie, id tamen renuit dispensare Clemens XI. *c.*39. *n.*3. Calumniatus fuit ob intimam amicitiam cum Joanne Verger de Haurane, de qua quid sentiendum sit. *c.*42. *n.*9. Hunc ob errores suos multoties objurgavit. *Ibid.* Cur in ipsius causa non facta fuerit ante Signaturam Commissionis iterata discussio processus. *c.*43. *n.* 6. Admissus fuit processus ordinarius super non cultu, licet constructus esset sine Adjunctis. *n.* 13. In ipsius processu examinata sunt Interrogatoria, & Articuli. *c.* 49. *n.*7. Pro ejus processu indultum est, eodem tempore examinari testes in genere, & in specie, ast cum restrictione. *c.*53. *n.*5. Magna in veneratione habuit Servam Dei Joannam Franciscam Fremiot. *l.*3. *c.*3. *n.*12. Proximum summopere diligebat. *c.*23. *n.*36. Sacræ Eucharistiæ sumptione quotidiana reficiebatur. *c.*27. *n.*3. Die qua mortuus est, Sacram Eucharistiam recepit, & ideo ei Viaticum non fuit administratum. *c.*28. *n.*22. Ipsius sanctitas non fuit probata ex gratiis gratis datis, sed nonullas ei defuisse, demonstratum fuit. *c.* 42. *num.* 10. Visum miraculose dedit Claudio Josepho Compoin, ut approbavit Benedictus XIII. *l.*4. *p.*1. *c.* 9. *n.*17. Similiter puellæ mutæ loquelam concessit. *c.*10. *n.*9. Inter miracula non fuit recensita sanatio pueri a brachiorum, & pedum inversione omnimoda. *c.*11. *n.*13. Idem S. judicatus est paraliticum prodigiose sanasse. *c.*12 *n.*15. Inter miracula approbata fuit a Clemente XII. quædam ab hernia sanatio per eum facta. *c.*15. *n.* 23. Sanavit miraculose fæminam ulcere vexatam, quod & prodigium agnovit Benedictus XIII. *c.*17. *n.*22. Dum fuit beatificatus, in ipsius honorem concessa sunt Officium, & Missa pro universis ejusdem Instituto adhærentibus. *l.*4. *p.*2. *c.*1. *n.*7. Et pro Castro de Clichi, ac Oppido de Chatillon, in quibus animarum curæ vacaverat. *num.* 10. Et pro loco, in quo corpus ejus requiescebat. *num.* 11. Ampliatusque fuit postea hujusmodi cultus. *cap.*2. *num.*5. ; & *num.* 14. Beatificatus dumtaxat in Martyrologio Romano descriptus est. *c.*18. *n.*9.

B. Vincentius Vvernerius apud Vvesaliam

obiit. & ejus anniversaria dies celebratur. *l.2. c.13. n.4.*

S. Walburga, seu Vvalburgis ab Otgario Episcopo Eystettensi coli concessa est. *l. 1. c. 6. n.4.* Juxta nonnullos ab eodem Otgario translata dicitur, & ab Hadriano II. canonizata, de quo tamen extat dubium. *c.7. n.14.*

S. Walthenus Abbas per literas admonitus esse dicitur a Christo Domino, & a B. Virgine Maria de venturo suo obitu. *l.4. p.2. c.31. n.26.*

S. Wenceslaus Dux Bohemiæ Martyr in Martyrologio Romano celebratur. *l.1. c.41. n.15.* In ejus honorem a Daniæ incolis plura templa Deo dicata fuerunt. *Ibid.* A Clemente X. æquipollenti Canonizatione Sanctorum numero adscriptus dicitur, id supplicante Cardinali de Hassia nomine Leopoldi Imperatoris, & concessum in ejus cultum esse Officium cum propriis lectionibus pro universa Ecclesia ad preces Matthæi Ferdinandi Episcopi Pragensis. *Ibid.* Benedictus XIII. decrevit sub præcepto, eum ab universa Ecclesia sub ritu semiduplici celebrari. *Ibid.* Quam pium se gesserit, facta sibi ab Othone Imperatore facultate postulandi quidquid vellet. *l.3. c.36. n.8.* Duellum habuit cum Ladislao Curimensi, in quo iste in ejus obsequium se convertit. *l.3. c.36. n.16.*

S. Wenefrida Virgo & Martyr miraculose fecit e terra fontem ebullire. *l.4. p.1. c.24. n.2*

B. Wernerius. V. *B. Vincentius Wernerius*.

S. Wiborada ad preces S. Brkardi Henrici Imperatoris, & Agnetis ejus uxoris a Clemente II. canonizata est. *l.1. c.8. n.7.* De ejus martyrio, & Canonizatione. *c.29. n.7.*

B. Willeadus Danus Ordinis Minorum S. Francisci, & Martyr Gorcomiensis fuit. *l. 1. c. 24. n. 10.* Cum Sociis beatificatus est. *n.10.*

S. Willelmus Abbas. V. *S. Guillelmus Abbas*.

S. Willelmus Bituricensis. V. *S. Guillelmus Bitturicensis*.

S. Willelmus Briocensis. V. *S. Guillelmus Briocensis*.

S. Willelmus Canonicus. V. *S. Guillelmus Canonicus*.

S. Willelmus Eboracensis. V. *S. Guillelmus Eboracensis*.

S. Willibaldus commendatur a Jacobo Gretsero, qui ipsius vitam edidit. *l. 1. c.6. n.4.* A Leone VIII. juxta aliquos canonizatus est. *c.7. n.16.*

S. Wolfgangus Episcopus Ratisponæ a S. Leone IX. canonizatus est. *l.1. c.8. n.9. & c.10. n.1.*

S. Wulstanus Episcopus ab Innocentio III. in Sanctorum numerum relatus est. *l.1. c.15. n.3.* Pro ejus Canonizatione prærequisita fuerunt suffragia Episcoporum. *n.12.* Quando eum canonizaverit præfatus Pontifex, qui Orationem Commemorationis ejusdem composuit. *c. 29. n. 8.* In Bulla Canonizationis præcipitur eidem cultum exhiberi. *c.39. n.10.* Ejus processum fieri jussit prælaudatus Pontifex non per testimonia duntaxat, sed per testes juratos, & Scripturam authenticam. *l.2. c.3. n.3. & 7.* Processus ipse juridicus non fuit reputatus. *n.7.* Canonizatus fuit, post quam hujusmodi causæ Sedi Romanæ reservatæ fuerunt. *l.3. c.34. n.1.* Mutos, & surdos sanavit. *l.4. p.1. c.10. n.3.* Et hydropicos. *c.15. n.1.*

S. X*Enophon* a Græcis una, & eadem die cum conjuge, & Arcadio, ac Joanne filiis celebratur. *l. 4. p. 2. c. 16. n.55.*

Ven. Ximenes Cardinalis V. *Franciscus.*

S. Xistus Martyr sanguinem effudit pro Christi Fide, & de ejus martyrio Literas encyclicas expedivit S. Cyprianus. *l. 1. c.4. n.2. & n.8.*

S. Xistus III. Papa ante Pontificatum Pelagianis infectus fuit, & post Pontificatum Julianum Pelagianum, qui adversus S. Augustinum scripserat, damnavit, curavitque, ut Nestorium ab hæresi removeret. *l.3. c.32. n.14.*

Xynoris per errorem Martyr dicebatur in Martyrologio Romano, cum nullum proprium nomen significet, sed tantum par Martyrum. *l.4. p.2. c.17. n.9.*

S. Z*Acharias* Papa commendatur in Canone Missalis Mozarabici. *l.1. c.5. n.6.* S. Kilianum inter Sanctos agnovit. *c.7. n. 8.* Disciplinam Ecclesiasticam reformavit, & Albertum, ac Clementem hæreticos damnavit. *l.3. c.32. n.13.* Restaurato Cænobio Cassinensi in eodem coluit Reliquias SS. Benedicti, & Scholasticæ. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 53.* Proscripsit orationem cujusdam Adalberti, in qua octo Angelorum nomina recitabantur. *c.30. n.3.*

S. Zacharias pater S. Joannis Baptistæ

an aliquas veniales culpas commiserit. *l.3.c.39.n.*10. Ei nonnulla prædixit S. Gabriel Angelus. *c.45.n.5.* Angelo loquente, timor ejus evanuit. *c. 51. n. 3.* Miraculose mutus factus, usum loquelæ similiter recuperavit. *l. 4. p. 1. c. 10. n. 1.* De ipsius culpa. *n.* 2. In Martyrologio inter Sanctos recensetur. *l. 4. p. 2. c. 20. n.* 11. Et Sanctis novi Testamenti adjungendus est. *c. 29. n.* 2. Ejus martyrii causa explanatur. *n.* 7. Celebratur in Menologio Græcorum. *n.* 9. Et in Ecclesia Hierosolymitana. *n.* 10. Et in Ecclesia quadam ei Venetiis dicata. *n.* 11. Officio proprio a quibusdam Monialibus Venetiarum colitur. *n.* 13. Ipsi apparuisse dicitur Gabriel Angelus, cum staret a dextris Altaris Incensi. *c.30. n.5.*

S. Zeno celebratur in Martyrologio ob assumptionem suam in Episcopum Veronensem. *l.4. p.2. c.19. n.9.*

B. Zita Lucensis ab Innocentio XII. probato cultu immemorabili, beatificata est. *l.1. c. 31. n.* 14. Ejus corpus in Civitate Lucensi Fidelibus ostenditur. *l.2. c. 13. n.* 10. In quibusdam particularibus Litaniis invocabatur. *c.14. n.7.* In ipsius causa, posito Indulto Apostolico, declaratio casus excepti a cultu immemorabili demonstrato tantum habita est. *c. 20. n.* 1. Ejus Commemoratio fieri potest in Divinis Officiis ex concessione Leonis X. *n.* 15. Decretum de approbatione cultus immemorabilis. *c.24. n.91.* Quando obierit. *n.92.* Ejus vitam ediderunt Henschenius, & Papebrochius. *Ibid.* Ipsius festum sub ritu duplici celebrari concessit Leo X. a Canonicis Regularibus S. Frigdiani Civitatis Lucensis. *n* 93. Pro ejusdem causa indulta est Signatura Commissionis ante solitum decennium. *c.37. n.*2. Adhibitique sunt Adjuncti pro validitate processus Ordinarii juxta præscripta in Epistola circulari. *c. 43. n.* 13. Cur, approbato cultu immemorabili, Missa, & Officio decorata sit. *l. 4. p. 2. c. 3. n.6.* Ad istam concessionem non fuit requisitum ejus virtutum examen. *n.* 3. Ipsius nomen descriptum fuit in Martyrologio Romano. *c.18. n.*15.

S. Zozimus Martyr invicta patientia pro Christi Fide tormenta toleravit. *l.3. c.20. n.*11.

S. Zozimus Monachus quamvis asperrime corpus suum afflixerit, diu vixit ex speciali Dei providentia. *l.3.c.29.n.6.*

S. Zozimus Papa Pelagianam hæresim profligavit, & plurimum laboravit pro conservanda Ecclesiastica disciplina. *l.3. c.32. n.6.*



NOMINA

NOMINA AUCTORUM

QUI IN TOTO OPERE

DE SERVORUM DEI BEATIFICATIONE, ET BEATORUM CANONIZATIONE CITANTUR.

Abbartus.
Abbas Huttevillus.
Abbas Panormitanus.
Abel Roscius.
Abrahamus Bzovius.
Abrahamus Scultetus.
Adamannus.
Adamus Opatovius.
Adamus Tanner.
Addenus.
Adelpherius.
Ademarus Monachus.
Adon.
Ægidius Bellamera.
Ægidius Columna.
Ægidius de Coninch.
Ægidius Crapols.
Ægidius Fuscarerius.
Ælianus.
Æmilius Parisanus.
Æmilius Vezzosius.
Æneas Falconius.
Æneas Jasonius.
Æneas Sylvius.
Aetius.
Agobardus Episcopus.
Agnellus.
Aimonius.
Alanus Copus.
Alanus Episcopus.
B. Alanus de Rupe.
Albericus.
Albertinus Mussatus.
Albertus Aquensis.
Albertus Brunus.
Albertus Chrantzius.
Albertus de Fabris.
B. Albertus Magnus.
Albertus Tarvisinus Epis.
Albucassis Medicus.
Alcuinus.
Alexander ab Alexandro.
Alexander de Benedictis Medicus.
Alexander Caprara Card.
Alexander Guagninus.
Alexander Ghicciardinus.
Alexander de Ales.
Alexander Justus.
Alexander Lamius.
Alexander Maderna.
Alexander Maffejus.
Alexander Maffaria.
Alexander Pascolus.
Alexander Plovierius.
Alexander Papa II.
Alexander Papa III.
Alexander Papa IV.
Alexander Papa VII.
Alexander Sperellus.
Alexander Sybillanus.
Alexander Taffonus.
Alexander Trallianus.
Alexander Trentacinque.
Alexander Ursinus Card.
Alexius Comnenus Imperator Orientis.
Aliot de Mussey.
Aloysius Garbius.
Aloysius de Granata.
Aloysius Maria Lucini.
Aloysius Novarinus.
Aloysius Sottilla de Mesa.
Aloysius Turrianus.
Alphonsus Avendanus.
Alphonsus Borellus.
Alphonsus Casarrubios.
Alphonsus de Castro.
Alphonsus Ciacconius.
Alphonsus Ferre.
Alphonsus Gesualdus Card.
Alphonsus Manzanedus.
Alphonsus de Orosco.
Alphonsus Palæotus.
Alphonsus Peres Pacheco.
Alphonsus Remon.
Alphonsus Rodericus Soc. Jesu.
Alphonsus Salmeron Soc. Jesu.
Alphonsus Segobiensis Episcopus.
Alphonsus Solitarius Episcopus Giennensis.
Alphonsus Tostatus Abulensis Episcopus.
Alphonsus de Vargas.
Alphonsus de Villegas.
Alredus Rhievallus.
Alvarus Cienfuegos Soc. Jesu, & S.R.E. Card.
Alvarus Gomesius.
Alvarus Pelagius.
Armandus Diaconus.
Amatus Lusitanus.
S. Ambrosius.
Ambrosius Altamura.
Ambrosius Camaldulensis Generalis.
Ambrosius Catharinus.
Ambrosius Gallianus.
Ambrosius Leo.
Ambrosius Machinus Archiepiscopus.
Ambrosius Morales.
Ambrosius Paræus.
Ambrosius Taegius.
Ammonius.
Amos.
Amostasius.
Anacletus.
Anastasius Bibliothecarius.
Anastasius Episcopus Nyssenus.
Anastasius Germonnius.
Anastasius Nicosilli.
Andreas Alciatus.
Andreas Aznar.
Andreas Bosius.
Andreas Budriolus Societ. Jesu.
Andreas Cesalpinus.
Andreas du Chesne.
Andreas Dandalus.
Andreas Duvallius.

An-

Andreas Facchinus.
Andreas Fusius.
Andreas Gabriel.
Andreas Hieronymus Andreuccius.
Andreas Hierosolymitanus.
Andreas Leo.
Andreas Laurentius.
Andreas Libavius.
Andreas Losæus.
Andreas Matthiolus.
Andreas Maurocenus.
Andreas Molphesius.
Andreas Otho.
Andreas Pierius.
Andreas Rota.
Andreas Sauffajus.
Andreas Taurellus.
Andreas Tiraquellus.
Andreas Victorellus.
Andry.
Angelus Calogierà.
Angelus Lantusca.
Angelus Maria Verricellus.
Angelus Modius.
Angelus de Nuce.
Angelus Petricca.
Angelus Rocca.
Angelus Victorius.
Anitius Manlius Severinus Boœtius.
Ansaldus.
S. Anselmus.
Anselmus Dandinus.
S. Antiochus.
Antiochus Abbas.
S. Antoninus.
Antoninus Bremond.
Antoninus Diana.
Antoninus Politius.
Antonius ab Annuntiatione.
Antonius Arnaldus.
Antonius Augustinus.
Antonius Beatillus.
Antonius Bellinger.
Antonius Bellote.
Antonius Belluer.
Antonius Bonfinius.
Antonius Bosius.
Antonius Brasaulus.
Antonius Butrius.
Antonius Campana.
Antonius Caraciolus.
Antonius Carolus Aquilanus.
Antonius Codeus.
Antonius de Corduba.
Antonius Dadinus Altaserra.
Antonius Daza.
Antonius Deusingius.
Antonius Francesius.
Antonius Gabriel.
Antonius Gallonius.
Antonius Gonzales.
Antonius Lampridius.
Antonius Lubianus Zapatta.
Antonius Marescialłus.
Antonius Maria Bonuccius.
Antonius Maria Gratianus.
Antonius Maria Valsalva.
Antonius Masinius.
Antonius Niqueus.
Antonius Pagi.
Antonius Panormitanus.
Antonius a Panormo.
Antonius Placentius.
Antonius Portus.
Antonius Possevinus.
Antonius Quintanaduegnas.
Antonius del Re.
Antonius Sacaron.
Antonius Salt.
Antonius Sanctorellus.
Antonius Sandenus.
Antonius Sandinus.
Antonius Senensis.
Antonius de Souza.
Antonius a SpirituSancto.
Antonius Thomas Schiara.
Antonius Vallisnerius.
Antonius Vandale.
Antonius Vincentius Domenech.
Antonius Ursillus.
Arcæus.
Arcadius Imperator Orientalis.
Archangelus Giannius.
Archangelus Rosmus.
Archimedes.
Arculphus Episcopus.
Ardinghellus.
Aretæus.
Argonus de Molina.
Arias de Mesa.
Arichisius.
Aristoteles.
Arnaldus de Ossat Card.
Arnobius.
Arnoldus Abbas.
Arnoldus Ferroni.
Arnoldus Vvion.
Ascanius Arnolphinus.
Ascensius Bodius.
S. Anastasius Episcopus.
Athenagoras.
Athenæus.
S. Atticus Antistes Constantinopolitanus.
Aubertus Miræus.
Augustinus Barboza Episc.
Augustinus Calmet.
Augustinus Florentinus.
Augustinus Lincius.
Augustinus Lubin.
Augustinus Matthæuccius.
Augustinus Oldoinus.
Augustinus Patritius Piccolomineus.
Augustinus Romanus Fiori.
Augustinus Stencus.
Augustinus Suessanus.
Augustinus Ticinensis.
Augustinus de Tolentino.
Augustinus Triumphus, seu de Ancona.
Augustinus Valerius Cardinalis.
Avicenna.
Avitus Viennensis Episc.
Aulus Gelius.
Aurelianus.
Aurelius de Anzis.
S. Aurelius Augustinus Episcopus Hipponensis.
Aurelius Clemens Prudentius.
Aurelus Marochus.
Aurelius Victorius.
Augentius.
Aymus Cravetus.

Baccius Baldinus.
Baldericus.
Baldus de Ubaldis.
Balthasar Bekker.
Balthasar Castiglionius.
Baptista Camposulgosus.
Baptista Piergilius.
Baptista Vintimiliensis.
Bartholdus Nihusius.
Bartholomæus Amicus.
Bartholomæus Caranza.
Bartholomæus Chassaneus.

Bar-

Hen-

Iacobus Mallebranchius.
S. Iacobus de Marchia.
Iacobus Marcianensis.
Iacobus Marianus Grimaldus.
Iacobus Mejerus.
Iacobus Merlinus.
Iacobus Minutulus.
Iacobus Nardus.
Iacobus Oddi.
Iacobus Pamelius.
Iacobus Petitus.
Iacobus Philippus Bergomensis.
Iacobus Platellus.
Iacobus PiccolomineusPapiensis Cardinalis.
Iacobus Pignatellus.
Iacobus Præpositus.
Iacobus Primerosius.
Iacobus Quetif.
Iacobus Riccius.
Iacobus Rohaultius.
Iacobus Rollandus de Belbad.
Iacobus Salianus.
Iacobus Sbrozzus.
Iacobus Serces.
Iacobus Severtus.
Iacobus Siccomarus.
Iacobus Sinnibaldus.
Iacobus Sirmondus.
Iacobus Solanius.
Iacobus Tirinus.
Iacobus de Vitriaco Card.
Iacobus Votaterranus.
Iacobus de Voragine.
Iacobus Usserius Armachanus.
Iacobus Zenus Episc.
Iamblicus.
Ianuarius Ianellius.
Ianus Gruterus.
Ianus Nitius Erythræus.
Ianus Pyrrhus Pincius.
Ieremias Propheta.
Ieremias Triverius.
Ignatius HyacintbusAmat de Graveson.
Ignatius Vidondus.
Ignatius Ursolinus.
S. Ildephonsus Archiepiscopus Toletanus.
Ildephonsus de Flores.
Ildephonsus Manrique.
Ildephonsus Mier.
Ildephonsus Remon.
Ilduinus.

Innocentius Mironius.
S. Innocentius I. Papa.
Innocentius III. Papa.
Innocentius IV. Papa.
Innocentius VI. Papa.
Innocentius VIII. Papa.
Innocentius X. Papa.
Innocentius XI. Papa.
Innocentius XII. Papa.
Innocentius XIII. Papa.
Innocentius Gizielus.
Innocentius Ordinis Minorum.
Joachim Mysinger.
JoannesAbbas S. Arnulphi.
JoannesAbbasCasemarius.
Joannes Ægidius Trullench.
Joannes Albertus Fabritius.
Joannes Ignatius Albertus Svvertz.
Joannes de Anania.
Joannes de Andrada Septensis.
Joannes Andreas.
Joannes Andreas Coppestein.
Joannes Anguissola.
Joannes Antonius Bellonus.
Joannes Antonius Caggianus.
Joannes Antonius Garzias de Caralaps.
Joannes Antonius Gabutius.
Joannes Antonius de Panormo.
Joannes Antonius Petramellarius.
Joannes Antonius Summont.
Joannes Antonius Victorius.
Joannes de Avila.
Joannes Azor.
Joannes Baccanellus.
Joannes Baptista Asinius.
JoannesBaptista Bottinius.
Joannes Baptista Caccialupus.
Joannes Baptista Cancellottus.
JoannesBaptistaCastaldus.
Joannes BaptistaCoccinus.
Joannes Baptista Codronchius.

Joannes Baptista Cotelerius.
Joannes Baptista Fossombronus.
Joannes Baptista Fulgosus.
Joannes Baptista Gambaruccius Archiepiscopus.
Joannes Baptista Guesnajus.
Joannes Baptista Larrea.
Joannes Baptista Lezana Carmelitanus.
Joannes Baptista de Luca Cardinalis.
Joannes Baptista Mantuanus Carmelitanus.
Joannes Baptista Marus.
JoannesBaptistaMemmius.
Joannes Baptista Montanarus.
Joannes Baptista Pamphilius.
Joannes Baptista Pazo.
Joannes Baptista Pierius.
Joannes Baptista de Populonia.
Joannes Baptista Possevinus.
Joannes Baptista Ricciolius.
Joannes Baptista Roccaberti.
Joannes Baptista Rossius.
Joannes Baptista Salò.
Joannes Baptista Sfrondatus Episcopus.
Joannes Baptista Signius, vel Sginius.
Joannes Baptista Silvaticus.
JoannesBaptista duSollier.
Joannes Baptista Thiers.
Joannes Baptista Ventriglia.
Joannes BaptistaVillalpandus.
Joannes Bedel.
Joannes Bellettus.
Joannes Berò.
Joannes Blancus.
Joannes Boccacius.
Joannes Bodinus.
Joannes Bohn.
Joannes Bollesius.
Joannes Bollandus Soc. Jes.
Joannes Bona Cardinalis.
Joannes Bonifacius Bagatta.

Joan-

Ioan-

oannes Marques.
oannes Martinus de Laubardemont.
IoannesMartinusRipalda.
Ioannes Mattiotus.
Ioannes Melchior Verdries.
Ioannes Meldensis Episc.
Ioannes Menochius.
Ioannes de Mey.
Ioannes Michael Cavallerius.
IoannesMichael Piò.
Ioannes Michael Silos.
Ioannes Molanus.
Ioannes Morinus.
Ioannes Moscus.
Ioannes Moshemius.
Ioannes Munickius.
Ioannes de Neapoli.
Ioannes Nicænus.
Ioannes Nicolaus Peeklinius.
Ioannes VIII. Papa.
Ioannes le Paige.
Ioannes a S. Paulo Archiepiscopus.
IoannesPaulus Mucantius.
IoannesPearsonius.
Ioannes Peres de Munebrega.
Ioannes Petrus Iussanus.
Ioannes Petrus Maffæus Soc. Iesu.
IoannesPetrusPinamonti.
IoannesPetrus Puricellus.
Ioannes Petrus Verhost.
Ioannes Phereponus.
Ioannes Philippus Ingrassia.
Ioannes Philopponus.
Ioannes Phocas.
Ioannes Pilus.
IoannesPistorius Nidanus.
Ioannes Pomeranus.
Ioannes Pontas.
Ioannes Quetif.
Ioannes Rada.
Ioannes de Ragusio.
Ioannes Raulinus.
Ioannes Rho.
Ioannes Rhodius.
Ioannes Riolanus.
Ioannes Royas.
Ioannes Rudius.
Ioannes Ruyr.
Ioannes Salas.
Ioannes Salinas.
Ioannes Salmuthus.
Ioannes Saresberiensis.
Ioannes Saubertus.
Ioannes Schenckius.
Ioannes Severanus.
Ioannes Sianda.
Ioannes Sicardus.
Ioannes da Silveira.
Ioannes Solorzanus.
IoannesStephanus Ferrer.
Ioannes Stokiius.
Ioannes Syrus.
Ioannes Tabiena Card.
Ioannes Tagaultius.
Ioannes Tamasius de Salazar.
Ioannes Tanner.
Ioannes Thabot.
Ioannes Thaulerus.
Ioannes Thessalonicensis.
Ioannes a S. Thoma.
Ioannes Tomæus Episc.
Ioannes Tomkus Marmonitius Episcopus.
Ioannes Trithemius.
Ioannes Trullius.
Ioannes Turrecremata Cardinalis.
Ioannes Vaillant.
Ioannes Varandæus.
Ioannes Verger de Hauranne.
Ioannes Vierus.
Ioannes XXII. Papa.
Ioannes Vignolius.
Ioannes Viguer.
Ioannes Villanus.
IoannesdeVillegasPardus.
Ioannes Vitalis Card.
Ioannes Wicleff.
Ioannes Kommovorus.
S. Iob.
Iodocus Coccius.
Iodocus Lomnius.
Ioeyuse Cardinalis.
Iosephus de Aguirre Card.
Ioannes Antonius Patrignanus.
Iosephus Antonius Saxius.
Iosephus Augustinus Orsi Dominicanus.
Iosephus Binghamus.
Iosephus Blanchinus.
Iosephus a Costa.
Iosephus Donzelli.
Iosephus Galliffet.
Iosephus Giballinus.
Iosephus Granado.
Iosephus Hebræus.
Iosephus de Lacerda.
Iosephus Lanaonus.
Iosephus Ludovicus.
Iosephus de Laaerda.
Iosephus Maria Brochlua.
Iosephus Maria Perimezai Episcopus.
Iosephus Maria Prola.
IosephusMariaSanfelicius.
Iosephus Maria Soresinus.
Iosephus Maria Suaresius Episcopus.
Ven. Iosephus Maria Thomasius Cardinalis.
Iosephus Maria Trainiti.
Iosephus Mascardus.
Iosephus Pozzi.
Iosephus Renatus a Iesu Maria.
Iosephus Ripamontius.
Iosephus Rosella.
Iosephus Salicetus.
Iosephus Siguenza.
Iosephus Simonius Assemanus.
Iosephus Scaliger.
Iosephus du Vernoi.
Iosue.
S. Irinæus Episcopus.
Isaac Cardosus.
Isaac Habertus.
Isaac Casaubonus.
Isaac Pontanus.
Isaac Vossius.
Isaias Propheta.
Isbrandus Diemerbroek.
S. Isidorus Hispalensis Episc.
Isidorus de Isolanis.
Isidorus Mediolanensis.
Isidorus Mercator.
Isidorus Pelusiota.
Isidorus Toscanus.
Iso Monachus.
S. Iudas Apostolus.
Iulianus Gradi.
Iulianus Guarnier.
Iulianus Pelagianus.
Iulianus Saracenus.
IuliusAlexandrinus Astuarius.
Iulius Cæsar Arantius.
Iulius Cæsar Bulengerus.
Iulius Cæsar Imperator Romanus.
Iulius Cæsar Lagalla.
Iulius Cæsar Minnanus.
Iulius Cæsar Scaliger.

Iulius

Oli-

Seba-

Udal-

FINIS.